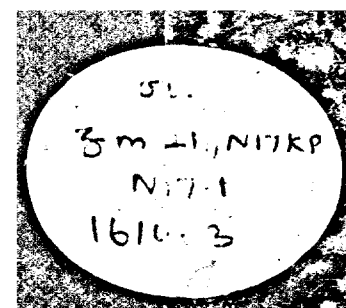

SL.

3m 21, N17KP

N17-1

1614-3

அறிவு வளர்ச்சிக்கான வாராந்தத் தமிழ்ப் பத்திரிகை.

புஸ்தகம் 1. } பிங்களூரு லைசன்சிங் 13வ் சனிச்சிமென்டு { ஸஞ்சிகை 1.
Vol. 1. } SATURDAY, 26th MAY-1917. { No. 1.

காப்பு.

பாரா ருலக ஞானமெனப் பகருநிதியைப் படைத்தய்யக்
காரார் கற்பதரு வேணும்பேர் கலினும்வார பத்திரிகை
ஜ்ராவமுத மாயுலலி யவனி விளங்கு மாறருளச்
சீரார் ஞான குருவான சேனைமுதலி தாள்பணிவாம்.

(இ-ள்.) தமிழ் நாட்டார் லெனகே ஞானமென்கிற கீதியைப் பெற்றுவாழும்படி,
'கல்ப தரு' என்னும் பெயருடன் தோன்றி விளங்கும் இந்த வாரப்பத்திரிகையானது,
தேவாமிர்தம்போல் எல்லாருக்கும் இன்பமூட்டிப் பிரகாசிக்கக் கிருபை செய்யும்படி
ஞானகுருவும் சேனை முதலியார் என்னுந் திருநாமமுடையவருமான ஸ்ரீ விஷ்வக்ஸே
னரது திருவடிகளைத் தியானம் செய்வோம். எ-று.

கடவுள் வணக்கம்.

பொற்புறு பாரிசாதமாகத் தருவைப் பூமியிற் பாமைதன் டெருட்டால்
முற்படப் போண்பது காட்டிய பெருமான் முசிவன னருண்மறை ஞான
விற்பன மறையோன் கிருஷ்ணன் சிரியன் பேதினி விளங்கவே டட்ட
கற்பக தருவை வளர்த்ததன் பலத்தைக் காசினிக்குதவுக மன்கோ.

(இ-ள்.) தேவலோகத்தன்ன பாரிஜாத விருகத்தை சத்தியபாமை என்ற ஒரு
பெண்ணின் விருப்பத்திற்காக பூமியிற் கொண்டுவந்து டட்டு அவளை மகிழ்ச்சியுடைய
நீலமேகையாமளமுன கண்ணனுடைய கருணை வருஷமானது, ஞானவானை கிருஷ்ண
மாசாரியர் என்ற வேதியர் பூமியிலுள்ளவர்க்கெல்லாம் பயன்படுமபடி இப்போது ஸ்தா
பித்திருக்கிற 'கல்பக தரு' என்ற இந்தப் பத்திரிகையாகிய விருகத்தைச் செழிக்கச்
செய்து அதன் பலனை எல்லார்க்கும் உதவும்படி செய்வதாக. எ-று.

இராஜ வாழ்த்து.

நட்டமோடு முலகழித்து நாகரிகச் சீர்குலைக்கும்
தட்டர்சனைத் தொலைத்துயிர்கள் சுகமுற்று வாழ்வதற்கா
இட்டமுடன் போர்புரியும் இங்கிலாந்தின் அரசான
சிட்டமிகு ஜார்ஜரசன் சீர்வேற்றி யோங்குகவே.

(இ-ள்.) உலகத்தை நஷ்டமடையும்படி அழித்து, இதுவரை உலகமடைந்த நாகரிகத்தையெல்லாம் சிதறச்செய்துவரும் தஷ்டர்களாகிய சத்துருக்களை அடியோடுத் தொலைத்து ஆத்மகோடிகள் சுகமடையவேண்டும் என்ற உத்தமநோக்கத்துடன் மனமார மகாயுத்தம் புரிந்து வரும் இங்கிலாந்து தேசத்தவரின் மகாராஜா திராஜரான மாட்சிமை தந்த இராஜ வாழ்த்து வர்த்திக்கு சிறந்த விஜயம் உண்டாவதாக. எ-று.

OURSELVES.
ஸ்வகீயம்.

புதுத்தமிழ்கொண்ட மானிட ஜன்மமெடுத்த இப்பிறவியில் எந்த வகையிற் பொது ஜனங்களுக்கு உழைக்கலாமென்னும் சிந்தை மிகுந்து பற்பல துறைகளை ஆராய்ந்துவருநாளில் 'கல்வியினுங்கிலலை சிறுயிர்க்குற்றதனை' யென்னும் ஆன்றோர் மொழி ஞாபகத்திற்குவர அதனையே கடைப்பிடித்து பலவகையினர்க்கும் உதவுப்படியான பத்திரிகாவ்ருத்தியே பயன் தருமென்று மதித்தனம். கௌரவமும் மதிப்பும் மரியாதையும் வாய்ந்த வாழ்க்கையில் கல்வி கற்பதும், கல்வி கற்பிப்பதும் உயர்ந்த ஸ்தானத்தில் வைக்கப்பட வேண்டிய அம்சங்களானதுபற்றி கடந்த பத்து வருஷகாலமாக நம்முலகத் தவர் முன்பாக இவ்வப்பிராயத்தை எவ்விதம் முன்னிடுவதென்று முயற்சித்துவந்தோம். முயற்சியுடையார் இகழ்ச்சியடையாரன்றோ? தெய்வத் தாலாகாதெனினும் முயற்சி தன் மெய்வருந்தக் கூலிதரும் என்பதும் நம்மவர் அறியாததல்ல; அம்முயற்சியை அஸ்திவாரமாகக்கொண்ட நாம் 'கல்வி கரையில் கற்பவர் நாட்சில்' என்றிருந்தபோதிலும் நமது ஜீவியமிருக்கும் சின்னாட்களுக்குள்ளாக உலகத்தவர்க்கு உத்தம கைங்கர்யமாகி வார்த்தா பத்திரிகையிலேயே நம்புத்தி நாட்டமுறலாயிற்று; எம் நண்பர் பலரும் அதை ஆமோதித்துப் போதுமான உதவிபுரியவும் திருவுளம்புரிந்தனர்; தெய்வ சங்கற்பமும் அவ்விதமே யிருக்குமெனவும் மதித்து அத்தெய்வாம் சம் பொருந்திய திருநாமமாகி 'கல்ப தரு' வென்ற பெயரையே சூட்டி வாரப்பத்திரிகையாக வெளியிட்டு முன்வரத் துணிந்தனம். நந்தமிழுலகில் எத்தனையோ தினஸரி, வார, பக்ஷ, மாதாந்தப் பத்திரிகைகளிருக்க நூதனமாக இப்பத்திரிகையை முன்னிட அவசியமேனெவென்று நமது நண்பர்கள் நினைக்கக்கூடும். வெளியிடப்படும் பத்திரிகைகள் எல்லாவற்றையும் எல்லோ

ரும் படிக்கிறார்கள் என்று சொல்லுவதற்கில்லை. இகத்தில் ஜனங்கள் தன் முயற்சியாலடையக்கூடிய நன்மைகளுக்கு வித்தையே துண்மை பொருந்திய வித்தாதலின் அவ்வித்தினை நட்டு அதன் மூலமாக உற்பவிக்கும் பலன்களை உலகத்தவர்க்கு அர்ப்பிதம் செய்வது மிகையாகமாட்டாது. காலதேச வர்த்தமானங்களையறிந்து சொல்லும் தூதுவனுடைய முயற்சியை யொப்ப இப்பத்திரிகையையும் செந்தமிழ்ச் செல்வந்தங்கிய இவ்வுலகத்து ஜனங்கள் படித்துப் பயன்பெறவேண்டுமென்பதே எமது மனமார்த்த ஆர்வமாகும். எத்தனை பத்திரிகைகள் நூதனமா யேற்பட்டாலும் அவைகளுக்கெல்லாம் இடந்தந்துகொண்டேயிருக்கும் இப்பரதக் கண்டத்தில் இதன் பிரஜைகள் பத்திரிகையைப் படித்து அதன் மூலமாக சீரும் சிறப்பும் பேரும் பெருமையும் கீர்த்தியும் பிரதாபமும் அடைய மார்க்கமுண்டு. நாகரிகம் மிகுந்த தெனச் சொல்லப்படும் மேனாடுகளில் பத்திரிகைகளின் பலத்தால் செல்வம் பெற்றவர் பலருளர்; மற்றெக்கௌரவத்தினும் பத்திரிகா வ்ருத்தியைக் கைக்கொண்டிருப்போர்க்குக் கௌரவமநிகம்; இனம் இனத்தைச் சேரு மல்லவா? அதையொப்ப கௌரவமான வ்ருத்தியைக் கைக்கொண்டிருப்பவரது முயற்சியினால் ஏற்படும் பலன்களை அவர்கள் காலக்கிரமத்தில் அடைவது நிதர்சனம். ஜனங்களுக்கும் ராஜாங்கத்தாருக்கும் பரஸ்பரம் அன்பும் விசுவாஸமும் இருக்கும்படி செய்வன பத்திரிகைகளேயாம்; குடிகளின் இஷ்டகஷ்ட நிஷ்டரேங்களை நன்றாயுணர்வதற்கு வர்த்தமானப் பத்திரிகைகளை வழிகாட்டிகளாயிருக்கின்றன. தம்மினும் மேலோர்க்குத் தாம் நேரில் முறைசொல்லிக்கொள்ள முடியாத சந்தர்ப்பங்களில் வர்த்தமானப் பத்திரிகைகளை நமக்குத் துணையாக வந்துநிற்கின்றன. இன்னும் பத்திரிகைகளால் உண்டாகும் பயன்கள் இன்னின்னவை யென்று சொல்லப்புகின் விசேஷமாகப் பெருகினிடும்; ஆதலின் பத்திரிகையின் அபிவிருத்திக்கு அதனை ஆதரிப்பாரது ஊக்கமே பிரதான்யமென்பதையும், அவ்வாதரிப்பை நந்தமிழ்பிமானிகளான நண்பர்கள் நமக்களிக்கப் பின் வாங்கமாட்டார்களென்னும் நம்பிக்கையையும் கைவிடாது மனதில் தாங்கி வாராந்தப் பத்திரிகையான இக் 'கல்ப தரு'வை ஆரம்பிக்க முன்வந்துளோம். எல்லோர்க்கும் எளிதில் கிட்டும்படியான குறைந்த சந்தாவில் நடைபெறும் இப்பத்திரிகையின் சேஷமத்தையும் நீடுழி வாழ்வையும் இதன் நேயர் கவனித்துத் தம் ஆதரணையை யளிப்பார்களென்றே பூர்த்தியாகவேண்டுகின்றோம்.

'தனவானுக்குத் தன்னூரிற் சிறப்பு, கல்விமானுக்குச் சென்றவிடமெல்லாம் சிறப்பு' என்னும் முதுமொழியைக் கைப்பிடித்து இக் 'கல்ப தரு'வை வெளியிட முன்வந்தோம். ஆசங்கையுற்ற ஹிருதயத்தை நிஷ்களங்கமாக்கி இகத்திற்கும் பரத்திற்கும் ஸாதனங்களாக்குமென்று நமது புராணதிக்கிரந்தங்கள் மூலமாகவும், சுருதி, யுக்தி, அனுபவம் ஆகிய இம்முன்றின மூலமாகவும் வெளிப்படையாயிருக்கும் பஞ்சதருக்களில் 'கல்பதரு'வும் ஒன்றுதலின்,

அப்பெயரையே இவ்வாரந்தப் பத்திரிகைக்கும் இட முன்வந்தோம். லோகோபின்னருள்: (உலகத்தினுடைய ருசி பலவகைத்து); எனினும் ஸமரித்ததைச் சந்தியில் கொடுக்கக்கூடிய சக்தி 'கல்பதரு'வினிடம் இருப்பதுபற்றி அப்பெயரையே, ஜனங்களுடைய சேஷமலாபங்களுக்கு இன்றியமையாத தாயிருக்கும் ஸாதனமென்று கருதி, இப்பத்திரிகைக்குக் கொடுக்கலானோம். மேலே சொன்ன ஸாதனத்திற்கு ஆதாரங்களாக ஏற படக்கூடியன எவையெவை யென்று நம் நேயர்கள் சிறிது சிந்திக்கலாம். நன்றாய் முத்தின் செங்கரும்பைக் கணுவெடுத்தெறிந்து மற்றக் கரண்களைச் செக்கிவிட்டு ஆட்டிச் சாறுபிழிந்து பாகாக்கிப் பின்னர்க் கற்கண்டெட்டியாகத் திரட்டியெடுத்து நந்தமிழலகத்தவர்க்கு அர்ப்பிதஞ்செய்யும் அயிர்த நாரையெயொப்ப இக் 'கல்பதரு'வை நம்நண்பர் கருதி போதிப ஆதரிப்பளிப்பார்களென்று பிரார்த்திக்கின்றோம். புத்தியும் யுக்தியும் வாய்ந்த புண்ணியர்களைக் கொண்டும், கருத்தும் சிரத்தையும் நிரம்பிய கல்விமான்களைக் கொண்டும், படிப்பும் புரோதஸாகமும் மிகுந்த புருஷோத்தமர்களைக்கொண்டும் நம் பிராதாக்களான ஜனஸமுகத்தவர்க்குப் பலன்தரவேண்டுமென்னும் அபிலாஷையுடன் இக் 'கல்பதரு'வினிடம் அஷ்டவசக்களை யொப்ப எட்டு அங்கங்களை அமைக்கப்பட்டது. முதலாவது ராஜாங்கத்தையும், அதன் பரிபாலனமுறையையும், மற்றும் நமது காருண்ய மிகுந்த பிரிடிஷ் அரசாங்கியின் செங்கோற் சிறப்பையும், அவ்வரசாங்கியின் மூலமாக நமக்குக் கிடைத்துவரும் விசேஷ பலன்களையும் குறித்து விவரிக்கப்படும்; இரண்டாவது, நகர, தேசச் சுகாதாரத்திற்குரிய விஷயங்கள்; மூன்றாவது 'உழுதுண்டொழுவதற்கு ஒப்பில்லை' கண்டிர், பழுதுண்டுவினோர் பணிக்கு' என்ற படி விவசாயம், வர்த்தகம் இவைகளைப்பற்றிய அம்சங்கள்; நான்காவது, 'ஸத்தியாந்ராஸ்தி பரோதர்ம:; ஸத்தியமேவஜெயதி நாந்ருதம்' என்ற வாறு, சட்டவிதிகளைப்பற்றிய குறிப்புகள்; ஐந்தாவது, கூட்டுறவையும் கைத்தொழில்களையும்பற்றிய அம்சங்கள்; ஆறாவது மாணவர்களும் போதகர்களும் கவனித்தற்குரிய விசேஷ விஷயங்கள்; ஏழாவது வாரத்திற் சம்பவமாயிருக்கும் நானுதேசக்குறிப்புகள்; எட்டாவது, நற்சகவாஸமும் நன்னடத்தையும் வேறென்றியிருக்கக்கூடிய கருத்துகளை அவலம்பித்தனவும், கிருஹஸ்தாசிரமத்திற்கு வேண்டியநற்போதனைகளைத் தழுவினவுமான நிருபணங்கள்;—ஆகிய இவையனைத்தையும் மேற்குறித்தவிதமாக பாஷையின் இனிமையைச் சோரவிடாமல் தெள்ளிய தமிழில் தகுந்த விற்பன்னர்களால் எழுதிவர ஏற்பாடுசெய்திருக்கின்றோம். இதில் மற்றோர் விசேஷமுமுண்டு; ஆன்றோர் என்று நாம் மதிக்கும் பிரமுகர்களின் ஜீவியசரிதைகளும் பின்னும் பொதுஜன நன்மையைக் கோரிய இதர விஷயங்களும் சந்தர்ப்பானுகலங்களை யொட்டி, அறிவிலும் அனுபவத்திலும் சிறந்த தன்யர்களது பேருதவியினால் இக் 'கல்பதரு'வின் அங்கங்களில் வெளிவருமென்ற நம்பிக்கையைக் கற்றோரும் மற்றோரும் கைக்கொண்டிருக்க வேண்டுமென்பதே எமது மன

மார்த்த பிரார்த்தனை. அவ்வுத்தமர்களிடம் அவ்வுதவியை நாடும் யாம் அடியிற்குறித்த வாக்கியத்தைத் தவிர வேறென்றுஞ் சொல்லுவதற்கில்லை.

“தோன்றிற் புகழொடு தோன்றக் வந்திலார்
தோன்றலிற் றேன்ருமை நன்று.”

ஸர்வேஜனா : சுகிளோபவந்து
ஸமஸ்தமங்களானிபவந்து!

THE BRITISH RULE IN INDIA:

இந்தியாவில் பிரிடிஷ் அரசாங்கி.

நமது காருண்யமுள்ள பிரிட்டிஷ் அரசாங்கியால் இந்தியாவிற்கு ஏற்பட்டிருக்கின்ற அளவிறந்த நன்மைகளைப்பற்றி நமது ராஜதானியின் தமிழ் ஜில்லாக்களிலுள்ள கிராமாந்தர ஜனங்களுக்குத் தெரியும்படி நமது 'கல்பதரு'வில் அவ்வப்போது விவரமாக எழுதப்படும். என்றாலும், இம்முதற் சஞ்சிகையில் ஸூசகமாகப்பிரிடிஷாரால் நாமடைந்திருக்கும் பலன்களைக் கூறி இக் 'கல்பதரு', இதனை ஆசிரியிப்போர்க்கு அறிக்கக்கூடிய வித்தாகிற ராஜபக்தி யென்னும் பொலிவுடன் இரண்டொருவார்த்தை சொல்ல முந்துகின்றது. புத்தியிருந்தும் பக்தியில்லாவிடில் பிரயோசனமில்லை; புத்தி பக்தி ஆகிய இவ்விரண்டும் பூரணித்திருக்கும் 'கல்பதருவே' நமக்குதவ முன் வந்திருப்பதனாலே நன்மார்க்கத்தில் தெய்வபக்தி மிகுந்து ஸ்வகீயமாகச் சிறிது கூறவேண்டியிருக்கிறது. 'எல்லாம் எமையானு மீசன்செயல்! அவனன்றி ஓரணுவும் அசையாது.'

நம் மாக்ஷிமைபொருந்திய பிரிடிஷ் ராஜாங்கத்தில் நம் தேசவாசிகளுக்கு எத்தனையோ நன்மைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அவைகள் ஒவ்வொன்றையும் ஒன்றுக்குப்பின் ஒன்றாகக் கூறுவதெனின் பெருகும். பண்டைக்காலத்தில் இந்திய மகமதிய அரசர்கள் ராஜரீகஞ் செய்தபோது இத்தேசம் இருந்த நிலைமையையும் இப்போது நம் காருண்ய பிரிடிஷ் அரசாங்கத்தார் இத்தேசத்தின் ஆளுகையை மேற்போட்டுக்கொண்டபிறகு இது அடைந்திருக்கும் சீர்திருத்தம் நிரம்பிய நிலைமையையும் ஒப்பிட்டுப் பார்ப்போமானால், நமக்குண்டாயிருக்கும் அனுகூலங்கள் தெற்றெனப் புலப்படும். முற்காலத்தில் ராஜ்யம் பலவகையான பிரிவுகளாகி, அவ்வவற்றிற்குத் தலைவராயிருந்த சிற்றரசர் ஒருவரோடொருவர் மனஸ்தாப மிகுந்து ஸதா ஸர்வகாலமும் சல்லியஞ் செய்தவாறே யிருந்தார்கள். கொடுங்கோல் மிகுந்திருந்தது; ஒருவரது உயிரும் பொருளும் தத்தமக்கு நிலைக்கும் என்று சொல்லமுடியாதவாறிருந்தன. உள்நாட்டுச் சல்லியங்களால் நாசமாய்ப் போன நாடுகள் பல; கொலை, கொள்ளை, நாசோரம் முதலான அகிர்த்தியங்

தள் அக்காலத்தில் பலத்திருந்தன; திருடர் கைவிழாது ஊர்ப்பிரயாணம் செய்ய முடியாது; நன்றாய்ச் செப்பனிட்டுத் துரஸ்துவேலைசெய்யப்பட்ட விதிகளைக் காண்பதரிது. தபால், தந்தி, ரெயில்வே முதலியனவுமில்லை; மனஸ்தாபங்களைத் தீர்க்கவும் பிறரது தொல்லைகளிலிருந்துகாக்கவுங்கூடிய கோர்ட்டுகள், போலீசு பந்தோபஸ்துக்கள் முதலியவை இல்லாமலிருந்தன; தேச அஸௌக்கியமாகுமிடத்துச் சிகிச்சைசெய்து கொள்வதற்கான ஆஸ்பத்திரிகளும் ஔஷதாலயங்களும் கிடையா. பணத்தை பிரயோஜனமான கைங்கர்யங்களிற் செலவிடாது புதைத்துவைக்கும் வழக்கமும் பூர்வத்திற் பிரதிபலித்திருந்தது. இவ்விதமிருந்த பிராசீனநிலைமையில் ஜனங்கள் தமக்கு உயிரும் பொருளும் சுதந்தரமில்வென்றே கருதி வந்தார்கள். ஆனால் ஆங்கில வரசாட்சி இந்தியாவில் வேருன்றவே நமக்கு எவ்வளவோ நன்மைகள் உண்டாயிருக்கின்றன. ஒவ்வொன்றையும் ஆராய்வதெனின் விரியும். ஆதலின் சுருக்கமாக இரண்டொன்றைமட்டும் சொல்லி விறுத்துவோம்.

சத்துருக்களால் நமக்கு எவ்வித அபாயமும் நேரிடாமல் பாதுகாக்க நம்மையாளும் ஆங்கிலேயர் கங்கணங் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். தரைப் படையிலும் கடற்படையிலும் நம்மாங்கிலேய சேனையைப்போல் மற்றவர்க்குமில்லை. தைமர் தாமர்லேன், நாதர்ஷா முதலான கொடுங்கோலர்களால் நேர்ந்த துன்பங்கள் இனியும் நேரவொட்டாது தடுப்பதற்குரிய பந்தோபஸ்துக்களை நம் பிரிடிஷார் செய்திருக்கிறார்கள். நியாயத்தையே கடைப்பிடித்து நடக்கும் வண்ணம் பிரிடிஷு பிரஜையென்ற எல்லோர்க்கும் ஒரேவிதமான சட்டமிருக்கும்படி செய்திருக்கிறார்கள். தீவர்த்திக் கொள்ளைக்காரரது கொட்டமனைத்தையும் அடக்கி பிரஜாஸக்திபூர்வம் பொருந்திய தன்மையர்களாக அவர்கள் ஆகும்படி வழிகளைக் காட்டி யிருக்கிறார்கள். பூர்வமிருந்துவந்த நரபலி, ஸக்தமனம் அல்லது உடன்கட்டையேறுவது, அடிமை வியாபாரம், ஒரு குடும்பத்திலே பெண்பிள்ளை பிறந்தால் அதை ஆலயங்களில் தேவதாசியாக ஒப்புவிக்கும் துர்வழக்கம்முதலியவைகளை நிறுத்திவிட்டார்கள். ஜாதி யாசாரங்களுக்குத் தக்கவாறு சட்டங்களும் மனத்தாங்கல்களை நீக்க நீதிஸ்தலங்களும் ஏற்படுத்தப்பட்டன. எவ்வகைப்பட்ட வியாதிகளையும் தீர்க்கக்கூடிய வைத்தியசாலைகளும் ஔஷதாலயங்களும் இலவசமாகவே ஸ்தாபிதஞ் செய்திருக்கிறார்கள். மாடவீதிகளும் ஜனங்கள் திருடர் பயமில்லாமல் இரவிலாகட்டும் பகலிலாகட்டும் செல்லக்கூடிய சாலைகளும், மழை வெயில் என்ற பயமில்லாது ஏறிச்செல்லுதற்குரிய இருப்புப்பாதைகளும் விசேஷமாய்ப் போடப்பட்டிருக்கின்றன. ஜனங்கள் தமது அன்பிற்கும் பிரியத்திற்கும் உகந்தாரது யோகசேஷமாகி களை யவ்வப்போது அறிவதற்கு அனுகூலமாயிருக்கும்படி தபாற்சாலைகளையும் தந்தியாபீசுகளையும் ஏற்படுத்தி யிருக்கிறார்கள். பயமில்லாமல் தபால் மூலமாகவும் தந்தி மூலமாகவும் பணம் அனுப்புவதற்கு செளகர்யமும் உண்டு. மின்சார விசைபிஸஸ் வண்டிகளும் விளக்குகளும் மற்றும் செப்பு

தற்கருமையான வேலைகளையும் செய்திருக்கிறார்கள். கரையிலாகட்டும் கடலிலாகட்டும் வியாபாரம் பெருகுவதற்கான முயற்சிகளும் விசேஷமாய்ச் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. நீர்ப்பாசனவசதிகளும், கைத்தொழிற்சாலைகளும், வர்த்தகாபி விருத்திக்கான விவரணங்களும் முன்னிலு மிருந்த வகையாக ஸ்தாபிதமாயிருக்கின்றன. தரிசாகக்கிடந்த நிலங்கள் எருவிட்டுழுது பண்படுத்தப்பட்டு சாகுபடிக்குரிய தன்மையோடு துரஸ்து செய்யப்பட்டு வருகின்றன. தன் வயிற்றைத் தான் பசியாது பாதுகாத்துக் கொள்ள, ஒவ்வொருவனும் தத்தம் மனோவருத்திக்குத் தகுந்தவாறு, நற்பழக்கமும் நற்சகவாஸமும் மிகுந்திருக்கக்கூடிய ஸுமாரக்கத்தை யவலம் பிக்கும் தன்மையர்களாகும்படி கல்விநிலையங்கள் ஸ்தாபிதமாயிருக்கின்றன; இவ்விதமாக ஒவ்வொருவரும் பரிபூரணமாய் நிரம்பியிருக்கும் நமது மாக்ஷிமைபொருந்திய பிரிடிஷ் ராஜாங்கம் என்னும் ஏகாதிபத்தியமானது எங்கணும் பிரகாசம் பூண்டிருக்கின்றது. அதனிடம் அருணனது கடாசு வீக்ஷண்யமான அருளுக்குக் குறைவொன்றுமில்லை; அதுபற்றியே "The Sun never sets in the British Empire." என்ற மொழியும் ஆங்கிலத்தில் ஏற்பட்டிருப்பதையும் காண்க. அகண்டாகாரமான இப்பூமண்டலத்தின்கண் எங்கு சுற்றினும் ஆங்காங்கு நம் பிரிடிஷாருக்குச் சொந்தமான பூஸ்திதி யிருப்பதே மேற்சொன்ன மொழிக்குச் சாஷியாகும். "பரோபகாரார்த்தம் இதம் சரீரம்" என்று நம்முதியோர் விதித்திருப்பதற்கிணங்க பிரஜைகளின் சேஷமத்தையே பெரிதும் மனதில் தாங்கியிருக்கும் நம் மேன்மைபொருந்திய ராஜதம்பதிகளுக்கு மகுடாபிஷேகமானபோது இந்தியர்பால் அவர் காட்டிய கருணை நாம் என்றென்றும் மறக்கற்பாலதன்று. தேசஸேவை, ராஜஸேவை ஆகிய இரண்டையும் ஹிருதய பூர்வமாகக் கொண்டிருக்கும் ஒருவனுக்கு ஆத்ம ஸேவை தானேவந்து சேரும்; ஆக இம்முன்றும் சேர்ந்திருக்குமிடத்திலே அதாவது உடல், பொருள், ஆவி ஆகிய இம்முன்றையும் மேற்குறித்த ஸேவையினிமித்தம் அர்ப்பிதஞ்செய்ய இந்தியர் எவ்விதத்தும் கடமைப்பட்டவர் என்பதை நன்குணர்ந்திருப்பதோடு, சமயம் வாய்க்கும்போதெல்லாம் அதற்குத் தகுந்தவாறு கிரியைகளையும் காட்டித் திரிகரண சுத்தியாகத் தம் ராஜவிசுவாஸத்தைப் பிரதிபலிக்கும்படி செய்துவருகிறார்கள். இந்தியர்பால் இவ்வளவு விசுவாஸமும் பேரன்பும் படைத்த பிரிடிஷ் ராஜாங்கம் வளர்பிறைச் சந்திரனை யொப்பச் செழிக்குமாக! நமக்கு அபயமளித்துப் பகைவரினின்றும் பாதுகாக்கக் கங்கணதாரணம் பூண்டிருக்கும் நம்மிராஜதம்பதிகள் ஆயுராரோகிய ஸம்பன்னராக நீழிவாழ எல்லாம் வல்ல இறைவனும் சித்த முத்த சுத்தனுமான ஸர்வாந்தர்யாயிவினது பொன்னடி மலர்களைப் போற்றுகின்றனம். சபம்.

"வானோக்கி வாழமுல கெல்லா மன்னவன்
கோனோக்கி வாழ்க்குடி."

(இ-ள்.) உலகத்திலுள்ள ஸர்வஜீவராசிகளும் உஜ்ஜீவிப்பது ஆகாயத்திலிருந்து பொழியும் மழையினால்; பருத்தறிவுகொண்ட மானிடர் தம்மைக்காத்து ரக்ஷிக்கும் அரசனது செக்கோலை நோக்கியென்பது.

“குடிசுநீடுக் கோலோச்சு மானில மன்ன
னடிசுநீடு சிந்தமுலகு.”

(இ-ள்.) தன் குடிகளை அணைத்துக்கொண்டு செக்கோல் புரியும் பூபதியின் பாதம் களையே உலகத்தள்ளார் விட்டிடாமல் பற்றியிருப்பார்கள். (எ-று.)

“முறைசெய்த காப்பாற்றும் மன்னவன் மக்கட்கு
இறையென்று வைக்கப்படும்.”—(குறள்.)

(இ-ள்.) தன்குடிகளை தானும் நீதி முறையில் காவல் செய்து, பிறரும் வருத் தாமல் ரக்ஷிக்கும் அரசன், பிறவியில் மனுஷ்யனே யாயினும், செய்கையால் தேவனாகவே வைத்து மதிக்கப்படுவான்.

“குலமகட்டுத் தெய்வம் கொழுநனே மன்ற
புதல்வர்க்குத் தந்தையும் தாயும்—அறவோர்க்கு
அடிகளே செய்வ மனைவோர்க்குந் செய்யும்
இலேழகப் பைம்பூ னிறை.”—(குமரகுருபரர் or நீதிநெறிவிாக்கம்.)

(இ-ள்.) குலஸ்தீர்க்குப் புருஷன் ஒருவனே தெய்வம், புத்திரர்களுக்கு பெற் றோர்களை தெய்வம், தர்மவீட்டர்களுக்குத் தந்தையர் தெய்வம், ஆனால், எல்லாருக்கும் தெய்வம் யாரெனில், அரசனே. (எ-று.)

“திருவுடை மன்னரைக் காணிற்
றிருமலைக்கண்டேனே யென்னும்” :—(நம்மாழ்வார் திருவாய்மொழி.)

(இ-ள்.) “ஸ்ரீ மான்களாகிய ராஜாக்களை பார்க்கும்போது, ஸாக்ஷாத் ஸ்ரீய : பதியைக் கண்டதாகவேயே நினைப்பான்” என்று நம்மாழ்வார் அருளிச்செய்தனர். (எ-று.)

“உறக்குமாயினும் மன்னவன் நன்னெளி
சுறக்கு தெண்டிறை வையகம் காக்குமால்”—(சீவகசிந்தாமணி.)

(இ-ள்.) அரசன் ஒரு மூலையிற்படுத்து சித்திரை கொண்டாலும் அவனுடைய கீர்த்தியானது ஸமுத்திரஞ் சூழ்ந்த இவ்வுலகத்தை ரக்ஷிக்கவல்லது. (எ-று.)

“நெல்லு முயிரே நேரு முயிரன்றே
மன்ன ஓர் நீதி மலர்தலை யவகம்.”—(புறநானூறு.)

(இ-ள்.) இவ்வுலகத்தை சுகு உயிர் நெல், அன்று; நீரும் அன்று; பின்னை ராஜா வையே உயிராகக்கொண்டென்பது இந்தப்பூமி. (எ-று.)

PART II.

SANITATION.

ஆரோக்கிய விமர்சனம்.

சு க தா ர ம்.

‘ஆரோக்கியமே பாக்கியம்’, ‘நோயற்றவாழ்வே குறைவற்றசெல்வம்’. தமிழ்நாட்டெங்கும் வழக்கச் சொற்களாக வழங்கப்படும் மேலே சொன்ன இரண்டு வாக்கியங்களையும் நழுவவிடாமல் கருத்துடன் கவனிப்பவர்களுக்கு, அவர்களது வாழ்நாளில் எவ்விதமான குறையும் ஏற்படமாட்டாது. செல்வம் நிரம்பிய பாக்கியவந்தர்களாக அவர்கள் தம் ஜீவியகாலத்தைக் கடத்தவும் இயலும். எத்தேசத்திலாகட்டும், எச்சமயத்திலாகட்டும், ஒரு குடும்பத் தவிர, பந்துக்களோ, மிக்கிரர்களோ ஒன்றுகூடியிருக்கக்கூடிய விசேஷ சமயங்களில் ஆயுள், ஆரோக்கியம் ஆகிய இவ்விரண்டையுமே பிரதானமாய் எடுத்துக்கொண்டு ‘ஆயுராரோக்கிய ஸம்பன்னாய் வாழ்க’ வென்று ஆசீர்வதிப்பதையும், ஆசீர்வாதம் பெற்றுக்கொள்வதையும் நமது நண்பர்கள் கவனித்திருப்பார்கள். அதனாலேயே அரோகத்ருடகாத்திரத்துடனிருப்பவனே பாக்கியவானென்று ஆரம்பத்திற் சொன்னோம். இதன்றி உலகத்திலுதிக்கும் மனுஷ்யகோடிகள் தம்முடைய வாழ்நாட்களைச் செலுத்துங்கால் சீரும் சிறப்புமாக விருக்க விரும்புவதையும், நல்ல யோக்கியதையும் அந்தஸ்தும் வாய்ந்த உன்னத ஸ்தானங்களைப் பெறுவதையும், மற்றும் ஸ்தூலாகாரமாயிருக்குந் தன்மை மிகுந்த சகலவிதமான போகபாக்கியங்களை யனுபவிப்பதையும் பெரும்பாலும் ஆசிரயிப்பவர்களாயிருக்கிறார்கள். அவ்வபிலாஷை பூர்த்தியாவதற்கு ஆரோக்கியம் அனுகூலமாயிருந்தாலன்றி முடியாது. உதாரணமாக ஒருவன் சித்திரமெழுதும் வித்தையில் விசேஷ பயிற்சி யடைந்திருப்பதாக வைத்துக்கொள்வோம்; அதை அவன் பரிமளிக்கச் செய்யவேண்டுமென்று விரும்பினால் அதற்குரித்தான கருவிகளையும் இதர ஸாதனங்களையும் அவன் முதன்முதல் தயார் செய்துகொள்ள வேண்டியது உவசியம்; தயார் செய்துகொண்ட பிறகு அங்க ஹினமாகியோ மனகிலை தடுமாரியோ அவன் போய்விடப்பட்டசத்தில், அவன் சேமித்து வைத்திருக்கக்கூடிய நாட்டங்கள் எவ்வாறு பயன்படும்? ஆனதபற்றி சரீர ஸௌக்கியமே ஜன்மத்தில் ஒருவன் செய்யும்படியான காரியங்களுக்குப் பரிதானமாகும். அச் சௌக்கியத்தைப் பாதுகாப்பதற்காக அனுபவ ரீதியாகவும் இதர முறைகளைத் தழுவியும் நாம் வேலைசெய்வது அவசியம்; பிராணுகள் சேஷமமா யிருப்பதே நல்ல ராஜரீகத்திற்கு அழகாதலால், ராஜாங்கத்தாரும் ஆரோக்கியத்தை யணுகிய மார்க்கங்களில் ஜனங்கள்

செல்லும்படி அவர்களுக்குப் போதுமான வசதிகள் செய்து கொடுக்க வேண்டும். அதாவது சுகாதார விஷயத்தில் எப்பேர்ப்பட்ட வித்தியாசத்தையும் பாராட்டாமல் பிரஜைகளும் ராஜாங்கத்தாரும் கலந்து ஆலோசனைசெய்து சுகாதாரத்திற்கு இன்றியமையாததா யிருக்கும் காரியங்களில் கவனஞ்செலுத்துவதே முறையாகும். ஆனால் இப்போதிருக்கும் மாதிரியில் இவ்விஷயம் கவனிக்கப்படுகிறதோவெனின், அதைக்குறித்து நிஷ்கர்ஷையாக யாதொன்றும் சொல்லமுடியாத ஸ்திதியிலிருக்கிறது. சுகாதாரத்தைக் கவைக்குதவாக் கம்பென மதித்து ஜனங்கள் பலர் தேகாரோக்கியத்தைக் கெடுத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். ஆரோக்கியத்திற்கு ஆஸ்தானமாயிருக்கும் நன்னெறிகளினின்றும் பலர் பிசகிவிடுகிறார்கள்; உலகத்தில் உயிருடன் உஜ்ஜீவிப்பது சுக போகபாக்கியாதிகளுக்காக வென்பதை அனைவர் உணர்ந்துமட்டு மிருக்கிறார்களேயொழிய அந்தப் பாக்கியங்களை நீடுழி நிலைக்கச்செய்யும் ஸன்மார்க்கத்தைப் பின்பற்றி நடப்பவர்களாகக் காணோம். பிஞ்சிலே பழப்பதபோல காலமில்லாக் காலத்தில் பலர் இம்மண்ணுலகைவிட்டு நீங்கிவிடுகின்றனர். பற்பல வியாதிகளினால் பீடிக்கப்பட்டு மாள்கின்றனர் பலர்; அவ்வியாதிகளை வரவொட்டாமல் தடுத்து நிறுத்தக்கூடிய முறைகளை அவர்கள் செம்மையா யறிந்திருந்தும், அவைகளை யணுவளவேண்டும் கவனியாது காலத்தை வீணா பிரயத்தனங்களில் செலவழித்து அதுகாரணமாகப் பொருட்சேதமும் உயிர்ச்சேதமும் அடைகின்றார்கள். பூவுலக வாழ்க்கை நசுவரமானது; நசுவரமான காரியங்களில் கவனமதிகமாகச் செலுத்துவது பிரயோசனப்பட மாட்டாது; நீடித்து நிலைத்திருக்கும்படியானவும், ஸர்வஜன ஸம்மதமானவும், உலகக்ஷேமத்தைத் தாங்குவனவும் ஆன பாக்கியத்தைத் தரும் ஆரோக்கியத்தையும் அகற்குரிய சுகாதார வழிகளையும் குறித்துக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக ஆராய்வோம்.

வந்தபின் காப்பதின்னும் வருமுன் காப்பது நலம்.

நோயின்வாய்ச் சிக்காமல் ஜீவகாலத்தை இனிமையாய்க் கடத்த விரும்புவோர் மேற்சொன்ன முதுமொழியை ஞாபகத்தில் வைத்து நடக்க வேண்டும்; அவ்விதம் வைத்து நடப்பார்களாயின் சுகஜீவிகளாக அவர்கள் உலகத்தில் வாழவியலும்; 'அவனுக்கு அற்ப ஆயிசு, அகால மரண மடைந்தான்' என்ற சொல்லுக்கும் இடமிராது. தற்செயலாய் ஏற்படக்கூடிய விபத்துகளினாலோ பிரமன் சிரசிலிட்ட வயதுக் கிரமந்தீர்த்துவிட்ட தனாலோ மரிப்போர் சிலர்; தம் சொந்தக் கிரியைகளினாலே ஆரோக்கியம் கெட்டுச் சீரழித்து உயிர் ரீப்போர் பலர்; மற்றும் சுகாதார முறைகளைச் சிறிதும் பின்பற்றாது கேவலம் ஐம்புலன்களுக்குத் திருப்தியுண்டாக்கும் பிரவர்த்திகளில் கண்ணோட்டம் வைத்துக் காலனுக்குக் காலமில்லாக் காலத்தில் தம்முயிரை அர்ப்பணஞ் செய்வோருமிருக்கிறார்கள்; தம் புக்திபிணுவும் சூக்ஷ்மத்தினும் ஜீவாதாரத்திற்கு ஆணிவேர் போன்ற சுக

வழியில் கவனஞ்செலுத்துவோர் தூறிலொருவரைக் காண்பதரிதா யிருக்கிறது; என்றாலும் தொன்றுதொட்டு நம்மனுபவத்தில் கண்டும் கேட்டும் வரும் சுகவழி சம்மந்தமான முறைகளையும், பிரஜைகளின் க்ஷேமார்த்தமாகக் கருணையிருந்து அப்பியாசத்திற்குக் கொண்டுவருவதற்கு அனுகுணமாக நமது கவர்ன்மெண்டார் பிறப்பித்திருக்கும் சுகாதார விதிகளையும் சிறிது சிறிதாகக் குறித்துவர நாம் உத்தேசித்திருக்கிறோம். அவ்வம்சங்களை நமது 'கல்பதரு'வின் அபிமானிகளும் அதைப் படிப்பவர்களும் தீர்க்கமாய்ப் படித்துத் தமது தினஸரி அனுபவத்திற் கொண்டு வரும்பகூத்தில் ஜீவவாழ்க்கையிற் சுகாதார லோபயின்றிச் சந்தோஷகரமாகக் காலம் கடத்துவார்கள் என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை.

சுகவாழ்வே பெருஞ்சேல்வம்.

ஏட்டுச் சுரைக்காய் கறிக்குதவுமா? உதவாது; எனினும் உண்மையிலேயே பூமியில் எருவிட்டு உழுது பண்படுத்தி விதை தெளித்து நீர்ய் பாய்ச்சிப் பாதுகாத்தால் மகசூல் திருப்தியாயிருப்பதற்கு ஆக்ஷேபணையிராதன்றோ? அத்தன்மைபோல பெருஞ் செல்வம்பெற இசையுமொருவன் தன்னுடைய ஜீவியகாலத்தை சுகாதாரம் நிரம்பிய அமிர்த வர்ஷத்தில் கடத்திச்செல்லக் கடமைப்பட்டவனாயிருக்கிறான். அக்கடமையைக் கவனியாது நடப்பவர் சுகவாழ்விகளும்ல்ல; அவர்களுக்கிருக்கும் மற்ற செல்வங்கள் சுகவாழ்வுக்குரிய செல்வமாகவுமாட்டா. இந்தியாவில்மட்டும் இருபதுலட்சம் ஜனங்களுக்கு மேலாகவே வருஷா வருஷம் வராமல் தடுக்கப்படக்கூடிய வியாதிகளுக்கு இரையாய்விடுகிறார்கள். இதுமட்டுமா? பத்துலக்ஷம் பேர்களுக்குக் குறைவில்லாமல் வியாதிவாய்ச் சிக்குண்டு உழலுவதையும் பார்க்கிறோம். வெட்டவெளிச்சமா யிருக்கும் இந்நிலைமைக்குக் காரணம் என்ன? சுகாதார முறைகளை அறியாததொன்று; அறிந்தும் சிரத்தையுடன் அனுஸரணையிற் கொண்டவரான அலட்சியமாயிருப்பது மற்றொன்று—அதாவது, வியாதிகளின் கூறுபாடுகளையும் மூலத்தையும் ஆராய்ச்சி செய்து அவைகளை வேருடன் களையும் மார்க்கத்தைத் தெரிந்துகொள்ளாதிருப்பதே அறியாமையாகும். மற்றோர் காரணம் பின்னர்க் குறிப்பிட்ட அலட்சியமே. தரிததிரத்திலாவது, சரீரச் சோர்வினாலாவது, பின்னும் சோம்பலினாலாவது முறைகேடாய் நடக்கும் வழக்கத்தைத் தொடர்ந்தேர்த்தியாகக் கொண்டுவரும் பழக்கத்தினாலாவது சுகாதாரத்தைக் கவனியாமலிருப்பது அலக்ஷியமாகும். எவ்வளவு தான் கல்விமானாகவும் தனவானாகவும் இருந்தபோதிலும் தான் பெற்ற கல்வி நலத்தினாலும் தனப்பெருக்கினாலும் தனக்கும் தன்னை அண்டினோர்க்கும் சுகவாழ்வுக் குரிய ஆரோக்கிய வசதிகளைச் செய்துகொள்ளும் திறமையும் பெருமையுமிருக்க, அவைகளை நழுவிட்டு நோய்நொடிகளால் பெருந்துன்பங்களுக்குப்பாதீதரமாகிறார்கள்; மதியூகத்தால் தடுக்கப்படக்கூடிய வியாதி

களைத் தருவித்துக்கொள்ளுகிறோமேயென்ற ஞானத்தை அவர்கள் சிறிதேனும் ஊன்றிக் கவனிப்பது கிடையாது. அறியாமை, அஜாக்கிரதை, அலட்சியம் ஆகிய இவைகளால் சுகாதாரத்திற்கு லோபமுண்டாகிச் சீர்குலைந்து காலக்கிரமத்தில் ஜனஸமூகத்திற்குப் பெருந் தீங்கு நேருகின்றது.

பிரசீன சுகாதார முறை.

மேற்றிசை நாகரிகம் வேறொன்றி யிருக்கும் இக்காலத்தில் நம் பிராசீனச் சுகாதாரம் எவ்வித மிருந்ததென்பதையும் நம் பெரியோர்கள் எங்ஙனம் அதை யப்பியசித்து வந்தார்களென்பதையும் சுருங்கச் சொல்லுவது அதிகமாகமாட்டாது. அவர் பற்பல துறைகளில் சுகாதார முறைகளை யவலம்பித்து வந்திருக்கிறார்கள். புராதனக் கிரந்தங்களும் வழக்கப் பழக்கங்களுமே இதற்குச் சான்றி. இப்போதைய சுகாதாரமுறைக்கு அக்காலத்திருந்தவைகளை வித்தென்று சொல்லுவதும் பொருந்தும். க்ரீஸ்தேச ஜனங்கள் புஜபலபராக்ரமம் பொருந்தியிருந்ததும் கிரேக்க சித்திரவேலைகள் விசேஷிக்கத் தக்கவையென்று கொண்டாடப்பட்டதும் எதனாலெனின், கிரேக்கர்கள் சரீரப்பயிற்சியின்கண் செலுத்திய தீவிரமான சிரத்தையினாலன்றோ? பிறகு கிரேக்க ராஜாங்கம் சிறுமையடைந்துவிட்டதற்குக் குளிர் சுரத்தினால் கிரேக்க ஜனங்கத்திற்கு நேர்ந்த தேகத்தளர்ச்சியே காரணமென்று சொல்லப்பட்டது. தேகப்பயிற்சியிலும் சித்திர வேலைகளிலும் ரோமாபுரியர்கள் கிரேக்கருக்குச் சமானமானவர்களாயிருந்ததுடன் நில்லாமல் ஜலாதார விஷயங்களில், அதாவது கிணறு, கால்வாய், ஏரி, குளம், ஓடை, ஊற்று முதலான பலவகைப்பட்ட நீர்நிலையங்களில் கண்ணுங் கருத்தும் வைத்ததான குழிகளை யின்றுங் காணலாகும். சுத்தமான ஜலத்தையடைவதற்கும், ஜலாதாரவசதிக்கும் ரோமாபுரியர் செய்து வைத்திருந்த திறமைமிருந்த தூரஸ்து வேலைகளை இன்றும் ரோமாபுரியிற் காணலாம். அனுபவமூலமாகச் சுகாதாரத்திற்குப் போதிய விவரங்கள் ஒவ்வொரு ஜாதியாசார விதிகளிலும் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ரோமா ராஜாங்கம் நிலைகுலைந்ததற்கு ராஜ்ய நிர்வாகத்திறமையின்மை காரணமாக, அதன்பேரில் ஆரோக்கியானுஸாரமான விதிகள் கவனிப்பாரின்றிச் சீர்கேடைந்துவிட்டன; அசுசியான வழக்கங்கள் பழக்கத்திற்கு வரலாயின; அதன்மேல் ஜனங்களுடைய தேகவெளக்கியம் நிலையற்றுப் பிரசண்ட மாருதத்திலடிபட்ட இளம் வாழைகளையொப்ப வேருடன் பெயர்ந்து சரியலாயிற்று. பலவகைப்பட்ட வியாதிகள் எங்கும் பரவி மானிட உயிர்களைச் சூரையிட்டன. இவையனைத்தையும் கவனிக்கையில், சுகாதார முறைகளையும் வழிகளையும் அனுபவத்திற் கொணர்ந்து இக்காலத்திற்குரிய வகையாகச் சீர்திருத்திக்கொள்வதே பிரதானமாகுமென்பது 'உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி'போல் எவர்க்கும் நன்குவிளங்கும். (இன்னும் வரும்.)

PART III.

KNOWLEDGE ON AGRICULTURE, etc.

BY Mr. G. RAJAGOPAL,

Late Editor "South Indian Agriculture."

விவசாய ஞானம்.

நமது ராஜ்யத்துக்குக் குடித்தனக்காரர், கவர்ன்மெண்டார் தயாளத்துடன் செய்திருக்கிற ஏற்பாடுகளைத் தகுந்தபடி அனுஸரிக்காமல் இருப்பதற்கு முதல்காரணம் ஷெ விஷயங்களைத் தெரியாமையினாலேயென்று இப்புது சஞ்சிகை வெளிப்படுத்துகிறது. இதில் அவர்களுக்கு இன்றியமையாத விவசாயம், தேகாரோக்கியம், கூட்டுறவு, கவர்ன்மெண்டு, போர்டு உத்தரவுகள் மற்றுமுள்ள விஷயங்களின் படிப்பு, சாஸ்திர ஆதரவுடன் வெளிப்படும், நமது தேசக் குடிகள் "அன்றுபிறந்த மேனிக்கு அழிவில்லை" என்னுமாப்போல் தொன்றுதொட்டு ஒரேமாதிரியான நடவடிக்கைகளையே அனுசரித்து தற்காலத்து ஐரோப்பிய ஆளுகையில் நடந்தேறுகிற மாறுதல்களுக்கு ஒத்து இல்லாமையினாலே பலவிதமாக நஷ்டமடைந்து முன்னுக்கு வராமல் இருக்கிறார்கள். நமது நாட்டு ஏற்றுமதி இறக்குமதி ஜாபிதாவைப் பரிசுத்தித்தால் விஷய ஞானகுனியத்தால் எவ்விதமாய் நஷ்டமடைந்துவருகிறார்களென்பது விவரமாய்த்தெரியும்.

நமது ராஜதானியில் ஏராளமாய் விளைவிக்கப்படுகிற நிலக்கடலையைப் பற்றி யோசிப்போம். நிலக்கடலையைத்தின்பதனால் பித்தம் அதிகரிப்பது காரணமாக அது உணவுக்கல்லாமல் வியாபாரத்துக்கே விளைவிக்கப்படுகிறது. அதன்விவசாயம், நமது நாட்டில் பழைய மாமூலை அனுசரித்து கையால் விதைத்தும், ஆள்கொண்டு களையெடுத்தும், மண்ணை வெட்டிக்காய்களைப்பொறுக்கியும் செய்யப்பட்டுவருகிறது. பூர்வத்தில் நம்மிடத்தில் ஆறு ஏழு மாதத்தில் முற்றக்கூடிய வகையிருந்தது. ஐரோப்பியர், சாஸ்திர விதியை அனுசரித்து சீக்கிரம் முற்றும்படியான வித்துக்களையே வருஷா வருஷம் தெரிந்தெடுத்து அதன் ஆயுளை நாலுமாதமாக்கி இருக்கிறார்கள்.

நமது நாட்டுப்பூர்வ வித்துகளில் தைலம் குறைந்திருந்தபடியால் அவை உணவுக்கு உபயோகப்பட்டது. இவ்வுணவு தேகபோஷிப்புக்கு மிகவும் யுக்தமானதென்று ஆயுசு குறைந்தவகைகளில் தைலம் குறைந்த வித்துக்களைவிட நாளாவட்டத்தில் தெரிந்தெடுத்து உணவுக்கென்றே சில வகைகளை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். ஆக ஐரோப்பியர் அமேரிக்கர் விளைவிக்கும் வகைகளில் உணவுக்கென்று சில வகைகளும் தைலத்துக்கென்று வேறு சில வகைகளும் வைத்திருக்கிறார்கள்.

பழைய வகையை நாம் சுட்டும் அளித்தும், சில சமயங்களில் வெவ்வேறு லப்பாகில் உருண்டை செய்தும் பலகாரமாகச் சாப்பிடுவதுண்டு. சினதேசத் தவரோவெனில் ஒவ்வொரு கறிக்கும், காய்கறியானாலும் மாமிசமானாலும் மீனானாலும் கடலையை வெந்நீரில் ஊறவைத்து மேல்தோலைப் பிதுக்கி முனையைக்கோந்து பருப்பைப் பாதங்கொட்டைபோல் அறைத்து கறிச்சமயலில் சேர்ப்பதனால் அதற்கு ருசியும் மணமும் ஏறுவதுடன் சாப்பிடும் மனிதருக்குத் தேகவலிமையையும் உண்டாக்குகிறது. அமெரிக்கா கண்டத்துப் பட்டணங்களிலும், இங்கிலாந்து பட்டணங்களிலும் வெள்ளைச்சர்க்கரைப் பாகில் வேர்க்கடலை பருப்பு பலவித ரூபமாகச் சேர்க்கப்பட்டுப் பள்ளிக்கூடங்களில் சிறுவர்களுக்கு தின்பண்டமாய் உதவுகிறது. இதல்லாமல் வேர்க்கடலைபருப்பும் கோகோ பருப்பும் ரசாயனபரீகை மூலமாய் ஒன்றுபோல் இருக்கக் கண்டு சுலப விலைக்குக் கிடைக்கும் வேர்க்கடலைபருப்பை பொன் வறுவலாக வறுத்து மாவுசெய்து அதனுடன் வறுத்ததானியமாவைக்கலந்து கோகோ வாசனையைச் சேர்த்து கோக்கோ தூளாக 4 அவுன்ஸ் டப்பிகளில் அடைத்து எட்டு அணுவுக்குக் குறைபாமல் விற்பனைசெய்கிறார்கள். அதை நாம் வாங்கி அமிர்தம்போல் பாவித்து உண்டு பலனடைகிறோம்.

இதன் விவசாய விஷயத்தில் உள்ள தாரதமீய மென்னவென்றால், நாம் கையால் விதைப்பதை அவர்கள் ஒழுங்காய் விதைத்து மாடு குதிரை ஸ்டீடிய கருவிகளால் களையெடுத்து, கொட்டையைக்கொத்திப் பொறுக்குவதற்கு பதிலாக இரும்புக் கலப்பைபோன்ற கருவியை செடிகளின் காய்க்கு அடியில் செலுத்தி மண்ணைக் கிளப்பி தளர்த்திவிடுகிறபடியால் செடிகள் காய்களோடு சேகரிக்கப்படுகின்றன. செடிகளை எடுக்கும்போது மண் உதிரந்துபோக உதருவதுண்டு. இவ்வாறு பொறுக்கிய செடிகளைக்காயுடன் பதமாக நெல் அறிக்காய்ச்சல் போல் காயவைத்து போர் போடுவதுண்டு. சில மாதங்க ளானபிறகு காய்கள் போரில் நன்றாய்த்தேர்ந்து முற்றி இருக்கும். வேண் டும்போது ஆள்கள் கிடைக்கும் தருணத்தில் நிறுவிலே போரைப்பிரித்து காய்களைப் பறிப்பதுண்டு. நமது நாட்டில் இவ்வழக்கம் அனுசரிக்கப்பட் டால் என்னலாபம் உண்டாகும்! எவ்வளவு கஷ்டம் தொலையும்!!

நமது நாட்டில் கடலை எண்ணெய் பித்தமென்று எள் எண்ணெயில் கலப்பதுண்டு. ஐரோப்பியரோவெனில் இவ்வெண்ணெயை சுத்தப்படுத்தி பசு நெய்க்குப்பதிலாக முதல்தரம் எண்ணெயை சமையலுக்கு உபயோகித் துக்கொள்ளுகிறார்கள். இரண்டாம்தரம் எண்ணெய் மெழுக்குவாத்திகள் சேர்ப்புகள் செய்யவும், மூன்றாம்தரம் எண்ணெய் விளக்கு எரிக்கவும் உதவு கிறது. சுத்தப்படுத்தும் முறைமைகள் சுலபமானவைகளே. இதுவிஷயமாகத் தெரியவிருப்பமுள்ளவர்கள் கனம்பொருந்திய ஸர் பிரடிக் ரிக்கல்ஸன் துரையவர்களின்மூலமாய் அறிந்துகொள்ளலாம். வீட்டுச்செலவுக்கு வேண்டிய வர்கள் தேர்ந்த வித்துக்களை உலர்த்தி செவப்புத் தோலைக்கழறி முனையை நீக்கிப்பருப்பைமாத்திரம் நாட்டுச்செக்கிலாகிலும் ஆட்டி முதலில் கசியும்

எண்ணெயை வேறாக எடுத்து உபயோகித்தால் நெய்யின்மணம் ஒன்றுதான் குறைவு, வேறு எந்தவிதத்திலும் இது வேர்க்கடலை எண்ணெயென்று தெரி யாமல் போகிறது. இம்மாதிரி பிரத்தியக்ஷத்தில் செய்து அனுபவித்ததுண்டு. இரண்டாவது மூன்றாவது பிழிவதில் கசியும் எண்ணெய் மட்டமானது. நமது நாட்டில் வித்து சுத்தமில்லாமையாலும் கசியும் எல்லா எண்ணெயை யும் ஒன்றாகச் சேர்ப்பதினாலும் கடலை எண்ணெய் நமக்கு உணவுக்கு உதவு வதில்லை.

நிலக்கடலை விஷயமாக நம்முடைய ஞானம் குனியப்பட்டு இருப்பது போல புகையிலையைப்பதம் செய்வதிலும் சர்க்கரையை வெளுக்கச்செய்வ திலும் மற்றும் நாம் செய்யும் எந்த வேலையிலும் சாஸ்திர ஞானமில்லாமல் தாழ்ந்த சரக்குகளை உற்பத்தி செய்து குறைந்த விலைக்கு விற்பனாகிறோம்.

தொழில் விஷயமாய் இவ்வளவு ஞானத்துடன் நஷ்டப்படுகிறோ மென்றாலோ நாம் புசிக்கும் சாப்பாட்டு விஷயங்களைப்பற்றியும் நாம் உடுக்கும் வஸ்திரங்களைப்பற்றியும் நம்முடைய ஞானம் என்ன? குழந்தைப் பருவத்தில் இன்னவித சாப்பாடு கொடுக்கவேண்டுமென்றும் யௌவனப் பருவத்திலும் மூப்புப்பருவத்திலும் இன்னின்ன சாப்பாடு கொடுக்கவேண்டு மென்றும் சமையல் செய்யும் ஒவ்வொரு வீட்டிலும் தெரியுமா? நாம் சாப்பி டும் காய்கறிகள், மாமிசாதிகள் மீன் முட்டைமுதலியவைகளில் என்ன என்ன சத்துக்கள் எவ்வெவ்வளவு இருக்கின்றனவென்றும் அச்சத்துக் களைவிண்போக்காதபடி எம்மாதிரி சமையல்செய்துசாப்பிடவேண்டுமென்ற வுமான ஞானமுமாவது நமது தேசத்தவர்க்கு உண்டா?

(பாக்கி அடுத்த ஸஞ்சிகையில் வரும்.)

COMMERCE AND INDUSTRY.

வர்த்தகமும் கைத்தொழிலும்.

வர்த்தகமாவது யாது?

‘திரைகடலோடியுந் திரவியந்தே’ என்னும் முதமொழி நம்மவர் அறியாததல்ல. நல்ல பணம் சம்பாதிப்பதற்கு ஒருவன் உட்கார்ந்த இடத்தி லிருந்துகொண்டே என்னென்னவோ காரியங்களைக் கவனித்துவாக்கூடு மென்றாலும், பொதுவாகச் சம்பாத்தியத்தைக் குறித்து நமது முதாதை கள் பேசுகையில் உட்கார்ந்த இடத்தில் மட்டுமல்ல, வெளி இடங்களிலும் வெளியூர்களிலும் வெளி தேசங்களிலும் கால் நடையாகவோ, வாகனாதி களில் வீரீயோ, ரெயில், கப்பல் ஆகிய தூரபிரயாணங்களுக்கு உரிய ஸாதனங் களைக் கைக்கொண்டோ, புறப்பட்டுப் போய்ப்பணம் சம்பாதிக்கலாமென்று தொகுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். தூராகிருதவழிகளினால், அதாவது கொலை, கொள்ளை, கரசோரம், பொய்ச்சாட்சி, ஏமாற்றம் மற்றும் இவை

போன்ற பலவகைப்பட்ட தூர்த்தமான வழிகளைப் பின்பற்றிக் கிடைக்கும் பணம் சம்பாத்தியமாகாது. நல்வழியில் பிறர்மனம் நோகாதபடி, தான் செய்யக்கூடிய வேலையின் அளவுக்குத் தகுந்த பிரதிப்பிரயோசனம் கிட்டு மாறு எந்த கௌரவமும் மதிப்பும் நிரம்பியகாரியம் உண்டோ அவ்வகைப் பட்டகாரியம் நிறைவேற்றவதால் கிடைக்கும் ஊதியத்தையே 'ஸம்பாத்தியம்' என்று சொல்லவேண்டும். ஓராபிசுக்குச் சென்று காலமுதல் மாலை வரையில் உட்கார்ந்து வேலைசெய்வதாகட்டும், வீதிவீதியாகச் சென்று நிருவாகத்தையொட்டிய காரியாதிகளில் அதிகாரம் பண்ணுவதாகட்டும், நியாயஸ்தலங்களில் கட்சிப்பிரதி கஷிகளின் தொல்லைகளை முன்னெடுத்து விவாதிப்பதாகட்டும், மற்றும் கடையில் உட்கார்ந்து பண்டமாற்றி வியாபாரஞ் செய்வதாகட்டும், இன்னும் இவைபோன்ற எத்தனையோ துறைகளில் பணம்சேகரிக்க வகையுண்டு; ஆனால் அவ்வகைகளுக்கும் தன்மகிப்பைத் தரும் வ்ருத்தி ஒன்றுதான்; அது ஆரம்பத்தில் சிரமத்தைத் தருவதாயினும் அகனிடைம் சிரமத்தையும் கவனமும் ஏற்படுமேயானால் முதலில் உண்டாகும் சிரமம் சூரியனைக் கண்டபனிபோல் விலகி தனகான்ய ஸம்பத்தைக் கொடுக்கும். அப்பேர்ப்பட்ட ஸம்பத்தையேயோனை உலகக்கவர் போற்றுவார்கள். லோகோபகாரமான நன்முயற்சிகளில் அவன் விசேஷசிரத்தை யெடுத்துத் தான் இனிது காலஞ் செலுத்துவதன் தன்பிரகாக்களான மற்றவர்களையும் கௌரவமான துறைகளில் கவனஞ் செலுத்தும்படியான வழிகாட்டியாயுநிதிக் முடியும். அவனது பெயரும் பெருமையும் அப்போதுதான் சீருடன் பிரகாசிக்கும். சீர் ஏற்படுகையில் சிறப்புக்குக் கேட்கவேண்டுமா? உடனே புவியெங்கும் புகழ் உண்டாகும். இக்கண்மையான நிலைமைக்கு ஒருவனைக் கொண்டுவரும் வ்ருத்தி ஸர்வ ஸாகாரணமாகச் சகலரும் அனுஷ்டானத்திற் கொணர்ந்து பயன் பெறக்கூடியதேயாகும். அதற்கு ஜாதிபேதம் மதபேதம் என்பதில்லை; சிறியோர் பெரியோர் என்ற பேதமில்லை; எளியோன் தனவான் என்ற வித்தியாசமில்லை. சகல வர்ணத்தவரும் தாம் தாம் வஸிக்கும் மண்டலத்தில் 'தன்யர்' என்று மற்றவர் புகழ்ந்து கூற மகிப்போடுகொலங்கடத்துவதற்கு ஏற்ற வ்ருத்தி ஒன்றுதான். அதனவே, வர்த்தகம் எனப்படுவது. பின்னும் வர்த்தகத்தைக் குறித்துப் பேசுவதென்றால் பல அக்தியாயங்களாக வளரும். என்றாலும் வர்த்தகாபி விருத்தியைக் கைப்பிடித்த ஒருவன் எக்காலத்திலும் வறிஞனென்று வெளிவரக்கூதில்லை; அதை முறைப்படி நடத்திவந்தால் எவ்வளவோ பலன்கள் லித்திக்கும் என்பதற்குத் தடையில்லை. எவ்வளவோ கேட்டதையளிக்கும் தன்மைவாய்ந்த குணவிசேஷம் 'கல்பகரு' வினிடம் அமைந்துள்ளதோ அவ்வளவோ இவ்வுட லித்தியைப் பூர்த்தியாக்குவிக்கும் பூமணம் பெற்றது வர்த்தகமும். அதைத் திறமையுடன் நடத்தும் முறைகளையும் அதனுலுற்பவிக்கக்கூடிய பெரும்பேறுகளையும், அதற்கும் கைகொழிவாக்குமுள்ள நெருங்கிய பார்த்தவ்யத்தையும் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக ஆராய்ந்தாலன்றி வர்த்தகவிசேஷம் நன்றாகப்படிப்பட மாட்டாது. கொஞ்சங் கொஞ்சமாக விவரிப்போம்.

PART IV.

HINDU LAW.

முகவுரை.

எந்தத் தேசத்திலும், இராஜாங்கத்திலும் புழங்குவரும் பற்பல சட்டதிட்டங்களுக்குள்ளும், பற்பல மதஸ்தர்கள் ஸம்மந்தப்பட்டமட்டில் ஷையார்களின் குடும்பவிருத்திக்காகச் செய்யப்படும் விவாஹத்தைப்பற்றியும், அப்பால் ஷை விவாஹத்தின் மூலமாய் உண்டாகக்கூடிய குழந்தைகள், குழந்தை பிறவாதகேசுகளிலும் குழந்தைகள் பிறந்திருந்தாலுமே மற்றும் சில கேசுகளிலும் செய்துகொள்ளக்கூடிய ஸ்வீகாரம், (தத்து) அப்பால் குடும்பஸ்தர்களுக்குள் குடும்பத்திலிருக்கும் சொத்துக்கள் விஷயமாய் செய்துகொள்ளும் பாகம், புருஷன் இறந்துபோன கேசுகளிலும் மற்றக்கேசுகளிலும் பெண்பிள்ளைகளுக்கும், இதர கேசுகளில் மற்றவர்களுக்கும் கிடைக்கக்கூடிய ஜீவனம்சம், குடும்பத்தில் ஏற்பட்ட கடன்களை தீர்ப்பது சம்மந்தமான விதிகள், ஸோத்தக்களில் ஸ்திரீகளுக்கு உள்ள பாத்தியதை, சொத்துக்களை விநியோகம், பராதினம் முதலியது செய்வதில் அவரவருக்குள்ள பாத்தியதை, யார்யார் சொத்துக்கு யார்யார் வாரிசு பாத்தியதையை அடைகிறார்கள் என்ற விஷயங்களைக் குறித்து நிர்ணயம் செய்வதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டு அனுஷ்டானத்திலிருந்துவரும் சட்டமே மிகவும் பிரதானமானதாகவும் எல்லோருக்கும் கட்டாயம் தெரிந்திருக்கவேண்டிய சட்டமாகவும் இருக்கிறது. ஹிந்து குடும்பங்கள் விஷயமாக ஷை ஸங்கதிகளைப் பற்றிச் சொல்லும் சட்டத்துக்கு ஹிந்து லாவென்று பெயர். மேற்கண்ட ஹிந்துலாவின் ஸாராம்சமானது தக்க ஜீவஜுள்ளவர்களுக்கும், யாதொரு ஜீவஜும் இல்லாதவர்களுக்கும், ஆணுக்கும், பெண்ணுக்கும், யாவருக்கும் நன்றாய்த் தெரிந்திருக்கவேண்டியதாகியிருக்கிறது. தக்க ஜீவஜுள்ளவர்கள், ஸகாவரம் என்னும் அசையாப்பொருள்களை கிரையத்துக்கு மற்றொருவரிடமிருந்து வாங்கும்போது கிரையத்துக்கு விற்பவனுக்கு ஷை சொத்து எவ்விதம் கிடைத்தது, ஷை சொத்தை அவனுக்கு சட்டப்படி அடையவும் பராதினம் செய்யவும் பாத்தியதை யுண்டாவென்ற விஷயமும், ஒருவனுக்குக் கடன் கொடுக்கும்போது அவன் கடன் வாங்கினால் ஷை கடன் குடும்ப சொத்தைக் கட்டுப்படுத்துமா, கடன் வசூலாகுமாவென்ற பற்பல சங்கதிகளையும் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியதிருக்கிறது. ஏதம் ஜீவஜுமில்லாதவர்கள், ஸம்பமான வாரிசுகளில்லாமல் இறந்துபோனவரும் தங்களுக்கு அனேக தலைமுறைவிட்ட தாயாதிகாரனாகவும் இருக்கும் ஒருவனுடைய சொத்துக்களை தான் அடையவேண்டியதாகவும் நேரிடும்பொழுது அது

விஷயமாகவும் ஹிந்துலாவின் ஸாராம்சம் தெரிந்திருக்கவேண்டியதிருக்கிறது. விதவைகளாகப்போன பெண்பிள்ளைகளுக்கு ஸ்திரீ தனம் விஷயமாகவும், ஸ்வீகாரம் விஷயமாகவும், ஜீவனம்சம் விஷயமாயும், கடன்கள் விஷயமாகவும், சொத்தை பராதீனம்செய்வது விஷயமாகவும் அநேகம் சங்கதிகள் தெரிந்துகொள்ளவேண்டியதாக யிருக்கிறது.

இது சங்கதிகள் எல்லாவற்றையும் நன்றாய் ஆலோசித்து கிராமாந்தர ஜனங்களுடைய நன்மையைக்கருதி இது எழுதப்படுகிறது. ஆகையால் யாவரும் இதை ஆதரிப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கை.

HINDU LAW.

ஹி ந்து லா.

இவ்வுலகத்திலுள்ள ஜனங்கள் பற்பல ஜாதியையும் மதத்தையும் சேர்ந்தவர்களாக யிருக்கிறார்கள். இந்துமதம் என்றும் மகம்மதியமதம் என்றும், கிருஸ்தவமத மென்றும், ஜெயின்னியமத மென்றும், பௌத்தமத மென்றும் அநேக மதங்களிருக்கின்றன. இதில் ஒவ்வொரு மதத்தையும் பின்பற்றினவர்கள் ஸம்மந்தப்பட்டமட்டில் அந்தந்த மதஸ்தர்களின் பற்பல குடும்ப முறை சொத்து, சுதந்திரம் முதலியவைகளைப்பற்றி விதாயகம் செய்து “ஹிந்து லா” வென்றும், “மஹம்மதிய லா” வென்றும், “கிருஸ்தியன் லா” (Indian Succession Act) என்றும் பற்பல சட்டங்கள் உண்டாக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இந்தியாவில் அதிலும் முக்கியமாய் நமது ராஜதானியில் வசிக்கும் ஜனங்களில் பெரும்பான்மையோர் ஹிந்துமதஸ்தர்களாக விருப்பதையிட்டு, நாம் இந்த பத்திரிகையில் முதலில் “ஹிந்து லா”வைப்பற்றியே எடுத்துரைப்போம்.

ஹிந்து லாவின் வரலாறு.

பரதகண்டமென்ப பெயர்வழங்கிவரும் நமது இந்தியா, உலகத்திலுள்ள எல்லா தேசங்களுக்கும் உச்சஸ்தானத்திலிருந்து வருகிற ஓர் பூர்வீக நாடு. இதில் வசித்துவந்தவர்கள் நம்முன்னோர்களான ஆரியர்கள்தான். அவர்கள் அநேகம் ஆயிரம் வருஷங்களுக்குமுன் முதற்கொண்டே கல்வி, நாகரீகம் இவைகளில் சிறப்புற்றோங்கி யிருந்துவந்திருக்கிறார்கள். அந்தக் காலங்களில் இந்துதேசமானது மேன்மைபொருந்திய இந்து ராஜாக்களாலேயே ஆளப்பட்டு வந்தது. ஹிந்துக்களுடைய மதத்திற்கு ஹிந்துமதமென்று பெயர் வந்தது. இது அனாதியாக உள்ளது. இந்துமதத்தின் கொள்கைகள் ஸர்வாத்நியாயியாயுள்ள பகவானிடமிருந்து ஆரியர்களுக்கு அளிக்கப்

பட்ட வேதங்களுக்கிணங்க அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அது காரணம் பற்றியே “இந்துக்கள் தொன்றுதொட்டு கல்வித்திறமையிலும் நாகரீகத்திலும் சிறப்புற்றோங்கி யிருக்கிறார்கள்.

இந்துதேசம் பிரிட்டிஷ் ராஜாங்கத்தாருடைய ஆட்சிக்கு வந்தபிறகு நமது நாட்டின் ரீதியரிபாலனத்தை உத்தேசித்து ரிவினியூ, ஸீவில், கிரிமினல் நடவடிக்கைகள் ஸம்மந்தமாயுள்ள சட்டதிட்டங்களை சட்டநிருபண சபையாரைக்கொண்டு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் நமது “ஹிந்துலா” வானது அவ்விதம் நமது ராஜாங்கத்தாரால் ஏற்படுத்தப்பட்டதல்ல. அது தெய்விகமாய் ஏற்பட்ட ச்ருதி, ஸ்மிருதி முதலானவைகளின் மூலமாய் ஆதரிக்கப்பட்டு தொன்றுதொட்டும் வம்சப்ரம்பரையாகவும் அனுஷ்டானத்திலிருந்து வருகிற சட்டத்தொகுதியாயிருக்கிறது. ச்ருதிஎன்பது தெய்வத்தினிடமிருந்து கேழ்க்கப்பட்டது. அதாவது தெய்வத்தால் உபதேசிக்கப்பட்டது. ரிக், யஜுர், ஸாமம், அதர்வணம் என்று சொல்லப்பட்ட நான்கு வேதங்களும் ச்ருதியென்று சொல்லப்படும். ஸ்மிருதி யென்பது, தெய்வத்தன்மை பொருந்திய மகான்களான மனு சக்கிரவர்த்தி, நாரதர், கௌதமர், வலிஷ்டர், காத்தியாயனர், போதாயனர், பராசார், ஆபஸ்தமயர், யாக்குவல்கியர் முதலான அநேக மகா ரிஷிச்வரர்களால் இஹபரஸாதனங்கள் அனைத்தைப்பற்றியும் குறித்த ரீதிகள் அடங்கிய வேதங்களாகிய ச்ருதிக் கிணங்க இவ்வுலக வாழ்க்கைக்குரிய சொத்து சுதந்திரம் முதலியவைகளின் அனுபோக விஷயங்களைப்பற்றி யெழுதப்பட்டிருக்கிற தர்ம சாஸ்திரங்கள் தான். இந்த தர்மசாஸ்திரங்கள் ச்ருதிகளுக்குப் பொருத்தமாகவும் பற்பல தேசங்களில் அங்கங்கே ஜனங்களுக்குள் தொன்றுதொட்டு நடந்தேறி வந்துகொண்டிருக்கிற ஆசார அனுஷ்டான விவவஹாரங்களுக்கு அனுஸாரையாகவும் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. மேற்சொல்லிய ச்ருதி, ஸ்மிருதிகளைத் தவிர பூர்வகால சரித்திரங்களாகிய பதினெண்புராணங்களும் இந்துலாவின் மூல ஆதாரங்களாக யிருக்கின்றன. இவைகளில் மனுஸ்மிருதிதான் முதல் முதல் எழுதப்பட்டதாகவும் மிகவும் முக்கியமானதாகவும் எண்ணப்பட்டு வருகிறது. யாக்குவல்கியரால் எழுதப்பட்ட ஸ்மிருதியை மனுஸ்மிருதிக்கு 2-வதாகச் சொல்லவேண்டும். மற்றவர்களால் எழுதப்பட்ட தர்ம சாஸ்திரங்கள் இதற்கும் பின்னால் எழுதப்பட்டவைகளாக யிருக்கின்றன.

மனுசக்கிரவர்த்தி முதலிய மகா புருஷர்களால் உண்டாக்கப்பட்ட மேற்குறித்த ஸ்மிருதி முதலிய கிருந்தங்களுக்கு, அடியில்கண்ட பற்பல வித்துவான்களால் அநேக வியாக்கியானங்கள் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன.

அடியிற்கண்டவர்களால் எழுதப்பட்ட மேல்கண்ட வியாக்கியான கிருந்தங்களைத் தவிர இன்னும் அநேக விதவச்சிரோன்மணிகள் பின்னும் பற்பலபெயருள்ள அநேக வியாக்கியானங்களையும் எழுதியிருக்கிறார்கள். ஆனால் நமது இராஜதானியிலுள்ளவர்களுக்கு அவைகளால் யாதொரு பிரயோசனமில்லையாகையால் அவைகளை இங்கே எழுதப்படவில்லை.

PART V.

THE THREE ESSENTIAL POINTS ON CO-OPERATION.

BY Mr. O. M. VENKATANATHA AIYENGAR
of Ullaramallur.

“கூட்டுறவின் மூன்று வாரங்கள்.”

கூட்டுறவு சங்கங்களாகிய ஐக்கிய சங்கங்கள் ஒவ்வொரு விஷயத்திற்கும் ஒவ்வொரு சங்கமாகவும், ஒவ்வொரு சங்கத்திலும் பல விஷயங்களை யும் ஏற்படுத்தி யிருக்கிறார்கள். சாதாரணமாய் கூட்டுறவு விஷயத்தை முக்கியமாய் மூன்று வகுப்புகளாகப் பிரித்துக் கொள்ளவேண்டும். அவை கள்தான் முக்கிய ஸாராம்சமான விஷயங்களாகும்.

அவைகளாவன:—

1. நாணயச் சங்கம் (Credit Society).
2. உற்பத்திச் சங்கம் (Productive Society).
3. விபஜன சங்கம் (Distributive Society).

ஐக்கியபத்தியமாக முடிக்கவேண்டிய விஷயங்களை மேற்சொன்ன விஷயங்களாகத்தான் பிரித்து அலுவல்களை நடத்தவேண்டும். ஆனால் ஒவ்வொரு வகையையும் பல பிரிவுகளாகச் செய்யலாம். அவைகளைச் சற்று வரிசையாகச் சொல்லத்தக்கது. இந்த விஷயங்கள் எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயமானாலும் இவைகளை ஞாபகப்படுத்தவேண்டுவது அவசியம்.

முதலாவது நாணயச் சங்கம் என்பது ரொக்க லேவாதேவி செய்யும் விஷயமாகும். இந்தச் சங்கங்கள் இந்த இராஜதானியிலும் மற்ற இராஜதானி களிலும் பண லேவாதேவிகள் நடத்தும் சங்கங்களேயாகும். இந்தப் பணத்தினால் அநேக கூட்டுமுறைகள் செய்து கொள்ளலாமென்று எல் லோருக்கும் தெரிந்தவிஷயம். இதைக்குறித்து அதிகம் எழுதவேண்டியது அவசியமாகும். “பணம் இருந்தால் பத்துவகையும் செய்யலாம்” என்பது பழமொழியால் ஏற்படுகிறது.

இரண்டாவது விஷயமாகிய உற்பத்திச் சங்கம் என்பது ஒருபொருளை உண்டாக்கும் சங்கமாகும். நமக்கு உடுப்பு வேண்டுமானால் பட்டு அல் லது பஞ்ச முதலியவற்றை வரவழைத்து நூலாக்கி நெய்யவேண்டும். அப்படி நெசவு செய்து உபயோகப்படுத்திக் கொள்வதுதான் உற்பத்திச் சங்கமா கும். இம்மாதிரியாகவே ஆகாரப்பொருள்களும் மற்ற செய்யப்படுபொருள் களும் உற்பத்திசெய்து கொள்ளவேண்டும். ஒரு மனிதன் ஜீவிக்கவேண்

தர்ம சாஸ்திரங்களின் பெயர்.	வியாக்கியானம் எழுதினவர்களின் பெயர்.	இந்த கிரந்தங்கள் எந்தெந்த தேசங்களில் வழங்கி வருகின்றன.
1. மிதாஷூரம் அல்லது விக் ஞானேச்வரியம்*	விக்ஞானேச்வரர்	காசிராஜ்யம். பம்பாய் இராஜதானி. தென் இந்தியா.
2. ஸ்மிருதி சந்திரிகை	தேவானந்தபட்டர்	
3. ஸரஸ்வதீ வில்லாஸம்	ப்ரதாப ருத்திரர்	
4. தாயவிபாகம் அல்லது மாதவியம் †	மாதவய்யர்	தென் இந்தியாவில் தமிழ் தேசம் முதலிய துள்களில்.
5. வ்யவஹார சீர்ணயம் அல்லது வரதராஜ்யம்	வரதராஜர்	
6. தத்தக சந்திரிகை	தேவானந்தபட்டர்	
7. தாயபாகம்	ஜீமூதவாஹனர்	பங்களாத்தில்
8. வ்யவஹாரமயூகம்	நீலகண்டர்	பம்பாய் இராஜதானியில் மகாராஷ்டிரதேசங்களில் மேல் இந்தியாவில் வடகன்னடம் குஜராத்து வடகொங்கணம் முதலிய இடங்களிலும்.
9. வீரமித்திரோதயம்	மித்திரமிச்சர்	காசிராஜ்யத்தில்.
10. தத்தக மிமாம்ஸை ‡	நந்தபண்டிதர்	மிதிஸேதேசத்தில்.

குறிப்பு (1) வ்யவஹார மயூகமும் வீரமித்திரோதயமும் சற்றேறக்குறைய மிதாஷூரத் தைப்போலவேயே யிருக்கின்றன.

குறிப்பு (2) 2-3-4-5 லக்கமிட்ட கிரந்தங்களை தென் இந்தியாவிலும் 8-9 லக்கமிட்ட கிரந்தங்களை மேல்இந்தியாவிலும் மிதாஷூரத்தோடு ஆதாரங்களாகப் புழங்கி வருகிறார்கள்.

* இது அநேகமாய் யாக்குப்பவல்கிய ஸ்மிருதியின் வியாக்கியானமாகத் தானிருக்கிறது.

† இது பராசரஸ்மிருதிக்கு வியாக்கியானம்.

‡ இது ஸ்வீகாரத்தைப்பற்றிச் சொல்லுகிறது.

டியதற்கு என்னென்னவஸ்துக்கள் வேண்டுமோ அவைகளையெல்லாம் உண்டு பண்ணுவதற்கு ஒரு ஐக்கிய சங்கமாக ஏற்படுத்தி அதன் மூலமாய் செய்து கொண்டால்தான் நயமாகவும் ஏராளமாகவும் செய்துகொள்ளலாம். உதாரணமாக இக்காலத்தில் எல்லோரும் சப்பு (Soap) உபயோகிக்கிறார்கள். இவைகளை நாம் இவ்விடத்திலேயே உற்பத்தி செய்யலாம். அதற்கு வேண்டிய ஸாதகமான வஸ்துக்கள் இவ்விடத்திலேயே அகப்படும். அந்த சப்பு செய்வதற்கு நாம் ஒரு ஐக்கிய சங்கமாகச் சேர்ந்து நாணயச் சங்கம் போல் பங்குத்தொகையாக ஏற்படுத்தி பங்கு ஒன்றுக்கு ரூபாய் 10-விதிதம் 1,000 பங்குகளாக ஏற்படுத்தி அவைகளை மூலதனமாக வைத்துக்கொண்டு சப்பு செய்யும் கைத்தொழில்களை அமைத்து அந்த சாலையில் உற்பத்தியாகும் சப்புகளை நயமாகவும் வேண்டியவரையிலும் விற்பனைக்கிக் கொண்டுவிந்தால் அதனால் லாபமும் உபயோகமும் உண்டாகும். இதே மாதிரியாக அநேக பொருள்களையும் வஸ்துக்களையும் உற்பத்திசெய்து கொள்வோமேயானால் அநேக கைத்தொழில்களையும், ஆகாரப்பொருள்களையும் ஏராளமாயும், நயமாயும் செய்து கொள்ளலாம். இம்மாதிரி செய்வது தான் உற்பத்தி சங்கமாகும்.

மூன்றாவது விஷயமாகிய விபஜன சங்கம் அல்லது பங்கிடும் சங்கம். அதாவது நமக்கொரு வஸ்து வேண்டுமானால் பத்துபேர் ஒன்று சேர்ந்து மொத்தமாய் வரவழைத்து நமக்குள் பங்கிட்டுக் கொள்வதாகும். உதாரணமாக நமக்கு பயிரிடுவதற்கு ஒரு வேண்டுமென்று வைத்துக்கொள்வோம். 10-நபர்கள் சேர்ந்து ரூ. 100-க்கு மொத்தமாய் ஒருவாங்கி இந்த பத்து நபருக்கும் வேண்டிய அளவு பங்கிட்டுக்கொள்ளலாம். அப்படி பங்கிட்டுக் கொள்வதால் லாபம் உண்டாகும். ஒருவன் ஒருபாரம் ஒரு வாங்கவேண்டுமானால் அவனுக்கு ரூ. 5. பிடிக்கும் என்பதாக வைத்துக் கொள்வோம். பத்து நபர்சேர்ந்து 10-பாரம் வரவழைத்தால் குறைந்ததுகைக்கு அதாவது சுமார் ரூ. 40-க்கு வரவழைக்கலாம். இதனால் ஒவ்வொரு நபரும் தனித்தனியாக வாங்கினால் ரூ. 5-க்கு வாங்கவேண்டிய ஒரு ரூ. 4-க்குக் கிடைக்கிறது. 10-பாரம், மொத்தமர்கவாங்குவதனால் நபர் 1-க்கு ரூ. 1 லாபம்கிடைக்கிறது. அதேமாதிரியாக ஆகாரப் பொருள்களும் மற்றும் மனிதவாழ்க்கைக்கு வேண்டிய சாமான்களைத்தும் வரவழைத்து ஒரு பண்டகசாலையாக ஏற்படுத்திக் கொண்டால் நமக்குள் அதன்லாபத்தையும் பிரயோஜனத்தையும் அடையலாம்.

மேல் சொன்ன பிரிவுகள் ஒவ்வொன்றுக்கும் சம்மந்தமுண்டு. அதாவது நாணய வழியில்லாமல் உற்பத்தி சங்கமும் விபஜனசங்கமும் உண்டாகாது. அதுபோலவே உற்பத்தி சங்கத்தில் பொருளை உற்பத்தி செய்து அதை விபஜனை செய்யலாம். விபஜனை செய்யும்போதும் உற்பத்தியும் பரஸ்பரம்செய்து கொள்ளலாம். இவைகள் ஒன்றுக்கொன்று சம்மந்தமான

தத்துவமாகும். இம்மாதிரியான சங்கங்கள் ஜரோப்பாவில் அதிகமுண்டு. நாம் முதலில் நாணயவகையை நன்றாய் செய்யத் தெரிந்துகொண்டு ஐக்கிய பத்திய தாத்திரியத்துடன் நடந்தோமானால் மற்ற விஷயங்களும் சுலபமாயும் திறமையாயும் செய்ய சக்தி உண்டாகும். இம்மாதிரி விஷயங்களில் ஜரோப்பாவில் டென்மார்க்கு தேசத்தில் வெகு திறமையான ஐக்கியபத்திய முயற்சி செய்கிறார்கள். அவர்களைப்பார்த்து நாமும் பின்பற்றவேண்டும்.

ஆகையால் இந்த இராஜதானியிலும் மேல்சொன்ன நாணயவழியல்லாமல் மற்ற விஷயங்களும் விருத்திக்கு வரும்படியான முயற்சிகளை செய்தாலொழிய ஐக்கிய சம்மந்தமான தத்துவத்தை நாமுணர்ந்தவர்களாகமாட்டோம். பிரதி கிராமத்திலும் நாணய சங்கத்தைப்போல் உற்பத்தி சங்கமும் விபஜன சங்கமும் உண்டாகவேண்டும்.

CO-OPERATION IN AGRICULTURE.

BY THE HON'BLE DIWAN BAHADUR L. D. SWAMIKANNU PILLAI, M.A., B.L., L.B.,
Registrar of Co-operative Societies.

விவஸாயத்திற் கூட்டுறவு.

[சென்னை ராஜதானியிலுள்ள கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு தலைவரான (Registrar) கனம். திவான்பகதூர் L. D. ஸ்வாமிகண்ணு பிள்ளையவர்கள் ஆக்கிலேய பாஷையில் எழுதியதிலிருந்து மொழிபெயர்ப்பு.]

இராஜதானியிலுள்ள தொழில் முறைகள் ஒவ்வொன்றுக்கும் நெருங்கிய சம்மந்தமுண்டு; ஒன்றைப்பற்றிப் பேசுகையில் மற்றொன்றையும் அதனுடன் ஒட்டியே பேசவேண்டும். சப்தம் உண்டாகவேண்டுமாயின் ஒரு கையையும் இன்னொரு கையையும் சம்மந்தப்படுத்திவைப்பது எவ்வளவு அவசியமோ அதுபோல ஒரு விஷயத்தைக் குறித்துப் பேசப்புகின், அவ்விஷயத்திற்கு அனுசுணமான இதர விஷயங்களை அதோடு இணைத்துப் பேசுவது நெறியாகும், முறையும் அதுவே. ஆனதுபற்றி தலையங்கத்தில் கூட்டுறவு என்று குறித்திருக்கும் அம்சத்தை விவசாயத்தைப் பொறுத்த மட்டில் சொல்லி முடிப்போமென்றால் மனசுக்குச் சரியாகத் தோன்றவில்லை. விவசாயம் என்னும் வேளாண்மையோடுகூடிய பொறுப்பேறப் பெற்ற முக்கியமான விஷயத்தைக் கருதுங்கால், அதையணுகிய இதர விஷயங்கள் அதனுடன் எவ்விதம் இணைப்பட்டிருக்கின்றன வென்பதைச் சொல்லாமலிருக்கமுடியாது. அவ்விதர விஷயங்களில் கூட்டுறவு என்னும் அம்சமும் ஒன்று. ஒவ்வொரு தொழிலுக்கும் கூட்டுறவு இன்றியமையாததாகும் என்பது யாவருமறிந்ததேயானாலும் விவசாயத்திற் கூட்டுறவு அவசியமிருத்தல்வேண்டுமென்று உறுத்திச் சொன்னதுபோலவே, பகுத்தறிவுகொண்ட

மானிடர்களுள்ளும் கூட்டுறவாவது மிகவும் பிரதான மென்பதையும், அக் கூட்டுறவினால் இகத்திலாகக்கூடிய சகல போக பாக்கியாதிகளையும் சேகரஞ் செய்துகொள்ளலாமென்பதையும் ஸவிஸ்தாரமாய்க் குறிப்பிதே எமது உத் தேசமாகும்.

மூலகைப் பலன்கள்.

பூமியை நன்றாகக் கொத்தி எருவிட்டுமுது பண்படுத்தும் வேளாண்மைக்காரனை கிருஷிகனுக்கு தன் பந்துக்கள், கிராமத்தார் அல்லது பண்ணையாட்கள் முதலினோரது கூட்டுறவு அவசியமாகும். ஜனக்கட்டில்லாததாயின் ஜலக்கட்டிராது; ஜலக்கட்டிராதாயின் ஜன்மபூமியின் தேஜஸ்குன்றும்; தேஜஸ்குன்றினால் இருள் என்னும் அந்தகாரமானது கவ்வும். அதாவது பூலாரமற்ற நிலமானது தரிசாகப் பிரயோசனமில்லாது போய்விடுமென்க. ஆகவே ஒவ்வொருவிதத்திலும் கூட்டுறவு என்னும் அம்சத்தை நாம் கைக்கொள்ளவேண்டும். கிருஷிகனுக்கு அதை அவலம்பிப்பதனால் உற்பவிக்கக் கூடிய பலன்கள் மூன்றாகும். முதலாவது, வேண்டுமேற்போது விவசாயிக்குப் பணம் புரளவும் நாணயம் ஏற்படவும் காரண பூதமாயிருப்பது கூட்டுறவுதான்; இரண்டாவது, லேவாதேவிக்கிடமேற்படும் சந்தர்ப்பங்களில் 'தரகிரி' யென்னும் இடையாளனுடைய பணப்பறியலுக்கு மார்க்கமில்லாது நேருக்குநேராய்ப் பணத் தகவல்களைச் செய்து விவசாயியின் லாபத்தைப் பெருக்குவிப்பதும் அக்கூட்டுறவேயாகும். மூன்றாவது, விவசாயி தனக் கிருக்கக் கூடிய சொற்ப ஐவேளை வைத்துக்கொண்டு லாபந் தரத்தக்க பிரவர்த்திகளில் பிரவேசிக்கமுடியாமலிருக்கும் அச்சமயத்திலே, கூட்டுறவு முயற்சியின் பயனாக அவனைப் பாஸ்பரோபகாரத் தன்மைவாய்ந்த சேர்க்கைத் தொழில்களில் நாட்டமிடச் செய்து லாபத்தைப் பெருக்கித் தொழிலை விருத்திசெய்வது பெரிதும் ஸாத்தியமாகும். இம்மூன்றுவித பலன்களையும் இந்திய விவசாயியானவன் எம்மட்டில் அடைகிறனென்பதைச் சுருக்கமாகக் கூறுவோம். நிலச்சாகுபடியிற் கவனஞ்செலுத்திவரும் கிருஷிகர்களாயினார்க்கு அப்போதப்போது ரொக்கமாகப் பணம் வேண்டியிருப்பது ஸகஜம். நிலத்தை மராமத்துசெய்து செப்பனிடவோ, பருவமுணர்ந்து நிலத்தில் தானியம் விதைக்கவோ அல்லது ஸர்க்கார் கிஸ்திசெலுத்தவோ பணக் 'கசாலா' ஏற்படுவது எங்கும் ஸகஜமே. அப்பேர்ப்பட்ட சந்தர்ப்பங்களில் விவசாயி என்ன செய்வான் பாவம்! கடன் வாங்கித் தீரவேண்டியிருக்கிறது. ஏழை விவசாயிக்குச் சரேலென்று எவர் கடனளிப்பார்கள்? அரிய வட்டிவாங்கும் துராத்மாக்களின் தயவை எதிர்பார்த்து விவசாயி நிற்பதைத் தவிர அவனுக்கு வேறுவழி கிடையாது. கடன் வாங்குவதாகவே வைத்துக்கொள்ளுவோம். அசல் தொகையையே கொடுக்க விவசாயி கஷ்டப்படுகிறான்.

(இன்னும் வரும்.)

PART VI.

EDUCATION.

BY THE HEADMASTER OF A HIGH SCHOOL.

கல்வி.

“அறம்பொருள் இன்பம் வீடுமபயக்கும்
புறங்கடை நல்லிசையும் நாட்டும்
உறுங்கவ லொன்றுற்றுழியும் கைகொடுக்கும்
கல்வியினுக்கில்லை சிற்றயிர்க் குற்றதுணை.”

கடவுளால் கிருஷ்டிக்கப்பட்ட சகலமான ஜீவகோடிகளுக்குள்ளும் மனிதனே முதன்மையான பதவியிலிருப்பவன். மற்ற ஜந்துக்களுக்கும் மனிதனுக்கும் பொதுவான சில குணங்களும், செய்கைகளும் இருப்பினும், மற்ற ஜந்துக்களிடத்தில் காணப்படாத சில குணங்களும், செய்கைகளும் மனிதனிடத்தில் காணப்படுகின்றன. அவைகளுள் பகுத்தறிவு என்பது முக்கியமானது. அதாவது நன்மை இன்னது, தீமை இன்னது என்று அறியும் ஒரு சக்தி மனிதனுக்கே உரித்தானது. இந்த சக்தி எல்லா மனிதர்களுக்கும் பொதுவான ஒரு குணமாயினும் எல்லாரிடமும் ஒரே அளவாய்க் காணப்படவில்லை. 'தாய்க்கொலை சால்புடைத் தென்பாருமுளர்' இவ்வுலகில் அப்படியாகில் அந்த சக்தி மிகுதியும், குறையும் எதனால் ஏற்படுகிறது என்று பார்ப்போம். சற்று யோசித்துப் பார்த்தால் அதற்குக் காரணம் அவரவர்களின் அறிவின் அளவென்று புலப்படும். ஆகையால் மனிதனை மிருகங்களிடத்திலிருந்து வேறுபடுத்துவது அவனுடைய அறிவே. அவ்வறிவு குறையக்குறைய மனிதனிடம் மிருகத்தன்மை அதிகரிக்கிறது. அவ்வறிவு குன்யமாகும்பொழுது அவன் மிருகமேயாய்விடுகிறான். அப்பேர்ப்பட்ட ஸ்திதியை யாராவது விரும்புவார்களா? இதற்கு ஒரே பதில்தான் உண்டு. ஒருவரும் விரும்பார். அப்படியாயின், அவ்வறிவு குறையாமல் மேன்மேலும் விருத்தியாகும்படி செய்யவேண்டிவது யாவருடைய கடமையாய் முடிகிறது. அவ்வறிவை விருத்திசெய்வது கல்வி என்பது எல்லாருமறிந்த விஷயம்.

மனிதர்களுக்குக் கல்வி முக்கியமென்பதை உணராத தேசமில்லை. சகலமான அபிவிர்ந்திக்கும் மூலகாரணம் கல்வியே யென்று அதற்காக வேண்டிய முயற்சி எடுக்காத ஜாதியாரில் முன்னுக்கு வந்தவருமில்லை. கல்வியை அபிவிர்ந்திசெய்ய முக்கிய ஸாதனங்களைக் கண்டுபிடிப்பதிலேயே தங்களுடைய வாழ்நாட்களைச் சிலவழித்தவர் பலர்.

இப்பொழுது நாகரிகமடைந்த பல தேசங்களையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கில் கல்வியில் மிகவும் சீமான நிலைமையிலிருப்பது இவ்விந்ததேசமே. அதற்குக் காரணம் யாது? ஒருவேளை இவ்விந்தியாவின் நிலைமை எப்பொழுதும் இப்பொழுது இருப்பதுபோலவேதானே வென்று நினைக்கலாம்.

இப்பொழுது கல்வியில் தேர்ச்சிபெற்ற அநேக தேசங்கள் உடை உடுத்தத்தெரியாமலும், நன்றாய்ப் பேசத்தெரியாமலும் எழுத்தென்பதே இன்ன தென்று அறியாமலுமிருந்த காலத்தில் இராமாயணம், பாரதம் முதலான காவியங்களும், சாகுந்தலம் முதலான நாடகங்களும், பாணினிமுதலான இலக்கணங்களும் எழுதியவர் வசித்த இந்தியா இது. மற்ற தேசத்து மனிதர் மரத்தழைகளையும், மிருகத்தின் பதனிடாத தோல்களையும் உடுத்தித் திரிந்த நாட்களில் மஸ்லீன்களும், சல்லாக்களும் அணிந்து வசித்தவர் இவ்விந்தியர். ஸ்ரீ இராமன், கிருஷ்ணன் முதலான அவதார புருஷர்களும், ஜனகன் முதலான முடிமன்னவர்களும் அநேக வருஷகாலங்கள் குருவையடைந்து அவருக்குப் பணிவிடைகள் செய்து கல்விகற்றது இவ்விந்தியாவில். சகல தருமத்திலும் வித்தியாதருமமே சிறந்ததென்று கைக்கொண்ட புண்ணிய பூமி இது. 'ஓதாம லொருநாள் மிருக்கவேண்டாம்' என்ற முதுமொழி வழங்குவது இவ்விந்தியாவில். சகல ஜனங்களுக்கும் இனமாகக் கல்வி புகட்டவேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்தவர் அசோகர் என்று சரித்திரங்கள் சொல்லுகின்றன. சுருக்கிச் சொல்லுமிடத்து இவ்விந்ததேசம் மற்றெல்லா தேசங்களிலும் கல்வியில் முதன்மையடைந்திருந்தது. இது முற்கால ஸ்திதியாயின் தற்கால ஸ்திதியைச் சற்று பார்ப்போம். நூற்றுக்கு 80 மனிதர்களுக்குமேல் எழுதப்படிக்கத் தெரியாத தேசம் நமது இந்தியா. கல்வியின் அருமை அறியாத தேசமாய்விட்டது. திருவள்ளுவர், ஓளவை முதலியவர்கள் வசித்த இப்பரதகண்டம் இந்த அபாயகரமான வியாதியால் வருந்தாமல் ஓளவுதம் கொடுத்துத் தீர்ப்பது எல்லா இந்தியர்களுடைய முக்கிய கடமையென்று உணரவேண்டும்.

மற்ற தேசங்களில் குருடர், ஊமை, செவிடர் முதலான அங்கவீனர்களுக்குக் கூட கல்விகற்பிக்க செய்யும் முயற்சிகள் நாளுக்குநாள் அபிவிருத்தியாகின்றன. நாம் எல்லா அங்கங்களும் நிறைந்த நமது குழந்தைகளுக்குக் கூட கல்விபுகட்ட யாதொருமுயற்சியில்லாமலிருப்பது நியாயமன்று. மேல்நாட்டில் ஒருவர் ஒரு நாய்க்கு சிலவார்த்தைகளை எழுதவும், சிலவஸ்துக்களைப் பேர்சொன்னவுடனே கொண்டுவரவும் கற்பித்தார் என்று கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். ஆகவே இன்னும் சிறிதுகாலத்தில் ஒருவேளை மேல்நாட்டு சிலநாய்களும், குதிரைகளும் நம்முடைய அருமைப்புதல்வர்களை விடப் படித்தவைகளாக ஆய்விடும்போலிருக்கிறது.

ஒரு காலத்தில் ஒங்கிவளர்ந்து எங்கும் நிறைந்திருந்த கல்வி இப்படி க்ஷீணமடைந்ததற்கு சிலகாரணங்கள் வெளிப்படையாகப் புலப்படுகின்றன,

அதாவது (1) இத்தேசத்தின்வறுமை (2) ஜனங்கள் கல்வியின்மதிமையை அறியாமை (3) நாம் வெருகாலத்திற்கு முன்னமே கைவிட்டிருக்கவேண்டிய சில பழைய வழக்கங்கள்; இன்னும் சிலகாரணங்களும் உண்டு.

முதலில் இந்தியாவின் வறுமை. இங்கிலாந்து முதலிய தேசங்களில் இனமாகப் படிப்பிக்கும்படி பள்ளிக்கூடங்களை ஏற்பாடு செய்து, பிறகு எல்லாக்குழந்தைகளும் கட்டாயமாய் பள்ளிக்கூடம்போகவேண்டுமென்ற சிபந்தனைகளையும் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். சர்க்காரிலிருந்து ஏராளமான பணம் செலவழிக்கின்றனர். மேலும் அனேகம் பிரபுக்கள் ஏராளமான பண வுதவிசெய்து அனேகம் பாடசாலைகள் ஏற்படுத்தி கல்விகற்க சகலவிதமான சகாயங்களும் செய்கிறார்கள். இந்தியாவிலோ நமது காருண்ய கவர்ன்மெண்டார்வேண்டுமளவு உதவிசெய்ய மனமுடையவர்களாயிருந்தாலும், கல்விவிஷயத்தில் அவர்களிடப்படி சிலவுசெய்ய பணமில்லையென்ற கவலை மிகவும் உடைத்தாயிருக்கிறார்கள். ஒரு குடும்பத்தைப் பாதுகாக்கிற ஒருவன் தன் இரண்டு மூன்று குழந்தைகளுக்கு சரியானபடி கல்விபுகட்டமுடியாமல் அக்குழந்தைகளை, ஒரு பெரியவர் சொன்னபடி, இரண்டு எருமைமாடுகளோடு மூன்றாவதுமாடாக ஆக்கிவிடுகிறானே. அப்படியிருக்க, ஒரு தேசத்தை ஸம்ரக்ஷணசெய்வது இலேசா? எத்தனைவித சிலவுகள் நேரிகென்றன? அவைகளுக்குப் போதுமான பணம்வேண்டும். ஆகையால் கவர்ன்மெண்டாரை குற்றஞ் சொல்லுவது பெருங்குற்றம். மற்ற தேசங்களிலிருப்பதுபோல பெரியபிரபுக்கள் உதவிசெய்து கல்வியை விருத்திசெய்யலாம். அத்தேசங்களிலிருப்பதுபோல அதிகமான பிரபுக்களுமிங்கில்லை. இருப்பவர்களுக்கும் வேறு அனேக சிலவுகள் உண்டு. பிரபுக்கள் வீட்டுக் கலியாணங்களில் நடக்கும் தமாஷாக்களுக்கே ஆயிரக்கணக்காய்ப் பணம் வேண்டுமே! அவர்கள் எப்படி கல்வி அபிவிருத்திக்கு பணஉதவிசெய்ய முடியும்?

ஒரு கிராமத்தில் முக்கால்பங்கு ஜனங்களில் குழந்தைகள், சந்தோஷமாய் ஆடிப்பாடித்திரியும் பாலபருவத்திலேயே, 5-வயது முடியுமுன்னமே பசியென்ற பேயால் பிடிக்கப்பட்டு அந்தவியாதியை நிவர்த்திபண்ண உழைக்கவேண்டியிருக்கிறதே! இந்த ஸ்திதியில் பள்ளிக்கூடமேது, புஸ்தகமேது, படிப்பேது, பசிவந்தால் எல்லாம் பறந்துபோகாதா? இவ்விதமாக லக்ஷக்கணக்கான குழந்தைகள் வளருகின்றன. கல்வி இப்படி அலங்கோலமான ஸ்திதியிலிருப்பதைப் பார்க்க யாருக்குத்தான் மனம் சகிக்கும். கருணையே உருவெடுத்ததென்று சொல்லும்படியான நமது சக்கரவர்த்தி இந்த கங்கை, காவேரிமுதலிய புண்ணியநதிகளால் பரிசுத்தமாக்கப்பட்ட இப்பரத கண்டத்தை விடாமல் பிடிக்கின்ற கல்வியின்மை, யென்னுமிருள் நீங்கும்படியாய் நமது திருவாக்கால் வருஷம் 50 லக்ஷம் ரூபாய் கவர்ன்மெண்டார் சில வழிக்கவேண்டுமென்று உத்தரவுசெய்த நாள் நமக்கு ஒரு பெரிய திருநா

எல்லவா? நாகரீகமடைந்த தேசங்களோடு ஸமநிலைமைக்கு வருவதற்கு கல்வியே முக்கியமென்று அப்பிரபு வற்புறுத்திக் கூறினார். 50 லக்ஷமென்பது இந்தியாபோன்ற ஒரு தேசத்தை கல்வியில் தேர்ச்சிபெறச் செய்வதற்கு போதாத ஒரு தொகைதான், என்ன செய்யலாம். பணமிருந்தாலல்லவோ பத்தும் செய்யலாம்.

பிறகு இரண்டாவதான காரணம், கல்வியின் அருமை அறியாமை. இது சொல்லாமலே புலப்படும். ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் சிலவாகிற பணத்தில் கல்வி விஷயமாய் சிலவாகிறது எவ்வளவு குறைந்த பாகமாயிருக்கிறதென்று நமக்கெல்லாம் நன்றாய்த்தெரியும். பிள்ளைகள் பள்ளிக்கூடம் விட்டு வந்தவுடன், என்ன படித்தாய் பள்ளிக்கூடத்தில் என்ன நடந்தது என்று தினம் கேட்கின்ற பெற்றோர்கள் எத்தனைபேர்? தூற்றுக்கு ஒருவராவது உண்டா! ஆனால் நாம் சிற்சில வேளைகளில் சில மகான்கள் வித்தியா அபிவிருத்திக்காக ஏராளமாக நஷ்டகொடை அளிப்பதைக் கேட்க. மிகவும் ஆனந்தமுண்டாகிறது.

அப்பேர்ப்பட்ட மகான்களில் சிலரை எடுத்துக் கூறுவோம். தாய்ப்பாஷையாம் ஸமஸ்கிருதத்தை வேருன்றச் செய்யப் பிரயத்தனித்து அருந்தொகையை யர்ப்பித்தஞ்செய்த காலஞ்சென்ற ஸ்ரீமான் வி. கிருஷ்ணசாமி ஐயர், என்றமழியாப் புகழெடுத்த உஜ்ஜீவித்திருக்கும் பச்சையப்ப முதலியார், கருர் முனிசிபல் சேர்மன் ஸ்ரீமான் பெத்தாச்சி சேட்டியார், திருக்காட்டுப் பள்ளி ஹைஸ்கூல் ஸ்தாபகரான ஸர். P. S. சிவஸ்வாமி ஐயர், தர்மிஷ்டர் களான ராவ் ஸாஹிப் கலவலா கண்ணன் சேட்டியார், ராவ் ஸாஹிப் ராமா னுஜம் சேட்டியார், ராவ்பகதூர் அண்ணாமலை சேட்டியார் இவர்களைப் போன்ற மற்றும் தர்மிஷ்டர்கள் இருக்கிறார்கள்.

இது நிற்க, இராமநாதபுரம் ஜில்லாவிலுள்ள முக்கியமான வியாபார ஸ்தலங்களில் ஒன்றாகிய விருதுபட்டியென்னுமிடத்தில் நாடார் வியாபாரிகளால் ஏற்படுத்தப்பட்டு நடந்துவரும் “கூத்திரிய வித்தியாசாலா” என்னும் ஹைஸ்கூலைப்பற்றியும் சிலவார்த்தைகள் கூறவேண்டியது அவசியம். ஷை நாடார்கள் எல்லோரும் வியாபாரத்தில் தேர்ந்தவர்களேயல்லது அவர்களில் ஒருவராவது ஆங்கிலேயபாஷை படித்தவர்களல்ல. அப்படியிருந்தும் ஷை பாஷையைத்தங்கள் குழந்தைகளாவது கற்கவேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் 1890-ம் ஞாபகத்தில் ஒரு ஆங்கிலேய (Elementary) பாடசாலையை ஏற்படுத்தினார்கள். அப்பால் அவர்களுடையவும், அவர்களுடைய வித்தியாசாலையில் உழைத்து அதை முன்னுக்குக் கொண்டுவருவதற்கென்றே உருவெடுத்து வந்ததுபோல் அமைந்துள்ள மிஸ்டர் என். எஸ். மாணிக்கவாசக நாடாருடையவும் ஊக்கத்தினாலும், விடாமுயற்சியினாலும் ஷை வித்தியாசாலை நாளுக்கு நாள் பிரபலப்பட்டுவந்தது. (இன்னும் வரும்.)

PART VII.

NEWS AND NOTES.

ஸமாசாரக் குறிப்புகள்.

THE HON'BLE DEWAN BAHADUR P. RAJAGOPALA ACHARIAR, C.I.E.)

ஆனரபிள் தீவான் பகதூர் பே. ராஜகோபாலாச்சாரியார், C.I.E.

“நல்லாரைக் காண்பதும் நன்றே, நலமிக்க நல்லார்சொற் கேட்பதும் நன்றே, நல்லார் குணங்களுரைப்பதும் நன்றே, நல்லாரோ டிணங்கியிருப்பதும் நன்றே.

இம் மெய்யுரையைக் கைப்பற்றிய நாம் இப்பத்திரிகையின் முதல் ஸஞ்சிகையில் அந்நல்லார் ஒருவரைக்குறித்து உரைப்பதையே ஒரு விஷயமாக எடுத்துக்கொண்டோம். கண்ணாடியை யெதிரில் கீறுத்தி ஒருவன் தனது பிரதி பிம்பத்தைப்பார்க்கவும் பின்பு, கீவுகனங்கமாக அக்கண்ணாடியிருக்குமேயாகில், பார்க்கவிரும்புவோனது பிரதிபிம்பம் எவ்வளவு ஸ்பஷ்டமாகத் தெரியுமோ அதுபோல நல்லவர் ஒருவரது நடத்தையையும் ஜீவியகால விசேஷத்தையும் அன்றாடவகிக்கும் பொறுப்பினையும், மற்றும் அவரது குணதிசயங்களையும் எடுத்துரைப்பது காரணமாக சுற்றுப்புறத்தினோரது குணப்பான்மையும் படியுமென்ற சிச்சயத்துடன் தகுந்த யோக்கியதையும் அந்தஸ்தும் புத்தியும் யுக்தியும் வாய்ந்த நல்லார் ஒருவரையே உதாரணமாயெடுத்துக் காட்டவிரும்புகிறோம். அந்நல்லார் வகுப்பினச் சேர்ந்தவராவார் ஸ்ரீமான் கனம் தீவான் பகதூர் பேரங்காஜர் - இராஜகோபாலாச்சாரியாவர்களுடைய கடந்த பிப்ரவரி மாதம் 26-தேதி மதிராஸ் எக்ஸ்பிரஸில் கென்னவிலில் காலியாக்கப்பட்ட மெம்பர் ஸ்தானத்தில் கனம் பே. ராஜகோபாலாச்சாரியார் அயரும் படி நம்மாகுமிமை பொருந்திய சக்ரவர்த்தியாரவர்கள் திருவுளம் புரிந்தாரென்ற செய்தியைக்கேட்டு நாம் மட்டிற்கடக்கா மகிழ்ச்சியடைந்தோம்.

‘நல்லார் ஒருவர்உளரெல்
அவரொருட் டெல்லார்க்கும்
பெய்யும் மழை.’

1862-ம் வருஷத்தில் ஸ்ரீமான் ராஜகோபாலாச்சாரியாவர்கள் சென்னை ராஜதானியைச்சேர்ந்த செங்கற்பட்டுஜில்லாவிலுள்ள பெருங்காஜர் என்னுங்கிராமத்தில் ஜனனமானார். அக்காலத்தில் அவரது அருமைத் தந்தை டிபுடிக்கலெக்டர் உத்தியோகம் வகித்திருந்தார். ஆரம்பக் கல்வியை உள்ளூரிலேயே பயின்று பின்னர் சூழிகையாகச் சரசரவென்று உயர்தரக்கல்வியை பெட்டும் பாக்கியம்பெற்றார். ‘விளையும் பயிர் முளையிலே தெரியுமல்லவா?’ என்றுவியலிருந்தே அவருக்குக் கல்விபுகட்டிய உபாத்தியாயர்களும் மற்றோரும் ‘இச்சிறுவருடைய முகவிலாஸத்தில் ஸரஸ்வதியைக் கடாக்ஷம்ருப்பதோல் விளக்குகிறது. ‘ஓராநொருகாலத்தல் அக்கடாக்ஷம் பிரகாசம் பூண்டி அண்டிநேரை யாதரிக்கும் பான்மைக் கொண்டிருக்கும்’ என்று அழிக்கடி சொல்லுவதுண்டாம். அவ்வுத்தம்குலப் ப்ரஸு-தர்களாயினர் மொழிந்ததற்கென்ன, இப்போது நம் ஆசசாரியாரவர்கள் வகித்திருக்கும் மகோன்னத பதவ்க்கென்ன பாருங்கள்! பெரியோர்களின் வார்த்தை ஒருபோதும் பொய்க்கமாட்டாதென்பதற்கு இதுவே போதிய சதர்சனம். உயர்தரக் கல்வியினிமித்தம் சென்னையிலுள்ள ப்ரவிரிடென்விரி காலேஜில்படித்து தகுந்த கல்வி நலம் வாய்ந்த விற்பன்னர்களின் ஆசர்வாதத்தையும் மாநிலிகளையும் ஆதாரமாகவகித்து ஆசசாரியர் M.A., B.L., பரீக்ஷைகளில் தேறினார்.

உத்தியோகம்.

அக்காலத்தில் ஐரோப்பியர்களுையொப்ப விலில் ஸர்வீஸ் உத்தியோகக்களை இந்தியர்களும் ஏன் வகிக்கலாகாதென்ற ப்ரஸ்தாபம் அடிக்கடி விவாதிக்கப்பட்டு வந்தது. அதையொட்டி ‘ஸ்டாடேரி விலில்ஸர்வீஸ்’

'Statutory Civil Service' என்னும் ஒருத்தியோக லாயக்காக்கும் பகுதியொன்று ஏற்படுத்தப்படவும், அதைமுன்னிட்டு நடத்தப்பட்ட போட்டிப் பரீட்சையில் நமது ஆச்சாரியரவர்கள் முதன்மையாகத் தேறினர். 1886-ம் வருஷத்தில், அதாவது அவரது 24-ம் வயதில், அவருக்கு நாமக்கல் டிபுடி கலெக்டர் வேலை கொடுக்கப்பட்டது. அச்சமயம் அங்கு கலகாஸ்பதமான கொள்கையோடு கூடின தூர்த்தர்கள் சிலர் ஒன்று சேர்ந்து புறட்சி யெழுப்ப, ஆச்சாரியரவர்கள் வயதிற சிறியரோயினும் மனோதாரியத்தில் மிருத்திருந்தமைபற்றி வெகு சமத்காரமாகத் தாம் கற்றகல்வியின் பிரயோஜனத்தை யங்குபரிமளிக்கச் செய்தார். ஏப்படி யெனின், எவர்க்குத் துன்பமில்லாமலும், தோஷாரோபணஞ் சுமத்தாமலும் கலகத்தைப்போக்கித் தூர்த்தர்களின் கொட்டத்தை யடக்கிவிடவும், அதைக்கண்ட அந்த ஜில்லா கலெக்டர் விசேஷத்திருத்தியடைந்து அதிகாரிகளுக்கு ஆச்சாரியரின் திறமையை யெடுத்துக்காட்டிப் புகழ்ந்தார். அதன் பலனாக 1888-ம் வருஷத்தில் ஆச்சாரியருக்கு அவரிடெண்டு கலெக்டர் உத்தியோகம் கொடுக்கப்பட்டது. அதன்மேல் படிப்படிபாகக் கலெக்டர் உத்தியோகமும் வகிக்கலானார். ஒவ்வோர் ஜில்லாவிற்கும் சென்று கூடியவரையில் ஆங்காங்குள்ள ஜனங்கரின் வழக்கப்பழக்கங்களை நன்றாக நேரிலும் அனுபவத்திலும் தெரிந்துகொண்ட அவரைக் கவர்ன்மெண்டார் தகுந்த நீருவாகக் கீர்த்தி என்றமதித்து கொச்சி ராஜாவின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி அச்சமஸ்தான திவானாக வேலைபார்க்கும்படி பொறுப்புக் கட்டினார்கள். அவ்வுத்தியோகத்தில் இரண்டுவருஷகாலம் தனராஜுக்கத்துடனும் விசேஷத்திறமைக்கொண்டும் நீருவாகத்தை நடத்திப் பலவதமான சீர்திருத்தங்களைச் சமஸ்தானக் குடிகள் வாழ்த்தும்வண்ணம் செய்துமுடித்து, ஸமஸ்தானத்தின் பொருளாதாரத்திற்கு வேண்டிய மார்க்கங்களைச் செய்து கூடியவரையில் அச்சமஸ்தான வாசிகள் தம்

கலிதீர்க்கவந்த மகானுபாவர்

எனக் கொண்டாடும்படி ஆச்சாரியார் ஆறு வருஷகாலமிருந்து பின்னர்த்திரும்பினார். சிறிதுகாலம் சேலம்ஜில்லா ஜட்ஜாக அமர்த்தப்பட்டபிறகு கர்நாட் ஜில்லா கலெக்டராக வேலைபார்த்தார். அதற்குப் பிறகு புதிதாக கிருமாணிக்கப்பட்ட (Co-operative Credit Society) பரஸ்பரோபகாரக் கூட்டுகீழ்ச் சங்கங்களென்னும் ஒரு துறையில் தகுந்த சமர்த்தர் ஒருவரை யமர்த்தி வேலை செய்யவேண்டுமென்னும் ஆஸக்தி கவர்ன்மெண்டார் மனதில் குடிக்கொள்ள, நமது ஆச்சாரியரவர்களையே அவ்வேலைக்குரிய சமர்த்தர் என்று கருதி பரஸ்பரோபகாரக் கூட்டுகீழ்ச் சங்கங்களின் ரொஜிஸ்டிராராக வேலைபார்க்கும் பொறுப்பைக் கவர்ன்மெண்டார் ஆச்சாரியரிடம் ஒப்புவித்தார்கள். அதன் விஷயமாக ஓய்ச்சலொழிவின்றி தேசஸேவை, ராஜஸேவை ஆகிய இரண்டுக்கும் ஆஸ்தானமான கைக்காய்மதுவே யென மனமகிழ்ச்சியும் குதுஹலமும் அடைந்தவராய் ஊருராகச் சுற்றுப்பிரயாணஞ் செல்லுவதும், மூலமுடிக்குகளில் பசியால் வருந்துக்கிடக்கும் ஏழைகளை யழைத்து ஸாமுகத்துடன் அவர்களுடைய கேமலாபங்களை வசாரிப்பதும், ஒருவருக்கொருவர் உபகாரம் செய்துகொள்வதனால் உண்டாகும் கட்டுறவைக்குறித்துப் பிரசங்கிப்பதும், ஏழைகளை யழைத்து இன்னிணை வதமாக இன்னிணை காரியங்களைச் செய்புக்கென்னு புத்திமதி சொல்லுவதுமாக 3 வருஷகாலக் கடத்தியபோது குக்கிராமங்களிலுள்ள ஜனங்கள் (பாமரர் உட்பட பலரும்) 'எம் கலிதீர்க்கவந்த மகானுபாவர்' என்று ஆச்சாரியரைக் குறிப்பிட்டு வாய்க்குவாய் சொல்லிக்கொண்டதை நாம் நேரிற் கேட்டிருக்கிறோம். ஜனங்கள் முன்னேற்ற மடையும் மார்க்கத்தை வேருன்றிய ஆச்சாரியாரது முயற்சிகள் இப்போது பெரிதும் பலவதாயிருக்கின்றன வென்பதை மறுப்பாருமுளரோ?

நீருவாங்கூர் திவான்.

1907-ம் வருஷத்தில், ஆச்சாரியாருக்கு நீருவாகத்திலுள்ள சமர்த்தை நன்குணர்ந்த கவர்ன்மெண்டார், நீருவாங்கூர் ஸமஸ்தான திவானாகப் போகும்படி கேட்டுக்கொண்ட தற்கிணங்க, அவரும் அவ்வுத்தியோகத்தை வகித்துச் சீரும் சிறப்புமாக நடத்திவந்தார்; ஸமஸ்தானத்தின் பொருளாதார நிலையை விருத்திபண்ணினார்; கல்வி பெருகும் மார்க்கத்தை முன்னிட்டார். நாகரிகம் செவ்வனே பரவவும் தர்மத்திற்கு லோபயின்றிக் காரியங்கள் நடைபெறவும் விசேஷ பிரயத்தனங்கள் செய்துவந்த மகனிய வேலையை மதித்த கவர்ன்மெண்டார், நம் ஆச்சாரியாருக்குத் 'திவான் பகதூர்' பட்டமளித்துக் கௌரவப்படுத்தினார்கள். அதற்குத் த வருஷத்தில் C. I. E. பட்டமும் அவருக்கு அளிக்கப்பட்டது. பிறகு 1913-ம் வருஷத்தில் கவர்ன்மெண்ட் செக்ரிடெரியேட்டில் பொறுப்பேற்றப்பெற்ற ஒரிலாகக் காரியதரிசியாக அமர்த்தப்படவும், அப்போது ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் இவ

ருடைய ஆழ்ந்த யோசனையும் தீர்ந்த கருத்தும் புலமைமிருந்த வேலையும் நம் மேன்மை தக்கிய கவர்னர் பெருமானுக்குப் புலப்பட, அச்சமயம் மதராஸ் கௌன்ஸிலிலும் மெம்பர் ஸ்தானம் காலியாக, அதற்கு ஆச்சாரியாரே தகுதியும் கிரேஷ்டமுமானவர் என்று மதித்துச் சிபார்சுசெய்ய, சக்ரவர்த்தியாரும் அச்சிபார்சை ஆதரித்து ஆச்சாரியாரை நீருவாகப் பொறுப்பேறிய அந்த ஸ்தானத்திலிருக்கத் திருவுணர்ந்தது ஆச்சாரியாரது பாக்கியமென்று கருதினாங்கூட, நம்மவரது நல்லதிர்வுடமென்றும் யாம் சொல்லத் தவறமாட்டோம். அவ்வுயர்பதவி பீடமானது ஆச்சாரியர் தம் ஜன்மதேசத்திற்கும் தம் அரசருக்கும், கேமலாபங்களைத் தரக்கூடிய மெய்யன்புமிருந்த காரியங்களைச் செய்ய இடந்தரும் தர்மஸ்தானமானதுபற்றி, அதில் ஏறிய ஆச்சாரியாருக்குத் தருமதேவதை பக்கத் துணையாய் நின்று சிறப்பிக்கச் செய்ய வேண்டுமென்று யாம் மனப்பூர்வமாக வேண்டுகின்றனம். சுபம்.

TWO CHARITABLE CITIZENS.

MESSRS. RAO SAHIB CALAVALA CUNNAN CHETTIAR,

AND

RAO SAHIB C. RAMANUJAM CHETTIAR.

தர்மியஷ்டர்களான பிரஜைகளிருவர்.

'தேவ்' என்றோர்க்கு 'நாஸ்தி' யென்று சொல்ல மனந்துணியாத மகனியர்களை ஸ்மரிப்பதும், அவர்களுது குணவிசேஷங்களை யுரைப்பதும், உரைக்கக்கேட்பதும், அவர்களுது காரியங்களைக் கண்ணுறுவதும், ஏழுதுவதும் பிரசங்கிப்பதும் ஆஹா இவைகள் என்ன சந்தோஷத்தைத் தருகின்றன பாருங்கள். இம்மகனியர்களுள் உலகிற் பலர் இருக்கின்றார்கள்; நம் சென்னையைப் பொறுத்தமட்டில் இப்போது பேசுவோம்.

'தருமம் தலைகார்க்கும்' 'அஹிம்ஸா பரமோ தர்மம்' என்னும் மூதுரைகளை மனதில்தாங்கித் தமக்குக்கிடும் ஒவ்வோர் சமயத்திலும் இகத்திலுள்ள பொதுப் பிரிதியையும் கேவலம் தற்பெருமையையும் கருதாமல் என்று மழியாப் புகழிருக்கவேண்டுமென்னும் ஆத்மதிருப்தியையே நாமும் உத்தமர்களைச் சேர்ந்தவராவர் ராவ்ஸாஹிப் கலவலாகண்ணன் செட்டியாரும், ராவ்ஸாஹிப் கலவலா ராமானுஜம் செட்டியாரும். இவ்

விரு பிரதாக்களும் நகரும் சதையும்தோல் கலந்து பொதுவானமுயற்சிகள் எல்லாவற்றிற்கும் கூடியவரையிற் பேருதவிசெய்து வருகிறார்கள். ஒருபுறம்ஸஸ்கிருத காலேஜ், ஒருபுறம்தர்ம ஆயுர்வேத ஷைவதசாலை, மற்றொருபுறம்தர்மசத்திரம், இன்னொருபுறம் தரும ஆசுபத்திரி, பின்னொருபுறம் யதேஷ்டமான நன்கொடைகள், மற்றுமெத்தனையோ கல்விக்கூடங்கள், சிசுக்களுக்குப் பால் அளிக்கும் சிலயங்கள், ஆகிய இவையனைத்தும் இவ்விருபிரதாக்களால் நடத்தப்படுகின்றனவென்றால் இவர்களது புகழ் புவியெங்கும் பிரகாசித்தற்குத் தடையுமுண்டோ? நரநாராயணர்களாக அவதரித்த கிருஷ்ணர்ச்சுரன் என்ன, இணைபிரியாப் பிரதாக்களான தசரத சக்ரவர்த்தியின் திருக்குமாரர்களான ராமலக்ஷ்மணனென்ன, —அவர்களைக்கண்டு அக்காலத்திருந்தோர் அகமகிழ்ந்திருந்ததையொப்ப இக்காலத்தில் நமது நன்னகர் மத்தியில் தெய்வீகப் பெயர்களை வகித்த இவ்விரு சகோதரர்களது புகழ் கல்மேலெழுந்தைப்போல் சிறந்தோங்குவதைப் பார்க்க அப்பகவானின் அருள் அப்பிரதாக்கள் மீது ஸம்பூர்ணமாயிருக்கிறது என்பதற்குத் தடையிலலை. இத்தகைய புதல்வசிகாமணிகளைப் பெற்றெடுத்த ஜன்மபூமியாம் பாரதமாதாவின் பெருமையே பெருமை! 'கொடையில் கர்ணன்' என்று பாண்டவர் காலத்தில் வழங்கியது பொய்யோ மெய்யோ வென்று யாம் கருதிவந்தோமெனினும் இக்கலியுகத்தில் லக்ஷக்கணக்கான ஜனங்களுக்கு தேகபலாட்டியத்தை சிதர்சிக்கும் ப்ரொபெஸர் ராமமூர்த்தி நாயுடுவுக்கு 'கலியுக வீமன்', 'அபிநவ பீமஸேனன்' என்று புனைப்பெயரிட்டழைப்பதை யொப்ப ஸ்ரீமான்களான கலவலா கண்ணன் செட்டியார், கலவலா ராமானுஜம் செட்டியார் ஆகிய இச்சகோதரர் இருவரையும் 'கலியுகக் கர்ணன்' என்று செல்வப்பெயர் சூட்டி அழைப்பதும் பொருந்தமென்று நுங்கம் பாக்கத்தில் டாக்டர் ஸர். S. சப்பிரமணிய

அய்யர் சென்ற பிப்ரவரி 25௨ மொழிந்த அபிப்பிராயம்: அணுவளவேனும் பிசுக்கல்; அவ்வபிப்பிராயம் அச்சகோதரர்களுக்கு எவ்விதத்தும் தரும்.

ASLEEP FOR 29 MONTHS.

29 மாதமாக நித்திரை.

மஹா உக்கிரமாக நடந்துகொண்டிருக்கும் ஐரோப்பிய யுத்தத்தில்தான் என்னென்னவோ நவீனங்கள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. 29-மாதங்களாக ஒருவனுக்கு நித்திரை தெளியவில்லையென்றால் அதை உண்மையென்று மதிப்பதா அல்லது பொய்யென்று கருதுவதா? எனினும் அது உண்மையென்றே சொல்லப்படுகிறது. ஜாக் வெஸ் ரெய்மான் என்கிற போர்வீரன் யுத்தவாரம்பத்தில் நடந்தேறிய மரீன் கண்டையில்குண்டடிபட்டுக் காயமுண்டான். அப்போது முதல் அவன் ஒரே சிலையில்தான் படுத்திருக்கிறான்; மூச்சைப் பொறுத்த மட்டில் உச்வாஸ சிச்வாஸங்கள் இருக்கின்றனவேயன்றிப் பிரஜைகூ கிடையாது. எவ்வெவ்விதமாகவோ கவனித்தும் ஒன்றும் பலன்படவில்லை. இம்மாதிரியாக 29 மாதங்களாயின. அவனைப் பெருருவே ஆசுபத்திரிக்கு அதிகாரிகள் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். உறக்கக்கொண்டிருந்த இவ்விருபத்தொன்பது மாதங்களில் அவன் ஆகாரமுண்டான இல்லைபா, இயற்கைக் கடன்களைச் செலுத்தினானு இல்லைபா வென்பனவாகிய விஷயங்களைக் குறித்து யாதொரு தகவலும் கிடைக்கவில்லையென்றாலும் ஆகாரமுண்ணாது உயிர் ஜீவித்திருக்க முடியாதல்லவா? ஆகாரம் உட்கொண்டு தானிருக்கவேண்டும்; இயற்கைக் கடன்களைச் செலுத்தித்தானிருக்கவேண்டும். சமீபத்தில் ஆசுபத்திரியிலே அவனுக்கு ஏதோ நீராகாரம் கொடுத்தபிறகு படுக்கையில் இப்புறம் அப்புறம் திரும்பும் உணர்ச்சி பிரஜைகூ ஏற்பட்டிருக்கிறதாகப் பாரிஸ் பத்திரிகையொன்று கூறுகிறது. ஈதென்ன வித்தை!

PART VIII.

MORAL STORIES.

நீதிக் கதைகள்.

த்ருவன்.

ஸ்வாயம்புவ மறுவின் புதல்வர்களில் ஒருவரான உத்தானபாதன் என்னும் அரசனுக்கு ஸுரீதி, ஸுருசி என்னும் இரண்டு மனைவிகளிருந்தார்கள். மூத்தவளான ஸுரீதிக்கு மண்டலத்தவர் மகனியமாய்க் கொண்டாடும் த்ருவன் புத்திரனாக உதிக்க, இளையவளான ஸுருசிக்கு உத்தமன் என்னும் பெயருள்ள ஒரு புத்திரன் பிறந்தான். இளையவன் மீதிருந்த மோகத்தால் அரசன் மூத்தவளான ஸுரீதியை அலட்சியம்செய்து அரண்மனையில் கூட வைக்காமல் வெளிப்புறத்தில் தனியே விடுதியமர்த்தி வைத்திருந்தான். ஸுரீதி பட்டமகிஷியாகச் சகல சுகபோக பாக்கியாதிகளுடன் அரண்மனையில் வசிக்கும் நற்பாக்கியம் பெறும்போனாலும், தனதன்பின் மிகுதியில் பத்துமாதம் சமந்து பெற்றெடுத்த புத்திரசிகாமணியான த்ருவனையே தனது பஞ்சபூதமெனப் பாவித்துக் காலக்கடத்தி வந்தான். த்ருவனுக்கு 5-வயது; பால்மனம் மாறாத பாலபருவம். இங்ஙனமிருக்கையில் ஒருநாள் த்ருவன் தனது பிதாவைப் பார்த்தவரவேண்டுமென்று அன்னையிடம் தெரிவிக்கவும், மதியாதவிடத்திற் செல்லுவது தகுதியல்லவென்று அவள் தடுத்தச்சொல்ல, த்ருவன் தந்தையிடம் போவதில் என்ன மரியாதைப் பிசுக்கேற்படப்போகிறது, போய்த்தான் வருவேன் என்று பிடிவாதமாகச் சொல்லிப் புறப்பட்டுவிட்டான். அச்சமயம் அரசனான தந்தை தனதீனைய குமாரனான உத்தமனை ஒரு துடையின்மீது உட்காரவைத்துக்கொண்டும் இளையவளான ஸுருசி சமீபத்தில் சிறகவும் நவரத்தனகசிதமான ஸம்மாஸனத்தில் அமர்ந்திருந்தான். சரசரவென்று தந்தையைக்காணும் பேரவாவுடன் ஓடோடியும் வந்த த்ருவன் தன் தம்பி உத்தமனைப்போல தானும் ராஜகுமாரன் தானே யென்று மதித்து சிம்மாஸனப் படிக்கட்டுகளிலேறித் தன் தந்தையென்ற பாத்தியத்தைக்கொண்டவனாய் அரசனது மற்றொரு துடையில் உட்கார்ந்தான். அப்போது சமீபத்தில் நின்றிருந்த மாற்றுக்தான ஸுருசி கண்கள் சிவக்க, உதிகள் துடிக்க, ஆத்திரம் பொங்க தன்னுடைய சக்களத்தி மகன் தன் மகனைப்போல் உரிமை பாராட்டுவதைப் பொறுக்கமுடியாதவளாய் பொருமை யென்னும் வெறியினால் கட்டுண்டு அவ்வரசிளங்குமாரனை நோக்கி 'அட கெடுவாய், என் காதலரின் துடைமீதேறி யுட்கார உனக்கென்னடா பாத்தியம்; பெருந்தவம் புரிந்து என்வயிற்றில் நீ ஜனித்திருந்தாலன்றோ உனக்கு அப்பாக்கியம் கட்டும்' என்று கடுமையாய்க் கூறினாள். செவியில் நாராசம் பாய்ந்ததைப்போன்ற மாற்றுக்தாயின் மொழிகளைக்கேட்டதும் த்ருவன் கண்களினின்றும் கண்ணீர் தாரை தாரையாகப்பெருகி இருகண்ணங்களிலும் வழிந்தது; ஹ்ருதயம் படபடவென்றடித்தது; செவ்விய உதிகள் துடித்தன; இன்னது செய்வ

தென்று தோன்றது சரேலென்று தந்தையின் துடையிலிருந்து எழுந்து கீழேகுதித்து ஒருவிசை அரசனது முகத்தை யேறிட்டுப்பார்த்தான் த்ருவன்; அச்சமயம் அரசன் தலைகுனிந்து மௌனம் சாதித்திருந்தானே யல்லாமல், அவனுடைய முகத்தோற்றத்தில் அருள் என்னும் அம்சம் அணுவளவுங் காணும். உடனே த்ருவன் தன் மாதா, மதியாதார் தலைவாசல் மிதிப்பது தப்பென்று கூறியபுத்தியை அதிலங்கனம் செய்ததால் நேர்ந்த முடிவு நதென்று மனம் நொந்து, மறுமுறை ராஜதம்பதிகளை நோக் காது நேராக தனதன்பிற்கும் பிரியத்திற்கு முகந்த அன்னையான ஸுநீதியிடம் போய், மனம் வெதும்பி, முகம்வாடி, மெய்சோர்ந்து, முத்த முத்தாகக் கண்ணீர் விட்டுக்கொண்டே நடந்த வரலாற்றைத் தெரிவித்தான். ஸுநீதிக்கு அப்போது உண்டான துக்கம் செப்பத்தாமன்று. ஐயோ பாவம், இளங்குழந்தையின் மனம் நோகச்செய்தோரது மனம் கல்லா வென்று மனதுள் சீனைத்துப் பிறகு த்ருவனைப்பார்த்து 'என் கண்மணி, அழாதே, வருவனவெல்லாம் நம் நன்மைக்கே யென்று நினை, பக்தியும் விசுவாஸமும் கிரம்பித்ததும்பும் உன்னுடைய ஹிருதய கமலத்தினின்றும் வெளிபுறுவது பகவத்தியானமாக விருக்கட்டும். நடந்துபோனதைக் குறித்துச் சிந்தியாதே. என்னப்பா! பக்தகோடிகளைக் காப்பதற்காகக் கங்கணதாரணம் பூண்டு திருப்பாற்கடலிற் பள்ளிகொண்டிருக்கும் க்ஷீராப்தி சயனன் எனப்பெயர் வகித்த எல்லாம் வல்ல இறைவனை பார்தாமனது பொன்னடி மலர்களைப் போற்றக் கடவாய்' என்று தேறுதல் சொன்னான். மைந்தன் மனமகிழ்ந்து அன்னையின் மதியை சிரஸில் வகித்துத் துறவிகளின் கார்யாதிகளுக்கு உறைவிட மென்று கருதப்படும் மாஞ் செடி கொடிகள் அடர்ந்த புதர்கள் கிரம்பி துஷ்டமிருகங்கள் தாண்டவமாடும், அடவி நோக்கிச் செல்வானாயினன். மார்க்கத்தில் பிரமபுத்திரரான நாரதர் தோன்றினார்.

த்ருவனுடைய மனநிலையையுணர்ந்த நாரதமுனிவர் ஆரம்பத்தில் இளைஞனின் அபிப்பிராயத்தைச் சோதிக்க நினைத்து 'குழந்தாய்! 5-வது பூர்ணமாய் கிரம்பாத இந்தப் பருவத்தில் நீ தவம்புரிவதென்றால் முடியுமா? மகா மகா பெரியோர்களும் தபோதனர்களும் காணக்கொடுத்துவைக்காத பரம்பொருளான ஸ்ரீயுபதியை நீ காண்பதெங்ஙனம்? மற்றும் நாமாமிச பக்ஷணம் பண்ணும் துஷ்டமிருகங்கள் கர்ச்சனையிட்டுச் சஞ்சரிக்கும் இவ்வடவியில் இளைஞனான நீ, செல்லுவது உசிதமல்ல. பிரதது ஸ்திதி கதி களைக் கண்டு ஏக்கமுறுவது அழகாகமாட்டாது' என்று புகல, சிறுவன் முனிவரது வார்த்தைகளைக் கேட்டுத் தன்னிரு செவிகளையும் பொத்தினவனாகி 'தவசிரேஷ்டரே, சாதாரணகாலத்தில் நீங்கள் அருளிய திருவாக்குப் பிரகாரம் நடக்க நான் சித்தமாயிருப்பேனாயினும் இச்சந்தர்ப்பத்தில் என் மனநிலையை முற்றுமுணர்ந்த முனிவர்பெருமானே, தம் திருவாக்கை யனுஸரித்து நடக்க என்மனம் இடந்தாவில்லை; ஆகவே பரம்பொருளைக் காணும்வழி புகல என்மீது தயவுடன் கிருபைபுரியவும்' என்று இரங்கிய முகத்துடன் வணங்கி நிற்க, முனிவர் அச்சிறுவனை மெய்யன்புடன் தழுவி 'மதுரையம்பதியில் மதுவனம் என்னும் அடவிக்குச்சென்று அங்கு அரித்தோடும் யமுனைநதியில் தெள்ளிய ஜலத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து அக்ஷப மென்று பாச்சிகையை யுருட்டிய ஆபத்பார்தவனுன முகுந்தனை மன்னஞ்

செய்து தவம்புரிவாயாக' வென்று சொல்லித் துருவனுக்கு உபதேசம் செய்தார். த்ருவனும் அவ்வுபதேச மந்திரத்தை ஜபித்துக்கொண்டே பரமாத் லாவைக் குறித்துத் தவம் புரியலானான்.

இது இங்ஙனமிருக்க, தந்தையான உத்தான பாதன் தன் புதல்வனுன இளைஞன் தன்னந்தனியாக அடவி செல்லத்தான் பார்த்திருந்ததைச் சிந்தித்தவாறே வருந்திக்கொண்டிருந்த தறுவாயில் நாரதமுனிவர் அங்கு தோன்றி தாம் த்ருவனைக் கண்டதையும், உபதேசஞ் செய்ததையும் த்ருவன் பகவானுடைய அருளுக்குப் பாத்திரவானாகித் திரும்பி சேரப்போவதையும் சொல்லி தெரியப்படுத்தினார். என்னதான் சொல்லியும் மன்னனுக்கு மனச்சந்துஷ்டி யேற்படவில்லை; மைந்தனைப்பற்றிய மனக்கவலையே மிகுந்திருந்தது. இதற்குள் த்ருவன் முனிவர் சொன்ன வனத்தையடைந்து, யமுனையில் நீராடி பகவானைத் தவிரப் பாரினில் ஏதமில்லை யென்று நிச்சயித்து ஏகாக்ர சித்தத்துடன் தவம் புரியவும், தபாக்கினியானது பொங்கிப் பூவுலகம் முழுவதிலும் கனலாக, அத்தசிப்பைக்கண்டு தேவர் தத்தளிக் கலாயினர்; தக்ஷணமே அவர்கள் பகவானிடம் சென்று தம்மைக் காக்க வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தார்கள். திருமாலும் அதற்கிசைந்து தேவர் களுக்கு அபயம் சொல்லி த்ருவன் முன்னிலையில் வந்து தோன்றினார். த்ருவன் அகத்தள்ளேயே, அதாவது ஹிருதய கமலத்தினுள்ளேயே, பகவானை ஆவாகனம்செய்து அந்த உருவெளித் தோற்றத்தைப் பார்த்தவாறே ஆனந்த பரவசனாயிருந்தானேயல்லாமல் அவன் முன்பாக வந்து நின்ற திருமலைக் கவனிக்கவில்லை. அதன்பேரில் பகவான் உட்புறத் தோற்றத்தை மறைத்துவிடவும், த்ருவன் திடுக்கடைந்தவனாகக்கண் விழித்துப் பார்க்க எம்பிரான் திருமாலே காட்சி கொடுத்ததைக் கண்டு, கைகப்பித் தொழுது சந்தோஷத்தினால் ஆனந்தக் கண்ணீர்பெருகப் பகவானை ஸ்தோத்தரிக்க வாரம்பித்தான். அச்சமயத்தில் திருமால் தம் கரத்துப் பாஞ்சஜன்யம் என்ற சங்கைக்கொண்டு பாலனின் முகத்தில் அருளுடன் தடவ, மழலைச்சொல்மாறாத த்ருவன் ஸரஸ்வதிகடாக்ஷம் பெற்று அபாரமாகப்பகவானை ஸ்தோத்தராஞ்செய்ய வாரம்பித்துவிட்டான். பகவான் திருப்தி மிகவுமடைந்து புன்சிரிப்புக் கொண்ட சுந்தரவதனத்தோடு த்ருவனை நோக்கி 'இளம்பிள்ளாய், உனது தவத்திற்கு மெச்சி யுனக்குக்காட்சி யளித்ததுடன் என்றும் சாசவதமும் ஒப்புயர்வற்ற மெய்நிலைமை வாய்ந்த ஓர் உத்தமபதம் அடைவாய். ஆனால் அதற்கு முன்னதாக இருபத்தாறாயிரம் வருஷம் ஒற்றை வெண்குடைநிழலில் ராஜ்யபாரம்வகித்துப் பின்னர் துருவபதம் போய்ச்சேர்வாய். இன்னும் நீ எந்த மாற்றந்தாயின் கடுஞ் சொல் கேட்கமனந்தாளாமல் தவம்புரிய வந்தனையோ அம்மாற்றந்தாயுள் பட சகலரும் உன்னைப்போற்றிப் புகழும் திவ்யபதம் உனக்குக் கிடைக்கும்' என்றும் அருளி அந்தர்த்தியானமானார். அதன்பிறகு த்ருவன் அடவியிலிருந்து தன் தந்தையிருக்குமிடம் நோக்கித் திரும்பினான்; புதல்வன் வருவதைக்கேட்டு மகனிய சந்தோஷத்துடன் உத்தான பாதன் நகரலங்காரம்செய்து தன் தேவிமார் ஸகிதம் அவனை எதிர் கொண்டழைக்கச் சென்றதும் கால்நடையாய் வந்துகொண்டிருக்கும் த்ருவன் அஞ்சலிபந்தஞ் செய்து மந்தஹாஸத்துடன் தலைவணங்கி நிற்க அப்புதல்வனை வாரித்தழுவி ஆனந்தக் கண்ணீர் பெருக்கி யானையின்மீதுவைத்த அம்பாரியில் த்ருவனை

101

101

101

101

KALPA THARU.

அறிவு வளர்ச்சிக்கான வாராந்தத் தமிழ்ப் பத்திரிகை.

புஸ்தகம் 1. } பிங்களூரு வைகாசிமீ 27உ சனிக்கிழமை. { ஸஞ்சிகை 2
Vol. I. } SATURDAY, 9th JUNE—1917. { No. 2.

PART I.

EMPIRE DAY.

ஸார்வபௌம ஸ்தாபக ஜயந்தி.

பிரிடிஷ் செங்கோற் சிறப்பு.

பிரதி வருஷத்திலும் மேமாதம் 24-ந்தேதி ஒரு ஸுதினமாகக் கொண்டாடப்பட்டு வருகிறது. அத்தினத்திலேயே பிரிடிஷ் ஏகாதிபத்தியம் ஸர்வ ஜன ஸம்மதமாக ஸ்தாபகமாயிற்றென்று பலர் சொல்லக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். தேசபக்தி, ராஜபக்தி, ராஜவிசுவாஸம், ராஜாபிமானம், அரசஸேவை முதலிய சகலவிதமான உத்தம கைங்கர்யங்களுக்கும் ஊன்றுகோலாக ஏற்பட்ட தினம் மேமாதம் 24-ந்தேதியானது பற்றிப் பிரிடிஷ் ராஜாங்கம் அனைத்திலும் அந்நாளே நன்னாளாகக் கருதிக் கொண்டாடுவது சகஜமாயிருக்கிறது. சென்றமாதத்தில் மேற்படி தினம் நம் நாடெங்கும் கொண்டாடப்பட்டதை நமது நண்பர்கள் அறிந்திருப்பார்கள். அத்தினத்தைக்குறித்து அதிகமாய்க் கூறுவது அவாவசியம். அத்தினத்தில் உற்சாகப் பொலிவையும் ஊக்கப்பொலிவையும் உண்டிபண்ணும் நமது பிரிடிஷ் சென்கோற் சிறப்பினை மட்டும் இங்கு சுருக்கமாக எடுத்துரைப்போம்.

'கல்பதரு'வின் முதற் சஞ்சிகையில் 'இந்தியாவில் பிரிடிஷ் அரசாட்சி' என்ற தலைப்பெயருடன் எழுதிய நமது வியாசத்தில் நம்மாக்ஷிமைபொருந்திய பிரிடிஷ் ராஜாங்கத்தின்கண் நம் தேசவாசிகளுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் எத்தனையோ நன்மைகளை ஒருவாராய்த் தொகுத்துக் கூறினோம். வளர் பிறைச் சந்திரனையொப்ப செழித்து வருகின்ற இவ்விராஜாங்கத்தை நடத்திவரும் நமது காரணிய மிகுந்த சக்ரவர்த்தியார் ஆட்சிச்சிறப்பினை யும் பிரஜைகளின் கடமையையும், முக்கியமாய் இந்தியப்பிரஜைகளுக்குத் தம்மீதும் தம்மிராஜாங்கத்தினிதும் இருக்கும் ஐகபத்தியமிகுந்த மெய் யன்மையும் சுட்டிக்காட்ட வேண்டுமென்பதே இப்போது இவ்வியாஸ மெழுதுவதன் கருத்தாகும். இந்த ஸார்வ பெளம ஸ்தாபக ஜயந்தியைக் கொண்டாடுவதற்காக பிரிடிஷ் ராஜாங்கம் முழுவதிலும் விசேஷ ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன; பள்ளிக்கூடச் சிறுவர் மனதில் பிரிடிஷ் மன்னரையும் அவரது ஆக்ஷிச்சிறப்பையும், அதன் மூலமாக பிரஜைகள் அடைந்திருக்கும் விசேஷ பலன்களையும் பதியும்படி செய்வதற்காக தீவிரமான காரியங்களும் முயற்சிகளும் நடை பெற்றன; மாதாகோயில்களிலும் மற்ற முள்ள தேவாலயங்களிலும் மருதிகளிலும் பிரிடிஷ் ராஜாங்கம் செழித்தோங்கவேண்டுமென்னும் பிரார்த்தனைகள் செய்யப்பட்டன; விக்ரஹா ராதனை செய்வோர் தெய்வபக்தி மிகுந்த தெள்ளிய மனதுடன் அபிஷேக அர்ச்சனைகள்செய்து தொழுதனர். துருப்புகள் மைதானங்களில் அணிவகுத்து நின்று தம்மகுடாதிபதியிடம் தமக்குள்ள அபிமான விசுவாஸங்களை உள்ளம் பூரித்துக் காட்டிக் குதுஹலித்தார்கள். இப்போது நடைபெறும் ஐரோப்பிய யுத்தத்திலே பிரிடிஷார் வெற்றிக்கொடியை நாட்டும் படி ஸர்வ ஜீவ தயாபரணை எம்பிரான் கருணை புரியவேண்டுமென்று பிரஜைகள் மானஸீகமாக ஸ்தோத்தரித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அனேக கல்வி நிலையங்களில் பிரிடிஷ் ராஜரீக மேன்மை விமர்சித்துக் காட்டப்பட்டது. விக்டோரியா மகாராணியாரது மகா சாஸனம் 1858-ம் ஆண்டில் பஹிரங்கப்படுத்தப்பட்டதல்லவா? அச்சாஸனமென்ன, எட்வர்ட்ரசர் இந்தியத்தேசமன்னர்களுக்கும் இந்தியப் பிரஜைகளுக்கும் அனுப்பிய நன்றி மொழிப்பத்திரமென்ன, சந்திர வம்சோத்பன்னர்கள் செங்கோல் செலுத்தியதும், பாண்டவர் ராஜகுபயாகம் நடத்திப் புகழ்பெற்றதும், மொகலாய சக்ரவர்த்திகளான ஆக்பர் முதலியோர் மகுடஞ்சூழிப் பலகாலம் ஆக்ஷிநடத்தியதும், அஸ்திராபுரம் எனப் பெயர் வகித்துள்ளதுமான டெல்லிமாநகரில் இராஜப்பிரதிநிதியாயிருந்த லார்ட் கர்ஸன் எட்வர்ட் சக்ரவர்த்தியின் முடிசூட்டு வைபவத்தை மகோற்சவமாகக் கொண்டாடியதென்ன, அச்சமயம் நமது சக்ரவர்த்தியார் தம்மிந்தியப் பிரஜைகளின்பால் கருணையும் அனுதாபமுங்கொண்டு கூறிய ஸ்லோகப்பத்திரிகையென்ன, பின்னும் அரசர்திருவாய்மலர்ந்தருளிய திருவாக்கென்ன, ராஜவிளம்பரமென்ன, இவையனைத்தையும் கூடுமான சந்தர்ப்பங்களில் செவ்வையாக அத்தினத்தில் பலர்

பிரகடித்தார்கள். நம்மாக்ஷிமை தங்கிய அரசர் தம் திருவாக்கிலேயே "இந்தியர்கள் சார்தகுணமுள்ளவர்களென்றும், டம்பமில்லாது ஜீவிக்கிறவர்களென்றும், ராஜபக்தி தெய்வபக்தியுள்ளவர்களென்றும் கூறியது நம்மவர் மனதில் கன்மேலெழுத்துப்போற் பதிந்திருக்கிறது. நாம் எவ்வளவிற்கு நமது மகா ஜனங்களின் சுகதுக்காதிகளுக்குப் பாத்தியப்படுகிறோமோ அவ்வளவிற்கு அவர்களும் ஒன்று பத்து நூறாக நம்முடைய சுகதுக்காதிகளுக்குப் பாத்தியப்படுவார்கள். துரைத்தனத்தை நடத்துவதில் அவர்களை இன்னும் ஸமீபத்தில் வைத்து, நம்பிக்கை கொண்டு, தேசக்ஷேமத்திற்குரியகாரியங்களில் அவர்களுக்குப் பொறுப்பு ஏற்படும்படி செய்யுமிடத்து எல்லோர்க்கும் அது ஸ்லோகந்தருவது நிச்சயம்" என்ற அபிப்பிராயத்தை அரசர் திருவாய்மலர்ந்தருளியது என்மென்றும் மறக்கற்பாலதன்று. நம்முடைய ஸ்லோகம், அமைதி, திருப்தி ஆகிய இவைகளைப்பற்றி அரசர் தர்பாரிலுரைத்து இந்தியப் பிரஜைகளுக்கு மனமுவந்து ஆசிமொழிபகர்த்தையொப்புநாமும் திரிகரண சுத்தியாதநம்" அரசரது ஆட்சியானது இந்திய சரிதங்களில் கல்ப கல்பங்களாக எழுதப்படவேண்டுமென்றும், ஸர்வேசுவரன் அருளால் அவரது ஆக்கையும் ஆக்ஷியும் பல்லாண்டு பல்லாண்டாக ஒங்கவேண்டுமென்றும் தியானிப்போமாக. ஆகவே இத்தினத்தை ஒரு ஸுதினமெனவே மருத்து அவ்வப்போது ஞாபகத்திற் கொணர்ந்து அதன்படி நடக்கவேண்டுவது நமது கடமை. இச்சமயம் கவி சக்கிரவர்த்தியாம் கம்பர் ராமாயணத்திற் கூறிய வாக்கியமொன்று எமது ஞாபகத்திற்கு வருகிறது.

இனியசொல்லினன் ஈகையன் எண்ணினன்
வினையன்துயன் விழுமியன் வென்றியன்
சீனையு நீதிநெறி கடவானெனின்
அனையமன்னர்க் கழிவுமுண்டாக் கொலோ?

PROWESS OF THE INDIAN CAVALRY.

முகப்பில் இந்தியக் குதிரைப்படையாளரது தீரம்.

ஆஸ்திரேலியாவிலிருந்து வருங்குதிரைகள் பெரும்பாலும் பலமும் அழகும் பொருந்தியவை யென்பது யாவரும் அறிந்த விஷயம்; அனேகமாய் ஆஸ்திரேலியர்கள் குதிரைப்பழக்கத்தில், அதாவது குதிரைகளை சவாரி செய்வதிலும் பழக்குவதிலும் மற்றும் குதிரைகளுக்கு நோய் நொடிவந்தால் அதற்குத் தகுந்தவாறு சிகிச்சை செய்வதிலும் சமர்த்தர்களாவர்; ஆஸ்திரேலியா தேசம் குதிரைக்குப் பேர்போன தாதலினாலும், குதிரைகள் சம்பந்தப்பட்டமட்டில் ஆஸ்திரேலியர் சரியான அபிப்பிராயம் கொடுக்கக்கூடிய புத்திக் கூர்மையுள்ளவரானபடியாலும், அவர்தம் வாக்கிலிருந்து குதிரையைப்பற்றி வருஞ்செய்தி கவனிக்கத்தகுந்தகாதத் தானிருக்கு மென்பதற்கு

ஆசைபயில்லை. சமீபத்தில் பிரான்சு தேசத்திலுள்ள மேற்காங்கத்தில் வேலைசெய்யும் பிரங்கிப்படையைச் சேர்ந்த ஆஸ்திரேலியரொருவர் நம்மிந் தியக் குதிரைப் படையாளர் மேற் கரங்கத்தில் காட்டுந் தீரத்தையும், மற்றுங் காவல் புரியும் திறமையையும் சுட்டிக்காட்டிச் சவிஸ்தாரமாகத் தமது அபிப்பிராயத்தை வெளியிட்டிருக்கிறார். ரூட் தந்திமுலமாகச் சென்ற வாரத்திலே அச்செய்திகளைத் தது. இதை வாசிக்கும் நம்மவரது உள்ளம் பூரிப்படையுமென்பது நிண்ணம். அசுவ ஆரோஹணத்தில் பயிற்சியும் பரிசீலனையும் வாய்ந்த ஓராஸ்திரேலியர் வாயிலிருந்து இப்பேர்ப் பட்ட சிலாகிப்பு வரவேண்டுமானால் அது எளிதல்ல. உள்ளபடியே மேற் கரங்கப் போர் முனையில் ஓயாதொழியாது வேலை செய்யும் இந்தியக் குதிரைப்படையாளரது கங்கு கரையற்ற மனோதிடத்தையும், அவர்கள் கோல் முனையில் தாங்கியிருக்கும் ஈட்டிகளையுபயோகிக்கும் உறுதியான குறியும், காவற்படையாளராக வேலை செய்கையில் அக்குதிரைப் படையாள ருக்கு ஈட்டியை உபயோகிக்கும் சமயம் வாய்த்திருப்பதையும் அவ்வாஸ்திரேலியர் நேருக்கு நேராய்ப் பார்த்ததனாலே அவர் இந்தியக் குதிரைப் படையாளரை விசேஷமாய்ப் புகழ்ந்திருக்கிறார் போலும், சமர்த்திருக்கும் போது சிலாகிப்பு ஏற்படக் கேட்பானேன்? நம் ஜன்மதேசத்திலுதித்த பிரதாக்களான அக்குதிரைப் படையாளர் முன்பின் சென்றிராததும், பாஷை தெரியாததும், வழக்கப் பழக்கங்கள் உணராததுமான புதியதோர் பூமியில் பார்புகழ்ப் பிரதாபம் பெறுவதென்றால், அதனிலும் அவர்களடையு ம் ஸாபல்யம் வேறு என்ன இருக்கிறது? இந்தியக் குதிரைப் படையாளர் மேற்காங்கத்தில் காட்டுந் தீர வீர பராக்கிரமங்களைக் கேட்கும் இந்தியர் மனம் புளகாங்கிதமாகிக் குதுஹலிக்கு மென்பதற்குத் தடையில்லை மக்கள் செய்யும் நற்காரியமாகட்டும், துர்க்காரியமாகட்டும், அதனாலுண்டாகக் கூடிய இசையோ அல்லது வசையோ அம்மக்களைப் பெற்றெடுத்த தாய் தந்தையரைச் சேருமென்பது உலகமறிந்த சித்தாந்தம். அதை யொப்ப, இப்போது நம்மிந்தியக் குதிரைப் படையாளர் மேற்காங்கத்தில் நற்பெயர் வாங்கிவருவது அவர்களை யின்னெடுத்த அன்னையாம் பாரதமா தாவுக்குப் பெரிதும் பெருமையைத் தருவதாகிறது.

இனிய நீர்ப்பெருக்கினன்

இன்கனி வளத்தினன்

தனிநறுமலயத் தண்காற்சிறப்பினன்

பைந்நிறபழனம் பரவியவடிவின்

ஆகிய ஜன்மபூமியாம் பாரதமாதாவுக்கே அவர்தம் மைந்தரது பெரு மையனைத்தும் அர்ப்பிதம்!

THE GERMAN CHARACTER.—

ஜர்மனியரின் ஸுபாவம்.

(ஸர் அலெக்சாண்டர் கார்டியு K. C. S. I., துரையவர்கள் "இந்தியன் ரிவியூ"வுக்கு எழுதின வியாசத்தின் மொழிபெயர்ப்பு.)

இப்பொழுது நடந்துகொண்டிருக்கும் சண்டையினால் ஜர்மனியரின் வாஸ்தவமான குணங்கள், இங்கிலிஷ்காரர்களுக்கும் இன்னும் பூலோகத் திலுள்ள யாவருக்கும் நன்றாய் வெளிக்கு வருகிறதென்பதில் யாதொரு சந்தேகமுமில்லை. நமக்கு சமீபமாயுள்ள ஜர்மனியர்களுடைய தேசாபிமான குணத்தையும், அவர்களுடைய களையில்லாத முகவாட்டத்தையும் அவர்களுடைய சுறுசுறுப்பான சுபாவத்தையும்பற்றி நாம் இதுவரையில் சற்று அலட்சியத்தோடுகூடிய ஹாஸ்யத்துடன் எண்ணிக்கொண்டுவந்தோம். ஜர்மனியனைச் சற்று மந்த புத்தியுள்ளவரையும், சாமானிய மனிதரையும், முற்றிலும் மதிப்பாய் நடந்துகொள்ளத் தெரியாதவரையும், மிகுந்த உழைப்பாளியாயும் நினைத்துக்கொண்டு வந்தோம். ஆனால் அவன் நல்ல கணவனாக மாட்டானென்றும், நேசமுள்ள தகப்பனாகமாட்டானென்றும், யோக்கியமுள்ளவனாக யிருக்கமாட்டானென்றும் இதுவரையில் நமக்குத் தெரியாமல் போயிற்று. தீவில் வசிப்பதினால் நமக்கு சுபாவமாயுள்ள அஜாக்கிரதையினால் நாம் அவனுடைய மானவதர்மத்தை நன்றாய்க் கவனிக்க வில்லை. அவன் தன்னைப்பற்றி சொல்லிக்கொண்டதையெல்லாம் நம்பிக் கொண்டேவந்தோம். ஆனால் சண்டையினால் அவனுடைய குணதிசயங்களும் கோரமான ஸுபாவமும் வெளியாகிவிட்டன. பெண்மணிகளின் கற்பை அழிப்பதும், குழந்தைகளைக் கொலைசெய்வதும், காயப்பட்ட ராணுவ வீரர்களைத் துப்பாக்கியினால் சுடுவதும், சண்டையில் சிறைப்பட்ட கைதிகளுக்கு ஆகாரம் கொடுக்காமல் பட்டினி போடுவதும் அல்லது வியாதியினால் உயிரை இழக்க விடுவதும், ஜர்மனியர்கள் யுத்தத்திற் செய்துவரும் அட்டேழியங்களாகும். அவையனைத்தும் பிரவிடெண்டு வில்ஸன் மொழிந்தபடிக்கான துக்க ஸம்பவங்களும் அவர்களுடைய துர்நடத்தையை உலகில் வெளியாக்கி அவர்களுக்கு ஒரு அபக்கியாதியை விளைவித்துவிட்டன. மேற் பார்வைக்கு மிகவும் மரியாதையும் உள்ளன்புமுடையவன்போல் தோன்றுகிறதெயொழிய அந்தரங்கத்தில் ஆழ்ந்த மூர்க்கத்தனமும் மிருகத்தின் சுபாவமு முடையவனாக யிருக்கிறான். சென்ற 1900-ம் வருஷம் ஜூலை மாதம் 27-ந்தேதியில் ஜர்மன் சக்கரவர்த்தி, தன்னுடைய சைன்யங்கள் சீனாதேசத்திற்கு சென்றபொழுது, சொன்னதாவது:—"தயைகாட்டாதீர்கள். ஒருவரையும் கைதியாகச் செய்யாமலிருங்கள், முன் அட்டிலா என்பவரின் கீழ் ஹன்ஸ் எப்படி பெய ரெடுத்தார்களோ அதேமாதிரி பெயரெடுங்கள்" என்றார். அவர் அப்படி சொன்னபோது அது அவருடைய கோணபுத்தியின் சுபாவமென்று

எண்ணினோம். ஆனால் அப்படியல்ல; அது ஜர்மனியரின் வாஸ்தவமான குணத்தை வெளியாக்கினதென்று சொல்லவேண்டியதாயிருக்கிறது. இப்பொழுது பெல்ஜியத்தில் நடக்கும் அக்கிரமங்களைப் படித்த ஜர்மனியர்கூட அவைகளை எப்படி சரியென்று நினைக்கிறார்களோ அப்படியே இப்போது ஜர்மனியரிடத்தில் நூதனமாக காணப்படும் கோரமான நடத்தையும், மிருகத்தன்மையும் சண்டையில்லாத சமயங்களில் கூடபிறந்திருக்கக் கூடுமோவென்று யோஜிக்கவேண்டியதாயிருக்கிறது. மேற்சொன்னபடி ஜர்மன் சக்ரவர்த்தியின் புத்திமதியையும் ஆமோதித்திருப்பார்களென்பதில் தடையிலலை. எவரும் எடுத்த எடுப்பில் முற்றிலும் கெட்டவராவதில்லை. இந்த இரண்டுவருஷ யுத்தத்தில் அவர்கள் இவ்வளவுகெட்ட நடத்தையுள்ளவர்களென்று காட்டிக்கொண்டிருப்பதால் ஸுபாவத்திலேயே ஜர்மனிய ஜாதியாருக்கே இவ்வித தூரநடத்தைகள் ஆழ்ந்திப்போயிருக்கவேண்டும். இவ்விஷயத்தை நன்றாய்த் தெரிந்துகொள்ளும் பொருட்டு சண்டைக்கு முன் ஜர்மனி தேசத்தில் நாகரீகம் எவ்விதமாயிருந்ததென்று சற்றுப் பரிசோதித்துப் பார்ப்பது நலம். ஜர்மனியில் பெண்களுக்கு அதிக ஸ்வாதீனமில்லை யென்பதும் புருஷர்களைவிட குறைந்த அந்தஸ்தில் அவர்கள் வைக்கப்பட்டவர்களென்பதும் எல்லாருக்கும் நன்றாய்த் தெரிந்தவிஷயம். இங்கிலாந்து, பிரான்ஸ், இடாலி, அமெரிக்கா முதலிய தேசங்களைப்போல் ஜர்மனியில் புருஷர்களுக்கு சமானமான அந்தஸ்தும் கௌரவமும் பெண்களுக்குக் கிடையா. ஜர்மனி தேசத்து குலஸ்தரீ கிருக கிருத்தியங்களைச் செய்வேண்டிய ஒரு வேலைக்காரியாகவும், புருஷர்களைவிட தாழ்ந்த அந்தஸ்தை வகித்தவளாகவும் தான் பாவிக்கப்படுகிறாள். அதனால் அத்தேச மானவதர்மம் குறைந்து ஸ்திரீ புருஷர்களுக்குள்ள பரஸ்பர உணர்ச்சி மலிவப்பட்டு ஜர்மனியர்கள் மற்றுமுள்ள ஐரோபிய ஜாதியர்களைவிடத் தாழ்ந்த பதவியில் இருந்து வருகிறார்களென்பது இதுகாறும் உலகத்தாருக்குப் பொதுவாய்த் தெரியாமலே இருந்து வந்தது. இதற்கு ஏராளமான சான்றுகள் உண்டு. ஜர்மனி தேசத்தில் நியாய வழுவானவும் சாஸ்திரவிரோதமானவுமுள்ள பிறப்புக்களின் கணக்கை சற்று கவனித்துப்பார்த்தால் நன்றாய் விளங்கும். இது அத்தேச மானவதர்மநிலையை எடுத்துக்காட்டக் கூடியதாகும். எல்லாத் தேசங்களின் கணக்கும் கிடைத்திருக்கிறது. அதனே போதுமானது. அப்பிறப்புக்களின் தாமாஷா:—

இங்கிலாந்தும் வேல்ஸும்	...	100-க்கு 4.2
இடாலி	...	" 5.0
பெல்ஜியம்	...	" 6.2
பிரான்ஸ்	...	" 8.7
ஜர்மனி	...	" 9.2

ஆகையால் அசாஸ்திரீகமான பிறப்பின் தொகை ஜர்மனி தேசத்தில் இங்கிலாந்து, வேல்ஸ் தேசத்தைவிட இரண்டு மடங்கு அதிகமென்று ஏற்படு

கிறது. மேலும் ஜர்மனியில் இந்த தாமாஷா வருஷாவருஷம் அதிகரித்துக் கொண்டும் வருகிறது. 1905-ம்(ஸ்) அப்பிறப்புக்களின் சங்கியை 100-க்கு 8.9 ஆயிருக்க, 1912-ம் வருஷத்தில் அது 100-க்கு 9.5 ஆக யிருந்தது. 1912-ம்(ஸ்) ஜர்மனிய மொத்தப் பிறப்புகளில் ஏறக்குறைய 10-ல் 1 அசாஸ்திரீகப் பிறப்பாகவே யிருந்தது. மேலும் ஜர்மனியின் சில பாகங்களில் அசாஸ்திரீகமான பிறப்பு இன்னும் அதிகமாயிருக்கிறது. பவேரியாவில் 100-க்கு 14.3-ம் பர்லினில் 100-க்கு 14.9 என்றும் தெரிகிறது. இதை யெல்லாம் கவனித்துப் பார்க்குமிடத்து, ஜர்மனியரின் நன்னடத்தைக்குறைவு நமக்கு தெளிவாகத் தெரிகிறது.

ஜர்மனியரின் முறைதப்பிய நடத்தைக்கு இன்னும் மற்ற சான்றுகளை முண்டு. இந்த பூலோகத்தில் நடந்துகொண்டு வரும் வெள்ளை அடிமை வியாபாரம் (ஒயிட் ஸ்லேவ் டிரேட்) வெகுவாய் ஜர்மனியர்களால் நடத்தப் படுவதை ஜர்மனியர்களே ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஸைபீரியா முதற் கொண்டு தென் அமெரிக்கா வரையில் ஜர்மனியப் பெண்களைக் காணலாம். இவ்வித அபகீர்த்தியான விஷயங்களை ஜர்மனிய ஏஜண்டுகள் நடத்தி வருகிறார்கள் என்பது யாவருக்கும் தெரியும். இவ்வித வியாபாரத்தில் சம்பந்தப்பட்டதற்காக சிக்காகோ நகரில் மாத்திரம் 28 ஜர்மனியர்கள் 18 மாதத்திற்குள் தண்டிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களில் ஓர் அமெரிக்கராவது இங்கிலீஷ்காரராவது காணப்படவில்லை. இந்த வியாபாரத்திற்கு பிரதானமான இடம் பர்லின். ஹாம்பர்க் அதன் துறைமுகம். ஜர்மனியர் தங்களுக்கு இயற்கையாயுள்ள விடாமுயற்சியுடன் இவ்வியாபாரத்தை நடத்தி வருகிறார்கள். ஆகஸ்பெபல் இதைபற்றி எழுதுவதாவது:—'இப்பெருத்த வியாபாரத்தை ஒருவிதமான குறைவுமில்லாமல் நடத்தும் பொருட்டு ஜர்மனிய ஏஜண்டுகளும் இவ்வியாபாரத்திற்கு அனுசுணமான பிரயாணிகளும் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஏராளமான லாபத்தையும் அடைகிறார்கள். அனேக மரியாதையுள்ள ஜர்மனியர்கள் கூட இந்த அடிமை வியாபாரத்தில் சம்பந்தப்பட்டிருப்பதாகவுந் தெரிகிறது. 1904-ம் வருஷம் முதல் பர்லின் நகரில் இவ்விதமான வியாபாரத்தை நிறுத்தும் பொருட்டு தகுந்த போலீஸ் ஏற்பாடுகள் இருந்தபோதிலும் அவர்களுக்கு இஷ்டமிருந்தால் ஜர்மனிய போலீசாரும் வெகு சாமர்த்தியத்துடன் நடக்கக்கூடும் என்று நமக்கு தெரிந்திருந்தபோதிலும் இவ்வித அபகீர்த்தியுடைய வியாபாரத்தை நிறுத்த அவர்கள் கிஞ்சித்தேனும் முயலவில்லை. இவ்விதமான தூரநடத்தைகளை நடக்கும்படி பார்த்துக்கொண்டிருப்பதானது ஜர்மனியர்களின் ஹீனமான நடத்தையைக் காட்டுகிறது.'

வெளிதேசங்களில் ஜர்மனியர்களுடைய சேஷ்டைகள் இப்படியிருக்க ஜர்மனியைச் சற்று கவனிப்போமானால் அத்தேசத்தில் விபசாரம் நிரம்ப அதிகரித்துவிட்டதென்றே கூறலாகும். ஜர்மனியில் மாத்திரம் 1½ மில்லியன்

விபசாரிகள் இருக்கிறார்களாம். அக்கவரன்மெண்டார் இதைக்கண்டிக்க ஒரு விதமான ரிபந்தைகளைச் செய்யாவிட்டாலும், இவ்விஷயம் பர்லின்லிட் டன்போலீஸார் மேம்பார்வையிலிருக்கிறது. இருந்தபோதிலும் சில இடங்களில் முழுத்தெருவுகள் விபசாரிகள் வசிக்குமிடமாகச் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. சார்ல்ஸ் பூத் என்பவரால் எழுதப்பட்ட "லண்டனில் வாசமும், தொழிலும்" என்ற புஸ்தகத்தைப் படித்து பார்க்குமிடத்து பர்லின் நகரில் நடைபெற்றுவரும் விஷயங்களைப்பற்றி ஜர்மனியர் எழுதியிருக்கும் கிரந்தங்களுடன் ஒத்துப்பார்த்தால் லண்டனுக்கும் பர்லினுக்குமுள்ள தாரதம் மியம் தெளிவாக ஏற்படும். சென்ற 50 வருஷங்களுக்குள் பர்லின் நகரானது தூர் நடத்தை மிகுந்த ஐரோப்பாவிலுள்ள பட்டணங்களில் முதலாக வந்துவிட்டது. அதில் நடக்கும் அக்கிரமங்கள் நம்பக்கடாமை யாயிருக்கின்றன. "இங்கிலீஷ் ரிவ்யூ" என்ற பத்திரிகையில் சிலமாதங்களுக்கு முன் பிரசித்தி பெற்ற பிரடரிக் ஹாரிசன் என்பவருடைய குமாரான Mr. ஆஸ்டின் ஹாரிசன் என்பவரால் ஒரு நாட்டியக் கச்சேரியைப் பற்றி எழுதப்பட்டது. அக்கச்சேரிக்கு வந்திருந்தவர்கள் அனைமாய் ரிர்வாணிகளாயிருந்தார்களாம்! பிரின்ஸ் பிலிப்பூலன்பர்க் என்பவரின் கேசினால் வெளியான விஷயங்களிலிருந்து ஜர்மனியரின் பெரிய வம்சங்களிலும் கூட என்ன அரீதியான சேஷ்டைகள் நடக்கின்றனவென்பது வெளியாகிறது. சம்போகத்தினுண்டாகும் வியாதிகளைக் கண்டிக்கத்தக்க ஓளஷதங்களை ஜர்மனிய சமர்த்தர்கள் விருதாவாகக் கண்டுபிடிக்கவில்லை. சென்ற 1903, 1905-ம் வருஷங்களில் ஹாம்பர்கிலிருந்த ரிக்ரூட்டுகளில் 100-க்கு 30 பேர்களும் பர்லினிலிருந்துவந்த ரிக்ரூட்டுகளில் 100-க்கு 41.3 பேர்களும் சம்போகத்தினால் உண்டான வியாதிகளால் பிடிக்கப்பட்டவர்களாயிருந்தார்கள். அஸந்துஷ்டிகரமுள்ள இவ்விஷயமாக இன்னும் விஸ்தாரமான விபரங்களைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமானால் Hyde Halselle என்பவரேழுதிய "சீரழிந்த ஜர்மனி" என்ற புஸ்தகத்தைப் படிக்கவும். அப்புஸ்தகத்திலிருந்து இந்த வியாசத்திலுள்ள அனைக விஷயங்கள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஜர்மனியில் நடக்கும் அக்கிரமங்களைப்பற்றி அதில் படித்தால் மயிர்க் கூச்சமெடுக்கும்படியாகத் தானிருக்கும். பர்க் என்பவர் ப்ரெஞ்சு கலகத்திற்கு முந்தி அத்தேச அரசர்களைப்பற்றி யெழுதுங்கால் சொல்லியதாவது:— "தூர்நடத்தையானது மானவமானத்திற்குச் சற்று அஞ்சி நடைபெற்றால் அதற்குள்ள கொடுமையிற் பாதி சமனமாய்விடும்." ஆனால் ஜர்மனியிலோ மானவமானத்திற்கு அஞ்சாமல் அத்தன்மை மேலிட்டிருப்பதால் அது ஒன்றுக்குப் பத்தாகப்பெருகி அதனுபாஸம் வெளியாகிறது. இவ்விதம் தூர்நடைத்தையிற் பெருகிய ஜர்மனியைப்போன்ற தேசத்தில் மற்றவிதமான குற்றங்களும் அதிகமாகவே காணப்படுவது ஓராச்சர்யமல்ல. ஒரு தேசக்கணக்குகளுடன் மற்றொரு தேசக்கணக்குகளை ஒத்துப் பார்க்கும் விஷயத்தில் தேச பாஷைகளின் வித்தியாசத்தாலும் பிரிவுகளின்

9-6-1917.]

ஜர்மனியின் ஸம்பாவம்.

47

வித்தியாசத்தாலும் நோக்கடிய சிரமம் வெகுவாயுண்டு. அதற்காக ஏறத்தாழக்கொஞ்சம் விட்டுப்பார்த்த போதிலுங்கூட ஜர்மன் தேசக்குற்றப்பதிவு புஸ்தகங்களில் பகுக்கப்பட்டிருக்கும் குற்றங்களின் சங்கியையை அபரிமிதமானதென்றே சொல்லவேண்டும். 1910-ம் வருஷத்து ஜன சங்கியைப்படி ஜர்மனி தேசத்தின் ஜனக்கணக்கு 650 லட்சத்துக்கு சற்று குறைவாகயிருந்தது. இங்கிலாந்து வேல்ஸிலோ 1911-ம் வருஷத்தில் 360 லட்சம் இருந்தது. ஆகையால் இங்கிலாந்து வேல்ஸில் ஜர்மனியின் கணக்குகளில் பாதிக்கு சற்று குறைவுதான். கீழ்க்குறிக்கப்பட்ட விபரத்தினால் ஜர்மனியிலும், இங்கிலாந்திலும் சம்பவித்த குற்றங்களின் கணக்கைத் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

	ஜர்மனியில் தண்டனை 1909	இங்கிலாந்து வேல்ஸில் தண்டனை 1909
கொள்ளை திருட்டு கன்ன திருட்டு இன் ஹம் இதரவிதமான குற்றங்கள். ...	161433	56528
பிறர் பணத்தை ஸ்வப்பிரயோஜனப் படுத்தியது. ...	46922	1369
மோசம் ...	64345	4434
கள்ளக்கையெழுத்து ...	12446	228
சொத்துக்கு வேண்டுமென்று சேத முண்டாக்குதல். ...	30337	16631

மேற்சொன்ன விபரங்களைக் கவனித்தால் ஜர்மனியில் நடக்கும் மோசம், பணத்தை தூர்வினியோகப்படுத்தல், சிருஷ்டனை முதலான குற்றங்கள் அதிகமாக நடந்தனவென்றே வெளியாகிறது. வெளிப்பார்வைக்கு வெகு யோக்கியர்களைப்போல நடிக்கும் ஜர்மனியர்கள் இவ்வளவு அக்கிரமங்களை ஒரு வருஷத்தில் செய்யத் தகுந்தவர்களென்று நம்பத்தக்கதாயில்லை. ஆயினும் கணக்குகள் அத்தன்மையை வெளியாக்குகின்றன. மேற்குறித்தவாறு குற்றங்களை அவையவைகளுக்குரிய தலையீடுகளின் கீழ்ப்பிரித்துப் போடுவதில் சற்று பிசுதிகள் நேருவது ஸாத்தியமே. ஆயினும் இவ்விதக் குற்றங்கள் மொத்தத்தில் வெகுவாய் ஜர்மனியில் அதிகரித்துவிட்டன என்ற அவமானத்தை விளைவிக்கக்கூடிய தன்மையை அவர்கள் ஒப்புக் கொள்ள வேண்டியவர்களாகவே யிருக்கிறார்கள்.

இங்கிலாந்திலும் வேல்ஸிலும் சொத்துக்களைக் குறித்த குற்றங்களின் உத்தியோக முறைச்சங்கியையைப்பற்றிச் சந்தேகமேயில்லை. அனை பின் வருமாறு:—

5 வருஷங்களின்
சராசரி 1909-
1913.

- 2-வது வகுப்பு கன்னக்களவுகள், வீட்டடைப்பு
கள், கொள்ளைகள், பலாத்காரமான பறிப்பு. 4,068.
- 3-வது திருட்டு, திருட்டு சொத்தை வாங்குதல்,
பிறட்டுகள் ... 56,510.
- 4-வது தீயிட்டுச்சொத்துக்குத் தீங்குண்டாக்குவது. 487.
- 5-வது தப்புக்கையெழுத்து, நாணயமடித்தல் ... 388.
சொத்துக்களைக் குறித்த தண்டனைக்குள்
ளாகக்கூடிய குற்றங்களின் மொத்த சங்
கியை ... 61,463.

புஷ்பங்கள், பழங்கள் முதலானவைகளுக்குண்டான சில்லரைதொகை
களுள்பட சொத்துக்களுக்கு நேர்த்த சிறு சேதங்களான 14,921 தொகை
களையும் சேர்த்துக்கொண்டால், இங்கிலாந்து வேல்ஸ் இவைகளின் மொத்
தம் 76,384, தான். ஆனால் ஜெர்மன் ஜனத்தொகையோ இங்கிலாந்து
வேல்ஸ் இவற்றின் ஜனத்தொகைக்கு இரட்டிப்புக்குச் சற்று குறைவாயிருந்த
போதிலும் ஜெர்மனியிலோ 315,483 அதாவது முன் எண்ணிக்கைகள்
ஐந்து மடங்காக இருக்கிறது.

ஜெர்மன் உத்தியோக அதிகாரிகள் மானமின்றிப் பொய் கூறுவதை
நாம் இப்போது வெகுவாய் அறியலாம்.

கொஞ்ச நாட்களுக்கு முன் நடந்த கடற்சண்டையிலுண்டான சேதங்
கள் உத்தியோக முறையில் வெளிப்படையாக ஜர்மனியர்களால் மறுக்கப்
பட்டிருப்பது (நடந்ததாக பிறகு ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது) ராணுவத்தின்
அவசரத்தினாலென்று ஒரு சமயம் நினைக்கலாம். 1914-ம் ஆண்டு ஆகஸ்டுமீ 19
தேதி காலை ஜெர்மன் துருப்புகள் பெல்ஜிய தேசத்தின்மீது படையெடுத்து
வருவதற்கு 36 மணிக்கு முந்தியே ஜெர்மன் தூதரான ஹெர் வான் பில்ஸ்
ஸலெஸ்கே யென்பவர் ஜெர்மனியிடம் பெல்ஜியம் பயப்படவேண்டிய
தொன்றுமில்லை யென்று பெல்ஜியன் மந்திரிக்கு நேரிற் கொடுத்த உறுதி
மொழி ராஜதந்திரத்தின் ஆதிக்கம் என்றே ஒருவாறு சொல்லலாம்.
ஆனால், பிரெஞ்சுக்காரர் மொரொக்கோவிலிருந்து ஒருவர்கூட இல்லாமல்
தூரத்திலிடப்பட்டனரென்றும், பஞ்சாபிலும் இந்தியாவிலும் மத விஷய
மொன்று கிளம்பியிருக்கிறதென்றும் ஒரு கதேசமன்னருக்கு நியாஸா
லாண்ட் எல்லையில் ஜர்மன் தளகர்த்தரான கௌண்ட் பால்கெர்ஸ்டெயின்
எழுதியிருக்கும் கடிதத்தின்மாதிரி யுத்தகாலமுழுவதும் ஜெர்மனியர் பிர
சுரித்துக்கொண்டிருந்த பெரும் புளுகுகளை நாம் என்னவென்று கூறுவது

ஒருவருஷத்தில் ஜெர்மனியில் பொய்க் கையெழுத்து கேஸ்கள் 12446
என்று நமக்குத்தெரியவருகிற நிலைமையில் இம்மாதிரி சமாசாரங்களை
கற்பனைசெய்வதான சம்பவம் நூதனரீதியை அடைகிறது.

மனிதர்களமீது முக்கியமாய் ஸ்திரீகளின்மீது ஏற்படும் குற்றங்களைக்
கவனிக்க ஆரம்பிக்கும்போதுதான் சமாதான காலத்தில் ஜெர்மனியிலுள்ள
குற்ற சங்கியை யுத்தத்தின்போது அக்குற்றச்சங்கியை தெளிவிக்க
விளக்கிக் காட்டுகிறது. ஒருவன் குடித்திருக்கும்போது ஒரு கொடுமை
யான அல்லது மிருகத்தன்மையான காரியத்தைச் செய்தால் அவனே தெளி
வான புத்தியுடனிருக்கும் காலத்திலும் அவன் துணிந்தால் அதைச் செய்து
விடுவானென்று நீங்கள் நிச்சயமாய் நம்பலாமென இது விஷயத்தில் சிபுண
ரான ஒருவர் குறிப்பிட்டெழுதியிருக்கிறார். யுத்தமாகிய குடியால் வெறு
யடைந்த ஒரு சோல்ஜரைப்பற்றி இதே மாதிரியான தீர்மானம்கொள்வது
உண்மையென்பது ஜெர்மனியின் குற்றக் கணக்குகளை யெடுத்துப்பார்த்தால்
தெரியவரும். பெல்ஜியத்திலும் ஜெர்மன் சோல்ஜர்கள் கொள்ளையடித்தா
லும், ஸ்திரீகளுக்கு மானபங்கமுண்டாக்கினாலும், கொலை செய்தாலும்
அவைகள் சமீபியாக வுண்டான மிதமீயின் வெறியாலுண்டானவையல்ல.
சட்டங்களால் ஏற்படுத்தப்பட்ட தடைகள் நீக்கப்பட்ட தன்மையில் ஜெர்
மன் சபாவத்திற்குரிய கொடுமைகள் வெறியாயிருக்கின்றனவென்றே எண்
ணப்படவேண்டும். சமாதான காலத்தில் தற்கால ஜெர்மனியிலுண்டாகும்
குற்றங்களின் சபாவத்தால் இது ரூபிக்கப்படுகிறதென்பது ஜெர்மனியிலும்
இங்கிலாந்திலும் பத்து வருஷகாலத்தில் வருஷத்தின் சராசரி குற்றங்கள்
இன்னின்னவை இவ்வளவளவளவென்பது அடியிற்கண்ட சங்கியையான
தெளிவாகும்.

	ஜெர்மனி	இங்கிலாந்து
	1899-1907	1899-1900
கொலை.....	350	145 *
கொலைசெய்ய முயற்சி, மனிதஹத்தி,		
கொடிய அல்லது துவேஷமான		
காயங்களுண்டாக்கல்	1,81,153	1,489
தாக்கல்கள்.....	131220	(1909) 58,00,3†
ஸ்திரீகளமீது அவமரியாதையான		
தாக்கல்களும் மானபங்க துராகிருத		
புணர்ச்சியும்	9,381	947
முறைகெட்ட புணர்ச்சி	573	56(1910-13)

வழக்கமற்ற குற்றங்கள் 841, 228, இவ்வெண்ணிக்கைகளைப்பற்றி
வியாக்கியானம் செய்வது அனாவசியம். அவற்றிலிருந்தே ஒருவர் எளிதில்
அறிந்துகொள்ளலாம். இவைகளைக் குறித்து இரண்டு விஷயங்கள் முக்
கியமாய்க் கவனிக்கப்படவேண்டியன :—முதலாவது, கிரேட் பிரிட்டனில்
குற்றங்கள் நாளுக்குநாள் குறைந்துகொண்டே வருகையில், ஜெர்மனி

*ஒரு வருஷத்திற்கும் அதற்குப்பட்டுள்ள குழந்தைகளும் அடங்கியிருக்கின்றது.
† இவற்றில் 57,832 கேஸ்கள் சம்மெரி அதிகாரம்பெற்ற கோர்ட்டிகளால்
தீர்க்கப்பட்டதால் சிறு குற்றங்களாகும்.

யிலோ பயமுண்டாக்கக்கூடிய அளவுக்கு அவை அதிகரித்து வருகின்றன. இரண்டாவது, கிரேட்டிரட்டனில் சிறுவர்கள் செய்யும் அடிதடிக்குற்றங்கள் மிக அற்பம். ஜெர்மனியிலோ அது மிக்க அபாய நிலைமையிலிருக்கிறது. 1912-ல் அடியிற் கூறப்பட்ட குற்றங்கள் 12-வயது முதல் 18-வயதுக்குட்பட்ட சிறுவர்களால் செய்யப்பட்டன :—

கொலைகளும், மனித ஹத்திகளும்	...	107
தேக காயங்களுண்டாக்கல்	...	8,987
தூராகிருதப் புணர்ச்சியும், அவமரியாதையான தாக்கல்களும்	...	952
சொத்துக்களுக்குச் சேதம்	...	2,938
தீ வைத்தல்	...	148

இவைகள் ஜெர்மனியிலுள்ள சிறுவர்களுடைய செய்கைகளென்றால் இச் சிறுவர்களை வளர்க்கும் வீடுகளைப்பற்றி நாம் எளிதாக ஊகிக்கலாமன்றோ?

உலகத்தின் மற்ற பாகங்களில் ஜெர்மனியர் தங்கள் கல்விப்பயிற்சியை சுமத்த பாத்தியஸ்தர்களென்று சொல்வதை நாமெல்லோரும் வாசித்திருக்கிறோம். கிரேட்டிமான நற்குணம் தங்களிடம்தானிருக்கிற தென்று ஜெர்மனியர் சொல்லுவதை நம்மில் நேரே கேட்டிருக்கிறோம். ஜெர்மன் ஆதிபத்தியத்தில் பிரசுரிக்கப்பட்ட குற்றவாசனையிலிருந்து அந்தக்குணம் எம்மாதிரம் அவர்களிடம் நிலைபெற்றிருக்கிறதென்பதும் அக்கல்விப்பயிற்சி எப்பேர்ப்பட்ட தென்பதும் தெரியவரும். அத்தேசம் மிக்க துன்மார்க்கத் தாலும் நாடெங்கும் பரவிய விபசாரத்தாலும் ஸ்திரீகளிடமும் குழந்தைகள் மீதும் அடிக்கடி தாக்கல்களாலும் மோசத்தாலும், தப்புக் கையெழுத்தாலும், கொடுஞ் செயல்களாலும் சிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது! இவை சமாதானகாலத்திற்குரிய ஜெர்மன் சாகரீகத்தின் அழிகுறிகளாம்! யுத்த காலத்தில் அவர்கள் என்ன செய்திருக்கிறார்களென்பது நமக்குத் தெரியும். லீஜ்நகரில் பிளேஸ்டிரா யூனியெவ்லிடியில் பட்டப்பக்கலில் தம்மேலுத்தியோ கஸ்தர் பார்த்துக்கொண்டிருக்க 15 அல்லது 20 ஸ்திரீகளின்மீது தூராகிருதப் புணர்ச்சி செய்தவர்களும், மலின்ஸ் ஹாம்ஸ்டேட், இன்னும் இதர பெல்ஜிய நகரங்களில் ஸ்திரீகளையும், குழந்தைகளையும் சுட்டியால் குத்திய வரும், துப்பாக்கியைக்கொண்டு சுட்டவர்களும், தென் ஆப்பிரிக்காவில் கிணறுகளில் விஷங்கலந்தவரும், தற்கால யுத்தத்தில் விஷக்காற்று, எரி திராவகம் முதலியவைகளை உபயோகப்படுத்தினவர்களும், 'ஹாலிடேனியா' என்னும் கப்பலையும், ஸ்திரீகளும் குழந்தைகளும் சண்டையிற் சேராதவர் களும் ஏறிக்கொண்டிருந்த இன்னும்நேக கப்பல்களையும் எச்சரிக்கை செய் பரமல் மூழ்கடித்துவிட்டவர்களும், பாதுகாப்பற்ற நகரங்களைக் குண்டு களால் தகாத்து ராணுவரல்லாத ஜனங்களைக் கொன்றவரும் காயம்பட்டவர் களைக் கொலைசெய்து சிறைப்பட்டவர்களைப் பட்டினி போட்டவர்களும் அடங்கிய ஜர்மனியின் ஜாதிஸையே மேற்சொல்லப்பட்ட குற்றவாளிகளும் சேர்ந்தவர்கள். இந்த ஜனங்களை கொடுமையும், துரோகமுமான கொள்ளை யடிக்கும் குணமுள்ளவரென்று ரோஸ்பரி புர்பு சொல்லியிருப்பது பொருத்த மானதே. இந்த யுத்தத்தில் பீரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தை அழித்து அதன் ஸ்தானத்தில் ஜெர்மன் அரசாட்சியை ஏற்படுத்த முயலும் ஜாதி யாரின் குணத்தைப்பற்றி இந்தியா ஜனங்கள் எவ்வித பிரமையுங் கொள்ள லாகாது.

PART II.

ஆரோக்கிய விமர்சனம்.

ஆரோக்கியமின்றிச் சுகமில்லை.

பிராசீன சுகாதார முறையைக்குறித்துச் சென்ற சஞ்சிகையில் யாம் எழுதியபோது, அது இப்போதைய சுகாதாரமுறைக்கு வித்தென்று சொல்லுவது ஒருவாறு பொருந்துமென்றேரேமே. நம் பெரியோர்களும் பூத பெளஷ்ய ரசாயன சாஸ்திரங்களில் வித்பத்தியடைந்த நிபுணர்களும் தம்மதியூகத்தினால் அந்த பிராசீன முறைகளை நாகரீகமிருந்த இக்காலத்திற் கேற்ப நவீனமான வகையாக முன்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். சுகத்தி னால் அனேக நன்மைகள் ஏற்படுமென்ற நம்பிக்கையினாலேயே பலரும் சுகத் தைத் தேடுவோராயிருக்கிறார்கள். சுகமாயிருந்தால்தான் சொந்தக்காரி யத்தைக் கவனிக்க முடியும்; பிறர்க்கு உதவிசெய்யவுங்கடும்; மற்றும் நம் மைப்பார்த்துப் பிறர் வெறுக்காமலிருக்கவும், நமக்கு நாமே வெறுப்புக் கொள்ளாதிருக்கவும் வேண்டுமாயின் சுகமாய்க் காலங்கடத்துவதையே ஒரு வன் கோரவேண்டும். சுகம் சீர்கேடடைந்து விபாதிபினால் ஒருவன் பீடிக் கப்படுவதாக வைத்துக்கொள்வோம். அவ்விதம் பீடிக்கப்படும் விபாதி யஸ்தன் பிறருடைய உதவியைக் கோரவேண்டியவனுபி ருக்கிறான். நண்பர் களும் பந்துக்களும் அவனுக்கு வேளா வேளைகளில் மருந்துகொடுத்து ஆகா ரங்கொடுத்துக் கங்கணங்கட்டிக் கார்க்கவேண்டியிருக்கிறது. சுற்றத்தார் நன்னேக்கமுடையோராயிருந்தால் பாதகமில்லை; சிறிது ஏறுமாறாயிருப் பார்களேயாயின் விபாதிஸ்தனின் பாடு அம்பலந்தான்; போலிச் சுற்றத் தார்க்குத் தான் பெரும் பாரமாயிருப்பதை நினைத்து நினைத்து உருகுவான். சுகங்கெட்டுப்புவியில் வாழ்வதைக் காட்டிலும்மறலி (கூற்றுடன்) யால் கட்டு ண்டி கண் மூடுவதே நலமென்றும் அவனுக்குத் தோன்றுவது ஸகஜம். காலை முதல் மாலை வரையில் பலவிதமானவேலைகள் செய்து சொற்ப ஊதியம் பெற்றுக் காலங்கழிக்கும் கூல்வேலைக்காரன் அந்த ஊதியத்தைவைத்துக் கொண்டு சொளக்கிய ஓயினமில்லாது இருக்க, பொன் வெள்ளியினாலய தட்டுகளில் உண்பதும், மாஞ்செடி கொடிகளாற் குழப்பெற்ற பூங்காவனத் திற்கு மத்தியிற்கட்டியிருக்கும் அரண்மனையினுப்பரிகையின்கண் பட்டு வேய்ந்த பஞ்சணமெத்தையிற் பலவிதமான இயற்கைச் சுகமனுபவிக்கக் கூடிய விபாதி வாய்ச்சிக்குண்ட கோடிசுவரன் நித்திரைகெட்டுத் தவிக்கவுங் கூடும். என்ன தாரதம்மியம் பார்த்தீர்களா! சுருக்கிச்சொல்லின் விபாதி யினுற் பீடிக்கப்படுவது ஒரு தொல்லை; அவ்விபாதி வந்தவிடத்துப் பராமரிப் . நுமில்லாமற் போனால் அதினினுந்தொல்லை வேறு வேண்டுவதில்லை.

அப்போதே சுகத்தினருமை நன்றாய்த் தெரியும். வெயிலிற் சென்றால் தானே நெல்லருமை நன்கு தெரியும். அதுபோல வியாதிவராது காத்துக்கொள்ள வேண்டுமாயின், சுகமாயும் செளக்கியமாயும் இருப்பதையே நாம் கவனிக்க வேண்டும்.

சுகக்கேடு உண்டாவதேன்?

ஒரு குடும்பத்தில் பெரியோருஞ் சிறியோருமாக ஐந்தாறுபேர்களிருக்கிறார்கள். அவர்களில் ஒருவருக்குக் கால்வலித்தோ, தலைவலித்தோ அல்லது ஜூரங்கண்டோ விடும்பகூத்தில் அக்குடும்பத்தவர் எல்லோருக்கும் பெருஞ்சங்கடம் உண்டாய்விடுகிறது. வியாதி எப்படி முடியுமோவென்று விசாரமுங் கவலையுங் கொண்டவர்களாகிறார்கள். வீட்டுக்குப் பெரியவர்களாயிருப்பவர்களுக்கு இம்மாதிரி உண்டாகுமேயானால் அவர்களுடைய வேலையை மற்றவர்கள் பார்க்கும்படி நேரிடுகிறது. அப்படிப் பார்த்த போதிலும் அவ்வேலை எஜமானன் பார்ப்பதுபோல் திருப்திகரமாயிருக்குமென்பதற்கு நிச்சயமென்ன? வியாதியஸ்தருடைய மருந்துச் செலவுக்கும் மற்றவிதமான செளக்கியங்களுக்கும் ஆதாரபூதமாயிருப்பது பணமாதலிலே, அப்பணத்தை குடும்பத்திலுள்ள மற்றவர் சம்பாதித்துக் கொடுக்க முடியுமென்பதற்கு நிச்சயமென்ன? மருந்துகொடுக்கும் டாக்டருக்கும் மருந்துகளுக்குப் வேண்டிய பணம் அக்குடும்பத்திலுள்ளதென்பதற்கும் ஆதாரமென்ன? இவை யெல்லாவற்றையும் ஆழ்ந்து யோசிக்கையில் ஆரோக்கியமே பாக்கியமாகுமென்றும், ஆரோக்கியவானே பாக்கியவான் என்றும் ஏன் மதிக்கலாகாது? ஒருவன் எவ்வகைப்பட்ட வியாதியினால் பிடிக்கப்பட்டிருந்தபோதிலும் சரி, சிற்சில மந்தமதிகள் 'அவனது கர்மம், அவனை வியாதி பிடிக்கிறது' என்று வாய்க்கு வாய் சொல்லுவார்கள். கர்மம் என்னும் அம்சம் பெரிய விஷயம். அதைத் தர்க்கித்து வியாக்கியானத்திற்குக் கொண்டுவர எமக்கு இஷ்டமில்லை. மொத்தத்தில் கர்மம் என்று அம்மந்தமதிகள் சொல்லுவது விதியைப் பின்பற்றியதாதலின் 'அவன் தலையில் பிரம்மன் அம்மாதிரி யெழுதிவிட்டான், அவனை வியாதி பிடித்திருக்கிறது' என்று சொல்லியும் சிலர் தாளம் போட்டுக்கொண்டிருப்பார்கள். இவ்விடத்தில் விதிப்பயன் என்பது ஒருபுறமிருக்க, அவ்விதிப்பயனை மாற்ற ஏன் மதியையுபயோகிக்கலாகாதென்று யாம் ஒரு கேள்வி கேட்போம். விதியை மதியால் வெல்லாமென்பதற்கு பற்பல நிருபணங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அதையொப்ப அவனுக்குச் சுகக்கேடு வந்தது, அவன் தலைவிதி, அவன் தலையெழுத்து என்று வாய்க்கு வாய் சொல்லுவதை விட்டு, அவ்விதம் ஏன் வந்தது, பிருதியி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாசம் என்னும் பஞ்சபூதங்களால் சூழப்பெற்ற இப்பூவுலகின் கண்ணுள்ள பலவகைப்பட்ட பதார்த்தங்களைக்கொண்டே ஏன் வியாதியைப் போக்கலாகாது, அப்பதார்த்தங்களில் எவையெவை வியாதியை உற்பவிக்கும் மூலங்களாயிருக்கின்றனவென்னும் விஷயங்களை மற்றோர் முறை விரிவாய் எழுதுவோம்.

PART III.

KNOWLEDGE ON AGRICULTURE, etc.

BY Mr. G. RAJAGOPAL,

Late Editor "South Indian Agriculture."

விவசாய ஞானம்.

(15-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

அரிசிச்சாதம் சாப்பிடுகிறவர்கள் பருப்பையும் கெய்யையும் கலந்து சாப்பிடவேண்டும். பருப்பு வகைகள் அதிகமாய் விளையாத மங்களுர், பங்காள ராஜாங்கம் முதலிய இடங்களில் ஏன் சாதத்துடன் மீனைச்சேர்த்து உணவுசெய்கிறார்கள், "தக்ரார்தானி பேர்ஜனம்" என்று ஏன் தயிரை உபயோகிக்கவேண்டும். காப்பி, தேத்தண்ணீர் முதலிய பானங்களினால் என்ன கெடுதி? நீர்மோர், பானகம் இவைகளினால் என்ன பயன்?

பின்னும் நம்முடைய தேசத்தில் அங்கங்கேயுள்ள ஜனங்களின் உடுப்புகளைப் பார்த்தால் அங்கங்குள்ள சீத உஷ்ண நிலைமையை அனுசரித்து ஆடைகள் வேறுபட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. குளிர் குறைந்து வெப்பம் அதிகமுள்ள திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் துணிகள் உடுத்துவதே மிகக் குறைவல்லவா? சீதகாலத்தில் குளிர் அதிகமும் வெயில் காலத்தில் உஷ்ணம் அதிகமும் உள்ள பல்லாரி கர்னூல் கடப்பை ஜில்லாக்களில் ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் துணிகள் உடுத்துவது அதிகமே. இவ்விடங்களிற் தலைப்பாகை மிகப்பெரியது. குளிர் அதிகமுள்ள மைசூர் ராஜ்யத்தில் புடவைகள் அனேகமாய்க் கருப்பு. இவ்வாறு சீத உஷ்ண பேதத்துக்குத் தகுந்தமாதிரி அங்கங்கே உடைகள் நிறத்திலும் ஏற்றத்தாழ்வினும் வேறுபட்டிருப்பதால் குளிர் தேசமாகிய ஐரோப்பியகண்டத்திய ஆடைகளை உஷ்ண தேசத்திலுள்ளவர்கள் தகுந்த காரணமின்றி 'ஷோக்குக்'கென்றே ஏன் மாற்றிக்கொள்ளவேண்டும்? கைகால் பிடிப்புள்ளவர்களும் குதிரைச் சவாரி செய்கிறவர்களும் காட்டில் திரியவேண்டியவர்களும் குளிர்நாட்டில் இருப்பவர்களும் ஐரோப்பிய உடையை அனுசரிப்பது சியாயம்.

விஷய ஞானம் பூர்ணமாக நமது ஜனங்களுக்கு இருக்கும் பகூத்தில் தேசகால வர்த்தமானம் இவைகளை அனுசரித்துப் புதிய கொள்கைகளை அவலம்பிப்பதும் பழையமுறைமைகளைக் கைவிடுவதும், தேச சூழ்மத்துக்கும் தேச ஆரோக்கியத்துக்கும் பொருந்திய விஷயங்கள்.

இவ்வாறு ஞானம் தேசத்தில் பரவவேண்டுமென்னும் எண்ணத்தால் இந்தப் புதிய சஞ்சிகை ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இது விஷயமாயும் தேசத்தின் சூழ்மம் விஷயமாயும் பாடுபடும் ஒவ்வொருவரும் கைகலந்து

பாடுபட்டு மௌனம் என்பதைத் தூத்தி வேதங்கள் உபநிஷத்துகளுக்கு ஜன்ம பூமியாகிய இப்பரதக்கண்டம் பிரபஞ்சவிருத்தி விஷயத்திலும் ஞான மடைந்து இப்புண்யபூமியில் வறுமை என்பதே இல்லாமல் செய்யவேண்டு மாய் எல்லா விஷயங்களுக்கும் ஆதிகாரணராக இருக்கும் ஸ்ரீமந் நாராயணனுக்கு பல்லாண்டுபாடக் கடமைபட்டிருக்கிறார்கள்.

செடிகள் எப்படி வாழ்கின்றன?

செடிகள் மண்ணிலிருந்தும் ஆகாயத்திலிருந்தும் ஆகாரத்தை அடைந்து உயிரோடு வாழ்கின்றன.

மண்ணிலிருந்து வேர் மூலமாக ஆகாரம் செடிக்குள் போகிறது.

வேர் எப்படி இருக்கிறது?

ஓர் அவரைச் செடியை வேர் அறுதபடி வேண்டிய மண்ணோடு அடியிலிருந்து நிதானமாய்க் கிளப்பி அம்மண்ணைச் ஜலத்தில் நனைத்துக் கழுவ மண் கரைந்துபோம். அப்போது ஆணிலேரும் ஜல்லிவேர்களும் இருக்கும். ஜல்லிவேர்கள் துனியில் மெல்லிய மயிர்கள் உண்டு.

இம்மயிர் வேராகுமா?

ஜல்லிவேர் மறுவருஷத்தில் வலுத்தால் அதில் கட்டை உண்டாகும். அப்போது மயிர் இற்று விழுந்துபோம். ஆகவே இம்மயிர் வேராகாது.

துண்ணிய மண்ணில் விதைத்த நெல், சோளம், கடுகு, வெந்தயம் முதலியவைகளை முளைப்பித்து இரண்டு முதல் இலை வெடித்த பின்பு பிடுங்கினால் அவைகள் மண்ணைக் கூண்டுகட்டினாற்போல ஏன் வெளியே கொண்டுவருகின்றன?

வேரில் நிறைந்து அமைந்த மயிர்கள் மண்ணைப்பிடித்து வெளிவருகின்றன. மணல் நிலத்தில் இவ்வாறு பிடிப்பு குறைவு, வண்டல் நிலத்தில் இப்பிடிப்பாகிய மண் கூண்டு பெரியது விதைகள் ஈரத்துணியில் முளைக்கவிட்டால் மண் இல்லாமல் என்ன விதமாய் முளை கிளம்பி வேரும் இலையும் உண்டாகின்றன? வித்து முளைப்பதற்கு ஈரமும் இருட்டும் வேண்டியிருக்கின்றன. வித்தை ஜலத்தில் கலந்து வைத்தால் அது ஜலத்தைக்குடித்து உப்பசம் அடையும். இவ்வாறு உப்பசம் அடைந்த விதைகளை சிறு மூட்டையில் கட்டிவைத்தால் சூடு கிளம்பும். இருட்டும் அதில் இருப்பதால் முளை கிளம்பும். துவரை முளைகட்டுவதைக் கவனித்தால் இது நன்றாய் விளங்கும்.

அப்போதைக்கப்போது ஈரமாக்கி வைத்தால் வேர் உண்டாகும். பின்னும் கலியாணப்பந்தலில் நவதானியங்கள் முளைத்துச் செடிகள் ஆகின்றன அல்லவா? வித்தை உலர்ந்த ஸ்திதியில் மென்றால் மாவு இருக்கும். முளை கிளம்பிய பின்பு மென்றுபார்த்தால் மாவும் இனிப்பும் கலந்து இருக்கும். பூராவும் முளை வந்துவிட்டால் மாவு இல்லாமல் இனிப்பு மாத்திரம் இருக்க

கும். இலைகள் வந்துவிட்டால் வித்து ருசியற்றுப்போம். இவ்வளவு வளர்ச்சியும் மண் சம்பந்தமில்லாமலே வித்து மாறுதலடைகிறது.

அரிசி மெல்ல மெல்ல இனிப்பாக இருக்கும். வாயில் இருக்கும் உமிழ் நீர் அரிசியின் மாவுடன் கலக்க அது சர்க்கரை ஆகிறது. ஆகவே இனிப்பாகிறது. அதுபோல வித்தில் முளை கிளம்ப அதன் மாவு சர்க்கரையாகிறது. இது ஜலத்தில்கரைந்து ஆகாரமாக இலைகள் உண்டாகின்றன. செடிக்கு ஆகாரமாகிய மாவு மாறிய சர்க்கரை ஏன் ஜலத்தில் கரைய வேண்டும்?

மிருக பிராணிகள் ஆகாரத்தை மென்று தின்பதபோல செடிகள் தங்கள் உணவை மெல்லமுடியாது. ஏனெனில் மிருகங்களுக்கு இருப்பது போல பற்கள் செடிகளுக்கில்லை. ஆகவே செடிகள் உணவை உரியவேண்டும். இதன் ஆகாரம் ஜலத்தில் கரைந்திருந்தாலொழிய பயன்படாது.

செடிகளின் ஆகாரம் மண்ணிலும் மண் கலந்த எருவிலும் கிடைக்கிறது. இவைகளில் செடிகளின் ஆகாரம் எந்த ஸ்திதியில் இருக்கிறது?

மண்ணும் எருவும் அனைக தாதுவர்க்கங்களால் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகள் கரையும் ஸ்திதியிலும் கரையாத ஸ்திதியிலும் இருக்கின்றன.

எல்லாத் தாதுவர்க்கங்களாலும் கரையும் ஸ்திதியிலிருந்தால் விளைவு அதிகமாகி பலிதம் ஏற்றமாகுமல்லவா?

அவ்வாறு இருந்தால் மழை ஜலம் எல்லாக்கரையும் தாதுவர்க்கங்களை யும் அடித்துப்போய் சமுத்திரத்தில் சேர்த்துவிட்டு செடிகளுக்கு ஆகாரமே இல்லாமல் இருக்கும். அப்போது பெரும்பஞ்சமுண்டாகும்.

கரையாத தன்மையுள்ள ஆகாரம் எப்படி செடிகளுக்கு உதவுகிறது?

மண்ணைச் சிலுக்க புரட்டி புரட்டி உழவதனால் மண் காற்றிலுள்ள பிராணவாயுவோடும் கரியமிலவாயுவோடும் கலந்து சூடேறிக் கரையும் தன்மையடைகிறது. அப்போது அது ஆகாரமாக உதவுகிறது.

கரையும் பொருளுக்கும், கரையாத பொருளுக்கும் உதாரணம் உண்டா?

சர்க்கரை, உப்பு கரையும் பொருள்கள். மணல், அறத்துள் கரையாத வஸ்துக்கள்.

ஜலம் சூடாயிருந்தால் தாதுப்பொருள்கள் அதிகமாய்க் கரையுமா?

ஆம்.

இவ்வாறு கரைந்த ஆகாரம் செடியின் வேருக்குள் என்னமாய்ச் செல்லுகிறது?

ஒரு பாத்திரத்தில் சுத்த ஜலமும் அதன்மேல் ஒரு ஜவ்வு தோலில் சர்க்கரையோ உப்பையோ வைத்தால் ஜலத்தில் சர்க்கரை அல்லது உப்பு கலக்கிறது. அதுபோல இரண்டு விதமான வெவ்வேறு தடிப்புள்ள ஜல

த்தை ஓர் தோல் ஜவ்வினால் பிரித்தால் அதிக தடிப்புள்ள ஜலத்துக்குள் குறைந்த தடிப்பு ஜலம் பாய்வது சகஜம். இதுபோலவே பிந்துக்களால் அமைக்கப்பட்ட வேர் மயிரில் செடியின் ரசம் அதிக தடிப்பாகவும் மண்ணின் ஈரம் குறைந்த மடிப்பாகவும் இவ்விரண்டுக்கு இடையில் வேர் முனையில் ஜவ்வுபோன்ற அங்கமும் இருப்பதால் மண் கரைந்த ஜலம் வேருக்குள் பாய்கிறது. ஆகவே வேருக்குள் இருக்கும் ரசம் கெடுவதில்லை.

வேருக்குள் ரசமும் மண்ணின் ஈரமும் ஒரே தடிப்பாயிருந்தால் என்ன உண்டாகும்?

செடிக்கு ஆகாரம் உதவாமல் செடி மாண்டுபோம்.

ஆகாரம் எல்லாம் கரைந்த தன்மையிலேயே இருக்கவேண்டுமா?

ஆம்.

மண் ஈரத்தில் கரையாத பொருளை செடி ஆகாரமாக்குமா?

ஆக்கும். வேர் முனையில் ஒருவித புளிப்பு திராவகம் உண்டாகி மண்ணில் படும். அது மண்ணைக் கரைத்து ஜலத்தில் சேர்ந்து ஆகாரம் உதவுகிறது.

(இன்னும் வரும்.)

COMMERCE AND INDUSTRY.

வர்த்தகமும் கைத்தொழிலும்.

ரப்பர்.

வர்த்தகமின்றிக் கைத்தொழிலில்லை; கைத்தொழிலின்றி வர்த்தகமில்லை; எனவே இரண்டிற்கும் நெருங்கிய பார்த்தவ்யமுண்டு. ஒன்றைப் பற்றி ஒன்றை விடுதல் சாத்தியமன்று; ஒன்றையெடுத்தால் மற்றொன்றும் தானேவந்து சேரும். ஆகவே யிரண்டிற்கும் உருவத்திற்கும் அதன் சாயைக்குமுள்ள இணைபிரியாத தன்மையைப்போல கிணைகத்துவமுண்டு. ஆனது பற்றி வர்த்தகாபி விருத்தியை நாடுவோர் கைத்தொழிலாளராகவாவது, கைத்தொழில்வேலைகளில் ஆர்வங்கொண்டவராகவாவது அவசிய மிருத்தல் வேண்டும். இஷ்டஸித்தியைப் பூர்த்தியாக்குவிக்கும் பூமணம்பெற்ற வர்த்தகத்துறையைப் பின்பற்றி நடப்போர்க்குக் கைத்தொழில் இன்றியமையாததலின், இப்போது ரப்பர்த் தொழிலைப்பற்றிச் சிறிது கூறுவோம்.

சிலகாலத்திற்கு முன் வரையில் அதிகமாயுபயோகப்படாதிருந்த ரப்பர் இப்போது எங்கும் வியாபகமாயிருக்கிறது. பெரும்பான்மையான வேலைகளுக்குப் பலபேர் ரப்பரையே உபயோகித்து வருகிறார்கள். சித்திர வேலைக்காரர் சித்திரமெழுதுகையில் ஏதாவது பிசகாகக் கோடுகள் பென்சிலால் போடும்படி நேர்ந்தால் அவைகளை அழிப்பதற்காக முதன் முதல் இந்

தியா ரப்பரை உபயோகப்படுத்தினர். இது ஒரு மரத்தின் பிசினியேயல்லாது வேறொன்றுமல்ல. இதைப் பண்டைக்கால சாஸ்திரஜ்ஞர்கள் கௌகுக் என்று சொல்லி வந்ததுமுண்டு. கொஞ்சகாலத்திற்குப் பிறகு இளங்குழந்தைகள் விளையாடுவதற்கான சிறிய பந்துகள் ரப்பராலேயே செய்யப்பட்டன. கால் பந்தின் உட்புறத்திலுள்ள மிருதுவான பாகமும், குழந்தைகள் விளையாடுதற்கேற்ற பொம்மைகள் புலவும், நாவிலால் நக்கினாலுங் கூட எவ்விதமான கெடுதியையுங் கொடாத விளையாட்டுப் பண்டங்கள் பலவும் ரப்பராலேயே செய்து வைக்கப்பட்டிருப்பதை நாம் கடைகளிற் காண்கிறோம். மற்றும் வெந்நீர் போட்டுக் கொள்ளுதற்குரிய புட்டிகளென்ன, வியாதியஸ்தர்களின் படுக்கைகளுக்கான விரிப்புகளென்ன, தொட்டிகளென்ன, தண்ணீர்ப்பட்டால் தெறித்துப்போகும்படியான சட்டைத்துணிகளென்ன (waterproof cloths) ஆகிய இவையனைத்தும் சிறிது சிறிதாக முன்னிடலாயின. லண்டன் நகரத்தில் முதன் முதலாக இங்குமங்கும் சிற்சில ஷாப்புக்கடைக்காரர்கள் ரப்பரையும் ரப்பர் பண்டங்களை வைத்து விற்பனை செய்து வந்தார்கள். பிறகு ரப்பரால் அதிக உபயோகம் ஏற்படுவதையும் அதன்மீது ஜனங்கள் அதிக அபிலாஷை காட்டுவதையும் நோக்கிய வியாபாரிகள் பலர் எந்த விதத்தில் ரப்பரை அபரிமிதமாகச் சேகரித்து வர்த்தகத்திற்கேற்ற பொருளாய் வைத்துக்கொள்ளலாமென்று சிந்தித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அத்தறுவாயில் மின்சாரவிசை நவீனம் (electricity) தோன்ற ரப்பருக்கு விசேஷ கிராக்கி ஏற்படலாயிற்று. ரப்பர் உருளைகளுக்கும் ரப்பர் குழாய்களுக்கும் பின்னும், இயக்கும் யந்திரக்கருவிகளின் ஜாயிண்டு (சேர்க்கை)களுக்கும் ரப்பரைத்தவிர மற்றொன்றை யுபயோகிப்பது சவரஸ்யமாகத் தோன்றவில்லை. எங்கு பார்த்தாலும் ரப்பருக்குப் பெருங்கிராக்கியும் நல்லபெயரும் உண்டாயிருந்தது.

ஆபிரிகா கண்டத்தைச் சேர்ந்த காங்கோ பிராந்தியத்துக் காடுகளிலும் தென் அமெரிக்காவைச் சேர்ந்த அமேஸான் பிரதேசங்களிலும் 'கொப்புக் கட்டுக் கடங்காது ரப்பர்மரங்கள் வளர்ந்தோங்கி ஆகாயத்தை யளவிடின்றன. அம்மரங்களிலிருந்து ஒழுகும் பிசினைக் கொண்டுவருவதென்றால் அடவிக்குள் போய்த்தான் தீரவேண்டும். அவ்வடவிகளைச் சார்ந்த ஜனங்களுக்கு ரப்பரின் அருமை பெருமைகள் தெரியவில்லை. என்றாலும் அதிக கூலிகிடைப்பதை அவர்கள் தம்மதிர்ஷ்டமென்று நினைத்து தைரியமாகக் காடுகளிற் கூட்டங் கூட்டமாகப் பிரவேசிப்பதும், ரப்பர் பிசினைக்கொண்டுவந்து கொடுப்பதுமாக வேலைசெய்து வந்தார்கள். இம்மட்டுமா? அக்காலத்தில் ரப்பர்கொண்டு வருவதன் நிமித்தம் மேற்சொன்ன பிராந்தியங்களிலுள்ள ஜனங்கள் அடிமைக்குக் கீழ்ப்பட்டு வேலைசெய்துமிருக்கிறார்களாம். அப்போதிருந்த எஜமானர்களாயினர் தம் வேலையாட்களை ரப்பர் சேகரிக்குந் தொழிலுக்காக வேண்டி அல்லற்படுத்திய விவரங்களை யெழுத இப்போது எம் கையோடவில்லை. பிரம்மாண்டமான மரங்களும் புதர்களும் நீர்நிலைகளும் பள்ளத்தாக்குகளும் கொடியமிருக்களும் நிரம்பித் துஷ்டர்களின்

களங்கமுற்ற கரே ஹிருதயம்போலிருக்கும் கறுங் கானகத்தைப் போன்ற பீதியைத் தரத்தக்க வகையாக ரப்பர்கொண்டு வரும் வேலையில் அமர்ந்திருந்தோர் கதை சொல்லுவார்களென்றால், அத்தொழில் எவ்வளவு துன்பமாயிருந்திருக்கவேண்டும் பாருங்கள்.

இதர பயிர்களைப்போல ரப்பரையும் ஏன் பயிரிடலாகாதென்று சில தோட்டக்காரர்கள் கருதி பெரும் விஸ்தீரணமுள்ள நிலத்தைச் சொந்தமாக வோ குத்தகைக்கோ வாங்கி ரப்பரை பயிரிட்டுப் பெருத்தலாபம் பெற்றார்கள். சிறுகச் சிறுக அத்தொழில் தேசம் தேசமாகப் பரவலாயிற்று. ரப்பர் தோட்டம் வைத்தவர்கள் அத்தொழிலின் சூக்தமத்தை யறிந்து வேலை செய்ததன் பலனாகத் தனவந்தரானார்கள். மலாய் நாடுகளிலும், விலோனிலும், பிளங்கு, சிங்கப்பூர் முதலான பிரதேசங்களிலும் ரப்பர் தோட்டங்கள் ஏற்பட்டு, அவைகளில் கூலிவேலைசெய்ய ஆயிரக்கணக்காய் இந்தியர்கள் செல்லலாயினர். சிற்சில விடங்களில் காபித் தோட்டங்கள் கூட ரப்பர் தோட்டங்களாக்கப்பட்டன. இயற்கைக்கும் செயற்கைக்கும் எப்போதும் வித்தியாசமுண்டல்லவா? இயற்கை யழகே அழகாகுமன்றி செயற்கை யழகு அழகாகமாட்டாதென்பது உலகமறிந்த சித்தாந்தம். அப்படிக்கிருக்க, அடவிகளில் யதேச்சையாய் மாங்களிலிருந்து அபரிமிதமாக ஒழுகும் ரப்பர் பிசினுக்கும், புதியமாம் வைத்துப் பயிரிட்டு அதினின்று செயற்கைப்பயனாகக் கிடைக்கும் ரப்பருக்கும் பிசினுக்கும் வெகு தாரதமியமுண்டு. பாரா, ஸியாரா இவ்விடங்களில் ரப்பர் செய்யப்படுகின்றதாயினும், அது கானகத்திலகப்படும் இயற்கை ரப்பரைப் போல் அவ்வளவு உறுதியாயிருக்கக் காணோம். ஆயினுமென் செய்வது? உலகம் முழுவதிலும் ரப்பரின் தீர்மானமான உபயோகம் நன்றாய்த் தெரிய வரவே ஆங்காங்கு பலர் ஒன்றுசேர்ந்து பங்குகள் எடுத்துக்கொண்டு கூட்டு வியாபாரம் செய்யத் தலைப்பட்டார்கள். ஏராளமான லாபமும் புரளலாயிற்று. மலாய் நாட்டிலுள்ள லிங்கிதோட்டத்தைப் பொறுத்தமட்டில் பங்கு ஒன்றுக்கு இரண்டு ஷில்லிங் (அதாவது ஒன்றரை ரூபாய்) ஆக விருந்தது இப்போது மூன்று ஸ்வராகை (45 ரூபாயாக) ஏறியிருக்கிறது. இந்தியக் கூட்டுவர்த்தகக் கம்பெனிகளில் முதலாவதான பெரியாறுகம்பெனியில் பங்கு ஒன்றுக்கு 10 ரூபாயாகவிருந்தது. இப்போது 150 ரூபாயாக உயர்ந்திருக்கிறது. இந்த விதமாக இத்தொழிலில் ஏராளமான லாபம் வருவதைக்கண்ணுற்ற தனிகர் பலர் ரப்பர் தோட்ட வேலையில் கண்ணுங் கருத்துமாயிருந்து வருகிறார்கள். தற்போது அடவி ரப்பரைக்காட்டிலும் பயிரிடப்படும் தோட்ட ரப்பரை உலகெலாம் பரவியுள்ளது. 1909-ம் வருஷத்திலே உலகம் முழுவதிலும் 70,000 டன் ரப்பர் எடுபட்டதென்றாலும் தோட்டப்பயிரிலிருந்து கிடைத்த ரப்பர் 3,000 டன்னுக்கு அதிகமில்லை. சென்ற வருஷத்திலே பிரிடிஷ் தோட்டங்களிலிருந்து ஏற்றுமதி செய்யப்பட்ட ரப்பர் 70,000 டன்னுக்கதிகமிருக்க, அமேஸான் காடுகளிலிருந்து ஏற்றுமதியாக்கப்பட்டது 34629 டன்னுக் கதிகமில்லை. கொஞ்சங் கொஞ்சமாக தோட்ட ரப்பரை வர்த்தகர்களின் மனோபிஷ்டத்தை யனுஸரித்து ரசாயன சாஸ்திர ஸிபுணர்கள் எத்தனையோ விதமாகப் பரிசீலனை செய்து உலகத்தவர் ஒப்புமப்படி செய்திருப்பது ரப்பர் பரிசீலனைக்காக வைத்திருக்கும் இம்பீரியல் இன்ஸ்டிடியூட்டாரின் (Imperial Institute) தீவிரமான முன் யோசனையை நன்றாய் விளக்குகின்றது.

PART IV.

HINDU LAW.

ஹிந்துலா.

ஹிந்துலாவின் வரலாறு முதலிய முக்கியமான விஷயங்களைப்பற்றிப் போன சஞ்சிகையில் கூறப்பட்டது. ஹிந்துலா விஷயமாக சொல்லப்பட வேண்டிய சங்கதிகளில் முதல்முதல் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டிய விஷயம் விவாகத்தைச் சேர்ந்ததாக இருக்கிறது. விவாகவிஷயங்களைப்பற்றிப் பேசமுன் ஹிந்து மதஸ்தர்களாய் இருந்தவர்கள் அன்னியமதங்களில் சேர்ந்து விட்டால் அவர்கள் ஹிந்து மதஸ்தர்களாயிருந்தபொழுது அவர்களுடைய குடும்பத்தில் இருந்த சொத்தில் இவர்களுக்கு இருக்கும் பாத்தியா பாத்தியகைகளைப்பற்றிக் கூறிவிட்டு விவாகத்தைப்பற்றி விவரமாய்ச் சொல்லப்படும்.

கேழ்வி:—ஹிந்து மதஸ்தன் ஒருவன் கிரிஸ்தவ மதத்தில் சேர்ந்து விடுகிறான். அவனுக்கு ஹிந்து லா சம்பந்தப்படுமா?

ஜவாப்:—சம்பந்தப்படமாட்டாது.

கேழ்வி:—அவனுக்கு எந்த ஆக்ட்டி சம்பந்தப்படும்?

ஜவாப்:—ஹிந்துக்களுக்கு ஹிந்து லா எப்படியோ அதபோல் கிரிஸ்தவர்களுக்கு இண்டயன் ஸக்ஸெஷன் ஆக்ட்டி, (Indian Sucession Act) அதாவது இந்தியன் வார்ஸ் ஆக்ட்டி என்று ஒரு சட்டம் ஏற்பட்டு இருக்கிறது. அந்தச்சட்டந்தான் சம்பந்தப்படும். 2-ம் 209 ; 6-கல், 794 ; 11. ம-209 ; 23-பம். 543 ; 10-பம். 183 ; 9-ம-169.

கேழ்வி:—அவன் கிரிஸ்தவன் ஆகிறதற்குமுன் அவன் குடும்பத்திலிருந்த சொத்தில் அவனுக்கு உள்ள பங்கு கிடைக்குமா?

ஜவாப்:—அவனுக்குப் அக்குடும்பசொத்தில் பங்கு கிடைக்கும் (1850-ம் ஸ்வித்திய 21-வது ஆக்ட்டைப்பார்க்க.)

கேழ்வி:—ஹிந்துவாகியிருந்த ஒருவன் மகம்மதிய மதத்திற்சேர்ந்துவிடுகிறான். அவனுக்கு எந்த லா சம்பந்தப்படும்.

ஜவாப்:—அவனுக்கு மகம்மதிய லாத்தான் சம்பந்தப்படும்.

கேழ்வி:—அவன் மகம்மதிய மதத்தில் சேருவதற்குமுன் அவன் குடும்பத்திலுள்ள சொத்துக்களில் அவனுக்கு ஹிந்து லாப்படி பங்கு கிடைக்குமா?

ஜவாப்:—அவன் மகம்மதிய மதத்தில் சேருவதற்குமுன் அவன் குடும்பத்திலிருந்த சொத்து விஷயமாய் ஹிந்து லாவும் அவன் மகம்மதிய மதத்தில் சேர்ந்த பிறகு சம்பாதித்த சொத்துக்களுக்கு மகம்மதிய லாவும் சம்பந்தப்படும் (10-மூர்-இ-அ-537 ; 10-பம்-1.)

கேழ்வி:—ஹிந்துவாதியிருந்த ஒருவன் மகம்மதிய மதத்தில் சேர்ந்த பிறகும் ஹிந்துக்களுடைய அனுஷ்டானங்களையே அனுஷ்டித்துக்கொண்டு வருகிறான். அவனுடைய சொத்துகளுக்கு ஹிந்து லா சம்பந்தப்படுமா? மகம்மதிய லா சம்மந்தப்படுமா?

ஜவாப்:—மேற்கண்டபடியானால் அவனுக்கு ஹிந்து லாத்தான் சம்மந்தப்படும்.

கேழ்வி:—அப்படிச் சொல்வதற்கு ஆதாரங்களிருக்கிறதா?

ஜவாப்:—பம்பாய், கல்கத்தா, ஹைக்கோர்ட்டுத் தீர்ப்புகளிருக்கின்றன. (6-பம் 452; 9-பம், 115; 10-பம் 1; 20-பம் 57; 3-கல் 694.)

கேழ்வி:—இதைப்போலொத்த வேறு திருஷ்டாந்தங்களேதேனும் இருக்கின்றதா?

ஜவாப்:—பம்பாய் இராஜதானியில் கோஜா ஜாதியார்களென்றும், கச்சிமே மணா ஜாதியார்களென்றும் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் மகம்மதிய மதத்தைப் பின்பற்றினவர்கள். ஆனால் அவர்களுடைய அனுஷ்டானங்கள்மட்டும் ஹிந்து மதத்திற்குரிய தர்ம சாஸ்திரங்களின்படிக்குள்ளாவைகளாக யிருந்து வருகின்றன. ஆகையால் அவர்களுக்கு ஹிந்து லாவே சம்மந்தப்படுகிறது (1-பம். ஐ-கோ-ரி-71, 72; 2-பம் ஐ-கோ-ரி; 292; 12-பம் ஐ-கோ-ரி-294; இ-லா-ரி. 3-பம் 34; இ-லா-ரி-6-பம் 452; இ-லா-ரி-9-பம்-115; இ-லா-ரி-10-பம்-1.)

இது நீங்கலாக பெளத்தர், ஜெயின்னியர், ஸீக் ஜாதியார், பிரம்ம ஸமாஜத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்—இவர்களும் வெவ்வேறு மதத்தைச் சேர்ந்தவர்களாயிருந்தாலும் அவர்கள் ஹிந்து தர்ம சாஸ்திரப்படிக்குள்ள அனுஷ்டானங்களின்படி நடந்துவருவதால் அவர்களுக்கும் ஹிந்து லாவே சம்மந்தப்படுகிறது. (8 வீக்லி ரிப்போர்டர் 116; 10 பம். ஐ-கோ-ரி-258; இ-லா-ரி-1 அல்-688.)

கேழ்வி:—ஹிந்து லா எதிலிருந்து உண்டாச்சது? அதன் வறலாரென்ன?

ஜவாப்:—ஹிந்து லாவென்பது தெய்வீகமாய் ஏற்பட்ட சுருதி, ஸ்மிருதி, முதலானவைகளின் மூலமாய் ஆதரிக்கப்பட்டு தொன்று தொட்டும், வம்சபரம்பரையாகவும் அனுஷ்டானத்திலிருந்து வருகிற சட்டத் தொகுதியாயிருக்கிறது.

கேழ்வி:—சுருதி என்பதும் ஸ்மிருதி என்ன பாஷையிலிருக்கின்றன?

ஜவாப்:—தேவ பாஷையான ஸம்ஸ்கிருத பாஷையிலிருந்து வருகின்றன.

கேழ்வி:—அப்படியானால் ஐரோப்பிய சியாயாதிபதிகளும், ஸம்ஸ்கிருத பாஷை தெரியாத மற்ற சியாயாதிபதிகளும், ஹிந்து லாப்படி வருகிற கேசுகளை எப்படி பைஸல் செய்து வந்தார்கள்.

ஜவாப்:—ஹிந்துலாப்படி கேசுகள் விசாரணை செய்யப்படும்போழுது ஒவ்வொரு சியாய ஸ்தலத்திலும் சுருதி ஸ்மிருதிகளில் சிபுணர்களான பண்டிதர்களை கூடவைத்துக்கொண்டு அவர்களுடைய அபிப்பிராயத்தையும் கலந்துக்கொண்டு பைசல்செய்துவரப்பட்டது. இப்படி 1859-ம் வருஷம்வரை நடந்தேறி வந்தது. அதற்குள் சுருதி ஸ்மிருதிகளை எல்லாம் இங்கிலீஷில் தர்ஜமாச்செய்து வைத்துக்கொண்டு சியாயாதிபதிகளை ஷே கேசுகளை பைசல் செய்துவருகிறார்கள். (இன்னும் வரும்)

PART V.

CO-OPERATION IN AGRICULTURE.

BY THE HON'BLE DIWAN BAHADUR L. D. SWAMIKANNU PILLAI, M.A., B.L., LL.B.,
Registrar of Co-operative Societies.

விவசாயத்திற் கூட்டுறவு.

(24-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

வாத்தியப்பிடும்போது விவசாயி தான் வாங்கியிருக்கக்கூடிய வட்டிக் கடன், ஒன்றரை வட்டிக்கடன் ஆகிய இவைகளை எப்படித் தீர்க்க வியலும்? வாங்கிய கடனைத் திருப்பிச் செலுத்த வகையறியாது ததும்பித் தத்தளித்துக் கடைசியில் தனக்கு இருக்கக்கூடிய பிதாராஜ்ஜிதத்தையோ சுயராஜ்ஜிதத்தையோ கடன் கொடுத்தோர் கைவசம்விட்டுத் தலையில் துணி போட்டு நடுவீதியில் நின்று காராயனா வென்று ஒலமிட்டுக் குஞ்சு குழந்தைகள் ஸகிதம் இரப்புமன்றாந் கதியடைகின்றனர். என்னே பாவம்! கடன் வாங்குவதனால் உண்டாகுந் தொல்லைகள் பலவுள்ளன. கடன் வாய்ப்பட்டுமூலும் விவசாயி அதனின்றி எவ்வகையில் மீண்டு உலகத்தில் நாணயமாக உஜ்ஜீவிக்கலாமென்பதற்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் எவ்வளவுதூரம் உபகரிகின்றன வென்பதைச் சிறிது கவனியுங்கள். இவ்விராஜதானியில் சற்றேறக்குறைய 1700 கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இருக்கின்றன. அவ்வச்சங்கத்தைச் சேர்ந்த விவசாய மெம்பர்கள் தம் கிருஷித் தொழிலின் நிமித்தம் ஷே சங்கங்களிலிருந்து சொற்ப வட்டிக்குக் கடன்பெற்றுத் தொழிலை மலினமாகாது நடத்திவருகிறார்கள். வேண்டும்தோது பணம் கிடைக்கவும், அவ்விதம் கிடைக்கும் பணம் அதிக வட்டியில்லாதிருக்கவும் இடந்தருகின்ற இப்பரஸ்பரோபகாரக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் எத்தனையிருப்பினும் நம் நாட்டிற்கு அதிகமாகாது; எனினும் வருஷமொன்றுக்கு 250 சங்கங்களுக்கு அதிகமாக பதிவு செய்யப்படக் காணோம். லேவாதேவிக்குரிய வசதிகளுக்கொடுத்து மேற்பார்வை திறமையாயிருக்கக்கூடிய சிலைமையில் ஸ்தாபகர்களையும் அமர்த்தும் பகூத்தில் இன்னும் பல சங்கங்கள் அமுலுக்குவந்து ஏழைகளுக்குப் பெரிதும் பலன் கொடுக்குமென்பதற்கு ஆகேசுபயிற்சலை.

குறைந்த வட்டிக்குப்பணம் அகப்படும் படியான வழிகள் விவசாயிகளுக்குப் பரஸ்பரோபகாரக் கூட்டு நிதிச்சங்கங்கள் மூலமாய்க் காண்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவென்பதை இதற்கு முந்திய சஞ்சிகையிற் சொல்லியிருக்கிறோம். அதோடுகூட விவசாயிகளுக்குப் பணமுடையேற்படுங் காலத்திலும் வேளாண்மையை பொட்டிப் பணம் அவசியமாயிருக்கும் காலத்

திலும் பணங்கொடுத்து உதவுவதற்கும் திருப்திகரமான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருப்பதையும் விஸ்தரித்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். அவ்வேற்பாடுகளினால் விவசாயிகளுக்கு உண்டாகும் பலன் எப்போதும் விருத்தியாய்க் கொண்டு வரவேண்டுமானால் 'நாணயம்' என்னும் அம்சத்தைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதில் அவர்கள் விசேஷசிரத்தை பூண்டிருப்பது அவசியமாகும். இன்னதேதியிற் கடனைக் கொடுப்பதாகவோ, அல்லது இன்ன தவணையிற் பணத்தைப் பகுதியாகச் செலுத்துவதாகவோ, விவசாயி ஒப்புக்கொண்டிருப்பானாயின், அதன்படி நடந்துகொள்வதின்றும் அவன் அணுவளவேனும் பிசகி நடக்கலாகாது. பரஸ்பரோபகாரக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குக் கொடுபட்டிருக்கும் மூலதனத்தில் பாதிக்குக் குறையாமல் ஷெ சங்கங்களால் அவைகளின் மெம்பர்களுக்கு உதவப்பட்டிருப்பது யாருமறிந்ததே. அவ்விதம் உதவியிருப்பது எதற்காகவென்றால், விவசாயிகளான சங்க மெம்பர்கள் அதிக வட்டிபேசி வாங்கியிருக்கக்கூடிய கடன்களைத் தீர்ப்பதற்காகத்தான். நிற்க, மற்றொருபாதி எம்மாதிரி உதவப்படுகிறதென்று கவனிப்போம். அத்தொகையிற் பெரும்பாகம் விவசாயிகளுக்குவேண்டிய தேவைகளின் நிமித்தம், அதாவது விதைவாங்குவது, ஸர்க்கார் கிஸ்தி செலுத்துவது, சாகுபடிசெய்வது, இருக்குங் கால்நடைப் பிராணிகளை விருத்தி செய்வது, இறந்துபோன கால் நடைகளுக்குப் பர்த்திசெய்வது. ஆகிய இத்தியாதி செலவுகளுக்காக உபயோகிக்கப்படுகிறது—இவையனைத்தும் கியாயமானவையென்பதை எவரும் ஆகேஷிக்கப்போவதில்லை; இவைகளிற் போடும்பணம் வீணாகி விடுமென்றும் எவரும் சொல்லப்போவதில்லை. ஆனால் கூட்டுறவின் மூலமாக விவசாயம் எவ்வளவுதூரம் முன்னேறியிருக்கிறதென்பது ஸ்பஷ்டமாக விளங்கக்கூடாது. மொத்தமாய்ப் பார்க்கும்படித் து வட்டிக்குக் கடன் கொடுக்கும் கிராமசெளகாரின் கண்டிதமான 'கொட்டம்' சிறிது அடங்குவதற்கு வழியுண்டு. கூட்டுறவுச்சங்கங்கள் சுலபமான வட்டிக்குக் கடன் கொடுத்து உதவுவதைக்காணும் செளகார்கள் 1½ வட்டி 2-வட்டிக்குக் கடன் அளித்து வந்ததற்குப் பதிலாக ஒரு வட்டி அல்லது முக்கால் வட்டிக்குப் பணங்கொடுப்பதாக முன் வருகிறார்கள். இதுவே பிரதமத்தில் கூட்டுறவுச் சங்கங்களால் ஏற்படும் பலன். மற்றும் ஒரு முக்கியமான விஷயம் கவனிக்கப்படவேண்டும்—அது தரகர்களைப் பற்றியது. தரகர்களால் உண்டாகுந் தொல்லை செப்பத்தரமின்று. பணம்வாங்கிக் கொடுப்பதிலோ அல்லது பண்டமாற்றிக்கொடுப்பதிலோ தரகர் தாம் ஏதோ பிரமாதவேலை செய்து விடுவதாகக்கருதி இங்குமங்கும் ஓடி ஏதேனும் இல்லாததும் பொல்லாததுமான வார்த்தைகளைப் பசப்பி நடுமத்தியில் நின்று கடன் வாங்கும் விவசாயி யிடமிருந்து தரகாகக் கொஞ்சம் பணம்பெற்றுப் போய்விடுவது சகஜமாயிருக்கிறது. இதில் ஏழை விவசாயிக்கு நஷ்டம் கொஞ்சநஞ்சமல்ல.

PART VI.

EDUCATION.

BY THE HEADMASTER OF A HIGH SCHOOL.

கல்வி.

(28-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி.)

இது.

நெல்லுக்கிறைத்த நீர் வாய்க்கால் வழியோடி
புல்லுக்கும் அங்கே புசியுமாம்—தொல்லுலகில்
நல்லோர் ஒருவர் உளரேல் அவர்பொருட்
டெல்லார்க்கும் பெய்யும் மழை.

என்றவாறு அந்நியசாதிப் பிள்ளைகள் யார்வந்தாலும் ஷெ கலாசாலையில் (விருதுபட்டியிலுள்ள கூத்திய வித்தியாசாலையில்) யாதொரு சம்பளமுமின்றி சேர்த்துக்கொண்டு கல்விகற்பிக்கப்பட்டது. அப்பால் அது (Secondary) ஸ்கூல் ஆயிற்று அநேகம் ஆயிரம் ரூபா செலவுசெய்து பள்ளிக்கூடத்துக் கென்றே ஒரு கட்டடம் கட்டப்பட்டது. அவசியத்துக்குத்தக்கவாறு ஸரியான உபாத்தியாயர்களும் நியமிக்கப்பட்டார்கள். அப்பால் அது ஹைஸ்கூலாக உயர்த்தப்பட்டது. இப்பொழுது ஷெ வித்தியாசாலையில் சுமார் 1,000 மாணுக்கர்களுக்குமேல் படித்தவருகிறார்கள். பரிசைக்கூடும் லும் சரியானபடி தேறிவருகிறார்கள். ஒருகாசுக்கூடச்செலவில்லாமல் கல்விகற்பிக்கும் வித்தியாசாலை இதைப்போல வேறு நமது இராஜதானில் ஏங்கேயுமில்லை பென்பது திண்ணம். இந்த கல்விச்சாலைக்கு பற்பல ஜில்லாக்களிலிருந்தும் எளியமாணுக்கர்கள் வருகிறார்கள். இதுபோலவே மற்ற இடங்களிலும் உள்ள வியாபாரிகள் முதலாளிகள் கல்விச்சாலைகள் யேற்படுத்தி எளியபிள்ளைகளை முன்னுக்குக்கொண்டுவந்தால் நலமாயிருக்கும். ஷெ கூத்திய வித்தியாசாலையானது ஒரு காலேஜாக ஆகும்படி மாட்சிமைதங்கிய கவர்ன்மெண்டார் அவர்கள் கிருபைபுரியுமாறுகடவுளைப்பிரார்த்திக்கிறோம்.

முன்னுதவதான காரணம் சில பழையவழக்கங்கள். முக்கியமாக உயர்தரக் கல்விக்குக் குறுக்கே நிற்பது பாலியத்தில் விவாகம் செய்து கொள்வது. ஆதிசாலத்தில் பிராமணர் முதலானவர்கள் ப்ரம்மசாரிவிரதம் அனுஷ்டித்துக் கற்கவேண்டிய விஷயங்களை யெல்லாம் குருவினிடத்தில் கற்று, பிறகு 25, 30 வயதுக்குமேல் விவாஹம் செய்து சிவாஹம் எனும் நல்ல பலமும் புத்திக்கூர்மையும், தேக வலுவுமுள்ள பிள்ளைகளைப் பெற்று வசிக்கின்றனர். இப்பொழுதோ முற்றிலுமாய் முடிந்திருக்கிறது. பிள்ளைக்கு வயது 10 நிறையுமுன்னம் கலியாணம் நடக்கவேண்டியிருக்கிறது. பெண்ணுக்கோ வயது 5 அல்லது 6 தான், என்ன விளையாட்டாயிருக்கிறது. 'நரிக்கு விளையாட்டு நண்டுக்கு ஜீவன் போகிறது' என்றபடி கலியாணம் செய்யும் பெற்றோர்கள் குதூகலமாய்க் கோலாகலமாய்க் கலியாணம் முடிக்கிறார்கள். பிள்ளையின் கதியோ ஆகிறது கூடியசீக்கிரம் தப்பினாய் விடுகிறது. கல்விகற்க நேரமில்லை தேகவலிமையும் குறைகிறது. (இன்னும் வரும்.)

PART VII.

NEWS AND NOTES.

ஸமர்சாரக் குறிப்புகள்.

INDIAN WAR LOAN.

இந்திய யுத்தக் கடன்.

மிகவும் உக்கிரமாக நடந்தவரும் இப் போதைய யுத்தத்தில் தேச பக்தியும் ராஜ பக்தியும் புனைந்த தீரர்கள் ரணகளத்தில் முன் வைத்த காலைப் பின் வாங்காது எதிரி களைத் தாக்கி நம் பிரிடிஷ் செவ்வத்தைக் காத்து ஜயபேரிகையுடன் வெற்றிக் கொடி யைநாட்டக் கங்கணம்பூண்டிருப்பது யாவரு மறிந்த விஷயம்: ரணகளத்தில் ரத்தக்கைச் சிந்தியுழைக்கும் அப்பத்த சிகாமணிகளின் முயற்சி பலிதமாகும் வண்ணமும் அவர் களுக்கு எவ்வித குறைவு மில்லாது பாது காக்கும் வண்ணமும் செலவிட நம் மாகா னை பொருந்திய மகாராஜ சக்ரவர்த்தியார் திருவுண் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஜயம் நமக்குப் பிரப்தமாகும்படி யுத்தத்தை நடத்திகொண்டுபோகச் செய்யவேண்டு மானல் பணம் செலவாகிறதே யென்று கருதலாகாது. முதலீற் பணம் செலவு செய் தால் பிறகு அது தானே வந்து சேரும். அதற்காக வேண்டி இந்தியா தேசத்தி லுள்ள மகா ஜனங்களும் தத்தம்பாலான வரையில் கடன் கொடுத்து உதவிப் பின் னர் வட்டி சுகிதம் அசல் தொகையைப் பெற்றுக்கொள்வது உசிதமாகுமென்று கவின்மெண்டர் நோடிசு மூலமாக விளம் பரஞ்செய்திருக்கிறார்கள். ஆம். வாஸ்தவமே. நமது பிராதாக்கள் தேச கைக்கர்யத்தை யும் ராஜ கைக்கர்யத்தையும் மனதில் தாங்கி ரணகளத்திற்குச் சென்றிருக்கும்போது, அவர்களுடைய கேஷமத்தை நாம் பாது காத்தே தீரவேண்டும். சொற்ப தொகை யானாலும் அதை, நாம் கடனாகக் கொடுத்து உதவலாமே. நமது கட்டடியில் பணத் தைப் பூட்டி வைப்பதில் யாது பயன்? ஏழரை ரூபாகொடுத்தால் 5-வருஷங்களுக் குப் பிறகு அது வட்டியுடன் குட்டி போட் டிப் பத்தரூபாயாக நம்மிடம்வந்து சேரும். பல துளி பெருவெள்ள மாகு மல்லவா? கோடிக்கணக்காய் வேண்டி யிருக்குந் தொகைக்கு நமது அற்ப தொகை எவ்வி தம் போதும் என்று சிலர் கினைக்கலாம்.

அது சத்த தவறு. காணி காணியாகத் தானே கோடி? ஆகவே நம்மை ரகழிப் பதன் பொருட்டும் ஸத்தியத்தை கிலை நாட் டுவதன் பொருட்டும். தருமத்தைப் பாது காக்கும் பொருட்டும் இறங்கி யிருக்கும் இவ்வைரோபிய யுத்தத்தில் நம் பிரிடிஷார் வெற்றி பெறுவதற்கு அனுகூலமாக நம்ம வர் சக்தியானுஸாரம் பொருளுதவி செய்து புகழெய்துவராக!

SILENT FOR 25 YEARS.

25 வருஷ மௌனி.

தூங்கும் நேரத்தவிர மற்ற காலங்களில் எதேனும் ஒரு காரியத்தைச் செய்து கொண்டோ, அல்லது எதேனும் ஒரு விஷயத்தைக் குறித்துப்பேசிக் கொண் டோ, இருப்பது மானிடர் இயல்பு. எந் தக் காரியத்தைச் செய்யா திருந்தபோதிலும் வாய்திறந்து பேசாதிருக்க முடியாது. பே சாவிரதம் பூண்டிருந்தாலும், அதை ஒன்று அல்லது இரண்டு மணி நேரத்திற்கு அதி மாக அனுஷ்டானத்தில் வைப்பது மிகவும் சிரமம். உண்மையாகப் பிறவியிலேயே உதி த்தவர்கூட 'ஆ, ஊ' என்றும் 'கிர் புர்' என்றும் கத்தி அவர் தமக்குப் பேசும் அபிலாஷையிருப்பதையும் நம்மவர் பார்த் திருப்பார்கள். இப்படி யெல்லாமிருக்கை யில் ஒருவன் ஒரு நாளல்ல, ஒரு மாத மல்ல, ஒரு வருஷமல்ல, 25 வருஷகாலம் வாய்திறந்து பேசாது காலங்கடத்திவந்தா னென்றால், அது ஒரு பெரும் அகிசயமே யல்லாமல் வேறென்ன? நாமஸ் வில்லி யுட்ஸ் என்ற வேல்ஸ் தேசத்தாரிலொரு வர் சென்ற மாதக்கடைசி வாரத்தில் இங்கிலாண்டிலுள்ள டாபன் என்னுமிடத் தில் இறந்து போனார். அவருக்கு 71- வயது. 25-வருஷங்களுக்குமுன் அவர் தாம் வகித்து வந்த குமாஸ்தா வேலையை ராஜ்நாமா செய்தவிட்டு அதவரைசேர்த்து வைத்திருந்தனத்யத்தைக்கொண்டே காலங் கழிக்கலாமென்று டாபன் என்னுங்கிரா மத்திற் சிறிய விடுதியொன்றை வாங்கி

அதில் வசிக்கலானார். ஒறு நாள் எக்கரா ணம்பற்றியோ தாம் இனி வாய்திறந்து பேசுவதில்லை யென்று சபதஞ்செய்து கொள்ள, அது முதல் அச்சபத்தினின் றும் பிசகாது இறுதியில் இறை வேற்றியே தீர்த்தார். அவ்விரதம் பூண்டபின்னர் அவர் செய்த விவகாரம் அனைத்தும் காசி தத்தில் எழுதிக் குறிப்பதனாலேயே நடந் தேறினவாம். அவர் வெளியிற் செல்லும் போது துஷ்டச்சிறுவர்களும் மற்றவர்களும் அவர்மீது கல்லெறிந்தும் மற்றும் பலவித மான வாதனைகளுக்கு அவரை உட்படுத்தி யும் பார்த்தார்களாம். ஒன்றுக்கும் அவர் மசியவில்லை. ஒரு சமயம் கைகால்களின் உணர்ச்சியற்றுப் போகும் படி குளிர் மிகுந் திருந்தபோது சில பேர் அம்மௌனியன் சிறிய விடுதிக்குள் துழைய, அப்போது அவர் நெருப்பற்ற ஓரங்கிக்கு முன்னிலை யல் தன்னிரு முழங்கால்களையும் கட்டிக் கொண்டு உட்காரத்திருந்தார். வந்தவர் வெடவெடத்தனர்; மௌனியோ மன னிலை தடுமாறாது வெட்டவெளியை ப்பார்த்த வாற்றிருந்தனர். உணர்ச்சியற் றுப் போயினரோ என்னவோ வென்று கருதிய ஜனங்கள் அவரை ஆசுபத் தார்க்கு அழைத்துச் செல்லப் ப்ரயத் தனித்தும் மௌனி அதற்கிடம் கொடுக்க வல்ல. எனினும் அவரை ஒரு சிறிய குடிசைக்குக் கொண்டுபோனபின்னர், அதி லேயே அவர் கண்மூடினர். கொண்டவர தத்தை விக்னமிலலாது இறைவேற்றிய அம்மௌனியன் மனேஜிதத்தை என் னென்று சொல்லுவது? வரம், வைராக்கியம் ஆகிய இரண்டமசுக்களும் ஒருக்கே அமையப் பெற்ற உததமன்னன்று அம் மௌனியை ஏன் அழைக்கலாகாது?

ஜன்மத்தன கௌரவப் பட்டங்கள்.

நமது மாகாணப்பொருந்திய சக்ரவர்த்தி யாரவர்களின் ஜன்மத்தனம் நானது ஜனம மாதம் உபயானது பற்றி அன்றையதுணம், ப்ரதி வருஷத்திலும் நடை பெறுவதை யொப்ப, இந்தியாவிலுள்ள பறபல கன வான்களுக்குக் கௌரவப் பட்டங்கள் அளிக்கப்பட்டன. இதர மாகாணங்களி வருக்கும் கனவான்களுக்கு இன்னினன பட்டங்கள் உண்டென்பதை இவ்விடத்திற் கூறுவது அனாவசியம். இச்சென்ன ராஜா தானியைப் பபாறுத்தமட்டில் எவ்வெவர் க்கு என்னென்ன பட்டங்கள் கிடைத்தி

ருக்கின்றன வென்பதைப் பற்றி மட்டும் இப்போது பேசுவோம். மதிராஸ் எக்ஸி க்யூடிவ் சென்னவில் மெம்பரான மிஸ்டர் F. W. கில்மனுக்கு C. S. I. பட்டம். ஆந் காடு நவாபான ஸர்குலாம் மகம்மது ஆலி கான் பகதாருக்கு G. C. I. E. பட்டம். மதிராஸ் கவர்னருக்கு அந்தரங்கக் காரிய தரிசியாரான மிஸ்டர் T. E. மாயருக்கும், திவான்பகதர் புட்டண்ண செட்டியாருக் கும் C. I. E. பட்டம். சென்னை ராஜ தானியிலுள்ள கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் ரெஜிஸ்ட்ராரான திவான்பகதர் L. D. சுவாமிக் கண்ணுபிள்ளை யவர்களுக்கு I. S. O. என்னும் பட்டம். பொதுஜன கைக் கர்யத்தை யுத்தேசித்து மதிராஸ் பிஷப் பான ரெவரெண்ட் டாக்டர் வொயிட் ஹெட்டின் மனைவியாரான மிஸஸ் வொயிட் ஹெட்டிக்கும், செங்கற்பட்டு ஜில்லாவிலுள்ள மிஸ்டர் J. H. மெக்ஸ்னாக்கும் கெய்ஸாரி ஹிண்ட் பொற்பதக்கம்; மிஸஸ் எல்விஸ், மிஸஸ் மாடலி, ராவ் பகதர் T. விஜயராகவாசாரி ஆகிய இம் மூவர்க்கும் கெய்ஸாரி ஹிண்ட் வெள்ளிப் பதக்கம், சென்னை பசுசையப்பன் கலா சாலையில் சம்ஸ்கிருத பாஷா பண்டிதராயருக்கும் ஸ்ரீமான் லக்ஷுமண குரி அவர்களுக்கு மஹா மஹோபாத்தியாய பட்டம்; மதிராஸ் பாங்க் தலைமைக் காஷியரான ராவ்பகதர் பார்த்தசாரதி ஐயங்கார், வட மலையாள பள்ளிக் பிராவிக்யூடரான ராவ்பகதர் K. நாராயணருப்பு, பல்லாரி பள்ளிக் பிராவி க்யூடரான ராய்பகதர் ராமராவ் ஆகிய இம் மூவர்க்கும் திவான்பகதர் பட்டம். மதி ராவில் இரண்டாவது பிரெஸிடென்ஸி மாஜிஸ்ட்ரேட்டாயிருக்கும் கான்ஸாஹிப் மகம்மது பஸுல்லல்லா ஸாஹிபுக்குக் கான் பகதர் பட்டம். விசாகபட்டணம் பள்ளிக் பிராவிக்யூடரான மிஸ்டர் P. குரியநாரா யண சாஸ்திரி, எல்லூர் தாலூகா போர்ட் பிரெஸிடெண்ட் மிஸ்டர் வெங்கிடரெட்டி, ஆகிய இவர்களுக்கு ராய்பகதர் பட்டம். 'ராவ்பகதர்' பட்டம் அளிக்கப் பெற்றவர் களின் தொகை பன் வருமாறு:—மதிராஸ் ரெவனியூ செக்டேரியேட் டிபுடி ரெஜிஸ் டிராரான மிஸ்டர் பொன்னையா, சென்னை பசுசையப்பன் கலாசாலைப் போதகாரிய ரான மிஸ்டர் K. B. ராமநாதன். நாகப் பட்டணம் முனிசிபல் சேர்மன் மிஸ்டர் K. K. குஞ்சுதபாதம்ய்யர். திருவெருவேலி இந்துகாலேஜ் பிரின்ஸிபாலான மிஸ்டர் L. ஸ்ரீனிவாஸய்யர், சென்னை விடி. வி. வி. ஸ்

கோர்ட் ஜட்ஜு மிஸ்டர் C. R. திருவேங்கடாசாரியார், கோதாவரி ஜில்லாமெடிகலாபிஸர் ராவ்ஸாஹிப் சந்திரசேகரமுதலியார், சென்னை டிபுடிகலெக்டர் மிஸ்டர் P. நாராயண மீனன். சென்னை டிபுடிகலெக்டர் மகம்மது பஸுடல்லா ஸாஹிபுக்குக் கான்ஸாஹிப் பட்டம். அடியிற் குறித்தவர்களுக்கு ராய்ஸாஹிப் பட்டம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது:— சென்னை டிபுடிகலெக்டர் ரெஜிஸ்டிரார் மிஸ்டர் V. சுப்பராவ். சென்னை லிவில் அபாதிக்கரி மிஸ்டர் B. ராகவேந்திர ராவ். பர்ஹாம்பூர் ரிடைட் டிபுடிகலெக்டர் மிஸ்டர் A. குருமூர்த்தி நாயுடு. பின்னர்க் குறிப்பிட்டவர்களுக்கு 'ராவ்ஸாஹிப்' பட்டம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது:— வேலூர்தாலூகா போர்ட் பிரெவியிடண்ட் மிஸ்டர் N. கிருஷ்ணமாசாரியார், கள்ளிக் கோட்டை லுனடிக் அலைஸலத்தில் ஸப் அலிஸிடண்ட் ஸர்ஜன்கலருக்கும் மிஸ்டர் A. கோபாலன், தலசச்சரி போர்ட் டாபிஸரான மிஸ்டர் G. ராமசந்திரசேனம், பாலக்காடு முனிசிபல் சேர்மன் மிஸ்டர் K. சேகரமீனன், புதுக்கோட்டை போலீசு டிப்டி குபரிண்டண்டான மிஸ்டர் A. G. கிருஷ்ணசாமி ஐயர், மதிராஸ் யூனிவர்ஸிட்யில் இர்தேச சரித்திரம் தொன்மையாராய்ச்சிப் போதகராகலருக்கும் மிஸ்டர் S. கிருஷ்ணசாமி ஐயங்கார், செக்கர் தராபாத்திலுள்ள லக்ஷ்மீநாராயணசாமி நாயுடு, கூக் பப்ளிக் பிரைவிகியூடரான மிஸ்டர் K. சுப்பையா, போலரத்திலருக்கும் மிஸ்டர் G. ரங்கநாயகல நாயுடு. முயற்சி தன் மெய் வருந்தக் கூல்தரும் என்பதைப் போல மேற்சொன்ன கணவான்கள் தத்தம் துறையில் ஊழியரு செய்ததை அரசாங்கத்தார் அங்கீகரித்துக்கொண்டதன் அறி குறியாக அவர்களுக்குக் கௌரவப் பட்டங்களளித்துக், கண்ணையப்பித்தயது அப்பட்டதாரிகளுக்கு வசேஷ ஆதம் திருபதியையும் அவர் தம் நண்பர்களுக்கு சநதுஷ்டியையுந் தருமென்பதற்கு ஐயமல்லே.

WAK NOTES.

யுத்தக் குறிப்பு.

ஒரு மகந் நன்கோடை.

வடஇந்தியாவிலுள்ள தீவாஸ் மகாராஜா அவர்கள், தற்போதைய ஐரோப்பிய யுத்தச் சமஸ்தவையாட்டி வட்சத்து முப்பது லட்சம் (₹ 1,30,000) நன்கொடையாய் அளித்தருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறோம்.

SRI SHANMUGANANDA SABHA.

ஸ்ரீ ஷண்முகானந்த சபை.

1916-ம் ஆண்டு ஜூலை 8-ல் சென்னை யில் ஏற்படுத்தப்பட்ட இச்சபையின் வருஷ பூர்த்தி அடுத்தமாதம் வருகிறது. குழந்தை பிறப்பதற்கு எத்தனையோ பேர் அருந்தவ யிருப்பார்கள்; பிறந்த பின்னர் அக்குழந்தையை நோய் நொடியினின்றும் பாதுகாப்பது அரிதாய்விடும்; அப்படிக்கில்லாது பிறந்த குழவிக்கு மாந்தம் கரப்பான் பாலாரிஷ்டம் போன்ற வியாதிகள் சமீபத்தில் அண்டவொட்டாமல் கண் மலர்களைக் காக்கும் இமைகளையொப்ப, அது அன்னத்திற்கோ மற்றும் என்னத்திற்கோ அழுந்தவாயில் கையெடுத்து மாப்போட்டை த்து உச்சி முகந்து தொட்டிலிற் போட்டுத் தாலாட்டி, பிறகு பல் முளைக்குக் கால் முகம்பார்த்துச் சரித்துக் குப்புறக்கவிழ்த்து நீஞ்சும் வேலைகளைக் கவனித்துத் தன்னுடலும் உயரும் உருவெடுத்துத் தவழும் உத்தமப் புதலவனை மொப்ப ஷை ஸபையை ஸம்ரக்ஷிக்கும் பொறுப்பை யேற்றுக் கொண்டிருக்கும் புருஷோத்தமர் மிஸ்டர் P. V. வேல நாயராவர். தம் பெயருக் கிணக்க ஸபைக்கும் பெயரிட்டு கார்த்திகேயராம் ஸ்ரீ ஷண்முகக் கடவுளின் கிருபையை முன்னெதி நாயரால் நடத்தப் படி மச்சபை உள்ளது உள்ளபடி நற்குணங்களையும் நற்பயிற்சிகளுரிய காரிபங்களையும் கண்ணடியில் தெரியும் ப்ரதி பம்பங்களையொப்ப அரங்க மேடையல ஸ்ரபித்துக் காட்டும் 'வனமை கொணடது; பூப்போது ஸாலக் கொடார்க்கு எதிராவன ராயல தியேடால மகா வையவதுடன் இச்சபை நடந்து வருகிறது. பொழுது போக்குக் காக நடத்தப்படுக சாமானிய நாடகங்களைப்போலல்லாது நற்புத்தியும் நன்னடக்கையும் ப்ரபாத மாகவெணடி மென்றும், நந்தசுவாசிகள் குணவான்களாகக் காலங்கடத்த வேண்டி மென்றும் நாயரவர்கள் கருது பலப்ரமுகர்களின் ஆதரவைப் பெற்றுத் தெய்வ பக்து ந்ரமய நாடகங்களை நடத்து வருகிறார். இத்தகைய ஸபைக்குச் சமசனற வடமெல்லாம் சிறப்பாகு மென்பதை நாம் சொல்லவும் வேண்டாமோ?

PART VIII.

MORAL STORIES.

நீதிக்கதைகள்.

சீலவதி.

மாடமாளிகைகளும் கூட கோபுரங்களும் மதவீதிகளும் தண்ணீர் நிலையங்களும் கிரம்பப்பெற்ற லட்சுமிபுரம் என்னும் நகரில் துளசிராம் என்னும் பெயர்கொண்ட ஒரு வியாபாரி வசித்து வந்தான். அந்நகரில் தகுந்த யோக்கியதையும் அந்தஸ்தும் வாய்ந்த பிரமுகர்களென்ன, உத்தியோகஸ்தர்களென்ன, வைதிகர்களென்ன, மற்றும் சகஜ விகளாய்க் காலங்கழிக்கும் புருஷோத்தமர்களென்ன, எல்லோரும் ஆபுராரோக்கிய ஸம்பன்னர்களாய்க் காலநள்ளி வந்தார்கள். மேலே சொன்ன துளசிராம் அவ்வூரில் மிக்க பிரபலத்தோடு வியாபாரஞ்செய்து வந்தவணிகளுவன். எங்கு போயினும் துளசிராமம் பற்றிய பேச்சே பெரும்பேச்சாக விருந்தது. அவ்வூராரும் வெளியூராரும் துளசிராமக் கோடசுவரப் பிரபு வென்றே கொண்டாடிவந்தார்கள்; எவ்வளவுதான் கர்ப்ப ஸ்ரீமானுக்குப் பிறந்த கோடசுவரையிருந்தாலென்ன, தனத்தற்கேற்ற தர்மம் அவனிடத்திலில்லை. 'வாய் வாழைப் பழம் கை கருணைக்கிழங்கு' என்பார்களே. அப்பழமொழி துளசிராமின் விஷயத்திற் சரியாகிவிட்டது. காயமுண்ட சுண்டுவிஷவிரலுக்குச் சுண்ணும்பு கொடாத கருமியாயிருந்தானவன்; நசுவரமான காரியங்களில் தான் அவனுக்குக் கண்ணோட்ட மதிகம்; பணப்பேய் பிடித்த அவனுக்குப் பேரின்பரூபகமே கிடையாது; எல்லாம் சாகவதமே பென்றமுட நம்பிக்கை அவன் மனதிற் குடிகொண்டிருந்தது. பகற்பொழு தெல்லாம் வியாபாரத்தில் கவனம் வைக்கும் அவன் இரவிலும் வெகுநேரம் பணத்தைக் குறித்தே சிந்தனை செய்துகொண்டிருப்பான். பணம் பணம் என்ற பித்தே அவனுக்கு உள்ளும் புறமும் பெரும் பித்தாக விருந்தது. மற்றொரு லும் அவன் புத்தி பிரவேசிக்கவில்லை; எவ்வளவுதான் ஒருவன் ஒருகாரியத்திற் கண்ணோட்டம் வைத்தபோதிலும் மனையாள் செய்யும் சைத்தியோபசாரத்திற்கு முன்பாக அக்கண்ணோட்டம் சிறிது தளர்வது எங்கும் சகஜமல்லவா? நமது துளசிராம் விஷயத்திலோ அக்கண்ணோட்டம் தளர்வதில்லை; எனவே எப்போதும் பணம் சேகரிப்பதிலேயே அவனுக்குக் கண்ணும் கருத்துமதிகமாயிருந்தது.

பதிபக்தி.

நித்திரையிற்கூட பணம் சேகரிப்பதிலேயே புத்தியைச் செலுத்தும் துளசிராம் அவ்விதமிருக்க, அவனது மனையான சீலவதி எத்தனையள் என்பதைப் பார்ப்போம். மதிமுகன்கொண்ட அம்மாதுபேதை பெதும்பை

மங்கைப் பருவங்கள் நீங்கி மடந்தைப் பருவமடைந்திருந்தாள்; வனப்பு வாய்ந்தவழிதை; புன்சிரிப்பு மிகுந்த சுந்தரவனத்தவள்; அடியார்க்கு அடிபணியும் உத்தம ரத்தினமாவாள்; பர்த்தாவுக்கு மிஞ்சின தெய்வம் வெறொன்று மில்லை யெனக்கருதி பதிபக்தி செய்வதிலே பூராவும் நம்பிக்கை வைத்தவள். எளியவர்க் கிரங்கும் தர்மஷ்டையாவள். பணம் விஷயமாகக் கணவன் கொண்டகருத்து முழுவதற்கும் விரோதமாகஇவள் பணத்தைத் த்ருணமாகப் பாவித்து வந்தாள். கோடசுவரனது பத்தினியாயிருந்தும், அந்தஸ்தானத்திற்குச் சாதாரணமாயிருக்கக் கூடிய அந்தஸ்தையும் அகங்கார மமகாரங்களை யும் அறவே யொழித்து குருபக்தி, தெய்வபக்தி, பதிபக்தி ஆகிய இம் மூன்றினையும் பெரிதும் பாராட்டி வந்தாள். சுருக்கச் சொல்லின், சீலவதி தன் கணவனது தூக்குணங்களைக் குறித்துச் சிறிதும் லக்ஷியம் பண்ணாமல் அவனையே யெப்போதும் மனதில் தொழுதுகொண்டு கோவில் குளங்களுக்குப் போய்த் தெய்வங்களைத் தொழாவிடிலும் இரவில் படுப்பதற்கு முன் கணவனைத் தொழுது அவனை ஞாபகமாயுறங்கி விடியற்காலையில் எழுந்திருக்கும் பொழுதும் அதே நீண்டவுடனெழுந்து இவ்விதமாக எல்லாக் காலத்திலும் பதிபக்தி செய்து வந்தாள்.

“தெய்வந்தொழா அன் கொழுந் நெழுதெழுவான்
பெய்யெனப் பெய்யுமழை.”

என்று திருவள்ளுவரையொர் கூறியுள்ளார். அப்பேர்ப்பட்ட பெண்ணே உத்தமியாவள். ஸத்திய ஸ்வரூபியுமாவள். அக்கம்பக்கத்தவர் எல்லோரும் சீலவதியை ‘ஸாவத்ரி’யென்று மதிக்கும்படியாக அவள் காலங்கடத்தி வந்தாள். கணவன் மீதிருந்த பேரன்பினால் அவன் செய்யும் தூக்கிருத்தியங்கள் அனைத்தையும் இவள் சிறிதும் பாராட்டுவதில்லை; பணம் என்ன, சகடக்கால் போல் வருவதுதானே, இன்று இங்கிருப்பது நாளை மற்றொரு இடமிருக்கும் என்று மத்தத் அவ்வுத்தமி சமய சந்தர்ப்பானு கலங்களுக்குத் தக்கபடி நடந்துவந்தாள்.

அவள் துணை லீசேஷம்.

கணவனின் உரிமையையும் கடமையையும் கவனித்து நடப்பதே ஸ்திரீகளுக் கழகாகும். எங்கு எதற்கு பயப்பட்டு வேண்டியோ எதற்கு எச் சமயத்தில் நாணப்பட வேண்டியோ, இவைகளைக் கவனியாமல் எப்போதும் எவ்விடத்திலும் ஒரேமாதிரியா யிருப்பது அழகன்று. இது மானுட ஜன் மத்திற்குத் தகாதது. எவருக்கும் ஏஜமானனுண்டு, வேலையாளுமுண்டு; அதி காரத்திற்கு உட்படுப இடமுமுண்டு; தாம அதிகாரஞ் செலுத்தும் இடமு முண்டு. சந்தர்ப்பத்திற்குத் தகுந்தபடி நடவாதவா புத்தியுள்ளவராகா. அதுபோல ஸ்திரீயும் காலம் இடம் சந்தர்ப்பம் ஆகிய இம்மூன்றையும் அனு ஸரித்து தனது நிலைமையையும் கற்பையும் உத்தேசித்துப் புத்தியை யுபயோ கப் படுத்தி சாஸ்திரத்தினாலும் வழக்கப பழக்கங்களாலேனும் ஏற்பட்டிருக்கும் விதிகளின் கருத்து நினைவேறுமாறு நடக்கவேண்டும். எல்லோ

ர்க்கும் மூளை யென்னும் அம்சம் இருக்கிறதல்லவா? ஸ்திரீக்கும் பகவான் மூளையைக் கொடுத்திருக்கிறார். அந்த மூளையை யுபயோகிக்க வேண்டும்; அதனால், புத்தியைக் கூர்மைப்படுத்திக் கொள்ளும் பொருட்டே யன்றி, அந்த மூளையின்மீது மயிரை வளர்த்து அதற்குத் தினந் தவறாது நிரம்ப எண்ணெயிட்டுச் சீவி, பகற்பொழுதில் அந்த எண்ணெய் ஊறி நெற்றியின் மீதும் கழுத்தின் மீதும் கசிந்தொழுக, அதனைக் கையினால் வழித்துச் சுவரிலோ இடையிலுற்ற புடவையிலோ, மற்றும் சமீபித்த நிற்கும் எவ்வஸ்து விலோ தடவி அதனைக் கெடுத்து, இராக்காலத்தில் தலையணையில் அந்த எண்ணெய்க் கூந்தலைப் புரட்டி அழக்கும் நாரற்றமும் அதனால் விபாதியும் உண்டாக்குவதற்காக அன்று என்பதை ஸ்திரீகள் நன்றாக அறிந்துகொண்டு சமயம் வாய்த்தபோதெல்லாம் அதனை யப்பியசித்த உலகில் வெற்றிபெற்று அதனைக் கொண்டே மறுமைக்கும் வழிதேடும் பொருட்டு அருமையான ஆயுதமாகிய மூளையைத் துருப்பற்றுமாறு விட்டுக் கடையில் மண்ணுக்கு இரையாக்குவதனால் யாதுபயன்? அதனாலையக்கூடிய பிரயோசனத்தைப் பெற்றபின்பு அது மண்ணிற்போய்ச் சேருவதனால் யாதொரு குற்றமில்லை. இதை நன்கு கவனித்த சீலவதி தன் புருஷனுடைய கருமித்தனத்தையும் இரக்கமின்மையையும் பற்றிச் சிறிதும் ஆயாசப்படாமல் தன் கடமையைச் செலுத்தி வந்தாள். பதிவிரதைகளுக்குரிய ‘சகல லக்ஷணங்களும் அவளிடம் பூர்த்தியாயிருந்தன. மனைவிக்குத் தெய்வபக்தி மிகுந்திருக்க, கணவனுக்கு நசுவரமான பணபக்தி மிகுந்திருந்தது. ஹிரண்பகசிபுவுக்கு எங்கன மிருந்ததோ அங்கனமே துளசிராமின் தெய்வபக்தி யிருந்ததெனச் சொல்லுவதும் ஒருவாறு பொருந்தும்! இப்பேர்ப்பட்ட முறண்பாடான குணங்க ளோடு கூடின தம்பதிகளுக்கு எவ்வாறு சுகமிருக்கும்?

பக்திப் பரிசை.

கணவன் லோபியா யிருப்பதைப் பற்றிச் சீலவதி அடிக்கடி நினைந்து தர்ம புத்தியைத் தரலாகாதா, தாகூண்யத் தன்மையைப் புருத்தலாகாதா வென்று கடவுளை ஸ்தோத்தவாறே தனிமையாயிருக்கையில் முத்த முத்தாகக் கண்ணீர் விடுவாள். ‘தேஹி’ என்று சொன்னவர்க்கு ‘நாஸ்தி’ என்று அவன் ஒருபோதுஞ் சொன்னதில்லை. தன் கணவனுடைய ஸம்பத்தில் ஒரு பகுதி தர்மத்திற் செலவழியட்டுமே பென்று பிச்சை கேட்டவர்க்குப் பிச்சை போடுவாள். கணவன் வந்து பார்த்துக் கோபங்கொள்வான்; உத்தமி பதிலொன்று முரையாள்; தலை குனிந்து நிற்காள். சிறிது நேரங்கழித்துக் கணவனுகோபம் சமனமாகிவிடும். இவ்விதமே தினந்தோறும் நடந்து வந்தது. ஒருநாள் இத் கம்பதிகள் சாதாரணமாகப் பேசிக்கொண்டிருந்த போது தமக்குச் சம்பத்திருந்தும் எந்தான் மில்லையே யென்றதைக் குறித்துப் பிரஸ்தாபித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். ‘எல்லாம் எமையாளு மீசன் செயல்’ என்றே பகவான் மீது பாரத்தைப் போட்டுச் சீலவதி பதிபக்தியிற் சிறிதுந் தளராது காலக் கழித்து வந்தாள். புத்திரப் பேயில்லையே யென்ற ஞாபகம் அவளுடைய மனதில் ஆழமாகப் பதிந்திருந்தது. தெய்வபக்தியிற் குறைவுறாது நடந்து வந்த சீலவதி மடந்தைப் பருவந் தீர்ந்து அரிவைப்

பருவ மடைந்தனன். முன்னிலும் அதிகமான திட சித்தத்தோடு அவன் தனது கடமையைச் செலுத்தி வருகையில், ஒரு நாள் துளசிராம் வியாபாரத்தினிமித்தம் வெளியே சென்றிருந்தான். சேலவதி மட்டும் கிருஹத்தி லிருந்துகொண்டு வீட்டை நன்றாய்ச் சுத்தி செய்து கோலமிட்டு மங்களகரமாக வைத்திருந்ததோடு அவள் கானும் ஸ்ரானஞ்செய்து நித்திய கர்மானுஷ்டங்களை முடித்துக் கிருஹ கிருத்தியங்களைக் கவனித்துக்கொண்டிருந்தாள். அப்போது உச்சிமுதல் உள்ளங்கால் வரையில் காஷாய வஸ்திர முடித்துக் கையிற் கப்பரையேந்தி நரைத்த மயிரோடு கூடின ஒருவர் தாடியுந் தலைமயிரும் காற்றில்மெதவாயாடத் தள்ளாடித் தள்ளாடி நடத்துத் துளசிராமின் வீட்டுப் படி கட்டுகளிலேயே வாயிற் கதவைத் தட்டினார். ஒருவிசையாயிற்று, பதில் ஒன்றும் காணோம்; இரண்டாம் தடவையுந் தட்டினார்; அதற்கும் பதிலில்லை; மூன்றாம் முறையும் தட்டினார். அதற்கும் எவ்விதமான பதிலுமில்லை. என்ன ஆச்சர்யமாயிருக்கிறது! சேலவதி துயில்லீத் தெழுந்திருக்க வில்லையோ என்னவோ? அது எப்படிச் சொல்லமுடியும்; பிச்சைக்காக வந்து வாயிற்க்கவு தட்டப்பட்டபோது பொழுது விடிந்து மணி எட்டாயிற்று. சேலவதியோ, 'பஞ்சபஞ்ச உஷ்டகாலம்' என்று பெரியோர் கூறும் விடியற்காலே நான்குமணி சுமாருக்குத் தினந்தோறும் நித்திரையிலிருந்து எழுந்து விடுவாள். ஆனது பற்றி அவள் நித்திரையிலிருக்கிறாளென்று ஒருக்காலுஞ் சொல்ல முடியாது. அதுபோகட்டும், மூன்றுவிசை தட்டியும் பிரதியுத்தர மில்லாததனாலே ஒருவேளை வீட்டு வேலைகளைக் கவனித்துக்கொண்டிருந்திருக்கலாமல்லவா? அதுவுமல்ல; காலே 7-மணிக்குள்ளாகவே கிருஹ கிருத்தியங்களைச் சம்பூர்ணமாக அவள் செய்து முடித்து விடுவது வழக்கம். பிறகு அவள் என்னதான் செய்து கொண்டிருந்தாள்? ஸ்தோத்திரஞ் செய்துகொண்டிருந்தாள். போலும், அம் அகவே, எப்படிப்பட்ட ஸ்தோத்திரம்? காமக்குரோத, மோக, லோப, மத, மர்ச்சர மென்னும் அறுவகை விகாரங்களினால் சூழப்பெற்ற இம் மண்ணுலகின்கண்ணுள்ள நகவரமான வஸ்துக்களில் அபிலாஷை மிகுதுந் அதவேண்டும் இது வேண்டுமென்று அவள் ஸ்தோத்திரிக்கவில்லை. தன்னிடம் அன்புபாராட்டாது கேவலம் மிருகத் தன்மை புண்டு தன் கணவன் தன்னை நடத்துகிறானே யென்றும் அவள் சிந்திக்கவில்லை. உலகப்பற்கை யொழிந்து தெய்வ பக்தி செய்யும்படி ஸர்வேசுவரன் கிருபை பாலிக்கலாகாத வென்றே அவள் தனது முழுமனதையும் பகவானிடம் அர்ப்பித்தஞ்செய்திருந்தாள். அவளிருந்த அறையோ தினசரி பூஜை செய்யப்படும் தேவக் கிருகம். இவள் ஸ்தோத்திரஞ் செய்துகொண்டிருந்த சமயமும் பிச்சைக்காரன் வெளியில் வந்து கதவைத் தட்டிய சமயமும் ஏககாலத்தில் நேரவே, தேவக் கிருஹத்திலிருந்து வெளிவர இரண்டொரு நிமிஷத் தாமதப்பட்டது; என்றாலும் பிச்சைக்காரன் நான்காம் முறைக் கதவைத் தட்டியதுதான் தாமதம், தகூணமே சேலவதி கதவைத் திறந்து பார்த்தாள். தள்ளாடத் தள்ளாட வந்தவர் யாவர்? இறங்கிய பார்வையுடன் 'அம்மா, பிச்சை போடுங்கள், என் பசையைத் தீருங்கள்' என்று உரத்த குரலுடன் கூறிப் பின்னும் 'இச்சமயம் ரக்ஷித்தால் உங்களுக்குக் கங்கா ஸ்ரான பலன் சித்திக்கும்' என்றும் வீழ்ச்சி தினான். சேலவதி பிச்சைக்காரக் கிழவன் 'சொல்வதைச் செவ்வையாய்க் கிரகிக்காமல் 'பெரியவரே, தாதாவே, உங்களுக்கு இன்னது வேண்டுமென்று வியத்தமாகச் சொல்லுங்கள்' என்றாள். (இன்னும் வரும்)

அறிவு வளர்ச்சிக்கான வாராந்தத் தமிழ்ப் பத்திரிகை.

புத்தகம் 1. } பிங்களஸ் ஆனிமீ 3௨ சனிக்கிழமை. { வஞ்சிகை 3.
Vol. I. } SATURDAY, 16th JUNE—1917. { No. 3.

PART I.

'THE SUN NEVER SETS IN THE BRITISH EMPIRE.'

'பிரிடிஷ் ராஜாங்கத்தில் சூரியன் அஸ்தமிப்பதில்லை.'

இது எங்கும் வழங்கும் பழக்கமான மொழி; எனவே பூமியானது சூரியனைச் சுற்றிவருங்கால், சூரிய வெளிச்சமானது ஓரிடத்தில் இல்லாது போனாலும் மற்றோரிடத்திலாவது பிரகாசித்துக்கொண்டிருப்பது உலகறிந்த விஷயம். அவ்விதம் பிரகாசிக்கையில் நமது பிரிட்டிஷ் ராஜாங்கத்திற்குப் பட்ட குடியேற்ற நாடுகளும் சார்பு நாடுகளும் குணகோளார்த்தம் குடகோளார்த்தம் ஆகிய இரண்டிலும் வியாபித்திருக்கின்றமையால், எங்கேனும் ஓரிடம் சூரியரஸமி (கிரணம்) படாதிருப்பது ஸாத்தியமல்ல. ஓரிடத்தில் அஸ்தமனமாயினும் மற்றோரிடத்தில் பகற்பொழுதாயிருப்பதனாலேயும், ஓரிடத்தில் இருள் கவ்வியிருந்தால் மற்றோரிடத்தில் வெளிச்சமாயிருப்பதனாலேயும், ஓரிடத்தில் வெண்ணிலாவிருந்தால் மற்றோரிடத்தில் அருணனின் தீக்ஷணயம் இருப்பதனாலேயும் பிரிடிஷ் ராஜாங்கத்தில் சூரியாஸ்தமனம் ஆவதில்லையென்ற பெயர் வரலாயிற்று. பிரிடிஷாருக்குச் சொந்தமான ராஜ்யங்களில் இருள் என்னும் அந்தகாரம் ஒழிந்து ஒளிர்

என்னும் பிரகாசம் எப்போதும் வீசிக்கொண்டிருக்கும். பிரகாசம் பொருந்தியிருக்குமிடத்தில் காரியங்களைச் செய்யக் கஷ்டமிருக்குமோ? ஒருபோதும் இராது. எல்லாம் செவ்வையாகவே நிறைவேறும். இவ்வளவு தூரம் பிரிடிஷார் பெருமையடைவதற்கும் பூவுலகம் முழுவதிலும் அவர்களது ராஜ்யம் பரப்புண்டிருப்பதற்கும் காரணம் என்னவென்று ஒருவராய் ஆராய்ந்து பார்ப்போமானால் அவர்களது செங்கோற் சிறப்பேயென எமக்குப் புலப்படுகிறது. இதற்கு முந்திய இரண்டு சஞ்சிகைகளில் அச்சிறப்பினைக் குறித்துச் சுருக்கமாக இரண்டொரு வார்த்தை சொன்னோம். இன்று இந்தியாவில் அவ்வரசாங்கியின் காரணமாக ஏற்பட்டிருக்கும் பற்பல நன்மைகளைக் குறிப்பிடுவோம்.

இத்தேசத்திற்கு ஆங்கிலேயர்கள் வந்து அரசுபுரிய வாரம்பித்து சுமார் நூற்றைம்பது வருஷங்களுக் கதிகமாகிறது. அரசரிமையை அவர்கள் கைக்கொள்வதற்கு முன்னதாக இவ்விந்தியா தேசம் பலபகுதிகளாகப் பிரிந்திருந்தது; அவ்வப்பகுதிகளுக்குத் தனித்தனியே அதிபர்கள் இருந்தார்கள். அவரவர் நியாயாப நியாயங்களைக் கவனியாது தம்மனம்போன போக்காய் விட்டு ஆளுகை நடத்தினர். அதனால் தேசத்தில் தர்மம் தழைக்க மார்க்கமில்லாமற் போயிற்று; தனித்தனியாக ஆளுகை நடத்தி வந்த அதிபர்கள் பரஸ்பரக் கூட்டுறவென்பதை அறவே யொழித்து ஒருவர்மீது ஒருவர் சந்தேகப்படுவதும் கூடாத்திரம் வைப்பதும் வலிகளாக நின்று போர்புரிவதும்,—ஆக இந்தவிதமாய்க் காலங்கடத்திவந்தார்கள். ஐக்கியமே பலம் (Union is Strength) என்பது அவர்களுடைய மனதில் தட்டுப்படவில்லை. இங்ஙனம் மனத்தாங்கல் இருந்ததனாலே அந்நியர்கள் இத்தேசத்தின்மீது படையெடுத்து வந்தார்கள். இம்மாதிரியாகச் சீர்கேடைந்திருந்த சமயத்தில்தான் ஈஸ்டிந்தியா கம்பெனியார் இங்கு புறப்பட்டு வந்து குடியேறி ஜனங்களுடைய கேஷமத்தையும் தேசத்தின் வளப்பத்தையும் நன்றாய் அறிந்து அவைகளுக்குத் தகுந்தவாறு ஏற்பாடுகள் செய்து அரசாங்கியை நடத்தலாயினர். அப்போது அக்கம்பெனியார் தெளித்த விதையே இப்போது மரமாக வளர்ந்து தேசத்தில் வேரூன்றி நமக்குப் போதிய நன்மைகளை யளித்து வருகின்றது. நம்மையும் நம்முடைய ஸ்திதிகளையும் பாதுகாக்கப் போர்வீரர்களும் போலீசுபடையாளர்களும் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். நியாயநிலை தவறுதிருப்பதற்காக நியாயஸ்தலங்கள் ஏற்பட்டு நியாயாதிபதிகள் வேலை செய்து வருகிறார்கள். சுகாதாரத்தைக் கவனிக்க வைத்திய சிபுணர்களும், கல்வியைப் பரப்ப வித்தியாசாலைகளும், சிபுணர்களும் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். நாகரிகம் மிகுந்து வரவர உயர்தரப்படிப்பும் மேலோங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. அவ்வப்போது இராஜங்கத்தாருக்கு நமக்குள்ள இஷ்ட கஷ்ட சீஷ்ரேங்களைப் பயமின்றி யெடுத்துச் சொல்லும்படியான ஸ்வாதந்தர்யத்தை அரசங்கத்தார் நமக்கு அளித்திருக்கிறார்கள். அந்தந்த தேசங்களுக்குத் தகுந்தவாறு ஆங்காங்

குள்ள பிரமுகர்களைத் தேசநிருவாகத்தைப் பொறுத்தமட்டில் கலந்து கொள்ளாமலிருப்பதில்லை. ஸ்தலசுய ஆட்சி என்கிற முனிசிபல் பரிபாலனம் நம்மிடம் சுதந்தரத்தோடு விடப்பட்டிருப்பதனாலேயே இந்தியர்களை ராஜரீகத்தில் பயிற்சி செய்விக்கவேண்டுமென்னும் அபிலாஷை கவர்ன்மெண்டாருக்கு உள்ளது என்பது செவ்வையாக விளங்குகிறது. ஒவ்வொரு தேசத்திலும் நடைமுறைப்படிக்கத்தகுந்த வருகிற மத சம்பந்தமான காரியங்களில் கவர்ன்மெண்டார் பிரவேசிப்பதில்லை. அந்தந்த மதத்தலைவர்களே அவ்வேலைகளைக் கவனித்துக் கொள்ளுகிறார்கள். சட்ட நிருபணஸபைகளில் நம்மவர் மெம்பர்களாயிருந்து ராஜாங்க வேலைகளை யொட்டிய விஷயங்களை ஆலோசிப்பதில் கவர்ன்மெண்டார் நம்மையும் கலந்து கொள்கிறார்கள். வர்த்தமானப் பத்திரிகைகளுக்குரிய சுதந்தரங்களை அவர்கள் வரையறுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். இவைகளின் மூலமாக ராஜாங்க விஷயங்கள் பல பொது ஜனங்களின் அபிப்பிராயத்திற்கு விடப்பட்டும் வருகின்றன. முத்தியெல்லாம் எலெக்ஷன் காலமென்று சொல்லப்படும் சமயம் வந்ததென்றால் ஜனங்களுக்குள் கட்சிப்பிரதிகட்சிகள் ஏற்பட்டுப் பிரமாதமான கல்லங்கள் உற்பத்திப்பதுண்டு. இப்போது அம்மாதிரியான கல்லுக்கு இடமில்லை; ஸ்வஜனசம்மதமான விருப்பத்திற்கு கிணங்கியே ஒவ்வொருகாரியமும் செய்யப்பட்டு வருகிறது. பொதுஜன அமைதி மேலிட்டு, தேசத்தில் நாகரிகம் பரவி, ஜனகேஷமத்திற்கு இடமுண்டாகி, பிரஜைகள் சுகஜீவிகளாகக் காலத்தள்ள நமது பிரிடிஷ் ராஜாங்கம் ஊக்கமிகுந்து ஏற்பாடு செய்திருக்கின்றது. இதனால் நம் பிரிடிஷாருக்கு உண்டாயிருக்கும் கீர்த்திக்கும் பெருமைக்கும் குறைவில்லை.

தேசநிருவாகத்திற்கு பயிற்சியுண்டாக வேண்டுமென்னும் நோக்கத்தைக் கைப்பிடித்து நமது அரசாங்கத்தவர் மற்றோர் வழியையும் நமக்குக் காட்டியிருக்கிறார்கள். லட்சக்கணக்கான மைல்தூரம் விஸ்தரித்திருக்கும் பூவுலகில் பொது ஜன வமைதி பொருந்தி யிருக்கும்படி நிர்வகித்து நடத்துவது எளிதான காரியமல்ல. பிரிடிஷ்கொடியானது பூவுலகிலுள்ள முக்கியமான பிரதேசங்களிலெல்லாம் பறந்து கொண்டிருக்கின்றதென்றாலும் இப்போது இந்தியாவைப் பொறுத்தமட்டில் மேற்சென்ன நிர்வகிப்புச் சாதனம் எம்மட்டிலிருக்கிறதென்று பார்ப்போம். நமது தேசத்திலுள்ள கிராமயூனியன் முதல் மேன்மை தங்கிய ராஜப்பிரதி நிதியாரது சட்டஸபை வரையிலுள்ள ஒவ்வோரமைப்பையும் அரசாங்கத்தார் பலப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். சட்டஸபைகளில் மெம்பர்களாயிருப்போரது தொகையை யதிகரிக்கும் படிக்கும், ஜனப் பிரதிநிதிகளாயிருக்கவேண்டுமென்னும் பொதுஜன அபிப்பிராயத்திற்கு லோபம் வராதவாறு ஸர்க்கார் உத்தியோகஸ்தரல்லாத மெம்பர்களின் சங்கியையானது முந்தியிருந்ததைக் காட்டிலும் அதிகரித்திருக்க வேண்டுமென்றும் கருதி ராஜாங்கத்தவர் சிற்சில சீர் திருத்தங்களைச் செய்

திருப்பது விசேஷ திருப்தியைத் தருமென்பதற் கையிலில்லை. மற்றோர் அம்சமும் இங்கு குறிக்கத் தகுந்தது. தேசக்ஷேமத்தை யணுகிய முக்கியமான விஷயங்களில் நிருவாகப் பொறுப்பை வகித்திருப்பார்க்கு ஊக்கமும் ஆர்வமும் உண்டாகும் வண்ணம் ஜனப்பிரதிநிதிகளாக விருப்போர் சட்டசபைகளில் பிரச்சினைகள் போடலாமென்றும், அவ்விஷயங்களைக் குறித்துத் தீர்க்கமாக வியவகரிக்கலாமென்றும் குறிப்பிட்டிக் கவர்ன்மெண்டார் விசேஷ சொளகர்யங்களுண்டுபண்ணி யிருக்கிறார்கள். இதனால் ராஜ்ய நிர்வாகத்திற்குச் சாதனமாகவுள்ள பரிபாலனத்திறமை இந்தியர்களுக்கு அனுஷ்டான வகையில் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக ஏற்படக் காரணமாயிருக்கிறது. அத்திறமை நமக்குப் பூர்த்தியாய் வரவேண்டுமாயின், நாம் நெல்லிக்காய் மூட்டைகளைப் போலல்லாது ஒற்றுமையையும், ராஜ விசுவாஸத்தையும், பரஸ்பரோபகார வுணர்ச்சியையும், என்றுமாற வன்மையும் விஷய பூர்வக மாயுட் கொள்ளவேண்டும். பற்பல வழக்கப் பழக்கங்களையுடைய ஜாதிகள் நிரம்பப் பெற்றிருக்கும் இந்நாட்டின்கணுள்ள 33-கோடி மகா ஜனங்களின் க்ஷேமப்பாதுகாப்பானது ஸர்வேசுவரனால் நம்பிரிடிஷாரிடம் ஒப்புவிக்கப்பட்டிருக்கிற தென்பதை அவர்கள் தீர்க்கமாயுணர்ந்து இத்தேசத்தில் ராஜ்யபரிபாலனம் செய்து வருகிறார்கள். விசேஷபெருமையையும் அடைந்திருக்கிறார்கள். ஜகம் முழுவதும் புகழ் நாட்டி சியாயநிலை தவறாது செங்கோலைத் தாங்கி தேசதேசாந்தரங்களிலிருக்கும் தமது பிரஜைகளுக்குள் ஐகபத்தியமும் அன்பும் உண்டாகும்படி கருணையோடு அரசபுரியும் நம்பிரிடிஷ் ஆக்டி உலகத்திலுள்ள பற்பல பாகங்களில் நடைபெற்று வருகிறது; அவ்விடங்களில் லெல்லாம் நமது பிரிடிஷ் கொடிபறக்கும் விமர்சனையக் கேட்க நமது மனம் பூரிப்பையடைகின்றது. பூமண்டலத்தைச் சேர்ந்த பற்பலவிடங்களில் பிரிடிஷ் ஆதிபத்தியம் இருப்பதனாலேயே அருணனின் அருள் அவ்வாதிபத்தியத்தில் பரிபூரணமா யிருக்கிறதாக ஆரம்பத்தில் கூறினோம். இவ்வளவு சீரும் சிறப்புமாகவிருக்கும் பிரிடிஷாருக்கு நாம் என்றென்றாக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அவர்கள் செய்யும் நன்றியை பென்றும் மறவா திருப்போமாக.

"எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம் உய்வில்லை
செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு."

THE WAR SUMMARY.

யுத்த ஸம்க்ஷேபம்.

மகா உக்ரமாக ஐரோப்பாகண்டத்தில் இப்போது கடும்போர் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. பூவுலகத்துப் பிரதம வல்லரசுகள் அதில் தலையிட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. நடுநிலைமை வகிக்குந் தன்மைவாய்ந்த சார்பு தேசம்

கள் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக யுத்தத்திற் கலந்துகொள்ளாமல் இருக்க முடியவில்லை. இந்த யுத்தம் ஆரம்பமாகி இரண்டாண்டு நிரம்பி மூன்றாம் ஆண்டு நடந்துகொண்டிருக்கிறது. லக்ஷக்கணக்காக மானிடவுயிர்கள் மாநிலத்திற் கர்ப்பணமாகின்றன; பொருட்சேதத்திற்குக் கங்கு கரையிலில்லை; உயிர்ச் சேதம் ஒருபுறமும் பொருட்சேதம் மற்றொருபுறமும் போட்டிபோட்டது போல் புவியில் தாண்டவமாடுங்கால், அப்போட்டியைத் தடுக்கவல்லார் யாவர்? அது முதன் முதல் கிளம்பியதற்குக் காரணபூதமாயிருந்தது எதுவோ அதைக்கொண்டுதான் சமனமும் ஏற்படவேண்டியதாகும். என்றாலும் அதைக்குறித்து யாம் உறுத்திச்சொல்ல ஸாத்தியமாகாது. விளை யாட்டையொப்ப இரண்டிவருஷங்களாக ஐரோபிய ரணநகத்தில் பூதபௌஷ்ய சாஸ்திர ரீதியான அம்சங்களெத்தனையோ வகைகளாக நிர்தர்ச்சிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. என்றுங்கண்டு கேட்டுமிரா நூதனங்கள் வெளிவருகின்றன. வேட்டுகள் கிளம்புவதும், பொதீர் என விழ்ந்து வெடிப்பதும், வெடித்தபின் சிப்பல்கள் நாற்புறங்களிலும் பறந்து மானிடசரீரத்தினுள் தைப்பதும், மறைகுழியரண்களில் ஒதுங்கிப் பதுங்கியிருக்கவல்ல பாதுகாப்பாளனது உறைவிடத்தைக் கலைப்பதும், மற்றும் எவ்வெவ்விதமாகவோ அப்பப்பா! செப்பவொண்ணச் சங்கடங்கள் இம்மஹாயுத்தத்தில் நமது செவிகளுக்கெட்டுகின்றன. பிரகிருத யுத்தமானது இப்பூவுலகையே அசைத்துப் பம்பரம்போலாட்டிக் கொண்டிருக்கும் விசேஷ தீக்ஷணயம் பொருந்திய விஷயமாதலின், அன்பும் அருளும் கருணையும் கடாக்ஷமும் நிறைந்துததும்பும் 'கல்பதரு' வென்னும் செல்வப்பெயர் வைத்து அழைக்கப்படும் இப்பத்திரிகையின் திவ்யநாமத்திற்கிணங்க, இம் மஹாயுத்தத்திற்குக்காரணம் யாதென்பதைச் சங்க்ரஹமாக இதனடியில் விவரிக்கிறோம்.

ஜர்மானிய அகங்காரம்.

அகம்பாவமே அகங்காரத்திற்கு உறைவிடம்; எனவே ஜர்மனி தேசத்தவர்க்கு அகம்பாவம் அதிகமுண்டு; ஜர்மனி தனக்கு அபாரமான ராணுவ வலிமையுண்டென்பதை ஐரோப்பா கண்டத்தில் மட்டுமல்ல, உலகம் முழுவதிலும் காட்டவேண்டுமென்னும் பேராசையினால் கட்டுண்டு மனமருண்டு, அறிவிழந்து, நீக்குப்போக்கின்றி, தன்னிலை தானறியாது தடுமாறிக் கொக்கரித்துக் கொண்டிருக்கின்றது. ஜர்மனி ஒரு ராஜாங்கம் என்று ஒப்புக்கொள்ளப்படுவதற்கு முன்னிருந்தே அதனிடம் இவ்வகங்காரம் பதியலாயிற்று. எவ்விதமெனில், 1870-ம் வருஷத்தில் ஜர்மானிய சைன்யங்களுக்குத் தலைவராயிருந்து நடத்திய கேளண்ட் வான் மல்டிக் என்னும் மகாபராக்கிரமமுள்ள ஜர்மன் தளகர்த்தர் இதனடியிற் குறித்தவண்ணம் நிகர்டிற் பதிந்திருக்கிறார்:—

"1866-ம் வருஷத்திலே யுத்தத்திற் பிரவேசிக்கும்படி நேர்ந்ததற்குக் காரணம் ப்ரஷியா வென்னும் ஜர்மன் மாகாணம் பிடிபட்டு விடுமென்ற பீதி

யினுல்ல; ஜனங்க அபிப்பிராயத்திற்குக் கட்டுப்பட்டுமல்ல; வெகுதூரமாகத் தீர்க்காலோசனைசெய்து மந்திராலோசனை சபையாரது அங்கீகாரத்தையும் பெற்று நடத்தவேண்டிய யுத்தமாயிற்று. ஸ்தல விஸ்தீரணம் வேண்டுமென்று யாம் கருத்துக்கொள்ளவுமில்லை. பிறகு என்னதான் கருத்து? பலத்தைப் பூவுலகில் ஸ்தாபிக்கவேண்டுமென்னும் ஒரு கொள்கையை முன்னிட்டித்தான். அதுபற்றியே அவ்வருஷ யுத்தத்தை நடத்த நேர்ந்தது."

தற்போது நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் மஹாயுத்தம் உலகத்தையே அசைத்தாட்டுவதாயிருக்கிறது. சற்றேறக்குறைய 44 வருஷங்களுக்குமுன் தனக்குப் பலமுண்டென்று காட்டும் நோக்கத்துடன் ஜர்மனி பிரான்ஸோடு கடும்போர் புரிந்து, அப்பலத்தை ஸ்தாபித்துக்கொண்டதல்லவா? அப்போது அதற்குக் கிடைத்த வெற்றிகாரணமாக ஸ்தலவிஸ்தீரணத்தையாகட்டும், பணத்தையாகட்டும், ஜர்மனி மதியாமலிருக்கவில்லை. யுத்தத்தினால் நேர்ந்த சேதங்களினிமித்தம் பரிகாரஞ்செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று ஜர்மனி நிச்சயித்து 20,00,00,000 பவுன் கசக்கிப்பிழிந்து வாங்கிக்கொண்டதுடன் ஆல்சேஸ், லோரேன் ஆகிய தீவ்விசுரண்டி பிராந்தியங்களையும் பிரான்சிடமிருந்து பிடுங்கிக்கொண்டும் விட்டது. அன்று கேளண்ட் வான் மால்டிக் என்ற ஜர்மன் தளகர்த்தர் சொன்னவார்த்தை இன்று நிஜமாயிற்று. ஜர்மனி தனது ராணுவ பலத்தைக்காட்டும் நோக்கத்தையே பிரதானமாகக் கருதி இந்த யுத்தத்தை நடத்திவருவதுதான் அதற்குப் போதியசாஷி. தம் ஜன்மதேசக் கைத்தொழில்களை விருத்தி பண்ணி வியாபாரத்தைச் செழிப்பிப்பதில் ஜர்மானிய ஜன ஸமூகத்தவர்க்குக் கண்ணிருக்க, ஜர்மன் அதிகாரிகளுக்கு அவ்வாறில்லை. தம் ராணுவச் சிறப்பிலேயே அவர்களுக்குப் பெர்தும் லட்சியம். இதை ஓரிடத்தில் ஒரு சமயம் ஜனரல் வான் பரன்ஹார்டி என்ற ராணுவ நிபுணர் உறுத்திச் சொல்லியதுமுண்டு. எனவே சண்டைபோடுவதுதான் ராஜாங்கத்தின் பொறுப்பும் கடமையுமாகுமென்பது அவரது அபிப்பிராயம். இப்பேர்ப்பட்ட செறுக்குற்ற எண்ணங்களோடு வேலை செய்துவந்த ஜர்மனிக்கு உள்ளூற இங்கிலாண்டிடம் பயமிருந்தது. ஒருவேளை யுத்தம் சம்பவித்தால் என்ன செய்வதென்று கருதிக் கடந்த பத்துவருஷங்களாக ஜர்மனி அவசரம் அவசரமாகத் தன் கடற்படையைப் போதிய முஸ்தீப்புக்குடன் அமைத்துக்கொள்ளலாயிற்று. அமைத்துமென்ன? அதை நமது மகத்தான பிரிடிஷ் கடற்படைக்கு இரண்டாவதாகத்தான் சொல்லவேண்டும்.

இங்கிலாண்டோடு போர்புரியத் தீர்மானம்.

கெய்ஸர் சக்ரவர்த்தியின் பிரேரணையின்பேரில் வெளியிடப்பட்டதென்று சொல்லப்படும் வான் பரன் ஹார்டியின் புஸ்தகத்தில் "அடுத்த கடற்சண்டை" என்ற தலைப்பெயருடன் ஓர் அத்தியாயம் எழுதப்பட்ட

புருக்கிறது. அதைப் படிக்கும்போதே, ஜர்மனியின் நோக்கம் இங்கிலாண்டைப் போருக்கிழுக்க வேண்டுமென்றும், அதற்குவேண்டிய காரியங்களை அது (ஜர்மனி) செய்துகொண்டே சமயம் பார்த்திருந்ததென்றும் ஒருவாறு ஊகிக்க இடமுண்டாகிறது. அந்த சமயமும் வாய்த்தது; இங்கிலாண்டு தனது உள்நாட்டுத்தொல்லைகளைக் குறித்துக் கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருப்பதாக ஜர்மனி மனோராஜ்யம் செய்துகொண்டு, தனது ராணுவச் செறுக்கினால் மதிமயங்கி அதை ஊர்ஜிதப் படுத்தச் சமயமீதேயென நினைத்துக் கொண்டது.

பிரான்சை நசுக்கிவிட்டு ருஷியாவைச் சமீபத்தில் அண்டவொட்டாமல் செய்து இங்கிலாண்டை அருவருப்பான வகையாய்ச் சமாதானஞ்செய்து கொள்ளும்படி பலவந்தப்படுத்தலாமென்பது ஜர்மனியினது குருட்டு யோசனை. நாளைடையில் இவ்வஞ்சகயோஜனை வெளிவந்துவிட்டது. பின் நடந்த காரியங்களைக் கவனிக்கையில் அகங்காரமமையே ஜர்மனி யுத்தத்திற் பிரவேசித்ததற்குக் காரணமாகப் புலப்படலாயிற்று. ஆர்க்டியூக் பிரான் ஸிஸ் பர்டினன்டும் அவரது மனைவியும் கொலையுண்டதையும், ஸெர்வியா தேசத்தைச் சேர்ந்தோர் எவரோ இதைச் செய்திருக்கவேண்டுமென்று ஆஸ்திரியா பசப்பி ஸெர்வியாவுக்கு இறுதிக்கடிதம் (Ultimatum) அனுப்பியதையும், அவ்விறுதிக்கடிதம் பொறுக்கமுடியாத ஆக்திரத்தைக் கிளப்பி விட, ஸெர்வியா அக்கடிதத்தை மதிக்கவில்லையாயினும் நியாயமான வழியில் மத்தியஸ்தத்திற்குத் தயாராயிருந்ததையும் உள்ளராய்ந்து நோக்கின், இரண்டு ஷிஷ்பங்கள் செம்மையாக விளங்கின. முதலாவது, ஸெர்விய ஜனங்களுக்கு எதிராகச் சண்டைபோடவேண்டுமென்று ஆஸ்திரியா கருதியது; இரண்டாவது, ஆஸ்திரியாவுக்குப் பக்கத்துணையாகக் கெய்ஸர் நின்றது.

'ரத்தஞ்சிந்துவது பெரிது, ஸாவதானமே பெரிது.'

ஐரோப்பா கண்டத்தில் அமைதியே பிராப்தமாயிருக்கவேண்டுமென்று இங்கிலாண்டு கருதி மேலே சொன்ன நெருக்கடியான நிலையைத் தவிர்க்க விசேஷ முயற்சிகள் செய்தது. 'ரத்தஞ்சிந்துவது பெரிதல்ல, ஸாவதானமே பெரிது' என்பதைச் சுட்டிக்காட்டி நமது மாக்ஷிமை பொருந்திய ஜார்ஜ் சக்ரவர்த்தியார் கெய்ஸருக்கும் ஸாருக்கும் தம் கைப்படக் கடிதமெழுதினர். பால்கன் யுத்தம் நேர்ந்தகாலத்தில் எவ்விதமான ராஜதந்திரப் புலமையோடு ஸர் எட்வார்ட் க்ரே வேலை செய்தாரோ அவ்விதமே இச்சமயத்திலும் வேலை செய்துபார்த்தார். எல்லாம் விருதாவாயின. கெய்ஸரும் அவரது ராணுவ ராஜாங்கமும் யுத்தத்திலேயே கண்ணாயிருந்தனர். பல வாரங்களுக்கு முன்னிருந்தே அவர்கள் போருக்கு வேண்டிய காரியங்களைச் செய்துவந்ததற்குப் போதுமான அத்தாட்சிகளமிருந்தன. உலகத்திலுள்ள பற்பல விடங்களிலிருக்கும் 'ரிஸர்விஸ்ட்'களுக்கு எச்சரிப்பு லிகிதங்கள்

அனுப்பப்பட்டன. வியாபாரத்தைக் கெடுக்கும் உத்தேசத்துடன் கப்பல்கள் வெளிசமுத்திரங்களுக்கு அனுப்பப்படுவதற்கான ஏற்பாடுகளும் பூர்த்தியாயின.

பிரான்சு தேசத்தையும் ருஷியா தேசத்தையும் போருக்கிழுத்து அம்பலத்தில் நிறுத்தி ஆட்டிவைக்கவேண்டுமென்று ஜர்மனியும் ஆஸ்திரியாவும் விரும்பியது ஒருபுறமிருக்க, மற்றோர் புறத்தில் கெய்ஸரும் அவரது ஆலோசனைக்காரர்களும் இங்கிலாண்டை நடுநிலைமையிலிருக்கும்படி செய்து விடலாமென்று நம்பிக்கொண்டிருந்தார்கள். பின்னும் பிரிடிஷ் கவர்ன்மெண்டார் ஏதாவது ஒரு வியாஜத்தை வைத்துக்கொண்டு போரில் தலையிடாமல் ஒதுங்கி நிற்கக்கூடுமென்றும் ஜர்மானிய ராஜதந்திரிகள் அபிப்பிராயப்பட்டார்கள். அவ்வபிப்பிராயத்தைத் தாங்கியே அவர்கள் நம் பிரிடிஷார் ஸாவதானமாக இருந்துவிடும் பக்கத்தில் பிரான்சிய அட்லாண்டிக் கடற்கரையை ஜர்மானியக் கடற்படை யெதிர்க்காதென்றும், வெற்றிக்கு ஈடாகப் பிரான்சிடமிருந்து எவ்வித ஸ்தலமும் பிடுங்கப்படமாட்டாதென்றும் தந்திரோபாயமாகப் பிரேரித்தும் பார்த்தார்கள்.

1914-ம் வருஷம் ஆகஸ்ட் மாதம் 3-ந்தேதி பார்லிமெண்டைச் சேர்ந்த ஜனப் பிரதிநிதிகளத்தினர் சபையில் (House of Commons) ஸர் எட்வர்ட் க்ரே பேசியபோது, இங்கிலாண்டிற்குப் பிரான்சோடாவது மற்றெந்த வல்லரசோடாவது அந்தாங்கமான ஒப்பந்தம் ஒன்றுமில்லையென்றும், இங்கிலாண்டு செய்யவேண்டிய கடமை பெல்ஜியம் நடுநிலைமையிலிருப்பதைப் பங்கப்படுத்தாமற் பாதுகாக்கவேண்டுமென்பதே யென்றும் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டார். பெல்ஜியத்தின் நடுநிலைமையை யொட்டி இங்கிலாண்டு, பிரான்சு, ஜர்மனி மற்றுமுள்ள இதரதேசங்கள் ஆகிய இவைகளுக்குள் ஏற்கெனவே உடன்படிக்கை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஜர்மனி, ருஷியா, பிரான்சு ஆகிய இத்தேசங்களுக்கு மனஸ்தாபம் ஏற்படும்போலிருந்தபோது கூட ஸர் எட்வர்ட் க்ரே பெல்ஜியத்தின் நடுநிலைமைப் பாதுகாப்பைக் குறித்து ஒவ்வொரு ராஜாங்கமும் கவனிப்பது நெறியாகுமென்று தந்திமூலமாய் அறிவித்ததுமுண்டு.

பெல்ஜியத்தின்மீது படையெழுச்சி.

மேற்சொன்ன அறிவிப்புக்கிணங்கப் பிரான்சிய ராஜாங்கம், தான் தகூணமே பெல்ஜிய நடுநிலைமைக்கும் பாதுகாப்புக்கும் பங்கம் விளைவிப்பதில்லையென்று உறுதிமொழி கூறிவிட்டது. ஜர்மன் கவர்ன்மெண்டோ அப்படிச் சொல்லவில்லை. ஏதோ சாக்குப்போக்கான பதிலளித்தது. இதன் மத்தியில் ஜர்மனி சும்மாவிராமல் தன் துருப்புகள் பெல்ஜியத்தின் மூலமாகப் பிரான்சிய எல்லைப்பாய்ச் சேரும்படி பெல்ஜிய ராஜாங்கம் வழிவிடவேண்டுமென்றும், அவ்வாறு விடுமேயானால், சினைகத்தவம் நிலைப்பதோடு பரிகாரப்பகுதியாகப் பணம் கொடுப்பதாகவும் குறித்து ஜர்மனி பெல்ஜியத்

திற்குச் செய்தியறிவித்தது. இது தர்மசங்கடமாயிருப்பதை யுணர்ந்த பெல்ஜியம் அரசர் ஜார்ஜ் சக்ரவர்த்தியாரை மத்தியஸ்தம் செய்யும்படி வேண்டினார். ஆனால் முதலிலிருந்தே ஜர்மானியர் பிளான்போட்டிருக்கிறார்களே. அப்படியிருக்க மத்தியஸ்தம் எவ்விதம் நிறைவேறும்? கட்டுக்கடங்காக் கோபத்துடன் ஜர்மானியர் லக்ஸம்பர்க் மூலமாகப் பெல்ஜியத்திற்குள் பிரவேசித்துவிட்டார்கள். இதை யொட்டி ஜர்மன் சான்ஸலர் ரீச்ஸ்டாக் கில் (ஜர்மன் மந்திராலோசனை ஸபையில்) பேசியபோது 'அவசர காரியத்திற்குச் சட்டமேது' (Necessity knows no law) என்று அவமானமின்றிச் சொன்னதும் நம் ஞாபகத்திலிருந்து அகலவில்லை. ஜர்மனி கையொப்பமிட்ட உடன்படிக்கை 'ஒரு துண்டுக் காகிதந்தானே' (A scrap of paper) யென்றும் அவமதித்துப் பேசியதையாம் ஒருபோதும் மறவோம். எவ்விதமான சல்லியமும் இல்லாமல் தன்னந்தனியே ஸாவதானத்தோடிருந்த பெல்ஜியம் மூலமாகக் 'குறுக்கிட்டுப் பிளந்து செல்லுவது' (hack their way through) தான் ஜர்மன் ராணுவ தந்திரத்திற்கு அவசியமாயிருந்தது போலும்! சிறு தேசங்களிடம் ஜீவகாருண்யம், ஸ்வேச்சை, நியாயம் ஆகிய இவைகளைப் பாதுகாக்கவேண்டுமென்றும், ஜர்மன் ராணுவச் செறுக்கைக் குலைத்துத் தற்பெருமையையடக்கி அகங்காரத்தை அழிக்கவேண்டுமென்றுமுள்ள மேலான உத்தேசத்துடன் நேசவல்லரசுகள் (Allies) இப்போரில் தலையிடவேண்டியதாயின.

1914-ம் வருஷம் ஆகஸ்ட் மாதம் 4-ந்தேதி இங்கிலாண்டு ஜர்மனியோடு யுத்தத்தொடங்கிற்று. இப்போது சற்றேறக்குறை யுத்தம் ஆரம்பமாகி 3-ம் வருஷம் நிறையப்போகின்றது. இக்காலத்தில் எத்தனையோ ஸம்பவங்கள் நேர்ந்திருக்கின்றன; அவைகளைத் தனித்தனியே விவரிப்பது ஸாத்தியமல்ல.

ல. அனந்தியார்.

ONE-MAN SUBMARINE.

ஒரு மனுஷ்ய ஸப்மரீன்.

இப்போது அகோரமாக நடைபெற்றுவரும் ஐரோப்பிய யுத்தத்தில் எத்தனையோ புதுமைகள் முன்னிட்டவாறிருக்கின்றன. அவைகளில் ஜலக்கிழக் கப்பல்களென்னும் ஸப்மரீன்களும் சேர்ந்தவை; இக்கப்பல்கள் சாதாரண கப்பல்களைப்போல அமைக்கப்பட்டிருப்பவைவல்ல; தண்ணீரின் மீது மிதக்கவும், கப்பலின் மேற்புறத்தை நன்றாக உட்புறத்திலிருந்து மூடிக்கொண்டு 8 அடி ஆழத்திலிருந்து 15 அடி ஆழம் வரையில் தண்ணீருக்குள் அமிழவும் செய்யும்படியான யந்திர விசைகளோடு அக்கப்பல்கள் பொருத்தப்பெற்றவை. தண்ணீரின்மீதிருக்கும்போது, நாலாப் பக்கங்

களிலும் பார்க்கவும் ஆகாயத்தில் உண்டாகும் பருவபதங்களைக் கவனிக்கவும் ஸாத்தியமாகும். ஜலத்தின் அடிப்புறத்திலிருக்கையில் அவைகளைப் பார்த்துக் கப்பலை நடத்துவது எப்படிச் சாத்தியமாகுமென்று ஒருவகையான கேள்வி பிறக்கக்கூடும். அதற்காகக் கப்பலின் மத்தியில் இல்லாது ஓர் ஓரத்தில் நான்கு அங்குலகனமுள்ள கோபுரம்போன்ற உயரமானதோர் குழாய் (Conning tower) வைக்கப்பட்டிருக்கும். அது குறைந்தது 16 முதல் 25 அடி உயரமுள்ளது. அதன் மேற்புறமுனையில் 21 அங்குலக் குறுக்களவுள்ள 'பெரிஸ்கோப்' என்னும் பெயரிய தூர திருஷ்டிக் கண்ணாடி யொன்று நாலாதிக்குகளிலும் நடைபெறுவனவற்றைப் பிரதிபிம்பிக்கும்படியான சக்தியோடு அமைக்கப்பட்டிருக்கும். அது மூடவும் திறக்கவமுரிய துவாரங்களோடு கூடியது. கோபுரம்போன்ற குழாயின் மேற்புற முனையில் காணப்படும் பிம்பமானது அகற்கு நேராக அடிப்புறத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய கண்ணாடி யந்திரத்தில் பிரதி பதிக்கின்றது. அது காரணமாக இன்னதிசையிற் கப்பல் வருகிறது, அது இன்னதிசைக் கப்பல், இன்ன இடத்தில் ஆகாய விமானம் வருகிறது என்பனவாதிய சகல விவரங்களையும் கப்பலுக்குள்ளிருப்பவர்கள் செவ்வையாய் அறிந்துகொள்ள முடியும். அப்படித் தெரிந்துகொள்வது ஸாத்தியமாகும்போது ஜலக்கீழ்க் கப்பலை நடத்துவோர்க்கு எவ்வித சிரமமுமில்லை; 'என்சான் உடம்பிற்குச் சிரஸே பிரதானம்; அச்சிரஸிற்கு நேத்திரமே பிரதானம்' என்பதைப் போல, ஜலக்கீழ்க் கப்பல்களுக்கு பெரிஸ்கோப் என்னும் அம்சமே பிரதானம். அதைக் கவனித்து அப்போதப்போது மற்றவர்களுக்குத் தகவல் கொடுக்கும் சிப்பந்தியே அதனிலும் பிரதானம். இப்போது ஜர்மனியர் அதிமேதாவித்தனமாகக் கடற்போராட்டத்தைக் கவனித்து வருவதில், இந்த ஜலக்கீழ்க் கப்பல்களின் உதவியிலேயே பெரிதும் நம்பிக்கை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஜலக்கீழ்க்கப்பல்களினாலே தம் காரிய மனைத் தையும் ஸாதித்துக்கொள்ளலாமென்பது அவர்களது நம்பிக்கை. ஒரு ஜர்மன் ஜலக்கீழ் கப்பலில் குறைந்தது 125 பேர்களிருப்பதுண்டு. ஆறு துளையெடிகளுக்குக் குறையாமல் அக்கப்பலில் வைக்கப்பட்டிருக்கும். பகற்காலத்தில் பிறர் சடுதியிலறியாவண்ணம் எதிர்த்துத் தாக்குவதற்கு அனுகூலமாக ஜலக்கீழ்க்கப்பல் செய்து முன்விடப்படுகின்றது. ஜலத்திற்குக் கீழ் அது மூழ்குண்டிருக்கும்போது, அடிப்புறத்தில் கப்பல் இருப்பதாகக் கண்டுபிடிப்பது சிரமம். பெரும்பாலும் ஜலக்கீழ்க் கப்பல்கள் தாக்குவதனைத்தம் பகற்காலத்தில்தான். இரவு நேரத்தில் துறைமுகப் பாதா காப்புக்காக ஜலக்கீழ்க் கப்பல்களை அமர்த்துவதும் ஸைஜம். ஜலக்கீழ்க் கப்பல்களில் ஜர்மனிதான் தலை துளிர்த்து ஆடுவதாகச் சிறிதும் சினைக்க வேண்டாம். இப்போது அமெரிக்காவும் யுத்தத்திற் பிரவேசித்திருப்பதனாலேயும், ஜர்மனியரைப்போல் அமெரிக்கர்களும் விசேஷ எஞ்சினீரிங் வேலையில் பாண்டித்தியம் பெற்றிருப்பதனாலேயும் நூதனமாக அவர்கள்

ஒரு ஜலக்கீழ்க் கப்பலைக் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள். அது நவீனமாயிருப்பதோடுகூட மிகவும் சுலபமாயிருக்கப்படுந் தன்மையோடு கூடினதாயும் பெரிய ஜலக்கீழ்க் கப்பல்கள் செய்யுங் காரியத்தை யொப்பத் திறமையோடு வேலை செய்யக்கூடியதாயுமிருக்கிறதாம். அந்நவீனம் என்ன? ஒரே மனுஷ்யனால் நடத்தப்படக்கூடிய ஸப்மரீன் என்னும் ஜலக்கீழ்க் கப்பலேயாகும்.

அதன் பிரதானயத்தையும் அமைப்பையும் மட்டும் இங்கு சுருக்கமாகச் சொல்லி நிறுத்துவோம். அமெரிக்கா ஐக்கிய மாகாணத்தைச் சேர்ந்த காலிபோர்னியா வென்னும் தீபகற்பத்திலே வசிக்கும் எம். ஜே. டம்பிள் என்னும் கனவான் இந்த நூதன ஸப்மரீனைக் கண்டுபிடித்திருக்கிறார். இந்த ஸப்மரீனுக்குள் வைக்கப்பட்டிருக்கும் இயந்திர விசைக்கூடத்தில் ஒருவனைத்தவிர இருவர் இருக்க இடமில்லை. அவ்வொற்றைக்கப்பல் முழுமையும் இரண்டுன்தான் நிறையுள்ளது, நீளம் 25-அடி; இருமுனைகளிலும் கூர்மையாகப் படகுள்போல் சிறுத்திருக்கும். அந்த ஸப்மரீனின் உயரம் 7-அடி 6-அங்குலம். அது அகலமாயிருக்கும் மத்திய பாகமோ 28-அங்குலமுள்ளது. அதாவது, 2½ அடி இருப்பதுகூடக் கஷ்டம் அதனுள் வைக்கப்பட்டிருக்கும் மோடார் இயந்திரமோ 110 குதிரை பலன்கொண்டது. அந்த மோடாரைக்கொண்டு மணி ஒன்றுக்கு 25 மைல் வேகத்தோடு அந்த ஸப்மரீனைத் தண்ணீருக்குள் ஒட்டிக்கொண்டு போக முடியுமாம். இந்த ஸப்மரீனின் இருபாரிசங்களிலும் இரண்டு துளை வெடிகள் பொருத்தப்பெற்றிருக்கின்றன. மற்றும் இந்த ஸப்மரீனை நடத்துவதில் விசேஷ திறமையொன்றும் வேண்டுவதில்லை. சாதாரணமாகத் தரையில் ஓடும் மோட்டார் வண்டிகளை எவ்வளவு சுலபமாய் நடத்துகிறோமோ அம்மாதிரியாகவே இதை எளிதாக ஒரு மோடார் ஒட்டி, நடத்திக்கொண்டுபோக முடியும். என்னே விந்தை! ஜர்மானியர்களுக்கு அமெரிக்கர் ஒருபோதும் தாழ்ந்துபோகமாட்டார்கள். 'தாய் எட்டடி வைத்தால் சூட்டி 16 அடி வைக்கு'மென்று கேட்டதில்லையா? அதுபோல் பெரிய ஸப்மெரீன் ஏராளமான பணம் செலவுசெய்து அனேக மாலுமிகளை உட்புறம் வைத்து நடத்தக்கூடியவாறு ஜர்மனி தயாரித்துக்கொண்டிருப்பதைப் பார்த்து அமெரிக்கர் மிகுந்த மதிபூகத்தோடு சொற்ப செலவில் அதிக சிப்பந்திகளின்றி ஒரே ஆளவைத்துக் காரியத்தை முடித்துக் கொள்ளும் தீவிரமான மார்க்கத்தையும் காரியத்தையும் பின்பற்றியிருப்பது நேச வல்லரசுகளுக்குப் பெரும்பலமாகு மென்பதை மறுப்பாருமுளரோ? இப்போது ஜர்மனி என்ன செய்யப்போகிறதென்று கவனிப்போம்.

‘இதுதேசன்.’

PART II.

SANITATION.

ஆரோக்கிய விமர்சனம்.

மதியினால் ஆகாது ஒன்றியமில்லை.

விதிப்பயனால் உண்டாகும் சுகக்கேட்டை மதிப்பயனால் ஏன் தடுக்கலா கா தென்று சென்ற சஞ்சிகையிற் சொன்னோமே. விதியென்பது மானிடர் களுக்கு நேரிற் புலப்படும் ஒரு பண்டமல்ல, பதார்த்தமல்ல, வஸ்துவமல்ல, ஸ்தூலத்தில் அதற்கு எவ்வித உருவமுங் கிடையாது; அது மானஸீக மாகத் தோன்றும் ஓர் அனுகிருதமான ஆசுவாஸமே யல்லாது வேறொன்று மல்ல; அது மிகவும் சூக்ஷ்மமானது. ஒரு பாத்திரத்தில் விட்டிருக்கக் கூடிய தண்ணீர் அப்பாத்திரத்தின் உருவமைப்பை யெவ்விதம் பெறுமோ அதுபோல நாம் மனஸினால் ஸ்மிர்ப்பதொவ்வொன்றும் அதனதன் உருவ மைப்பையடைந்து விடுவதன் தன்மையாகவே நமக்குத் தோன்றுகிறது. அப் போதே 'விதி விதி' யென்று நாம் கூறுகிறோம். காரணமில்லாது காரியம் ஏற்படுவது கிடையாதாதலின், நமக்குத் தேக அஸௌக்கியம் நேரும்போது அதற்கு ஏதாகிலும் ஒரு காரணம் இருந்திருக்கவேண்டுமென்பதே நமது கொள்கையாயிருக்கவேண்டும். சரீரத்தில் நரம்புத் தளர்ச்சி யேற்பட்டாலும், இரத்தமில்லாக் குறைவினால் சரீரம் வெளுத்துச் சோகை பிடித்திருந் தாலும், தசை நரம்புகள் சோர்ந்து மார்பெலும்பும் விலாப்புறவெலும்பும் தெரிய கண்கள் ஆழத்திற் பதிந்து கன்னங்கள் ஒட்டிப்போயிருந்தாலும், இயற்கையாய் அசுத்தி யுண்டாவது ஸகஜம்; பெண்களாயினார்க்கு இவ்விதங் காணாமேயாயின் அனேக சமயங்களில் தளர்ச்சியும் மயக்கமும் உண்டாவ தை நம்மவர் பலர் பார்த்திருப்பார்கள். பலஹினத்தினுண்டாகும் மயக் கம் நல்ல காற்றினாலும் சுத்த ஜலம் கஞ்சிபோன்ற ஆகாராதிகளினாலும் ஆசுவாசமாகக் கால்மணி, அரைமணி அல்லது ஒரு மணி தேசகாலமாகக் கூடும். இதன் மத்தியில் நம் வீட்டுப் பாட்டிமார்கள் 'ஆஹா, குழந்தைக்குச் சங்காதோஷம் ஏற்பட்டுவிட்டது, பேய் பிடித்துவிட்டது, முனி அவள் மீது வந்திருக்கிறது, இது பிடாரியின் கோளாறு' என்றிம்மாதிரியாக மனப் பிராந்தியிருந்து உளறிக் கொட்டி தங்களுக்கு இன்னது செய்வதென்று தெரியாமல் தடுமாறுவதோடு அண்டையிலிருப்போர்க்கும் ஒரு விதமான பிதியை யுண்டாக்கியும் விடுவார்கள். இதையின்றும் தென்னிந்தியக் கிராமங்களிற் காணலாம். வியாதி வருவதற்குக் காரணம் ஈசுவரசங்கற்பமென்று தத்துவ போதம் செய்வோருமிருக்கிறார்கள். ஆகியந்த மில்லாது சுயம்புராயிருக்கும் பராபரவஸ்துவான ஸர்வேசுவரனுடைய ஆக்ஞாசகரம் சமுலாது

உலகத்தில் யாதொரு காரியமும் நேர்வது கிடையாயென்பதை நாம் ஒப்புக் கொள்ளாதிருக்கவில்லை. நம்மீதாகத் தோன்றும் எங்கணும் வியாபித்திருக் கும் நீலவானமென்ன, ஒய்வு ஒழியில்லாது மலைபோன்ற அலைகளோடு கர்ஜித்துக்கொண்டிருக்கும் சமுத்திரமென்ன, பூமியின் நடுநடுவே ஆகாயத்தை யளாவி நிற்கும் பிரமமாண்டமான பர்வதங்' என்ன—ஆகிய இவைகளெல் லாம் ஸர்வேசுவரனால் ஏற்பட்ட ஜகத் சிருஷ்டியைச் சார்ந்தவையென்பதை ஒருவராலும் மறுக்கமுடியாது. கடவுளின்மீதே ஒவ்வொன்றுக்கும் பாரத் தைப்போடுவதற்குப் பதிலாக அக்கடவுளால் நமக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கும் பூலோக ஸாதனங்களைத் தொகுத்து எடுத்து செளக்கியத்தோடு கூடின பாக்கியவந்தர்களாக ஏன் காலங்கழிக்கலாகாது என்பதை நாம் நன்றாய் ஆலோசிக்கவேண்டும். அடாது செய்தால் படாபாபாபுட நேரும். விரும் பத்தகாத காரியம் செய்யின் அது காரணமாக உண்டாகக்கூடிய தொல்லை களுக்கு நாம் உட்பட்டே தீரவேண்டியிருக்கும். நெருப்புக்குச் சுடுகிற தன்மை ஏற்பட்டிருப்பது போலும், தூரன் முட்களுக்கு 'சுருக்' எனத் தைக்கும் தன்மைபுண்டாயிருப்பது போலும் நமக்கு விரும்பத்தகாததோர் அம்சம் புலப்படுமாயின், அதைக் கண்டித்தெறிந்துவிட்டு விரும்பக்கூடிய வகையாய்க் காரியத்தைச் செய்துகொள்ளவேண்டும் என்னும் தன்மையும் கடவுளாலேயே பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதுவே மானிட வாழ்க்கையி லுள்ள மர்மம். சரீரத்தைப் பிடிக்கும் வியாதிகள் சமீபத்தில் அணுகாமற் றாதுகாத்துக்கொள்ள முதன் முதல் நரது ஐம்புலன்களாகிற பெய் வாய் கண் மூக்கு செவி ஆகிய இவைகளைக் கிரமமான பிரவர்த்திகளில் நாடச் செய்யவேண்டும். அதுவே தேகாரோக்கியத்தைக் காக்கும் நேரான வழி; அதற்கு மாறாக நடப்பின், சரீர சுங்ங்கெட்டு அல்லற்பட்டுழலக் காரணமா கும். அத்தொந்தரவுகளிலிருந்து தப்பவேண்டுமானால் சுகாதார முறைகள் இன்னின்னையென்று பெரியோர் தொகுத்திருக்கும் விதிகளைக் கவனிக்க வேண்டியதே நெறி.

ஆரோக்கியமே பாக்கியம்.

திடசரீரியாயிருக்கும் ஒருவனுக்கும் ரோகத்துடன் உடல் மெலிந்து வளர்த்தியற்று எலும்புந் தோலுமாகக்கிடக்கும் மற்றொருவனுக்கும் நிரம்ப வித்தியாஸமுண்டு. இருவரும் உல்கவாழ்க்கையைப் பின்பற்றினவர்களாயி னும் முதலவனுக்கிருக்கும் மனவமைதியையும் சந்தஷ்டியையும் ஒப்பப் பிந் தியவனுக்கு இருக்கமாட்டா தென்பது திண்ணம். ஆகவே ஆரோக்கியத தை எப்போதும் எவரும் அசட்டை செய்யலாகாது. ஆரோக்கியத்தைப் பற்றிக் கூறும் எத்தகைய கிரந்தத்தையும் உலகில் மனிதராகப்பிறந்த ஒவ் வொருவரும் கற்றுணர்வது அத்தியாவசியமாகும். இது நாகரிகமிருந்தோ மிகாமலோ இருக்கக்கூடிய ஒவ்வொரு தேசவாசியும், அனுஸரிக்கக் கட மைப்பட்டிருக்கிறான். ஒவ்வொரு தேசத்திலும் ஆங்காங்குள்ள வழக்கக்

கிரமத்தை முன்னிட்டு ஏதேதோ சித்திசைகளைக் கண்டு பிடித்திருப்பதாக அனுபவ ரீதியாகவும் வைத்திய நூல்களின் மூலமாகவும் தெரியவருவது காரணமாக, நாமும் அந்நூல்களிலிருந்து நமக்குவேண்டிய அளவு ரஸத் தைக்கிரஹித்து, அதை நம்போன்ற ஜீவாசிகள் விஷபத்தில் உபயோகப் படுத்தவேண்டும். அதுவே மானுஷிக தம்ம். இது நிற்க, வியாதிகளின் பாகுபாடு எத்தன்மைய தென்பதைக் கவனிப்போம். ஒவ்வொரு வியாதி யின் குறிமையும், அதனுண்டாகும் லோபத்தையும் விவரித்தெழுதுவது ஸாத்தியமல்ல; வைத்திய சாஸ்திரமறிந்த பெரியோர்கள் வால்யூம் வால்யூ மாக அந்தந்த தேசபாஷைகளில் எழுதிவைத்திருக்கும் வைத்தியக்கிரந்தங் கள் அபரிமிதமாகக் கிடக்கின்றன. அக்கிரந்தங்களை ஒன்றன் பின் ஒன் றாக எடுத்துக் கொர்வையாகச் சொல்லவாரம்பித்தால் நம்மாயிசு முழுவதுந் தீர்த்தாலும், அச்சாஸ்திரத்தின் ஒரு பகுதிகூட பூர்த்தியாகச் சொல்லப் பட்டு நிறைவேற்ற முடியாது. ஆனதுபற்றி பொதுப்படையாக ஆரோக்கிய சாஸ்திரத்தின் துட்பங்களை அறிந்து கொள்வதன் அவசியத்தை மட்டும் சுண் டெடுத்துக் கூறுவோம். 'வெடிய வெடியக்கதை கேட்டுவிட்டு சீதைக்கு ரா மன் என்ன வேண்டுமென்று கேட்ட கதையைப் போலல்லாமல் ஆரோக்கி யத்தைப்பற்றிக் கூறும் சாஸ்திரத்தைப் படித்தறிவது மட்டும் போதாது; அச்சாஸ்திரத்திற் கண்ட விதிகளை யப்பியசித்து நடைமுதற்பழக்கத்திற் கொண்டுவரவேண்டும். அப்போது தான் அதனிடமாக ஏதேனும் பலன் கிடைப்பதை நாம் எதிர்பார்க்கலாம். ஆதலால் எந்தவியாதி வந்தாலும் அதைத்தீர்க்கமாகப் பரிசீலனைசெய்து இன்ன காரணத்தினால் அது வந் திருக்கிறது, அதற்கு இன்ன மருந்தைக்கொடுத்தால் செளக்கியமாகும் என் பனவாதிய விவரங்களை நம்மவர் நன்றாகக் கவனிக்கவேண்டும். ஒரோர் காலங்களில் ஒரோரிடத்திலே ஒரோர் வகையான வியாதி பிடிப்பதுண்டு. உதாரணமாக மலைப்பிராந்தியமாயுள்ள பிரதேசங்களில் குளிர் காற்று வீசும்; அதில் அதிகநேரமிருந்து சரீரத்தைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளாத ஒருவன் குளிர் சுரத்தினால் வருந்தக்கூடும்; அசுத்தமான மடுவு, குட்டை, கிணறு முதலியவைகளில் நீராடும் ஒருவனுக்கு ஜலதோஷம் தலைவலி நேரக் கூடும்; தண்ணீரைக்காய்ச்சி வடிக்கட்டி யருந்தாத ஒருவனுக்கு நுண்ணிய அங்குரங்களினால் (நோய்க்கிரமங்களினால்) வயிற்றுக்கடுப்பு, வயிற்றுநீவு, விஷபேதி முதலான வியாதிகள் பிடிக்கும். மற்றும் ஸர்வ ஸாதாரணமா யுள்ள வைகரியானது முறகாலங்களில் ஒரோரிடத்திற் பரவி ஒட்டுவா ரொட்டியாக வுருந்து கிராமம் கிராமமாகத் துடைத்தெறிந்தது முண்டு. அவ்வியாதியிலை சரீர சுகங்கெட்டுப் பலர் தம் சரீரமாத்யந்தம் தழும்புகள் நிரமபிக் கண்குருடாகவோ கைகால் இழுத்தோ அவதிப்பட்டு மிருக்கிறார் கள். அக்கொடிய வியாதியைத் தடுக்க நயமரசாங்கத்தார் எவ்வளவோ நூதன முறைகளைக் கண்டு பிடித்துமிருக்கிறார்கள். பசுவினுடைய கன்றின் மூலக்காமபில் வெடித்திருக்கும் ஒருவந்த கொப்புளத்திலிருந்து எடுக்கப்படு கிற நீரை மனுஷ்யனுடைய சரீரத்திற் புகுத்தி வைகுரியைச்

சமீபத்தில் அண்டவொட்டாமற் செய்யலாம். வெகு காலத்திற்கு முன் இங்கிலாந்திலிருந்த ஒருவர் மேற்சொன்ன சித்திசையைக் கண்டுபிடித்தார். இப்போது அது உலகம் முழுவதிலும் பரவிவிட்டது. இம்மாதிரியே ஒவ் வொரு தேசத்திலுமிருக்கும் வைத்திய சாஸ்திர நிபுணர்கள் தங்கள் தங்க ளுடைய மதிப்புலனை நன்றும் உபயோகிக்க லோகோபகாரமான அம்சங் கள் பலவற்றை நன்றாயறிந்து விளக்கியிருக்கிறார்கள். அவ்வம்சங்களை நாமும் பக்திசிரத்தை மிகுந்து கைப்பிடிப்போமாக. மனுஷ்யஜன்மம் நோய் நொடிகளிலிருந்து தப்புவது அஸாத்யமெனச் சிலர் கருதலாம்; என்றா லும் நாகரிகமிருந்த தேசங்களிலிருக்கும் நிபுணர்கள் அந்நோய் நொடிகளை யண்டவொட்டாமற் செய்திருக்கும் விசேஷமுயற்சிகளை நாம் நடுவலிதா மலும் அவைகள் மீது அசிரத்தை கொள்ளமலும் அப்பியசித்து வரு மிடத்து, நமது தேகாரோக்கியத்திற்கு எவ்விதமான குத்தகமும் ஏற்படக் காரணமிராது. ஆதலால் நோய்வாய்ச் சிக்குண்டவர்கள் ஆரம்பத்தில் அந் நோய் வந்ததற்குக் காரணம் என்னவென்று ஆராய்ந்தறிந்த பிறகு பரிகாரந் தேட முயல்வேண்டும். ஆரோக்கியத்திற் கணவைத்திருப்பவன் அரோக திடகாத்திரனாயிருப்பானென்பதும் அப்போதுதான் நன்றாக அவனுக்குத் தெரியும். மதியினத்திலும் பிற்போதனையினதும் சகவாஸ்தோஷத்தி னாலும் செய்யப்பட்டக்கூடிய அசிர்த்தியங்களினால் தனது தேகம் சீர் கேட்டடைவதைக் கவனியாசிரக்சம் ஒருவன் இறுதியில் நோயால் பிடிக்கப் பட்டு மண்ணோடு மண்ணாகப்போய்ச் சேருவது சின்னம், அவ்விதம் நேரா திருக்க அவன் விரும்புமிடத்து, ஆரோக்கியத்தைக் குறித்துத் தினந் தோறும் அனுவளவாவது சிரத்தை யெடுப்பதை அவன் தனது கடமை யாகப்பாவிக்கவேண்டும். அப்போது தான் அவனுடைய மனதில் 'நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம்' என்பது நன்றாகப்பலப்படும்.

A WAR LOAN ITEM.

யுத்தச்சுடனைப்பற்றியதோர் அம்சம்.

யுத்தச் செலவுக்காகப் பலர் பணம் கடனாகக் கொடுத்து யுத்த ரொக்க ஸர்வியிகேட் டுகள் 5-வட்டியிலும் 5½-வட்டியிலும் பெற்று வருகிறார்களல்லவா? தபாலாயிசு மூல மாகவும், பாங்குகள் மூலமாகவும் யுத்தகடனுக்குப் பணம் செலுத்தி ஸர்வியிகேட்டுகள் பெற்றுக்கொள்ளலாமென்றும் அதிகாரிகள் ஏற்பாடுசெய்திருப்பதை ஏற்கெனவே சொல்லியிருக்கிறோம். இதுவரையில் நாம் கடனாகக் கொடுத்த பணத்திற்குக் ரொக்க ஸர்வியிகேட்டுகள் ஒருவர்பேரில்கான் கொடுக்கப்பட்டுவந்தன. இப்போது அந்த கடன் விஷயத்தில் அதிகாரிகள் ஒரு ஸௌகர்யமான உத்தரவுசெய்திருக்கிறார்கள். தபாலா யிசுகளில் பணம்செலுத்தி ரொக்க ஸர்வியிகேட்டுகளையாவது, யுத்தக்கடன் பத்திரங்களை யாவது வாங்கிக்கொள்ளுவோர் தாம் கொடுக்கும் கடன்தொகையை தங்கன்பேரில் மட்டிலும் போட்டுச்சொள்ளாது தங்களுடன் மற்றொருவர் பெயரையும் சேர்த்து ஜாயின் டாகப்போட்டுச்சொண்டு தம்மிறுவருடைய பெயர்களின்மீது அச்சுடன் சீட்டுகளையோ, பத்திரங்களையோ போடச்சொல்லி வாங்கிக்கொள்ளலாமென்று அவ்வுத்தரவில் அறிவிக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஒரு குடும்பத்திற்குமிருந்த சகோதரர்கள், சகோதரிகள், தம்பதிகள் ஆகிய இவர்கள் பெயரால் சேர்த்துப்போட்டுக் கடன்பத்திரம் பெறவதில் விசேஷ செளகர்யங்களுண்டு. ஏதோ காலவசத்தினால் ஒருவர் மாண்டுபோக நேர்ந்ததென்று வைத்துக்கொள்வோம்; அப்போது உயிருடனிருக்கும் மற்றொருவர் யாதோ விவாதத் திற்குமிடமில்லாது கடன் பத்திரத்திற் கண்ட பணத்தைக் குறித்த தேதியிற் பெற்றுக் கொள்ளலாம். சாமான்ய அந்தஸ்தோடுகூடிய பலருடும்பங்களுக்கு இவ்வேற்பாடு மிக்க பிரயோஜனத்தைக் கொடுக்குமென்பதற்குத் தடையில்லை.

PART III.

KNOWLEDGE ON AGRICULTURE, etc.

BY Mr. G. RAJAGOPAL,

Late Editor "South Indian Agriculture."

விவசாய ஞானம்.

சேடிகள் எப்படி வாழ்கின்றன?

(56-ம்பக்கத் தொடர்ச்சி.)

இவ்வாறு 'நீரே பிராணதாரம்' என்று சொல்லிய பிரகாரம் ஜல மில்லையானால் செடி பட்டுப்போமல்லவா? அப்படியிருக்க உலர்ந்த புழுதியில் செடி எப்படி வளர்கிறது?

மண்ணின் தாயிரம் ஆவியாவதற்கு மேல்நோக்கும். மேல்மண்ணைப் புழுதியாக்க மேல்நோக்கிய ஈரம் வேருக்கு உதவும்.

இவ்வீரம் விளக்குத்திரியில் எண்ணெய் ஏறுவது போலவே மண் புரைச்சல் அதிகப்பட்டால் இவ்வாறு ஈரம் ஏறுவது குறையும். மண் அழுத்தமாக இருந்தால் ஈரம் மேல்நோக்கும். அதில் பயிர் செழிக்கும்.

மண் புரைச்சலால் செடிகளுக்கு என்ன பயன்?

மண் புரைச்சலானால் காற்று உள்ளே செல்லும் மணல் நிலத்தில் இவ்வாறு காற்று அடிகமுண்டு. களிமண் நிலத்தில் காற்று குறைச்சலாயிருப்பதால் அடிக்கடி மண்ணைக் கீறிக்கொடுக்கவேண்டும்.

காற்று மண்ணுக்குள் செடிக்கு எவ்வாறு உதவுகிறது?

செடியின் இலைகளுக்குக் காற்று உதவுவதுபோல வேருக்கும் காற்று இருப்பது அவசியம். காற்றில்லையானால் வேர் நோய்ந்துபோம். ஒரு செடிக்கு அடிக்கடி ஜலமே விட்டுவந்தால் காற்று பிரவேசிக்க மார்க்க மில்லாமல் ஜலம் நிலையாக நிற்க மண் குழைந்து செடி பட்டுப்போம். ஆகவே செடிகளுக்கு நீர் பாய்ச்சினால் அடிக்கடி கொத்திக் கொடுத்துவரவேண்டும். அப்படி செய்தால் மெழுகை அதிகமாகும்.

ஒர் செடிக்கு எந்தத்தருணத்தில் அதிக ஜலம் வேண்டும்?

அது அதிகமாய் வளரும் சமயத்தில் ஜலம் போதுமானபடியிருக்க வேண்டும்.

பஞ்சைப் பயிர் அதிகமாக வளரும் சமயத்தில் மழை பெய்வதுண்டா?

மழை குடித்தன சவுகரியத்துக்கு ஏற்றபடி பெய்வதில்லை. வேண்டாத தருணத்தில் பெய்யும் மழையை ஆவியாகப் போகவிடாதபடி மண்ணைப்புழுதி பாக்கிவைத்தால் ஈரம் நிலைக்கும்.

மண்ணிலுள்ள எல்லா ஆகாரமும் கரைந்துவிட்டால் என்ன சம்பவிக்கும்?

செடி பட்டுப்போம். எருவின் காரம் அளவுக்குமிஞ்சிவிடும். மழை கரைத்துப்போகும்.

எருவிடும்போது செடியின் அடியில் எருவைப்பது சிரேஷ்டமா?

செடி அல்லது மாத்தின் தண்டிற்கு அடியில் எருவைக்க முழுப்பயன் உண்டாவதில்லை. ஏனெனில் செடியில் ஜல்லிவேர் முழுவதும் தண்டிற்குத் தூரத்தில் இருப்பதால் அவ்விடத்தில் எருவிடுவது சிரேஷ்டம்.

அப்படியானால் ஜலம் பாய்ச்சுவதும் இம்முறையை அனுசரிக்க வில்லையா?

ஆம் அனுசரித்திருக்கிறது. தண்டிற்கு அப்புறத்திலே நீர் பாய்ச்ச வேண்டும். செடிகள் ஆகாயத்திலிருந்தும் இலை மூலமாக ஆகாரம் அடைகிறது.

ஒரு செடியிற் எவ்வளவு பாகம் மண்ணில் கிடைக்கிறது?

சராசரியில் 100-க்கு 3-பாகம் மண்ணில் கிடைத்த வஸ்துவாகக் கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. சிலவற்றில் அதிகமாகவும் சிலவற்றில் குறைந்து மிடுக்கும்.

ஏராளமாய்ச் செடியில் உள்ளவஸ்து எது? ஜலம்.

செடி ஜலத்தை எப்படி எடுக்கிறது? வேரினால், இலையினால்?

வேரினாலேயே.

இந்த ஜலம் எந்த அங்கத்தின் வழியாய்ச் செல்லுகிறது? இளம் கட்டை மூலமாகவா? அல்லது பட்டைக்கும் கட்டைக்கும் மத்தியிலா?

இளங்கட்டை மூலமாக ஜலம் மேலே பரவுகிறது.

ஒரு செடியை எரித்தால் அதிகபாகம் புகையாகப் போகிறதே? அது என்ன? எங்கிருந்து வந்தது?

அது கரியணு, ஆகாயத்தில் உள்ள கரியமிலவாயுவைச் செடி பிரித்து கரியை சாப்பிட்டு பிராணவாயுவை வெளியிடுவதுண்டு.

ஆகாயத்திலுள்ள சிகணவாயு எவ்விதமாய் ஆகாரமாகிறது.

இது பெடலுப்பு வகையாகவாவது நவகார வகையாகவாவது வேருக்கு உதவுகிறது.

மாவு என்கே உற்பத்தியாகிறது? இலையிலும் மற்ற பசுமை பாகங்களிலும் மாவு உண்டாகிறது.

எந்த வஸ்துக்களிலிருந்து மாவு உண்டாகிறது?

கரியமிலவாயு ஜலம் இவைகளிலிருந்து மாவு உண்டாகிறது.

மாவில் உள்ள தாதுப் பொருள்கள் எவை?

கரியனு ஜலவாயு பிராணவாயு.

மாவை ரசாயனப் பரீகையால் கண்டுபிடிக்கும் மார்க்கம் என்ன?

ஐயோடின் என்னும் மருந்தை மாவில் போட்டால் அது நீலமாகும். ஒரு செடியின் ஏதாவது அங்கத்தில் ஐயோடின் போட்டு நீலநிறமாக மாறினால் மாவு இருப்பது நிச்சயம்.

மாவு செடியின் ஆகாரமாவதற்கு முன்னமே எப்படி மாறுகிறது? சர்க்கரையாக.

சர்க்கரை எவ்வாறு உதவுகிறது?

செடியை வளர்க்க உதவுகிறது.

இலையில் உண்டான மாவு ரசம் செடியின் எந்தப் பாகத்திற் பரவுகிறது?

பட்டையின் உட்புறத்தில் பரவுகிறது.

வேர் மண்ணிலிருந்து ஜலத்தையும் ஆகாரத்தையும் எடுக்கிறது. இவ்வாதாரம் வேரை உண்டாக்க உதவுமா?

உதவாது. அது இலைக்குப்போய் அங்கே கரியனுவுடன் சேர்ந்து அதிகமான ஜலத்தை ஆவியாக்கி பிறகு செடியைப் போஷிக்கும்.

மாவு வித்திலும் கிழங்கிலும் இருப்பானேன்?

முளைக்கும் செடிகள் இவைகள் மூலமாக இருப்பதால் அவைகளில் மாவு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த மாவு பிறந்த குழந்தை உடனே தாயின் முலையைச் சப்பிப் பிழைப்பதுபோல மாவு இளம் முளைக்கு உதவுகிறது.

கிளைகளில் மாவு இருப்பதுண்டா?

உண்டு.

புஷ்பங்கள் ஆகாரத்தை வேரிலிருந்து அடைகிறதா?

இல்லை; புஷ்பம் முன் வருஷத்திய கொம்புகளிலிருந்தும் தன் ஆகாரத்தை அடைகிறது.

தழைக்கென்று வெட்டப்பட்ட வேம்பு, புங்கன் முதலியன துளிர்ந்தாலும் பூத்துக் காய்ப்பதில்லை. ஏனெனில் முந்திய வருஷத்துக் கிளைகள் வெட்டுப்பட்டிருக்கின்றன.

சாப்பிடும் கீரை புஷ்பிக்காததற்கு முன்னமே சத்தும் ருசியும் உள்ளதும் பூத்துவிட்டால் சத்து குறைகிறதையும் ருசியில் காணலாம். அவ்வாறே சோளத்தட்டும் பூப்பதற்கு முன்னமே சத்துள்ளதென்று வெட்டித் தீவனமாக்கப்படுகிறது.

மண் ஈரத்தில் ஆகார சத்து மிகக்கொஞ்சம்; வேர் அபரிமிதமாக நீரை எடுத்துக்கொள்ளுகிறது. அவ்வளவு ஜலம் என்னவாகிறது?

இலைகளின் மூலமாகப் போகிறது.

(இன்னும் வரும்.)

COMMERCE AND INDUSTRY.

வர்த்தகமும் கைத்தொழிலும்.

தொழிலுக்குரிய ஆர்வம்.

பெரும்பாலும் தத்துவ ஞானத்தில் புத்தியைச் செலுத்தும் இந்தியர்கள் வர்த்தகத்திலும் கைத்தொழில்களிலும் அதிக சிரத்தை காட்டக் காணோம். காரணத்தைக் கவனிக்குமிடத்து, அவைகளுக்கு இந்தியாவிற்குப் போதுமான ஸாதனங்கள் கிடையா வென்றே பலர் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். என்றாலும் நாம் அதை அங்கீகரிக்கவில்லை. இந்தியாவிற்கு கிடைக்காத ஸாதனங்களா வேறு தேயத்திலிருக்கப் போகின்றன? எல்லா விதமான வளங்களும் நிரம்பப்பெற்றிருக்கும் இந்தியாவிலா ஸாதனங்களுக்குக் குறைவுண்டாகும்? அம்மாதிரி சொல்லுவது சத்த மதியீனம். கிடைக்கும் ஸாதனங்களை யுபயோகப்படுத்திக்கொள்ளத் தெரியவில்லை யென்று ஒரு சமயம் சொன்னால் சொல்லலாமே யல்லாது இந்தியாவில் வர்த்தகத்திற்கும் கைத்தொழிலுக்குமிடத்துக்கு இடமில்லை யென்று சொல்லுவது ஒருக்காலும் பொருந்தாது. இந்தியாவிலா விளைபொருள்களுக்குச் சிறிதுங் குறைவில்லை. எனவே இயற்கைப்பொருள்கள் அபரிமிதமாகக் கிடைக்கும் பெரிய தேசம். அவைகளைச் சேகரித்துச் செயற்கைப் பொருள்களாக்க எவ்வளவு வசதிகள் எதிர்பார்க்கப்படக்கூடுமோ அவ்வளவு வசதிகளுக்கு இடமில்லை. ஆனதுபற்றி இந்தியாவுக்கு வேண்டிய செயற்கைப் பொருள்களுக்கு வெளிதேசங்களையே யெதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்க வேண்டியிருக்கிறது. உதாரணமாக ஸோப் என்னும் சவர்க்காரம், காகிதம், நெருப்புக்குச்சி முதலிய வஸ்துக்களைப் பொறுத்தமட்டில் லட்சக்கணக்காக இத்தேசத்தில் இறக்குமதி செய்யப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. 1914-15-ம் வருஷ வியாபாரக்கணக்கை யெடுத்துத் திருப்பிப் பார்க்குமிடத்து மேலே சொன்ன மூன்று பண்டங்களும் முறையே 83½ லட்சமும் 184 லட்சமும் 113 லட்சமும் இறக்குமதி செய்யப்பட்டிருப்பதாகத் தெரியவருகிறது. இந்த வஸ்துக்களும் இவைபோன்ற இதர வஸ்துக்களும் ஏற்றுமதி செய்யப்படாமல் இறக்குமதி செய்யப்படுவதற்குக் காரணம் என்னவென்று தீர்க்கமாய் ஆலோசித்துப் பார்க்குமிடத்து நாம் பயிலுங் கல்வி விசேஷ இலக்கிய சம்பந்தமாய் இருக்கிறதே யல்லாமல் தொழில் சம்பந்தமுடையதாக இருக்கவில்லை. உலகெங்கும் பூதபௌஷ்ட ரசாயன சாஸ்திரஞானமும் அதன் மூலமாகத் தொழிற் கல்வியிற் பழக்கமும் வேண்டுமென்று இப்போது ஒருவகையான அபிவிருத்தி முன்னிட்டிருக்கிறது. நாகரிக மிகுந்த மேற்றிசை நாடுகளும் பலபிக் மகாசமுத்திரத்திலிருக்கும் ஜப்பான் தேசமும் வியாபார விர்த்தியில் எவ்வளவு தூரம் முற்போக்கடைந்திருக்கின்றனவென்று கவனித்துப்பாருங்கள். இதற்குக் காரணம் என்ன? தொழிற் கல்வியில் விசேஷ ஞானமடைந்து அனுபவார்த்தமாகப் பலவகைத் தொழில்களைத் திருப்திகரமாகச் செய்யும் பழக்கம் பெற்றிருப்பதுதான். பயிற்சி பெற்றிருப்பதுமட்டும் ஒரு தொழிலுக்குப் போதாது; பயிற்சியோடு கூட பழக்கமும் சேர்ந்திருக்கவேண்டும். பயிற்சியும் பழக்கமும் ஒன்று சேரும் போது, அச் சேர்க்கைமுயற்சி வழக்கமாக வந்து சேருகிறது. வழக்கமாகச் செய்யும் வேலைகள் கடைசியில் வியாபார தோரணையிற் கொணர்ந்து

விடுகின்றன. ஆனதுபற்றியே வியாபாரத்திற்குக் கௌரவமும் மதிப்பும் ஏற்பட்டு, அவ்விர்த்தியினைப் பலர் கைக்கொண்டு நடத்த முன் வருகின்றனர். தேசோத்தாரணத்திற்குத் தொழிற்கல்வி பெரிதும் அவசியமாகுமென்பதை நமது காரணிய கவர்ன்மெண்டார் உணர்ந்து ஸர் தாமஸ் ஹாலெண்ட் என்னும் பெயர்கொண்ட கனவானை, தேசத்தில் எந்தவிதமாகக் கைத்தொழிற்கல்வியைப் பாப்பலாமென்று விசாரித்தறியும்படி இந்தியக் கைத்தொழில் விசாரணைச் சங்கம் (Indian Industrial Commission) ஒன்றை பேற்படுத்தினார்கள். இதல்லாமல் அனேக நிபுணர்கள் தத்தம் புத்தி விசாலத்திற்கெட்டினமட்டில் தேசத்தொழில்கள் எம்மாதிரியாக விருத்தியாக்கப்படக் கூடுமென்று கவனஞ் செலுத்தியும் வந்தார்கள். அதன் பலனாக நம்மிந்தியாவைச் சேர்ந்த சிற்சில விடங்களில் தொழிற்சாலைகளும் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக ஸ்தாபனமாய்க் கொண்டும் வருகின்றன. இப்போது ஐரோப்பாவில் நடைபெறும் ஐரோபிய யுத்தத்தினால் தெரியவருகின்ற சமசாரங்களைக் கவனித்துப்பாருங்கள். சரீர சிரமமெடுத்துச் செய்யவேண்டிய காரியங்கள் பல விருக்கின்றன. தொழிற் கல்வியிலும் தொழிற் பயிற்சியிலும் விசேஷ ஞானம்ருக்கவேண்டுமென்று அந்த யுத்தம் நமது கண்களைத் திறந்திருக்கிறது. யுத்தத்தில் உபயோகப்படுவதற்காக லக்ஷக்கணக்கான சாமான்கள் இப்போது வேண்டியிருக்கின்றன வல்லவா? தொழிற்சாலைகளிருந்தால் அச்சாமான்களைத் துவயமாகச் செய்யலாமே. அப்போதுகூட இன்னுமோர் விஷயத்தையும் குறித்துச் செம்மையாக ஆலோசிக்கவேண்டியிருக்கிறது. பெரிய பெரிய தொழிற்சாலைகள் மாத்திரம் இருந்தாற்போதுமா? அவைகளில் வேலை செய்யத்தகுந்த வித்தியார்த்திகள் வேண்டாமா? அவ்வித்தியார்த்திகளுக்கு தொழில்களைச் செய்ய வல்ல பயிற்சியும் வேண்டாமா? ஆகவே தொழிலில் ஆர்வங்கொண்ட வித்தியார்த்திகளும், அவ்வார்வத்தைக் கைசேரவிடாது பின்னும் பின்னும் அப்பிபிசிக்கக் கூடிய அபிமானிகளுந் தேவையென்பது நம் நண்பர்களுக்கு நாம் சொல்லாமலே விளங்கும். ஜர்மனி, ஆஸ்திரியா முதலிய தேசங்களிலிருந்து இந்நாட்டிற்கு வந்துகொண்டிருந்த எத்தனையோ சரக்குகள் இப்போதுகூட போய்விட்டன. இத்தியாதி சந்தர்ப்பத்தில் அமெரிக்காவிலிருந்தும் ஜப்பானிலிருந்தும் எவ்வளவோ பண்டங்கள் வரத்தலைப்படலாயின. அந்நாடுகளில் தொழிற்சாலைகள் மிகுந்து கிடப்பதனாலன்றோ வியாபாரத்தில் அவை போட்டிபோட முன்வருகின்றன? சாலைகள் மிகுந்திருப்பதோடுகூட அவைகளில் வேலை செய்வோர் தொழிலில் ஆசைத் கொண்டவர்களாகவு மிருக்கிறார்கள். இந்தியக் கைத்தொழில் கமிஷன் பிரெஸிடெண்டான ஸர் தாமஸ் ஹாலெண்ட் அவர்கள் இந்தியாவின் தொழிலிவிருத்தியைக் குறித்து அபிப்பிராயப்படுகையில் “சட்டம், தத்துவம், இலக்கியம் ஆகிய இவ்விஷயங்களில் ஞானம் பெறுவதற்காக முயற்சிப்பதைக் காட்டிலும் மாணவர்களாயினர் தொழிற்கல்விக்கு குறித்தான விஷயங்களைக் கற்பதில் ஊக்கங்காட்ட வேண்டுமென்றும், கடன் வாங்கிக் கைத்தொழில் ஸ்தாபனங்களை யேற்படுவதைக் காட்டிலும் பணம் பெருத்த தனிகர்கள் தம் செல்வத்தின் ஒருபகுதியை மேற்படி ஸ்தாபனங்களுக்குத் தேவையாயிருக்கும் மூலதனமாகப் (Capital) போட்டுத் தமக்குத் தொழிலியிவிர்த்தியிலுள்ள ஆர்வத்தைக் காட்டவேண்டு” மென்றும் தீர்க்கமா யெழுதியிருப்பதை இங்கு சொல்லாதிருக்க முடியவில்லை.

PART IV.

HINDU LAW.

ஹிந்து லா.

(60-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

கேழ்வி:—ஹிந்துக்களுக்கு ஹிந்து லாவும், தர்ம சாஸ்திரங்களும் பிரதானமென்றும், கோர்ட்டில் ஹிந்துலாக்கேசுகளில் அவைகளையே ஆதாரங்களாக மதிப்பதாகச்சொன்னீர்களே. ஹிந்து லாவிலும் தர்ம சாஸ்திரங்களிலும் சொல்லப்பட்ட விஷயங்களுக்கு எதிரிடையாக ஒரு சட்டமும் நடவடிக்கையும் நடக்கிறதே இல்லையா?

ஜவாப்:—சருதி ஸ்மிருதி முதலிய புராதன கிரந்தங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் நியாயங்களையும், விதிகளையும் அநேகமாக ஒப்புக்கொண்டு அவைகளின்படிக்கே நடவடிக்கைகள் நடத்திவருகிறார்கள். ஆகிலும் சில விஷயங்களில் கால தேசவர்த்தமானங்களுக்கிணங்க அவைகளில் சில மாறுபாடுகளையும் புதிய விதிகளையும் சில ஆக்ட்டுகள் ஸ்வரூபமாக ஏற்படுத்தி யிருக்கிறார்கள்.

கேழ்வி:—அப்பேர்ப்பட்ட சில மாறுபாடுகளும், புதியவிதிகளும் அடங்கிய ஆக்ட்டுகளைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஜவாப்:—I. ஹிந்து மதத்தைச்சேர்ந்த ஒருவன், ஜாதி பிரஷ்டனாகவாவது, மதப் பிரஷ்டனாகவாவது போய்விட்டால் அவன் தன் குடும்ப சொத்திலிருக்கும் எல்லாவித பாத்தியதைகளையும் இழந்து விடுகிறான் என்பது தர்ம சாஸ்திரங்களின் கொள்கை.

ஆயினும், ஹிந்து மதத்திலிருக்கும் ஒருவன் தன் மதத்தை விட்டு, மகம்மதிய அல்லது கிரிஸ்தவ, அல்லது வேறு எவ்வித மதத்தில் சேர்ந்து கொண்டதினிடமாய் ஜாதிப் பிரஷ்டனாகவும் மதப் பிரஷ்டனாகவும் போய் விடுவானேயாகில், அவன் தன் குடும்ப சொத்துக்களிலுள்ள பாத்தியதையை இழந்து விடாமலிருக்கும்பொருட்டு, கவர்ன்மெண்டார் அவர்கள் இந்தியா கவர்ன்மெண்டு 1850-ம் (ஆக்ட்டு 21-வது ஆக்ட்டு (Act XXI of 1850, Indian Succession Act) பிறப்புவித்திருக்கிறார்கள்.

II. சருதி, ஸ்மிருதிகளின்படி பிராம்மண ஜாதியாருக்குள் மாங்கல்யத்தை இழந்து விட்ட பெண்களுக்கு மறுபடி விவாஹம் செய்யக்கூடாது என்பது ஏற்பாடு.

என்றாலும் ஹிந்து விதவைகளில் யாரும் தனக்கு இஷ்டமுண்டானால் மறுபடி கல்யாணம் செய்துகொள்ளலாமென்ற விபரமாக 1826-ம் (ஆக்ட்டு 15-வது ஆக்ட்டு) பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

III. ஹிந்துக்களில் ஆண் பிள்ளைகள் 16 வயதுக்குள்பட்டிருந்தால் மைனர்களென்றும் 16 வயது ஆகிவிட்டால் மேஜர்களென்றும் ஹிந்து தர்ம சாஸ்திரங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அப்படிக்கிருந்தும், இதற்கு நேர் எதிரிடையாக அடியில் கண்ட படி ரூல்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன.

ஆண் பிள்ளைகளுக்கு, சாதாரணமாய் 18 வயது முடிந்த பிறகு தான் மெஜாரிட்டி வருவதாயும், அதிலும் ஒருவன் நியாயஸ்தலத் தாரால் நியமிக்கப்பட்ட கார்டியனுடைய சம்ரக்ஷணியிலாவது கோர்ட் ஆப் வார்ட்ஸ் (Court of Wards) க்காரருடைய மேற் பார்வையிலாவது யிருந்தால் அப்பேர்ப்பட்டவனுக்கு 21-வயது ஆண் பிறகு தான் மைனாரிட்டி நீங்குவதாகவும் 1875-ம் ஆண்டு 9-வது ஆக்ட் டாகிய இந்தியன் மெஜாரிட்டி ஆக்ட் (Indian Majority Act) னால் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

IV. ஹிந்து வாயுள்ள ஒருவன் வாங்கிய கடன்களைத் தீர்க்க வேண்டியதன் கடமையைப்பற்றி, ஹிந்து தர்ம சாஸ்திரங்களில் இதன் கீழே எழுதப்பட்டிருக்கிறபடி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. “யாராயிருந்த போதிலும் தான் பட்ட கடன் பூராவையும் பாக்கியின்றித் தீர்க்க வேண்டியது அவனுடைய கடமை. தான் வாங்கிய கடனை மோசம் செய்வதற்கு மேல்பட்ட பாவம் ஏதும் இல்லை. அப்படி வாங்கிய கடனைக்கொடுக்காமல் மோசம் செய்து விட்டு இறந்து போகிறவன் கடன் அப்படியே தீர்ந்து போகிறதில்லை. அப்படி மோசம் செய்து விட்டு இறந்து போகிறவன் மறுஜன்மத்தில் கடன் கொடுத்து மோசம் போனவனுடைய குடும்பத்தில் மனுஷரூபமாகவோ, நாய்கால் ஜந்து ரூபமாகவோ (அதாவது ஆடு மாடு குதிரை கழுதை வகையறு) பிறந்து உழைத்துக் கடன் தொகையைச் செலுத்துகிறான். ருண பாதையிலிருந்து எவராலும் எந்தவகையிலும் தப்பித்துக்கொள்வது அஸாத்யம். அல்லாமலும் தான் பட்ட கடனைச் செலுத்தாமல் இறந்து போகிறவன் எவ்வகைப்பட்ட பெரிய புண்ணியம் செய்திருந்தாலும், ஷே புண்ணியங்களாலுண்டாகக்கூடிய பலன்கள் எல்லாம் கடன் கொடுத்து ஏமாந்து போனவனையே சேருகிறது. ஆகவே ஒவ்வொருவருக்கும், வாங்கிய கடனைத் தீர்த்து விட்டு மறு ஜோலி பார்க்கவேண்டியதே முதல் கடமையாக யேற்பட்டிருக்கிறது.”

இதல்லாமல் தான் வாங்கிய கடனைத் தீர்த்து விடுவதோடு ஒருவனுடைய கடமை முடிந்து போகிறதில்லை. தன் தகப்பன் பாட்டன் முதலிய முன்னோர் பட்ட கடன்களைத் தீர்ப்பதும், ஹிந்து தர்ம சாஸ்திரங்களின்படி ஒருவனுடைய கடமையாக யேற்பட்டிருக்கிறது. ஒருவனுடைய ஆண் குழந்தையை அவனுடைய புத்திரனென்று சொல்லுகிறார்கள், ஏனென்றால் ஒருவன் இறந்ததன் மேல் அவனுக்கு ஆண் ஸந்ததியிருந்து உத்தரக்கிரியைகளைச் செய்யாவிடில் அவன் ‘புத்’ என்னும் நரகத்துக்கு போய்விடுகிறபடியால் ஒருவனுடைய ஆண் ஸந்ததிக்கு ‘புத்ரன்’ என்னும் பெயர் வந்திருக்கிறது. ஆகையால் தன் முன்னோர்கள் அதாவது தகப்பன் பாட்டன் முதலியவர்கள் நரகத்துக்குப் போய் விடாமல் கார்ப்பது புத்திரர், பெளத்திரர் களுடைய கடமையாக நமது ஹிந்து தர்ம சாஸ்திரங்களால் யேற்படுகிறது.

(இன்னும் வரும்.)

PART V.

CO-OPERATION IN AGRICULTURE.

BY THE HON'BLE DIWAN BAHADUR L. D. SWAMIKANNU PILLAI, M.A., B.L., LL.B.,
Registrar of Co-operative Societies.

விவசாயத்திற் கூட்டுறவு.

(62-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

விவசாயிக்கு நேராகப் பணம் கொடுக்க வாங்கத் தெரிந்திருந்தால் இப்பேர்ப்பட்ட நஷ்டம் ஏற்படக் காரணமில்லை, தெரியாததோஷத்தினாலாவது பணம் வாங்குவது சிரமமாயிற்றே யென்ற மந்தமதியினாலாவது கிருஷிகன் தரகரின் உதவியை நாடுகிறுன்போலும்! அவ்வுதவிக்குத் தகுந்த ஊதியம் என்னவோ தரகனுக்குக் கிடைத்துவிடுகிறது. கிருஷிகரின் பாடுதான் கஷ்டம்! ஆனதுபற்றி தரகவேலை செய்பவனை இங்கு நாடவிடலாகாது. இதற்காக வேண்டி விவசாய இலாகாதார் (Agricultural Department) தகுந்த ஏற்பாடுகள் செய்திருப்பது மனதுக்கு மிகுந்த திருப்தியைத் தருவதாகிறது. திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலும், வேறு சில ஜில்லாக்களிலும் சிறிசில ஸொஸைடிகளைத் தகுந்த காபந்திலிருந்து வேலை செய்யும்படி அமர்த்தியிருக்கிறார்கள். அந்த ஸொஸைடிகள் கருங்குண்ணி என்னும் ஒரு வகையான சுத்தமுள்ள பருத்தி ஜாதிவிதையை வாங்கிச்சேகரித்து வைக்கவேண்டும். அவ்விதையைத் தரகரின் லாபத்திற்கிடங்கொடாமல் நேராகவே ஏற்றுமதி செய்யும் விசயபாரஸ்தானங்களுக்கு அந்த ஸொஸைடிகள் விற்று விடும். அடுத்த சாகுபடிக்கு உதவக்கூடிய வேறுவித விதைகளையும் சமயம் வாய்க்கும்போது அதே ஸொஸைடிகள் நல்ல விலை கொடுத்து வாங்கிப் பத்திரப்படுத்தும். அப்படிக்கிருந்தும் அந்த ஸொஸைடிகளின் மெம்பர்கள் தரகர்களின் சூழ்ச்சியால் பணத்தட்டிற்கிடமில்லாது நின்றிருப்பதை யொப்ப, கட்டும் சந்தர்ப்பங்களில் தாராளமாகவும் சடுதியாகவும் பணம் பெயர்க்கும்படியான நிலைமையில் அந்த ஸொஸைடிகள் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. வளரும் பயிர் விஷயத்திற்காக அட்லான்சு கொடுக்கவேண்டித் தாராளமாக ஒரு ஸொஸைடியின் நானயத்தை உபயோகப்படுத்த முடியாமலிருக்கிறதேயென்று விவசாய டிபார்ட்மெண்டார் விசனித்த சமயமு முண்டு.

தற்போதைய நூதனமுறைகளைக் கைக்கொண்டும் யந்திர வசதிகளை முன்னிட்டும் விவசாயத்தை நடத்துவதனால் அதிக பலன் கிடைக்குமென்பதை யாம் சொல்லுவது அனாவசியம். இதற்காகக் கவர்ன்மெண்ட் விவசாய இலாகாதாரும் ஸர்க்கார் கைத்தொழில் இலாகாதாரும் ரயத்துகளுக்கு அவ்வப்போது தகுந்த ஆலோசனைகள் சொல்லவும், ஆங்காங்குள்ள கவர்ன்

மெண்டு விவசாயப் பண்ணைகளில் போதிய சந்தர்ப்பங்கள் கிடைக்கும் போது யந்திரங்களைக் கொண்டு நிதர்சித்துக்காட்டவும் அவர்கள் தயாராயிருக்கிறார்கள். இதுவுமல்லாமல் சிற்சிலவிடங்களில் மாதிரி யந்திரங்களை ஸ்தாபகஞ் செய்துமிருக்கிறார்கள். பொருட்காட்சிகள் வைத்து நடத்தப்படுகையில் ரயத்துகளுக்குத் தெரியும்படியாக கால விரயம், தேகசிரமம், பணச் செலவு ஆகிய இவைகளைப் பாராட்டாமல் யந்திரவிசைகளை நன்றாய் நிதர்சித்துக் காட்டியுமிருக்கிறார்கள். அதேவகையான மாதிரி நிதர்சன சாலைகளை (Demonstrative Installations) க்கட்டுவிக்க ஸோஸைடிகள் ஏற்பாடாகும் பக்கத்தில், அவைகளுக்குப் பணங்கொடுத்துவை இலாகாதார்பின் வாங்கமாட்டார்கள். ஆனால் அப்பேர்க்கொத்த ஸோஸைடிகளில் சேர மனுதாரர்கள் வேண்டுமே, அவர்கள் தான் முந்துவது அரிதாயிருக்கிறது. தகுந்த தனமும் மரியாதையுமுள்ள ரயத்துகள் வசிக்கும் ஒரு கிராமத்தில் கரும்பாலை வைக்கவோ, அல்லது எண்ணெயிற்குமும் யந்திரம் நாட்டவோ, அல்லது தண்ணீர் இறைக்கும் ஏற்றச்சாலை ஏற்படுத்தவோ வேண்டிய ரூபா பதியிரமாவது இருபதியிரமாவது மூலதனம் சேகரிப்பது சிரமமாகமாட்டாது. கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மெம்பர்கள் மேற்சொன்ன வகைகளினால் தங்களுக்கு லாபமுண்டென்பதை அறியமாட்டார்களா, என்ன? நன்றாயறிவார்கள். அவர் தங்கையில் பணமில்லாதுபோனாலும், அவர்கள் வாய்திறந்து கேட்டால் பணம் கிடைக்காதா என்ன? நன்றாய்க் கிடைக்கும். ஏதோ இங்குமங்குமாகப் பிரைவேட்டாய்ச் சிலர் இரண்டொரு ஆலைகளை வைத்திருக்கிறார்கள். சிலர் ஜாயின்ட் ஸ்டாக்கம்பெனியாக நெல்லுக்குத் தும் யந்திரசாலைகளிற் சுவனஞ் செலுத்தியுமிருக்கிறார்கள். இருந்தாலுமென்ன? இத்தியாதி பெரியவேலைகளைக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் ஏற்பட்டு நடத்திவருகின்றனவென்று சொல்லமுடியாமலிருக்கிறது. கூட்டுறவுச் சங்கங்களினால் உற்பவிக்கும் பிரயோசனம் இத்தன்மையதென்பதை ஒருவாறாய்ச்சொல்லி வந்தோம். இனி கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கும், விவசாய சங்கங்களுக்கும் உள்ள பார்தவ்யத்தையும், அது காரணமாக விவசாயத்திற்கும் கைத்தொழிலுக்குமுள்ள சேர்க்கானுகூலங்களையும்பற்றிப் பேசுவோம்.

விவசாயத்திற்காயினும், கைத்தொழில்களுக்காயினும் கூட்டுறவின் றிப்பிரயோசனமில்லை. கூட்டுறவு என்னும் அம்சம் அவ்விண்டு தொழில்களுக்கு அத்தியாவசியமானது. ஒன்றில்லாது மற்றொன்றிருப்பது மகாகடினம். ஆதலால் விவசாயத்தை யொட்டிஒன்றோல் கைத்தொழிலும் சேர்ந்தே எப்போதுமிருக்கும். அனைக இடங்களில் சாதாரணமாய் நாம் பார்த்தறிந்துக்கொண்ட விஷயங்களை ஒருவாறாகத் தொகுத்துக்கவனிப்போமானால், விவசாயத்துடன் கைத்தொழில் சம்பந்தப்பட்டிருப்பது நன்றாக விளங்கும். உதாரணமாக பால்விற்பது, வெண்ணெய்காய்ச்சி நெய் பெடுப்பது; தயிர்மோர் விற்பது—இத்தியாதி தொழில்களை எடுத்துக்கொள்வோம். இத்தொழில் விருத்திக்கு வருவதுபோல் இதில் இறங்கியிருப்போர் போட்டி போட்டுக்கொண்டு பலவகைச் சாக்குகளைக் கலப்படஞ் செய்து அத்தொழில்களுக்குக் கௌரவமில்லாமற் செய்துவிட்டார்கள். எல்லோரிடமும் 'அப்படபாக' நெய்யாவது, பாலாவது வாங்கமுடியாமலிருக்கிறது. (தொடரும்.)

PART VI.

EDUCATION.

BY THE HEADMASTER OF A HIGH SCHOOL.

க ல் வி.

(63-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

இந்த விதமாக நடக்க நடக்க புதிதாய் ஜனிக்கிற குழந்தைகளுக்கு தேக வலிவுகூன்றி புத்திநுட்பம் மழுங்கிப்போகிறது. இதைப்பற்றி அதிகம் சொல்லவேண்டும்தில்லை. எல்லாருமறிந்த விஷயம். ஒரு பெருந்திங்கை விலக்க தற்காலத்தில் அனைவர் பால்ய விவாகத்தைத் தடுக்க இயன்றவளவு முயற்சை செய்கின்றார்கள். ஹரித்துவாரமென்னும் கேஷத்திரத்தில் ஒரு பாடசாலை ஏற்படுத்தி அதில் பிரம்மசாரிகளுக்குமாதிரம் வித்தை கற்பிக்கிறார்கள். இப்பால்ய விவாகம் பெருந்திங்கு; வித்தைக்கு ஒரு பெரியதடை.

இனிமேல் வித்தைகற்க சமயம் எது என்பதைப்பற்றிப் பார்ப்போம்.

'இளமையிற்கல்' என்று ஆன்றோர் வாக்கியம் பள்ளிக்கூடம் போகும் சகல பிள்ளைகளுக்கும் தெரிந்ததே ஐந்தில் வராதது ஐம்பதில்வருமா? வராதது. இளமைப் பிராயத்தில் புதிதாய் விஷயங்களைக் கிரகிக்க அவா விருப்பதுஸகஜம். குழந்தைகள் சம்மாயிருக்க யாராவதுபார்த்திருக்கிறோமா? அவர்கள் செய்கிற ஒவ்வொருவேலையும் சில சமயங்களில் நஷ்டத்தையும் கஷ்டத்தையுமுண்டிப்பண்ணுகின்றது.

ஆகையால் குழந்தைகள் இளமைப்பருவத்தில் அப்பியசித்துக்கொள்ளும் விஷயங்களினால் பின் அவைகள் சுகபோக பாக்கியாதிசனை அடையக் கூடியதாக இருக்கும்படி நாம் தக்க முயற்சையை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். "தொட்டிற் பழக்கம் சுகாமிடும்" என்ற வசனம் நம்மவருள் பொதுவாக எத்தேசத்திலும் புழங்கிவரும் பழமொழியாக இருக்கிறது. அப்பழமொழியின் கருத்து என்னவெனில், தொட்டிலில் வசித்து வரும் காலமாகிய சிசுவாக இருக்கும் பருவத்தில் குழந்தைகள் துயர்ந்து அப்பியசித்து அனுஷ்டானத்தில் கொண்டுவரும் விஷயங்கள் அவர்கள் முதுமைப்பருவமடைந்து தன்வாழ்நாளை துறக்கும் காலம் வரை விடாமல் அப்பியாசத்தில் வந்துவிடுகின்றன வென்பதேயாம். ("Youth and white paper take all impressions") அதாவது குழந்தைகளுடைய இருதயமும் வெள்ளைக்கடுதாசும் ஒன்றுபோல இருக்கின்றன. வெள்ளைக்கடுதாசில் சிகப்பு, கருப்பு, பச்சை, நீலம், ஊதா முதலிய பெந்த வர்ணமுள்ள (இங்கு) மையினால் எழுதினாலும் முறையே அவ்வவ்விதமான வர்ணமுள்ள எழுத்துக்கள் அந்த வெள்ளைக்கடுதாசில் உண்டாகின்றன. அதுபோல வெள்ளைக்கடுதாசுபோன்ற குழந்தைகளின் இருதயத்தில் எவ்வெவ்விதமான போதனைகள் போதிக்கிறோமோ அவ்வவ்விதமான போதனையே அவர்களுடைய மனதில் நன்றாய் பதிந்துவிடுகின்றது. இது காரணம்பற்றியே இளமைப் பருவத்தில் குழந்தைகளுக்கு நல்லவிதமான படிப்பினைகளைப் போதிக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. (இன்னும்வரும்)

PART VII.

NEWS AND NOTES.

ஸமாசாரக் குறிப்புகள்.

WINGED CYCLES.

இறக்கைகொண்ட பைஸிகல்
வண்டிகள்.

நவீனத் தோற்றமுள்ள இக்காலத்தில் புதுமையாய் நேராத ஸம்பவந்தானென்ன! ரெயில்வண்டி, மோடார் வண்டி, மோடார் ஸைகல், நீராவி மரக்கலம், ஆகாய விமானம் என்னும் ஏரோப்ளேன், ஜலக்கீழ்க் கப்பல் என்னும் ஸப்மரீன், விட்டதும் குறி நோக்கி நேராகச் செல்லும் டார்பீடோ வெண்ணூர் துளை வெடி முதலியனவெல்லாம் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக மிகுந்துவரும் இக்காலத்தில் இன்னுமோர் புதுமையும் முன் வந்திருப்பதாகத் தெரியவருகிறது. மோடார் என்னுந் தன்விசையோடும் யந்திரங்களால் அமைக்கப்பட்டு ஆகாயத்தில் போகும் ரதங்கள் இப்போது அபரிமிதமாக முன்னிடப்பட்டிருக்கின்றன. இவ்விமானங்களில் சரக்குகளையும் ஆட்களையும் ஏற்றிப்போவதும் ஸகஜமாயிருக்கிறது. யந்திர விசையினால் இக்காரியம் சிறைவேறுவது ஓரகிசியமாகாதென்றாலும், போதுமான யந்திரங்களும், அவ்வியந்திரங்களை யியக்கக்கூடிய பெட்ரோல் முதலான ஸாதனங்களும் இல்லாமற்போகும் சந்தர்ப்பம் வாய்ப்பதாக வைத்துக்கொள்வோம். அச்சந்தர்ப்பத்தில் மனுஷ்யன் இக்கட்டில் அகப்பட்டுக்கொண்டுவீட்டால் என் செய்வது? அப்பேர்ப்பட்ட சமயங்களில் உதவுவதற்காக நவீன யந்திரமொன்று இப்போது மேனடுகளில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கிறதாம். அந்நவீன யந்திரம் சாதாரண பைஸிகல் வண்டியைத்தவிர வேறொன்றுமில்லை. அவ்வண்டியைக் காலால், அதாவது மனுஷ்யனுடைய சரீர்பலத்தினாலே, விட்டுக்கொண்டு போவதே. அப்படி விட்டுக்கொண்டு போகையில், பூமியினிதாக்கப்பட்டு கஜ தூரத்திற்குத் தரையிற் படாமலே போகவேண்டுமென பிராண்கதேசத்திற் சமீபத்தில் ஒரு பந்தயம் கிளம்பியது. அம்மாதிரி நடத்த புஜபல

மும் கால்பலமும்தான் அவசியம். மோடார், நீராவி, பெட்ரோல் என்பதெதுவும் இருக்கலாகாது. இங்ஙனம் நடத்திக் காட்டுவோர்க்கு 400 பவுன் வெகுமதி யுண்டென்று விளம்பரிக்கப்பட்டிருந்தது. பிரான்ஸ் தேசத்தின் தலைநகரான பாரிஸ் நகரத்தில் மேற்சொன்ன பந்தயத்தை முன்னிட்டு 198 பேர் முன்வந்தார்களாம். அவர்களில் லாவரோலி என்பவர் தமது வண்டியின் இருபுறங்களிலும் துத்தநாகத் தகடுகளை விரித்த இறக்கைகளைப்போற் செய்து தீவ்வைத்துப் பிணைத்து அத்தகடுகளக்கும் தான் கால் வைத்தழுத்தும் சங்கிலிக்கும் பற்றுதலிருக்கும்படி கம்பியினுற் சேர்த்துப் பின்னர்த்தான் உட்காரவேண்டிய ஆசனத்தில் அமர்ந்து பைஸிகல் வண்டியைவிடவே, அது 'கிர்' என்ற சப்தத்துடன் பெருங்குழுகு, ராஜாளிபோன்ற பறவைகளின் இறக்கைகளைப்போல் பட்டவென்றடித்துக்கொண்டு கிளம்பிவிட்டது. எட்டடி உயரத்தில் அது சிரமமில்லாமற் செல்லுவது ஸாத்நியமாயிற்று. இதைக் கேட்கையில் இறக்கைகொண்ட பைஸிக்ள்களும் கூடிய சீக்கிரத்தில் உலகத்தில் வரலாகாதென்ற ஸந்தேகம் இருப்பானேன்?

WAR NOTES. யுத்தக் குறிப்புகள்.

A SOLDIER'S TACTICS.

பிரஜ்ஞையற்றவன்போற் பசப்பிய

போர்வீரன்.

பால்கன் யுத்தகலத்திலே சென்றமாதம் நடந்தேறிய ஒரு சண்டையில் ஸெர்விய முற்காவல் படையைச்சேர்ந்த ஒரு போர்வீரன் அகஸ்மாத்தாகத் திரளான பகைவாரசைநீயத்துடன் ஊடாட நேர்ந்தது. அவன் இருந்தவிடமோ ஒரு மலையைச் சார்ந்த கற்பாறையின் இடைவெளி. சுமார் கால் மைல் தூரத்திலே பகைவரது சேனா ஸமுத்திரத்தைத் தூரதிரடிக்க கண்ணடியினுற் கவனித்த இந்த ஸர்விய

வீரன் சரேலென்று பின்புறந்திரும்ப, அங்கும் சிலர் சூழ்ந்து வருவதற் தெரிந்தது. அதன்பேரில்தான் முரட்டுத் தனமாக வேலை செய்வது பயன்படாதென்று அவன் மதித்து தன் கைத்துப்பாக்கியையும் ராணுவ உடையையும் தூரத்தில் எறிந்துவிட்டு, அரைக் கச்சையுடன் கருங்கல்லின்மீது பிரஜ்ஞையற்றுக் கிடப்பவன்போல் படுத்துக்கொண்டான். இதற்குள் பகைவர் நெருங்கிவிட்டார்கள். உறக்குகையில் ஒரு மனுஷ்யனுடைய உச்சவாஸ சிச்ச வாஸங்கள் எவ்விதமிருக்குமோ அவ்விதமே இந்த ஸர்வியப் போர்வீரனின் சவாஸமிருந்தது. எவ்வித அபாயத்தையும் எதிர்பாராது உறக்கும் சீலையில் அந்த ஸர்வியன் படுத்துக் கிடந்தானுமே வந்த பஸ்கேரியர் இவ்வொரு காட்டுமிராண்டியென்று கருதிக் காலாலுதைத்து இப்புறம்புறம் புறட்டி யெழுப்பினார்கள். மெதுவாகக் கண்கலிழித்தான் ஸெர்வியன்; பகைவர் அவ்வொரு உளவாளிபோலவென்று சந்தேகித்து ராணுவ சம்பந்தமான பலவகைக் கேள்விகளைக் கேட்டார்கள். ஏதற்கும் ஸெர்வியன் சரியான பிரதி யுத்தரஞ்சொல்லாமல் சித்த ஸவாத்நியமில்லாத பைத்தியத்தின் நடத்தையையொப்பப் பல்லிளிப்பதும், பரிஹவிப்பதும், முன்னும் பின்னுமாகக் கையை நீட்டித் தான் துப்பாக்கிகொண்டு சுடுபவன்போல் அபிநயிப்பதும், பிறகு தானே யிறத்தவன்போல் 'தொபீர்' என்று பாறையில் வழுவதுமாகப் பாசாங்கு செய்யவே, பகைவர், இவன் உண்மையான பைத்தியக்காரன் என்று மதித்து, தமது பாசறைக்கு இவனை யழைத்துச் சென்று தமாவூர் செய்துகொண்டிருந்தார்கள்; இவ்வதமாக 3 தினங்கள் கழிந்தன; நான் காம்நான் கள்ளிரவிலே ராணுவப் பிரா தான்யமாயிருக்கும் ஓரிடத்தில் வெடி மருந்து வைத்து வெடிக்கச்செய்யவேண்டுமென்னும் நோக்கத்துடன் பகைவருள் நால்வர் புறப்பட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள்; இந்த நான்குபேர்களுக்கும் பகைவர் படை தளகர்த்தாதாகீது கொடுத்ததைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த ஸெர்வியப் போலிப் பைத்தியம் தனக்கும் வெடிமருந்து வைக்கத் தெரியுமென்றும், ஜர்மானிய போர்வீரர்கள் பழகுகையில் தான் பார்த்திருப்பதாகவும், தானுந் கூடச்சென்று காரியத்தை முடித்து வருவதாகவும் சொன்னான்; அந்நள்ளிரவில் பைத்தியத்திற்கு சித்தஸ்வா

தினம் சரியாக வந்துவிட்டதென்று மதித்த தளகர்த்தர் அவ்விதமே நீயும் வாவுவென்று சொல்லியழைத்துப்போனார். ஆனால் அப்போலிப் பைத்தியத்தினிடம் துப்பாக்கியாவது வேறு விதமான வெடிமருந்துச் சமாவது கொடுக்கவேண்டாமென்று தளகர்த்தர் உத்தரவுகொடுத்து விட்டார். ஏனென்றால் ஒருவேளை இப்பைத்தியக்காரன் உளவாளியாக விருப்பானேயாமா னால் துன்பம் நேரிடக்கூடுமென யெனக் கருதி அவர் அவனிடம் போராயுதம் ஒன்றுக் கொடுக்கச் சொல்லவில்லை. மேற் சொன்ன நால்வரும் இந்தப்பைத்தியம் ஸகிதம் மூன்று மைல் தூரம் கால்நடையாகச்சென்று நேசப்படையாளரது ஒரு வெடிமருந்துச் சாலைக்குச் சமீபமாய்ப் போய்ச் சேர்த்தார்கள். இரவு பதினாந்து நாழிகைக்குமேலாகி விட்டது; இவ்வைந்துபேர்களும் அடிமேலடிவைத்து 3 மைல் தூரம் போயிருக்கிறார்கள்; மேலேசொன்ன அவ்வெடிமருந்துச் சாலைக்குக் காவலர்களாக இரண்டு ப்ரான்சியத் துருப்பாளர்கள் எதிரும் புதுருமாகச் சுற்றிவந்து கொண்டிருந்தார்கள். அக்காவலர் காவல் அணிந்திருந்த பூட்ஸ்கள் 'டப், டப், டப், டப்' என்று ஒலி யெழுப்பிக் கொண்டிருந்தன. ஒருவன் முன்புறத்திலும் மற்றொருவன் பின் புறத்திலும் உலாவக் காவல் புரிகையில், இருவரும் மருந்துச் சாலையின் பக்கவாட்ட மூலையில் ஐந்து ஈயிஷங்களுக் கொருமுறை சந்தித்துக் கொள்ளுவார்கள். இதைக் கவனித்துக் கொண்டிருந்த பகைவர் நால்வருள் தலைவனைத்தவர மற்ற மூவர்கள் கால் பூட்ஸையும் உடையையும் கழற்றித் தரையில் வைத்துவிட்டு வெடிமருந்தும், தரையைப் பறிப்பதற்காக ஒரு சிறிய கைக்கோடாலியையும் தாங்கிப் புரண்டுகொண்டே போனார்கள். பகைவர் தலைவன் பைத்தியம் இருக்கும் ரூபகத்தைக் கைக்கொண்டு நீயும் போவெனவும் சரியென்று தலையாட்டிவிட்டுப் புரண்டவாறே காவலாளர் சந்திக்குமிடத்தை நாடிச்சென்றான்; இருளானதனாலே ஒரு கஜம் இரண்டு கஜங்களக்கப்பறம் இன்னது நடக்குமென்று தெரிய முடியாமலிருந்தது. போலிப் பைத்தியம் ஸெர்விய ஜாதுவானதினாலேயும் வெடிமருந்துச் சாலையின் காவல் துட்பக்களையும் முறைகளையும் செவ்வையாயறிந்தவனானாலேயும், புரண்டுபோகிற

வண்ப்போல ஐந்தாறு கஜம் போய்ப்பிறகு சரேலென்றெழுந்து மிக்க மதியூகத்துடன் காவலர் அருகிலோடினான்; தான் நண்பனென்றும் நேசப்படையைச் சேர்ந்தவனென்றும், தான் வந்திருக்கும் காரியம் மிகுந்த அவசரமென்றும் சொல்லிக்கொண்டே சிறக காவலர் அவனிடமிருந்து சகல விவரங்களையும் கேட்டுக்கொண்டு அரைமைல் தூரத்திலிருக்கும் தமது பட்டாளத்திற்குச் செப்தி யனுப்பலாமாவென்று யோசித்தார்கள். அதற்குப் போலி பைத்தியம் அப்படி யொன்றும் வேண்டாம் தனக்கு ஒரு காவலன் உதவிசெய்தால் அந்நான்கு பேர்களையும் உயிருடன் பிடித்துக்கொண்டுபோய் விடலாமென்று சொல்லி ஒரு கிறிஸ்தவ திருமயவும் ஒட்டோடித் தலைவனிருக்குமிடம் புரண்டு வருபவன் போல் வந்து தான் ஓரிடத்தில் மருந்து வைத்துவிட்டதாகவும் அதை அவனுக்குக் காண்பிப்பதாகவும் பசுப்பித் தலைவனையும் அழைத்துச் சென்றான். சிறிது தூரஞ் சென்றதும் பைத்தியம்போல் நடத்த னொவியவரன் குய்மென்று கிளம்பித் தலைவனின் கைத்துப்பாக்கியைப் பிடுங்கிக்கொள்ள, அதே சமயத்தில் காவற்காரரில் ஒருவன் அத்தலைவனை ஒரு மரத்திற் சேர்த்துக் கட்டிவிட்டான். பிறகு தலைவனின் உடையைத் தானுடுத்துப் பைத்தியம் மெதுவாக முதலிலிருந்த விடத்திற்குச் சென்று தலைவனைப் போலவே கின்று ககாண்டிருந்தான்; புரண்டசென்ற மூவர்கள் வெடிமருந்து வைத்துவிட்ட சேதியைத் தெரிவிப்பதற்காக அவர்களில் ஒருவன் திரும்பிவர, அவனையும் தலைவனைப் போலவே ஒரு மரத்திற் கட்டிவிட்டான்; போனவன் திரும்பிவராமையைக்கண்டு பகைவரைச் சேர்ந்த மற்றிருவருள் ஒருவன் மெதுவாகப் புரண்டுவரவும், தன் தலைவன் ஆடை தரித்திருந்த பைத்தியத்தைத் தலைவனென்றே கினைத்து அவன் காட்டிய வழியே தொடர்ந்து சென்றான்; அவனும் மரத்தில் கட்டுப்பட நோந்தது; பாக்கியிருந்தவன் ஒருவன்தான். அவனையும் தந்திரோபாயத்தினால் அழைத்துவந்து கட்டிப்போட்டபிறகு, அரைமைல் தூரத்திற் கப்பாலுள்ள நேசப்படையாளருக்குச் செய்தியனுப்பித் தகுந்த பந்தோபஸ்துடன் பகைவர் இடம் நோக்கிச் சென்று முற்றுகைபோட்டி அந்த ரெஜிமெண்டை அப்

படியே கைதிகளாகப் பிடித்துக்கொண்டு போய்விட்டார்கள். பைத்திய மென்று பசுப்பிப் பார்ப்பதும் காரியஞ்செய்த போர் வீரன் இப்போது அவ்விராணுவத்தில் பெரியதும் பொறுப்புமிருந்ததுமான ஒருத்தியோகம் வகித்து சிற்கிறான். பார்த்தீர்களா, போலிப்பைத்தியத்தின் சூழ்ச்சியை!

WASTE MILK TINS.

விரயமான பால் டப்பிகள்.

‘கள்ளனுக்குள்ளே குள்ளன்’ என்பது போல எவ்வளவோ பணம் செலவுசெய்து கடியாரவேலையை யொப்ப ஒவ்வொரு காரியமும் கருத்துடன் கவனிக்கப்பட்ட போதிலும் சிறிசில விடங்களில் ராணுவ வேலைக்காகப் பந்தோபஸ்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் சாமான்கள் களவுபோய்க்கொண்டிருக்கின்றனவென்று பற்பல செய்திகள் வெளியாய்க்கொண்டிருக்கின்றன. அலெக்ஸாண்டிரியா துறைமுகத்திற்கும் ஸோலம் என்னுந் துறைமுகத்திற்கும் மத்தியில் தருப்பார்களின் உபயோகத்திற்காகவென்று பால் டப்பிகள், பிள்கோத்துப் பெட்டிகள், சுருட்டுப்பெட்டிகள், தானியாதிகள் ஊறுகாய்கள் முதலியன சேகரஞ்செய்து கப்பலில் அடக்கம் பண்ணப்பட்டிருந்தன. அவைகளில் 181 பவுன் மதிப்புள்ள பால் டப்பிகள் (Condensed milk) திருட்டுப் போய்விட்டன. ரேவுத்துறையிலிருந்து கப்பலில் ஏற்றும்போதோ, கப்பலிலிருந்து ரேவுத்துறையிலிறக்கும்போதோ, அல்லது கப்பலில் தானோ அவை திருட்டுப்போயிருக்கவேண்டும். கப்பலில் உக்கிராணப் பகுதியைச் சேர்ந்த ஆபீஸரைத்தவிர மற்றவர் அப்பண்டங்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கும் இடம் போகமுடியாது. அவ்வாபிஸர் திருட்டுத்தனமாகத் தமது சொந்த உபயோகத்தினிமித்தம் பால்பெட்டியை யெடுத்திருந்தாலும் 181 பவுன் பெறுமான ஆயிரக்கணக்கான பெட்டிகளை யுடைத்துப் பாலைக்குடித்திருப்பாரா, என்ன? அப்படியிராது. ஆகவே ரேவுத்துறையில் வேலை செய்வோர்தான் இத்திருட்டிற் கலந்திருக்கவேண்டுமென்று அனுமானிக்கப்படுகிறது.

PART VIII.

MORAL STORIES.

நீதிக் கதைகள்.

சீலவதி.

(70-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

பிச்சைக்காரன்:—‘கங்கா ஸ்நானம், கங்கா யாத்திரை.’

சீலவதி:—‘அப்படி யென்றால் எனக்கு ஒன்றும் விளங்கவில்லை. உங்களுடைய மனோபிஷ்டத்தைச் செவ்வையாகத் தெரிவியுங்கள், கங்கா ஸ்நானத்தினிமித்தம் கங்கை யாத்திரை போவதாகப் பலர் சொல்லுவதுண்டு. உமக்கு அதை லாகவேண்டுமென தென்ன? வியத்தமாகச் சொல்லுங்கள்.’

பிச்சைக்காரன்:—நான் சொல்லுவது உனக்கு விளங்கவில்லை. கங்கா நதிக்கு வடகரையிலிருக்கும் ஸ்ரீ காசி யென்கிற வாரானசி கேஷத்திரம் போய் அங்கு ஆவிர்ப்பவித்திருக்கும் எனது ஹிருதய கமலவாசியாம் ஸ்ரீ விசுவநாதரைத் தரிசித்து அவரது பாதபத்மங்களில் வணங்கி இப்பூதவுடலைத் தவிர்த்த மெய்யன்பு பூண்டதும் சாந்தம் மிகுந்ததுமான மோகூத சாம்ராஜ்யம் பெறவேண்டுமென்பதே எனது கோரிக்கை. அதற்காகப் பெண்ணே, உன் உதவியை நாடி இவ்விடம் வந்திருக்கிறேன்.

சீலவதி:—‘ஆஹா! (ஒருபுறமாக) இப்பெரியவருக்கு என்னால் என்ன செய்யக்கூடும்? இன்றையதினம் என்வசம் ஒரு தம்பிடி கூடக் கிடையாதே. (வறிஞ்ணப்பார்த்து) பெரியவரே, நானொரு பெரிய அபாக்கியவதி. உங்களுக்கு உதவிபுரியும் மார்க்கமொன்றும் எனக்குத் தோன்றவில்லை; நான் உதவி செய்யக்கூடிய ஸ்திதியிலுமில்லை; அதற்காக மிகவும் வருந்துகிறேன்.’

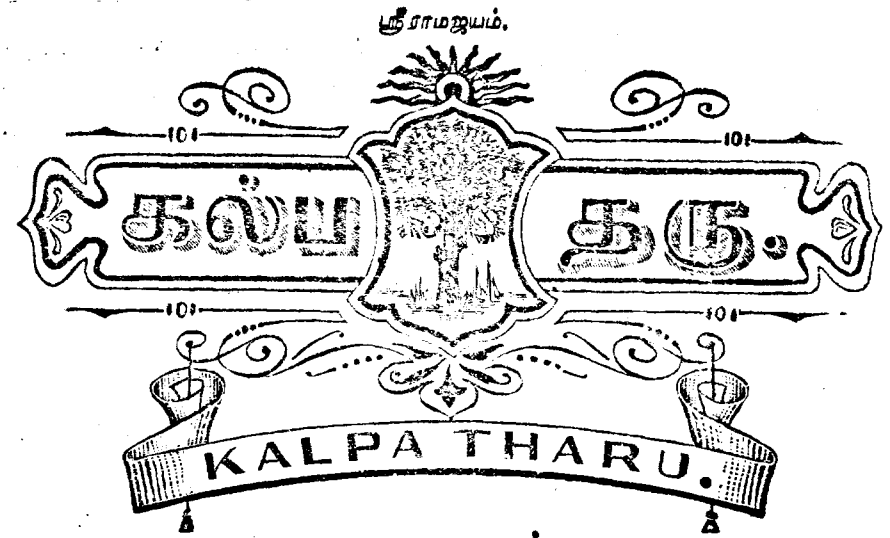
பிச்சைக்காரன்:—‘இல்லை, அப்படிச் சொல்லாதே அம்மணி, நான் உன்னை நம்பமாட்டேன். எனக்கு ஏதாவது கொடுத்து நீ உதவித்தான் தீரவேண்டும், இல்லாத பகூத்தில் நான் எப்படிக் காசிமாநகர் போய்ச் சேரமுடியும்? உன்னைப் பார்த்தால் விசேஷபத்தியோடு கூடினவளாகத் தோன்றுகிறதே.’

சீலவதி:—‘எனது ஏழ்மைத் தனத்தை நான் தெரிவித்துக் கொள்வதிற்பலனென்றுமில்லை. ஐயா, எனது பர்த்தா இப்போது விட்டிலில்லாத சமயம், ஆகையால் சற்றுநேரம் காத்திருங்கள். அவர் கடையிலிருந்து கூடிய சீக்கிரம் வந்துவிடுவார். உங்களுக்காக நான் அவரிடம் பரிந்து பேசி ஏதேனும் வாங்கி உதவுகிறேன். சொற்ப நேரம் தயவுசெய்து தாமதிக்க வேண்டுகிறேன்.’

பிச்சைக்காரன்:—உன் கணவன் வரும்வரையில் நான் ஏன் காத்திருக்கவேண்டும்? வியாபாரத்தை யுத்தேசித்து அவன் வெளியிற் போயிருக்கிறான்;

இராகு காலம்.									
காலம்.	ரூபிதம்.	நிங்கன்.	செவ்.	புதன்.	வியா.	வென்.	சனி.		
இராகு காலம்	2.கவ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ		
குளிகை காலம்	2.க	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ		
இராகு காலம்	2.க	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ		
சுபமுகூர்த்தங்கள்.									
அ. வியாழன், உதிச்ச நாதினச் சக-அக்குமேல் 2-உ-அக்குள் கடக லக்கினத்தில் சுபமுகூர்த்தம். சந்திரப்பிரதி.									
2.கவ வெள்ளி, உதிச்ச நாதினக் 2-உ-அக்குமேல் 2-உ-அக்குள் வியாழனாதி சுபமுகூர்த்தம்.									
2.கவ புதன், உதிச்ச நாதினக் 2-உ-அக்குமேல் 2-உ-அக்குள் வியாழனாதி சுபமுகூர்த்தம்.									
2.கவ ரேவதி, உதிச்ச நாதினக் 2-உ-அக்குமேல் 2-உ-அக்குள் வியாழனாதி சுபமுகூர்த்தம்.									
2.கவ மகம், மாணிக்கவாசகஸ்வாமிக்கள்.									
2.கவ பூரம், அமரரீதி நாயனார்.									
2.கவ ரேவதி, கவிக்காமநாயனார்.									
2.கவ வாராநாயர் திருநகரத்திரங்கன்.									
2.கவ ஸ்வாதி, பெரியாழ்வார்.									
2.கவ அனுஷம், மீமன்ஞதமுனி.									
2.கவ மூலம், திருப்பள்ளியாழ்வார்.									

நகரத்திரங்கன்.	இராகு காலம்.	ரூபிதம்.	நிங்கன்.	செவ்.	புதன்.	வியா.	வென்.	சனி.
அசுபதி	2.கவ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ
பரணி	2.கவ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ
கார்த்திகை	2.கவ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ
உரோகணி	2.கவ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ
மிருகாணி	2.கவ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ
திருவாதிரை	2.கவ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ
புனர்பூசம்	2.கவ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ
பூசம்	2.கவ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ
மூலம்	2.கவ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ
பூரம்	2.கவ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ
உத்திரம்	2.கவ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ
ஹஸ்தம்	2.கவ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ
செத்திரை	2.கவ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ
ஸ்வாதி	2.கவ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ
விசாகம்	2.கவ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ
அனுஷம்	2.கவ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ
கேட்டை	2.கவ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ
மூலம்	2.கவ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ
பூரம்	2.கவ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ
உத்திராடம்	2.கவ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ
திருவோணம்	2.கவ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ
அவிட்டம்	2.கவ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ
சதயம்	2.கவ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ
பூரட்டாசி	2.கவ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ
உத்திராட்டாசி	2.கவ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ
வேரதி	2.கவ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ	2.உ

அறிவு வளர்ச்சிக்கான வாராந்தத் தமிழ்ப் பத்திரிகை.

புத்தகம் 1. } பிங்களவசு ஆனிமீ 10உ சனிக்கிழமை. { ஸஞ்சிகை 4.
Vol. 1. } SATURDAY, 23rd JUNE—1917. { No. 4.

PART I.

WEAPONS OF THE WAR.

யுத்தக் கருவிகள்.

பிரிடிஷ் கடற்படை.

யுத்தமென்றிருந்தால் அதற்குரித்தான சகலவித கருவிகளும் தானே வந்து ஒவ்வொரு கருவியாரிடமும் சேர்ந்துவிடும். அவரவர் தங்கள் தங்களுடைய கருவி ஜபபேரிகை யடிச்சுவண்டுமென்றும் வெற்றிக்கொடி நாட்டவேண்டுமென்றும் உடையப்பது எங்கும் ஸகஜம். அதுபோல விசேஷ உக்ரத்தோடு நடைபெறும் ஜரோப்பிய யுத்தத்திலே உலகத்தார் அறிய வெளி வந்திருக்கும் யுத்தக்கருவிகள் பலவகை களாயிருக்கின்றன. அவைகளில் கடல் சம்பந்தமானவைமட்டுமே இப்போது எடுத்து விவரிப்போம். முதலாவது போர்க்கப்பல். இது பிரிக்கிகள் வைத்துப் பொருத்தும்படியாகவும், உள்ளிருந்தவாறே வெளிப்புறம் நோக்குவதற்கு உகந்த முடிபோட்டுத் திறந்துகொள்ளக்கூடிய வகையாகவும் இருக்கும். பிரிடிஷ் கடற்படை யைப் பொறுத்தமட்டில் 10 வகைப் பாசுபாடுகள் உண்டு; ஆனால் யுத்த

ஸம்சேபத்தை முன்னிட்டு ஒன்றுக்கும் மற்றொன்றுக்குமுள்ள வித்தியாசம் சிறிதளவாகவே யிருப்பதாகலின், அப்பாருபாடுகளை ஐந்து வகைகளாகப் பிரிக்கலாம். அவையாவன:—சண்டைக் கப்பல்கள் (battle-ships), சண்டைக் க்ரூஸர்கள் (battle-cruisers), போர்க்கவசமிட்ட க்ரூஸர்கள் (cruisers), நாசகாரிகள் (destroyers), ஜலக்கீழ்க் கப்பல்கள் (submarines).

போர்க்கப்பல்கள்.

கடற்படையில் முக்கியமாயிருக்கும் தொகுதி போர்க்கப்பலேயாகும். சமீபத்திற் கட்டப்பெற்ற போர்க்கப்பல்கள் கடற்படையிற் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன; அவைகளுக்கு ட்ரெட்னாட் (Dreadnought) என்று சொல்லுவார்கள். அப்பெயர்கொண்ட கப்பல்களில் பெரிய பெரிய பிரங்கிகள் வைத்துப் பொருத்தப்பெற்றிருக்கும். சாதாரணமாக 'ட்ரெட்னாட்' கப்பல்களில் 12 அங்குலக் குறுக்களவுள்ள 10 பிரங்கிகளுக்குக் குறையாமலும் நான்கு அங்குலக் குறுக்களவுள்ள பிரங்கிகளுள் 16-க்குமேல் 20-க்குள்ளாகவும் வைக்கப்பட்டிருக்கும். இவ்வகைக் கப்பல்கள் மணி ஒன்றுக்கு 21 நாட் (knot) தூரம் செல்லக்கூடியவை. (ஒரு 'நாட்' என்பது ஒன்றே அறைக்கால் மைல்). இப்போர்க்கப்பல்கள் 17,000 டன்களுக்குமேலும் 25,000 டன்களுக்குள்ளாகப் பாரம் ஏற்றிக்கொள்ளக்கூடியவை. போர்க்கப்பல்களில் போருக்குரிய முக்கிய அம்சம் பிரங்கிகளேயாகும். 1910-ம் ஆண்டில் தயாரிக்கப்பட்ட 12 அங்குல பிரங்கிகள் இப்போது 14 அல்லது 15 அங்குல பிரங்கிகளாகக் கட்டப்பட்டு வருகின்றன. 16 அங்குல பிரங்கிகள் தயாராவதாகவும் எமக்குக் கேள்வியுண்டு. ஒவ்வொரு பிரங்கியின் நீளம் அதன் குறுக்களவைக் காட்டிலும் 45 மடங்கதிகமாயிருக்கும். 15 அங்குலக் குறுக்களவுள்ள பிரங்கியின் நிறை 96 டன். அதில் வைத்துச் சுடப்படும்படியான குண்டின் நிறையோ 1950 ராத்தல். அதன் பெயர்க்குந் தன்மையோ (muzzle energy) 84,000 'புட்-டன்ஸ்' அதாவது ஒருவெடியிலுடைய பலமானது 7000 டன் நிறையுள்ள ஒரு கப்பலை அதன் ஸ்தானத்தினின்றும் 12 அடி உயரம் ஆகாயத்திற்குள் பக்கடிய வன்மைகொண்டது.

போர்க்கப்பற் கவசம்.

போர்க்கப்பல்களிலுள்ள பிரதானமான அங்கம் பிரங்கியென்று இப்போது தெரிந்தது. போர்க்கப்பல்களின் கவசமாயிருப்பது எதுவென்பதைச் சிறிது ஆராயவேண்டும். பிரங்கிகள் நாளுக்குநாள் விருத்தியாவது ஒருபுறமிருக்க, மற்றொருபுறத்தில் கப்பலின் இதர வகைப் பாதுகாப்புகளும் சீர்திருந்தப்பெற்று வருகின்றன. கப்பலின் வெளிப்புறம் மரத்தினால் செய்யப்பட்டதல்ல; எஃகுத் தகடுகளால் பரப்பப்பட்டிருக்கிறது. சாதாரண கப்பல்களுக்கென்றால் அத்தகடுகள் இரண்டு அல்லது நான்கு அங்குல கனமாயிருக்கும். மேற்சொன்ன 'ட்ரெட்னாட்' வகைகளைப் பொறுத்தமட்டிலோ அத்தகடுகளின் கனம் 10 அங்குலங்களுக்குமேல் 12 அங்குலம்

களுக்கு உள்பட்டதாக விருக்கும். 'ஐரன் ட்யூக்' போன்ற 'ஸூபர் ட்ரெட்னாட்' சண்டைக் கப்பல்களுக்குப் போடப்பட்டிருக்கும் எஃகுத்தகடுகள் 14 அங்குலக் கனமுள்ளவை. இவ்விதமான தகடுகளில் குண்டுகள் பட்டாலும் துளைப்பது கடினம். தெறித்துப்போய்விடும். பிரங்கியிலும் எஃகுக் கவசத்திலும் போர்க்கப்பல்கள் பலம் பெற்றிருப்பதைப்போலவே போர்க்கப்பல்களின் பதிப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் 'டார்பீலோ' வென்னும் துளை வெடிகளின் சக்தியும் அதிகமாக்கப்பட்டிருக்கிறது.

க்ரூஸர்கள்.

இதவும் கடற்படையைச் சேர்ந்த அம்சங்களில் ஒன்று. சண்டைக் கப்பல்களில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் கருவிகளின் தீவிரமும் எவ்வளவு அவசியமானதோ அவ்வளவு அவசியமாகும் கப்பலின் வேகமும். இதுவரையில் சண்டைக் கப்பல்கள் மணி ஒன்றுக்கு 15-முதல் 18 'நாட்' வேகத்துடன் போகும்படி விசை வைக்கப்பட்டிருந்தது. தற்போது 21 'நாட்' வேகத்துடன் செல்லும்படி அமர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. உயர்ந்த வேகத்துடன் செல்லும்படியான சிற்சில நூதன அமைப்புக்களோடுகூடிய கப்பல்களும் கட்டிவிடப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளுக்குத்தான் சண்டைக் க்ரூஸர்கள் (battle-cruisers) என்ற பெயர். அவை சண்டைக் கப்பல்களைப்போல பாரியான ஆகிருதியோடு கூடினவையல்ல; சாதாரணமான போர்க் கவசமிட்ட 'க்ரூஸர்'களைப் போன்ற சிறிய ஆகிருதியோடு கூடியனவுமல்ல. ஆனால் சண்டைக் கப்பல்களிடமாகவுள்ள பலமும் க்ரூஸர்களிடமாகவுள்ள வேகமும் பொருத்தியவை. சண்டைக் கப்பல்களுக்குப் பலமுண்டு, வேகமில்லை; க்ரூஸர்களுக்கு வேகமுண்டு, (சண்டைக் கப்பல்களைப்போல்) பலமில்லை. ஆகவே பலமும் வேகமும் சேர்த்திருக்கக்கூடியவை இந்த 'சண்டைக் க்ரூஸர்களே'யாம். ஒரு சண்டைக் க்ரூஸர் கப்பல் மணி ஒன்றுக்கு 25-முதல் 30 'நாட்' வேகத்துடன் கடலிற் செல்லக்கூடியது. இப்போது கட்டப்பட்டிருக்கும் புதிய க்ரூஸர்கள் பண்டைக்காலக் கவசமிட்ட (Armoured) க்ரூஸர்களையும் பாதுகாப்பமைப்புக்கொண்ட (Protected) க்ரூஸர்களையும் போலல்லாது நூதனவகையான மாதிரிகளாகக் கட்டிமுடிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. பொதுவாக க்ரூஸர்களுக்குச் சண்டைபோடும் வேலைகிடையாது. சுற்றித்திரிந்து பாதுகாப்பதற்கும் பாராக்கொடுப்பதற்கும் அவை பெரும்பாலும் உபயோகிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

துளைவெடி படகுகளும் நாசகாரிகளும்.

இவ்விரண்டும் கடற்படையைச் சேர்ந்த அங்கங்கள். சரீரத்திற்கு ஒவ்வோர் உறுப்பும் எத்தன்மைகொண்ட வேலை செய்கிறதோ அப்படியே மேற்சொன்ன இரண்டு அங்கங்களும் கடற்படைக்கு வேலை செய்கின்றன. ஈ, கொசு, எறும்பு முதலியன நம்மீது உட்கார்த்தால் நமக்கு எவ்வளவு அருவருப்பும்தொந்தரவும் உண்டாகின்றன பாருங்கள்; அம்மாதிரியாகவே

துளை வெடி படகுகளும் நாசகாரிகளும் பகைவர்க்குத் தொந்தரவு செய்து கொண்டிருக்கும் வேலையையே கவனித்து நிற்கும். பிரான்சிஸ் 'டார்பீடோ போட்டுகள்' என்னும் துளை வெடிபடகுகளை ஏகமாய்க் கட்டினார்கள்; அதே மாதிரி படகுகளை ஜர்மானியரும் கட்டவாரம்பித்தார்கள். இந்தத் துளை வெடிபடகுகள் செய்யும் வேலைகளோடு இதர வேலைகளையும் செய்க்கடிய பலமும் விசையும் பொருந்திய கப்பல்களைச் செய்யக்கருதிய பிரிடிஷார் 'நாசகாரிகள்' (Destroyers) என்னும் ஒரு புதுமைபான கப்பலைச் செய்ய லாயினர். அவ்வகைக் கப்பல்கள் செய்யும் தீரமும் வீரமும் பொருந்திய வேலைகளுக்கு இவ்வைரோபிய யுத்தத்தில் தெரியவரும் ஸம்பவங்களே போதுமானவை. எதிரிகளுக்குச் சல்லியங்கொடுத்துக் கொண்டிருப்பதில் இந்நாசகாரிக் கப்பல்களுக்கு மிஞ்சித்தான் மற்றெதுவும். இவை துளை வெடிபடகுகளைக் காட்டிலும் பெரியவை. வேகமாகச் செல்லக்கூடியவை. சடுதியில், அடுத்தடுத்து 'பட் பட்' என்று வெடிதீர்க்கும் யந்திரவிசையடங் கிப சிறு பிரங்குகளையொப்ப துளைவெடிகள் இந்நாசகாரிகளில் வைக்கப்பட்டிருக்கும். பாதுகாப்புக்காக அந்நாசகாரிகள் அமர்த்தப்படுகையில் ஏதே னும் தொல்லை நேரும் பட்சத்தில் அதிலிருந்து விடுவித்தக் கண்டிக்கும் பொருட்டே அக்கருவிகளும் வெடிகளும் நாசகாரிகளில் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதிகாரிகள் 'நாசகாரிக்' கப்பல்களை இரண்டு வகைகளாகப் பிரித்து ஒன்றுக்குக் 'கடல் நாசகாரி' பென்றும் மற்றொன்றுக்கு 'நதி நாசகாரி' பென்றும் பெயரிட்டிருக்கிறார்கள். அப்பெயரை வாசிக்கும்போதே அவை செய்யும்வேலை இப்படிப்பட்டதென்பது தெரியக்கூடும். முதலிற் சொல்லப்பட்ட கடல் நாசகாரி பென்பது சமுத்திரத்திலே சண்டைக் கப்பல்களும் க்ருஸர் கப்பல்களும் சேர்ந்த கடற்படை செல்லுங்கால் அதற்குரிய ஏவற்றொழில் புரிந்துகொண்டிருக்கும். பன்னர்க் குறிக்கப்பட்ட 'நதி நாசகாரி' பென்பது கரைப் பாதுகாப்பைக் கவனிப்பது. புதுமாதிரியாகச் செய்யப்பட்டிருக்கும் பிரிடிஷ் துளைவெடி படகுகள் இப்போது நாசகாரிக் கப்பல்களாக வேலை செய்வதும் கரைப் பாதுகாப்பையும் பாரா கொடுப்பதையும் கவனித்துக்கொண்டிருப்பதும் இங்கு கவனிக்கத் தகுந்தவை.

ஜலக்கீழ்க் கப்பல்.

இதற்குத்தான் ஸப்மரீன் (Submarine) என்று ஆங்கிலத்திற் பெயர் வழங்குவது. இது கடலிற் பிறர் பாராதிருக்கும்படி ஜலமட்டத்திற்குப் பத்து அல்லது இருபது அடி ஆழத்திற்குக் கீழாகவே அமுங்கிச் செல்லு ளது. இம்மாதிரியாகப் பதினான்கு மணிகேரம் இருக்கக்கூடியவாறு விசைகள் அமைக்கப்பெற்றது. துளைவெடிகளை விடுக்கும்படியான குழாய்களும் ஜலக்கீழ்க் கப்பல்களில் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஜலக்கீழ்க் கப்பல்களின் வரலாற்றினைக் குறித்துச்சென்ற சஞ்சிகையில் ஏற்கெனவே சொல்லியிருக்கின்றோமாதலால், இன்னுமதிகமாக இங்கு சொல்லாமல் நிறுத்துகிறோம்.

பாராகொடுத்துப் பகைவர் சமீபத்தில் அண்டாதபடி பாதுகாப்பதற்கும் பகைவர் சடுதியில் அறிபாதவாறு ஜலத்திற்குக் கீழாகவே சென்று துளை வெடிகளைப் பிரயோகிப்பதற்கும் ஸப்மரீன் என்னும் ஜலக்கீழ்க் கப்பல் உபயோகமாகிறது.

ஆகாயக் கருவிகள்.

கடற்படையைச் சேர்ந்த ஆகாயக் கருவிகள் இப்போது பெரிதும் விருத்தியாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்னிருந்த தற்கும் இப்போதிருப்பதற்கும் தீரம்ப வித்தியாஸமுண்டு. அப்போது ஸாமானியமாக விருந்த அக்கருவிகள் இப்போது பலத்திலும் எண்ணிக்கையிலும் வேலையிலும் பதினமடங் கதிகமாக்கப்பட்டிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். 1915-ம் வருஷவாரம்பத்தில் பிரிடிஷ் கடற்படையைச் சேர்ந்த கடல் ஆகாய விமானங்கள் (Sea-planes) 15-ம், ஆகாயக் கப்பல்கள் (airships) பத்தும் இருந்தன. இப்போதோ மேற்குறித்தவாறு அதிகமாக்கப்பட்டிருப்பதையாம் சொல்லாமலே நமது நேயர் தெரிந்துகொள்ளுவார்கள்.

படைப்பாடுபாடு.

பிரிடிஷ் கடற்படை மூன்று பிரிவுகளாகத் தொகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு தொகுதிக்கும் ப்ளீட் (Fleet) என்று சொல்லுவார்கள். அம் மூன்று தொகுதிகளும் எவையெவையெனில் 'ஹோம் ப்ளீட்', (Home fleet) மத்தியதரைக் கடற்படை (Mediterranean fleet), கிழக்குத் தொகுதி கடற்படை (Eastern fleet). பொதுவாக ஒரு தொகுதியில் அடங்கியுள்ள அங்கங்கள் எவை யெவையெனில் எட்டுக்கப்பல்கள் கொண்ட போர்க் கப்பற்பற்றுகுதி. 8 கப்பல்கள் அடங்கிய க்ருஸர் கப்பற்பற்றுகுதி. 22 கப்பல்களடங்கிய நாசகாரிப் படைத்தொகுதி. இவையன்றிக் கனி வெடியிடவும் கனி வெடிதுடைப்பவுமான கப்பல்கள், (Mine-layers and mine-sweepers) ஸப்மரீன்கள் முதலியன.

நிருவாகம்.

கடற்படையின் நிருவாகப்பொறுப்பு அட்மிரல்டியின் முதற்றலைவர் (First Lord of the Admiralty) என்பவரிடம் ஒப்புவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர் மந்திராலோசனைசபை மெம்பருமாவர். கடற்படை சம்பந்தமான சகல விவரங்களையும் குறித்து அவ்வாபிஸர் பார்லிமெண்டாருக்கும் சக்ரவர்த்தியாருக்கும் உத்தரவு சொல்லவேண்டியவராவர். அவருக்கு அவ்வப்போது யோசனை சொல்லிக் கடற்படை விவகாரங்களைக் கவனிப்பதன் நிமித்தம் கடற்படை யுத்தியோகஸ்தர்களும் சிவில் உத்தியோகஸ்தர்களும் சேர்ந்த ஒரு கமிடியுமுண்டு. அக்கமிடிக்கு 'அட்மிரல்டி' போர்டு என்று பெயர், இதுவே பிரிடிஷ் கடற்படையின் பொதுவான அமைப்பு.

PART II.

ஆரோக்கிய விமர்சனம்.

நமது சுற்றுப்புறங்கள்.

ஒருவனுக்கு எவ்வளவுதான் குணவிசேஷங்கள் பொருந்தியிருந்தாலும், ஒருவன் உயர்வான குலம் படைத்தவனாயிருந்தாலும், மாந்தியம் படைத்தவர் வம்சத்தில் உதித்த மங்கையை மணங்கொண்டிருந்தாலும், மற்றும் மதியுந்தனமு மிகுந்த உத்தமசீலம் மிகுந்தவனாயிருந்தாலும், அவன் தேகாரோக்கியம் செம்மையா யில்லாதபடியில், அவனுக்குப் பூவுலகத்தில் சந்தஷ்டியென்பதே கிடையாமற்போய்விடும். தேசசுகம் கெட்டுப்போனவர் தன்னந்தனியே விசாலமான தோட்டத்தின் மத்தியில் விஸ்தாரமாகக் கட்டப்பட்டிருக்கும் பங்களாக்களிலும் பர்னசாலைகளிலும் அடுக்குமாடிகள் வைத்து நிருமாணிக்கப்பட்ட உப்பரிகைகளிலும் வாஸஞ்செய்தாலுமென்ன, ஹம்ஸதுளிகா மஞ்சத்தில் பட்டுவேய்ந்த பஞ்சணமெத்தையில் படுத்தபந்து நித்திரைசெய்தாலுமென்ன, உதடசைய ஊரசையவும் நாஅசைய நகரசையவும், தலையசையத் தரணியசையவுமான செல்வாக்கு மிகுந்தவனாயிருந்தாலுமென்ன, பொன் வெளியினாலய தட்டுகளில் இதர முஸ்தீப்புக்களோடுகூடின செல்வ வகைராக்களிலும் உண்பதும் ஆடுவதும் பாடுவதும் பிரவிர்த்திகளில் புத்தியைச் செலவழித்துக் காலங்கடத்தினாலுமென்ன, ஆரோக்கியம் சீர்கெட்டிருக்குமாயின், மேற்கூறிய செல்வமனைத்தும் சூரியனைக்கண்டபனிபோல் இருக்குமிடந் தெரியாது மறைந்துபோகும். ஆனது பற்றியே பெரியோர்களாயினார் பூவுலக வாழ்க்கையைப் பரிமளிப்பது நோயற்ற வாழ்வே யெனக் கூறியிருக்கிறார்கள். இவ்விஷயத்தைப்பற்றிப் பல அத்தியாயங்கள் ஓய்ச்சலொழியில்லாமல் எழுதக்கூடுமென்றாலும் விஷயத்தின் பிராதான்யத்தையும், அதை நம்மவர்கள் அனுஸரிக்கவேண்டிய கிரமத்தையும் யாமறிந்தமட்டில் கொஞ்சங்கொஞ்சமாகத் தெரிவித்து ஆரோக்கிய ஸம்பன்னர்களாக நம் தேயத்தவர் வாழவேண்டுமென்றே கோருகின்றோம். ஆரம்பத்தில் நமது சுகக்கேட்டிற்கு வெளிக்காரணமாகவுள்ள நமது சுற்றுப்புறங்களை யெடுத்துக்கொள்வோம்.

நாம் வசிக்குமிடம் நல்ல காற்று வீசக்கூடியதும், அவ்விடத்தைச் சுற்றியிருக்கும் பூஸாரம் துர்நாற்றத்தை வீசக்கூடிய அசுத்தாதிகள் சேர்ந்து குவிந்திருக்கக்கூடிய நிலமாயிராமலும் பசுமை பொருந்திய செடி கொடிகளாலும் மணற்பாங்கு நிரம்பிய மைதானத்தாலும் சூழப்பெற்றதாயிருக்கவேண்டும். மனுஷ்யருடைய சுகவாழ்வுக்குப் பிரதமத்தில் ஆதாரமாயிருப்பது நாம் சுவாஸிக்கும் ஆகாயம்; அதுதான் பிராணவாயு. ஆவ்ஸெத்

தில் உதற்கு ஆக்ஸிஜன் (Oxygen) என்று சொல்லுவார்கள். நாம் சுவாஸிக்கும் ஆகாயம் பிராணவாயுவாயிருக்க, நாம் வெளிநிலம் ஆகாயம் வேறு ஆகாயமாயிருக்கிறது. அது கரியமில்லாது. உள்ளுக்கிழுக்கும் பிராணவாயு வானது நாசித்துவாரங்கள் மூலமாக நமது சரீரப் பிரதேசத்தினுட் சென்று இருதயம், குடல், மண்ணீரல், நுரையீரல், கொப்பூழ்ப் பிரதேசம் முகலான உட்புறங்களில் மிகவும் துண்ணிய கன்மையோடு சாஷ்டிசுச்சுரக அஜ்ஞா சக்ரத்தினால் வேலைசெய்யும் கருவிகளைச் சுத்திகரிக்க, அவையினை அசுத்தத்தை வாங்கி வெளியேற்றுகிறது. ஒவ்வொரு கணக்கிலும் ஜீவராசிகளுக்கு இன்றியமையாததாயிருக்கும் ஆகாயம் எப்படிப்பட்ட அமைப்புடன் பொருந்தியிருக்கிறதென்பதைக் கவனிப்போம். ஜகத்கிருஷ்டியில் செய்யப்படும் முதற்காரியமும் கடைசிக்காரியமும் பிறப்பதும் இறப்பதும் என எப்படித் கொகுக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அப்படியே பிறந்தபின் மூச்சை உள்ளுக்கிழுப்பதும், இறக்கமுன் மூச்சை வெளியில் விட்டுவிடுவதும் தெய்வ சங்கற்பங்களாக அமைந்திருக்கின்றன. அவ்விதம் சுவாஸம் வாங்கிச் சுவாஸம் விடுவதில் சம்பந்தப்பட்டிருப்பது ஆகாயமன்றி மற்றதொரு மல்ல; எங்கும் விபாபித்திருக்கும் ஆகாயத்திற்கு ஜீவராசிகளைப் பாதுகாக்கும் தெய்வத்தன்மை பொருந்தியிருப்பதை இங்கு சொல்ல வேண்டுமெனில்லை. கொஞ்சநேரம் மூச்சுவிடாமல் அடக்கிக்கொண்டிருப்போமானால் வயிறு உப்பிக் கண்கள் சிவந்து திக்குமுக்கலிட்டுத் தவித்துத் தரிமாறுகின்றோமல்லவா? காரணம் என்ன? நாம் சுவாஸிக்கும் ஆகாயத்தில் ஜீவாதாரமான அணுக்கள் மிகுந்திருப்பதும், சுவாஸத்தை யடக்கிவிட்டால் அவ்வுணுக்கள் வேலைசெய்ய இடமில்லாது ஜீவாதாரம் மலின மடைவதும் நிதர்சனமாகும். ஆகவே ஆரம்பத்தில் சுக ஆகாயத்தைப்பற்றியே நாம் பேசவேண்டியிருக்கிறது. ஆகாயம் என்று பொதுவாக இதுவரையிற் சொல்லுவர்தோமே யல்லாது அவ்வாகாயத்திற்கு கலந்திருக்கும் மற்றவை என்னென்ன வென்பதைச் சொல்லவில்லை. பஞ்சபூதங்களாகிய ப்ருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாசம் ஆகிய இவைகளை சகலவிதமான பரிசீலனைகளால் நன்றயுணர்ந்து ஒவ்வொன்றுக்கும் இவ்விவ்விதமான குணமுண்டென்று சாஸ்திரிய விற்பன்னர்கள் பாகுபாடு செய்திருக்கிறார்கள். அப்பாகுபாடுகளை ஆராயுமிடத்து மொத்தமாக ஆகாயத்தின் சேர்மானங்கள் நாலுவகையம் சங்களைப் புலப்படுகிறது. அதாவது பிராணவாயு, உப்புவாயு, கரிவாயு, ஜலவாயு. இந்நான்கு அம்சங்களோடு பூர்ணித்து ஆகாயம் என்ற பொதுப் பெயரோடு வழங்கும் அம்சத்தை ஜீவராசிகள், மனுஷ்யனானாலும் மிருகமானாலும் பகலியானாலும் மற்றும் ஊர்வனவானாலும், ஸதாஸர்வகாலத்திலும் (வேலை செய்யும்போதும் தூங்கும்போதும், நடக்கும்போதும் பேசும் போதும்) உபயோகியாமல் இருக்கமுடியாது. ஆகலால் உயிருடன் வாழ்வதற்கு ஆகாயம் அவசியமாகும். ஆகாயம் என்பது சிவப்பா அல்லது கறு

ப்பா, அதை நாம் எவ்விதம் பார்ப்பது என்று சிலர் வினவக்கூடும். அதை நாம் கண்களால் பார்க்கமுடியாத ஓர் அனாகிருதமான வஸ்துவாகுமது. ஆனால் உணரக்கூடும். எப்படியென்றால் ஆகாயத்தில் சலனம் ஏற்படு மாயின் அது அசையும். வகைக்கான் நாம் 'காற்று' என்றழைக்கிறோம். விசிறியினால் நாம் விசிறிக்கொள்ளும்போது நமது சரீரத்திற் காற்றப்படும உணர்ச்சி உண்டாகிறது; கொடிகளில் உலர்த்தியிருக்கக்கூடிய வஸ்திரங்கள், மரக்கிளைகள் முதலியன அசைந்தும்போது, அவ்விதம் அவைகளை அசைக்காட்டுவது எதலென்று தீர்க்காலோசிக்கமுடிக்து காற்றல்லாது வேறொன்று மில்லைபென்றே சொல்லும்படியாக விருக்கிறது. ஆகாயமென்று சாஸ்திரியமாகவும் காற்றென்று ஸாதாரணமாகவும் வழங்கும் இவ்வம்சம் தேகாரோக்கியத்திற்குக் காரணமான முதலம்சம் என்பதை எவராலும் மறுக்கமுடியாது.

SURMARINE BAGGED.

வாயடைக்கப்பட்ட ஜாக்கீழ்க் கப்பல்.

அசண்டாசாரமாக விருக்கும் நடுக் காணகத்தில் பூதபைசாசங்கள் நன்னிரவிற்குறை யாடுவதாக நமது பெரியோர்கள் அப்போதைக் கப்போது சொல்லி வந்ததுண்டு; இதை நம் நண்பர் பலர் தமது தினசரியனுபவத்தில் பெரியோரிடம் கேட்க முடியும். அது போல் பல மைல்தூரம் கண்ணுக் கெட்டின வரையில் தண்ணீரைத் தவிரவேறெதுவும் காணக்கூடாத நிலைமையில் வியாபித்திருக்கும் சமுத்திர மத்தியிலே பூதபைசாசங்களை யொப்ப தூர்க்காரியத்திலேயே கண்வைத்து அட்டேறியஞ் செய்யும் ஜர்மானிய ஜலக் கீழ்க் கப்பல்கள் ஊடாடுகின்றன. இவையினுள் ஒன்றை அமெரிசர் முதன் முதலாக அழித்துக் போட்டார்கள். 'மங்கோலியா' வென்னும் அமெரிக்கா தேச ரீராவி மரக் கலம், தற்பாதுகாப்பைக் கருதிப் போர்க்கவச மிடப்பட்டிருந்தது. அது மணி யொன்று க்கு 18-மைல்தூரம் போகும் வேகத்துடனிருப்பது. அக்கப்பல் அமெரிகாவிலிருந்து இங்கிலாண்டிற்குப் போய்க்கொண்டிருந்த தறவாயில் அக்கப்பலிருந்த விடத்திற்குச் சுமார் 1000 கஜ தூரத்திற்கப்பால் ஒரு ஜலக் கீழ்க்கப்பலின் தூர திருஷ்டிக் கண்ணாடி பதித்த கீலை (periscope) கீமிர்த்திருப்பது தெரியவர, தகூணமே அமெரிசக் கப்பலின் தலைவர் தமது பிராங்கியர் குண்டு போட்டு அங்கிலை யிருக்கு மிடத்தை மிக்க தீவிரமாகக் கணக்கிட்டுக் குறிவைத்துப் பிரயோகிக்க, அது விழுந்து அங்கிலையை யழித்து மலை யுபரம் தண்ணீரை யெழுப்பியது. திரும்ப அங்கிலை காணவில்லை. ஜலக்கீழ்க் கப்பல் தண்ணீருக்குள் அமிழ்ந்திருப்பது தென்படவில்லை. ஜலக்கீழ்க் கப்பல் தண்ணீருக்குட் புறமாக வந்து துளை வெடியைப் பிரயோகப்பதற்கு முன் இவ்வமெரிசக் கப்பல் மதியூக மாசக் குண்டைப் பொழிந்து அந்த ஸ்பம்னைத் தொலைத்தது அக்கப்பலுக்குப் பெரும் புகழைத் தருவதாகின்றது. அல்லாமலும், அமெரிகா பிரகிருத யுத்தத்திற் பிரவே சித்த பிறகு பகைவரென்று ஜர்மனியரை மதித்து முதல் வெடி தீர்த்தது இச்சந்தர்ப்பம் தான் 'முசல் கோணல் முற்றங்கோணல்' என்ற பழமொழியைப் பின்பற்றாது முத லெடுப்பிலேயே பகைவரது சொட்டத்தை யடக்குத் தன்மை வாய்ந்த தீர்த்துடன் அமெரிசக் கப்பற்றலைவர் வேலை செய்தது தேச ராஜாங்கத்தவர்க்கு வெற்றியே பிராப்தமாகும் என்பதற்கோர் அறிதிறியாகும். குறி தப்பாது குண்டைப் பிரயோகித்த அந்த பிராங்கித் "பெட்டி நுஸ்லெல்ட்" என்று பெயராம். ஆகா பெயருக்குத் தகுந் தாற்போல் அப் பிராங்கி செய்த வேலை தான் என்னே! ருஸ் வெவ்வின அம்சம் அப் பிராங்கியிலும் கலந்துள்ளது போலும்!

PART III.

KNOWLEDGE ON AGRICULTURE, etc.

BY Mr. G. RAJAGOPAL,

Late Editor "South Indian Agriculture."

விவசாய ஞானம்.

சேடிகள் எப்படி வாழ்கின்றன?

(88-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

மண்ணிலிருந்து ஆவியாகப்போகும் ஈரத்தால் ஏதாவது பலனுண்டா? இல்லை.

செடிக்குச் ஜலம் வேண்டும். அது ஆவியாகக்கப்படுகிறது. அதை எவ்வாறு பாதுகாத்தால் செடியின் ஆயிசு முழுவதும் உதவும்?

மழை மண்ணுக்குள் போகிறது, செடிக்கு எப்போது அதிகம் வேண்டுமோ அப்போதுதான் மழை குறைவாக இருக்கும். இக்குறைவை ஆழமாக வடிகால் புதைத்தாவது, மேல் மண்ணைப் புழுதி செய்தாவது, ஜலம் பாய்ச்சியாவது நிறைவேற்றவேண்டும் வடிகாலால் மண்ணில் அதிக ஜலம் நிற்கும் புழுதி மண்ணினால் தாயீர்மமேல் நோக்கி ஆவியாகாமல் உதவும்.

செடிக்கு வேண்டிய தாதுப்பொருள்கள் எவை?

சிகணவாயு, பிரகாசதம், சாம்பல்காரம், சுண்ணம், இரும்பு, கந்தகம் கரியணு, ஜலவாயு, பிராணவாயு.

இவற்றில் இயற்கையில் ஏராளமாய் கிடைப்பது எது?

கரியணு,

மனிதப் பிரயத்தினத்தினால் சேர்க்கவேண்டியவை எவை?

சிகணவாயு, சாம்பல்காரம், பிரகாசதம், சுண்ணம், ஜலம். இவை களிருந்தும் கொழுமைக்கு ஆதரவாகிய அம்சங்கள் எவை?

வேண்டிய அளவு உஷ்ணம்; வேண்டிய அளவு ஜலம், வேண்டிய அளவு இந்திரியவஸ்து, மண் குரைச்சல், போதுமான ஆகாரம்.

இவைகளில் மனிதப் பிரயத்தினத்தினால் கிடைப்பது எவை?

உஷ்ணம்மாத்திரம் கொடுக்க வாய்ப்பதில்லை. மற்றவைகளைச் சேர்க் கலாம்.

மண்.

பூமி ஆதியில் ஒரு பெரிய நெருப்புபோன்ற உஷ்ணமுள்ளது. அது குளிர குளிர மேல்புரைகல்லாகக் கடினமாயிற்று.

மழை, பனி, காற்று, பிராணவாயு, கரியமிலவாயு, பாசம், முதலியவைகள் இயற்கையிலே ஐசு கல்லுகளை இடைவிடாமல் பஸ்பமாக்கி வருகின்றன.

இமயத்திரி, மேற்குத் தொடர்மலை இவைகள் சதா உடைந்து பஸ்பமாகி பெய்யும் மழை அப்பஸ்பத்தை வெள்ளத்தில் கொண்டுவந்து வங்காளத்திலும் கோதாவரி தஞ்சை முகலிப இடங்களிலும் வண்டலாக படியவைக்கிறது. மலை நாடுகளாகிய நீலகிரி ஜில்லா முதலிய இடங்களில் இரண்டு மலைகளுக்கு இடையில் பள்ளம் உண்டு. பூர்வத்தில் ஒரேமட்டமாக இருந்த மலைமட்டம் நடுவிலிருந்த கல்லுகளையும் கண்ணையும் மழைவாரிப் போய் விட்டபடியால் ஐசு பள்ளம் உண்டாயிற்று.

காற்றில் தேயும்படியான எல்லாக் கல்லுகளும் தேய்ந்துகொண்டே இருக்கின்றன. கல்லுகள் பிறந்து அவை மறுபடியும் சிறு கல்லுகளாகி முறையே மண் ஆகின்றன.

ஒவ்வொரு ஆறும் மலைகளிலிருந்து மண்ணையும் கலையும் வெள்ளத்தில் வாரிவந்து கீழ்நாடுகளில் சேர்க்கின்றது. மலையடிவாரத்தில் கல்லுகள் அதிக மிருப்பது இதனால்தான்.

மழை வந்தபிறகு ஆறுகளும் ஓடைகளும் மண் குழம்பிய ஜலத்துடன் பாய்கின்றன. பள்ளங்களில் இம்மண் வண்டலாக படுகின்றது. ஒவ்வொரு ஆறும் சென்னை இராஜதானியில் முக்கியமாய் தமிழ்நாட்டிலுள்ள அனேக நிலங்கள் இவ்வாறு இந்திரியவஸ்து தகனப்பட்ட நிலங்கள்.

இந்திரிய வஸ்துவோ, தாள், பதிர்பசந்தாள், எரு, மாட்டெரு முதலியவைகளால் நிலத்தில் சேர்கிறது. குடித்தனக்காரன் தானியப் பயிரையும் அவுரி, நிலக்கடலை, சணல், பயறு முதலியவைகளையும் மாற்றி மாற்றிப் பயிரிடும் பசுத்தில் மண்ணில் இந்திரிய வஸ்து கிடைக்கும். அப்படியானால் கடுமையான உறத்த ஏழை நிலத்துக்கு மாத்திரமே பசந்தாளெரு வேண்டும். பசந்தாளெருவைப் பயிரிட்டால் அப்பயிரை மாடுமேயும் பசுத்தில் நிலத்துக்கு உரம் கிடைப்பதுடன் மாடும் செழுமையடையும். ஒவ்வொரு பயிருக்கு அடுத்து பசந்தாளெருவை உற்பத்தி செய்வது மேன்மை. ஒரே தரமாக அதிகமும் சேர்க்கப்படாது. பயிரறுத்ததும் உழுது உரபயிர்கிளப்பி மறுவருஷம் உழவில் எவ்வளவு கொஞ்சம் வளர்த்திருந்தாலும் மண்ணில் கலந்துவிடுவது மேன்மை.

காடுகளில் இந்திரிய வஸ்து என்னமாய் உண்டாவதென்று சிறுது கவனிப்போம். வருஷாவருஷம் இலைகள் உதிர்ந்து மட்கின்றன. கடைசியாக மரம் விழுந்து இற்றுப்போய் மண்ணில் கலக்கின்றது. இவ்வாறு இயற்கையில் நிகளனமாய் இந்திரிய வஸ்து சேர்கின்றது. அப்படிப்பட்ட மிகக் கொழுமையுள்ளது. மனிதன் அதைச் சாருபடி செய்தால் வெகு சீக்கிரத்தில் கொழுமைமாறி நல்லபலன் தருவதில்லை. காரணம் என்னவெனில் இந்திரிய வஸ்து குறைந்துவிட்டதேயாம்.

பயிர் மாற்றல்:—இதனால் மண் இளைப்பதில்லை. அவுரி, கொள் முதலிய கோதுக்காய்ப் பயிரை விளைவித்தால் மண்ணுக்கு சிகணவாயுவை (Nitrogen) ச்சேர்க்கும். மண் இளகி இருக்கும். களை அதிகப்படாது ஆள் வேலை வருஷ முழுவதும் பரவியிருக்கும்.

மணல் நிலத்தில் தானியம் அதன்பின் வேர்கடலை, துவரை, கொள், அவரை முதலியவைகளில் ஒன்று பயிரிட்டால் நலம்.

களிமண் நிலத்தில் தானியம் அதன்பின் அவுரி, சணல் முதலியவைகள் ஒன்று அனுசரிக்கவேண்டும்.

பழுத்தோட்டங்களில் மாடுகள் இல்லாததினால் பசந்தாளெருவை இடைவெளியில் பயிரிடுவது உழுதுவைக்கவேண்டும்.

தளர்ச்சி:—மண் கொழுமை விளைவை உண்டாக்கும் சக்தியென்று சொல்லலாம். இக்கொழுமை பென்பது மண்ணின் தளர்ச்சி செடி உணவின் நிறைவு போதுமான ஈரம் இவைகளை அனுசரித்து இருக்கின்றது.

மண் தளர்ச்சி என்றால் மிந்து, இளகல் புணர்ச்சல் கடிமை கல்பாந்தரம் முதலியவை ஒருசெடி ஒருகல் மேலாவது ஒரு பலகைமேலாவது முளைக்காது. அவைகளில் போதுமான ஆகாரம் இருக்கின்றது, செடிக்கு அவைகள் பிடிப்புதராத அதன்மேல் போடும் உரம் வீணாகப்போகும். கடினமான களிமண்ணில் சீமை எரு பயன்படாது. மண் இளகலாய் தளர்ந்து இருந்தால்தான் சீமை எரு தக்கவாறு பயன்படும். மண் ஆழமாகவும் உழப்படவேண்டும். ஏழைக் குடித்தனத்துக்கு சீமை எரு உதவாது நமக்கு வயிற்றுக்கடுப்பு ஒவ்வொரு வருஷத்தில் எத்தனை பாரம் மண்ணை வாரிப்போய் வண்டலாக ஒதுக்குகிறது. அனேக இடங்களில் வண்டல் மண் விவசாயத்துக்கு உபயோகப்பட்டிருப்பது வெள்ளத்தினால் உண்டான தென்றே நம்பவேண்டும். சில சந்தர்ப்பங்களில் மண் பலவிதமாகக் கலந்திருக்கும் வெவ்வேறு ஆறுகள் வெவ்வேறு மலைகளிலிருந்து வெவ்வேறு திணுசு மண்ணைக் கொண்டுவந்து சேர்த்ததென்று நம்பவேண்டும். ஆற்றோர நிலங்கள் ஏரிப் பள்ளங்கள் முதலியவைகள் ஜலத்தால் உண்டானவை. சில சமயங்களில் இவ்வாறு மண் மடுகளிலுமிருப்பதுண்டு. இவ்வண்டலால் ஏரிகள் துந்துபோகும். முகத்துவாரங்களில் தீவுகள் உண்டாகும். ஆற்றில் வெள்ளமும் முறமாய் வந்தாலோ இத்தீவுகள் எடுபட்டுப்போம். ஆகவே கங்கை கோதாவரி முகத்துவார தீவுகளும் ஆற்றோரத்து படுகைகளும் செழுமையாயிருக்கின்றன.

இந்திரியவஸ்து—மண்முன் முற்சொன்னதுபோல கல்பஸ்பமானாலும் அதில் செடிகளாலும் மிருக பிராணிகளாலும் சம்பந்தப்பட்ட இந்திரிய வஸ்து கலந்தால்தான் அம்மண் சத்துள்ளதாயிருக்கும். இவ்விந்திரிய வஸ்துதான் மண்ணின் நிறத்தை வெவ்வேறுபிற கருப்பாக்குகிறது. இது மண்ணை இளகச்செய்யும். மண்ணுக்குச் சூடுகொடுக்கும். மண்ணை மிருக

வாக்கும் ஜலத்தை அதிகமாக பிடித்துவைக்கும். இந்திரிய வஸ்து இல்லாத மண் கடினமாகவும் சத்து குறைந்துமிருக்கும். நிலம் கொழுமைபோன தென்றால் செடிக்கு வேண்டிய ஆகாரம் இல்லாமையினால் அதிலுள்ள இந்திரியவஸ்து தகமை ஆய்விட்டதென்று அர்த்தம். ஆகவே மண் தளர்ச்சி இல்லாமல் கடினப்பட்டுள்ளது.

COMMERCE AND INDUSTRY.

வார்த்தகமும் கைத்தொழிலும்.

ஸோப் செய்யுந்தொழில்.

ஸோப் என்பது இங்கிலிஷில் வழங்கும் ஒரு பதம்; அது பலவகைத் துணுசுகளாகப் பரவியிருக்கிறது. ஆங்கிலஸோப்புக்களென்றும், அமெரிக்கா ஸோப்புக்களென்றும் பிரான்சிய ஸோப்புக்களென்றும் பலதேசப்பெயர்களோடு ஸோப்புக்குப் பெயர் வழங்கிக்கொண்டு வருகிறது. தேசத்தில் நாகரிகம் வேரூன்றிவரு மிக்காலத்தில் சாமான்யமாயுள்ள ஜனங்கள்கூட ஸோப்பினை உபயோகிக்க ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். தோட்டிமுதல் தனிகன் வரையில் ஸோப்பை உபயோகியாமலிருப்பதில்லை. 'அடப்பம்' எடுத்து 'கஷ்டத்தில் வைத்துச் செல்லும்' கவிதனும் ஏதேனும் ஒரு ஸோப்பை வாங்கித் தன் காரியத்திற்கு உபயோகிப்பது சாதாரணமாயிருக்கிறது. அவ்வன்றைக் கலிவலைசெய்து பிழைக்கும் சாமான்ய வேலைக்காரன்கூட மலிவாக விற்கும் கார்பாலிக் ஸோப், இந்த ஸோப், அந்த ஸோப் போன்றவைகளை வாங்கித் தான் நீராடும்போதும் தன் குடும்பத்தவர் நீராடும் போதும் உபயோகிக்கச் செய்வது பெரிதும் வழக்கத்திலிருக்கிறது. இளவயதுள்ள சிறுவர்களும் சிறுமியர்களும் ஸோப்பினைக் கண்பிடித்தால், குதூகலித்துக் கொக்கரிக்கிறார்கள். அவர்களுக்குண்டாகும் சந்தோஷத்திற்கு அளவே யிராது. ஸோப்பைக் கையிலெடுப்பதும் தண்ணீரணடை சென்று கையில் தேய்த்து முகங்கழுவிக்கொள்வதும், தேய்த்துக் கொள்ளுங்கால் நுரை நுரையாக வருவதைப்பார்த்து அவர்கள் விசேஷ கோலாகலத்துடன் விளையாடுவதுமாகக் காலத்துள்ளவதுண்டு. கிராமந்தரங்களிலுள்ள நதிக்கரைகளிலும் குளக்கரைகளிலும் ஏரிக்கரைகளிலும் இதை மிகவும் சாதாரணமாகக் காணமுடியும். இவ்வளவுதூரம் இளைஞர் மனதிற்குப் பதந்திருக்கும் ஸோப் எனும்வஸ்து எதனாலாகிறது, அத்தொழிலுக்கு அவசியமாகவண்டியதென்ன, அத்தொழிலினால் தேசபிவிருத்திக்கு ஏதாவது மார்க்கமுண்டா, வியாபாரமும் கைத்தொழிலும் செழிப்பதற்கு அத்தொழில் எவ்வாறு உதவும், ஸோப்பினை ஆசரிப்பது இந்தப் பட்டமாய் அல்லது வெளிதேயத்தவர் கூடவா, என்பனவாகிய கேள்விகளெல்லாம் ஒன்றுக்குப்பின் ஒன்றாகக் கிளம்பும். ஒரோர் கேள்விக்கும் பதிலுத்தரம் சொல்ல நமமால் இயலாது; எனாலும் மொத்தமாக அத்தொழிலைத் திருப்திகரமாய் இந்

ததேசத்திற்கு செய்யுமுடியுமா வென்பதையும், செய்யும்படியான ஸாதனங்கள் இங்கு உள்ளனவா வென்பதையும், செய்யும்படித்தலில் வியாபார விருத்திக்கு இடமுண்டா வென்பதையும் பற்றி இப்போது சுருக்கமாகக் கூறுவோம்.

இந்தியாவானது இயற்கைப் பொருள்கள் அடங்கிய பெரியதேசம்; நீர்வளம் நிலவளம் பொருந்திய பெரியநாடு. விளைபொருள்களை வேண்டிய மட்டுந் தரும் விஸ்தாரமான பிரதேசம். இத்தேசத்திலே மற்றெவர் வந்து போட்டிபோட்டு வேலைசெய்தாலும், அப்போட்டிகளுக்கு அடியோடு நடுகொடுத்துத் தொழிலைப் பரிமளிக்கச்செய்யும் வன்மைகொண்டது. தொழிலிவ்ருத்தியிலும் ராஜ்ய அபிவிருத்தியிலும் முன்னேற்ற மடைந்திருக்கும் ஜப்பான் தேசத்தைப்பாருங்கள். கடந்த ஐம்பது வருஷங்களுக்குள் அது எவ்வளவுதூரம் விருத்தியடைந்திருக்கிற தென்பதைக் கவனியுங்கள். ஜர்மனியும் ஆஸ்திரியாவும் செய்து கொண்டிருந்த சில்லரைச் சரக்குகள் அனைத்தையும் அமெரிக்கா ஐக்கியநாடுகளும் ஜப்பானும் செய்யத் தலைப்பட்டு விட்டன. ஒரு பெரிய ஷாப்புக்குள் நுழைந்து அங்கு படிப்படியாக அலங்கரித்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் சாமான்களை நோக்கும்போது, அவையனைத்தும் விதேசியமானவை யென்றே நன்குபுலப்படும். இதற்கு முந்திய சஞ்சிகைகளில் இவ்விஷயத்தைவிஸ்தாரமாக நாம் பேசியிருந்தும் இந்த ஸோப் கைத்தொழிலைக் குறிக்குங்கால் அவ்வம்சத்தைக் கூறுதிருக்க முடியவில்லை. அபரிமிதமான இயற்கைச் சாதனங்கள் நமக்குக் கிடைக்கும் போது அவைகளை 'நேருங்கரு'மான வழிகளில் உபயோகியாதிருப்பது நமது தவறேயல்லாது மற்றெவரதுமல்ல. இயற்கைப் பொருள்களுக்கு வெந்து விடாய்ந்து கிடக்கும் வெளிதேசங்களுட் பல தமது தொழிலிவிருத்தியிலேயே பெயரும் புகழுமெடுத்துப் பிரகாசிக்கின்றன. மார்ஷெல்ஸ் நகரிலுள்ள எண்ணெயிற்கும் யந்திரசாலை, மாஞ்செஸ்டர் நகரிலிருக்கும் பஞ்சுயந்திரசாலை, ஸ்வீடன் தேசத்திலுள்ள காத்தயந்திரசாலை மற்றும் இவைபோன்ற யந்திரசாலைகளுட்பல வெளிதேசங்களில் இருக்கின்றனவே யல்லாமல் இங்கிருக்கக்காணோம். இவைகளை இன்னும் வியத்தமாகக் காணவேண்டுமானால் இந்தியாவிலிருந்து ஏற்று மதியான சரக்குகளையும் இறக்குமதியான சரக்குகளையும் ஒருவாறு பார்க்கு மிடத்து நனராகத் தெரியவரும். ஏதொன்றுக்கும் கவன்மெண்டாரது உதவியையே நாடுகிறோம். அவ்வுதவி வேண்டாமென்று நாம் சொல்ல வரவில்லை. எந்தெந்த சமயத்தில் எவ்வெவ்விதமாகக் கேட்கவேண்டுமோ, அவ்வவ்விதமாகக் கேட்டால் அவ்வுதவி வரச்சிறிதும் தடையிருக்கமாட்டாது. தொழிற் பிரவிர்த்திகளான வண்டிகளைப்பூட்டி நாம் இழுக்கவாரம்பித்தால், அதை அதிகாரிகள் நடத்துவிக்க உதவுவது திண்ணம். எனவே ஒரு நற்காரியத்தை நாம் ஆரம்பித்துப் பிறகு அதிகாரிகளின் உதவியை நாடவேண்டுமென்பது எமது கருத்து. இந்த ஸோப்பு செய்யுந் தொழிலை முதன்முதல் எடுத்துக்கொள்வோம். ஜனங்களுக்கு

ஆரம்பத்தில் அத்தொழில் நன்றாகத் தெரியும்படியான ஞானமிருக்கவேண்டும். தொழிற் கல்வி இருந்தாலன்றி அந்த ஞானம் பெறுவது ஸாத்தியமல்ல. ஆனதுபற்றி தொழிற் கல்விக்கூடங்கள் தேசம் முழுவதிலும் பரப்பப்பட்டிருக்கவேண்டும். தொழிற்கூடங்களில் சேர்ந்து படிக்கும் ஜனங்கள் புரோத்ஸாகமடையும்படி அவர்களாற் செய்யப்படுந் தொழில் வேலைகளுக்குப் போதுமான ஆதரிப்பிருக்கவேண்டும். முலை முடுக்குகளில் ஆதரிப்பாரற்று உறங்கிக் கிடக்கும் தொழிலாளிகளைத் தட்டியெழுப்பி, முன்கொணர்ந்து முன்பணங்கொடுத்து அவர்களுடைய தொழில்களை நிறக்கும்படியாக்கவேண்டும். அத்தகைய தொழில்களை ஒன்றுகூட்டிப் பொருட்காட்சிகள் வைத்துத் தொலைதூரத்திலிருந்து ஜனங்கள் வந்து பார்த்துப் பயனடைவதற்குரியமுயற்சிகளைச் செய்யவேண்டும். நல்ல வேலைப்பாடுடைய தொழில்களைச் செய்வோர்க்கு ஸன்மானங்கள் செய்யப்படவேண்டும். நற்சாக்ஷிப் பத்திரங்கள் கொடுக்கப்படவேண்டும். இவ்விதமாகச் செய்யும் பகைத்தில் எத்தொழிலும் செழிக்குமென்பதை நாம் சொல்லவேண்டுமது அனுவசியம். இப்போது நடைபெறும் யுத்தம் காரணமாக உலக வியாபார நிலையும் தொழில் நிலையும் அசைக்கப்பட்டிருந்தபோதிலும், ஆங்காங்குள்ளவர்கள் அவரவர்களுடைய வேலைகளைக் கவனிப்பார்களாயின், அவ்வசைவின் உணர்ச்சி புலப்படமாட்டாது. யாம் முதன்முதல் பேசுவந்த தொழிலான ஸோப்பைக்குறித்து இங்கு இரண்டொரு வார்த்தை சொல்லுவோம். விதேசிய ஸோப்புகள் ஒன்றுக்கு ஒன்பதாக விற்கின்றன; ஏன் அதேவிதமான ஸோப்புகளைச் சுதேசத்திற் செய்யலாகாது? இதற்கு அவசியமாக வேண்டிய சரக்குகளாவன:—செந்நார்ப்புல், சிற்சில பச்சிலைகளின் எண்ணெய், தேங்காயெண்ணெய், கொட்டைமுத்து எண்ணெய், வேர்க்கடலை பெண்ணெய் (கடலைக் கொட்டை பெண்ணெய்) கொப்பரை, வேர்க்கடலை முதலியன. இச்சரக்குகள் ஒவ்வொன்றும் இந்தியாவிற்கு கிடைக்கக் கூடியவை. தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் வேர்க்கடலைக்குச் சிறிதும் குறைவில்லை; மலையாளத்திலே தேங்காய் அபரிமிதமாகக் கிடைக்கும். மலைப் பிராந்தியங்களில் பச்சிலைகளுக்குப் பஞ்சமில்லை. அடவிகளிலும் படுகைகளிலும் செந்நார்ப்புல் நிரம்பக் கிடைக்கும். (இன்னும் வரும்.)

ஜப்பானியக் கப்பற் சேகரம்.

கடல் வியாபாரத்தில் ஜப்பான் தேசம் மிக்க ஊக்கங்காட்டிக் கொண்டிருக்கிறது. சென்ற வருஷத்திலே அது 14,0000 டன் சிறை கொண்ட கப்பல்களைப் புதிதாகக் கட்டிக்கொண்டது. ஜப்பானுக்கு வியாபாரத்தினியத்தம் இப்போது 11,372 கப்பல்களுக்குக்கின்றன; அவைகளுள் 2185 ஸ்டீமர்கள் 23,33,000 டன் பாரமேற்றிக்கொண்டனக் கூடியவை. ஜப்பானியக் கப்பற் கூடங்களில் இப்போது விசேஷ ஜுருடன் கப்பல் கட்டும் வேலைகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. பெஸ்பிக் மகாஸமுத்திர வியாபாரம் பெரும்பாலும் ஜப்பானிடமே இருப்பதாகக் கூடச் சொல்லலாம்.

PART IV.

HINDU LAW.

ஹிந்து லா.

(93-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

ஆகையால் ஒருவனுடைய தகப்பனாவது, பாட்டனாவது தான் பட்ட கடனைத் தீர்க்காமல் இறந்து போயிருந்தால் ஷெயர்கள் ஏதும் சொத்து வைக்காமல், ஷெ ஒருவனை நிற்கதியாக விட்டு விட்டுப் போயிருந்தபோதிலும் ஹிந்து தர்ம சாஸ்திரங்களின்படி, ஷெ ஒருவன் புத்திரன் அல்லது பெளத்திரன் ஷெயார்தான் பட்ட கடனைத் தீர்க்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறான். ஏனென்றால் ஷெயான் அந்தக்கடன்களைத் திராத விஷயத்தில் அவனுடைய முன்னோர்கள் நரகமடைந்து விடுகிறார்கள். அவர்களை நரகம் சேரவொட்டாரால் கார்க்கவேண்டியது அவனுடைய கடமையாகயிருக்கிறது. தகப்பன் பட்ட கடனை பிள்ளை வட்டியுடனும் பாட்டன் பட்ட கடனை பேரன் வட்டியில்லாமலும் செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்களென்றும் பிரஹஸ்பதி கூறியிருக்கிறார். வெகு காலத்துக்கு முன் நமது ஆங்கிலேய அரசாங்கியிலேயே அவ்விதம் தீர்ப்பும் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. (2 பம். ஐ. கோ. ரி. 64.)

ஆனால் இப்போது ஏற்பாடு வேறுவிதமாகயிருக்கிறது. அதாவது தகப்பன், பாட்டன் இவர்களிடமிருந்து ஏதும் சொத்தை அடைந்திருந்தால் மட்டும், அப்படி அடைந்த சொத்து என்ன தகை பெறுமோ அவ்வளவு துணைக்குறிய கடன்களை மட்டும் பிள்ளை, பேரன் இவர்கள் தீர்க்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். (2. ம. ஐ. கோ. ரி. 336; 4. ம. ஐ. கோ. ரி. 1; இ. லா. ரி. 4. ம. 45; இ. லா. ரி. 6. பம். 300.)

V. ஒருவன் தன் சொத்துக்களை (Will) உயில் என்னும் மரண சாஸனத்தின் மூலமாக விரியோகம் செய்யும்படியான ஏற்பாடு ஹிந்து தர்ம சாஸ்திரங்களிலிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஆனால் ஹிந்து ஒருவன் தன் சொத்துக்களை தன் ஜீவ திசைக்குப் பிறகு இன்னினர் அடையவேண்டுமென்ற யேர்ப்பாட்டைச் செய்யும்படிக்காக 1870-ம் (ஹிந்திய 21-வது ஆக்ட்டு (Hindu Wills Act.) ஹிந்து உயில் ஆக்ட்டு என்னும் சட்டம் பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

VI. எப்பேர்ப்பட்ட பெரிய விஷயமானாலுமே ஸரி அதற்கும் ஹிந்து தர்ம சாஸ்திரங்களின்படி எழுத்து மூலமான தஸ்தாவேஜிகள் யேர்ப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டியது அவசியமில்லை. முன் காலங்களில் அப்படி எழுதி வாங்கும் தஸ்தாவேஜுகள் ஓலையில் எழுதப்பட்டும்,

வாங்கும் கடனுக்கு ஈடாக தன் புண்ணிய பாபங்களையே காட்டுவதும் வழக்கமாயிருந்தது. அதாவது வாங்கின கடனை ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் செலுத்தத் தவறினால், "பங்குனி மாதம் வழி நடந்த பாபத்தில்" போவேனாகவும் என்றும், "காராம் பசுவைக் கொன்ற பாபத்தில்" போவேனாகவும் என்றும் இப்படிப் பலவாறாக எழுதுவது வழக்கம்.

ஆனால் இப்பொழுதோவென்றால் எந்த சின்ன விஷயத்திற்கும் தஸ்தாவேஜா யெழுதுவதும் அதை ரிஜிஸ்டர் செய்வதும் வழக்கத்தில் ஏற்பட்டு விட்டது. நூறு ரூபாயும் அதற்கு மேல்பட்டும் கிரையம் பெறக்கூடிய ஸ்காவா சொத்துக்களை ஒத்தியாவது, கிரையமாவது, தானமாவது செய்யும்போதும், அல்லது வேறு எவ்வித மாகவாவது பராதீனம் செய்யும்போதும், எழுத்தமூலமான தஸ்தா வேஜின் மூலமாகவே செய்வேனுமென்று 1882-ம் ஆண்டு இந்தியா கவர்ன்மெண்டு ஆக்ட்டாகிய ட்ரான்ஸ்பர் ஆப் ப்ராபர்ட்டி ஆக்ட் (Transfer of Property Act)ல் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

கேழ்வி:—ஹிந்தலாவின் ஏற்பாடுகளின்படி இந்தியாவிலுள்ள எல்லா ஹிந்துக்களும் அனுஷ்டிக்கிறார்களா அல்லது ஹிந்துக்களாயிருந்தாலும் ஹிந்தலாவின் ஏற்பாடுகளின்படி அனுஷ்டிக்காதவர்களும் இருக்கிறார்களா?

ஜவாப்:—ஹிந்துக்களாக யிருந்தும், ஹிந்து லாவின் ஏற்பாடுகளை விட்டு வேறுவிதமான அனுஷ்டானங்களை உடையவர்களுமிருக்கிறார்கள்.

கேழ்வி:—அவர்கள் எந்த ஜாதியார்?

ஜவாப்:—மலையாளத்தில் வசிக்கும் நாயர் ஜாதியார்கள்.

கேழ்வி:—அவர்கள் எந்த விஷயத்தில் ஹிந்தலாவின் ஏற்பாடுகளின்படி நடக்கிறதில்லை?

ஜவாப்:—வாரசு பாத்தியம் வாரசு வரிசைக்கிரமம் இந்த விஷயங்களில்!

கேழ்வி:—நாயர் ஜாதியார்களின் சட்டத்தைப்பற்றி அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஜவாப்:—உலகத்தில் எந்த தேசத்திலும் தகப்பனுடைய சொத்து அவனுடைய குழந்தைகளுக்கு என்ற ஏற்பாடு வழக்கத்திலிருக்கிறது. ஆனால் மலையாளம் நாயர் ஜாதிகளுக்குள் அவ்விதமில்லை. அநேகமாக உலகத்தில் தகப்பனைப் பற்றிய மக்கள்தாயம் நடந்தேறி வருகிறது. ஆனால் மலையாளம் நாயர் ஜாதிகளுக்குள் தரையைப் பற்றியதாக யிருக்கிறது. பர்த்தாவுக்குப் பிறக்கும் குழந்தைகள் அவனுடைய பெண் சாதியின் விட்டிலேயே வளர்ந்து அந்த பெண்சாதி பிறந்த குடும்பத்தோடு சேர்ந்தவர்களாய்விடுகிறார்கள். ஆகையால் ஆண் குழந்தையின்

தாயுடன் பிறந்தவனான மாமன் சொத்துக்களுக்கு மருமகன் பாத்தியஸ்தன் என்ற மருமக்கள் தாயம் அங்கு வழங்கி வருகிறது.

நாயர்களுடைய குடும்ப சொத்துக்கு "தார்வாடு" என்றும், குடும்பத்தில் பிறக்கும் மூத்தமகனுக்கு 'காரணவன்' என்றும் பெயர். குடும்பத்தில் பிறக்கும் மூத்தவனான காரணவனை குடும்பசொத்தாகிய தார்வாடு பெண்பதை அடைந்த பரிபாலனம் செய்வதற்கு யோக்கியனாக யிருக்கிறான். கூடப் பிறந்த மற்ற ஸகோதரர்களுக்கு தார்வாடைப் பிரித்துக் கொடுக்கும் வழக்கம் அங்கே இல்லை. தார்வாடு என்னும் குடும்பசொத்தை காரணவனென்னும் மூத்த குமாரன் அடைந்து அனுபவித்து மற்றவர்கள் ஷெ சொத்திலிருந்து ஜீவனம் சத்தை மட்டும் பெற்றுக்கொள்ள பாத்தியஸ்தர்களாக யிருக்கிறார்கள்.

கேழ்வி:—ஹிந்தலா கேசுகள் சர்பந்தமாய் லா ரிப்போர்ட்டுகளைக் குறித்து ஆங்காங்கு சொல்லுகிறார்களே. லா ரிப்போர்ட்டுகளின் வரலாற்றைப் பற்றி கேட்க விரும்புகிறேன்.

ஜவாப்:—லா ரிப்போர்ட்டுகள் ஹிந்து லா கேசுகளிலும் மற்ற சட்டப்படிக்குள்ள கேசுகளிலும் விவஹரிக்கப்படுகின்றனவாகையால் அதன் வரலாறு தெரிந்திருக்கவேண்டியதவசியந்தான்; சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள்.

கேழ்வி:—இந்தியாவில் இப்பொழுது எத்தனை ஹைக்கோர்ட்டுகள் எந்தந்த விடங்களில் இருக்கின்றன.

ஜவாப்:—இந்தியாவில் முன் நாலு ஹைக்கோர்ட்டுகள் இருந்தன, ஆனால் இப்பொழுது கூட ஒரு ஹைக்கோர்ட்டு சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. வங்காள ராஜதானிக்கு கல்கத்தாவில் ஒரு ஹைக்கோர்ட்டும் (இப்பொழுது புதிதாய்) பாட்னாவில் ஒரு ஹைக்கோர்ட்டும், வடமேற்கு மாகாணங்களுக்கு அலஹாபாத்தில் ஒரு ஹைக்கோர்ட்டும் பம்பாய் ராஜதானிக்கு பம்பாயில் ஒரு ஹைக்கோர்ட்டும் சென்னப்பட்டணம் ராஜதானிக்கு சென்னப்பட்டணத்தில் ஒரு ஹைக்கோர்ட்டும் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

மேலேகண்ட ஒவ்வொரு ஹைக்கோர்ட்டிலும் பைசன்செய்யப்படும் முக்கியமான அப்பீல் கேசுகளில் செய்யப்படும் தீர்மானங்களை சஞ்சிகைகள் மூலமாக "இந்தியன் லா ரிப்போர்ட்டஸ்" என்னும் பெயருடன் வெளியேற்றுகிறார்கள்.

கே.—இந்த லா ரிப்போர்ட்டுஸ்களால் என்ன பிரயோசனம்.

ஜ.—சட்டங்களில் சந்தேகாஸ்பதமாயும் ஒரு அர்த்தத்துக்கு மேல்பட்டு அர்த்தம் கொடுக்கக்கூடியதானவுமான வார்த்தைகளை உபயோகித்திருக்கும்பொழுது அவைகளுடையருத்து இன்னவென்பது முதலிய விசேஷ ஸங்கதிகள் ஹைக்கோர்ட்டு தீர்ப்புகளில் வெளியிடப்படுகின்

றன. ஆகையால் அவைகள் முக்கியமான ஆதாரங்களாக கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றன.

கே.—இந்தியா ஹைக்கோர்ட்டுத் தீர்மானங்களை ஹைக்கோர்ட்டு ரிப்போர்ட்டுகளென்றும் (High Court Reports) இந்தியன் லா ரிப்போர்ட்டஸ் (Indian Law Reports) யென்றும் சொல்லுகிறார்களே இவைகளுடைய வித்தியாசமென்ன? இவைகளுடைய சரித்திரம் என்ன? அவைகளை அறிய விரும்புகிறோம்.

ஜ.—பற்பல ஹைக்கோர்ட்டின் ரிப்போர்ட்டுகள் பற்பல பெயருடன் அடியில் கண்டவாறு வெளியாய் வந்தன. பெங்கால் லா ரிப்போர்ட்டஸ்களென்றும் (Bengal Law Reports) கல்கத்தா லா ரிப்போர்ட்டுகளென்றும் (Calcutta Law Reports) வடமேற்கு மாகாணங்கள் ஹைக்கோர்ட்டு ரிப்போர்ட்டுகளென்றும் (North-west Provinces High Court Reports) பம்பாய் ஹைக்கோர்ட்டு ரிப்போர்ட்டுகளென்றும் (Bombay High Court Reports) சென்னப்பட்டணம் ஹைக்கோர்ட்டு ரிப்போர்ட்டுகளென்றும் (Madras High Court Reports) பிரதிமாசமும் வெளியிடப்பட்டு வந்தன.

1875-ம் (ஸ்ரீ) வரை ஷே ஸஞ்சிகைகள் ஹைக்கோர்ட்டு ரிப்போர்ட்டுகள் என்ற பெயருடன் நடந்தேறிவந்தன. அப்பால் 1876-ம் வருஷத்தில் நமது மாக்கிமை தங்கிய கவர்ன்மெண்டார் மேற்படி ஹைக்கோர்ட்டு ரிப்போர்ட்டுகளுக்கு இந்தியன் லா ரிப்போர்ட்டு என்ற ஒரு பொதுவான பெயரைக்கொடுத்து ஒவ்வொரு ஹைக்கோர்ட்டின் தீர்மானத்தையும் ஒவ்வொரு பாகமாக அதுமுதல் அச்சிடப்பட்டு வரும்படிக்கான ஏற்பாட்டை செய்துவிட்டார்கள். அவைகளுக்கு இந்தியன் லா ரிப்போர்ட்டு கல்கத்தா ஸீரீஸ் என்றும், இந்தியன் லா ரிப்போர்ட்டு அலஹபாத் ஸீரீஸ் என்றும், இந்தியன் லா ரிப்போர்ட்டு பம்பாய் ஸீரீஸ் என்றும், இந்தியன் லா ரிப்போர்ட்டு மதராஸ் ஸீரீஸ் என்றும் பெயர் வழங்கிவருகின்றன. ஷே இந்தியன் லா ரிப்போர்ட்டுகளிலும் முந்திய ஹைக்கோர்ட்டு ரிப்போர்ட்டுகளிலிருந்ததுபோலவேயே ஒவ்வொரு ஹைக்கோர்ட்டு தீர்மானங்களையும் பிரதிமாதமும் அச்சிட்டு வெளியேற்றி வருகிறார்கள். ஸீரீஸ் என்றால் தொகுதியென்றத்தம். இப்படி வெளியேற்றுவரும் ரிப்போர்ட்டுகள் சாதாரணமாக ஒவ்வொரு ஹைக்கோர்ட்டு சம்மந்தமாயும் வருஷம் 12-மாதங்களிலும் வெளியிடப்பட்டு ஷே 12-சஞ்சிகைகளையும் ஒன்றாக சேர்த்து தைத்து பயிண்டுசெய்து அவைகள் ஒவ்வொன்றுக்கும் வாலியம் என்று பெயர் வைத்து அதற்கு எண்ணிக்கை நம்பரும் கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றது. ஒரு வருஷத்தில் ஒரு ஹைக்கோர்ட்டு சம்பந்தமான அதிகமான கேசுகள் ஷே லா ரிப்போர்ட்டில் வெளி

யிடப்பட்டால் அவைகளில் கைக்கு அடங்குமட்டும் அதாவது செளகரியமான பைண்டு செய்யக்கூடிய அளவுக்கு எடுத்துக்கொண்டு அதற்கு வாலிய நம்பர் கொடுக்கிறது முண்டு.

கே.—கேசுகளுக்கு ஆதாரமாக மற்ற ஹைக்கோர்ட்டு தீர்ப்புகளைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லுகிறார்களே அது எப்படி? அதை அறிய விரும்புகிறோம்.

ஜ.—ஒரு கேசில் ஒருவகையான முடிவுக்கு வருவதற்கு ஆதாரமாக ஒரு ஹைக்கோர்ட்டு தீர்ப்பை குறிப்பிட்டுச் சொல்லும்போது ஷே தீர்ப்பை அடியில் கண்டபடி சொல்லப்படும். உதாரணம்:—

10 கல். ஹைகோ. ரி. 47 என்றால் கல்கத்தா ஹைக்கோர்ட்டு ரிப்போர்ட்டு, 10-வது வாலியம், 47 பக்கம் என்றும், 3 பம். ஹைகோ. ரி. 33 என்றால் பம்பாய் ஹைக்கோர்ட்டு ரிப்போர்ட்டு, 3-வது வாலியம், 33-வது பக்கம் என்றும், 5-ம் ஹைகோ. ரி. 100 என்றால் மதராஸ் ஹைக்கோர்ட்டு ரிப்போர்ட்டு '5-வது வாலியம், 100 வது பக்கம், என்றும் அர்த்தம். 9-ம் 100 என்று (ஹைகோ. ரி.) என்பதைக் காணாமல் சொல்லப்பட்டிருந்தால் இந்தியன் லா ரிப்போர்ட்டு மதராஸ் ஸீரீஸ், 9-வது வாலியம், 100-வது பக்கம் என்றும், 8-அல. 150-என்றால் இந்தியன் லா ரிப்போர்ட்டு அலஹபாத் ஸீரீஸ் 8-வது வாலியம் 150-வது பக்கம் என்றும், 25-கல். 350 என்றால் இ. லா. ரி. கல்கத்தா ஸீரீஸ் 25-வது வாலியம் 350-வது பக்கம் என்றும் அர்த்தம்.

இது நீங்கலாக சர்க்காரிலிருந்து பிரசாரம் செய்யப்படும் மேல் கண்ட சட்ட சம்பந்தமான ரிப்போர்ட்டுகள் நீங்கலாக மற்றவர்களாலும் மதராஸ் லா ஜர்னல் என்றும், மதராஸ் லா டைம்ஸ் என்றும், லா வீக்லி என்றும், பற்பல பெயருள்ள சட்ட சஞ்சிகைகள் இந்த ருஜு தானியிலும் மற்ற ருஜு தானிகளிலும் வெளியேற்றப்படுகின்றன.

கே.—இது நீங்கலாக இங்கிலாந்திலும் சில லா ரிப்போர்ட்டுகள் வெளியேற்றப்படுகின்றனவே அவைகளின் சரித்திரமென்ன?

ஜ.—மேல்கண்ட விதமாகவே இந்தியாவிலிருந்து சீமையில் ப்ரிவிடிகளின்ஸில் என்னும் டியாய் ஸ்தலத்துக்கு கொண்டிபோகப்பட்ட அப்பீல் கேசுகளின் தீர்மானங்களை 1875-ம் (ஸ்ரீ) வரை மூர் என்னும் துரை அச்சிட்டுப் பிரசாரம் செய்துவந்தார். அதற்கு மூர்ஸ் இந்தியன் அப்பீல்ஸ் என்று பெயர் வழங்கிவருகிறது. (அதாவது இந்தியாவிலிருந்து வந்த அப்பீல்களின் தீர்மானங்கள் மூர் என்பவரால் வெளியிடப்பட்ட தென்று அர்த்தம்.).

1876-ம் (ஸ்ரீ) முதல் ஷே ரிப்போர்ட்டுக்கு இந்தியன் அப்பீல் என்று மாத்திரம் பெயர்வழங்கி வருகிறது. அவைகளுக்கும் இந்தியன்

லா ரிப்போர்ட்டுகளுக்கு எவ்விதம் வால்யூம், நம்பர் போடப்பட்டு வருகிறதோ அவ்விதமே வாலியூம் நம்பர் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

உதாரணம்:—6 மு. இ. அ. 375 என்றால், மூர்ஸ் இந்தியன் அப் பீல், 6-வது வாலியூம், 375-வது பக்கம் என்று அர்த்தம்.

5. இ. அ. 498 என்றால், இந்தியன் அப்பீல் 5-வது வாலியூம் 498-வது பக்கம் என்று அர்த்தம். முன் புரொபெஸர் அவர்கள் விவாஹ விஷயமாக ஏதோ கொஞ்சம் பிரஸங்கம் செய்திருப்பதாக, காலேஜ் ரிச்கார்டுகளினால் தெரியவருகிறது. அவர்கள் நிறுத்திய இடத்திலிருந்து சொல்வோமா?

கே.—ஸ்திரீ புருஷர்கள் விவாஹம் செய்துகொள்ளுவதற்கு சாஸ்திரோக்தமான நியாயம் ஏதாவதுண்டா?

ஜ.—ஸாதாரணமாக பிரஜாவிருத்தியின் பொருட்டும், குல விருத்தின் பொருட்டும் அவரவர்கள் ஜாதி மதங்களுக்கேற்பட்ட வைதீக கர்மங்களைச் செய்வதற்குரிய யோக்கியத்தை யடையும்பொருட்டும், ஆண் பெண் ஒவ்வொருவரும் விவரகம் செய்துகொள்ளவேண்டுமென்று ஹிந்து தர்ம சாஸ்திரங்களால் ஏற்படுகிறது.

கே.—மேல் கண்ட சாஸ்திர சம்பந்தமான சங்கதிகளைத்தவிர ஸ்திரீ, புருஷர்கள் விவாகம் செய்துகொள்ளுவதற்குரிய நியாயங்களே தேனும் உண்டா?

ஜவாபு:—மானிடர்களுடைய பொது நன்மையை உத்தேசித்தும் ஐக்கிய பத்தியம், ஸ்நேகம், தொழில்களைச் செய்யும் முயற்சி முதலிய செய்கைகள் செய்வதற்காகவும் ஸ்திரீ புருஷர் இருவரும் சாதாரணமான ஐக்கிய பத்தியத்துடன்மாத்திரம் இருப்பது போதாதென்று விவாகம் என்று சொல்லப்பட்ட கிரியையை நடத்திக்கொண்டு புருஷன் ஸ்திரீ என்ற விசேஷ சம்பந்தத்துடன் உஜ்ஜீவிக்கவேண்டியது மிகவும் அவசியம். மேல் சொல்லியபடி விவாகம் என்பதைச் செய்துகொண்டு ஒருவர்க்கொருவர் சாஸ்திரப்படிக்கும் ஜாதி யாசாரப்படிக்கும் யேற்பட்டுள்ள கோட்பாடுகளுக்கு உட்படுத்திக் கொண்டிராவிட்டால் அதினால் அனேக கெடுதல்களும் விபரீதங்களும் நேர்ந்து பொது ஜனங்களுடைய அமிரிக்கையும் நன்னடக்கையும், சேஷமலாபங்களும் கெட்டு அருஜரீகமான தேசம்போல் உலகம் துயரில் அழுந்தியிருக்கும். இவ்வுலகத்திலுள்ள பலதர்ம ஆச்ரமங்களுக்குள் இக்கலியுகத்தில் கிருகஸ்த தர்ம ஆசரமமே மிக்க சிறந்ததென்று எல்லாப் பேரியோர்களாலும் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட விஷயம். கிருகஸ்த தர்ம ஆச்ரமமென்பது ஸ்திரீ புருஷர்கள் விவாகமென்றும் ஸம்ஸ்காரத்தினால் ஒருவரை யொருவர் கட்டிப்பித்திக்கொண்டு இல்லறங்களுக்குரிய ஸகல காரியாதிகளையும் நடத்திக்கொண்டும் குடும்ப விருத்தி செய்துகொண்டும் இருப்பதுதான். ஆனது பற்றியே கிருகஸ்தாசரமத்தை பின்பற்றியிருக்கும் ஸ்திரீ புருஷர்களுக்கு லபிக்கும் நன்மைகளும் சுகங்களும் அளவிறந்ததாய் இருப்பதுடன் ஷ்டி ஆசரமமே கௌரவ முள்ளதாகவும் யாவராலும் மதிக்கப்படுகிறது. (இன்னும் வரும்.)

PART V.

CO-OPERATION IN AGRICULTURE.

BY THE HON'BLE DIWAN BAHADUR L. D. SWAMIKANNU PILLAI, M.A., B.L., LL.B.,
Registrar of Co-operative Societies.

விவசாயத்திற் கூட்டுறவு.

(9-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

அனேக விடங்களில் கூட்டுறவுமிருந்திருக்குமாயின் மேற்சொன்ன பிரகாரம் கலப்படத்திற்கு இடமிராதல்லவா? அவரவர் செளக்கியத்தையும், அவரவருடைய கௌரவத்தையும், அவரவர் லாபத்தையும் கோரி வேலை செய்வது மானிடர்க்கு இயற்கையாதலால் கலப்படத்திற்கு இடங்கொடாமல் கூட்டுறவுடன் உழைப்பதையே நாட்கூடும். ஆனால் இவ்விஷயங்களுக்கு காகக்கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் ஸ்தாபகமானதாகத் தெரியவில்லை. இவையனைத்தையும் உள்ளராய்ந்து பரிசீலனை செய்யும்போது நூதன துறையென்று மனதில் தட்டுப்படுகின்றது. வெளிப்புறத்தாரும், ஸர்க்காரும் உதவிசெய்வதாகக் குறித்திருக்கும் இச்சமயத்தில் புதிதாயிருக்கும் ஒரு மார்க்கத்தைப் பின்பற்றி வேலை செய்வது விசேஷ பலனைத்தருமென்றே அறிவாளிகள் சொல்லுவார்கள். அம்மார்க்கந்தான் விவசாயத்திற் கூட்டுறவென்பது. அதற்காகப் பலபேர் முன்வந்தால் அது ஈடேறுமேயல்லாது, அதுவாகத் தலை துளிர்க்கட்டுமென்று காத்திருப்பது சுத்த மதியீனமாகும். அப்படியிருக்கும் நிலைமையில் விவசாயத்திற் கூட்டுறவென்பது எந்தவிதத்தில் ஜனங்களுக்கு அனுகூலத்தை விளைவிக்குமென்று கவனிப்போம். இக்கேள்வியை ஐம்பது வருஷகாலத்திற்குமுன் கேட்டிருந்திருப்போமாயின், நமக்கு என்னபதில் கிடைத்திருக்கக்கூடுமென்றால் 'ஓஹோ புதுத்தோற்றங்களோடு உற்பவித்த எண்ணங்களை அப்புறப்படுத்தித் தனியே விட்டொழியுங்கள்.' இக்கிழக்கு நாடுகளைத் தனியாக விடவேண்டியதுதான். நூற்றாண்டிற்கு நூற்றாண்டு செழிப்பு ஏற்படுவதாக எமக்குப் புலப்படக்காணோம். காலாநுஸாரத்திலேயே செழிப்புக்குச் சாஷியமேதும் ஏற்படாதிருக்கையில், அக்காலத்தில் முன்னேற்றம் எவ்வளவுதூரம் அடைந்திருக்கிறோமென்றும் சொல்லமுடியாது. சட்டியில் இருந்தால்தானே அகப்பையில் வரும்? அதுபோல காலத்தின் அருமையை நன்றாயறிந்தபிறகே அதிலுண்டாகும் முன்னேற்றத்தைக் குறித்து நாம் யோசிக்கவேண்டும். காலம் கவனிக்கப்படாதிருக்கையில் முன்னேற்றத்தைக் குறித்துப் பேசுவதிற் பலனில்லை. சீழ்த்திசையாரும், மேற்றிசையாரும் முன்னேற்றமடைய வேண்டுமென்பதே நமது மனமார்த்த உவப்பாகும். இவ்விந்தியா சேந்தி முன்னெக்கிப்போது செழியாதிருக்கவில்லை, கூட்டுறவு முயற்சியினால் இந்த

யாவில் போதுமான பலனுண்டென்பதற்குப் பற்பல சாஷியங்களுண்டு. கூட்டுறவை 20-வருஷங்களுக்குமுன் பரிசாசஞ்செய்துகொண்டிருந்தவர்கள் இப்போது கூட்டுறவு விஷயத்தில் கண்ணுங்கருத்துமாயிருந்து வேலை செய்கிறார்கள். அவர்களுக்கு மிஞ்சின கூட்டுறவு நிபுணர்களிலேயென்ற பெயருமடைந்திருக்கிறார்கள். அப்பேர்ப்பட்டவர்களில் ஒருவரைக்குறித்து இம்பீரியல் கமிடியாரது ரிப்போர்ட்டிலும் சிலாக்கியமாகவே கூறப்பட்டிருப்பதையும் காண்க.

விவசாயத்திற்கு கூட்டுறவோடிருந்து வேலை செய்வதனால் அத்தொழில் நல்ல பலனையும் பயனையும் அடைகின்றது. நாமெப்படி நானயத்தைக் காப்பாற்றிக்கொள்ளுகிறோமோ அப்படியே கூட்டுறவின் நன்முயற்சியாலே தென்னிந்திய விவசாயத்தையும் பாதுகாத்துக்கொள்ளுவது ஒரு பிரமாத மல்ல. விவசாய விஷயத்தில் கூட்டுறவினை விருத்திசெய்வதற்கு மிகவும் உபயோகமான வழியொன்றுண்டு. தென்னிந்தியா முழுவதிலும் பரப்ப ரோபகாரக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் பரவியிருக்கவேண்டுமென்று நாம்விரும்புவது நிறைவேற்றவேண்டுமாயின், கூட்டுறவுச் சங்கங்களைக் குறித்து ஜனங்கள் அடிக்கடி நினைத்துக்கொள்ளும்படியான மாதிரியாக நாம் செய்துதீரவேண் டும். கூட்டுறவினாலும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களினாலும் ரம்படுகின்ற பலன்களை ஜனங்கள் நன்றாயிற்று கொள்ளும்படியான அம்சங்களை அப்போதைக்கப் போது நாம் போதித்துவரவேண்டும். கூட்டுறவுமுயற்சியின் பலனாகபொறுக் கத்தருந்த மாதிரியாய், அதாவது குறைந்த வட்டிவிதித்திற்குக்கடன் கிடை த்து வருகிறது. கூட்டுறவு முயற்சியின் பலனாகக் கடன் கொடுக்க இசைந் திருக்கும் மதிராஸ் ஸெண்ட்ரல் அர்பன் பாங்க் எவ்வளவு 'சலீஸாக'ப் பணம் கடன் கொடுத்து வாங்குகிறது பாருங்கள். கூட்டுறவுச் சங்கங் களின் முதல் ரெஜிஸ்டிராராயிருந்தவர் விசேஷ மதிப்புலமை வாங்க்தவ ரென்றே சொல்லவேண்டும். மற்றும் கூட்டுறவுச் சங்கமெம்பர்களுக்குக் கடன் கொடுத்தால் அத்தொகைக்கு நூற்றுக்கு 9½-க்குமேல் வட்டிசார்ஜு செய்வதில்லையென்று நிர்ணயித்திருப்பதும் பலகாரியங்களுக்கு அனுகூலமா யிருக்கிறது. 10 வருஷங்களுக்குமுன் அவ்விதி ஏற்படாதிருந்திருக்குமே யானால், இப்போது நாம் சாதாரணமாக நூற்றுக்கு 12-வீதம் வட்டிவாங்கிக் கடன் கொடுத்தே வருவோம். மதிராஸ் ஸெண்ட்ரல் பாங்க் ஆரம்பமான தும் கூட்டுறவுச் சங்கமெம்பர்களாயினார்க்குச் சொற்ப வட்டியிற் கடன் கிடைக்கலானதும் ஒன்றுக்கொன்று சொல்லிவைத்ததுபோல் அமைந்துவிட் டது. விவசாயத்திற்காகவேண்டிக் கடன் வாங்கும் விஷயத்தில் கூட்டுறவு முயற்சியினால் உதவியுண்டாவதோடுகூட கிருஷிகர்களும் வியவகாரதோ ரணையையனுஸரித்துக் கடன் கொடுத்துக்கடன் வாங்குவதில் தம்மாலான ஒத்துழைப்பையுங் காட்டவேண்டும். எவ்விதமென்றால் முதலாவது கிருஷி கர் தாம் வாங்கியிருக்கும் கடனைத் தாமதித்துச் செலுத்தாது தவணைப்பிர காரம் திருப்பிச் செலுத்தவேண்டும். குறிப்பிட்ட தேதியிற் கடனைச் செலுத்துவதில் எத்தனையோ அனுகூலங்கள் உண்டு. கடன் வாங்குவோர்க் கும் தொல்லைதீர்ந்து கடன் பளுவு விடுபட்டதுபோலாகும். கடன் கொடுத் தவனும், தன்னிடம் வாங்கிய கடன்காரனை பணங்கொடுக்க வகையற்றிருக் கும் வறிஞனென்று மதியாதிருப்பன்.

(இன்னும் வரும்)

PART VI.

EDUCATION.

BY THE HEADMASTER OF A HIGH SCHOOL.

க ல் வி.

(95-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

"கல்வி" யென்பது யெழுத்துகள் மூலமான எந்த பாஷையையும் கற்றுக்கொள்வதுதான் யென்பதல்ல. கல்வி யென்பது அறிவென்று அர்த்தமாகும். மேற்படி அறிவானது எந்தபாஷையின் அகூரப்பியாசத் தையும் செய்துகொள்ளாமலேயே ஏற்படவுங்கடும். இதற்கு உதாரண மாக அடியில்கண்ட விஷயங்களை எடுத்துக்கூறுவோம்: உலகத்தில் எந்த பாஷையினுடையவும் அகூரஞானம் இல்லாமலேயே அப்புதமான தச்ச வேலைகள், கொல்வேலைகள், சிற்பிசாஸ்திர வேலைகள், தங்க, வெள்ளி முதலிய உலோக வேலைகளை செய்யும் தொழிலாளிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய சந்ததியார்களும் வம்சபரம்பரையாக அகூரக்கியானம் இன்றியே மேற்படி கைத்தொழில்களைப் பின்பற்றியும் தங்களுடைய யுக்தி, புத்திசாதுரியங்களினால் மேற்படி தொழில்களை அபிவிருத்தி செய்துகொண்டு வருவதை நாம் தினசரி பார்த்துவருகிறோம். இதேவிதமாக சங்கீத, சாகித் திய, நடன, வீணை, நாடக முதலிய பற்பலவாத்திய சாஸ்திரபயிற்சிகளையும் அகூரஞானம் இன்றியே பயின்று புழங்கிவருவதைப் பார்த்திருக்கிறோம். இவைகளுக்கெல்லாம் "பொன்மலர் நாற்றமுடைத்து" என்றவாறு சொர்ண புஷ்பத்துக்கு வாசனையும் ஏற்பட்டவாறு எந்த பாஷையிலும் அகூர ஞானம் ஏற்பட்டிருக்கும் விஷயத்தில் அந்தந்த விஷயத்துக்குரிய சாஸ்திர புஸ்தகங்களையே நேரில் படித்து அறிவை அபிவிருத்தி செய்துகொள் வதற்கு மிகவும் ஸாதகமாயிருக்கும். இது காரணம்பற்றியே "புத்திவான் பல்வான்" ஆவான் என்னும் "கற்றோர்குச் சென்றவிடமெல்லாம் சிறப்பு" என்றும், சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கல்வியின் பெருமையை ஆயிரம் நாவு படைத்த ஆதி சேஷனாலும் சொல்லிமுடியாத விஷயமாயிருக்கிறது. ஆயி னும், கல்வியின் பெருமையைப்பற்றிக் கொஞ்சம் சொல்லச் சூணிந்தனம். செல்வமென்பது பூஸ்த்திதி ஸொரூபமாகவும், ஸ்வர்ணராஜித (தங்கம், வெள்ளி) முதலிய நானயங்கள் சொரூபமாயும், தானிய, ஆபரண, முதலிய பற்பல சொரூபங்களாகவும், இருக்கக்கூடும். மேல்கண்ட பற்பல சொரூப மான செல்வங்கள் யாவற்றையும் பற்பல காரணங்களால் யிழந்துவிடக் கூடும். ஆனால் எந்தக் காரணத்தினாலும் இழந்துவிடக்கூடாதவும், அப கரித்துக்கொள்ளக்கூடாதவுமான ஒருவகைச் செல்வம் உளது. அதுதான் கல்விச் செல்வம். இதுகாரணம்பற்றியே அடியில்கண்ட கொள்கை சாஸ் திரங்களினால் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது. அது பின்வருமாருளது:—

PART VII.

NEWS AND NOTES.

ஸமாசாரக் குறிப்புகள்.

கல்வியென்பது யெவ்வளவு குறுபியான ஓர் மனிதனையும் அழகுள்ள வகைச் செய்யும். கல்வியென்பது யெவ்வகைத் திருடராலும் அபகரித் துக்கொள்ளக்கூடாதவும், அவசியம் நேரிடும்பொழுது முன்னின்று வேண்டு வனவற்றையெல்லாம் அளித்து காப்பாற்றக்கூடிய மறைபொருளாகிறது. யாதொரு பந்துக்களாவது சினேகிதர்களாவது இல்லாத பரஸ்தலங்களுக்குப் போதும்படி நேரிடும்கால் அத்தியந்த அப்தபந்து சினேகிதர்களாக கல்வி முன்னின்று உதவுகின்றது. ருஜஸ்தஸுகளில் மிக்க சிறப்பையும், மேன்மையையும் தந்து வேண்டியமட்டில் திரவியத்தையும் கொடுக்கின்றது.

இது சம்பந்தமாக அடியில்கண்ட சிறிய சம்பவத்தைச் சொல்லப்படு கிறது. விஷ்ணு, சர்மாவென்னும் வேதியனுக்கு சசிலனென்றும், சந்திர கார்த்தனென்றும் இரண்டு புதல்வர்கள். இவர்களில் சசிலனென்னும் மூத்த புதல்வனிடம் விஷ்ணுசர்மாவுக்கு ஏற்பட்டிருந்த வாஞ்சைக்கு அள வில்லை. அவனுடைய இளையகுமாரனான சந்திரகார்த்தனிடமும் அன்பில் குறைவின்றியிருந்ததாக உலகத்தவர் மதிக்கும்படி வெளிப்படையாகத் தெரிவிக்கும்மாறு, தன்னுடைய ஸ்தாவராஜங்கம் சொத்துக்களையும், ஆப ரணவாகனத்தி யாவற்றையும் கொடுத்து ருஜகுமாரனென்று அவனை யாவரும் மதிக்கும்படி வளர்த்தவந்தான். மூத்தவனை சசிலனிடத்தில் வைத்திரு ந்த அதிபிரீதிக்கு இசையுமாறு சாகவத நிதியாகிய கல்விச் செல்வத்தை யளித்துவிட்டான். சசிலனும் “வாழ்வுக்குத் தகுந்தமதி” யென்னும் முதுமொழிக்கும் மெய்வருத்தம் பாரார், பசினோக்கார், கண்டுஞ்சார், யெவ்வவர் தீமையையும் மேற்கொள்ளார். செவ்விய அருமையும் பாரார், அவமதிப்பும் கொள்ளார், கருமமே கண்ணியினர் என்பதற்கும் இணங்க தனது சகோதரன் சந்திரகார்த்தன் இளமைப்பருவத்தில் அடையும் போக போக்கியாதி சுகங்களைப்பார்த்துக் கொஞ்சமும் பிரமிக்காது தாம் கல்விகற் பதிலேயே நோக்கமாயிருந்து சகல கலாவல்லபனாய்விட்டான்.

சிலவருஷங்களுக்குப்பின் முதுமைப் பருவமடைந்த விஷ்ணுசர்மா மாணமடையவே “கேடுவரும் பின்னே, மதிசெட்டுவரும் முன்னே” என் பதற்கு இனங்க சந்திரகார்த்தன் தனது சகல ஐவேஜுகளையும் இழப்பதற்கு எளிதில் வழிகாட்டக்கூடிய சினேகிதர்களைத்தேடி அவர்களுடன் தன் மனம்போனபடிக்கெல்லாம் சொல்லி சில வருஷங்களுக்குள் வறுமை யடைந்தவிட்டான். சசிலனோவென்றால் ருஜஸ்தஸுகளையடைந்து தன் வித்வமகிமைமால் சீரும், சிறப்புமடைந்து தனவந்தனாகிவிட்டான். இளையவனை சந்திரகார்த்தனுடைய பரிதாப நிலையைக் கேழ்விபட்ட சசிலனானவன் தன்னுடைய தம்பியை யழைத்து தன்னுடைய ஸம்ரகூஷண யில் வைத்துக்கொண்டு யென்னொரு ஆதரித்துவந்தான்.

மேல்கண்ட சரித்திரத்தால் செல்வப்பொருளைப் பார்க்கிலும் கல்விப் பொருளை எவ்வகையிலும் மேற்பட்டதென்று உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி போல் விளங்குகின்றதல்லவா.

WAR NOTES.

AN IMPOSTER.

ஆள் மாறாட்டமாடிய அயோக்கியன்.

போர்ட்ஸெட் துறைமுகத்திலே துருப் புகளுக்காகவேண்டி பற்பல சரக்குகள் சேகரித்து வைக்கப்பட்டிருந்தன; சென்ற சில தினங்களுக்குள் இருள் கவ்வுண்டி ருந்த ஓரிரவில் 179 பவுன் மதிப்புள்ள சரக்குகள் காணாமற் போய்விட்டன. கிபா லோஸ் என்னுமிடத்திலே 1605 பவுன் மதிப்புள்ள சரக்குகள் இருந்தவிடர் தெரி யாது மறைந்துபோயின. இஸ்மெல்லியா விலே 1103 பவுன் பெறுமான பண்டங் கள் தொலைந்துபோயின. வின்செஸ்ட ருக்கு ராஜுவ ஆடைகள் அனுப்பப்பட்ட போது, அங்கு போர்வீரன் உடைதரித்து வந்திருந்த ஒருவன் “லான்ஸ் கார்ப்போ ரெல் பார்டென்ஸ்” என்று கையொப்பம் போட்டு 207 பவுன்கொண்ட அவ்வாடை களைக்கொண்டேபோய் விட்டான். ‘சரக் கும் போய்விட்டது, ‘லான்ஸ்கார்ப்போரல் பார்டென்ஸ்’ மறைந்து விட்டான்! கார ணமென்ன? ஆள்மாறாட்டமே.

ABOUT SIEEL LATES.

எஃகுத் தகடுகளைப்பற்றியதோர் அறிக்கை.

வியல்வாவினாள் யுத்ததளவாட இலா காதாருக்கு எஃகுத் தகடுகளைக் குறித்த எச்செய்தியும் அவிக்கப்படவேண்டுமென்று இப்போது ஓரறிக்கை விடப்பட்டிருக்கி றது. அதில் எஃகுத்தகடுகளைச் செய்கிற வர்கள், அவர்களிடமிருந்து வாங்குவோர், வாங்கிவிற்போர், வெளியிலனுப்புவோர், கிடங்குகளில் தகடுகளைக் சேகரஞ்செய்து வைப்போர், கப்பலிலேற்றுவோர் முதலி

னோர் நாளது ஜூன்மாதம் 10-ந்தேதிக்குள் தம் கையிருப்பிலுள்ள தகடுகளையும் வெளிதேசங்களிலிருந்து வரக்கூடிய தேதி களையும் தெரிவித்தார்களாம்.

EFFECTIVE at 25 MILES.

25 மைல் வரை தீக்ஷணய முண்டே.

சாதாரண பிரங்குகளை யுபயோகித்தால் கால், அரை, ஒன்று, அல்லது 2 மைல் தூரத்தின் குண்டி செல்லும்; யுத்தத்திற் கீர்க வேண்டி நான்கு, ஐந்து மைல் தூரம் செல்லும்படியான பெரிய பிரங்குகளும் பிர போகிக்கப்பட்டு வருகின்றன; ஜர்மானியர் யுத்தவாரம்பத்திலிருந்து 15 மைல் தூரம் குண்டுகளை வீசும்படியான ராகூஸ பிரங்கி களைக் குருப் தொழிற் சாலையில் ஸ்பெஷ லாகச் செய்யச் சொன்னார்களென்றும் கேள் விப்பட்டோம். இப்படிக் கெல்லம் பகை வர் செய்வதற்கு மட்டும் சமய சந்தர்ப்பங் கள் சரியாயிருக்கின்றனவா, நமக்கில்லையா வென்றாலோ, அதற்கு கியூயார்க் நகரிலிரு ந்து வருந் தந்தியே போதிய சான்றாகும். 22 அங்குலக் குறுக்களவுள்ள பாரி பிரங்கி களைப் பிரிடிஷார் உபயோகித்துக் கொண் டிருக்கிறார்களென்றும், அப் பிரங்குகளி லிருந்து புறப்படுங் குண்டுகள் 25 மைல் தூரம் தீக்ஷணயக் கொடுப்பதாயு முன்ன வென்று தெரிகிறது.

BELGIAN RELIEF SUPPLIES.

பெல்ஜிய யுத்தக் கஷ்ட நிவாரண ஸப்ளைகள்.

யுத்தம் காரணமாக வீட்டை விட்டும் வாசலவிட்டும் மற்றும் தமக்கிருக்கக்கூடிய ஸ்தாவர ஜங்கம் ஸொத்துக்களை விட்டும் குஞ்சு குழந்தைகள் ஸகிதமாக ஜன்ம தேச

த்தை விட்டுப் புறப்பட்டுப் போயிருக்கும் பெல்ஜியக் குடும்பங்கள் பல பிரான்சுதேசம் போய்ச் சேர்ந்திருக்கின்றன; குடும்பத்தலைவன் ரணரங்கத்திற்குப் போயிருக்க, அக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த மற்றவர்கள் சம் ரக்ஷணைக்கு வரையில்லாது தவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப் பட்ட துரதிர்ஷ்டசாலிகளைக் காக்கும் பொறுப்பு இதுபரியந்தம் நேச வல்லரசுகளை, பிரதம மாக இங்கிலாண்டையும் பிரான்சையும் சேர்ந்திருந்தது. இப்போதோ அமெரிக்கா யுத்தத்தில் தலையிட நேர்ந்திருக்கிறது. மேலும் அமெரிக்கா தனம் பெருத்த தேசம். நன்கொடையளிக்கும் நாகரீக சிரோமணிகள் பலர் அங்கிருக்கிறார்கள். ஆகையால் பெல்ஜியக் கஷ்ட சிவாரணர்த்தம் அமெரிக்கா உதவி செய்வது பொருந்து மென்று நேசவல்லரசுகள் கருதியிருந்ததற்கிணங்க, அக்கஷ்ட சிவாரணர்த்தம் எத்தனை செலவாகுமோ அச்செலவுக்குரிய பணத்தைத் தான் (அமெரிக்கா) தருவதாக ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறது. என்னே அமெரிக்காவின் கருணை!

A BIG SUBMARINE ORDER.

ஒரு பெரிய ஜலக்கீழ்க் கப்பலுத்தரவு.

அமெரிக்கா ஐக்கிய நாடுகளைச் சேர்ந்த கண்ணெட்டிகட் என்னும் பிராந்தியத்திலிருக்கும் ப்ரிட்ஜ் போர்ட் என்னும் பட்டணத்தில் லேக்டார்பீடோ போட் கம்பெனியின் வியாபாரகம்பெனியொன்றுண்டு. அக்கம்பெனியார் நாளது வருஷம் செப்டம்பர் மாதத்திற்குள்ளாக அமெரிக்கா ஐக்கிய நாடுகளின் கவர்ன்மெண்டாருக்காக 47 ஜலக்கீழ்க் கப்பல்களை வேலை செய்வதற்குத் தயாராயிருக்கும்படி செய்து கொடுப்பதாகத் தீர்மானித்திருக்கிறார்கள். எஞ்சினீரின் விஷயத்தில் ஜர்மானியர் தான் தீவிரமான புத்தி யுடையவர்க ளென்று மதித்திருந்தோம். ஆனால் இப்பிரகிருத யுத்தத்தில் ஜர்மானியரைக் காட்டிலும்

அமெரிக்கர் மகா தீக்ஷண்யமும் யுகமும் வாய்ந்த தொழிற் புலமை பெற்றவர் என்பது நன்றாக விளங்கிவிட்டது. ஒரே கம்பெனியார் 6-மாத காலத்திற்குள் 47 ஸப்மெரின்களைச் செய்வதாக ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த லேக்டார்பீடோ கம்பெனியைப் போல எத்தனையோ கம்பெனிகள் அமெரிக்காவில் இருக்கின்றன; கோடிகோடியாகப் புரட்டக்கூடிய தனவந்தர்கள் எத்தனையோ பேர் இருக்கிறார்கள்; தொழிலாளிகளுக்கும் பஞ்சமில்லை. இந்நகனம் பொருள் பணம், புத்தி ஆகிய இம்மூன்றும் ஒன்று சேர்ந்திருக்குமே யானால் செய்யும் காரியம் செவ்வனே பிரகாசிப்பதற்குத் தடையு முண்டோ?

8000 LOCOMOTIVES.

கேட்போன 8000 எஞ்சின்கள்.

எஸ்ஸென் என்னுமிடம் ஜர்மனி தேசத்திலுள்ளது. இவ்விடத்தில்தான் விசேஷ பெருமை பெற்றிருக்கும் குரூப் தொழிற்சாலை யிருப்பது. இரும்புச் சாமான்களும் இதர வகையான யந்திரக் கருவிகளும் இத்தொழிற் சாலையிற் செய்யப் படுவதோடு பெரும்பீரங்கி, சட்டிபீரங்கி, யந்திரபீரங்கி முதலியனவும் துப்பாக்கி, ஈட்டி, கத்தி, பாலா முதலான போர்க்கருவிகளும் அபரிமிதமாக இதிற் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. இங்கு தற்போது யுத்தத்திற்குக் கொடுப்போன 8000 எஞ்சின் வண்டிகள் ரிபேரக்காக விழுந்துகிடக்கின்றன; வருஷ கணக்காயுழைக்கக் கூடிய இரும்பிலுலாய எஞ்சின் வண்டிகள் கெட்டுக் கிடப்பது ஒன்றல்ல, இரண்டல்ல, எண்ணாயிரம் என்றால் எவ்வளவு துரம் யுத்தம் கடுமையிருக்கும் என்பதை நம் நண்பர்களே கவனிக்கட்டும்!

BELGIUM'S SUFFERINGS.

பெல்ஜியத்தின் தொல்லைகள்.

இப்போது கடை பெறும் உக்ரமான ஐரோபிய யுத்தத்தில் பெல்ஜியம் தேச

ஜனங்களுக்குண்டான சங்கடங்கள் கொஞ்சமல்ல. வீடு வாசல்களையும் உறவின் முறை யோர்களையும் மற்றும் தாம்பத்திரப்படுத்தியிருக்கக் கூடிய பணம், பண்டம் முதலியவைகளையும் பறிகொடுத்து மானிட வருக் கொண்டு மிருகத்தன்மை மேலிட்டால் கட்டுண்டிருக்கும் ஜர்மானியப் பிசாசுகளால் அல்லற்படுகு செய்திகளைக் கேட்க எவர் மனமும் பீதியுறும். நடுவு நிலைமையை வகித்திருப்போர் பலர் பெல்ஜிய யுத்தக் கஷ்ட சிவாரணர்த்தம் என்னென்னவோ உதவி செய்து வருகிறார்கள். அவ்விதஞ் செய்வோருள் அமெரிக்கரும் ஒருவர். இவ்வமெரிக்க விசாரணைக்கங்கத்துச் சேர்மனான மிஸ்டர் H. C. ஹோவர் என்னுங் கனவான் சமீபத்தில் யுத்தம் காரணமாகத்தவித்திருக்கும் பெல்ஜியர் களுக்காக வேண்டி அவசியமான காரியங்களைச் செய்யும்படியான தீர்மானத்துடன் பிரான்சு, இடாலி, இங்கிலாண்டு முதலான தேசங்களிற் சுற்றுப் பிரயாணஞ் சென்று இப்போது அமெரிக்காவிலுள்ள சியூயார்ச் நகரம்போய்ச் சேர்ந்திருப்பதாகச் சமாச்சாரமெட்டுகிறது. அவர் கூறுவதிலிருந்து பெல்ஜியம் நகரத்திலே சாவு முன்னிலும் மும்மடங்கு அதிகரித்து விட்டதென்றும், கடந்த மார்ச்சு, ஏப்ரல் ஆகிய இரண்டுமாத காலத்திற்குள்ளாக பெல்ஜியத்திற்கு அனுப்பப் பட்ட ஆகாராதி பண்டங்களுள் 60,000 டன் வரையில் ஜலக்கீழ்க் கப்பல்களின் அட்ரேயித்தினால் சமுத்திரபாதாளம் போய்ச் சேர்ந்திருக்கின்றன வென்றுத் தெரிவருகிறது. ஐயோ பாவம்! துரதிர்ஷ்டம் இப்படியா வரவேண்டும். இது எப்போதும் தனித்து வருவதன்று!

MISFORTUNE NEVER COMES SINGLE.

SUPER-DREADNOUGHT LAUNCHED.

பெரும் போர்க் கப்பலின் வருகை.

எஞ்சினீரின் விஷயத்தில் அமெரிக்கர் மகா புத்திசாலிகள் என்பது யாவர்க்குத் தெரித்

தது தானே. இப் போதை யுத்தம் காரணமாக புதிய புதிய நவீனங்கள் அமெரிக்காவிலிருந்தும் கிளம்பிக்கொண்டிருக்கின்றன. அவைகளில் ஒரு பெரிய போர்க் கப்பலுஞ் சேர்ந்தது. சென்ற வாரத்திற்கு கிடைத்த தொரு தந்திச் சமாசாரத்திலிருந்து அமெரிக்கர் ப்ருக்லின் என்னுந் துறைமுகத்திலே “நியூ மெக்ஸிகோ” வென்னும் பெயர் கொண்ட பிரம்மாண்டமான போர்க் கப்பலைச் சமுத்திரத்தில் விட்டிருக்கிறார்கள் என்று தெரிய வருகிறது. அக்கப்பலில் 32,000 டன் சிறையேற்ற முடியுமாம். அக்கப்பல் முஸ்திப்புக்களில் அடியிற் குறித்தவையும் அடங்கியுள்ளன:—18 பெரிய பிரங்கிகள், 14 அங்குலக் குறுக்கனவுள்ள 12 பீரங்கிகள். அது மணி யொன்றுக்கு 23 மைல் வேகத்துடன் செல்லக்கூடியது. இந்தக் கப்பலிலிருக்கும் வேரோர் விசேஷம் என்னவென்றால், இது இயக்கப்படும் சக்தியே. எல்லாக் கப்பல்களிலும் சாதாரணமாக சிலக்கரியோ அல்லது கட்டையோ போட்டெரித்து நீராவி வரும்படி செய்து, அதைக்கொண்டு கப்பலை நடத்துவார்கள். ரெயில்வண்டிகள் எவ்விதம் நடத்தப்படுகின்றனவோ அவ்விதமே பெரும்பாலும் கப்பல்கள் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. அப்படிக்கிருக்க, இப்போது நவீனமாக விடப்பட்டிருக்கும் “நியூமெக்ஸிகோ” வென்னும் கப்பலில் மின்சார விசையே (electricity) பொருத்தப்பெற்றிருக்கிறதென்றும், அதுவே கப்பற்கருவிகளை யியக்கிச் சமுத்திரத்தில் நடத்திக்கொண்டு போகின்றன வென்றும், மின்சார விசையினால் இயக்கப்படுகப்பல்களில் இதுதான் முதலாவ தாகுமென்றும் செய்தியெட்டுகிறது. கவனித் தீர்களா, அமெரிக்கர்களின் புத்தி தீக்ஷண்யத்தை!

NOTES.

ஸ்ரீ ஷண்முகானந்த ஸபை.

மிஸ்டர் P. S. வேல் நாயரவர்களது ஸ்ரீ ஷண்முகானந்த ஸபையானது சென்னை யிலுள்ள ராயல் தியேட்டரில் நடத்தப் பட்டு வருவதை இதற்கு முந்தியே ஒரு விசை சொல்லியிருக்கிறோம். சென்ற ஞாயிற்றுக்கிழமை சாயங்காலம் இச்சபையார் 'வேதா உலகம்' என்னும் நாடகத்தை நடத்தினார்கள். ஜனத்திரன் மிகுந்திருந்ததோடு தகுந்த கல்வியாளர்களும் யோக்கியதையும் அந்தஸ்தும் வாய்ந்த உத்யோகஸ்தர்களும் விஜயம் செய்திருந்தார்கள். மதிராஸ் பிரெஸிடென்ஸி மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளில் ஒருவரான ரீவ்ஸா ஹிப் S. N. V. ராஜாசார், மதிராஸ் போஸ்ட் மாஸ்டர் ஜனரலுக்குப் பர்ஸனல் அலிஸ்டெண்டான மிஸ்டர் மீர்முஜூருடன் ஸாஹிப் ஐதராபாத்திலிருக்கும் டாக்டர் மேஜர் M. G. காயுடு முதலினோரும் மற்றுமுள்ள உத்தியோகஸ்தர் பலரும் ஆரம்பம் முதல் கடைசி வரையிலிருந்து அகமகிழ்ந்து இறுதியில் ஸபைத்தலைவரும் பிரதம ஆக்டருமான மிஸ்டர் வேல் நாயருக்கு ஆசி கூறிச்சென்றார்கள். இச்சபை காலக் கிரமத்தில் நற்பெயர்பெற்றுவிளங்கு மென்பதற்குத் தடையிலலை.

பந்தோபஸ்தில் வைக்கப்பட்ட பூவர்.

'சியூ இந்தியா' வென்னும் ஆக்கிலத்தின சரிப்பத்திரிகை நடத்திவந்த மிஸஸ் பெஸண்டம்மை, மிஸ்டர் B. P. வாடியா, மிஸ்டர் G. S. அருண்டேல் ஆகிய இம் மூவரும் பொதுஜனவமைதிக்குப் பங்கு முண்டாகும்படி நடந்திருக்கிறார்களென்று நம்புதற்குப் போதிய காரணங்கள் இருப்பதாகக் கவன்மெண்டார் அபிப்பிராயப் பட்டு 1915-ம் வருஷத்து தேசப்பாது காப்புச் சட்டத்தை யனுஸரித்த 3-ம் விதியினைக் கைக்கொண்டு ஓர் அறிக்கை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அதன் பிரகாரம் மேற்குறிப்பிட்ட மூன்றபேர்களும் எத்

தப்பொதுஜனமீட்கிலும் பிரவேசிக்கலாகாது; சம்பந்தப்படக் கூடாது; பிரசிக்கக் கலாகாது. அவர்கள் எழுதும் காகிதவகை ராக்கன் அதிகாரிகளால் பார்வையிட்டு உத்தரவு கொடுக்கப்பட்ட பிறகே அனுப்பப்படவேண்டும்; இவ்வறிக்கையைப் பற்றிய கோடசு பெஸண்டம்மைகையிற் சேர்ந்த 7 தினங்களுக்குள்ளும், மற்றிருவர்கள் கையிற், சேர்ந்த 14 தினங்களுக்குள்ளும் அவர்கள் மேற்சொன்ன காலம் முடிவதற்குள் நீலகிரி ஜில்லா, கோயமுத்தூர் ஜில்லா, பெல்லாரி ஜில்லா, பழனிமலைக்குற்றுகள், சேர்வராய் மலைக்குற்றுகள், விசாக பட்டணம் ஆகிய இவ்விடங்களுள் வசிக்க வாரம்பித்து அவ்விடத்திலேயே தங்கியிருக்கவேண்டும்.

கற்சாந்து போட்டுக் கட்டிய கப்பல்.

மரத்தினாலும் எஃகுத்தகடிகளினாலும் ஒவ்வொரு தேசத்தவரும் கப்பல்களைக் கட்டுவது வழக்கமாயிருக்க நார்வே கவான் மெண்டார் கற்சாந்துவைத்துக் கப்பல்களைக் கட்டுவித்துப் பரிசேனை செய்தார்கள். அவை உறுதியாகவும் யுத்த சமயத்தில் குண்டடிகளால் எவ்விதலோபத்திற்கு உன்னாகாமலும் இருப்பதாகத் தோன்றியதனாலே நார்வே கவான் மெண்டார் 50,000 டன் எடையுள்ள கப்பல்களைக் கட்டுவிக்கும்படி உத்தரவு பிறப்பித்திருக்கிறார்களாம். அத்தகைய கப்பல்கட்டி முடிக்கப்படுமேயானால் அது சாதாரணமான கில வீட்டையொப்பக் கடல்வீடென்றே அழைக்கப்படும்படியாகவேயிருக்கும். இதுவும் இக்கலிகால புதுமைகளின் ஒன்று போலும்!

ஐக்கிய நாட்டுக் கோதுமை.

அடுத்த மாரிகாலத்திலே அமெரிக்கா ஐக்கிய நாடுகளில் கோதுமை அறுவடையாகும் அவ்வுறுவடையில் கிட்டமென்று மதிப்பிடக் கூடியமாரூல் 26,60,00,000

படிகளாம். கடந்த 13 வருஷங்களாகக் கிடைத்துவரும்மாரூல் இம்மகரூல்மிகவும் குறைந்து விட்டது. அதனமித்தம் அமெரிக்காவிலிருந்து வெளிதேசங்களுக்கு இவ்வருஷம் கோதுமையெற்று மதியாவது சிறிது சந்தேகத்தான்.

ரோட்டி விரயத்திற்காக அபராதம்.

கடந்த மேமாதம் 14-ந் தேதி ப்ராம் லியென்னு மிடத்தில் ஒரு ஸ்திரீ எக்காரணத்தாலோ 4 ராத்தல் எடையுள்ள ரோட்டி யொன்றைக் குப்பை கூடங்கள் கிரம்பியிருந்த தொட்டியில் வீசி யெறிந்ததற்காக அம்மாத ஜந்துபவுன் அபராதம் செலுத்தும்படி உத்தரவிடப்பட்டான். கோதுமைப்பயிர் செம்மையாக விளையாமலும் ஒரு தேசத்திலிருந்து மற்றோர்தேசத்திற்குக் கிரம்மாவைகையாகக் கோதுமை செல்வதற்குச் சிரம ஸாத்தியமாயும் இருக்கும் இச்சமயத்தில் ஆகாராதி பண்டங்களை விரயஞ்செய்வது சிறிதேனும் மதிக்கொண்டதல்ல. மாதின் அசட்டுத் மனத்திற்கேற்ப தண்டனை விதிக்கப்பட்டது மிக்க சரியே.

மேக ரோகிகளின் தொகை.

ஆக்ஸ்போர்ட் நகரில் வைத்திய சாஸ்திர விற்பன்னராக விருந்துவரும் ஸர் வில்லியம் ஆஸ்லர் என்பவர், பிரிடிஷ் சைன்யத்தில் 98,000 பேர் மேகரோகத்தினால் சஷ்டப்படுவதாக ரிப்போர்ட்டிலிருந்து தெரியவருவதாக அறிவிக்கிறார்.

காக்கைக்கு வந்த கிராக்கி.

ஜர்மனி தேசத்தின் பிரதான பட்டணமான பர்லின் நகருக்குச் சென்றிருந்த அமெரிக்கா தேச டாக்டர் ஒருவர் சொல்லுவதிலிருந்து அந்நகரில் காக்கை யொன்று ஒரு ரூபா இரண்டணுவாகவும், கிட்டக்குருவி என்றக்கு 5 அணுவீதமாகவும் விற

கப்பட்டுவருவதாகத் தெரிகிறது. நதென்ன விநோதம் இவ்வூர்களிலெல்லாம் காக்கையைச் சீந்துவார் எவருமில்லை. அவ்வூரிலோ மொத்தமாகப் பகலிக்கு வந்த யோகமேயோகம்.

விளையும்பயிர் முளையிலே.

இப்பழமொழி ஒரு சிறுவன் விஷயத்தில் கிச்சயமாகிவிட்டது. 14 வயதுக்குட்பட்ட சிறுவனொருவன் உல்விச் நகரிலுள்ள போர்க்கருவித் தொழிற்சாலையில் வார மொன்றுக்கு 36 ஷில்லிங் அதாவது ரூ. 27 சம்பாதிக்கிறான். முக்கி முக்கி இரஷ்பகல் என்று கூடக்கருதாது படிப்பிலேயே வருஷக்கணக்காய்க் கவனித்துப் பரீட்சையில் தேறும் நமது வித்தியார்த்திகள் எவ்வளவுதான் படித்தேன், பட்டம் பெற்று மென்ன? தொழிலும் தொழிலுக்குரிய ஆர்வமும் தான்வேண்டும். விளாருனின் ஊக்கமே அவன் சம்பாத்தியத்திற்குப் போதிய வித்தாகு மென்பதை நாம் சொல்லாதிருக்க முடியாது.

ஜர்மனியில் காட்டுத்தீ.

கடந்த இரண்டு மாதங்களுக்குள் ஜர்மனி தேசத்திலுள்ள காடுகள் பலவற்றுள் அடிக்கடி தீப்பிடித்து வந்திருக்கிறது. இது வரையில் அம்மாதிரியான இருபது ஸம்பவங்களுக்குக் குறைவில்லை. சமீபத்தில் கர்ஸெல் என்னு மிடத்திற்கு அருகிலுள்ள அடவியில் அபாரமாகத் தீப்பிடித்தது காரணமாக மைல் கணக்காகக் காடுகள் அழிந்துபோயின, மரங்கள் ஒன்றோடொன்று உராய்ந்து இவ்விபத்துக்களேரிட்டிருக்கக் கூடுமென்றாலும் அத்தேசத்திலுள்ளனோர் இது வேண்டுமென்று செய்யப்பட்ட காரியமாக மதிக்கின்றனர். அப்படிக்கிருந்தாலும் இருக்குமோ என்னவோ அறிந்தவர் யாவர்?

ஸிம்மாசலம் நாவிதர்கள்.

விசாகப் பட்டணத்தைச் சேர்ந்த ஸிம்மாசலம் கோயிலுக்குப் பிரார்த்தனை செலுத்துவதற்காகப் பலர்பேர் போவதுண்டு, போவோர் முடியற்க்கி வருவார்கள். இவர்கள் செலுத்திய பிரார்த்தனையினால் இதுவரையிற் கிடைத்திருக்கும் மானிடத்தலைமையினர் போர்போராகக் குவிந்து கிடக்கின்றன. சுமார் 6000 டன்களுக்கு மேலும் 7000 டன்களுக்குள்ளு மிருக்குமாம்! நாவிதர்கள்தான் அதற்குச் சுவந்தர்ய முள்ளவர்கள் ஆவா, சிம்மாசலம் நாவிதர்களுக்குக் கிடைத்த அதிர்ஷ்டமே அதிர்ஷ்டம்!

வங்காள-நாட்பூர் ரெயில்வேயில்
வெள்ளம்.

காசுபூர் ஜில்லாவிலிருக்கும் பாஞ்சகரா, போச்பூர் ஆகிய இவ்விரண்டு ஸ்டேஷன்களுக்கும் மத்தியில் மழைபெய்ததனிமித்தம் கதிகளும் ஏரிகளும் பெருகிக்கரை வழிந்து வெள்ளம் பெருகலாயிற்று வங்காள நாட்பூர் இருப்புப்பாதையில் ஆங்காங்கு ரெயில் தண்டவாளம் இருப்பது கூடத்தெரியவில்லை. எங்கு தாழ்த்திருக்கும் கிராமந்தாங்களுக்குத் தொல்லையேற்படுமோ வென்றகூட அனுமானிக்கப்பட வேண்டியதாயுமிருக்கிறது.

கல்கட்டாடர்ப் கிளப் லாட்டரி.

இதற் சேர்ந்த சாந்தாத் தொகை 3,70,000 ரூபாய்க்கு அதிகம் போகவில்லை. ஆகவே முதற்பிரைஸ் ரூக்கால் லட்சத்திற்கு அதிகமாயிராதென்று தெரியவருகிறது.

தேன்னிந்தியா ரெயில்வே.

நாளது வருஷம் ஜூன் 9-ந் தேதி யோடு முடிவான ஒருவாற காலத்திற்குள் இவ்விரப்புப்பாதையில் பிரயாணிகளினுற் கிடைத்த வருமானம் 386, 197 ரூபா;

சாமான்களினுற் கிடைத்த வருமானம் 304,901 ஆகமொத்தம் 701008 ரூபா.

மனந்தாளாது மாண்ட மாணவன்.

கல்கத்தாவில் சமீபத்தில் கடந்தேறிய B. A. பரீகைக்குச் சென்றிருந்த பிரபுல்ல குமாரபோஸ் தனக்குப் பரீகை தேறவில்லையென்று சேர்விடப்பட்டதும், மனந்தாளாது சென்ற சனிக்கிழமை ஒருருண்டை அபினைபுட்கொண்டான்; அதன் விஷத்தலைக் கேறியது; தகூணமே அவனை ஆசுபத்திரிக்கு எடுத்துச் சென்று சிகிச்சை செய்தார்கள்; எனினும் திங்கட்கிழமை அவன் இறந்தே போனான். பரீகை தேறவில்லையென்று பார்க்கினவர்க்குச் செல்லும் துர்ப்புத்தி அம்மாணவனுக்குக் கற்பித்தது எவரோ விளங்கவில்லை. இதுவும் அவனது காலவசமே!

புதிய ஆகாயவிமானங்கள்.

ஆகாய விமானக்கவினாள் அதிகமான உபயோகமுண்டென்பதற்கு இந்தக்கடும் போர்ச்சம்பவங்களே சாக்ஷியங்களாயிருக்கின்றன. ஆனதுபற்றி அமேரிக்கா ஐக்கிய நாட்டுக்கவர்ன்மெண்டார் முதல் வருஷத்தில் 3,500 ஆகாய விமானங்களையும் (ஏரோப்ளேன்) இரண்டாம் வருஷத்தில் அத்தொகைக்கு இரண்டமடக்கான விமானங்களையும் செய்வதாக உத்தேசித்திருக்கிறார்கள். அதற்கான விமானகூடங்களை யும் நிலங்களையும் ஏற்படுத்த 2,50,000 பவுன் செலவிடவும் தயாராயிருக்கிறார்கள். ஒரு நிலத்திற்கோ அல்லது ஆகாயவிமானகூடத்திற்கோ இவ்வளவு பெருந்தொகையாகுமிடத்தி மற்றைக்கூடங்களுக்கு எவ்வளவு உபாரதொகையாகும் சவனியுங்கள்! ஆம் அசற்குத்தடையென்ன. அமெரிக்காவோ கோடிசுவர்கள் கொலுவிருக்கும் ரூபேர சம்பத்தோடுகூடினாகாடு. அது பணம் செலவிடத்தயங்குவானேன்? இத்தொகை அமெரிக்காவுக்கு ஒரு பிறமாத மல்ல.

PART VIII.

MORAL STORIES.

நீதிக் கதைகள்.

சீலவதி.

(100-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

இப்படிச்சொல்லிய அந்தக்ஷணத்திலேயே 'புத்திரன்' என்ற வார்த்தையை அவள்கூறியதும் அவளது சரீரத்தில் ஒருவுதமான உணர்ச்சியேற்பட்டது. நெற்றி வியர்த்தது; புருவங்கள் நெருங்க ஏதோ ஒன்றைக் குறித்துத் திர்க்காலோசனை செய்பவளையொப்ப ஆகாயத்தை நோக்கினாள்; வெறிக்கப்பார்த்தாள். பொட்டுப் பொட்டாக அவளது நெற்றியில் வியர்வைத்துளிகள் செழிந்தன; அவளுடைய கண்களிலிருந்து முத்து முத்தாக நீர்த்திவிடைகள் ஓந்தாமரைக் 'கன்னங்களில் வழிந்தன. பகவான் தனக்குப் புத்திரபாக்கிய மில்லாமற் செய்தவிட்டாரே பென்னும் ஞாபகம் அவளது மனதில் ஊடாடிக்கொண்டிருந்தது. தனக்குக் குழந்தையிலை, தான் மலடியென்பது வந்தபிச்சைக்காரப் பெரியவருக்குத் தெரியாதிருக்க வேண்டுமென்று சீலவதியேங்கினாள். பிச்சைக்காரர் சீக்கிரத்தில் வெளியே போய்விட்டால் நலபென்று கருதினாள். குழந்தையில்லாத கிருகம் பூதப் பிரேத பைசாசங்களுக்கு உறைவிடமாகும் பாழடைந்த வீட்டிற்கு ஒப்பாகுமென்று பெரியோர் சொல்லியிருக்கிறார்களே. பாழ்விடுதேடிப் பிச்சைக்குப் போனோமென்று சாபமிட்டுக் கோபத்துடன் பெரியவர் போய்விட்டால், அச்சாபம் தன்னை வந்தனுக்குமே பென்று சிந்தித்தாள் சீலவதி மழைச்சொல் மாறாதகுழுவியின் கொச்சை வார்த்தைகளைச் செவியாறக் கேட்குமென்றும் தம்பதிகளிடம் சென்று இரப்பு மன்றாவெது யுத்தமென்று பெரியவர் சொல்லிவிடுவாரோ என்னவோ வென்று தனக்குள்ளே அவள் யோசித்து ஒன்றும் பேசாது கலவரத்துடன் பிரமித்துக் கற்சிலையை யொப்ப நின்று விட்டாள்.

பிச்சைக்காரர்:—பெண்ணே, என்ன யோசித்திருக்கிறாய்? எதற்கும் சந்தேகப்படாதே சந்தேகப்பட்டது சரியாகமுடியாது. சந்தேகம் கவலைக் கிடந்தரும்; கவலையோ நோய்க்கிடங்கொடுக்கும்; நோயோ உயிரினை உருக்கி விடும். ஆதலால் எதற்கும் சந்தேகமுறாதே. பின்னும் சந்தேகித்துச் செய்வது இறுதியிற் குந்தகமாகும்; ஆனதுபற்றி உனக்கு எவ்வடிமான சந்தேகமும் இருக்கவேண்டாம். நீயும் உன்கணவனும் அக்கினி சாக்ஷியாகத் தொட்டுத்தாவிக்கட்டி வாழும் தம்பதிகளாயிருக்கிறீர்கள்; என்றும் ஜீவாத்மா உங்களிருவர்க்கும் வேறாயிருக்கிறது. உனது மனதிலே ஒருபுறமிழுக்க உன்பர்த்தாவின் நோக்கம் மற்றொருபுற மிழுக்கிறது. உன்மனச்சாக்ஷிக்கு எது யுத்தமென்று தோன்றுகிறதோ அது உன்பர்த்தாவின் மனச்சாக்ஷிக்கு யுத்தமாய்ப் படக்காணும். ஆதலால் மனச்சாக்ஷி வேறாயிருக்கையில், அதன் ஆதாரமாய்ப் பிறக்கும் கிரியைகளும் வேறாகத்தானிருக்கும். எப்போது கிரியை வேறாகின்றதோ அப்போதே அவரவர் தத்தம் ஸ்வேச்சாபத்தி யத்தையனுஸரித்து வருவதற்கு அருகராகிவிடுகிறார்கள். ஆகையால் ஏதேனும் ஒருகாரியத்தை நீனைக்கவோ நீனைத்தபடி செய்து முடிக்கவோ உன்

கணவனுக்கிருக்கும் ஸ்வேச்சையைப்போல உனக்கும் உண்டென்பதை நீ அரியாயோ?

சீலவதி:—ஸதிபதிகளாயிருக்கும் எங்களில் ஒருவர் போனவழியே மற்றொருவரும் போகவேண்டும். ஒருவரைவிட்டு மற்றவர் பிரிந்து வேறவழி போவது முடியாது. ஒருவண்டியில் பூட்டப்பட்டிருக்கும் இரண்டு எருதுகளில் வலதுபக்கத்தெருது சிறிது முன்னேறிவிட்டால் இடது பக்கத்தெருதுவின் கழுத்தில் மாட்டப்பட்டிருக்கும் துகத்தடியின் பாரம் அழுந்தி அவ்வெருது வண்டியை யிழுக்கமுடியாமற் சிரமப்படும். அதுபோல ஸதிரீ புருஷர்களாயினர் தம்பதிகளாயிருந்து வாழ்ந்து வரும்போது ஒருவருக்கொருவர் வித்தியாஸமான அபிப்பிராயங்களோடு இருந்து வருவது ரஸமாகமாட்டாது, எனவே தன்னிஷ்டப்பிரகாரம் இருக்கமுடியாது, எப்படியும் புருஷனுக்குப் பெண்சாதி கீழ்ப்படியத் தானேவேண்டும். அவனுக்கு அவளே துணை, அவளுக்கு அவனே துணைவன். அப்படியிருக்கையில் ஜீவாத்மா வேறென்று தம்பதிகளைப் பிரித்துக்காட்டுவது சுத்தமதியினம். புருஷனில்லாது பெண்பிள்ளை செய்யும் சடங்கு எதற்குப் பிரயோசனம்? கணவனில்லாமல் மனைவி தன்னிச்சைகொண்டு செய்யுங்காரியம் கணவக்குமுதவாது. மனைவியில்லாது மணமகன் செய்யுங்காரியமும் நிற்காது; அதனால் பலனுமில்லை. சுகமனம் என்னும் உடன் கட்டையேறும் வழக்கத்தை நீர் அங்கீகரிக்கிறீரா?

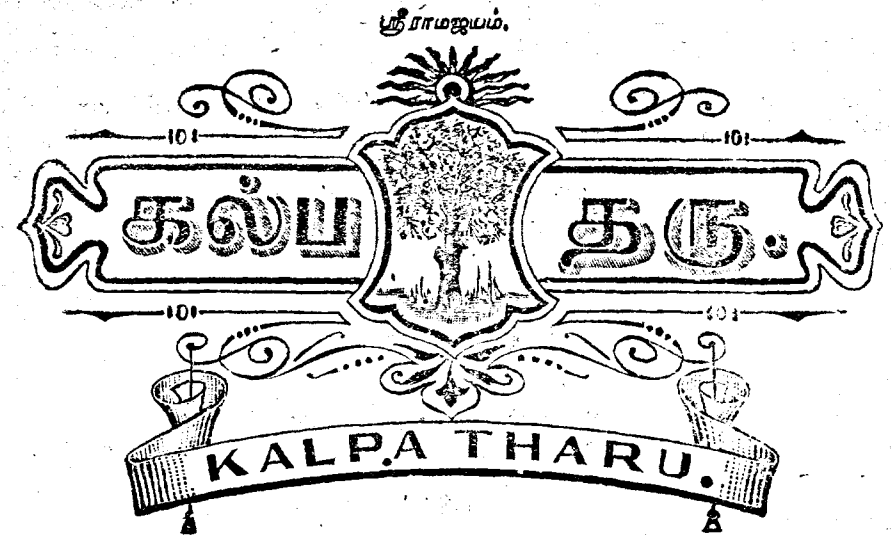
பிச்சைக்காரர்:—ஸாவித்ரி தேவியைக்கவனி. அவளுடைய கணவனுயிரை யமதர்மராஜன் கோண்டுபோகையில் மனைவியான ஸாவித்ரி தன் ஸ்வேச்சையை முன்னிட்டன்றோ மற்றையோடு மன்றாடிக்கணவனுயிரைத்திருப்பவும் அளிக்கப்பெற்றாள்? அவ்விதம் தன் ஸ்வேச்சாபத்தியத்தை அவள் உபயோகப்படுத்தாதிருந்தால் என்ன நேர்த்திருக்கும் ஆலோசித்துப் பார். அவள் அச்சமயம் நடந்து கொண்டது மிகவும் சரியானகாரியமென்றே எனக்குத் தோன்றுகிறது.

சீலவதி:—ஐயா, நீங்கள் அப்படிச் சொல்லாதேயுங்கள், அவள் தன்னிச்சைப்பிரகாரம் செய்ததாக வல்லவோ சொல்லுகிறீர்கள். அது அப்படியல்ல; கணவனிறந்தபிறகு அவள் உலகத்தில் வேறெதைக்குறித்துக் கவனிக்கவேண்டும், அவளுடைய ஆத்மாவின் உறைவிடம் கணவனுடைய ஸ்தானமானது பற்றி, உலகத்தில் கணவனில்லாத காலத்தில் அவள் கருதுவது கணவனைத்தவிர மற்றெதுவுமல்ல.

பிச்சைக்காரன்:—கணவன் ரோகியாகவாவது நபும்ஸனாகவாவது, இன்னொருத்தியைக் கலியாணஞ் செய்துகொள்ளும் இயல்பினதாகவாவது இருந்தால் மனைவி அத்தகைய கணவனைத்தள்ளிவைக்க வேண்டிவருதானே?

சீலவதி:—எங்கேயோ கோடியிலொன்று அப்படியிருக்கக்கூடும். அதுவும் அரிதாகவேயிருக்கும். ஐயா பெரியவரே, நான் வெகுநேரம் உம்மோடு பேசிக்கொண்டு சிந்துவிட்டேன், நீர் சிறிது நேரம் இங்கு உட்கார்ந்திரும். என் பிராணபதி சீக்கிரத்தில் வந்து விடுவார், வந்ததும் நீர் உமதிஷ்டத்தைப் பூர்த்திசெய்துகொண்டு செல்லலாம்.

(இன்னும் வரும்.)

அறிவு வளர்ச்சிக்கான ஓர் மாதாந்தத் தமிழ்ப் பத்திரிகை.

புஸ்தகம் 1. } பிங்களஸ்ர ஆடிமீ—JULY, 1917. { ஸஞ்சிகை 5.
Vol. I. } No. 5.

ஸ்வகீயம்.

நமது நண்பர்களுக்கோர் விஞ்ஞாபகம் :—

இக் கல்பத்ரு வென்னும் பத்திரிகையானது நமது ராஜதானியிலிருக்கும் தமிழ் ஜில்லாக்களிலுள்ள கிராமவாசிகளுக்கும் மற்றும் ஆங்கிலம் தெரியாத ஸாதாரணமாயுள்ள எல்லோருக்கும், தெரிந்திருக்கவேண்டிய ஸகல விஷயங்களையும் அடங்கியுள்ளது. இது விபரங்களைப்பற்றி இப் பத்திரிகையின் முதல் ஸஞ்சிகையில் விபரமாக வெளியிடப் பட்டிருக்கிறது.

ஆனால் இந்த ஸஞ்சிகையில் எம்மால் நண்பர்களுக்கு வெளியிடப்பட வேண்டியதும் முக்கியமானதுமான சங்கதி ஒன்றுள்ளது. அதாவது, இந்த கல்பத்ருவென்னும் பத்திரிகையை வாரந்தோறும் வெளியிடவேண்டுமென்ற பேரவாவுடன் வாரப் பத்திரிகையாக வெளியிடத் துணிந்தனம். “ஒன்று நினையாது முன் வந்து கிற்பினும் நிற்கும் எனையாளும் ஈசன் செயல்” என்ற வாறு, இப்போது நடந்துகொண்டிருக்கும் பெரும்போரினால் அச்சியற்று தற்குறிய ஸாதனங்களாகிய, கடுதாச முதலியதற்கு கருப்பு யேர்ப்பட்டு விட்டது. முன் அரை அணுவுக்கு எளிதில் கிடைக்கும் கடுதாச இப்போது இரண்டு அணுவுக்கும் கிடைபா. அப்படி ஜாஸ்தியான கிரையத்திற்குக் கிடைத்தாலும் வாரப் பத்திரிகைக்கு வேண்டுமளவு கிடைப்பதும் தூர்ப மாய்விட்டது. இது விஷயங்களைக் கருதி எமது நண்பர்களில் அநேகர், நிகழும். யுத்தம் நமது ராஜாங்கத்தாருக்கு அனுகூலமாக முடியும்வரை இப்பத்திரிகையை மாதாந்தப்பத்திரிகையாக நடத்துமாறு வேண்டிக்கொண்டனர். அவ்வேண்டுகோளின் கருத்தின் சிறப்பை நண்கறிந்த யாம், கால,

தேச, வர்த்தமானங்களை உத்தேசித்து அவ்விதமே அனுஸரிக்கலாயினம். இப்பத்திரிகையின் வருஷச் சந்தாத் துகையையும் ரூ. 8-0-0 வீருந்து ரூ. 3-0-0 ஆக குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. நமது தமிழ் நாட்டிலுள்ள கண தனவான்களும் மற்றுமுள்ளோரும் இக் கல்பதருவை நன்குமதித்துப் பரிபாலனம் செய்ய கிருபைபுரிவார்களென்பது தின்னம். சபம்! சபம்!! பத்திராதிபர்.

PART I.

THE BRITISH ARMY.

பிரிடிஷ் வைந்யம்.

'யுபீக்'

எஞ்சினீர் படையாளர்களது அடையாளங்களிலும் ராயல் பிரங்கிப் படையாளரது அடையாளங்களிலும் "Ubique" என்னும் பதம் செதுக்கப்பட்டிருக்கும். பிரிடிஷ் ராணுவத் தொழிலில் அமர்ந்திருக்கும் ஸைந்யத்தில் பொதுவாகக் காணப்படும் இப்பதமானது பிரிடிஷ் ஸைந்யம் என்கிருந்தாலும் என்னவேலை செய்துகொண்டிருந்தாலும், எவ்விதமான சீதோஷண நிலைமையிலும் எப்பேர்ப்பட்ட வித்தியாசங்களோடுகூடின ஜாதியாரின் மத்தியில் இருக்கும்படியான ஸ்திதியிலும், மேற்சொன்ன அப்பதங்கொண்ட அடையாளம் அங்கியிலிருக்குமாயின், அவ்வங்கியைத் தரித்திருப்பவன் பிரிடிஷ் போர்விரனென்று வாய்கூசாமற் சொல்லலாம். வெளிதேச சைந்யங்களிலிருக்கும் ஸோல்ஜர்களைக் காட்டிலும் பிரிடிஷ் ஸோல்ஜருக்குப் பலவிதமான பலன்களுண்டு. உலகம் முழுவதும் சுற்றுப்படியான சந்தர்ப்பம் அவனுக்குக் கிடைப்பது மிகவும் எளிது. இந்தியா, ஆபிரிகா, ஈஜிப்ட், மேற்கிந்தியத்தீவுகள், மோரிசு, மத்தியதரைக்கடல்சார்ந்த சிற்சில விடங்கள் ஆகிய இவ்விடங்களுக்குப் பிரிடிஷ்ஸோல்ஜர்கள் சிறிதும் ஆடங்க மில்லாமல் செல்லும்படியான அனுகூலங்கள் அவர்களுக்கு உண்டு. பிரிடிஷ் ஸோல்ஜராக ராணுவத்தில் புகும் ஒருவன், அவ்விடாகாவில் வேலைசெய்து அவன் பென்ஷன் பெற்றுக்கொள்கையில் பற்பல தேசாசாரங்களை யறிந்தவனாயும், அவ்வத்தேசத்திற்குத் தகுந்த கோட்பாடுகளையும் முறையீடுகளையும் நன்குணர்ந்தவனாயும், அந்தந்த வழக்கப் பழக்கங்களுக்குத் தகுந்த பிரகாரம் தான் நடந்துகொள்ளத் திறமையுண்டவனாயும் விசாலமான நோக்கமும் ஜீவவாழ்க்கையைத் தெளிவாயுணர்ந்த தன்மையும் அடைந்தவனாயிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். இன்னும் இது விஷயமாகப் பிறகு விவரிப்போம்.

ஸைந்யத்தின் பரப்பு.

இப்போதிருக்கும் பிரிடிஷ் சைந்யம் எவ்வித அமைப்பு போடுகூடினது, அதன் விஸ்தீரணம் எவ்வாறு உளது, என்று தற்போதுள்ள நிலையிற் கூறுவது சாத்தியமில்லை. பொதுப்பட சைந்யத்தின் அமைப்பு இவ்வாறிருந்த

தென்றமட்டும் சொல்லவியலும். பிரிடிஷ் காலாட்படையில் 157 படையன்களும் (battalions) குதிரைப்படையில் 31 ரெஜிமெண்டுகளும், பிரங்கிப் படையில் 180 பாட்டரி (battery) களும் பிரிடிஷ் சைந்யத்தின் பிரதம அங்கங்களாகும். இவைகளோடுமற்றும் துருப்புகள் அடங்கிய 100 கம் பெனிகளும், ராயல் காரிஸன் ஆர்டிலெரி என்ற பகுதியில் 9 மலைபாடரிகளும் சேர்ந்தவை. பின்னும் மராமத்து வேலை செய்வதற்கான ராயல் எஞ்சினீர்கள், சைந்ய ஏவற்றெழில் புரியும் பகுதி (Army Service Corps) உடைவகைராக்களைக் கவனிக்கும் பகுதி (Royal Ordnance Department) R.A.M. C., சம்பள பட்டுவாடா செய்யும் பகுதி (Army Pay Corps) இதர வேலையாளர் ஆகிய இத்தனை யம்சங்களும் சேரப்பெற்றதாகும். ஒரு சைந்ய மென்பது நாம் குறிப்பிட்டிருக்கிறபடி பொதுப்படவே யல்லாது சிஷ்கரி ஷையாகவல்ல. ஏனென்றால் இப்போது நடந்துகொண்டிருக்கும் யுத்த நிலைமையில் காலாட்படை இவ்வளவென்றும் குதிரைப்படை இவ்வளவென்றும் பிரங்கிப்படை யிவ்வளவென்றும் யுத்தவாயிஸைத் தவிர மற்றெவர்க்கும் தெரியமாட்டாது. அன்றியும் சமாதானம் ஆனபிறகு சைந்யத்தின் சங்கியை இவ்வளவிற்குமென்றுகூட எவராலும் இப்போது சொல்ல முடியாது. போகப்போகத்தான் தெரியவேண்டும்.

ஸோல்ஜரின் தொழில்.

பொதுவாகப் பேசுமிடத்து பிரிடிஷ் ஸோல்ஜர் சைந்யத்தைச் சேர்ந்தவர் எப்பகுதியில் வேலைசெய்து கொண்டிருந்தபோதிலும் ஆரம்பத்தில் தொடர்ந்தோர்த்தியாக ராணுவப்பயிற்சி யடைந்தே தீரவேண்டும். காலாட்படையைச் சேர்ந்த ஒருவன், அப்படை சம்பந்தமான சகல வேலைகளையும் நன்றாயறிய ருறைந்தது மூன்று வருஷகாலம் பயிற்சி பெறவேண்டும். குதிரைப் படையாளன் அப்பகுதியைச் சார்ந்த பல்வேறு வேலைகளில் சிபுணத்துவ மடைய ருறைந்தது 5 வருஷகாலம் பயிற்சிபெறவேண்டும். பிரங்கிப்படையாளனுக்கு 5-வருஷமும் அதற்குமேலுமாம். ராணுவத்தில் வேலைசெய்வதற்காகச் சேர்க்கப்படுவோர் அனைவரும் பொதுக்கல்வி கற்றவராயிருப்பார்கள் என்று எண்ணுவதற்கில்லை. படித்தவருமிருக்கலாம்; படியாது முரட்டுவேலை செய்யத்தகுந்த பலாட்டியருமிருக்கலாம். மேலும் ராணுவத்திற் சேர்க்கப்படுகிற காலமோ சொன்னதைச் சொல்லுங் கிளிப்பிள்ளை யைப்போல் வாலிபன் 18 வயதாவதற்குள் சேர்க்கப்படாமல் 18-வயதுக்கு மேற்பட்டே சேர்க்கப்படுகிறான். இளமையாயிருக்கும்போது போதிப்பது எளிது; இளமை கழிந்து தகுந்த பலாட்டியம் வருகையில், போதாதுமுறை இளமையிற் பதிவதுபோல அவ்வளவு உறுதியாக மனத்திற் பதிவதில்லை. அதவாத்திந்தாலும் ராணுவத்திற் சேர்ந்தவுடனே பொறுப்பினை வகித்த தரகதியாக காரியஞ்செய்ய விடப்படுவதுமில்லை, இத்தியாதிகாரியங்களை யுத்தேசித்தே ராணுவத்தில் அப்போதைக்கப்போது ஒவ்வொரு

விஷயத்திலும் பசுற்சி கொடுத்து அதனைப் பழக்கத்திற் கொண்டுவருவதற் குரிய ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. சமாதான காலத்தில் ஒரு ஸோல்ஜரது ஜீவவாழ்க்கையைச் சாமானியன் காணுகையில், அந்த ஸோல் ஜரைப்போல் தானும் உடையுடுக்கவேண்டுமென்றும், வேளாவேளைகளில் உண்டு நண்பர்களுடன் நாட்களைக் கழித்துக் கவலையற்றுத் திரியலாமென் றும், இன்னும் பலவிதமாகச் சொல்லி மனப்பிராந்தி மிகுந்து ராணுவத்திற் சேர அபிலாஷைப்படுவது ஸகஜமாயிருக்கிறது. அவ்வபிலாஷையைப் பூர்த்தி செய்துகொள்ளும் நிமித்தம் ராணுவத்திற் சேர்ந்திருப்போரை முதன்முதல் ராணுவவேலைக்குத் 'தர்பீத்' செய்வதே ராணுவ அதிகாரி களின் முருமுதற்கடமையாகும். பிரதமத்தில் ராணுவசேவகத்திற்கு அவ சியமாகவேண்டியிருந்தது 'கீழ்ப்படிதலை'. இப்போதோ அதோடு மற்றோர் அம்சமும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது கீழ்ப்படிதலும், பயிலுவிப் போரது நடவடிக்கை புணர்வதும் (Obedience & initiative).

சைந்யத் தொகுப்பு.

கடியாரமுள்ளுகள் விநாடி, நிமிஷம், மணிக்கணக்குகளை எவ்வளவு சரியாகக் காட்டுகின்றனவோ அப்படியே பிரிடிஷ் சைந்யம் தொகுக்கப் பட்டு, அவ்வத்தொகுப்பு அததற்குரிய வேலைகளைக் கவனிப்பதற் கண்ணு யிருக்கிறது. இங்கிலாண்டில் பிரிடிஷ் சைந்யத்திற்குப் பிரதான பீடமா யிருப்பது ஆல்டர்ஷாட் என்னுமிடம். அதுவே பிரிடிஷ் பிரதம சைந்ய யத்தின் தலைமை ஸ்தானமாகும். தேசிய அவசரம் நேரும்போது ஆல்டர் ஷாட்டில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் படைகளை ஆரம்பத்தில் யுத்த ஸன்னத் தர்களாகப் புறப்படுவார்கள். அங்கிருக்கும் படைகள் 24-மணி நேரத்திற் குள் போர்க்கவசம்பூண்டு தயாராயிருக்கும்படி பழக்குவிக்கப்பட்டிருக்கி றார்கள். அதற்கடுத்தாற்போலிருப்பவை கோல்செஸ்டர், ஷார்ன்ஸ்பி, யார்க், புல்போர்ட் ஆகிய இவைகளாம். ஸாலிஸ்பரிமைதானத்து நடுமத்தி யம் ராணுவ அதிகாரிகள் வசந்தானிருக்கிறது. அயர்லாந்திலே டப்ளின், கர்ரா இவ்விரண்டிடங்களும் ராணுவ நிலையங்களாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவ்விடங்களிலுள்ள படைத்தொகுதிகளுக்கு டிஸம்பர் மாதக் கடைசியி லிருந்து மார்ச்சு மாதம் பாதியவரையில் ரஜாவுண்டு. பிறகு போர்க்கருவிகளை யுபயோகிக்கும் விவரங்கள் சொல்லிக் கொடுக்கப்படும். தேகாப்பியாசப் பயிற்சி செய்வோரும், துப்பாக்கி, பிரங்கி, கத்தி, ஈட்டி, பாலா முதலிய வைகளின் உபயோகத்தைக் கற்போரும், மற்றும் காலாட்படை, குதிரைப் படை, பிரங்கிப்படை மராமத்துப்படை முதலிவைகளைச் சேர்ந்த தொகு தியினர் தத்தம் வேலைகளை அலுப்புச் சலிப்பு இல்லாமற் பழகியும், போர்க் களத்தில் நடவடிக்கை நடத்தச் செல்லுங்கால் கடாரமடித்துக் காவல் புரியும் விவரங்களைக் கவனித்தும் ஆக இவ்விதமான வேலைகளை மும்முரமாக நடத்துவார்கள். ஒவ்வொரு படையினரும், அதனதற்கு வேண்டிய சிக்னல்

லர்கள், பாராக்காரர்கள், செருப்புத்தைப்போர், சமையற்காரர், பயனியர் முதலினைரைத் தயார்செய்து பழக்கிக்கொண்டிருப்பார்கள்; பிரங்கிப்படை யாளருள், பிரங்கிகள் கெட்டுப்போனால் புதுப்பிக்கும்படியான 'மெகானிக்' களும் அடங்கியுள்ளார். குதிரைப்படையில் குதிரைக்குச் சேணம் பூட்ட வும், சேணங்களை நன்றாய்த் துலக்கி அறுதலில்லாதபடி பாதுகாக்கவும் படையாளர்களுக்குள்ளேயே பலர் பழக்குவிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். எஞ்சி னீர்படையைச் சேர்ந்தவர்கள் தந்தியனுப்புவது, பாலங்கட்டுவது, பலமான பாதுகாப்பு அரண்முதல் களத்துச்சமையல் அறைவரைக்குமுள்ள பலவித மான வேலைகளைக் களத்திலிருக்கும் சைந்யத்திற்குச் சௌகரியமானபடி செய்துகொடுப்பதில் கவனஞ்செலுத்தி வருவார்கள். சிவில் உத்தியோகத் தினும் ராணுவ உத்தியோகம் சுருவென்று சிலர் ஈனைக்கக்கடும். அது சூத்த தப்பு. ஸிவில் உத்தியோகத்தைக் காட்டிலும் ராணுவ உத்தியோகம் கடினமென்பதற்குச் சிறிதும் தடையில்லை.

PART II.

ஆரோக்கிய விமர்ஸனம்.

நித்திரை.

BY Mr. K. P. SESHADRI AIYANGAR,
(Teacher, Muthialpet High School, Madras.)

இவ்வுலகில் ஜனித்துள்ள ஸகல ஜீவப்பிராணிகளுக்கும் அவைகள் உயி ருடனிருப்பதற்காக காற்றும், நீரும், உணவும் எவ்வளவு முக்கியமான வையோ அவ்வளவு முக்கியம் நித்திரை என்பதும். இந்த நித்திரை என் பது எல்லாருக்கும் தெரிந்தவிஷயம். யாவருக்கும் தெரிந்த விஷயத்தைப் பற்றி ஒருவன் எழுதுவதென் என்று சிலர் அலகழியமாக எண்ணுவார் கள். அப்படி எண்ணக்கூடாது. இன்னும் சிலருக்கு இதைப்படிக்கும் போதே நித்திரையும் வரும். எப்படியானாலும் நித்திரையைப்பற்றி வெகு சங்கதிகளிருக்கின்றன. அவைகளைக்கொஞ்சம் விவரமாக எடுத்து ரைப்போம்.

நித்திரை எப்பொழுதுண்டாயிற்று? என்ற கேள்வி சிலர்க்குப் பிறக்க லாம். பிரபஞ்சம் எப்பொழுது ச்ருஷ்டிக்கப்பட்டதோ, மனிதன் பசுடி முதலிய பிராணிகள் எப்பொழுதுண்டாக்கப்பட்டனவோ அப்பொழுது முதல் இதுவும் உண்டாயிருக்கிறது. நாம் நித்திரையை நித்தியம் அனுப விப்பதனால் வெறுப்படைகிறோம், ஒருநாள் தூங்காவிட்டால் படுகெடுபாடு சொல்லி முடியாது. இந்த நித்திரை ஸகல பிராணிகளுக்கும் ஆனந்தத்தை விளைவிக்கிறது.

மனிதர்களும் பிராணிகளும் உதரபோஷணர்த்தம் எவ்வளவோ வேலைகளைச் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே பகல் வேளைகளில் சரீரத்தைச் செருப்பாக பாவித்து கஷ்டப்படவேண்டியதாக விருக்கிறது. கடவுள் வேலை செய்வதற்குப் பகலென்றும், அதனாவரும் சிரமத்தைத் தீர்த்துக் கொள்ள இரவென்றும் உண்டாக்கியிருக்கிறார். இரவில் கால் நீட்டித்துங்கும் சுகம் யாருக்குத்தான் தெரியாது? அவ்விதமாய் மெய்ம்மறந்து கண் மூடுவதில் என்ன ஆனந்தம். மத்தியானம் முழுவதும் பரபரப்புடனும், ஆவலுடனும் நெற்றியிவரவை நிலத்தில்விழ வேலைசெய்து மாலை யணுகும் போது மெய்சோர்ந்து கைகால்கள் களைத்துப்போக இரவில் நித்திரையென்ற மந்திரமில்லாவிடில் யார்தான் வாழ்வை இனிமையாக எண்ணுவார்கள்? அந்த மந்திரத்தில் எத்தனைபேர் மனப்பூர்வமாக சந்தோஷத்துடன் சிக்கிக்கொண்டு சுகமனுபவிக்கிறார்கள். ஓர் அரும்புலவர் பெருமான் துயிலைப்பற்றி வெகுவாகப் புகழ்ந்து வரைந்துள்ளார். அது பின்வருமாறு.

“துயிலே! மாதுடர் துணையே! இமையினில்
நயனுற நடிக்கும் நலங்கனி நாரியே!
வருந்திய மனதுக்குப் பொருந்திய மருந்தே!
விண்ணவர் தமக்கும் மேவரி தாகி!
மண்ணுல கினர்க்கு வாய்த்தபே ரமுதே!
ஊக்க முயர்த்தி யாக்க மளிக்குறும்
அம்மையே! சுகந்தரு மனைத்தினுஞ் சிறந்ததே!
இம்மையிற் செம்மைசா லின்ப லுற்றே
உன்னைத் தணந்தா ரொரு பொழுதுய்வரோ?
கின்னியல் புணரா நீசரே யிகழ்வார்.
செய்யவ டெளயாச் செப்புநர் கருத்தென்?
செய்யவ டன்னினுஞ் சிறந்தன யென்பதே;
இகழ்ச்சியோ விதுதான்? இயம்புதி;
புகழ்ச்சியே யன்றோ? பொருக வற்பகையோ.”

இன்னும் மிருச்சகடி என்னும் சமஸ்கிருத நாடகத்தில் சூதர்கள் என்னும் கவி நித்திரையை ஒரு பெண்ணாகப்பண்ணி அவள் தன்பலத்தால் மனிதன் பலத்தைக்கவர்த்து அவளைத் தன்வசத்தி லகப்பட்டுக்கொள்ளும்படி செய்வதாக வருணித்திருக்கிறார்.

பிராணிகளின் உயிருக்கு உறுதிகொடுக்கும் ஊட்டம் நித்திரையே. அதுவேதான் கை, கால் கில்கள் இவைகளுக்குப் பலத்தைக்கொடுத்துக் கொடுப்போகாம லோடிக்கொண்டிருக்க மைபோல் உதவுகிறது. பகலில் வேலைசெய்து அயர்ந்தவனை மறுநாள் வேலைசெய்ய யோக்கியனாகச்செய்யும் வைத்தியமும் அந்த நித்திரையே.

“இனி உட்காரமுடியாது. கொஞ்சம் சாய்ந்துகொள்கிறேன். தூக்கம் வந்துவிட்டது, பாக்கி கதையை நாளைக்குச் சொல்” என்று எத்தனைபேர் சொன்னதில்லை. தூக்கம் வரும்போது புத்திகொஞ்சம் கொஞ்சமாய்த்

தேகத்தைவிட்டு நீங்கிவிடுகிறது. கைமேல் தலையை வைத்துத் தூங்கும் குழந்தையைவிட்டு மெதுவாய் ஓங்காய் தன்கையை மெடுப்பதுபோல தூங்கு முடலைவிட்டு அறிவு கொஞ்சம்கொஞ்சமாய் அகன்றுவிடுகிறது.

நித்திரை ஒவ்வொருவருக்கும் அத்தியாவசியமானது என்பதைப்பற்றி ஒரு வைத்தியர் பின்வரும்விதம் அபிப்பிராயப் பட்டிருக்கிறார். காலமுதல் மாலைவரை ஒவ்வொரு மனிதன்படும் அவஸ்கை நாழிகை ஏற ஏற அதிகரித்து வருகிறது. ஹிருதயம் நாழிகையாக ஆக அதிகமாக அடிக்கிறது. இராத்திரி தூங்குமுன் அடிப்பது வெகு அதிகம். நித்திரைமாத்திரம் அந்த வேகத்தைக் குறைத்து மறுநாள் காலை சரியான நிலைமையில் கொண்டுவைக்காமற் போகுமாயின் அம்மனிகள் இந்நிலவுலகை நீத்து வானுலகையடைய வேண்டியதுதான். அவன் பிழைத்திருப்பதே வெகு வருத்தமாக முடியும். காலையில் நித்திரைநீத்து எழும்போது ஹிருதயம் நிதானமாக அடிக்கும். மனம் நிம்மதியாகவிருக்கும். தேகம் சிரமமற்று வேலைசெய்யத் தகுந்ததாயிருக்கும். இக்காரணத்தைக் கொண்டதான் நம்நாட்டு வைத்தியர்கள் காலை வேளையில் தாது பார்க்கவேண்டும் என்கிறார்கள். இக்காரணத்தை யறியாதார் அனேகரிருக்கின்றனர்.

கூண்டைவிட்டு வெகு தூரஞ்சென்ற பகழிகளெல்லாம் இனிமையான ரூலுடன்மீண்டும் இரவைக்கழிக்க கூண்டில் வந்தடைகின்றன. ஏழையும் பணக்காரனும் ஒரேமனதாய் நித்திரையை விரும்புகிறார்கள். சிலர் ஈசுவரன் கொடுத்திருக்கும் இந்த நித்திரையை செய்யவேண்டிய காலத்தில் சரியாகச் செலவிடுகிறதில்லை. சிலர்குறைத்துத் தூங்குகிறார்கள். சிலர் அதிகமாகத் தூங்குகிறார்கள். சிலர் இரவெல்லாம் விழித்தப் படிப்பதோ எழுதுவதோ வழக்கமாக விருக்கிறது. அப்படிச்செய்வதால் அதிக காரியங்களை முடிப்பதாக எண்ணுகிறார்கள். இரவெல்லாம் விழித்திருப்பார்களாகையால் பகலெல்லாம் தூங்கு முகமாகவேயிருப்பார்கள். இரவும் கெட்டுப் பகலும் கெட்டு ஒரு காரியமும் சில சமயத்தில் நிறைவேறாமல் முடிகிறது.

தூக்கத்தில் எவ்வளவு காலம் சரியாகச் செலவிடுகிறோமோ அவ்வளவு ஆயுள்கிருத்தி. தூக்கத்திற்குவேண்டிய காலத்தைக் குறைத்தவனெருவனும் இதுவரை உறுப்பட்டதில்லை. எல்லாப்பிராணிகளும் அறுபது நாழிகைக்கு ஒருதடவை தூங்கியே தீரவேண்டும். பகல் 30 நாழிகை விழித்திருக்கலாம். இரவு 30 நாழிகையும் விழித்திருந்தாலுமிருக்கலாம். பிறகு ஒருவன் தூங்கியே தீரவேண்டுமல்லாது சுகத்துடன் தூங்காமலிருக்கமுடியாது. அவன் என்ன வேலைக்காரனாகத் தானிருக்கட்டும். எவ்வளவு பலவானாகத் தானிருக்கட்டும். வண்டி போட்டுகிறவனும் ஏற்கால் மீதிலுட்கார்த்து கொண்டே தூங்குகிறான். குதிரையின் பேரில்விடாமல் 60 நாழிகை சவாரி செய்தால் அதற்குப் பிறகு அவன் குதிரையின் மேலிருந்தால் சேணத்தின் மேலேயே தூங்கிவிடுவான். யுத்தகளத்தில் இடைவிடாமல் சண்டைசெய்

கிற போர்வீரர்கள் 60 நாழிகைக்குப் பிறகு சண்டை மத்தியிலேயே தூங்கி விடுவதாக சரித்திரம் எழுதுகிறவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எவ்வளவு திடமனதும், சித்தமுமிருந்தபோதிலும் 60 நாழிகைக்குமேல் தூக்கத்தைத் தடுக்கமுடியாது.

PART III.

KNOWLEDGE ON AGRICULTURE, etc.

BY Mr. G. RAJAGOPAL,
Late Editor "South Indian Agriculture."

விவசாய ஞானம்.

(114-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

இயற்கையில் செடிகள் மண்ணை இளகச்செய்கின்றன. வேர் மண்ணை நய மாக்குகிறது. செடி இந்திரியவஸ்துவைச் சேர்க்கிறது. வேர் மண்மணிகளுக்கு இடையில் சென்று வேர்முனையில் உண்டாகும் ரசத்தால் மண்மணிகளைக் கரையச்செய்கிறது. ஒரு பாறாங்கல்லைப்பார்த்தால் முதலில் அதின் பேரில் பாசம் படிந்திருக்கும். கல்கொஞ்சம் மிருதுப்பெய்தும். கல் அவ்விடத்தில் குழிந்து மண்ணை வைத்திருக்கும். பிறகு வேறுவித செடிவளரும். இப்படி வருஷாவருஷம் அனேக நூறு ஆண்டுகளில் ஓடி மண் ஆழ்ந்து போம். சில கல் மிகவும் கடினமாயிருந்து பார்வைக்கு யாதொரு மாறுதலும் அடையாததுபோலதோன்றும். மழை வரும்போதெல்லாம் அக் கல்லை மிருதுபடுத்தும். சிலமண்ணில் கல்லுகள் சிறிதாயிருக்கும். சிலவற்றில் எல்லாக்கல்லுகளும் உடைந்து நயமாய் இருக்கும். உறுத்து இருக்கும் கல்லில் செடிகள் செடிகள் வளர்ந்திருந்தால் செழுமையான மண் ஆகும். இயற்கை அனேக ஆயிரம் வருஷம் செல்லும். அவ்வளவு நாள் காற்க மனிதனுக்கு பொருமை கிடையாது. ஆகவே அவன்வெகு சீக்கிரத்தில் மண்ணை இளக்கச்செய்கிறான். எவ்வளவு சத்துள்ளதாயிருந்தபோதிலும் கடினமான மண்ணில் நல்லவிளைவு உண்டாகாதென்று ஒவ்வொரு குடியானவனுக்கும் தெரிந்தவிஷயம். பதம் வராதமுன் அதிக ஈரத்திலே செழுமையான களி மண் நிலத்தை உழுதுவிட்டால் இரண்டு மூன்று வருஷத்துக்கு அது மலடாய்ப்போகும்.

மண்ணின் இளகலை மாற்றினதால் இக்கெடுதி சம்பவித்தது. இது போலவே மண்ணிலுள்ள இந்திரியவஸ்து சீக்கிரத்தில் தகிக்கப்பட்டால் அம் மண் ஈரம் கொள்ளாது வெயில்காலத்தில் அதிக உஷ்ணம்கொள்ளும். ஆகவே மண்ணின் கொழுமையானது அதனுள் இருக்கும் ஆகாரத்தினால் மாத்திரமல்ல. அதன் இளகும் தன்மையே முக்கியமானது.

ரசாயனசத்துக்கள் ஒன்றுபோலிருந்தாலும் கடினமான மண்ணைவிட சிலுக்க உழுதமெதுவான பொரைச்சல் மண்ணில்விளைவு அதிகம். ஏனெனில் அது அதிக ஈரம்பிடிக்கும். அதிக காற்று உள்ளே இருக்கும். வேர்பரவ அதிக இடம் கொடுக்கும்.

சிக்ணசத்து அடையும், தாதுவர்க்கங்கள் நன்றாய் உளுக்கும், சீதோஷ்ணம் சம்பபட்டு இருக்கும். வேருக்கு நல்ல பிடிப்பு கொடுக்கும். ஆகவே சிலுக்க உழுதநிலத்தில் ஆகாரம் அதிகம் செடிக்கு உதவும். இதனால் சீமை எருவை கடினமான இடத்தில்போட்டால் பயன்படாதென்பது தெளிவாய் விளங்கும்.

மண் தளர்ச்சியை விருத்திசெய்யும் மார்க்கம்:—(1) மண்ணுக்குள்வடிவு (2) சிலுக்க உழுதல் (3) செடி சம்பந்தமான வஸ்துக்களைச்சேர்த்தல் (4) சுண்ணாம்பு முதலியன, இவை மண்மணிகளை இளகச்செய்யும்.

இயற்கையில் மண்ணுள்வடிவு அனேக இடங்களில் இல்லை. ஆனால் இயற்கையில் பலவிதசெடிகள் உண்டு. சோளம்விளையாத பள்ளமானால் நீர்பாசை விளைகிறது.

பயிற்றுத்தபின்பு மண்ணில் இருக்கும் வேர், மண்ணை இளகவைப்பதற்குப் பிரயோசனமானது. அவுரியைப்போல் ஆணிவேர் செலுத்தும் பயிர்கள் சிரேஷ்டமானவை. அவுரிவேர் துளை செய்துவிடுவதால் காற்றுகூடவே மண்ணுக்குள் செல்கிறது. மண் காங்கை யடைகிறது. அடியிலிருந்து ஆகாரத்தை மேலுக்குக்கொண்டு வருகிறது. குதிரை மசாலா (Lucerne) செடி 5417 ராத்தல் உலர்ந்ததீவனம் கொடுத்தது. அதன் உலர்ந்த வேர் 8 அங்குலத்துக்குள் 2368 ராத்தல் இருந்தது. அதிக ஆழத்திலுள்ள வேரும், கட்டையும் பழுத்து உதிர்ந்ததழையும் சேர்த்துப்பார்க்கும் பகூத்தில் சரிபாதிபாருமென்று (Roberts) ராபர்ட்ஸ் தெரிவிக்கிறார். வேரில் பிரகாசதமும் சிக்ணவாயும் தழையிலிருப்பதைவிட அதிகம் இருந்தது. சாம்பல் காரமோ இரண்டிலும் சம்பப்பட்டிருந்தது. ஒவ்வொரு பயிரிலுள்ள வேர்களைச் சோதித்தாலும் அப்பயிரினால் திரும்பி கிடைக்கும் இந்திரிய வஸ்துவையும் கவனிப்பது மேன்மை.

ஆகாரம் தன்மை:—மண் என்றால் செடி உணவு. இவ்வுணவு மிகவும் நிதானமாய் உபயோகப்படுகிறது. ராபர்ட்ஸ் ரசாயனசாஸ்திரி செய்த மண் பரீகைகளில் கேவலம் ஏழ்மை நிலத்திலும் அனேகவருஷம் பயிர் விளைவிக்கக்கூடிய சத்து உண்டு என்று தெரிகிறது. செழுமையான மண்ணில் 200-300 வருஷத்துக்கு நீடித்து மாகுல் கிடைக்கும். அவர் செய்த 34 பரீகைகளில் ஒரு ஏக்கர நிலம் எட்டு அங்குலத்தில் 3217 ராத்தல் சிக்ணவாயும் 3,936 ராத்தல் பிரகாசதமும் 17,597 ராத்தல் சாம்பல்காரமும் வைத்திருந்ததாகத் தெரிகிறது. இச்சத்து ஒரு அங்குலத்தில் 50 பாகம் கண்ணுற்ற ஜல்லடையில் வடிந்த நயமான மண்ணில் இருந்தது. ஜல்லடையில்

நின்றமணல், கல்லுகள், முதலியன நாளாவட்டத்தில் உருத்து செடிகளுக்கு உதவிக்கொண்டே வரும். இவ்வாறு உதவாமல் அடைந்து இருப்பது எவ்வளவு விசேஷம். எல்லாம் உதவும் ஸ்திதியிலிருந்தால் சலத்தில் கரைந்து போம். சாக்கிரதையுடன் சாகுபடிசெய்தால் நிதானமாய் உபயோகப்பட்டு வருகிறது. நன்றாய்ச் செய்கின்றதி செய்யப்பட்டால் அதிகமாக கொழுமையுண்டாகும். சிலுக்க உழவும் தகுந்தபடி இந்திரியவஸ்து எருவும்சேர்ந்த நிலத்தில் சீமை எருசேர்த்தால் இன்னமும் அதிகமாகப் பலனைக்கொடுக்கும். உழவு அதிகப்பட அதிகப்பட இந்திரிய வஸ்துகுறையும். ஆகவே கட்டாயமாக அதிகம் சேர்க்கவேண்டும்.

மண்ணுயிர்-மண் உயிரற்றதல்ல. அதிக பிராணிகளிலும் சுருசுருப்பும் இருக்கின்றன. காற்று, சலம், சூடு ஆவியாதல் முதலியன அனேக பிராணிகளுக்கு உதவி செடிகளையும் மண்மணிகளையும் மட்கச்செய்து நிலத்துக்கு உரமேற்றுகின்றன. மண்ணை ஓர் ஆய்தசாலைக்கு ஒப்பிடலாம். எல்லா வஸ்துக்களும் மண்ணிலிருந்து பிறந்து மண்ணுக்குத் திரும்புகின்றன. ஆக மண்ணில் அனேக உயிர்மடிவதும் மறுபடியும் உண்டாவதும் உண்டு.

COMMERCE AND INDUSTRY.

வர்த்தகமும் கைத்தொழிலும்.

ஸோப் செய்யுந்தொழில்.

(116-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

இரண்டு வருஷங்களுக்குமுன் 75 லட்சம் ரூபாய் மதிப்புள்ள பல வகை ஸோப்புகளை நாம் இறக்குமதி செய்திருக்கிறோம். இதல்லாது ஸோப்புக்கு அவசியமான காஸ்டிக்ஸோடா என்னும் ஒரு வகை உப்பையும் 85-லட்சம் ரூபாய் மதிப்புவரையில் நாம் வெளிநாடுகளிலிருந்து தருவித்திருக்கிறோம். இச்சென்னைராஜதானி, ஸோப்பின் நிமித்தம் இவ்வளவு லட்சம் லட்சமாகச் செலவிடுகையில், ஸோப்புக்கு இப்பாகத்தில் கிராக்கியில்லாமற் போகவில்லை யென்று தெளிவாக ஏன் சொல்லலாகாது? இங்கிருக்கும் சீதோஷ்ண நிலை ஸோப்தொழிலைப் பொறுத்தமட்டில் செளகரியமானதே. ஸோப்புக்களைக் காயவைப்பதற்காகப் பெரிய பெரிய யந்திரங்களாவது அவைகளைப் பார்த்துக்கொள்ள தொழிலாளிகளாவது வேண்டுமென்பது அவசியமல்ல. ஸோப்பைத் தயாரிப்பதில் நான்குவகைச் சாமான்கள் அவசியமாகும். எண்ணெய், கொழுப்பு, ஆல்காலி, (மரவுப்பு) வாஸனைத் திரவியங்கள். எண்ணெயும் கொழுப்பும் காஸ்டிக் ஸோடா அல்லது பொடாஷ் என்னும் வஸ்துவோடு நெருக்கமாகச் சேர்க்கப்படுகையில், அச்சேர்க்கை ஸோப்பாக மாறுகின்றது. அதிலும் இரண்டு விதமான தயாரிப்புகளுண்டு. உஷ்ண

மென்பதைக் காட்டாமலே பச்சையாகவே தயாரிக்கப்படும் ஸோப் வகை யொன்று; மற்றொன்று மேற் சொன்னவாறு சேர்மானங்களை ஒன்று கூட்டிக் கொதிக்கவைத்துத் தயாரிப்பது. குளிர்ந்த வகையாகச் செய்யப்படும் விவரணங்களில் தேங்கா யெண்ணெய்போன்ற சிற்சில எண்ணெய்கள் பெரும்பாலும் காஸ்டிக் ஸோடாவுடன் கலக்கப்படுகின்றன. இம்மாதிரி ஸோப்புகளைச் செய்ய யந்திரங்கள் பாரியாயிருக்க வேண்டுவது அனாவசியம். தொழிற்சாலைகள் ஏற்படுத்துவதும் அனாவசியம். தயாரிக்கும் வகை மிகவும் சலபம். ஒரு பாத்திரத்தில் எண்ணெயை அளந்து விட்டுக்கொண்டு மற்றோர் பாத்திரத்தில் காஸ்டிக் ஸோடா கலந்து செய்திருக்கும் குழம்பைத் தயாரிக்கவேண்டும். பிறகு அக்குழம்பினை மெதுவாக எண்ணெயடங்கிய பாத்திரத்தில் விட்டுக்கொண்டிருக்கும் அதேசமயத்தில் ஓரகப்பைபைக் கையிலெடுத்துக் கீழிருக்கும் பாத்திரத்திலுள்ள எண்ணெயைக் கிளறிக்கொண்டே யிருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக எல்லாக் குழம்பும் எண்ணெயுடன் கலக்கப்பட்டபிறகு அகப்பையால் கிளறுவதை நிறுத்தாது கீழிருக்கும் சேர்மானத்தின் இளகல் பாதி கெட்டிப்படும் வரையில் கிளறிக் கொண்டே யிருக்கவேண்டும். அப்போது தான் வாசனைத்திரவியம் சேர்க்கப்படவேண்டிய சமயம். வாசனைத்திரவிகளைச் சேர்த்தப் பிறகு யதாப் பிரகாரம் பாதி யிளகலாயிருக்கும் சேர்மானம் முழுவதும் கெட்டிப்படும் வரையில் அதைக் கிளறிக்கொண்டே யிருந்தால் நாழிகை யேற யேற அச்சேர்மானம் கெட்டியாகும். பிறகு அதை மற்றோர் தட்டையான பாத்திரத்தில் எடுத்துப்போட்டு அதன்மீது மற்றோர் தட்டையான கட்டையினால் அழுத்தி அடிப்பாத்திரத்தின் அடிப்பறம் வரையில் சேர்மானம் பரவியிருக்கும்படி செய்து பிறகு குறைந்தது 24-மணிநேரம் ஆறவிடவேண்டும். அதற்குப் பிறகுதான் அதைப் பல பில்லைகளாகவும் கட்டிகளாகவும் அறுத்து முத்திரையிடுகிறார்கள். இம்மாதிரியான சோப்புகளிலிருக்கும் அனாஸுகலம் என்னவென்றால் காஸ்டிக் ஸோடா குழம்பும் எண்ணெயும் சேருங்கால் க்ளிலரின் என்னும் ஒரு புதியவஸ்து உற்பத்தியாகிறது. இது வெளியேற்றப்படுவதில்லை. ஸோப்பை ஆறவிடும்போது இதுவும் ஸோப்புடனேயே கலந்து நிற்கிறது. அப்படி நிற்பது கண்களுக்குச் செவ்வையாகப் புலப்படுவதில்லை. இதல்லாமலும் தயாராய்விட்டதாக யாம் கருதும் ஸோப்பில் உப்பு சம்பந்தமான அம்சமும் சரியாகச் சேராமல் தனித்தனியாக நிற்கிறது. இப்படிப்பட்ட காரணங்களினால் இந்த ஸோப்புகளை நாம் உபயோகிக்கும்போது வியர்வை ஒருபுறம் பலமாயுண்டாகவும் மற்றோர் புறம் நமது சர்மத்திற்கு சொரி சிறங்குபோன்ற நோய்களைக் கொணர்ந்தும் விடுவதாகின்றது.

சேர்மானங்களைக் கொதிக்கவைத்துத் தயாரிக்கப்படும் ஸோப் வகை ராக்கள் மேலே சொன்ன தயாரிப்பு வகையினும் மேலானவை. 'ஸோப் தொழிலைக் கைக்கொண்டிருப்பவர்கள் அனைவரும் இம்முறையையே

அவலம்பித்து வருகிறார்கள். இதற்கு அவசியமாய் வேண்டுவது அனேக யந்திரக் கருவிகளடங்கிய தொழிற்சாலை, புதிதாய் உற்பவிக்கும் க்ளிஸரீன் என்னும் வஸ்துவை கொதிக்கவைத்துச் செய்யும் முறையினால்தான் தனித் தெடுக்கவேண்டும். பெரிய யந்திரங்களடங்கிய தொழிற்சாலை ஸ்தாபனத் திற்கு முன்பணமும் அதிகமிருக்கவேண்டும். போதுமான பணம் செலவு செய்து, நீராவியினால் சோப்புக்குரிய சேர்மானத்தைக் காய்ச்சுவதற்காக இரும்புத் தொட்டிகளும் பிடிசளும், நீராவியை விடுவதற்குரியத்தான குழாய்களும் சேர்த்தமைக்கப்படுகின்றன. கொஞ்சமாவது சிரமத்திற்கு இடமில்லாதவாறு சேர்மானம் ஸோப்பாக இறுகும் வரையில் கொதிக்க விடப்பட்டுப் பிறகு சிறிது உப்பைத் தூவி இறுகிய ஸோப்பைக் கசியுந் தண்ணீரிலிருந்து பிரிக்கிறார்கள். அப்போது ஸோப் தண்ணீர்மீது மிதந்து வருகிறது. பிறகு அச்சேர்மானத்தைத் தனித்தெடுத்து குளிர் காற்று படும்படிக்காவது மற்றும் குளிர்ந்த ஜலம் விழும்படிக்காவது தகுந்த கருவிகளைக் கொண்டமர்த்தி ஸோப்பைத் தனியே பெடுத்து விடுகிறார்கள். பொதுவாய் ஸோப் என்னும் வஸ்து செய்யப்படுவது இம்மாதிரியாகத் தான். இதிலிருந்தே பலவகையான வர்ணங்கள் கொண்ட ஸோப்புகள் தயார் செய்யப்படுகின்றன. சேர்மானம் இந்த நிலைமையை யடைந்ததும் வாஸனாத் திரவியங்களை அவைகளோடு கலந்து வார்ப்படக் கிண்ணங்களில் ஊற்றி ரோஜாஸோப் என்றும், சந்தனஸோப் என்றும் மல்லிகை ஸோப் என்றும் பலவகைப் பெயரிடுகிறார்கள். அதற்குப் பிறகு காகிதப்பெட்டிகளிலும் இதர வகைகளிலும் ஸோப்புக்கட்டிகள் போட்டுப் பாக் செய்யப் பட்டு வியாபாரத்திற்குரிய வஸ்துக்களாக மாறுகின்றன. சேர்மானம் முதலிற் காய்ச்சப்படுகையில் இறுகிய பாகம் ஒருபுறமும் உப்பிட்ட தண்ணீர் மற்றோர் புறமுமாகத் தனித்திருப்பதாய்ச் சொன்னோம்ல்லவா? அவ்வுப்புத் தண்ணீரை நன்றயுணராமல் நம்மிந்தியத் தொழிலாளர் பலர் கீழே கொட்டிக்கொண்டிருந்தார்கள். க்ளிஸரீன் என்னும் வஸ்து அவ்வுப்புத் தண்ணீரில்தான் கலந்திருக்கிறது. சிற்சில சாஸ்திரியப் பரிகைகளால் உப்புத்தண்ணீரிலிருந்து க்ளிஸரீனைப் பிரித்து எடுத்து விடும்படித் தில் க்ளிஸரீனுக்கு நல்ல 'பேரம்' கிடைக்கும். இது பரியந்தம் அவ்வுண்மையை யுணராத ஸோப்புத்தொழில் செய்வோர் பலர் அந்த லாபத்தை இழந்திருந்தனர்; என்றாலும் ஸோப்புத்தொழில் கற்றுவந்த டிபுணர்கள் இதையறிந்து சொன்னதோடு சேர்மானக் 'கசண்டுகளோடு ரோஜனத்தை (Rosin)ச் சேர்த்துக் கொதிக்கவைத்து வஸ்திரம் வெளுப்பதற்கான காரஸோப்புகளையும் கார்பாலிக் திராவகஞ் சேர்த்த கார்பாலிக் ஸோப்புகளைச் செய்யும் வழிகளையும் செம்மையாக அறிவித்தார்கள். ஆனதுபற்றி இவ்விராஜதானியில் சோப் செய்வதற்கான எத்தனையோ செளகரியங்களுண்டு என்பதற்கு வேறென்ன அத்தாஷி வேண்டும்? அதன் வியாபார நிலையை அடுத்த சஞ்சிகையில் எழுதுவோம்.' (இன்னும் வரும்.)

PART IV.

HINDU LAW.

ஹிந்துலா.

(122-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

கே.—ஸ்திரீ புருஷர்களுக்குள்ள விவாக சுதந்தரங்களும் விவாகத்துக்குரிய கிரியைகளும் எல்லா தேசத்திலும் ஒன்றுபோல இருக்குமா?

ஜவாப்:—ஒவ்வொரு தேசத்திலும் ஒவ்வொரு மதத்தை பின்பற்றுகிறவர்களுக்குள்ளும் மாறுபாடாகவேயே இருக்கின்றன.

கே.—ஸ்திரீ புருஷர் இருவர்களுக்குள் புருஷருக்கு ஸ்திரீகளைக்காட்டிலும் ஜாஸ்தியான ஸ்வதந்தரங்கள் கொடுக்கப்பட்டு ஸ்திரீகள் புருஷர்களைசார்ந்தவர்களாக இருக்கக் காரணமென்ன.

ஜ.—புருஷர்களுக்கு ஸ்திரீகளைக் காட்டிலும் பொதுவாக தேச தார்ஷ்டிகமும் (பலம்) மனோதயிரியமும் ஜாஸ்தியாக இருப்பதினால் ஸ்திரீயானவள் ஏற்கனவே புருஷனுக்கு உள்பட்டவளாக இருக்கவேண்டியதாய் இருக்கிறது. இக்காரணத்தினாலேயே விவாக விஷயத்திலும் மற்றெவ்விஷயத்திலும் புருஷனுக்கு ஸ்திரீகளைக் காட்டிலும் அதிக சுதந்தரம் ஏற்பட்டிருப்பதாக ஹிந்துலாவின் பற்பல பாகங்களிலுள்ள எவ்விஷயத்தினாலும் வெளியாகிறது. அல்லாமலும் ஹிந்து புருஷர்களுக்கும் ஸ்திரீகளுக்கும் இருக்கும் மற்றோர் முக்கியமான விஷயம் யாதெனில் இந்த புருஷர்கள் விவாகம் செய்துகொள்ளாமலேயே சாஸ்திரங்களுடையவும் மதங்களுடையவும் வர்ணசூத்ரம் தர்மங்களுடையவும் கோட்பாடுகளுக்கு யாதொரு யெவ்வித பாதகமுமின்றி தங்கள் வாழ்வுடைக்கே முடித்துவிடலாம். ஆனால் இந்த மதத்தைச்சேர்ந்த பெண்கள் எத்தேச வாசிகளாயிருப்பினும் எவ்வகுப்பைச் சேர்ந்தவராயினும் விவாகம் செய்துகொண்டே தீரவேண்டும்.

கே.—ஹிந்து மதத்தைச்சேர்ந்த ஆண் பிள்ளைகள் கல்யாணம் இல்லாமலே வாழ்நாளை கழிக்கலாமென்று சொன்னார்கள். ஆனால் விவாகம் செய்து கொண்டால் ஒரே ஸ்திரீயைத்தான் விவாகம் செய்துகொள்ளலாமா? அல்லது பல ஸ்திரீகளை விவாகம் செய்யலாமா?

ஜ.—விவாகம் செய்துகொண்ட ஒருவனுக்கு முதலாவது தாரம் ஆண் ஸந்ததி யில்லாமலாவது அல்லது பலபுத்தனமாகவாவது அல்லது துர்வியாதியினால் பீடிக்கப்பட்டாவது அல்லது நடத்தைப் பிசகாய் இருந்தாலாவது அல்லது துர்குணம் உள்ளவராய் இருந்தாலாவது புருஷன் 2-வது பாரியையை விவாகம் செய்துகொள்ளலாமென்று

யேற்படுகின்றது. ஆனால் ஹிந்துக்களுக்குள் தொன்றுதொட்டு நடத்தேறிவரும் வழக்கங்களினால் ஷை காரணங்கள் யாதொன்றும் இல்லாமலேயே புருஷன் இஷ்டப்படி யெத்தனை தாரங்களையும் விவாகம் செய்துகொள்ளுவதற்கு தடையில்லை யென்று தெரியவருகிறது. புருஷன் ஒருதாரம் இருக்கும்பொழுது மறுபடியும் விவாகம் செய்து கொள்ளும் காரணத்தால் முன்தாரங்கள் இவனை விட்டு நீங்கிப்போக நியாயமாக மாட்டாது. (1 ம. ஹ. கோ. ரி. 375).

கே.—புருஷர்கள் பல தாரங்களை விவாகம் செய்துகொள்ளுவதுபோல் ஸ்திரீகள் பல புருஷர்களை விவாகம் செய்துகொள்ளலாமா?

ஜ.—ஒரு ஹிந்து ஸ்திரீயானவள் யேக காலத்தில் ஒரு புருஷனுக்கு மேற்பட்டு விவாகம் செய்துகொள்ளக்கூடாது. ஆனால் அப்படி விவாகம் செய்துகொள்ளும் வழக்கமானது ஹிந்து ஜாதியைச் சேராத நாகரீக மற்ற ஜாதியாருக்குள்ளும் காடு மலை முதலிய இடங்களில் வாசம்செய்து வரும் ஜனங்களுக்குள்ளும் இருந்து வருவதாக தெரியவருகிறது. ஆனால் ஒரு ஹிந்து ஸ்திரீயானவள் தன் புருஷன் உயிரோடு இருக்கும் பொழுது வேறு ஒரு புருஷனை விவாகம் செய்துகொள்ளுவாளாகில் அவள் இந்தியன் பினல்கோடு 494-வது பிரிவின்படி ஏழு வருஷம் கடுங்காவல் தண்டனைக்கும் அபராதத்துக்கும் உள்ளாகும். தண்டனைக்குள்படக்கூடிய குற்றம் செய்தவளாகிறாள்.

கே.—ராக்ஷஸம் பைசாசம் என்னும் விவாகங்களை இக்காலத்தில் நடத்தலாமா?

ஜ.—அவ்விருவகைப்பட்ட விவாகங்களையும் இக்காலத்தில் நடத்தினால் இ. பி. கோடு 366, 376-வது பிரிவுகளின்படி கடின காவல் விதிக்கப் படக்கூடிய குற்றங்களாகும்.

கே.—விவாகம் செய்துகொள்ளுகிற ஆண் பெண்களுடைய வயதைப் பற்றி யேதும் விதிக்குண்டா?

ஜ.—விவாகம் செய்துகொள்ளும் ஸ்திரீ, புருஷர்களில் புருஷன்மேல் பட்டவனாயும் ஸ்திரீயை ஆண்டு அடக்கி ஆளவேண்டியவனாகவும் இருப்பதினாலும், ஸ்திரீ தேகவளர்ச்சியுடையவளாய் இருக்கிறபடியாலும் புருஷனைக் காட்டிலும் சீக்கிரமாக ப்ரௌடையாகிறவளாகையாலும், ஸ்திரீயைப் பார்க்கிலும் புருஷன் வயதில் அதிகமாக இருக்கவேண்டும், என்ற கொள்கைகள் இருப்பதாக தர்ம சாஸ்திரங்களினால் வெளியாகின்றது.

கே.—இந்த கொள்கை இந்து மதத்தைச் சேர்ந்த எல்லா ஜாதியாராலும் அனுஷ்டிக்கப்பட்டு வருகிறதா?

ஜ.—இது பிரம்ம சூத்திரிய வைசியர்கள் எல்லோராலும் சூத்திரர்களில் அனேகராலும் அனுஷ்டிக்கப்பட்டு வருகிறது. (இன்னும் வரும்.)

PART V.

CO-OPERATION IN AGRICULTURE.

BY THE HON'BLE DIWAN BAHADUR L. D. SWAMIKANNU PILLAI, M.A., B.L., LL.B.,
Registrar of Co-operative Societies.

விவசாயத்திற் கூட்டுறவு.

(124-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

வாங்கின கடனைத் தவணை தவறாது செலுத்துவதே நாணயத்திற்குமுது. நாணயத்தைக் காப்பாற்றுவோன் வியவகாரத்தில் சிறிதும் நஷ்டமடைய மாட்டான்; முந்தி ஒருவன் கடன் வாங்கினால் அவன் பட்ட பரிசிரமத்திற்கும் இப்போது ஒருவன் கடன்காரனாய்விட்டால் அவன் பட்டம் தொல்லை களுக்கும் வித்தியாஸமுண்டு. இவ்விதமான தராதரத்தை 'என்னைக்கோ பிடியா ப்ரிடானிகா' என்னும் கிரந்தத்தில் 'கடனிறுப்பது' (usury) என்னும் தலையக்கத்தின்கீழ் வெகு விஸ்தாரமாகக் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வியாசத்திற் கண்டிருக்கும் பற்பல அம்சங்களில் கடனுக்குதவும் வட்டியுமொன்று. ஜெல்லியஸ் ஸீஸர் என்பவர் இடாலியில் ராஜாங்க கிருவா கத்தை நடத்தியபோது முதல்தரமான ஜாமீன்பேரில் கொடுக்கப்பட்ட கடன் தொகைக்கு ரோம்நகரில் சார்ஜு செய்யப்பட்டுவந்த வட்டி விகிதம் நூற்றுக்கு நான்குக்கு மேலில்லையாம். அந்நகரில்லாது வெனி மாகா ணங்களில் கடன்கொடுப்போர் நூற்றுக்கு 25 முதல் 50 வரையில் வட்டி விகிதம் வாங்கி வந்ததுமுண்டு. வட்டி விகிதத்தைச் செலுத்துவதில் கடன் காரர்கள் தவணைதவறி விடுவார்களானால், இந்த 4 வட்டிக்குக் கடன் கொடுப்பதுடன் பெரிதும் சிரமப்பட்டுப்போகும். சென்னையிலிருக்கும் நாம் 1900 வருஷங்களுக்குப் பிறகு ஜெல்லியஸ் ஸீஸர் காலத்திருந்த ரோமானிய ராது விவகாரப் பழக்கங்களை நாடவேண்டியிருக்கிறது. ரோமானியரைச் சேர்ந்த மாகாணங்களில் வசிக்கும் பிரஜைக்கும் நம்முடைய ரயத்துக்கும் வித்தியாஸமில்லை யென்றே சொல்லலாம். அதாவது நமது ரயத்துகள் எந்த நிலைமையில் இருக்கிறார்களோ அந்நிலைமையிலேயே ரோமானிய மாகாணப் பிரஜைகளும் இருந்தனர். இங்கிருப்பதுபோல ரோமானிய ராஜாங் கத்தைச் சேர்ந்ததான தலைமைஸ்தானங்களில் ஜில்லா முன்சீப் கோர்ட்டு கள் ஸ்தாபிதமாயிருந்ததில்லை. பணம் ஒருவிசை கடனாகக் கொடுத்தால் அதைத் திரும்ப வாங்குவதற்குச் சரியான வகை தொகையோடு கூடின மார்க்கமில்லாததுபற்றியே அவ்விடங்களில் அபாரமான வட்டி விகிதம் ஏற்பட்டிருந்ததுபோலும் மார்க்கமென்று மேலே சொன்னோமே. எம் பார்க்கமெனின், வக்கீல் மூலமாகவோ நியாயஸ்தலங்கள் மூலமாகவோ பின்னும் இதர வழிகள் மூலமாகவோ பணத்தை வாங்க வியலாது, கடன்

தொகையைப்பற்றி அம்சம், கொடுத்தவனையும் வாங்கினவனையும் சேர்ந்த மனநிலையைப்பற்றியதா யிருந்ததென்பதைத் தவிர வேறொன்றும் சொல்லுவதற்கில்லை. எனவே லா கோர்ட்டிகள் மூலமாக முந்தியெல்லாம் கடன் தொகை வசூலிக்கப்பட முடியாமலிருந்தது. இவ்விடங்களிலோ இப்போது டிஸ்டிகரிக்ட் முன்சிப் கோர்ட்டிகளும் ஸ்மால்காஸ் கோர்ட்டிகளும் இதரவிதமான துறைகளும் தவணை தவறியோ, வாங்கின கடனைக் கொடாமலே பசப்பும் கடன்காரர்களை நன்மார்க்கத்தில் திருப்பி நாணயஸ்தர்கள் கவும் கிருகஸ்தர்களாகவும் ஆக்க, அவை ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. தவணையைக் கவனியாமலும் கடனைச் செலுத்தவேண்டிய காலத்தை அவமதித்தும் நாட்களை யோட்டிச்செல்லும் கடன்காரனுக்கு விதிக்கப்படும் அபராதம், எச்சரிப்பு, காவல்போன்ற தண்டனைகளால் கடன் கொடுப்பவர்கள் ஒருவாறு திருப்தியடையக் கூடுமானாலும், முன்னிருந்ததுபோல சில்லறைக் குற்றவாளிகளைக் கட்டணக்காகவேண்டி அடாதவாறு தண்டனைக் குட்படுத்துவது அவ்வளவாக அங்கீகரிக்கக்கூடியதல்ல; சிறிது சிரமம் எடுத்துக்கொண்டு வேலை செய்யும் பட்சத்தில் அச்சில்லறைக் குற்றவாளிகளை சட்டதிட்டங்களுக்குள்ளடக்கின பிரஜாலட்சணம் பொருந்தியவராக மாற்றி விடலாம். இவ்வேலையையே இப்போது நாம் அவசியமாகக் கவனிக்க வேண்டும். கூட்டுறவில் ஆர்வங்கொண்ட அபிமானிகள் இவ்விஷயத்தில் அக்கரை காட்டுவாராயின் அதுவே அவர்கள் தம் பிரதாக்களுக்குச் செய்த பேரூபகாரமாகும். தமக்குக் கிட்டும் ஒவ்வொரு சமயத்திலும் விவசாயிகளுக்கு உபநிபாசங்கள் மூலமாகவும் நேராகவும் தவணை தவறாது கடன் செலுத்தவதைக் குறித்துப் போதிக்கவேண்டும். கூட்டுறவுச் சங்கங்களைச் சேர்ந்த கிருவாசிகள் தம் வரம்புக்குட்பட்ட மெம்பர்களை மேற்சொன்ன விதியை மீறுதிருக்கும்படி அடிக்கடி வற்புறுத்திக்கொண்டிருக்கவேண்டும். விவசாயிகளுடைய மனதிலே இந்நல்லம்சங்கள் செம்மையாகப் பதியும்படி செய்வதை நாம் அடிக்கடி கவனித்துக்கொள்ள வேண்டும். அப்போது நாணயமென்பது வேருன்றிச் செழிப்பதோடு எந்த உத்தேசத்துடன் கூட்டுறவு என்னும் அம்சம் ஸ்தாபிதமாயிற்றோ அது நிறைவேறவும் செய்யும். பொது ஜனங்களுடைய கேதமலாபங்களும் பூர்த்தியாகும். பரஸ்பரோபகார நட்பும் மேலிடும்; ஜனங்களும் சகஜீவிகளாகக் காலங்கடத்துவார்கள். முறை தப்பி நடக்குமொருவன் இறுதியில் மனங்கசிந்துபோக நேருமென்றிருக்கும் உலக சித்தாந்தத்தை மனதில் தாங்கி வேலை செய்வதே கூட்டுறவினர்க்கழகு. கூட்டுறவின் முழுமுதற் கடமையுமதுவே. இதைக் கவனியாமல் அசிரத்தை மிகுந்து தாறுமாறான காரியத்தில் பிரவேசிப்போர் கடைசிபில் கடன் தொந்தரவுகளால் தொல்லைகளின் வாய்ச்சிக்கிக் கண்ணுங்கண்ணீருமாக நிற்பார்கள். ஆனதுபற்றி விவசாயத்திற் கூட்டுறவு இருக்கவேண்டவது அத்தியாவசியமாகும். அக் கூட்டுறவை வியாபிக்கச் செய்வதற்காக அதிகாரிகள் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை

ஆங்காங்கு ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அவைகளை விருத்திக்குக் கொண்டு வருவதையே பொதுஜன ஸமுதகத்தைச் சேர்ந்த பிரமுகர்களும் மற்றோரும் நாடி முனையவேண்டும். அப்போது அச்சபைகள் பலன் அளியாமலிரா வென்பது நிச்சயம்.

PART VI.

க ஸ் வி.

THE TEACHER.

உபாத்தயாயர்.

பூவுலகில் ஜனித்துள்ள ஒவ்வொரு மனுஷ்யனுக்கும் எண்ணும் எழுத்தும் கண்ணைப்போல் அவசியமானவை. ஆகவேதான் அதிவீரராம பாண்டியரும் 'எண்ணும் எழுத்தும் கண்ணெனத்தகும்' என்று திருவாய் மலர்ந்தருளியுள்ளார். அத்தகைய எண்ணையும் எழுத்தையும் பிறருக்கு கற்பிக்கும் ஆசிரியன் கடவுளுக்குச் சமமானமானவன் என்பதை ஒட்டி அப்பாண்டியனே 'எழுத்தறிவித்தவ னிறைவனாகும்' எனக் கூறியுள்ளார்.

மாத்ரு தேவோ பவ : பித்ருதேவோ பவ :

ஆசார்யதேவோ பவ : அதிதிதேவோ பவ :

என்று கூறியதிலிருந்து ஆசாரியர்கள் எவ்வளவு மேம்பட்டவர்கள் என்பது தெரியவரும். முற்காலத்திருந்த ஆசாரியர்கள் ஒவ்வொருவரும் தேவதா அம்சம் பெற்றிருந்தார்கள் என்பதில் கொஞ்சமும் ஸந்தேகமில்லை.

தற்காலத்திலும் தேவதாம்சம் பொருந்தியவர்கள் அபூர்வமாக விருக்கிறார்கள். காலஞ்சென்ற பூரீமான். கோபாலகிருஷ்ண கோகலே என்பவர் சாமான்யமானவரா? இப்பொழுது லோகத்திற்கே திலகமாய் கவிச்சிரேஷ்டராய் விளங்கிவரும் ஸர். ரவீந்த்ரநாத் டாகுர் என்பவர் தேவதாம்சமுள்ளவர் என்பதில் அகேசுபனையுண்டோ?

உபாத்தியாயரது லக்ஷணம் என்ன? அவருக்கு என்னென்ன குணம் களிநுக்கவேண்டும்? அவருடைய வேலை என்ன? வாழ்வு என்ன? அவரது கடமை என்ன? உரிமை என்ன? இப்படிப்பட்டக் கேள்விகள் உண்டாக லாம். இக்கேள்விகளுக்கு ஒவ்வொன்றாகத்தான் பதில் கூற முடியும்.

உபாத்தியாயராயுள்ளோர் விஷயக் களஞ்சியமாகவும், எல்லா விஷயங்களையும் அறிந்து சொல்லுகிறவராயும், சிறுவர்களுக்கு உபயோகமுள்ளதும் உபயோகமற்றதுமான சமஸ்த விஷயங்களையு மளிப்பவராகவுமிருப்பதல்லாமல் அவர்களுக்கு வழிகாட்டியாகவும், தத்துவ சாஸ்திரியாகவும், சினேகிதனாகவும், அவர்களது ஆசார ஒழுக்கங்களை சீர்திருத்துவோராகவும், தேகாபு

பியாசம் செய்விப்போராகவும், அவர்களது மனதை விசாலப்படுத்துவதாகவு மிருக்கவேண்டும்.

இவ்வாறு இருப்பதன் மூன் பிள்ளைகளைப்பற்றிய விஷயங்களெல்லாவற்றையும் தெரிந்துள்ளவரையும் அனுபவமுள்ள ஆகம் தத்துவசாஸ்திரியாகவும், நீதி சாஸ்திரியாகவு மிருக்கவேண்டும். உபாத்தியாயர் என்ற பெயருக்கு அருகராக வேண்டுவதற்குமுன் கவனப்படிப்பும், நீண்டகால அனுபவமுமுடையவராய் இருக்கவேண்டும். தனக்குப் பிள்ளைகளின்மீது திடமான பிரியமும் அனுதாபமுமில்லையானால் அவர் உபாத்திமைத் தொழிலை அவலம்பிப்பதற்கு பிரயத்தனப்படாமலிருப்பது மிகவும் உத்தமமானது. அவர் தன் நன்மையின் பொருட்டும், யாருடைய அபிவிருத்திக்குத்தான் உத்தரவாதமாக விருக்கிறாரோ அவர்களுடைய நன்மையின் பொருட்டும், அவ்வேலையை மேற்கொள்ளாதிருப்பது நலம். 'ஒருபாத்தியாயன் நல்லெண்ணமும் நன்னோக்கமு முடையனல்லனாயின் அவன் உபாத்திமைத் தொழிலை விடுத்து மனிகைக்கடை ஒன்றை வைத்து வர்த்தகத்தொழிலை மேற்கொள்ளட்டும்'; அதில் அவன் சிறந்து விளங்குவான்.

உபாத்திமைத் தொழிலில் கீர்த்தி பெறவேண்டு மென்றிருப்பவன் மிகுந்த பொறுமையும், தேகாரோக்யமும் வசீகரமும் சந்தோஷகரமுமான ரூபமும், சமத்தாரமாய்ப் பேசுங்குணமும், சுலபமாய்ப் பல விஷயங்களில் புத்தி பிரவேசிக்கும் சக்தியும், கஷ்டப்படுவதற்கு அபாரமான சாமர்த்தியமும், ஸ்திரமான நம்பிக்கையும் தோஷரகிதமான குணமும், மரியாதையும், சுறுசுறுப்பும், சாந்தமும் கூர்மையான கண்ணும் காதுமும், ஆண்மையும் விடாமுயற்சியும், பகைத்தினால் மறைக்கப்பட்ட திருட சித்தமும் பெற்றவனாய் இருக்கவேண்டும்.

பிள்ளைகளுக்குத் தெளிவாகக் கேட்கும்படியான மெல்லிய குரலில் பாடம் சொல்லும் உபாத்தியாயரை ஒருவன் தெரிந்தெடுப்பது மிகவும் கஷ்டம். உபாத்தியாயர்களில் பெரும்பான்மையோர் உரத்திக்கத்தினால் தான் பிள்ளைகளுக்குப் பாடம் கற்றுக்கொடுப்பதாகுமென்று நினைக்கிறார்கள். இவ்விரண்டும் சுத்தப் பிச்சான காரியம்: 'இந்தமாதிரி உரத்திக் கத்துவதால் சீக்கிரத்தில் பலஹீனமடைகிறான். தொண்டையும் கம்மிக்கொள்கிறது. எந்த விஷயத்தை நன்றாக மனத்தில் பதியவைக்கவேண்டுமென்று விரும்புகிறானோ அப்பொழுது சொல்லச் சக்தியற்றிருக்கிறான். மெல்லிய குரலில் பாடம் சொல்லிப் பழக்கப்பட்டிருக்கும் உபாத்தியாயர் திடீரென்று உரத்துச் சொல்வதால், பிள்ளைகளின் கவனத்தைத் தன் பக்கம் இழுத்துக் கொள்வதும்ல்லாமல் 'பின் தங்கும்' பையனை விஷயங்களைத் தெரிந்து கொள்ள அழைக்கவும் பிரயோஜனப்படுகிறது. எப்போதும் உரத்துக் கத்தும் உபாத்தியாயர் மற்றைய வகுப்பிற்கு இடையூறுகவிருப்பார். பிள்ளைகள் பேசிக்கொண்டு மிருக்கலாம், ஒருவருக்கொருவர் தள்ளி விளையாடிக் கொண்டு மிருக்கலாம். அப்படியிருந்தும் உபாத்தியாயரின் உரத்த குரலை

ஸ்பஷ்டமாய்க் கேட்கவும் கூடும். அதே பிள்ளைகள் தாழ்ந்த குரலில் சொல்லும் உபாத்தியாயரிடத்தில் அமைதியாயும் சந்தடியின்றியும் இருக்க வேண்டியது அவசியமாக விருக்கிறது. எவனாவது, ஒரு பையன் தான் சொல்லும் விஷயங்களைக் கவனியாமலிருந்தால் அப்போது உபாத்தியாயர் "நீ மாதிரம் சந்தடி செய்யாமல் அமைதியாய்க் கவனித்திருந்தால் நான் சொல்பவைகளை நன்றாகக் கேட்டிருப்பாய். உனக்காக நான் மறுபடியும் விஷயங்களைத் திருப்பிச் சொல்லமாட்டேன்" என்று சொல்ல இடமிருக்கிறது. பிள்ளைகளால் தெரிந்துகொள்ள முடியாதபடி உரத்திக் கூச்சல் போடவேண்டியதைக் காட்டிலும், அவர் சொல்லும் விஷயங்களைக் கேட்டுத் தெரிந்துகொள்ளப் பிள்ளைகள் அமைதியாக விருக்கவேண்டியது தான் முறைமை. எவ்வளவு மெதுவாக உபாத்தியாயர் பேசுகிறாரோ அவ்வளவு அதிகமாகப் பிள்ளைகள் தங்களுக்குள் யோசனை செய்ய இடமுண்டாகும். பிள்ளைகள், கேள்விக்குப் பதில் சொல்லும்போது உபாத்தியாயரின் குரலைப்போல வகுப்பு முழுமையும் கேட்கும்படியாகச் சொல்லவேண்டும். எந்தமட்டில் உரத்திப் பேசினால் போதுமோ அந்த விதமாய்ப் பேசவேண்டியது. உபாத்தியாயரின் தொழில் பிரசங்கம் செய்வதல்ல. (இன்னும் வரும்)

ஓர் உபாத்தியாயர்.

PART VII.

NEWS AND NOTES.

ஸமாசாரக் குறிப்புகள்.

WAR NOTES.

யுத்தக் குறிப்புகள்.

புதிய கப்பல்கள்.

அமெரிக்கா ஐக்கிய நாடுகளைச் சேர்ந்த ஸ்டீல் கார்ப்பொரேஷன் அதிகாரிகள் கியூ வார்ட் குடாக்கடலின் ஒரு பகுதியை வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சாதாரணமாயிருக்கும் 5000 டன்களுக்குமேல் 8000 டன்களுக்குள்ளாக விருக்கும் கப்பல்களைக் கட்டுவிக்க வேண்டி மென்பதே அக்கார்ப்பொரேஷன் அதிகாரிகள் உத்தேசமாக.

காகச் செலவிடும் மிஸ்டர் J. D. ராக் பெல்லர் என்னும் அமெரிக்கா தேச சனவான் இப்போது மற்றோர் தர்மகார்யார்த்தமாக 50,00,000 பவுன் உபகரித்திருக்கிறார். அத்தர்ம கைங்கர்யம் ராக்பெல்லர் அஸ்திவாரம் என்று சொல்லப்படுகிறது. நானது வரையில் அதற்காகச் சேர்ந்திருக்கும் மொத்த தொகை 2,50,00,000 பவுளும். அதாவது 37,50,00,000 ரூபாயாம். அது கல்ப கல்பங்களாகத் தோன்றும் அவ்வளவு பெரிய தர்மம் போலும்!

ஓலாந்துக்குக் கோதுமை.

ஒரு பெரிய நன்கொடை. 'கொடையில் காணன்' என வேறொன்று பூவுலகத்தவர் சொல்லும்படியாக லட்சம் லட்சமாகப் பவுன்களைத் தருமத்திற்

ஐரோப்பாவிலுள்ள தேசங்களில் ஓலாந்து (Holland) ஒன்று. இப்போது கப்பல்களின் போக்குவரத்துத் திருப்திகரமாய் லாபபடியினாலே ஓலாந்துக்கு வேண்

டிப் கோதுமை தானியம் வெளிதேசங்களிலிருந்து போதுமான அளவு போக முடியாமலிருக்கிறது. அதற்காக வேண்டி ஒலாந்து தேசத்தை சிர்விகிக்கும் டச்சு கவர்ன்மெண்டார், அமெரிக்காவிலிருந்து லட்சம் டன் சிறை யேற்றிக்கொண்டு வரும்படியான கப்பல்கள் வேண்டுமென்று அமெரிக்கா கவர்ன்மெண்டாரை வேண்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கோதுமை தானியத்தைக் கொண்டு வருவதற்கே அக்கப்பல்கள் உபயோகிக்கப்படும்.

பெருந்துருக்கியக் கடன்.

ஜர்மனியானது துருக்கிக்கு இந்த ஐரோபிய யுத்தச் செலவை யொட்டி 3,000 மிலியன் மார்க் (மார்க் என்பது ஒருவித நாணயம்) கடன் கொடுத்திருப்பதாகப் ப்ரஷ்யன் வருஷாந்த துலின் மேமாதச் சஞ்சிகையிற் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஜர்மன் லேவாதேவிக் காரர்களுள் இது பெருத்த கலீலையை யுண்டாக்கியிருக்கிறது. துருக்கியினால் பணம் கொடுக்க முடியாது போனால் தம் கைப்பண மிழக்கும்படியாகுமே என்பது தான் கலீலை.

பாலஸ்தீனில் யூதர்களின் சங்கடம்.

பாலஸ்தீனில் யூதர்கள் மிகுந்த துன்பத்தி லாழ்ந்திருக்கிறார்களாம். ஜாபா என்னுமிடத்தை விட்டு வெளியேறும்படி அவர்கள் கட்டாயப் படுத்தப்படுகிறார்களாம். 8000 யூத ஜாதியினர் தமக்குச் சொந்தமான வஸ்திரங்களையாவது ஆகாராதி பண்டங்களைவாவது எடுத்துப் போகாதபடி ஒட்டப்படுகிறார்களாம். அந்த யூதர்களின் கண்முன்பே அவர்களுடைய சொத்து சுதந்தரங்கள் குறையாடப்படுகின்றனவாம். ரஸ்தாக்களின் இரு புறங்களிலும் ஆங்காங் கிருக்கக்கூடிய மணல் மேடுகளில் பசியினாலும் இதர துன்பங்களினாலும் வயிறு ஒட்டி வாய் கிடீடி உயிரிழந்து பல பேர் கிடக்கத் தென்பட்டார்களாம். யூதர்கள் தம் பாதுகாப்பினிமித்தம் ஈயமித்திருப்போர்களை துருக்கிய அதிகாரிகள் கைதிகளாகப் பிடித்துச் சென்றார்களாம். ஜாபா என்னுமிடத்திலிருந்து 7000 யூதர்கள் வரையில் இம்மாதிரி புறப்பட்டுச் சென்றிருக்கிறார்கள் என்று சம்பந்திற் கிடைத்த தந்திச் செய்தியினால் தெரிய வருகிறது.

13,00,000 ஜர்மானியர் இறந்தார்கள்.

டாக்டர் பிரடரிக் சியூமன் என்பவர் யுத்த ஸம்பவங்களைக் குறித்து உபந்யசித்த போது ஜர்மானிய ஜனத்தொகையின் கண் பிரகிருதய யுத்தமானது எவ்வளவு தூரம் வேலை செய்திருக்கிற தென்பதை அடியிற் சொல்லிய பிரகாரம் குறித்துக் காட்டினார்:—

“இது பரியந்தம் இந்த யுத்தமானது 13,00,000 பேர்களைக் கொள்ளை கொண்டிருக்கிறது. ‘இதுவுமல்லாமல் ஜர்மனியின் ஜனன விகிதத்தில் 38,00,000 குறைந்திருப்பதாகவுந் தெரிகிறது. புருஷர்களைக் காட்டிலும் அதிகரித்திருந்த ஸ்திரீகள் இதற்குமுந்தி 8,00,000 பேர்கள் தானிருந்தார்கள். இப்போதோ அவர்களுடைய சங்கியை 20,00,000-யை யெட்டியிருக்கிறது. 30-வருஷ யுத்தத்திற்குப் பிறகு இது வரையில் இம்மாதிரியான அகோர யுத்தம் நடந்ததாகத் தெரியக்கூடாது.”

யுத்தக்கூடனுக்கு ஒரு பெருந்தொகை. பம்பாயிலுள்ள ஸர் கரிம்பாய் இப்ராஹிம் அண்ட் ஸன்சும் அவர்களாதிபத்தியத்தைச் சேர்ந்த யந்திரசாலைகளுமாகச் சேர்ந்து யுத்தக்கூடனுக்காக 13,00,000 ரூபா உதவியிருக்கிறார்கள். நேர்வா காலியிலிருந்து கிடைத்திருப்பது ஒன்றரை லட்சமாம்.

ஸீனியர் மார்க்கோனி.

கம்பியில்லாத் தந்தி மூலமாகச் செய்தியனுப்பக் கூடிய யந்திர விசையை முதன் முதற் கண்டுபிடித்துப் புகழ் பெற்றிருக்கும் ஸீனியர் மார்க்கோனி என்ற ஸ்புணர் இடாலிய மிஷனேடு அமெரிக்காவிலுள்ள வாஷிங்க்டன் நகர போயச் சேர்ந்திருக்கிறார். எவ்விதமாக ஜலக்கீழ்க் கப்பல்களைத் தொலைக்கலா மென்பதையும், அவை மூழ்குண்டிருக்கு யிடத்தை யெந்தமாதிரியாகக் கண்டு பிடிக்கலா மென்பதையும் குறித்து அவர் சிறிசுல விசேஷமான பிளான்களைத் தயாரித்திருக்கிறார். இடாலியானது ஒரே வாரத்திற்குள் 13 ஜலக்கீழ்க் கப்பல்களைத் தொலைத்துவிட்டது. அது ஸீனியர் மார்கோனியின் மதியூகத்தினாலும் பிளான்களினாலும் இருக்கலாம். அமெரிக்கா ஐக்கிய நாடுகளின் கவர்ன்மெண்டாருக்கு மேற்படி பிளான்களை மார்க்கோனி கடற் சிந்துக் காட்டிய பிறகு ஜர்மனியக் கடல்கீழ் சுறு

சுறுப்பு அக்ஷிரமங்கள் அடிபட்டுப் போமென்பது திண்ணம்.

ரெயில் வேலைக்காரர்கள்.

பிரான்சிலுள்ள மேற்கரங்கத்தில் ரெயில் ரோடுகளில் வேலை செய்வதற்காக அமெரிக்காவில் 9 ரெஜிமெண்டிகள் தயாராகி வருகின்றன.

ஒரு மாந்தரீக சதுரம்.

அடியிற் குறித்த சதுரத்தில் 16 கட்டடங்கள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு கட்டடத்திற்குள்ளும் ஒவ்வொரு எண்ணிக்கை வரையப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வெண்ணிக்கைகளை நான்கு நான்கு கட்டடங்களாகச் சேர்த்து நேராகவோ நான்கு கட்டடங்கள் சேர்ந்த உட்சதுரமாகவோ, குறுக்காகவோ, வரிசைக் கிரமமாகவோ, கட்டிடஞல் கூட்டுத்தொகை 34 ஆகிறது. பெளத்த சமயிகளைச் சேர்ந்த கோயிற் பிராகாரத்தில் ஒரு சிலாலோகத்தின்கண் இச்சதுரம் செதுக்கப்பட்டிருந்ததாகவும் மற்றோர் கல்லால் மூடுண்டு கிடந்த இந்த கணித சாஸ்திரச் சதுரக்கல் 11-ம் நூற்றாண்டி னிறுதியில் எழுதப்பட்டதென்று அதன்கீழ் குறிக்கப்பட்டிருந்த தென்றும் தெரியவருகிறது. அச்சதுரம் பின்வருமாறு:—

7	12	1	14	34
				34
2	13	8	11	34
				34
16	3	10	5	34
				34
9	6	15	4	34
34	34	34	34	34

ஒரு நன்கொடை.

நமது கணம்பொருத்திய ஹோல்கர் மஹாராஜாவானவர், யுத்தச் செலவுக்காக, நமது மாட்சிமைதக்கிய வைஸ்ராய் அவர்களிடம் ரூ. 50,000 கொடுத்திருக்கிறார்.

பேப்பருக்குப் பஞ்சர்.

பேப்பருக்குப் பஞ்சம் ஏற்பட்டுவிட்டது. இப்பொழுது, இங்கு பேபர் வருவதும் அரிதாயிருக்கிறது. மேலும், சியூஸ் பேபர்களுக்கு (News paper) அனுப்பும்படியான பேபர் யந்திரசாலைகளெல்லாம்விரதாவாக கிடக்கவேண்டிருக்கின்றன. யந்திரங்களை நடத்தக் கூலியாட்கள் அகப்படுவதில்லை. சென்ற இரண்டு மூன்று மாதங்களில் கவர்ன்மெண்டாருடைய அனுமதிக்குள் அனுப்பப்பட்ட பேபர்களில், 100-க்கு, 10-வீதத்தான் கிடைத்திருக்கின்றது. “டெய்லி எக்ஸ்பிரஸ்” (Daily Express) எனும் சியூஸ் பேபரானது, இன்னும் கொஞ்சநாளில் பேபர்கள் அனுப்பப்படுவது தடைப்பட்டுப்போகும் போலிருக்கின்றது, என கூறுவதாகவும் நமக்குத் தெரியவருகின்றது.

அமெரிக்காவின் பிரதான போர்வீரன்.

ஜேனரல் லேனார்டு உட் எனும் அமெரிக்கா தேசப் போர்வீரருக்கு, முதலில் ராணுவ பயிற்சியே கிடையாது. ஆனால், தனது புத்திக்கூர்மையினால் இவ்வித உயர்ந்த பதவியை அடைந்திருக்கிறார்.

இவர் ஆரம்பத்தில், ஒரு டாக்டராக சைன்னியத்தில் சேர்ந்தார். ஹார்வார்டு என்னும் இடத்தில் நடந்தேறிய வைத்யப் பரீக்கையில் தேறி, வித்தியாபட்டம் பெற்ற பின், அவர், அமெரிக்கா ஐக்கிய நாட்டில் வைத்யப்படையில் ஒரு டாக்டர் உத்தியோகத்தில் அமர்ந்தார். உட் (Wood) என்பவருக்கு, மேல் உத்யோகஸ்தர்கள், இவர் டாக்டர் வேலை செய்வதைப் பார்க்கிலும், ராணுவ வேலையில் சேர்ந்தால் நலம் என்று சீனத்து, அவரை காலாட்படைக்கு அனுப்பினார்கள். அவர், தென்மேற்கு அமெரிக்காவின் எல்லைப்படை யெழுச்சியில், லெப்டினெண்ட் (Lieutenant) பட்டம்பெற்றுப் பின்னர் குதிரைப் படையாளர்களில் 6 பேர்களை பொறுக்கி யெடுத்துக்கொண்டு, அரிஜோனா (Arizona) என்னும் நாட்டை யிகவும் குரூரமாய் ஆட்சி செய்துவந்த, ஜெரானிமோ எனும் ஒருபக்காப் பேர்வழியை அடக்கிவிட்டு, பிறகு ஜேனரல் எனப் பட்டம் பெற்று இப்போது சீரும் சிறப்புமாக விளங்குவதாய் நமக்கு தெரியவருகிறது.

ஸ்ரீ தாதாபாய் நௌரோஜி.

பேரும் பெருமையும் சீரும் சிறப்பும் ஒருங்கே அமையப்பெற்ற சீர்த் திவான் என்றும், இந்தியமாதா ஈன்றெடுத்த அருமைப்புதல்வர்களில் பழுத்த தேசாபிமானியெனப் பெயர்வாய்ந்து தமது ஜன்மதேசத்தில் மட்டு மல்லாது, கப்பலேறிக் கடல் கடந்து போயிறங்கிய புறநாடுகளிலும் புகழ் மிகுந்து விளங்கிய புண்ணிய ரென்றும், சுருங்கச் சொல்லின், தரணியில் உதித்த வாக்குத் தொண்டிபுரியுந் தொழிலையே சிரோபூஷணமாய் அணிந்திருக்கும் தன்ய ரென்றும் பலராலும் போற்றப்பட்ட மகா னுவர் ஸ்ரீமத் தாதாபாய் நௌரோஜி.

ஜனங்களுது தன்மையை நன்குணர்வது கற்றுணர்ந்தவர்க்கு இயல்பேயாதலின், நம் தாதாபாய் நௌரோஜியும் பிரஜைகளுது தன்மைபைச் செவ்வையாய் உணர்ந்து அவர்களுக்கு கேடும் முண்டாக்கவேண்டுமென்கிற உத்தேசத்துடன் முன்வந்து விஷயாதிகளை எடுத்துரைக்கவும், அதன் வழியாகக் காரியங்களைச் சாதிக்கவும் சக்தி வாய்ந்தவர். இதோடுகூட ஆங்கிலேயர் இவ்விந்தியா தேசத்திற் செய்த பற்பல காரியங்களின் கிமித்தமாய் நம்மவர்க்குண்டான பிரயோசனம், உற்சாகம், வருத்தம், நன்றி முதலியவற்றை யாவர்க்கும் விபப்பூண்டாகும்படி பலவருஷங்களாய் அவர்போதித்து வந்தவர். சிறுவயதில் அவர் அதிக கஷ்டத்துடன் உழைத்தவர்; ஆதலால், அவர் வயது முதிர்ந்தவராயினும் புத்தி ஸஞ்சுமத்திலும் சாதாரணத்திலும் திறமை மிகுந்து பிரகாசித்தார். தம் ஜன்மதேசத்தவர்க்குப் பாடுபடவேண்டுமென்று காலங்கடத்திவரும் இம்மகானது ஜீவிய சரித்ததை அவர் இறந்து போயிருக்கும் இச்சமயம் தேசபக்தர்கள் ஒவ்வொருவரும் தெரிந்து கொள்வதற்கும்; ஆதலால் அவரைப்பற்றிச் சுருக்கமாய் எழுதுகிறோம்.

பிறப்பும் கல்வியும்.

ஸ்ரீ தாதாபாய் நௌரோஜி பார்விய ஜாதியைச் சேர்ந்தவர்; பர்வியா தேசத்தில் மகமதிய ஆட்சியின் கொடுமைகளைச் சங்கமமாட்டாதவராய் ஆதியில் இப்பார்விய ஜாதியார் இந்தியாவின் மேற்குக்கரையில் குடியேறினார்கள். அப்போதிருந்த இந்து தேசமன்னா இப்பார்விய ஜாதியாருக்குத் தாம் உதவிசெய்வதாய் அபயங்கொடுக்க, அது முதலாகவே நம் பரதகண்டத்தில் பார்விய சந்ததியானது பெருகலாயிற்று. இந்த

ஜாதியாருக்கு ஒரு வேலையென கிர்ணய மில்லை. தமக்கு ஆதியில் அபயங் கொடுத்த இந்து அரசர்களின் ஆதரவில் உயர்ந்த உத்தியோகங்களைப் பெற்று வியாபாரத் துறையில் விருத்தியடைந்து வாழ்ந்து வருகிறார்கள். எனினும் நம் நௌரோஜியின் மூதாதைகள் கடந்த 6 நூற்றாண்டுகளாய்க் கடவுளுக்குப் பூசை செய்யும் பூஜாக்களாயிருந்தார்கள்; அதாவது புரோகிதத் தொழிலைக் கைப்பற்றி வந்தனர். பரம்பரையாய்க் கைப்பிடித்து வந்த பூஜைத் தொழிலிலிருந்து வேறு விஷயங்களில் கவனஞ்செலுத்திய முதல்வர் மிஸ்டர் நௌரோஜியே. இவர் பம்பாய் நகரத்தில் 1825-ம் வருஷம் செப்டம்பர் 4-ல் பிறந்தார். பிறந்த நான்கு வருஷத்திற்குள்ளேயே அவரது அருமைத் தந்தை பாபம் கிரம்பிய இந்தக் கர்மபூமியை விட்டுப் பரலோகஞ் சேர்ந்ததும் அவரது அன்னையே நௌரோஜியைப் பாதுகாக்கவேண்டியவளானார்.

“தந்தையோடு கல்விபோம்

தாயோடறுசுவை யன்னம்போம்,”

என்கிற தமிழரது முதுமொழிச் சொல்லுக்கு இடங்கொடாமல் நௌரோஜியின் அன்ன தன் அருமைப் புதல்வரைத் “தாதி” என்றழைத்துக்கொஞ்சிக்குவாவி மகிழ்ந்திருக்கும் வேளையில் மகிழ்ந்து பின்னர் பம்பாய் நகரத்தில் “தாதி” கல்விப் பயிற்சியடையும்படியான வழிதேடினார். “தாதி” தந்தையை யிழந்த துரதிருஷ்டசாலியாய்விட்டாலும் அவரது மாமன் தம் மாலானவரை மருமகனுக்கு உதவிபுரிந்ததாகவுந் தெரிகிறது. ஆரம்பத்தில் “தாதி” படித்தது திண்ணப்பள்ளிக்கூடத்திலேயானாலும் வயதுமுதிர்ந்து தம் கிலைமையைத் தாம் அறிந்து கொண்ட பிற்பாடு தன்கேசுமாபி விருத்தியைக்கொரிய அவ்வன்னையின் மனோநிடத்தையும் நன்முயற்சியையும் குறித்துப் பின்வருமாறு எழுதியிருக்கிறார்:—

நான் கைக்குழந்தையாய் இருந்து எனது தாயின் கைகளில் ஊசலாடிக்கொண்டு ஈன்ற காலத்து அவளுக்கு அம்ங்கலத்துவம் வந்துவிட்டது. அம்ங்கலியானதும், அம்மாதரான் என்னவிடத் தனக்கு இரத்தபூவுலகில் அருமையாயுள்ளது வேறெதுவுமில்லையென்றே கருதினேன். அக்கைக்குழந்தையை (என்னை) முன்னுக்குக் கொண்டுவர வேண்டி அவள் படாத பாடுபெல்லாம் பட்டனாள். கல்வி வாசனை

யை அவன் கனவிலுந் கண்டறியாதவன், எனினும், புத்தி சாதாரண மிருந்தவன்; என்னை அவ்விளம்பருவத்தில் கெடுக்க வந்த சுற்றுப்புறத்துண்டுதல் களினின்றும் காப்பாற்றினவன். அவன் தான் பெண்கல்விக்காகவும் ஆசாரச் சீர்திருத்த விஷயங்களுக்காகவும் நான் உழைத்த காலத்து எனக்கு முற்றிலும் உதவிசெய்தவன். “என்னை இப்போது நானிருக்கிற பிரகாரம் செய்தவனும் அவளே (She made me what I am.)”

கல்வியிற் பயிற்சி.

முந்நாளில் பம்பாய் நகரத்தின்கண் ஒருவன் கல்வியிற் பயிற்சி யடைய வேண்டுமானால் அதிக பணம் செலவிட வேண்டுவதில்லை. தன் மகனது படிப்புக்காகப் பணங்கொடுக்க “தாதி” யின் தாய்க்குச் சக்தியில்லா திருந்ததனால் கல்விகற்க என் செய்வதென்று எங்கித் தெருப் பள்ளிக் கூடத்தில் திகைத்துக் கொண்டிருந்த காலத்து சம்பளமில்லாமல் அந் நகரத்திற் கல்வி கற்கலாம் என்றிருந்ததைப் பார்க்க நௌரோஜியை மிக்க அதிர்ஷ்டம் வாய்ந்தவரென்றே கருதவேண்டும். ஆரம்பத்தில் அவர் ஒரு சிறிய பாடசாலையிற் சேர்ந்தார். அக்காலத்தில் (19-ம் நூற்றாண்டில்) கவர்னாராயிருந்தவர் எல்பின்ஸ்டன் துரையவர்கள். அவரது ஞாபகார்த்தமாய் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட பள்ளிக்கூடத்தில் நௌரோஜி பிறகு சேர்ந்து வெகு சுறு சுறுப்புடன் படித்து வந்ததை உபாத்தியாயர்கள் கண்டு மெய்ச்சினர்; அவர் வெகு புத்திசாலியெனப் பெயரெடுத்தார்; பாடசாலையில் மற்றப் பிள்ளைகளைக் காட்டிலும் வெகு சுறு சுறுப்பாய் சொல்லும் பதில்களைப் பார்த்து ஜனங்கள் சந்தோஷப்பட்டு “வகவ்வாவகவ்வா” என்று சொல்லுவதுமுண்டு. அப்போதைக் கப்போது பல வெகுமதிகள் பெற்றார். அவர் மீது பல பிரபுக்களது அபிமானமும் பலப்பட்டது. மிஸஸ் போஸ்டன் என்னும் ஓராங்கிலமாதரான் ஸ்கூலுக்கு ஒரு முறை விஜயம் செய்தபோது சிறுவராய் இருந்த நௌரோஜியினது கல்விப் பயிற்சியையும் புத்திக் கர்மமையும் யோக்கியதையையும் கண்டு மகிழ்ந்து, தாமெழுதிய “வேஸ்டரன் இன்டியா” என்னும் புத்தகத்தில் வெகு சிறப்பாய்க் கூறியிருக்கின்றனன். அன்றியும் அவரது 20-ம் வயதில் வெகு தீக்ஷணத்துடன் கல்வி கற்பதைக் கண்ட கல்விச் சங்கத்துப் பிரெஸிடென்

டான ஸர் எல்கின் பெர்ரி என்ற பிரதம ஜட்ஜு தம் கைச்செலவிலிருந்து நௌரோஜி இங்கிலாண்டுக்குப் போய் வக்கீல் பரிகையிற் தேர்ச்சி யடைவதற்குப் பிடிக்கும் செலவுத் தொகையில் தாம் பாதி கொடுப்பதாய் ஒப்புக்கொண்டார். அதன் மேல் ஸர் ஜேம் ஸேட்ஜி ஜீஜிபாய் என்ற பார்விய தனிகர், தம் கையிலிருந்து மிகுதியான பாதித் தொகையைக் கொடுக்கவும் சம்மதித்தார்.

உத்தியோகம்.

ஸர் ஜேம் ஸேட்ஜி ஜீஜிபாய் பாதிப்பணங்கொடுக்க சம்மதித்ததும் ஒருவேளை தாதாபாய் அந்நிய மதத்தில் பிரவேசித்த அதனால் குலத்திற்கு ஒரு அவசொல் வந்து விடுமோவென்ற உத்தேசத்துடன் பணங் கொடுத்ததவ இணங்கவில்லை. ஆயினும் ஸர் எல்கின் பெர்ரிமட்டும் தாம் இந்திய செளன்விலில் மெம்பராய் இருந்தபோது நௌரோஜி இங்கிலாண்டிற்கு வருவதனால் மிகுந்த பிரயோசன முண்டென்றும், முன்னோரது முறைமைகளுக்கு யாதொரு பங்கமும் வராதென்றும் சுட்டிக்காட்டினார். ஆயினும் கையில் போதுமான பணமில்லாதபோது அவர் செய்யக்கூடிய தென்னை? அத்துடன் இங்கிலாண்டிற்குச் செல்லக் கூடாதென்றும் ஏற்பட்டதும் இனி உத்தியோகத்தில் அமருவதே சரியென்று நௌரோஜியின் மனதிற்பட்டு அதனைத் தேடலானார். பிறகு தான் படித்த ஸ்கூலில் ஹெட் அவரிஸ்டெண்டாக அமர்ந்து கணித சாஸ்திரத்தில் தேர்ந்ததன் அறிகுறியாகப் பொன் பதக்கமொன்றும் அவர் பரிசாகப் பெற்றனர். தமக்கு மேலிருந்த கணித போதகாசிரியராகிய ஹரோபியர் 1854-ம் வருஷத்தில் மாண்டு போனதும் நௌரோஜியின் திறமையை நன்குணர்ந்த அதிகாரிகள் அவருக்கே அவ்வுத்தியோகக்கொடுத்துப் பிரமோஷனாக் கிளர்ச்சன். இதுவே முதன் முதலாய் ஓராங்கில பாடசாலை யதிகாரிகள் இந்தியருக்குக் கொடுத்த செளரவமாம். ஸ்கூல் உபாத்தியாயராய் இருந்த பத்து வருஷங்களில் பிள்ளைகளுக்குக் கல்வி பயிலுவிப்பதானதமது வேலையென்று அவர் சும்மா இருக்கவில்லை. பெண்கல்வியின்பவிரந்திக்காக முயன்று ஒரு பெண் பாடசாலை ஸ்தாபனமாகுமாறு வேலை செய்தார். அனேகர் பெண்கல்விக்கு மாறாய் வேலைசெய்தும் நௌரோஜி, இவர்களுது அபிப்பிராயங்களு

க்கு இணங்காமல் தாம் பிடித்ததைத் திடமனதுடன் கிறைவேற்றிவிட்டார். இதன்றி மத சம்பிரதாய முறைகளிலும் ஞாபகார்த்தமாய் இருக்கும்படி பம்பாய் விடரோரி லொலையடி, பம்பாய் அலோவியேஷன், பைராஜ்ஜி, கௌவாஸ்ஜி இன்ஸ்டிடியூட், அயராணி பண்டு, பார்வீஜி மெனாஷ்யம், ஸ்திரீகன் புனர் விவாக ஸங்கம், விக்டோரியா அண்டு ஆல்பர்ட் மியூனியம் முதலியவற்றை யேற்படுத்தினார். இது மட்டோ? இன்னு மனேகம் உள். தமக்கு ஒழிவான நேரங்களில் மேற் சொன்னவாறு உழைத்தது போதாதென்று கருதிய நௌரோஜி 1851-ம் வருஷத்தில் "ராஸ்டி கோப்டர்" (உண்மையுரைப்போன்) என்னும் வாராத் தப்பத்திரிகை யொன்றைக் குஜராத்தி பாவையியில் ஆரம்பித்து இரண்டுபேருஷ்காலம் உள்ளும்புறமுமாயுழைத்து, அதி அழியாவண்ணம் செய்தனர். பிறகு அது வேறொருவர் கைக்கு மாறிவிட்டது அப்பத்திரிகையின் மூலமாய் அவர் இந்திய ஜன ஸமூகத்தவர்களுக்கு கற்பித்த ராஜ்ய சம்பந்தமான விஷயங்களையும் ஜனசார விஷயங்களையும் அளவிட்டுச் சொல்ல முடியாது. பம்பாயில் பெண்கல்விக்கு அதிகரித்த ஸ்ரீ நௌரோஜி தான் என்பதற்கு ஐயமில்லை.

புறநாட்டுப் பிரயாணம்.

இந்தியாவிற்குப் பிறந்து இந்தியப் பிரதேசங்களின் வழக்கானுபவங்களை அனுபவார்த்தமாய் அறிந்து தாம் பயிற்சிபடைந்ததை முற்றுமுணர்ந்த நௌரோஜி, எவ்விதத்திலும் இந்து ஜனஸமூகத்தவர் தமக்குச் செய்த பேருபகாரங்களுக்குப் பதிலாக உழைக்கலா மென்று வழி தேடினார். சாதாரணமாகவே, பிரிடிஷ் ஆட்சி ஸ்தாபிதமாகிதேசத்தில் அமைதியும் போக்கு வரவு வசதிகளும் கல்வியும் மேம்பாட்டைந்து வருவதில் பார்வீஜிதாபார் வெகு சுறுசுறுப்பாயும் புத்திக்கூர்மையாயும் முன்னுக்கு வந்துப்பல துறைகளிலும் முதன்மை வகித்து வருகிறார்கள். மேலும் உலகத்து எம்மூலுக்கு வேண்டுகோளும்போய் எவருடனும் புசித்துக் காலதேச வர்த்தமானங்களுக்குத் தகுந்தபடி வேற்றமைகளையேற்றுத் தங்களுக்கு நன்மையாயுள்ள வற்றை முற்படுத்துவதில் எவ்விதமான தங்குத் தடையில்லாதவர்கள்; பார்வீஜி ஆடவர்க்கிருக்கும் சுதந்தரங்களைப்போல பார்வீஜி ஸ்திரீகளுக்குமுண்டு; ஐரோபிய ஸ்திரீ

களையொப்ப சுதந்தரங்கள் பெற்றவர்; ஆதலின் அவர்களால் இச்சாதியாரின் அபிவிருத்திக்குக் குந்தகம் ஏற்படுவதில்லை. புறநாட்டுப் பிரயாணம் போக வைதிக கர்மமாய்த் தடைபொன்றும் குறுக்கிடாமல் போக, வியாபாரப்பெருக்கையே பெரிதும் ஆசரிக்கவேண்டுமென்று நௌரோஜி எண்ணிக்கொண்டார்.

1855-வது வருஷத்தில் பம்பாயிலுள்ள மெஸர்ஸ் காமா அண்டு கம்பெனியார் தமது வியாபாரத்தை விருத்திசெய்யக் கருதி இங்கிலாண்டில் தம் பிரதிநிதியாக ஒருவரைத் தேடிக்கொண்டிருக்கையில் தாதாபாயின் ஞாபகம் அவர்கள் மனதிற்பட்டது. உடனே அவர்கள் நௌரோஜியுடன் கலந்து அதன் சம்பந்தமாய் யோசித்தார்கள். அவருக்கு வியாபாரத்தில் அவ்வளவாகப் பரிச்சயமில்லாவிடினும் அவரது மதியுக்கதால் அதனை அளவுக்கு மிகுசிச் சம்பாதித்துக் கொள்ளலாமென்று கண்ட கம்பெனியார் ஸ்ரீ நௌரோஜியைத் தம் கம்பெனி பாகஸ்தான் ஒருவராய்ச் சேர்த்துக்கொள்ள இசைந்தனர். ஆகவே நௌரோஜிக்குப் புறநாட்டுப் பிரயாணம் போக நேர்ந்தது. இவர் இங்கிலாண்டிற்குப் போய்நிற்கியதுதான் தாமதம். இந்தியாவின் சம்பந்தமாகப் பிரிடிஷாரின் பொறுப்பு இத்தன்மையது என்று அத்தேசப் பிரமுகர்களுக்கு விளக்கிக் காட்ட முயன்றார். அதற்காகவே தான் "லண்டன் இந்தியன் லொலையடி" என்னுமொரு சங்கத்தையும் ஏற்படுத்தினார். அது ஏற்பட்ட இந்த 53 வருஷ காலத்திற்குள் அதனால் நடைபெறும் விஷயங்கள் கிறைவேற்றவதற்குப் பற்பல குந்தகங்கள் நேரிட்டபோதிலும் அவைகளினால் சங்கத்திற்கு யாதொரு தொல்லையும் வராமல் நௌரோஜி பாதுகாத்து அதை என்றும் அழியா நிலையில் இப்போது கிறத்தி யிருக்கிறார்.

இங்கிலாண்டில் அவரது ஊக்கம்.

மேலே சொன்ன லண்டன் இந்தியன் லொலையடியினால் இந்தியர்கள் மாத்திரம் அகினில் மெம்பர்களாய் இருக்கவும் இந்தியாவின் கேசுமத்தில் ஆர்வங்கொண்ட ஆங்கிலோ-இந்தியர்களுக்கு மெம்பராக விட மில்லா திருப்பதையும் உணர்ந்த மிஸ்டர் நௌரோஜி 1867-வது வருஷத்தில் "ஈஸ்ட் இந்தியா அலோவியேஷன்" என்னும் சங்கத்தை யேற்படுத்தினார். அதோடு பொது

ஜன வாய்ப்பிரயத்தைப் பிரிடிஷ் மகா ஜனங்கள் அறியுமாறு "ஜர்னல்" என்ற வர்த்தமானப் பத்திரிகையையும் ஆரம்பித்து, அதன்மூலமாக இந்திய ராஜ்ய விஷயங்களை வெகு தெளிவாய் விவகரித்தார். இவை பெரும்பாலும் நௌரோஜியினாலேயே எழுதப்பட்டதாதலால் அவைகளைத் தனிப்பிரதிசனாக எவரேனும் முன்வந்து பிரசுரித்தால் எவ்வளவோ மேன்மையாய் இருக்கும். கம்பெனி விவகாரத்தான் தாம் ஏற்படுத்திய இரண்டு சங்கங்களைப்பற்றியவேலைகளையும் மிஸ்டர் நௌரோஜி பார்த்து வந்ததோடு மற்றும் அனேக விதங்களிலும் அவர் கவனஞ்செலுத்தாதிருக்க முடியவில்லை. லண்டன் நகர யூனியவ்ரீம் சலாசாலையில் குஜராத்தி பாவையி பயிலிக்கும் போதகாசிரியராய்மர்ந்த, லெனேட்டிலும் மெம்பராரார்; பிறகு ஒரு இன்ஷியூரென்சு கம்பெனியின் டைரெக்டர் பதவி கிடைத்தது; அதிமுக்கியமாயுள்ள இந்திய விஷயங்கள் பலவற்றைக் குறித்து அவ்வப்போது வந்த இந்தியா மந்திரிகளிடம் காசிதப்போக்குவரத்தினால் கலந்து யோசிக்கலார். இதோடு அவர் கீன்றவரல்லர்; இங்கிலாண்டினுள்ள பற்பல விடங்களுக்குச் சென்று தகுந்த பெரிய மனுஷர்களைப் பார்த்து ஆங்காக்கு இந்தியரது கஷ்டநிஷ்டைகளையும் இந்தியர் விஷயத்தில் செய்யப்படும் அதிச்சிரமங்களையும் தெற்றெண்புலப்படுத்தி மீட்டிக்குகளிற் பேசினார்; சுருக்கச் சொல்லின், எந்நாளும் தம் ஜனம் பூமியையே தம் மனத்திற் பரிபூரணமாய் வகித்திருந்தார்.

அவருக்கு வாயித்த அபூர்வ சக்தி.

இவ்விதமாக 12 வருஷகாலம் கழிந்தது. சாரங்களின் (Planets) பலன் எப்போதுமே ஒரு வழியாய் யிரகது. பத்து வருஷங்களுக்கோ இருபது வருஷங்களுக்கோ ஒரு விசை இடம்விட்டு இடமாகப் பெயர்ந்து கொண்டே யிருக்கும். அவ்வாறே நௌரோஜிக்கும் மாறிற்று. அவர் பார்த்தவந்த கம்பெனி வேலையானது சரிவர நடக்கவில்லை. இங்கிலாண்டில் நௌரோஜியை அகௌரவஸ்தரென்றவது அசியாய்ஞ் செய்பவரென்றவது எவரும் சொல்லவில்லை. அங்கு வியாபாரஞ்செய்த வேறு நண்பரொருவர் கடன் மிகுந்து அதன்வாயகப்பட்டு வருந்த, அவரை விடுவிக்க ஸ்ரீ நௌரோஜி முயன்றதில் தமது கம்பெனிக்கே

அழிவகாலம் நேரிடலாயிற்று. கம்பெனியானது 3 லட்சம் ரூபாய் வரையில் கடனுக்குள்ளாகவே,

"விடங்கொண்ட மீனைப்போலும்
லெந்தமன் மெருகடோலும்
படங்கொண்ட பாஞ்சன் வாயிற்
பற்றிய சேரை போலும்
திடங்கொண்ட ராம பாணன்
சொச்சுளக் கற்ற பொரு
கடன் பட்டார் கொஞ்சப்போலச்
கலங்கிடு னிலங்கை வேந்தன்"

என்கிறபடி மிஸ்டர் நௌரோஜியின் மனம் அக்காலத்தில் எவ்வித மிளக்கிரங்குமென்பதை நமது நேயர்களே அறியட்டும். இதையறிந்த பிரிடிஷர்கள் கடன் கொடுத்தோர் நௌரோஜியிடம் மிச்ச அனுசாபங்காட்டியதன் நன்மையுள்ள வேறுசிலர் அவர்களுக்குப் பணக்கொடுத்தும் உதவினர். எவ்வளவு தன்பரிநந்தும் அவையினைப் பாராட்டாமல் 1869-வது வருஷத்தில் பம்பாய் வந்த சேர்ந்தார். வந்தகம் ஸ்ரீ நௌரோஜி மோடாவின் கன்முயற்சியினால் அந்நகர ஜனங்கள் ஒருமகா நாடுகூடி அவருக்கு வந்தபேபசாரப் பத்திரமொன்று அளித்ததோடு 20,000 ரூபாய் கொண்ட ஒரு பண முடிப்பையும் கொடுத்தார்கள். அப்பணத்தில் ஒரு தம்பியேனும் நௌரோஜி ஸ்வப் பிரயோஜனஞ் செய்து கொள்ளாமல் பரோபசாரமான செயல்களுக்கே செலவழித்தனர். 1900-வது வருஷம் நவம்பர் 24-வது காலஞ்சென்ற ஜட்ஜு ராண்டேயினால் பிராஜ்ஜி கௌவாஸ்ஜி இன்வீடி பூட்டில் அவரது உருவமைப்புப் படமொன்றை 8000 ரூபாய் செலவில் சிறப்பாயெழுதி அவரது ஞாபகார்த்தமாய் மாட்டினார்கள்.

இங்கிலாண்டிற்குத் திரும்புதல்.

1873-வது வருஷத்தில் மிஸ்டர் நௌரோஜி திரும்பவும் இங்கிலாண்டிற்குச் சென்றபோது இந்திய அரசிறைக் கணக்குகளைப் பற்றிப் பார்லிமெண்டு சபியாரின் முன்னிலையில் வாக்கு மூலக்கொடுத்தார். இக் கமிட்டியாருக்குத் தான் பாஃஸட் சபிட்டி (Fawcett Committee) என்று பெயர். அப்படி வாக்கு மூலம் கொடுத்த போது தான் இந்தியாவின் வறுமை நிலைமையை பிரிடிஷ் பிரமுகர்களின் முன்னர் எடுத்துரைக்க மிஸ்டர் நௌரோஜிக்கு வசதியுண்டாயிற்று. பிரிடிஷ் இந்தியாவில்

ஆன் என்றுக்கு ரூ. 20, வருஷ வருமான மாய்க் கிடைப்பதாகவும், அதனில் வரிமட்டம் மூன்று ரூபாய் வரையில் போய் விடுவதாகவும். எற்பட்டதைச் சிற்சில ஆங்கிலோ-இந்திய 'மதிப்புகள்' சேட்டை மன்ற தாளாமல் வாதாடினர். கடைசியாக 1882-வது வருஷம் லார்டு ரிப்பன் து கீர்வாகத்தில் அரசினை மந்திரியாயிருந்த ஸர் எவலின் பாரிஸ் (இப்போது லார்டு ச்ரோமர்) சணக்குப் போட்டுப்பார்த்து பிரிடிஷ் இந்திய ரொடுவருக்க வருஷ வருமானம் 27-ரூபாய்க்கு அதிகமில்லையென்று சொன்னார்.

அவரது நிர்வாக சக்தி.

ஒரு வருஷத்துக்குப் பின்பு, அதாவது 1873-ம் வருஷத்தில் பரோடா ஸைஸ் தானத்து அதிபதியான கெய்வாருவர்கள் மிஸ்டர் நெனரோஜியைத் தம் சமஸ்தானத்துத் திவானாய் அமர்த்திக்கொண்டார். அக்காலத்தில் பரோடா கிருவாகமானது சீர்கேடைத் திருந்தது. மிகுந்த குழப்பத்திற் கிடந்தது. பரோடாவில் அப்போது "தாம் பிடித்த முயலுக்கு முன்றே கால்" என்று சொல்லும் அரசரும், எல்லா விஷயத்திலும் தன் வழியே வேண்டுமென்ற ரெவின்னெண்டு, அதிகாரஞ் செலுத்துவதில் திறமையில்லாத கிருவாக உத்தியோகஸ்தர்களும் மனசிலேயற்ற சியாய் விவாகாவும் கூடியிருந்ததனால் நெனரோஜி திவானாய் புறப்பட்டு வந்ததும் அவைகளை முதன் முதல் சுவனிக்கலானார். அவர்செய்த பல்வகைச் சீர்திருத்தங்களையும் முதலிட்ட நற்காரியங்களையும் மனத்தினால் ஆலோசித்துத் தெளிந்து சிறை வேற்றந் தறுவாயிலிருந்த விஷயங்களையும் கருக்கமா யேனுக்குறிப்பதற்கு இப்பத்திரிகை இடம்தராது. அவர் ராஜதந்திர சிபுணரிற் சிறந்தவர்; வாய்மையுடன் கிருவாகத்தை நடத்துவது, செட்டாய்ச் செலவிடுவது, தேச வருமானத்தை விருத்திசெய்வது துரைத்தன முறைமையையும் பிரஜைகளின் உரிமைகளையும் இவற்றிற்குள்ள பரஸ்பர சம்பந்தத்தையும் ஜனங்களுக்குத் தெற்றென விளக்குவிப்பது—ஆகிய இவைகளே நெனரோஜியின் ராஜதந்திர முறைகளாம். இவை யனைத்தையும் அவர் வியவகாரத்திற்குக் கொண்டுவர வேண்டிய விஷயங்களை நன்றாய் ஆலோசித்துத் தெளிந்து அவ்வாறே அனுஷ்டானத்துக்குக் கொண்டு வரவும்

ஆரம்பித்தார். அவர் செய்தவைகட்கெல்லாம் மாறாக ரெவின்னெண்டு வேறு சிலரும் செய்தார்களெனினும். அது பலியாது இறுதியில் நெனரோஜியின் செயலே சிலைசின்றது. பரோடாவில் அப்போது ரெவின்னெண்டா யிருந்தவரை லார்ட் நார்த்புரூக் நீக்கிவிடலாயிற்று. பம்பாய் முனிசிபல் கிருவாகத்தைச் சீர்திருத்தவும் மிஸ்டர் நெனரோஜி போகவேண்டியிருந்தது. அவர் இரண்டு வருஷகாலம் முனிசிபாலிட்யிலிருந்து உழைத்தார். லார்ட் லிட்டனது காலத்தில் நெனரோஜிக்கு எதவும் செய்ய இயலாமற் போய் விட்ட போதிலும் லார்டு ரிப்பன் சுவர்னர் ஜனரலாய் வந்தபோது நெனரோஜி திரும்பவும் முனிசிபாலிட்யில் துழைந்து 4 வருஷகாலம் உழைத்தார். அப்போது தான் முனிசிபல் கணக்குகளில் வந்த மாறாட்ட மொன்றைக் கண்டுபிடித்து நஷ்டமாக விருந்த 10 லக்ஷம் ரூபாயை நஷ்டமாகாது தப்பவித்தார். 1885-வது வருஷத்தில் லார்டு ரே தமது கௌன்ஸிலில் நெனரோஜியை ஒரு அடிஷனல் மெம்பராக சியமனம் செய்தபோது இந்தியா முழுவதிலும் உண்டான சந்தோஷத்திற்கு அளவில்லை.

காங்கிரஸ் அபிமானம்.

அதே வருஷத்தில் சான் காலஞ்சென்ற உமேச சந்திரபானர்ஜியின் அக்கிராசனத்திலும்பாய் நகரத்தின்சண் நடந்தேறிய இந்தியன் நாஷனல் காங்கிரஸில் மிஸ்டர் நெனரோஜியுந் கலந்துழைத்தார். 1886-ம் வருஷத்தில் அவர் இங்கிலாண்டுபோய்ச் சேர்ந்ததும், ஹோல்பரன் லிபரல் சங்கத்தார் தம் பிரதிநிதியாய்ப் பார்லிமெண்டிலிருக்க மிஸ்டர் நெனரோஜியைத் தெரிந்தெடுத்தார்கள். ஒருவிசை ஸாலிஸ்பரி பிரபு சிலபோது நெனரோஜியை "கறுப்பு மனிதன்" என்று குறிப்பிட்டார். இங்கிலாண்டிலும் இந்தியாவிலும் இதை குறித்து ஒரு பெரும் உணர்ச்சி உண்டாயிற்று. முதன் மந்திரியா யிருந்த மிஸ்டர் கிளாட்ஸ்டனும் ஸாலிஸ்பரிபிரபு கூறியதைக் கண்டனஞ் செய்தார். பின்னர் 1886-ம் வருஷக் கடைசியில் நெனரோஜி இந்தியாவுக்குத் திரும்பியதும் கல்கட்டாவில் கூடிய காங்கிரஸ் சபைக்குப் பிரெவின்னெண்டா யிருந்து அடுத்த வருஷத்தில் பம்பாயின் கண் வீற்றிருந்த "ப்பளிக் சர்வீஸ்கமிஷன்" முன்னிலையில் வாக்குமூலக் கொடுத்து

மற்றும் ஒருமுறை இங்கிலாண்டிற்குத் திரும்பினார். ஐந்து வருஷம் ஓயாமல் உழைக்க, பெருமையால் 1892-ம் ஆண்டில் ஸென்ட்ரல் பின்ஸ்பரி மெம்பராக ஜனப்பிரதிநிதியுக்கத்தினர் சபையில் (House Of Commons) தெரித் தெடுக்கப்பட்டார்.

அப்போது இந்தியாவின் நன்னிலைமைக்காக அவர் பட்ட பாடுகள் பல. மூன்று வருஷகாலம் அந்த மெம்பர்ஸ்தானத்தை வகித்திருந்தார். பிறகு ஸர் வில்லியம் வெட்டர்பரன், காலஞ்சென்ற W. S. கெயின்—இவர்களுது உதவியையும் வேறு சில இந்திய நண்பர்களின் உதவியையும் கைக்கொண்டு இந்தியன் பார்லிமெண்டரி கமிட்டி என்னும் ஓர் ஸபையை ஸ்தாபனஞ் செய்தார். 1893-ம் வருஷக் கடைசியில் இந்தியாவின் வறுமை சில சம்பந்தமாய் அவர் எழுதிய வியாசங்களுமும் பிரசுரக்களையும் சேர்த்து ஒரு பெரும் புத்தகமாக ("Poverty and un-British Rule") எனப்பெரிட்டு முன் கொண்டு வந்தார். அது அவர் அரை நூற்றாண்டாய்ப் பாடுபட்டுச் செய்த வேலையாதலால், என்றென்றும் நம்மவரால் அது மறக்கற்பாலதன்று. 1905-வது வருஷத்தில் இவர் திரும்பவும் பார்லிமெண்டில் மெம்பராய்ச் சேர்ந்திருக்க வேண்டுமெனினும், 'லிபரல்' கட்சியிலேயே முரண்பாடு ஏற்பட்டதன் காரணமாக இவருக்கு அது கிடையாதுபோயிற்று. பழுத்த தேசாபிமானி யெனப்பெயர் கொண்டு, வாய்ந்த சமயங்களிலெல்லாம் இந்தியரது கேஷமாபிவிருத்திக்குகந்த விஷயங்களைப்பற்றியே உபந்சயித்து உழைத்து வந்த நெனரோஜி முதிர்ந்த வார்த்திபத்தை யடைந்த காலத்தும் வாசா மகோசரமாய் அவர் தமது அபிப்பிராயங்களை வெளிவிடப்பதைக் கருதி, 1906 வது வருஷத்திற் கல்கத்தாவிற்கூடிய 22-வது இந்தியன் நாஷனல் காங்கிரஸ் மகாசபைக்குப் பிரெவின்னெண்டா யிருக்கும்படி ஜனங்கள் கேட்டிக் கொண்டபடி அவரும் பிரெவின்னெண்டா யமர்ந்தனர்.

அவர் கூறிய தென்னே?

"அரண்கள் சிரம்பிய அருகர்" என்று பெயர்படைத்த கல்கத்தாவில் 1906-வது வருஷம் டிசம்பர் மாதம் 26-ந்தேதி பிற்பகலில் காங்கிரஸ் மகாஸபை கூடியது. அதற்காகவென்று மகா விசாலமாகவும் வீத

ரணையாகவும் ஒரு பந்தல் அமைக்கப்பட்டிருந்தது. காங்கிரஸ் புதல்வன் பிறந்து, தவிழ்ந்து, பயமறியாதோடி, பாலாரிஷ்டம் நீங்கி நடமாடி சிதானிக்கும் வயதான 22-ம் வயதை யடைந்ததும், அந்த ஜன்ம தின் மகோற்சவத்தைத் தலைமையாயிருந்து நடத்த 8000-மேலுக்கு அப்பாலுள்ள இங்கிலாண்டி விருந்து இந்திய புதல்வருள் திலகம்போன்றவரும் கூமையும் தேசபக்தியும் வாய்ந்தவரும் மகா விருத்தருமான புண்ணிய புருஷராம் ஸ்ரீமத் தாதாபாய் நெனரோஜி கல்கத்தா நகரம் வந்தனர். வங்காளமாகாணப் பிரிவினையால் வங்காளி களுக்குண்டான மனக்கொதிப்பால் நேர்த்த உற்சாகக்குறைவு காரணமாக கல்கத்தாவில் அவ்வருஷத்தில் காங்கிரஸ் சிராய்நடைபெறாமல் போமோவென்றிருந்த பயம் பணிமூட்டமானது சூரியனைக் கண்டதுபோல கண்ணிமைப்பொழுதில் மாறிக்காங்கிரஸ் வேலைகள் வெகு நீவிரமாய் நடத்தப்பட்டன. அவ்வருஷத்திலே தான் மற்ற வருஷங்களைக் காட்டிலும் வெகு உயர்வாய் அந்தஸ்பை நடந்தேறியது. அக்கிராஸுறுதிபதி மிஸ்டர் நெனரோஜி வெகு அனுபவமாய்ப் பிரசங்க மாரிபொழிந்ததும், ஒன்றுசேர அவ்வருஷத்திய காங்கிரஸே மேன்மை பொருத்தியதென்று வாய்கூசாமல் சொல்லுதலுந்தும். சுமார் 20,000 ஜனங்கள் கூடிய சபா மண்டபத்தில் உபசரணைக் கமிட்டி சேர்மனுடைய டாக்டர் ராஷ் பிஹாரிகோஷ் பிரெவின்னெண்டையும் பிரதிநிதிகளையும் நல்வரவு கூறியழைத்த பிற்பாடு பிரெவின்னெண்டு ஸ்தானம் வகித்த ஸ்ரீதாதாபாய் "வந்தே மாதா" கரகோஷத்தி னடுவே யெழுந்தார்.

அவரது பிரசங்கமார்.

அது பரியந்தம் காங்கிரஸ் சபா நாயகத்துவம் வகித்த மேதாவிளைப்போல தம் நாட்டிற்கு வேண்டிய நன்மைகளான அரசாங்க உயர்பதவிகளென்ன, அரசாங்கத்தாரால் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் வரிப் பளுவைக் குறைக்க வேண்டிய விஷயங்களென்ன, அரசாங்கத்தார் ஜனசமூகத்திற்கு ஒத்த சட்டதிட்டங்கள் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டியதென்ன—ஆகிய இவைபோன்ற சாமானிய விஷயங்களைப் பற்றிப் பிரசங்கித்தாரோ வென்றால் இல்லை; இல்லை; நாகரிகம் மிகப்பெற்ற இங்கிலாண்டில் அநேக வருஷங்களாக சஞ

சரித்து வருவதாலும், குழிகளுக்கு சுயேச்சையும், அவர்கள் மனம்போல் ஸ்வாதந்தரியங்களும் தாண்டவமாடும் அந்நிய நாட்டுப்பழக்கம் மஹரிஷி தாதாபாய் அவர்களுக்கு விசேஷமாய் ஏற்பட்டுள்ளதாலும், இந்தியாவின் தேசானுகூலத்திற்கு உகந்ததாயுள்ள விதை சுயஆட்சி தவிர வேறில்லையென்று கண்டும், எந்தெந்த நாகரிக தேசங்களிலும் ஜனங்கள் அம்முதல் விதையையே நடத்திப் பக்குவமாப்பயிர்செய்து விரைந்திக்கு வந்திருக்கிறார்கள் என்று சரித்திர பூர்வகமாயும் அனுபவத்திலும் தீவிரமாய் கண்டறிந்த கிழச்சிங்கமானதால், அச்சிலாக்கியமான விதையை நம் மிந்தியாவில் நன்றாய் ஊன்றிப் பக்குவமாப்பயிர்செய்து வரவேண்டியதைப் பற்றி பற்பல விதமாய்ப் வற்புறுத்திப் பேசினார். இங்கிலாந்து தேசம் விசேஷமாகிக் கம் பெற்றதென்று பெயர்வந்தது அந்நாட்டிலுள்ளோர் அரசாங்கத்தாரிடமிருந்து தங்களுக்குக் கிடைக்கவேண்டிய சுதந்தரங்களைப்பற்றிப் பத்திரிகைகளுக்கு இடைவிடாமல் எழுதிவந்ததாலும் மிகுந்த கடின உயாமல் பேசிவந்ததாலும் பெற்று வந்தார்களென்றும், அவ்வாறே இந்தியர்களாகிய நாமும் மீட்டிக்குள் பிரதிபலித்து வராமல் கூடியும் பேசியும் பத்திரிகைகளுக்கு இடைவிடாமல் எழுதியும் அரசாங்கத்தாரிடமிருந்து நாம் பெறவேண்டிய சுதந்தரங்களை நாம் கட்டாயம் பெறுவோமென்று உறுதியாய்க் கூறினார். இச்சுதந்தரம் எப்போது வருமோ அப்போதே அதற்கு ஸ்வராஜ்யம் மென்னப்படும். இதுவே ஸ்ரீமத் நெளரோஜியின் மூல மந்திரோபதேசம். அம்மந்திரத்தின் விசேஷங்களை அறியாமல் அவர் நம்மவர்க்கு உபதேசிக்கவில்லை. எவ்வளவோ சரித்திர ஆதாரங்களையும் அனுபவ ஈத்தார்த்தங்களையும் கண்டு போதித்த மூலமந்திரம் அது. ஆகவே காங்கிரஸ் முடிந்து அவரவர்கள் தத்தம்நுட்பிடம் சென்றதும் ஆங்காங்கு ஸபைகள் ஸ்தாபனம் செய்து ஜனங்களைக்கூட்டி அதை மூலமந்திரத்தைப் போதுபுகள், இடைவிடாது அவர்கள் முன் தேசோபகாரமான விஷயங்களைப் பேசுங்கள்" என்று ஈரமாரியாய்ப் பேசிய பிற்பாடு திரும்பி இங்கிலாண்டிற்குப் புறப்பட்டார். 1907-வருஷம் ஜனவரி மாதம் 19-ம் தேதி இங்கிலாண்டை விட்டு நெளரோஜி பிரவரி மாதம் 6-ம் தேதி ஞாயிற்றுக்கிழமை தினம் லண்டன் போய்ச் சேர்ந்த சில தினங்களுக்கு

கெல்லாம் தேச அஸௌக்கியத்துடன் கிடக்கிறார் என்ற செய்தி வந்தபோது, வடக்கே ஹிமாசலம் முதல் தெற்கே கன்னியாகுமரி முனை வரையிலுள்ள இந்திய ஜனங்கள் எல்லோரும் கிடந்துழன்ற துயரத்துக்கு அளவில்லை. நம் 'தாதி' சுகப்பட்டுவந்து இன்னும் பலகாலம் தாண்டவமாட வேண்டுமென்று தங்கள் தங்களிடமிருந்து வங்களைப் பிரார்த்தித்துக் கொண்டவர்கள் பலர். இந்திய அபிமானிகள் தங்கள் இஷ்ட தெய்வங்களைப் பிரார்த்தித்துக் கொண்டதன் பலனாக ஸ்ரீ தாதாபாய் அச்சமயம் சுகப்பட்டுவந்தார். ஆனால் வைத்திய நிபுணர்களின் ஆலோசனைக் கிணங்கி ஸ்ரீ தாதாபாய் தமது அந்நியகாலத்தை தமது ஜன்ம பூமியிலேயே கழித்து விடலாமென் றெண்ணி இந்தியாவுக்குத் திரும்பினார். அவர் இந்தியாவுக்குத் திரும்பி இப்போது 10 வருஷங்களாகின்றன. இந்த 10 வருஷ காலத்தையும் அவர் வர்ஸோவா விலேயே போக்கித்தீர்த்தார். பம்பாய்க்கு அவர் அடிக்கடி வந்தது கிடையாது. ஆனால் அவர் பம்பாய்க்கு இடையே ஒரு முறைகூட வந்ததில்லையென்று நாம் சொல்லுவோமானால் அது பொய்வார்த்தையாகும். அவர், பம்பாய் யூனிவர்ஸிடி தமக்குச் சமீபத்தில் L. L. D. என்று கௌரவப்பட்டத்தை வழங்கினபோது அதனைப் பெற்றுக்கொள்ள ஒருமுறை வந்ததுண்டு. மற்றச் சமயங்களில் அவரைப் போய் யாரும் பார்த்து வருவது வழக்கம். லார்ட் ஹார்டிஞ்ச் கூட மூன்று வருஷங்களுக்கு முன்னே அவரைப் போய்ப் பார்த்ததுண்டு. அவர், வர்ஸோவா சென்று வசிக்கத் தலைப்பட்டபிறகு அவருடைய பிறந்த நாளன்று பார்வா மாதர்கள் அவரைப் போய்ப்பார்த்து விட்டு அவருடைய ஆசிரவரதங்களைப்பெற்று வருவார். சென்ற 10-வருஷகாலமாய் அவருடைய பிறந்த நாளே இந்தியாவில் பலமாகாண வாசிகளும் கொண்டாடிக் கொண்டிருந்தார்கள். அன்றைய தினம் அவர்தமது தேசவாசிகளுக்கு ஒரு நற்செய்தி அனுப்புவதுமுண்டி. அவருக்குப் போன மே மாதம் 23-ந் தேதி தேகத்தில் உபாத்தை கண்டது. டாக்டர்கள் அவர் பிழைக்க மாட்டா என்று அபிப்பிராயப்படி அவரை அவருடைய குடும்பத்தாரி போன மாதம் 2-ந் தேதியன்று பம்பாய்க் கொடுத்தது வந்தார்கள். அதுமுதல் சென்ற மாதம் முழுதும் அவர் வருநதிக்கொண்டே யிருந்து ஜூன்

30-உசனிக்கிழமை சாயங்காலம் 5-15-மணி சுமாருக்கு இறந்துபோனார். அவர் பம்பாய்க்கு எடுத்துக் கொண்டிவரப்பட்ட பிறகு நான்குநாள் அவருக்குத் தென்பு குறைந்துகொண்டே வந்தது. இறப்பதற்கு சில தினங்களுக்கு முன்னால் பேசக்கூடச் சக்தியில்லாமல் போய்விட்டது. ஆனால் இறக்கும் வரையில் நல்ல ஞாபகத்தோடு இருந்தார். பேசச் சக்திபற்று சிறிது உணவு அருந்துதலுமொழிந்து மரண வேதனைப்

பட்டுக்கொண்டிருந்தபோதும் தேசப் பொதுவிசேஷங்களைப் பிறர் வாசித்துச் சொல்லக்கேட்டுத் தெரிந்து கொண்டா ரென்பு படுகிறது. ஸ்ரீ தாதாபாய் தமது உற்றார் உறவினர் பலரும் சூழ்ந்திருக்க, 1917 ஞாஜூன் மாதம் 30-ந் தேதி சனிக்கிழமை சாயங்கால மிறந்து போனது இந்தியர்களின் வருடைய மனைதையும் மருகச்செய்யும்.

L. அனந்தியார்.

PART VIII.

MORAL STORIES.

நீதிக் கதைகள்.

சீலவதி.

(134-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி.)

பிச்சைக்காரன்:—அம்மா, நான் தான் உன் கணவனால் எனக்காகவேண்டியது ஒன்று மில்லை பென்றேனே. நீ உன் திஷ்டம்போல் செய்யும் நிலைமையிலிருக்கும் போது உன் கணவனிடம் நான் போய்ப் பிச்சை கேட்பானேன்? ஆதலால் பெண்ணே, நான் ஸ்தலயாத்திரை போவதற்கு அனுசலமாயிருக்கும்படி உன் சக்தியானுஸாரம் ஏதாவது கொடுத்து உதவுவாயாக. அவ்விதஞ்செய்ய உனக்கு மனம் வராதா? எத்தனையோ ஸ்திரீகள் உலகிற்கு உதவி செய்திருக்கிறார்களே, அவர்களைப்போல நீயும் செய்யக் கூடாதா?

சீலவதி:—ஐயா, பெரியவரே, திரும்பவும் சொல்லுகிறேன் கேளும்; வேதநூல்களை நன்றாய் ஆராய்ந்த ஒருவர் ஒரு ஸ்திரீக்கு ஸர்வ ஸ்வாதந்தரம் யமு முண்டென்று ஒருபோதும் சொல்லமாட்டார். ஸ்திரீயானவள் நன்றாகக் கற்றுணர்ந்த விற்பன்னையாகவிருக்கலாம். வேத வேதாந்தங்களைத் தெளிவா யறிந்த உத்தமியாக விருக்கலாம். அவள் தன் புத்திவிசாலிக்கக் கூடிய சாஸ்திராதிகளைக் கற்றுத்தெரிந்த சீமாட்டியாகவும் இருக்கலாம். இவையனைத்தும் பெரும் பாலும் கணவனை ரயிக்கச்செய்வதற்கே யல்லாது வேறெதற்குமல்ல. அவள் ஒரு பரிவராஜி பாயின்; அவ்விதம் ஆனது உலகோத்தாரணத்திற்கே யல்லாது வேறெதற்குமல்ல. மனிதனாகப் பிறந்தோன் ஒவ்வொருவனும் மற்றவனுக்கு எவ்விதத்தினாலாவது தொண்டுபுரிந்தே தீரவேண்டும். மனுஷ்யனே புரியும் போது ஸ்திரீக்குக் கேழ்க்கவேண்டுமா? சிறிதசமயங்களில் மனைவி அவளுடைய நாதனை அதிகார தோரணையோடு நடத்தும் சமயமும் உண்டு. அதல்லாது கிருஹகிருத்தியங்களைப் பொறுத்த மட்டும்

ராணுவத்தில் உழைப்பதற்காகப் புதிதாய்ச் சேர்க்கப்படுவோனுக்கு ரிக்ரூட் என்று பெயர். அவ்விதம் சேர்ப்பதற்காகப் பொறுப்புக் கட்டி விடப்படும் ஆபீஸருக்கு ரிக்ரூட்டிங் ஸார்ஜெண்ட் என்று சொல்லுவார்கள். இந்த உத்தியோகஸ்தர் பிரதமமான ஊர்களுக்கும் கிராமங்களுக்கும் சென்று தேகவலிமையும் மனோவலிமையும் பூண்ட பலாட்டியர்களைத் தொகுத்து அவர்களுக்கு ராணுவ ஊழியஞ்செய்ய விருப்பமுண்டோவென விசாரித்துப் பிறகு அவர்களுடைய பெயரைப் பதிவுசெய்து கொள்ளுவார். அங்ஙனம் பதிவானபிறகு ராணுவ லூழியத்திற் புகவிருக்கும் ரிக்ரூட்கள், தாம் எந்த ராணுவத்திற் சேர்ந்திருக்கிறார்களோ அந்த ராணுவத்திற்கு அதிபராகவிருக்கும் அரசரிடம் தமக்குள்ள ராஜாபிமானத்தைக் குறித்துப் பிரமாணஞ்செய்து கொடுக்கவேண்டும். ராஜாபிமானப் பிரமாணம் (oath of allegiance) ஆனபிறகு ரிக்ரூட்டானவன் ராணுவ உழைப்பை வகிக்கத்தக்க சரீரபலங்கொண்டவனென்பதைக்குறித்து டாக்டர் மூலமாக அத்தாக்ஷிப் பத்திரம் பெறவேண்டும். அதற்காக அவனை டாக்டர் பரீக்ஷை செய்வார். பரீக்ஷையென்றால் சாமான்ய பரீக்ஷையென்று நம் நண்பர் நினைக்கவேண்டாம். உடுப்புகள் அனைத்தையும் களைத்துபோட்டுப் பின்னர் சரீரத்தினுடைய ஒவ்வொரு உறுப்பின் இலக்கணங்களைப் பரிசீலனை செய்து, அதற்குப் பின் கண்ணொளியையும் உச்சவாஸ நிச்சவாஸங்களையும் ஆராய்ந்தபார்க்கு பிறகே அந்த ரிக்ரூட் விஷயத்தில் டாக்டர் திருப்திகரமான ரிப்போர்ட் செய்வார். அப்படிக்கில்லாது ஏதேனும் ஓரம்சத்தில் ரிக்ரூட் திருப்திகரமாயில்லாது போவானாயின் சரீரபலாட்டியத்திற்கு உகந்த பயிற்சிபெற அவன் அனுப்பப்பட்டுவிடுவான். அதுவே ரிக்ரூட் செய்ய வேண்டிய ஸர்விலின் முதல்வருஷக் காலமாகும். ஆரம்பத்தில் ரிக்ரூட்டிங் ஸார்ஜெண்ட் இட்ட வேலைகளை மணிக்கணக்காகவோ நான் கணக்காகவோ அல்லது மாதக்கணக்காகவோ ரிக்ரூட்டானவன் செய்துமுடித்துப் பிறகு தன்னைப்போன்ற இதர ரிக்ரூட்டுகள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கும் டெபோ போய்ச் சேருகிறான்; அல்லது தான் எந்த படைப்பகுதியில் சேரவேண்டுமென்று ஸார்ஜெண்டினால் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறானே அப்படைப் பகுதிக்குப் போகவாவது உத்தரவு பெறுகிறான். அதில் போய்ச் சேர்ந்த பிறகே ரிக்ரூட்டுக்கு ராணுவப் பயிற்சி ஆரம்பமாகின்றது.

ரிக்ரூட்டின் ஆரம்ப வேலை.

பற்பலவிதமான கருத்துகளோடு ராணுவத்திற் சேர்ந்திருக்கக்கூடிய ஒரு ரிக்ரூட்டை யெடுத்துக்கொள்வோம். ஒரு கிராமத்திலோ மற்ற மெங்கிருந்தோ ஸார்ஜெண்டினால் பதிவுசெய்து கொள்ளப்பட்ட ஒரு ரிக்ரூட்டானவன் ஒரு ராணுவஸ்தலம் போய்ச் சேர்ந்தபிறகு மாலையில் நேராக லோல்ஜர்களுக்கான விடுதிக்கொளப்பெடும் பாரெக்ஸ் (Barracks) ஸ்கூ அனுப்பப்படுகிறான். அவன் புதிதாக ஆரம்பிக்கும் ஜீவவாழ்க்கைக்கு அவ்

விடுதியிற் புகுவதே பிரதம வேலையாகும். குன்றுகளையும் சேறும் சகதியுமான சந்து பொந்துகளையும் கடந்து ரிக்ரூட் பாரெக்ஸ்போய்ச் சேர்ந்ததும் "C" படையின் க்வார்டர்மாஸ்டர் ஸார்ஜெண்ட் ஆபீசுக்குச் செல்லவேண்டும் அவ்வாபீசு இருக்குமிடம், தெரிந்துகொண்டு அங்கு சென்றதும் அங்குள்ள இளவயதுள்ள கார்ப்போரல் ஒருவன் வந்த ரிக்ரூட்டின் பெயரையும் காரியத்தையும் தமாஷாவாகக் கேட்டுவிட்டுப் பிறகு ரொஜிமெண்டைச் சேர்ந்த சிற்றுண்டிச் சாலைக்குக் கொண்டுபோய் ரொட்டி காபி, இறைச்சி இவைகளை ஸமர்ப்பித்துப் படைச்செலவில் சாப்பாடு செய்விக்கிறான். அதோடு புதிதாகவந்த ரிக்ரூட் இன்ன இடத்தில் படுத்து நித்திரை செய்யவேண்டுமென்று அறையைக் காண்பித்துவிட்டு அழைத்து வந்த கார்ப்போரல் ஆபீஸர் போய்விடுவான். பிறகு ரிக்ரூட்டானவன் அறையின் கதவைத்திறந்து பார்ப்பான்; அவ்வறை இரண்டொருவர் தங்கியிருக்கக் கூடிய சிறிய அறையென்று நம் நண்பர் நினைக்கவேண்டாம். அது ஒரு நீளமான அறை. அதை ஒருநீண்ட 'ஹால்' என்று குறிக்கவேண்டுமேயல்லாது அறையென்று சொல்லுவது பொருந்தாது.

அறையின் தோற்றம்.

நீண்டிருக்கும் அந்த ஹாலின் இருபுறங்களிலும் இரண்டொருபுறம் புக்கட்டில்கள் போடப்பட்டிருக்கும் ஒவ்வொருகட்டிலிலும் கயிறுமெத்தை, ஒருகம்பளி, ஒரு விரிப்பு இவை விரிக்கப்பட்டிருக்கும். அனேகமாய் ஒவ்வொரு கட்டிலிலும் ஒவ்வொருவர் உட்கார்ந்து தம் தம் சாமான் எதையாவது துடைத்துக்கொண்டேர 'க்ளின்' செய்துகொண்டே வேலையில் முயன்றிருப்பார்கள். சிலர் சட்டைப் பொத்தான்களைத் தேய்த்துக்கொண்டும், சிலர் இடுப்பு பெட்டுக்களைக் கம்பளத்தினால் துடைத்துக்கொண்டும், சிலர் கத்திப்பிழிகளை யழுக்கெடுத்துக் கொண்டும், தாம் அணியும் பூட்சுகளில் படிந்திருக்கக்கூடிய செங்கற் காவிகளைத் தட்டிப் 'பாலிஷ்' செய்து கொண்டும், தம்முடைய உயிரே அக்காரியங்களில் பதிந்திருப்பதுபோலக் காட்டி வேலைபண்ணிக்கொண்டிருப்பதுண்டு. இரவு 9-மணியானபிறகு 'பத்தேகால்' மணிக்கு விளக்குகளை யணைக்கவேண்டுமென்று உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டதாக ஒரு சப்தம்கேட்கும் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் புதிய ரிக்ரூட் உட்புறம் போகையில் ஏதோ என்னவோ, எங்கோ வந்துசேர்ந்தோமே யென்று தோன்றிச் சிறிதுநேரம் பிரமைபிடித்தவன்போல் நிற்கக்கூடும். இவனது நிலைபைக்கண்ட உட்புறத்துள்ளோர் 'இன்னொருவன் வந்துசேர்ந்தான்' என்று சொல்லிக் குதுகலித்துப் பாடவாரம்பிப்பார்கள். இவனென்ன இங்குவந்து சேர்ந்தான், இவன் ஸிலில் உடையைக் கழற்றி ராணுவ உடைதரிக்குமுன் இதைவிட்டு ஒடிப்போகட்டுமென்றுகூடச் சிலர் சொல்லிப் பரிசுப்பதுண்டு. சிலர் 'கொக் கொக்கொ' வென்று பல்லிளித்துச் சிரித்து ஹாஸ்யம்செய்து கொண்டிருப்பார்கள். ராணுவத்திற் பழக்க

விழித்திருப்பது வழக்கம் என்று ராமாயணத்தில் படித்திருக்கிறோம். அன்றையதினம் அவனுக்கு நிகரான பலிஷ்டர்கள் கிடையாது. இக் 'கல்பத்ரு' வின் முதல் சஞ்சிகையில் 'ஜாக் வெஸ்ரேய்மான்' என்கிற போர்வீரன் 29-மாத காலம் நித்திரையிலிருக்கிறான் என்று எழுதப்பட்டிருக்கிறதைக்காண அவன் விழிக்கும்போது கும்பகர்ணனது பலத்தைவிட ஐந்துபங்குக் கதிகமான பலத்தைக்கொண்டிருப்பான் போலும். இதை நோக்குங்கால் கும்பகர்ணன் 6-மாதம் தூங்கினான் என்பதை இதுவரை நம்பாதிருந்தவர்கள் இதைக் கேட்டபிறகு நம்பத் தடையேயிராது.

நித்திரையில் அநேகவிதம்.

நித்திரையில் நேக விசிறத்திரங்களுண்டு. பலவிதமாய் சிலர் தேகத்தை வளைத்துக்கொண்டு தூங்குவார்கள். சிலர் முட்டிக்கால் போட்டுக்கொண்டும் வேறு சிலர் தங்கள் இருகைகளையும் முழங்காலில் மறைத்துக்கொண்டும் இன்னும் சிலர் ஒரு கண்ணைத் திறந்துகொண்டும் (திறக்கவாவது அது ஒரு தோற்றம்) மற்றும் சிலர் இரண்டுகைகளையும் திறந்துகொண்டும் (இதுவும் ஒருதோற்றம்) தூங்குவார்கள். இப்படிச் சண்களைத்திறந்துகொண்டு தூங்குகிறவன் கண்முன்னால் விளக்கைப்பிடித்தால் விழிப்பானோ? விளக்கொளி கண்ணில் பொம்மைபோல் தெரிய நாம் பார்க்கலாம். ஆனால்வன் எழுந்திருக்கமாட்டான். ஏன் விழிக்கவில்லை, இந்த உணர்ச்சிக்கு ஆதாரமாகிய மனம் கலைபடவில்லை. அவனைத்தட்டி எழுப்பினால் உடனே அவன் கண்ணைப் பிசைந்துகொண்டு யாரவன் விளக்கைக்கொண்டு வந்திருக்கிறது. கண் கூசுகிறது என்பான்.

சிலர் குறட்டை விட்டுக்கொண்டு தூங்குகிறார்கள். இந்த குறட்டை என்பது அயலார்கள் தூக்கத்தைக் கெடுக்குஞ் சத்ரு என்று சொல்லலாம். குறட்டையோ டிருப்பவன் வெகுஷ்டப்படுவான். ரெயில் சத்திரம் முதலிய இடங்களில் இவர்களது கஷ்டம் சொல்லிமுடியாது. குறட்டையில் இரண்டுவிதம் உண்டு. முதலாவது அதிககாற்றை சுவாசித்து கொஞ்சம் காற்றை வெளியிடுவது. இது ஆரோக்கியமான குறட்டை. இரண்டாவது கொஞ்சம் காற்றை உட்கொண்டு காற்றவ்வளவையும் வெளியிடுவது. இந்த குறட்டை குணமல்ல. எப்படியிருந்தாலும் குறட்டை என்பது தூரப் பியாசந்தான். குறட்டை விடுவோர்களுக்கெல்லாம் தூங்கி எழுந்திருக்கும் போது தாகமுண்டாகும்.

சிலர் கண்களைத்திறந்து தூங்குவதாகச் சொன்னோமே அவர்கள் வாயை மூடித்தூங்குவார்கள். அவர்களுக்கு எதிர் கட்சிக்காரர்கள் சிலர் உண்டு. அவர்கள் இருகைகளையுமடி வாயைத்திறந்துகொண்டு தூங்குவார்கள். இவர்களுக்கும் தூங்கி எழுந்திருக்கும்போது தாகமெடுக்கும். (தொடரும்.)

PART III.

KNOWLEDGE ON AGRICULTURE, etc.

BY Mr. G. RAJAGOPAL,
Late Editor 'South Indian Agriculture.'

விவசாய ஞானம்.

(144-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

செடிகள் ஆகாயத்தை எப்படிப் புசிக்கின்றன?

இதுவரையிலுமே செடிகள் வேர்களினால் நீர்கலந்த மண்சாரத்தைக் கிரகிக்கிறதென்று தெரிவித்திருக்கிறோம். செடிகள் ஆகாயத்தையும் புசிக்கிற தென்பதினால் வாயுருபமுள்ள பதார்த்தங்களையும் உணவாக்குகிறதென்று யூகிக்கவேண்டும். காற்றில் கலந்திருக்கும் வாயுக்களில் என்ன என்னவைகளை எப்படி எடுக்கிறதென்றும் என்னமாய் உபயோகிக்கிறதென்றும் நாம் அறியவேண்டும். அப்போது செடிகளுக்கு ஆகாரம் மண்ணிலிருந்தும் காற்றிலிருந்தும் கிடைக்கிறதென்று அறிவோம்.

கதிர் முதிர்ந்த மக்காசோளச்செடிகள் சிலவற்றைப் பிடுங்கி வெயிலில் போட்டுவைத்தால் நீர்வற்றிச் சருகாகின்றன. அப்போது ஐந்தி லொருபங்கு எடையிருக்கும். மற்ற நாலுபங்கு ஜலம் சோர்த்திருந்த ஆவியாய்ப் போய்விட்டது. இந்த ஜலம் வேர்மூலமாய்க் கிடைத்தது. இந்தச் சருகு செடியை ஒரு தட்டில் எரித்தால் 20-ல் ஒருபாகம் சாம்பல் நிற்கிறது. மற்ற 19 பாகம் ஆவியாகப்போய்விட்டது. இந்த 19-பாகம் வாயுவஸ்து வாகக் கிரகிக்கப்பட்டது. ஆனால் இதில் இரண்டுபாகம் சிகணவாயுவாக இருக்கும் அது மண்ணிலிருந்து கிடைத்திருக்கும் ஆகாயத்தில் சிகணவாயு அதிகமிருந்தாலும் செடிகளுக்கு உதவத்தகுந்த ஸ்திதியில் இருக்க வில்லை.

முன்போன்ற சருகு செடி மற்றொன்றை காற்றுபடாதபடி ஒரு பாத்திரத்தில் எரித்தால் செடிமுழுவதும் கருத்துப்போய் சற்றேறக்குறைய எடை குறையாமலிருக்கும். இது அல்வளவும் கரி, சாம்பலான செடி. எரியும் போது இக்கரி பிராணவாயுவோடு கலந்து கரியமிலவாய்ப் போயிற்று. கரி கடினமானது கரியமிலவாயு காற்றுருபமுள்ளது காற்றுருபமுள்ள கரியை செடிகள் தின்று கடினருபமுள்ள கரிக்கு ஆதாரமான மாம் இலை முதலியன ஆகின்றன. செடி எரியும்போது கரி தனியாக ஒடிப்போவதில்லை. ஒரு அளவு கரியும் இரண்டு அளவு பிராணவாயுவும் கலந்து கரியமலவாயுவாகிப் போயிற்று. ஒருபாகம் சாம்பல் மண்ணிலிருந்து கிரகிக்கப்பட்ட வஸ்துக்கள். இதற்காகத்தான் விவசாயப் பயிர்களுக்கு எருவிடும் வழக்கம் வந்திருக்கிறது. ஒரு பாகம் மிகக் கொஞ்சமாகத்தோன்றும். அது இல்லையானால் பயிர் உண்டாகாது.

வளரும் செடி ஆகாயத்திலிருந்து கரியைச் சம்பாதிக்கிறது. ஆகவே செடியின் அதிகபாகமான கடினமுள்ள கரி ஆகாயத்திலிருந்து கிடைக்கிறது. ஆகாயத்தில் கரியமிலவாயு 1000-ல் நாலுபாக மிருக்கிறது. இந்தக் காற்று மிருகஜீவராசிகளுக்கு விஷத்தைப் போலொத்தது. இயற்கையின் மகிமை இதில் தெரியும். இச்சிறு 4-பாகம் அதிகப்பட்டாலோ அனேக ஜீவராசிகள் மாண்டுபோம்.

இது நெருப்பு எரிவதிலும், பிராணவாயு சம்பந்தத்தால் ஜீவராசி அங்கங்கள் மட்டுவதாலும், மூச்சுவிடுவதாலும் சுண்ணாம்பு சுடுவதாலும் உண்டாகிறது. இது பருவுள்ளவாயு, பாழ்கிணறுகளிலும் தானியக் குழிகளிலும் அதிகமுண்டு. எரியும் விளக்கு ஒன்றை உள்ளேவிட அவிபாமலிருக்கு மானால் மனிதர் இறங்க அபாய முண்டாகிறதில்லை.

செடிக்கு வேண்டிய ஆகாரம் மண்ணிலிருந்தும் ஆகாயத்திலிருந்தும் கிடைக்கிறதல்லவா? வேரும் இலைகளும் முறையே உதவுகின்றன. வேரும் இலைகளும் செடிகள் ஜீவிக்கிறதற்கு மூலகாரணங்களாய் இருக்கிற படியால் அவைகளின் அமைப்பு தெரிவது அவசியம். வேர்கள் மண்ணைக் கரைத்து உணவாக்கும் விஷயம் வேறு இடத்தில் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இலைகள் எவ்வாறு அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைப்பற்றி, விசாரிப்போம்.

இலைகள் புரைச்சல் நிறைந்து மிருதுவாக இருக்கின்றன. காற்று அனேகமாய் இலைகளில் நேராக இப்புரைச்சலில் பாய்வதண்டு. இருந்தாலும் கரியணுகலந்த காற்று உள்ளேபோவதற்கு பசுமை கீறமுள்ள இலைகளிலும் வேறு இடங்களிலும் பிரத்தியேகமான சிறு துவாரங்கள் இலையின் பின்பக்கத்தில் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஒரு ஆபிப்பழ செடி இலையில் ஒரு சதுர் அங்குலத்தில் ஒரு லக்ஷம் துவாரங்கள் (Stomata) இருப்பதாக கணக்கிடப்பட்டிருக்கின்றது. இத்துவாரங்களின் வழியாய் காற்று இலைக்குள் சென்று பிராணதாரமான வஸ்துக்கள் அடங்கிய பிந்துக்களில் கலக்கிறது.

இலைகள் பசுமையா யிருப்பதற்கு அதில் இலை பச்சைமணிகள் (Chlorophyll Grains) இருப்பதினாலேயே இவைகளைத் தனியாக பிரிக்கக் கூடும். 2,3 மணி நேரம் வெயிலில் வதங்கிய இலையை ஒரு கோப்பையில் போட்டு சாராயம் அதன்மேல் ஊற்றி அனல் மேல்குடி ஏற்ற பசுமை வெளிப்பட்டுச் சாராயம் பச்சையாகும், அதிக சூடுபட வைத்தால் சாராயம் தானே எறிந்துவிடும்.

இப்பச்சை இலையின் மேல்பாகத்தில் அதிகமாயும் அடிப்பாகத்தில் மிகக் குறைந்திருக்கும். மேல்பாகத்தில் சூரிய வெளிச்சம் அதிகப்படும். ஆகவேதான் இலையின் மேல்பாகம் அதிக பசுமையடைந்து இருக்கிறது. இலை அகலமாயும் செடிகளின் வெளிப்பாகத்திலும் வெளிச்சத்துக்கென்றே பொருந்தி யிருக்கிறது. அடர்த்தியாய் வளர்க்கும் நாற்றங்காலில் போதுமான வெளிச்சம் படாததினால் வெளுத்தும் அழுகியும் போவதுண்டு.

(தொடரும்.)

COMMERCE AND INDUSTRY.

வர்த்தகமும் கைத்தொழிலும்.

ஸோப் செய்யுந்தொழில்—அதன் வியாபார நிலை.

(146-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

நாகரிகம் மேம்பட்டு வருமிக்காலத்தில் சரீரபோஷணைக்குரிய சம்பத்துக்களைத் தேடாதவரைக் காண்பதரிது. உயர்மக்களென்று சொல்லிக் கொள்ளுவோர் ஸோப் வகைராக்களை உபயோகிப்பதுதான் நாமெல்லோரும் அறிந்ததாயிற்றே. கௌரவமாகக் காலந்தள்ளும் நடுவகுப்பினர்களும் கேவலம் கூலிவேலைசெய்தும் மற்றும் வீடுதலுக்கிக் குப்பை வாரியும் ஊதியம் பெறும் கீழ்மக்கள்கூட காலனா அரையணுவுக்கு விற்கும் சாமான்ய ஸோப்களை வாங்கி யுபயோகிப்பதும் நிதர்சனமாயிருக்கிறது. ஒரு பாளை சோற்றுக்கு ஒருசோறு பதம், அதுபோல் ஓரிடத்தில் அனுஸரணையி லிருப்பதுதானே மற்றோரிடத்திற்கும். எந்த வீட்டிற்குச் சென்றாலும் எந்த ஸோப்பிலாகிலும் ஒரு கட்டியாவது இராமலிருப்பதில்லை. அது இவ்விராஜதானியிலுள்ள குக்கிராமங்களில்கூட காணப்படுகிறதென்றால் பெரிய பெரிய நகரங்களிலே கேட்கவும் வேண்டுமோ? நம் சென்னை ராஜ தானியைப் பொறுத்தமட்டில் சோப் செய்யுந்தொழிலுக்கு எவ்வளவோ சாதகங்கள் இருக்கின்றன. மேற்றிசைக் கல்வியகிகரித்து வரவர ஸோப் பின் இறக்குமதியும் அதிகரித்துக்கொண்டே வந்திருக்கிறது. ஸோப் நகவரமானதென்று சிலர் சொல்லக்கூடும். ஆம் நகவரமானது தான்; இருந்தாலுமென்ன? அதன் உபயோகம்மட்டும் குறைந்தபாடில்லையே. வெளிதேசங்களிலிருந்து அபரிமிதமாக ஸோப்கள் இந்நாட்டில் வந்திறங்கி யிருப்பதே ஸோப்புக்குள்ள கிராக்கி இத்தன்மையதென்பதை நன்றாய் விளக்குகிறது. ஸோப் இறக்குமதியின் பெருக்கினைக்குறித்து ஐந்துவருஷக் கணக்கை இதனடியிற் குறித்திருக்கிறோம். வருஷத்திற்கு வருஷம் அது பெருகியிருப்பதைக் காண்க :—

1909-10-ம் வரு 45 லட்சம்.

1910-11-ம் வரு 57 லட்சம்.

1911-12-ம் வரு 62 லட்சம்.

1912-13-ம் வரு 71 லட்சம்.

1913-14-ம் வரு 75 லட்சம்.

மேற்சொன்ன கணக்கை யனுசரித்துக் கவனிக்குமிடத்தா பிரதிவருஷத்திலும் ஸோப்களின் செலவு இந்நாட்டில் அதிகரித்து வருவதாகவே தெரிகிறது. அதிகமாய்ச் செலவாகும் சாக்குகளை நாம் கைப்பிடித்தாலன்றோ கைத்தொழில் வேருன்றவதற்கு ஸாத்தியமாகும்? காற்றுள்ள

போதுதான் துற்றிக்கொள்ளல்வேண்டும். அதைக் கைசோரவிட்டு நின்றால் பின்னர்க்காரியம் நிறைவேறுவ தெப்படி? தேசத்தில் கிடைக்கும் சாதகக் கருவிகள் பலவுண்டு. அவைகளை வெளி தேசங்களிலுள்ள வியாபாரஸ்தர்கள் வாங்கிக்கொண்டுபோய் யந்திரசாலைகளில் வைத்து பலவகைப் பட்ட உபயோகமான பண்டங்களாகவும் வஸ்துக்களாகவும் செய்து திரும்ப நமக்கனுப்புகிறார்கள்; உதாரணமாகப் பருத்தியை யெடுத்துக் கொள்ளலாம். இந்தியாவிற்குப் பலவிடங்களில் அந்தந்தப் பிரதேசத்தின் பூஸாரத்திற்குத் தகுந்தபிரகாரம் பருத்தி விளைகிறது. அவைகளை அவ்வவ்வாறே வெளி தேசத்தவர் வாங்கிச் சென்றுவிடுகிறார்கள்; திரும்பிவருவதெப்படி? முதல் தரமான வஸ்திரங்களாக. அது போகட்டும். பருத்திக் கொட்டையை யெடுத்துக் கொள்ளுங்கள், அதன் எண்ணெய் முதல்தரமான வைத்திய காரியங்களுக்கு உபயோகிக்கப்படுகின்றன. வேர்க்கடலை, கொட்டை முத்து, புண்ணாக்கு, நாகப்பழக்கொட்டை, வேப்பங்கொட்டை மற்றும் இவைபோன்ற அற்பமானவைகளென்று நாமிற்குமெண்ணுவதை மேனாட்டவர் பலவித காரியங்களுக்கு உபயோகித்துப் பலவகைச் சரக்குகளாகச் செய்து பிறகு நமக்கே யனுப்பி லாபமும் பெறுகிறார்கள். இதனால் அவர்களுக்குக் கிடைக்கும் பலன் என்னவென்று சிறிது ஆலோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். கைத்தொழில் விருத்தியாவது ஒன்று; வியாபாரம் பெருகுவது மற்றொன்று. தேசத்துச் செல்வநிலை சீர்படுவது வேறொன்று; இவையனைத்திற்கும் மேலாக ஜனங்கள் தனிகர்களாக வழியேற்படுவது பின்னுமொன்று. இதை அமெரிக்கா ஐக்கியநாட்டு ஜனங்கள் செவ்வையா யுணர்ந்து கொஞ்சம் கொஞ்சமாகப் பாடுபட்டுழைத்துத் தற்போது பூவுலகம் கைத் தொழிலாளர்களுள் முதன்மைபெற்று விளங்குகிறார்கள். அவர்களுக்குச் சகல விஷயங்களிலும் ஸ்வாதந்தர்யமுண்டு; ஒற்றுமையுண்டு; அவ்விரண்டினையும் பலப்படுத்திக் கொள்வதே தேசமுற்போக்குக்கு இன்றியமையாத ஸாதனம். கைத்தொழிலில் சீரடையாதோர் என்னும் மற்றோர் சார்பினருமுண்டு. தன்னிலையில் தானிருந்து பிறர் தன் சார்பாயிருக்கவேண்டுமெனின் கைத்தொழிலிற் சீரும் சிறப்பும் மிகுந்திருப்பது அவசியமாகும். இதுவே அமெரிக்கா கொண்டிருந்த கொள்கை. தீர்க்காலோசனையின் மீது அமெரிக்கா அக்கொள்கையைக் கைப்பிடித்து உழைத்து வந்ததனால்வே இப்போது அது புவியெங்கும் பெரும் பெருமையுங்கொண்டு பிரகாசிக்கின்றது. ஒரு மனுஷ்யனுக்கு அவனுடைய ஜீவவாழ்க்கையில் ஒரே ஒரு தடவைதான் நல்லதிர்ஷ்டமும் நற்சமயமும் வாய்க்கும். அச்சமயத்தைக் கைவிடாது அவன் உழைக்கும்படி முயற்சிசெய்ய வேண்டும். அம்முயற்சி பலன் தரும் நியமிஷம் வரையில் எடுத்தகாரியத்தை நழுவவிடலாகாது. நம் மவர் அனைவரும் மற்றும் மேனாட்டவரும் விசேஷ நன்மதிப்போடு கருதும் ஸ்ரீமான் ஸ்வாமி விவேகானந்தர் கூறிய நன்மொழி பொன்று இப்போது நம் ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. அதை நமது நண்பர்களும் சிந்தனைசெய்து

தேசாபி வருத்திக்குகந்த இந்தஸோப் செய்யுந் தொழிலை நிறக்கச் செய்வதே அவர் தம் கைப்பற்றிய நெயி. விவேகானந்தஸ்வாமி மொழிந்த கல்லுப தேசம் என்னவெனில் 'Arise, awake, and stop not till the goal is reached'.

PART IV.

HINDU LAW.

ஹி ந்து லா.

(148-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

கே.—இக்கொள்கையை மீறி நடக்கும் ஹிந்துக்கள் உண்டா?

ஜ.—தென் இந்தியாவிலுள்ள சூத்திர ஜாதியாரில் சிலரும் தொட்டிய ஜாதியை சேர்ந்தவர்களும் சிறுபையனுக்கு பெரிய பெண் பிள்ளையைக் கல்யாணம் செய்துகொடுக்கும் தூர்வழக்கத்தை அனுஸரித்து வருகிறார்கள்.

கே.—அப்படியானால் அப்படிப்பட்ட கல்யாணம் சட்டப்படி செல்லத் தக்கதாக உள்ளதா? ஷெ ஸ்திரீகளுக்கு பிறக்கும் குழந்தை இப்பையனுடைய குழந்தையாகப் பாவிக்கப்பட்டு வருகிறதா?

ஜ.—அப்படிப்பட்ட வழக்கத்தை அனுசரித்து செய்யும் விவாகங்கள் செல்படி உள்ளதாகயிருந்து வருவதல்லாமல் அது தவிர அந்த பெண் பிள்ளைகளுக்கு பிறக்கும் குழந்தைகள் யாவும் அப்புருஷனுக்கு பிறந்ததாகவே எண்ணப்பட்டு வருகின்றன.

கே.—விவாக சம்பந்தமான சிபந்தனைகள் அனைத்தையும் அறிய விரும்புகிறேன்.

ஜ.—விவாகம் செய்துகொள்ளும் ஆண் பெண் ஒரே ஜாதியாயும் ஆனால் வெவ்வேறு குடும்பத்தையும் சேர்ந்தவர்களாகவும் இருக்கவேண்டும். விவாகம் செய்துகொள்ளும் ஆண் பெண் இருவர்களும் ஒரே கோத்திரத்தையும் குலத்தையும் சேர்ந்தவர்களாக இருக்கக்கூடாது. கல்யாணம்செய்துகொள்ள உத்தேசிக்கும் பெண்ணானவள் கல்யாணம்செய்து கொள்ளும் புருஷனுக்கு தகப்பன் வழியைச் சேர்ந்தவளாக இருந்தால், 7 தலைமுறை விட்டும், தாய் வழியைச் சேர்ந்த பந்துவாயிருந்தால் 5 தலைமுறை விட்டும் இருக்கவேண்டும். ஆனால் இப்பொழுது இந்த விதியை அவ்வளவு கண்டிப்பாய் அனுஷ்டிக்கிறதில்லை.

கே.—ஜாதியிட்டு ஜாதியில் கல்யாணம் செய்துகொள்ளும் வழக்கம் எப்பொழுதாவது இருந்ததா?

ஜ.—முன் புகங்களில் மேல் ஜாதி புருஷர்கள் கீழ் ஜாதிப் பெண்களையும் விவாகம் செய்துகொள்ளலாமென்று யிருந்தது. ஆனால் இப்பொழுது அவ்வழக்கம் நின்றபோய்விட்டது.

கே.—ஒரு பெண்ணை விவாஹம் செய்துகொடுக்க அதிகாரமில்லாத ஒருவன், அந்தப் பெண்ணினுடைய விவாஹத்தை நடத்த ஏற்பாடுகள் செய்துகொடுக்கிறான். அந்த கல்யாணத்தை நிறுத்தமுடியுமா?

ஜ.—அப் பெண்ணினுடைய ஸரியான பாத்தியஸ்தர்கள் அந்தக் கல்யாணத்தைத் தடுக்கும்பொருட்டு கோர்ட்டில் மனுச் செய்துகொள்ளலாம். அதன்பேரில் ஷெ விவாகத்தை நடத்தவொட்டாமல் கோர்ட்டார் தடுத்துவிடுவார்கள். (11 பம்-253.)

கே.—விவாகம் நிச்சயமானதென்பேரில் வதுவரர் இருதித்தாருக்குள் யாதாமொருவர் கல்யாணத்தை நிறுத்த முயற்சித்தபொழுது கோர்ட்டார் பலவந்தஞ் செய்து கல்யாணத்தை நடத்திவைக்க அதிகாரமுண்டா?

ஜ.—அப்படி நடத்திவைக்க கோர்ட்டாருக்கு அதிகாரமில்லை. 1877-ம் ஆண்டு முகலாவது ஆக்டாஹிய ஸ்பெஸிஃக் ரிலீவ் ஆக்ட் (Specific Relief Act) 21-ம் பிரிவு 6-வது உட்பிரிவைப் பார்க்க.

கே.—விவாகத்தை நடத்துவதாய் ஏற்பாடுகள் செய்துவிட்டு பின் கல்யாணத்தை நிறுத்திவிட்டால் அதற்கு யாதொரு பரிகாரமுமில்லையா?

ஜ.—செய்துகொண்ட ஒப்பந்தத்துக்கு விரோதமாய் யாதாமொருவர் விவாகத்தை சரியான காரணமில்லாமல் நிறுத்திவிட்டால் அதனால் யேற்படும் நஷ்டங்களை அவன்பேரில் மற்றவன் வியாஜ்ஜியம் தாக்கல் செய்து நஷ்ட பரிகாரம் பெற்றுக்கொள்ளலாம். (11 பம். 412, 20 பம். 23, 7 பம். ஜ. கோ. ரி. 122, இ. லா. ரி. 11 பம்-422.)

கே.—விவாகம் செய்து கொள்ள உத்தேசித்த புருஷன் விவாகத்துக்காக பெண்ணைச் சேர்த்தவர்களிடம் கொடுத்திருந்த பணம் திரும்பக் கிடைக்குமா?

ஜ.—கிடைக்கும் (10 கல் 1054)

கே.—விவாகத்திற் கேற்பட்ட பற்பல கிரியைகளில் எந்தக் கிரியை செய்த பின் கல்யாணத்தை ரத்து செய்யமுடியாது.

ஜ.—மேல் ஜாதியாருடைய விவாகங்களில் கன்னிகாதானம், பாணிக்கிரகணம் என்னும் கிரியைகளுக்குப் பின் நடத்தப்படும் ஸப்தபதி என்னும் கிரியை முடிந்த பிறகு விவாகம் பூர்த்தியாய் விட்டது. ஸப்தபதி என்பது ஷேமாமாக்கிக்கு முன்பாக வதுவரர்கள் யேழு அடி எடுத்து வைப்பதுதான். இது செய்யப்பட்ட பிறகு கல்யாணத்தை ரத்துசெய்ய முடியாது. (14 ம 316). (தொடரும்.)

PART V. CO-OPERATION.

கூட்டுறவு.

A NEW TYPE OF CO-OPERATIVE SOCIETY.

ஒரு புது வகையான கூட்டுறவுச் சங்கம்.

வங்காளத்தில் ஒரு புதுவகையான கோவாபரேஷன் ஸங்கம் நடந்து வருகிறது. அந்த ஸங்கத்தின் ஏற்பாடு எப்படி யென்றால் க்ராமத்தில் ஒரு பொது நெற்களஞ்சியம் ஏற்படுத்தி க்ராமவாஸிகள் ஒவ்வொருவரும் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்துக்கொருதடவை கொஞ்சம் தான்யம் அந்த பொது நெற்களஞ்சியத்தில் கொட்டி வைப்பதற்குக் கொடுக்கிறார்கள். இந்த நெற்களஞ்சியம் க்ராமத்தில் செல்வாக்குள்ள ஒரு பஞ்சாயத்தார் வசமிருந்து வருகிறது.

தான்யம் கொடுக்க முடியாதவர்கள் அதற்குப் ப்ரதியாகப் பணமாகக் கொடுக்கலாம். இந்த தான்யத்தை பஞ்சகாலத்தில் தான் உபயோகிக்கிறார்களாம். 'ஒவ்வொருவரும் ஸ்வல்ப தான்யமே கொடுத்து வருவதால் அது அவர்களுக்கு ஒரு ச்ரமமாகத் தோன்றுவதில்லை. ஆனால் கொஞ்ச காலத்துக்கெல்லாம் அவர்களுக்கு ஸொந்தமாக ரொம்ப தான்யம் களஞ்சியத்தில் சேர்த்துவிடுகிறது. இதனால் கூலாமகாலத்தில் அதிக வட்டி கொடுத்துக் கடன் வாங்கி நெல் வாங்கவேண்டியதில்லை. இந்த ஏற்பாடு அனுஷ்டிக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு இடத்திலும் அது த்ருப்தியாக நடந்து வந்திருக்கிறதென்று தெரியவருகிறது.

ECONOMIC BENEFITS OF CO-OPERATION.

கோவாபரேஷனல் உண்டாகும் பொருளாதார நன்மைகள்.

ஐரோப்பா கண்டத்திலுள்ள பல தேசங்களில் ஜனங்கள் விவஸாய வேலைகளில் கோவாபரேஷனை அனுஷ்டித்து வருகிறார்கள். இதனால் அங்கே பொருளாதார ஸம்பந்தமாய்ப் பலவித நன்மைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன.

ஜெர்மனியில் விவஸாய ஜில்லாக்களில் 2543-ஜனங்களுக்கு ஒரு ஸங்கமாக ஸுமார் 2,000 கோவாபரேஷன் ஸங்கங்கள் இருக்கின்றன. அந்த தேசத்திலும், ப்ரான்ஸில் சில பாகங்களிலும், வட ஜர்மனியிலும் க்ராமாந்தரத்துப் பொருளாதார விஷயங்களை யெல்லாம் கோவாபரேஷன் முறையில் நடத்தி வருகிறார்கள்.

உதாரணமாக, பணம் கடன் வாங்குதலும் கொடுத்தலும், கால்நடைத் தீவனம், விதைகள், உரங்கள், விவஸாயத்துக்கு வேண்டிய மற்ற ஸாமான்கள், இவைகளை வாங்கிப் பங்கிட்டுக்கொள்வது; பந்தர்ங்களை பொதுவில் வாங்கி உபயோகிப்பது; கால்நடைகள் வளர்ப்பதும் விற்பதும்; சர்க்கரை காய்ச்சுதல், சாராயம் இறக்குதல் முதலிய கைத்தொழில்களுக்கு வேண்டிய சரக்குகள் தயார் செய்தல், கால்நடை இன்ஷூரென்ஸ், சிலங்களின் பாசனம், வடிகால் வேலைகள்; பொலிகாளைகள், ஆட்டுக் கடாக்கள், குதிரைகள் ஆகிய இவைகளை வைத்து வளர்த்து விவஸாயிகளுக்கு உதவுதல்; ஆகிய இந்த வேலைகளெல்லாம் கோவாபரேஷன் முறையிலேயே நடத்தி வருகிறார்கள். இவைகளுக்கு ஏற்பட்ட கோவாபரேஷன் ஸங்கங்களைத் தவிர பசுக்களைப் பரீக்ஷிக்கும் ஸங்கங்களும் ஸ்தாபித்திருக்கிறார்கள். இன்னம் சில ஸங்கங்களின் ஷிப்பந்திகள் விவஸாயிகள் சாகுபடி செய்யும் ஒவ்வொரு வகைப் பயிருக்கும் என்ன வரும்படி கிடைத்தனவென்று கணக்குப் போட்டுக் கொடுப்பதோடு மாற்றுப் பயிர் சாகுபடி செய்வது விஷயமாயும், விதைகள் விஷயமாயும் யோசனை சொல்லுகிறார்கள்.

இப்படிப் பொருளாதாரமான மாறுபாடுகளே யன்றி ஸன்மார்க்க ஸம் பந்தமான நன்மைகளும் உண்டாயிருக்கின்றன.

அநேக ஸங்கங்கள் க்ராமத்து பள்ளிக் ஹால்கள், லைப்ரேரிகள், க்ராமத்து நர்ஸுகள் (அதாவது நோயாளிகளைப் பாதுகாக்கும் ஸ்தரீகள்) ப்ராவிடண்ட் பண்டிகள் முதலியவைகளுக்குப் பணம் கொடுத்து வருகின்றன. இந்த ஸங்கங்களின் உதவியால் 458 லைப்ரேரிகள் (புத்தக சாலைகள்) 345 பள்ளிக்கூடங்கள், 96 ஸாதாரண ஸங்கங்கள், 23-சிறுவர் ஸங்கங்கள், 24 ப்ரஸங்க ஹால்கள் க்ராமங்களில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகளே யன்றி குழந்தைகள் ஸேவிங்க்ஸ் பாங்கிகள், பரோபகார நிதிகள், கால்நடை இன்ஷூரென்ஸ் ஏற்பாடு முதலியவைகளும் கோவாபரேஷன் ஸங்கங்களின் உதவியால் ஸ்தாபிக்கப் பட்டிருக்கின்றன.

கோவாபரேஷனில் நிபுணராகிய ஸர் ஹாரெஸ் ப்ளங்க்கெட் சொல்லுகிறபடி, கோவாபரேஷனால் விவஸாயியின் கருவித்தொழிலும், வ்யாபாரமும், ஜீவன் மார்க்கமும் உயர்வடைகிறது.

சிலத்துக்காக அதிகப் பணம் செலவழிப்பதாலும், உயர்ந்த விதையும் எருவும், கருவிகளும், கால்நடைகளும் உபயோகிப்பதாலும், விவஸாய விஷயமாக தக்க யோசனை கிடைப்பதாலும் விவஸாயம் உயர்வடைகிறது. சிறு முதலாளி மற்றவர்களோடு சேர்ந்து வ்யாபாரம் செய்வதால் பெரிய வ்யாபாரிக்குள்ள ஸௌகரியங்களெல்லாம் கிடைக்கின்றன. கோவாபரேஷனால் பொருளாதார அபிவருத்தியும் ஒற்றுமையும் ஏற்பட்டு ஜன ஸமூக வாழ்க்கை ஒழுங்கு அடைந்து ஜனங்களுடைய அறிவு விசாலமடைவதால் அவர்களுடைய ஜீவன் மார்க்கம் உயர்வடைகிறது.

இன்னும் கோவாபரேஷனால் கல்வியும் ஸுகாதாரமும் வருத்தியடைகிறது. ஜனங்களுக்குள் ஐயம் ஏற்படுகிறது. விவஸாயிகளின் ப்ரதிரிதிகள் அடங்கிய ஒரு கமிட்டி ஒரு க்ராமத்திலிருக்கிறது என்பதனாலேயே கவர்ன்மெண்டுக்கும் பொதுவாய் தேசத்துக்கும் பலவிதங்களில் ப்ரயோஜனம் ஏற்பட இடமேற்படுகிறது. (பிழைக்கும் வழி.)

PART VI.

க ல் வி.

THE TEACHER.

உபாத்தியாயர்.

(153-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

"Costly thy habit as they purse can buy,
But not express'd in fancy, rich, not gaudy;
For the apparel oft proclaims the man"

என்று உலகப்பிரசித்திப்பெற்ற ஜெகப்பிரியான ஷேக்ஸ்பியர் தன் நாடகங்களில் ஒன்றில் கூறியுள்ளார். உபாத்தியாயர்கள் தங்கள் அந்தஸ்துக்குத் தக்கவிதம் ஆடைதரித்தல்வேண்டும். உபாத்தியாயருக்குப் பணம் கொஞ்சமானதால் அதற்குத் தகுந்தவிதம் ஆடையுமிருக்கவேண்டும். ஆடையினால் தான் ஒருவனுக்கு மதிப்பு ஏற்படும். ஆகவேதான் ஆடையில்லாதவன் அரைமனிதன் என்னும் பழமொழியும் வழங்குகிறது. அழுக்கு வஸ்திரமும் கூவரம் செய்து கொள்ளப்படாத முகமும் அவருடைய உயர்ந்த பதவியையும் மதிப்பான வார்த்தைகளையும் கெடுத்துவிடும்.

சுறுசுறுப்புள்ளவராயிருக்கவேண்டும். வகுப்பில் நிற்கல் முதலிய செய்கைகளில் அவயவங்களை வைத்துக்கொள்ளும் ரீதியைப்பற்றி உபாத்தியாயர்கள் கொஞ்சம் கவனக்குறைவாகவே யிருக்கிறார்கள். சோம்பலாய்ப் படுத்த மாதிரியாக நாத்காலியில் உட்கார்ந்திருப்பது, மனம் சோம்பலாய் யிருப்பதை முன்னமேயே எடுத்துக்காட்டும். ஓர் உபாத்தியாயர் நாத்காலியில் உட்காரும் நேரத்தைவிட அதிகநேரம் அதைவிட்டு வகுப்பில் நடந்து பிள்ளைகளுக்குப் பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கவேண்டும். உபாத்தியாயர் சரியாய் நிற்கவேண்டும். மேஜையின்மீது காலைவைத்தோ அல்லது அதன்மீது சாய்ந்துகொண்டோ மற்ற எந்தவிதமாகவோ நிற்கக்கூடாது. நாத்காலியில் இரண்டுகால்களைத் தூக்கி வைத்துக்கொள்வதும், புத்தகத்தை முழங்காலின்மீது வைத்துக்கொள்வதும், சுவரின்மீது தன்தலையைக் கற்பிக்கும்போது சாய்த்துக் கொள்வதும் எப்படியிருக்கிறதென்றால், "நான் சோம்பலாயிருக்கிறேன், நீங்களும் அப்படியிருக்க இஷ்டப்பட்டால்

இருக்கலாம்" என்று சொல்வது போலாகும். பிள்ளைகளுக்குச் சுறுசுறுப்பும் கவனிப்பு மிருக்கவேண்டுமென்று எண்ணுகிறவரானால் தனக்கு அவைகளிருப்பதாகத் தானே நேரில் பிள்ளைகளுக்குச் சுறுசுறுப்பாகவிரந்து காட்டவேண்டும். ஸ்பஷ்டமாகப் பேசவேண்டும். சுத்தமான ஆடைகளைத் தரிக்கவேண்டும் என்பவை உபாத்தியாயர்களுக்கு எவ்வளவு முக்கியமோ அவ்வளவு முக்கியம் கோணலில்லாமல் நேராக நிற்பதும், நிமிர்ந்துகாருவதும். பிள்ளைகளிடத்தில் அதிகக் கவலை எடுத்துக்கொள்வவராயிருக்கவேண்டும். உபாத்தியாயர் காலே பத்துமணியடித்தால் தன் வேலை யாரம் பிக்கிறதென்றும் பகல் ஒருமணி யடித்தால் காலே வேலை முடிந்து விடுகிறதென்றும், மத்தியானம் இரண்டுமணி யடித்ததும் வேலை தொடங்குகிறதென்றும் மாலை ஐந்தடித்ததும் தன் ஒருநாள் வேலை முடிந்துவிடுகிறதென்றும் நினைக்கக்கூடாது. பள்ளிக்கூடத்திற்கு வெளியிலும் தன்னிடம் படிக்கும் பிள்ளைகளைப்பற்றிச்சிரத்தை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டியது ஒவ்வொரு உபாத்தியாயர்களுடைய கடமையாகும். பிள்ளைகள் பள்ளிக்கூடத்தைவிட்டுப் போய்விட்டால் அவர்களுடைய பொறுப்பும் அவர்களுடனே போய்விடுகிறதென்று எண்ணுகிறார்கள். அப்படி எண்ணுவது கூடாது. உபாத்தியாயர் பிள்ளைகளின் தகப்பன் மார்க்களையோ அல்லது பந்துக்களையோ தெரிந்துகொண்டு, அவர்களுடன் பிள்ளைகளைப்பற்றிச் சம்பாஷிக்கவேண்டும். உபாத்தியாயர் சொல்லும் வார்த்தைகளை அவர்கள் யாவரும் கேட்டு நடப்பார்கள். ஒருபையன் படியாமலோ அல்லது கவனத்தப்பியோ துஷ்டத்தனம் செய்துவந்தால் அவனைத் தண்டியாமல் 'நான் உன் தகப்பனாருடன் இதைச் சொல்கிறேன்' என்று உபாத்தியாயர் சொல்லும்போது பிள்ளைகளுக்கு ஒருபெரியமனக்கலக்கமுண்டாகி இனிவரும் கெடுதியைத் தெரிந்து பயப்படவும் மார்க்க முண்டாகிறது.

இதற்கு மாறாக உபாத்தியாயர் பிள்ளைகளின் தகப்பனாரிடம் அதிகமாகச் சினேகஞ்செய்து தன்னுடைய தீர்ப்பைப் பக்துபாதமாகவோ அல்லது தன் யோக்யத்தைப் பிள்ளைகள் மேல்வகுப்பிற்கு உயர்த்தும் சமயத்தில் கெடுத்துக்கொள்வதோ கூடாது. ஒரு பையன் தான்படிக்கும் வகுப்புக்கே தகுந்தவனல்லவென்றால், அவன் எப்படி மேல்வகுப்புக்குச் செல்ல அருகாவான்?

ஒரு பையன் மேல்வகுப்புக்கு மாற்றப்படச் சிறிதும் தகுதியற்றவனென்று ஓர் உபாத்தியாயர் தெரிந்திருந்தும் அவனுடைய தகப்பனார் உபாத்தியாயரிடம் வந்து மேல் வகுப்புக்குத் தன் பிள்ளையை மாற்றும்படி வேண்டும்பொழுது உபாத்தியாயர் செய்ய வேண்டுவதென்னவென்றால், அந்தப் பிள்ளை மேல்வகுப்புக்கு அனுப்பப்படுவதற்கு ஆக்கேடிக்கவேண்டும். அப்படிச் செய்யாமல் தாக்ஷணயத்திற்காவது, பணத்தாகையினாலாவது மற்றுமெந்த பிரதிபலனை இச்சித்தாவது அவ்விதம் முடப்பிள்ளைகளை மேல்வகுப்புக்கு உபாத்தியாயர் உயர்த்தக்கூடாது. (தொடரும்.)

PART VII.

NEWS AND NOTES.

ஸமாசாரக் குறிப்புகள்.

இந்தியக் காப்புச் சேனை.

நாளை ஆகஸ்டுமீ 14உ முடிய இந்தியா முழுவதற்குமாக இந்தியக் காப்புச் சேனையில் சேர்ந்திருப்போரது சங்கியை 2,974.

ஆசாயத்தையளாவும் மரம்.

ஆசாயத்தை யளாவும் பாரி விருக்டுமென்று அரசு, ஆல், ஆகிய இம்மரங்கள் சொல்லப்படுகின்றன. உலகத்திற்கு சாதாரணமாக வழங்கும் இச்சொல்லை நம்மவர் பலர் கேட்டிருப்பார்கள். ஆனால் இப்போது தெரிய வரும் ஓராஸ்திரேலிய விருக்டத்தைக் கவனிக்கும்போது மேற்சொன்ன மரங்கள் அதன் முன் சிறக்கச் சிறிதும் வகையிராது. ஏனென்றால், அவ்வாஸ்திரேலிய மரம் உயரத்தில் சற்றேறக்குறைய 450 அடி இருக்கிறதாம். எனவே சென்னை லைட்ஹௌஸைக் காட்டிலும் கால் மடங்கு பெரியது.

கதேசியப் பண்டசாலைகள்.

லார்டு கர்ஸன் இந்திய ராஜ்யப் பிரதிநிதியாக விருந்தபோது வங்காள மாகாணம் பிரிவினை யாயிற்றென்பது நம்மவர் அறியாததல்ல; அச்சமயம் எங்கு பார்த்தாலும் தேச பக்தியும் தேசாபிமானமும் பூண்ட தொண்டர்கள் ஒன்றுயிருந்த மாகாணத்தைப் பிரிப்பதேனோ வென்ற கேள்வியைப் பிறப்பித்துக்கொண்டு விதேசியத்தை விலக்கிச் சுதேசியத்தை ஊர்ஜிதப்படுத்த முயன்றார்கள். அதாவது வெளி தேசச் சரக்குகளுக்கு இருந்த கிராக்கியைத் தவிர்த்துச் சுதேசச் சரக்குகளுக்கு அக்கிராக்கியை யுண்டெண்ண வேண்டுமென்பதே.

மென்பதே அத்தொண்டர்களின் கருத்தாயிருந்தது. அப்போதுமுதல் அம்முயற்சி சிறிது சிறிதாக வேருன்றித் தற்போது பலன் தரும் வகையாகச் செழித்து வருகிறது. ஏனெனில், இம்மாதத்தில் இச்சென்னைமாநகரத்தில் மட்டும் எத்தனை பண்டசாலைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன, பாருங்குன். திருவல்லிக்கேணியிலொன்று, மலுண்ட் ரோட்டிலொன்று, சென்னை சீரூபஜார் கடைத்தெருவிலொன்று, மைலாப்பூர் 'வசந்த விலாஸ்' மாளிகையில் ஒன்று. உள்நாட்டுச் சரக்குகளே இப்பண்டசாலைகளில் பெரிதமகப்படும். அவை யேற்படுத்தப்பட்டதன் உத்தேசம் தேசியத் தொழில்கள் விருத்தியாக வேண்டுமென்பதே.

திருபுவனத்தில் மோதுண்ட

கடற்படை டெண்டி.

மெஸ்படோயாவிலிருந்து ஒரு மாதம் ரஜாவின் பேரில் புறப்பட்டுவந்த பிரிடிஷ் கடற்படையைச் சேர்ந்த நூறு பேர்கள் கொழும்புவுக்கு அருகிலுள்ள ஒரு ஆரோக்கிய ரஹிதமான ஸ்தலத்தில் சில நாள் தங்கிப்பின்னர்த் தனுஷ்கோடி மார்க்கமாகச் சென்னைக்கு வரலாயினர். அவர்களுக்காகத் தென்னிந்தியா ரெயில்வே கம் பெனியார் ஸ்பெஷல் டிரெயினும் தயார் செய்து சிறுத்தியிருந்தார்கள். அதில் அவர்கள் ஏறி அபாயத்தைச் சிறிதுஞ்சித்தியாமல் பிரயாணம் செய்துகொண்டிருந்த போது நாளது ஆகஸ்டுமீ 21உ மேற்படி ஸ்பெஷல் டிரெயின் தென்னிந்தியா ரெயில்வே யிலுள்ள திருபுவனம் ஸ்டேஷனண்டை வந்த சமயத்தில், அங்கு ஏற்கெனவே

சீன்றிருந்த 135-ம் நெம்பர் கூட்சுடி ரெயி னோடு அது மோதிக்கொண்டது. அவ்வி பத்தினால் ஒருவன் கொல்லப்பட்ட போ னான். நான்கு பேர் காயப்பட்டிருக்கிறார்கள். எஞ்சின சிப்பந்திகளுக்கும் சிறுதுண்டி க்கான 'ரிப்ரெஷ்மெண்ட்' வண்டியிலிருந்த லர்களுக்குக் கூடக் காயமாம். இறந்துபோன கடற்படையானதுக்கு ராணுவ மரியாதை க னோடு மதுரையில் அபாக்கிரியை நடந் தேறி சவம் அடக்கம் செய்யப்பட்டது. மற்ற நால்வரும் திருச்சி ரெயில்வே ஆசு பத்திரியிற் சிகிச்சையிலிருந்து வருகிறார் கள். இவ்விபத்து நேர்த்ததற்குக் காரணம் என்னவென்று ஆராய்ந்து பார்க்கப்பட்ட போது தண்டவாளங்கள் பிரியவும் சேரவு மாக வைக்கப்பட்டிருக்கும் 'பாயிண்டி'ல் இணைத்துப் பிடிக்க வேண்டியவிடம் பூட் டப்பட்டாமல் மறை கழற்றிவிடப் பட்டிருந் ததுதான். மறை ரிபேருக்காகக் கழற்றப் பட்டிருந்ததென்றும், அவ்விதம் கழற்றிய பிட்டர் (சருமான்) எங்கேயோ ஓடி ஒளிந் திருக்கிறானென்றும் அறிவிக்கப்பட்டது. இது எம்மட்டிலும் வாஸ்தவ மென்பது இனி போகப் போகத்தான் விசாரணை யில் தெரியவேண்டும்.

சிம்லா கல்வி கான்பரென்ஸ்.

இம்மாதம் 20-தேதி இம்மயலையினடி வாரத்திலிருக்கும் வியில்லாவில் ஒரு கல்வி கான்பரென்சு கூட்டப்பட்டது. நம் மேன்மைதங்கிய ராஜப்பிரதிநிதி லார்ட் செம்ஸ்போர்ட் அக்கான்பரென்ஸைத் திறந்து வைத்தார். ஸெகண்டரி ஸ்கூல் களில் இங்கிலீஷ் பாஷை கற்பிப்பதைக் குறித்து ஆலோசனை செய்வதே அக்கான்ப ரென்சு கூட்டப்பட்டதன் கருத்து. ஒவ் வொரு மாகாணக் கல்வியிலாகா அதிகாரி கள் புறப்பட்டுச் சென்றிருந்தார்கள். ராஜப் பிரதிநிதி அக்கான்பரென்ஸைத் திறந்து வைத்தபிறகு நம் மாகாண வாசியும் இந் தியா கவர்ன்மெண்ட் கல்வி மெம்பருமான ஸர் C. சங்கரன் நாயர் அதை நடத்தினார்.

திவான் பசுதூர் L. D. ஸ்வாமிக் கண்ணுபிள்ளை.

பரஸ்பரோபகாரக் கூட்டுறவுச் சங்க ரெஜிஸ்டிராராக விருந்த திவான் பசுதூர் L. D. ஸ்வாமிக் கண்ணுபிள்ளை யவர்கள் இப்போது ரஜாவின்மீது சென்றிருக்கிறார். அவரது ஆழ்ந்த கல்வியையும் சீரு வாகத் திறமையையும் உத்தேசித்துக் கவர்ன்மெண்டார் அக்கனவானுக்கு நெல் லார் ஜில்லா கலெக்டர் உத்தியோகம் கொடுத்திருக்கிறாரென்று கேட்டு நாம் மனப்பூர்வமான சந்தோஷமடைகின்றோம். இந்திய ரொருவர்க்கு ஜில்லாக் கலெக்டர் உத்தியோகம் கொடுக்கப்பட்டதற்கு நாம் சந்துஷ்டி யடைவதோடு நம் "கல்பதரு" வை யாரம்பத்திலிருந்து ஆசிரியத்து கூட் டிறவு சம்பந்தமாயுள்ள அருமையும் பெரு மையும் வாய்ந்த விஷயங்களைத் தானமா யின்று கௌரவப்படுத்திக் கைதுக்கிவிட்ட பிள்ளையவர்களின் நன்றி நம்மால் என்றும் மறக்கற்பாலதன்று. தம்மிடம் ஓர் உதவியும் பெறுதவர் தமக்குச் செய்த உதவி இப்புவியிலும் ஸ்வர்க்கத்தினும் பெரிதாகுமல் லவா?

'செய்யாமற் செய்தவதவிக்கு வையகமும் வாணகமும் ஆற்றலரிது.'

செயற்கை நிலக்கரி.

சிலக்கரிக்கு இப்போது பெரும்பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது; சிலக்கரிச் சுரங்கங் களில் வேலைசெய்ய ஆள் அகப்படுவதில்லை. அதவாத் அகப்பட்டாலும் பொறுப்பும் சிரத்தையு மிருந்த தனவந்தர்கள் சுரங்கங் களை வேலைசெய்வதில் முற்படுவது கிடையாது. இத்தியாதி சந்தர்ப்பத்தில் அனேக தொழிற்சாலைகள் வேலைசெய்வதற்கு இட மில்லாது போகிறது. சிலக்கரியி னுபயோ கத்தை நாடியிருக்கும் நீராவி மார்க்கலங் களும் இருப்புப்பாதை வண்டிகளும் தத் தம் பிரயாணத்தைக் குறைத்து மிருக்கின் றன. எல்லாம் சிலக்கரிப் பஞ்சத்தினாலே

தான். இத்தகைய நிலைமையில் ஒருவர் 20 சிலிஷ்களில் சிலக்கரியெடுத்துக் காட்டுவ தாகச் சொன்னால் அது அற்புதமல்லாது மற்றென்ன? மிஸ்டர் R. 'கோல்பரன் லவல்' என்னுட்கலைஞர் அமெரிகாவிலுள்ள சிற்பசாஸ்திர விற்பன்னர்களுக்கு முன் னிலையிற் சமீபத்திற் செய்ததோர் பிரசங் கத்தில் வெறுங்கல், குப்பை முதலான கூளமிருந்திருந்த ஓரிடத்தை இருபது சிலிஷ் நேரத்திற்குள் சிலக்கரி நிலையமாகச் செய்துவிடக் கூடுமென்று சொல்லி, மாதிரி சிலக்கரியையும் செய்து காண்பித்தாராம். ஈதென்ன அதிசயம்! அநாதிகாலந் தொட்டு சிலக்கரி சுரங்க மூலமாகவெட்டி யெடுக்கப்பட்டிருவருவது இயற்கை யனுபவ மாயிருக்க, இப்போது செயற்கை ரூபமாக மேற்குறித்த விற்பன்னர் சித்சித்து காட் டுவது புதுமையிலும் புதுமையே!

போக்கிஷ் நிலையங்கள்.

பணத்தைப் பத்திரப்படுத்திவைக்க இப் போது பாங்குகளும், கீதிகளும், இரும்புப் பெட்டிகளும், பைகளும் இருக்கின்றன. சிலர் வட்டிக்குப் பணம்போட்டுத் தம் பணத்தைப் பத்திரப்படுத்தி வைக்கிறார் கள். ஆனால் முற்காலங்களிலோ சிற்சிலர் வெவ்வேறு வகையாகத் தாம் சம்பாதித்த பொருள்களைப் பத்திரப்படுத்துவது வழக்க மாயிருந்திருக்கிறதென்று சிற்சில ருசனை களால் தெரிகிறது. உதாரணமாக இங்கி லாந்திலுள்ள லிவர்ப்பூல் நகரத்திலே உப யோகமற்று மூலையிற் கிடந்த ஒரு பழைய பிரக்கித் துவாரத்தில் 100 ஸவரன் கொண்டதோர் முடிப்பு கண்டெடுக்கப் பட்டதாம். பிராட்போர்ட்டு நகரைச் சேர்ந்த பீஸ்பார்க் என்னுத்தோட்டத்தின் கண் வைக்கப்பட்டிருந்த மாசுபடிந்து மூலையி ல் மணலிற்பதிந்து உபயோகமற்றுக் கிடந்திருந்ததோர் பிரக்கியின் வாயில் 70 பவுன் கொண்டதோர் முடிப்பு கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. பின்னும் ஷோர்ஹாம் என்னு

மிடத்திலுள்ள பெரியதோர் மரப்பொந்தில் ஆபரணதிகளோடுகூடியன சிறிய முடிப் பொன்று கண்டெடுக்கப்பட்டது. இன்னு மோரிடத்தில் பழைய தஸ்தாவேஜிகள் அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருந்த ஒரு பெரிய ரிக்கார்ட்டும் கூளத்தை அப்புறப்படுத்திய போது அவைகளுக்கு மத்தியில் 7000 கர் ரென்வீரோட்டுகள் கிடக்கக் காணப்பட் டன. இவ்விதமும் பணத்தைப் புதைத் துப் பிறறியாது விட்டுப்போவோரை அறிவிக்கவேண்டுமா கூறாது வேறென்ன சொல்வது?

இந்தியா மந்திரியின் வருகை.

இந்தியா மந்திரியாரான மிஸ்டர் மாண் டேகு தற்காலத்து இந்தியா கர்வாகச் சீர் திருத்தத்தை முன்னிட்டு இவ்விடம் வரப் போகின்றதாகச் செய்தி எட்டுகின்றது.

ஜி. ஐ. பி. ரெயில்வே வேலைக்காரர்கள்.

தங்களுக்கிருந்த குறைகள் ஒருவாறாக ரெயில்வே அதிகாரிகளால் சிவர்த்தி செய் யப்பட்ட தன் பலனாக ஜி. ஐ. பி. ரெயில் வேலையாளர் திரும்பவும் தத்தம் வேலைக் குச் சென்றிருப்பதைக் கேட்க யாம் மிக்க சந்தோஷிக்கிறோம்.

REVIEW OF BOOKS.

புஸ்தக மதிப்புரை.

ஸரோஜா:—இந்நாவலை நமக்கு அனுப் பின ஸ்ரீமானுக்கு வந்தனம். இதை இயற் றியவர் ஸ்ரீமான் கீ. பி. சேஷாத்நிரி அய் யங்காராவர். இந்நாவல் இனிய நடையி லும், தென்னிய தமிழிலும் எழுதப்பட் டிருப்பதல்லாமலும் படிப்போர் மனதைக் கவரக்கூடியதாய் மிருக்கிறது. இது புரு ஷர்கள் பெண்கள் ஆகிய எல்லோரும் படிக்கத் தகுந்தது. இதன் கதாநாயகன் லண்ட னுக்குப்போய் ஐ. வி. எஸ். பரீகை தேறி யிருந்தாலும் மேனாட்டி பழக்க வழக்கங் களைக் கைக்கொள்ளாமல் தன்னுடைய ஜாதிக்குள்ள வழக்கங்களை யே கைப்பிடித்து வந்தானென்பது படிப்போர் மனதி லும் அப்படியொரு எண்ணத்தை யுண்டு பண்ணி சன்மார்க்க மார்க்கத்துக்கு வழி காட்டு மென்பதில் சந்தேகமில்லை. இந்தப் புஸ்தகத்தின் வலை அணு (ஐந்து.) வி. பி. சார்ஜ் பிரத்தியேகம். வேண்டியவோர் "கல் பதரு" ஆபீஸ் மண்ணடி, மதுரஸ், என்று எழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளவும்.

PART VIII.

MORAL STORIES.

நீதிக் கதைகள்.

* சீலவதி.

(164-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

பிச்சைக்காரன்:—பெண்ணே, உனக்கு ஸர்வமங்களமும் உண்டாவதாக. உன்னுடன் வாதாட எனக்குச் சமர்த்தில்லை. ஆகவே தயவுசெய்து எனக்கு ஏதேனும் பிச்சைபோடும்படி உன்னை மன்றாடிக்கேட்கிறேன். உதவியில்லாமல் அவ்வளவுதூரம் பிரயாணம்போக என்னால் முடியாது. கற்பிற்சிறந்த மாதே, அவ்வுதவிசெய்ய உன்னை நாடியிருக்கிறேன். சற்று செவிசாய்க்கலாகாதா? அம்மணி, ஒருவரை ஒருகாரியத்தை யுத்தேசித்து நெருங்குவதென்றால் கிரமமாகத் தானிருக்கிறது. கேட்ட காரியத்தைச் செய்து கொடாது மறுதளிப்பது பாபமாகும். அப்பாபகர்மம் மனைவியால் செய்யப்பட்டாலும் கணவனாற் செய்யப்பட்டாலும், கடைசியில் இருவர்க்குமே அது வந்துசேரும்.

சீலவதி:—அஃ! தெப்படி? மறுதளிப்பிருந்தாலன்றோ பாபம் வந்துசேர? இங்கு மறுதளிப்பு ஒன்றுமில்லையே. அப்படிக்கிருக்க, பாபம் வந்துசேருவதெவ்வனம்?

இம்மாதிரியாகச் சீலவதி தாழ்ந்தகுரலுடன் ஹிருதயம் பதைக்க தலைகுனிந்தவண்ணமாகச் சொல்லிவிட்டு பற்றும் பேச மனமில்லாதவளாகக் கண்களினின்றும் முத்து முத்தாகக் கண்ணீர்த் திவிலைகள் இருகண்ணங்களிலும் வழிய 'ஐயோ, இவ்வளவு நாழிகை பிச்சை கேட்கவந்த ஒருவரைத் தாமதிக்கச் செய்தோமே' யென்று நினைந்து உருகினாள். தன்னைத்தானே நோந்துகொண்டாள். பிறகு தலைநிமிர்ந்து வந்த பெரியவரைப்பார்த்து 'ஐயோ' நானுமக்கு என்ன செய்யக்கூடுமே? என்னிடத்தில் ஒரு காசுகூடக் கிடையாதே' என்று சொல்லவும், அப்பிச்சைக்காரன் 'அம்மணி' ஒரெளியவன் மீது சிறிது கருணை காட்டுங்கள். நானோ வழிப்போக்கன், வயிஞன், பெண்ணே, உன்னையின்ற தந்தை இக்கொலத்துடன் வந்து உன்னை வேண்டுமிடத்து நீ மறுதளிப்பாயோ, அவ்விதஞ்செய்ய உனக்கு மனம் வருமோ, என்றான். இவ்வார்த்தைகளைக்கேட்ட சீலவதியின் மனம் இளகியது. அவளது மூக்கில் நத்து என்னும் ஆபரணத்தை அணிந்து கொண்டிருந்தாள். கண்ணீரால் சுத்திக்கரிக்கப்பட்ட அவ்வாபரணத்தைச் சீலவதி சரேலென்று தன் மூக்கிலிருந்து கழற்றித் தன் ஆடையினால் துடைத்துக் கண்ணீர் பொழிந்தவாறே அந்நத்தினை வந்த வயிஞரிடமிந்தாள். பெரியவரும் பெண்மணியை மனமுவந்து வாழ்த்தி வெளியேறினார். அதற்கப்புறம் அந்த

சம்பவத்தைச் சீலவதி சிறிதும் எண்ணவேயில்லை. தன் கிருஹிருத்தியங்களைக்கவனித்துக் கொண்டிருந்தாள். முதன்முதல் தன் பர்த்தாவக்குச் செய்யவேண்டிய பணியிடைகளைச் செய்துவிட்டுப் பின்னர் விட்டுவேலைகளைக் கவனிப்பாளாயினள். பயபக்தியோடு சமையல்செய்து வைத்தாள், விட்டல தேவருக்கு நைவேத்தியம் செய்து நத்தினைக் குறித்த ஞாபகம் சிறிதுமில்லாமல், அச்சமயலறையிலேயே மானஸீகமாக அக்கருண மூர்த்தியை ஸ்தோத்திரம் செய்துகொண்டிருந்தாள் சீலவதி.

சீர்பூத்தமங்கையாம் சீலவதி கொடுத்த நத்தாபரணத்தைப் பெற்றுக் கொண்ட வயிஞன் மிகவும் சந்தோஷத்துடன் துளசிராமனின் வீட்டுத் திண்ணையிலிருந்து தெருவிற் குதித்துக் கடைவீதியை நோக்கிப் புறப்பட்டான். கையிற் பிரகாசம் வீசும் நத்தாபரணத்தோடு பிச்சைக்காரன் முதற்கடைக்குச்சென்றான். அங்கு இவனது உடைபைக்கண்ட கடையின் எஜமானன் புருவத்தை நெருக்கிக் கரோமானு பார்வையோடு பார்க்கவும், பிச்சைக்காரன், அதைவிட்டு அடுத்த கடையினுட்பென்றான். அக்கடைத்தலைவன், பிச்சைக்காரன் கையிலிருக்கும் நத்தாபரணத்தைக் கண்ட மாதிரித் தில் இவ்விலையுயர்ந்த நகை இவனிடம் வருவானேன்? இது திருட்டு ஸோத்தாக இருக்கவேண்டுமென்று சந்தேகித்தான்; அதோடு மட்டுமா? அவன் அவ்வயிஞனை தனக்குப் பெரியவனும் தனவந்தனுமான ஒருவியாபாரியிடம் அழைத்துச் சென்றான். அந்நகையைக்கண்ட ஒவ்வொரு வியாபாரியும் இது துளசிராமுடையதாயிற்றே, இது இந்தப் பிச்சைக்காரனிடம் எப்படி வந்தது என்று திகைத்து நின்றனர்; எவரும் அந்நகைக்குரிய அபார தொகையைத் தம்மால் கொடுக்கமுடியாதென்று தட்டிக்கழித்து விட்டார்கள். வயிஞன் அகன்பேரில் அங்குந்தளர்ந்து இனி தன்னால் நடக்கமுடியாதென்று தள்ளாடித் தள்ளாடி முக்கிக்கொண்டே எந்தக்கடையில் சீலவதியின் புருஷனான துளசிராம் இருக்கிறானோ அதற்குள் சென்றான். வயிஞன் நடக்கையில் தன்னிருகைகளையும் முன்னும் பின்னுமாக ஆட்டிக்கொண்டே வந்ததையும், அவனது வலது கரத்தில் ஊன்றுகோல் 'டொக் டொக்' என்று சப்தித்துக்கொண்டும், இடது கரத்தில் நத்தாபரணம் 'பளபள' வென்று ஜ்வலித்துக்கொண்டு மிருந்ததைத் துளசிராம் பார்த்து 'அவ்வாபரணம் என் அகமுடையாளதாயிற்றே, அது இப்பிச்சைக்காரன் கைக்கு எவ்விதம் வந்தது' என்று தனக்குள்ளேயே யோசிக்கலானான். பிறகு அவ்வாபரணத்தைத் தன்கையில் வாங்கிப் பார்த்து, தான் தனது மனைவிக்குச் செய்து போட்ட ஆபரணமென்றே உறுதி செய்துகொண்டான். துளசிராமின் கண்கள் சிவந்தன; உதடுகள் படபடவென்று துடித்தன! ஒருநிசை நகையையும் மற்றோர் விசை பிச்சைக்காரனையும் ஏறிட்டுப் பார்த்துப் பெருமூச்செறிந்து இரண்டொரு நிமிஷம் ஒன்றுஞ் சொல்லத் தோன்றாதவனாகப் பிரமித்துப் பிறகு பிச்சைக்காரனை நோக்கி 'அடே, உன்னிடம் இந்த ஆபர

ணம் எப்படி வந்ததா' என்று கேட்டான். அதற்குப் பிச்சைக்காரன் 'ஐயா; அது திருட்டு சொத்தென்று நீர் சந்தேகப்பட்டு அந்தக் கேள்வி கேட்கிறீர்போலத் தோன்றுகிறது. அப்படிப்பட்ட சந்தேக மெதுவும் உமக்கு வேண்டாம். உண்மையைச் சொல்லுகிறேன் கேளும். அந்த மகாபதி விரதா சிரோமணியாகிற சீலவதி யிருக்கிறாளே, அவள்தான் பெரிய வியாபாரி துளசிராமின் மனைவி, அந்த உத்தம பத்தினிதான் கொடுத்தாள்; ஏதாவது காசு கொடுக்கும்படி வற்புறுத்திக் கேட்டேன். இந்த நகையைக் கொடுத்தாள். அந்த அம்மாள் மகராஜியா யிருக்கவேண்டும்' என்றான். தான் எண்ணியதுபோல் உண்மை விளங்கப்பெற்ற துளசிராமன் கடைவேலைகளைச் சமீபத்தில் முடித்துக்கொண்டு, அவ்வாபரணத்தைத் தான் வாங்கிக்கொள்வதாகவும் தன்னை அன்று சாயங்காலம் கடையில் வந்து திரும்பப் பார்க்கும்படிக்கும் பிச்சைக் காரனுக்குச் செல்லிவிட்டு, நகையைப் பத்திரமாக இடுப்பிற் கொடுக்கி விட்டு நோக்கிப் புறப்பட்டான். இரண்டு நாள் இரையிலலாது பசுமிருந்திருக்கும் கடும்புலியானது இரைபுசிக்கும் சிமித்தம் கூண்டிலிருந்து விடுபடுகையில் எம்மாதிரியான ஆத்திரத்துடன் வெளியேறுமோ அத்தன்மைபோல துளசிராமன் வேர்க்க வியர்க்க நெஞ்சம் படபடக்க, வந்த வேகத்தினால் மார்பு தடிதடிக்க ஓடிடாடியும் வந்து தன் வீட்டு வாயிற் படி யேறி வாசற் கதவைப் படபடவென்று தட்டினான். இனி நடப்பது இன்னது என்று முன்னதாகவே அறிவிக்கும் குறியாகத் துளசிராம் தட்டினானென்றால், அது எப்படி யிருந்திருக்கவேண்டும் பாருங்கள். கணவன் குரல்க்கேட்ட சீலவதி ஓடிவந்து கதவைத் திறந்தாள். புன்சிரிப்பு மிகுந்த சுந்தர வதனத்தோடு 'வாருங்கள் வாருங்கள்' என்றழைப்பதை யொப்ப அவளது முக கலாவிலாச மிருந்தது. ஆனால் துளசிராம் முகத்திலோ சந்தோஷக்குறி யொன்றும் காணப்படவில்லை. கோபக் குறியே பிரதிபலித்திருந்தது. கணவன் உள் நுழைந்ததும் கால் கழுவுவதற்காகப் பாத்திரத்தில் சீலவதி தண்ணீர் எடுத்துவந்தாள். அதைத் துளசிராம் மறுதலித்துவிட்டான். வெளியிலிருந்து வந்த களைப்பினால் சிறிதுநேரம் போகட்டுமென்று சொன்னாரோ என்னவோ வென்று சீலவதி நினைத்து தானே அவரது பாதங்களைக் கழுவித் துடைத்து ஆஸனத்திலிருந்தலாமெனக் கருதிச் சமீபத்தில் சென்றாள். நெருங்கி வந்த மனைவியை இடது புறங்கையினால் தடுத்து வாய்க்கு வந்த பிரகாரமாகத் திட்ட வாரம்பித்தான். பெண்களை நம்பலாகாதென்று மொழிந்தான்; பெண்கள் உண்ட விட்டிற்கு இரண்டகம் நினைக்கும் துரோகிகளென்று பேசினான். வைத்த நம்பிக்கைக்குக் கேடுவிளைக்கும் விதவகனென்று பிதற்றினான். பின்னும் அவன் அவளைப் பார்த்து 'அடி நீலி, நன்றிகெட்ட கெடுவாய், நானுன்மீது வைத்த அன்பெல்லாம் பறந்து போயிற்றே. அவ்வன்புக்கு இதுவா பிரதி? துரோகசிந்தை கொண்ட துஷ்டை, நயவஞ்சக

மாகவா காரியஞ்செய்கின்றன? தன் நாயகனை விட்டுக் கள்ளநாயகனிடமா ஆசை காட்டுகிறாய்? இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் உன்னை நம்புவதெப்படி? உன்னை நம்பி விடுவாசல்களையும் நகை நட்டுக்களையும் ஒப்புவிப்பதெப்படி? அவைகளைப் பத்திரமாய்ப் பாதுகாக்க நீ தகுந்தவளல்ல; என் முன்னிலையில் நீ மிக்க தணிவுப் பணிவுக் கொண்டவளைப் போல் பசப்புகிறாய்; என் தலை மறையவேண்டியதுதான், உடனே உனக்குக் கோலாகலந்தான்; எப்போர்ப்பட்ட பாபகிருத்தியத்தையும் செய்ய நீ பின்வாங்குவ தில்லை. நீ இவ்வீட்டிலிருக்கலாகாது; போ வெளியே, படுநீலி' யென்று சொல்லிக் கொண்டே கையோங்கிச் சீலவதியைத் துளசிராம் அடிக்குமாறுச் சமீபத்திற் சென்றான்.

(இன்னும் வரும்.)

ஹரிஹரன்

ஓர் இனிய தமிழ் நாடகம்.

K. P. சேஷாத்ரி ஐயங்கார் எழுதியது.

நாடக பாத்திரங்கள்.

காஞ்சேயன்	—	மாளவநாட்டு மன்னன்.
ராஜேந்திரன்	—	விதர்ப்ப வரசன்.
பிரதாபன்	—	உஜ்ஜினி சிற்றரசன்.
பாலநேசன்	—	காஞ்சேயனது மைத்துனன்.
மகபதி	—	மாளவநாட்டு மந்தரி.
ஹரிஹரன்	—	கோசலநாட்டு இளவரசன்.
ஸுரேந்திரன்	—	{ ஹரிஹரன் மாறவேஷம் பூண்ட சமயத்தில் புனைந்த பெயர் - கதாநாயகன்.
ஜயந்தன்	—	ஹரிஹரனின் தோழன். (வேலையான் போல் நடிப்பவன்.)
பிங்களன்	—	ராஜேந்திரனது சேனையத் தலைவன்.
விசித்திரன்	—	விதூஷகன்.
ஸரோஜனி	—	காஞ்சேயன் குமாரி, கதாநாயகி.
லலிதை	—	ஸரோஜனியின் தோழி.

மற்றும் வீரர்கள், வைத்தியன் முதலியவர்கள்.

கதைநிகழ்விடம்— பெரும்பாலும் மாளவநாட்டிலும் அதற்கடுத்த கானகத்திலும்.

ஹரிஹரன்.

முதல் அங்கம்.

முந்நகம்.

* இடம்: மானவாட்டின் அரண்மனைக்கெதிரில்.
காலம்: பிற்பகல்.

(ஜயந்தனும் ஹரிஹரனும் பேசியவண்ணம் பிரவேசம்.)

ஜயந்தன்:—ஒருகாலும் தங்களுடைய ஆக்கினைகளை மீறேன். ஐயனே! இது முக்காலும் நிச்சயம் தாங்கள் மனமுவந்து அனுமதியளிப்பின் உங்களுக்குக் குற்றேவல் புரிய நான் சித்தமாயிருக்கின்றேன்.

ஸுரேந்திரன்:—ஜயந்தா! முதலில் நான் சொல்லிய புத்திமதிகளைக்கொண்டு நீ உன் கடமையைச் செவ்வனே செய். எனக்கு விருப்பம் இம்மாளவ நாட்டிலிருக்க அதன் காரணத்தை நீ கேட்க விரும்புவது தகாது. அவ்விதம் தெரிய இஷ்டங்கொள்ளின் உனது யஜமானனின் தாழ்மையை எடுத்துரைப்பதுமன்றி உனது அயோக்கியதையையும் தெற்றெனவிளக்கும். தெரிந்ததா சொல்வது.

ஜயந்தன்:—ஐயனே! தெளிந்தேன், தயவுசெய்து எனது நடக்கை தான் என்னவோ? அதை அறிய ஆவல் அதிகரிக்கிறது.

ஸுரேந்திரன்:—ஜயந்தா? உன்னைப்போலும் சற்குணமும், யோக்கியதையும் பொருந்தியவனை இது காறும்பான் கண்டதில்லை. இனியும் பான் காணப்போவதுமில்லை. இது நிச்சயம். எனதுழியன் போல் நன்றாக இதுவரை நடத்தின. என்னுயிர் போன்ற நண்பன் என்றும் பாராமல் உன்னைத் தாழ்ந்த பதவியிலிருத்தியதற்கு என்னை மனிக்கவேண்டுகிறேன். ஆர்வல! இங்கு எவர்களிடத்திலேனும் உண்மையை வெளியிடப்போகிறாய் என்பதற்காக முன்னமேயே சொல்லுகிறேனே தவிர வேறில்லை. இன்னும் ஒரு விஷயத்தில் என்னை நீ திருப்தி செய்ய வேண்டும்.

ஜயந்தன்:—எவ்விஷயத்திலோ?

ஸுரேந்திரன்:—அதைச் சொல்கிறேன் கேள். அதைக் கேட்டுப் பின் நம் நாட்டிற்குச்செல். கடந்த ஆறுமாதமாக மாறுவேஷம் பூண்டிருந்த மாதிரியே இனியும் சில காலமிங்கிருக்க விரும்புகிறேன். இதை ஒரு வருடனும் கூறாமலிருப்பையோ?

ஜயந்தன்:—ஒருவருடனும் கூறுவதில்லை இதை. தங்களுடைய பந்துக்களிடமும் உமது விஷயங்களை உரைப்பதில்லை, பிரமாணம் வேண்டுமானாலும் செய்கிறேன் பிரபு.

ஸுரேந்திரன்:—மித்திரனே! இதற்கா பிரமாணம். வேண்டாம் வேண்டாம். என்னுறவினரிடம் இதைத்தடையின்றி கூறலாம். (பொறுத்து) ஜயந்தா! இவ்விடம் ஒரு வதந்தி உலவுகின்றது. விதர்ப்பவரசன் காஞ்சேயன்மீது சண்டையிடப் போகின்றானாம். நான் அப்போரில் மிகவும் ஊக்கங்கொண்டிருக்கிறேன். ரகுவிரனது கிருபையினால் வெற்றி மாலையிடுத்து மீண்டும் நம் நாட்டைகின்றேன்.

ஜயந்தன்:—என்னரசே! சேனாதிபதிப்பதவி உமக்கு மிகவும்தாழ்ந்ததன்றோ?

ஸுரேந்திரன்:—அப்பதவியே எப்பதவியினும் மேம்பாடுற்றது. வேந்தர்களும் அவ்வுன்னதப் பதவியை யடைய விரும்பங்கொள்கின்றன ரென்றால் நான் மாத்திரம் ஏன் வெறுப்புக் கொள்ளவேண்டும்.

ஜயந்தன்:—அப்படியே செப்புங்கள். ஹே! தேவாதிதேவ. என்னன்பார்த்த இளவரசரை ஆபக்காலத்தில் உதவிபுரிந்து காப்பது நின்பாரம். அரசே! செல்கின்றேன்.

ஸுரேந்திரன்:—செல்! யான் சீக்கிரத்தில் வந்து விடுகிறேன். யானுரைத்த வாறு செய். ஜயந்தா! (ஜயந்தன் செல்கை). ஓர் யுத்தப் வருவது போலிருக்கின்றதாம். போலிருப்பதென்ன? வரப்போகின்றது கட்டாயமாய் விதர்ப்ப நாட்டிலிருந்து. காதல் வலையில் சிக்கி விழிக்கும் நானோ சண்டையில் வெற்றிபெறுவது? என் இன்பவல்லியைக் கண்டதும் நான் மூர்ச்சையானேன். மகன்ன எவ்விதம் ரதிபைக்கண்டு மதிமயங்கிக் காமமெய்தினனோ அதுபோல் யான் இது தருணம் விரகத்தினால் பீடிக்கப்பட்டிருக்கிறேன். ஹிருதயம் அனலிலிட்ட மெழுகுபோல் நினைக்குந்தோறும் கெழிக்கின்றது. ஹா! மந்த பாக்யனான எனக்கும் அத்தருணி கிடைப்பனோ? ஏது. துர்லபம். துர்லபம். ஏ! மஹே! அடைதற்கு அரிய ஓர் ஜோதி மிகுந்தமணியிடம் சென்றனையே. உனக்கு அபயம் தந்தருளுவன் என்ற எண்ணங்கொண்டனையோ? உன்னை இதுணையாண்டு போஷித்து வந்த என்னைவிட்டு அந்நங்கையைக் கண்டதகூணம் செல்வதும் உனக்கு நீதியோ? உன்னை நிதிப்பதில் யாது பிரயோஜனம். ஹா! அன்று நீலவாணச் சேலையில் வானத்துறையும் நகரத்திரங்கள் போல் சரிகைப்பொட்டுகள் பிரகாசித்தன. மெகமென்னும் கூந்தல் நடுவில் உன்முகமாயமதி ஒளி மிகுந்திருந்தது. என்ன சொளந்தாய்! என்ன தேகவணப்பு! கண்ணே! உன் எதிரில் நான் நிற்கவும் அஞ்சுகின்றேனே! அவ்வச்சமகல ஒரு வர்த்தையாவது சொல்லக்கூடாதா? நீ செல்லுமிடங்கொள்ளலாம் உன் சிழலைப் பின்பு தொடருகின்றேன். கொஞ்சமும் ஈவு இரக்கமில்லையோ உனக்கு. என் கண்ணாக்கண்டு நான் ஆனந்தமடைகின்றேன். என் மற்ற அங்கங்கள் யாவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்க நேத்திரம் மாத்திரம் ஸந்தோஷமடையும் பாக்கியத்தையாவது பெற்றேனே! அதுவும் என்

கண்கள் செய்த புண்ணியமே! அடிக்கடி உன் தாமரையொத்த மெல்லிய பாதங்கள் நந்தவனத்தை நாடிவர அச்சோலை செய்த தவமும் யான் பெறவில்லையன்றோ? இந்துமுகி! என்மனத்திற் குடிகொண்டிருப்பதை உனக்கு வார்த்தையானும் மற்று லிகிதத்தானும் வெளியிடத்தகுந்த தீரமும் சக்தியுமற்றவனாக விருக்கின்றேனே! எதற்கும் நான் உன்னையே தரிசிக்கிறேன். மனத்திலுறையும் நெருப்பு என்னைத் தீய்த்தபோதிலும் சரியே. எவர் என்னைக் காணினும் சரி, எவர் என்னைத் தடை செய்தபோதிலும் சரியே! கண்ணே! மணந்தால் உன்னையே மணப்பேன். இல்லையேல் சந்தியாசியாகிவிடுவேன். இச்சமயம் எவ்விடத்திலிருக்கின்றாயோ. பூஞ்சோலைபிலை அல்லது கன்னிகா மாடத்திலா? எவரே யறிந்து சொல்பவர்? விதுஷகனிடம் சென்றால் சகல விஷயமும் தெரியும். கண்ணே! வருகின்றேன் நின்னைக் காண. உன்னைக் காண்பதே எனக்குப் பெரும்பாக்கியம். அதினினும் பெருமை வேறு எனக்கு ஏதேனுமுண்டோ. (செல்லக.) (இன்னும் வரும்.)

காட்சி முடிக்கிறது.

THE MARRIAGE SACRAMENT.

விவாஹ ஸம்ஸ்காரம்.

“உன் சமர்த்தெல்லாம் இழந்து விட்டாயோ? உன் அப்பாவைப் பார்க்கிலும் நீ புத்திசாலியோ? இந்த மிலேச்ச வாசிப்பென்ன? எல்லாந் தலைகீழ் வியாபாரமாயிருக்கும் கலியுகமென்ன” வென்று ஜானகியம்மாள், மார்கழி மாஸ லீலில் வந்திருக்கும் தன் குமாரன் சேஷுவுக்குத் தலைவாரிக்கொண்டே சொன்னாள். சேஷுவுக்குப் பல பேர் தம் தம் பெண்களைக் கொடுப்பதாய்ச் சொல்லி யிருந்தார்கள்; ஆனாலும் புத்தூர் மகாதேவய்யர் பெண்ணை நிச்சயம்பண்ணி ஜனவரி மாதம் 25-ந்தேதி முகூர்த்தமும் வைத்தாய்விட்டது. இதை நிச்சயம் பண்ணிக்கொள்வதற்கே சேஷுவின் தகப்பனார் அவனை மார்கழிமாத லீலில் கட்டாயமாய்ப் புறப்பட்டு வரும்படி பிள்ளைக்கு ஏழுதியிருந்தார். அவனும் வந்து சேர்ந்திருக்கிறான். கறு சிறத்துடன் நீண்டு தொங்கும் அவனுடைய தலையிறை வாரிக்கொண்டிருக்கும்போது அவன் தாயான ஜானகியம்மாள் மேலே சொன்னபடி கூறியதும்,

சேஷு:—ஏன் அம்மா, நீ கூட இப்படிச் சொன்னால் நான் என்ன செய்வது? எனக்கு இப்போது தான் 18 வயசு. இவ்வளவு சீக்கிரத்தில் எனக்கு ஏதற்காகக் கலியாணம் செய்யவேண்டும்? நான் எல்லாப் பரிசைகளிலும் தவறாமலிருந்தேனானால், இன்னும் மூன்று அல்லது நான்கு வருஷங்களுக்குள் படிப்பு பூர்த்தியாகிப் பட்டமும் பெறுவேனே.

ஜானகியம்மாள்.—சரி, நீ என்ன செய்வாயடா அப்பா. எனக்கு எப்போது கலியாணமாச்சு தெரியுமோ. கலியாணமானபோது உன் அப்பாவுக்குப் பண்ணிரண்டுவயசு; எனக்கு ஏழு வயசு. ஏதடா, அம்மாவுக்கு வயஸாய் விட்டதே, இந்தத் தள்ளாத வயவில் அவனைப்போட்டு வருத்துகிறோமே யென்று தோன்றுகிறதா. அது போகட்டும். சாகித வரையில் கிணற்றிலிருந்து ஜலம் கொண்டுவந்து சமைத்து, வீட்டு வேலை யெல்லாவற்றையும் செய்து பிராணனை விடவேண்டும் நான். பிள்ளைக்குக் கலியாணத்தைப் பண்ணிப் பார்ப்போ மென்று சினைத்தால் அந்த சந்தோஷங்கூட எனக்குக் கிடைக்காது போலிருக்கிறதே. இந்த ஜன்மத்தில் ஈசுவரன் எனக்கு ஒரு பெண் குழந்தையைத் தான் கொடுக்கவில்லை. கொடுத்திருக்கும் பிள்ளையும் இப்படிக் கலியாணம் பண்ணிக் கொள்ள மாட்டேனென்கிறானே. அட தெய்வமே!

சேஷு:—அதற்குள்ளே என்ன அம்மா, செத்துப்போகிற சமாசாரத்தைப் பற்றிப் பேசுகிறாயே. உனக்கு இன்னும் வயசு ஐம்பதுகூட ஆகவில்லையே, சொஞ்சுதான் என்னைமட்டும் தனியாய் விட்டு விடு, உன் மனம்போலே நான் கலியாணம் பண்ணிக் கொள்ளுகிறேன். பெண்டாட்டி அகத்துக்கு வந்துவிடுவள். பெண்ணைப்போல் நீ அவளைப் பார்த்துக்கொள்ளலாம்.

ஜானகியம்மாள்.—இருப்பது அல்லது மூப்பது வயசிலா நீ கலியாணம் செய்து கொள்ளப்போகிறாய். நீ இப்போதிருப்பதைப்போல் அப்போது உனக்குக் குழந்தைகள் பிறந்திருக்குமே. நீ என்னதான் சினைத்திருக்கிறாய் உன் மனவிலிருப்பது எனக்குத் தெரியட்டும். ஏன் இந்தமாதிரி யெல்லாம் பேசுகிறாய்?

சேஷு:—அம்மா, நம்முடைய பெரியோர்களெல்லாம் அனேகமாய் 30 வயசு ஆன பிறகு தானே கலியாணஞ்செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இது உனக்குத் தெரியாதா? அதல்லாமல் பெண்களுக்குக் கூட விவாகப் பொறுப்பைச் செவ்வையாய் அறியக் கூடிய வயசு வந்த பிறகல்லவா கலியாணம் நடந்து வருகிறது. பெண்கள் பால்யமாயிருக்கும் போதா கலியாண மாகிறது, ஒருநாளும் இல்லை.

ஜானகியம்மாள்.—நீ என்னவோ மூட்டான் தனமாய்ப் பேசுகிறாய். எனடா சேஷு, சாஸ்திரங்களைக் காட்டிலும் நீ சிரம அறிந்து விட்டாயோ?

சேஷு:—நானறிந்து விடவில்லை. அம்மா, பாலியத்தில் குழந்தைகளுக்கு விவாகஞ்செய்வித்து சாஸ்திரங்களைக் காட்டிலும் தமக்கு சிரமப் தெரிந்து விட்டதாய்ப் பசப்பு கிறார்களே அவர்கள் தான் அறிந்தவர்கள்; இப்போது நான் பார்த்திருப்பதைப் போல் அவர்கள் விவாகச் சடங்குகளுக்குரிய மந்திரங்களை ஆராய்ந்து பார்த்திருப்பாரானால் வயசானவர்களே கலியாணத்திற் கேற்றவர் என்பது தெரியவரும். இதன்றியும் சாஸ்திரமறியாதவர்கள் இருக்கிறார்களே, அவர்கள்தான் பாலிய விவாகத்தை யவலம்பிப்பவர்கள். இந்த காலத்துத் தகுதியான பண்டைக்கால அனுஸரணைகளைக் கைகொள்ளும் நான் பாலியத்தில் விவாகஞ் செய்து கொண்டவதை யவலம்பிப்பவனல்ல.

ஜானகியம்மாள்.—எனக்கு அதெல்லாம் தெரியாது. எனக்குக் கலியாணமான போது ஏழு வயது. என் தாயாருக்கு ஐந்து வயசிலேயே தாலிகட்டியாய் விட்டதாம். உனக்கு இன்னும் நானேந்து வருஷம் கலியாணமாகாமல் இருந்தால், உனக்கு ஏதே உடம்பில் கோளாறு இருக்கிறதென்று சொல்லிச் சந்தேகித்து யாரும் பெண்ணைக் கொடுக்கமாட்டார்கள். அது போனாலும் போகட்டும். எனக்கும் வயஸாய் விட்டது. உடம்பு தள்ளவில்லை. உனக்குத் தகுந்த பெண்ணாய்ப் பார்த்துக் கலியாணம் பண்ணி வைக்கவேண்டுமென்று உன் தகப்பனார் ஆசைக்கொண்டிருக்கிறார். அப்போய்ப்பட்ட

இடம் இப்போது கிடைத்திருப்பது நமது பாக்கியந்தான். நீ கொண்டிருக்கும் அபிப் பிராயங்களை மாற்றிவிடு. உன் பெற்றோர் வார்த்தையைக் கேளு; தடை சொல்லாதே.

சேஷு.—நான் எவ்வளவு தடுத்துப் பார்த்துந்தான் பலிக்கவில்லையே; என்ன செய்கிறது. அதனாலேதான் முதன் முதல் நீங்கள் சிச்சயம் செய்திருந்த தின்னூர்ப் பெண்ணைக் கலியாணஞ் செய்துகொள்வதென்று தீர்மானித்து, பிறகு பெண்ணையும் நேரிடப்போய்ப் பார்த்தேன். பெண் அழகாய்த் தானிருக்கிறாள். எட்டு அல்லது ஒன்பது வயசுக்குமேலிராது. புத்திசாலியாயிருப்பள் போலத் தோன்றிற்று. அவளைக் கலியாணம் பண்ணிக் கொண்டால் என் படிப்புக்கு யாதொரு குந்தகமும் ஏற்படாது. அப்படியிருக்க இப்போது புத்தூர்ப்பெண்ணைக் கலியாணஞ்செய்து கொள்ளும்படி யேன் சொல்லுகிறீர்கள்? புத்தூர்ப் பெண்ணுக்கு இப்போது வயசு 12. இத்துடன் நானும் அந்தப் பெண்ணை நேரில் பார்த்ததில்லை. இருந்தாற்போலிருந்து ஒன்றிலிருந்து மற்றொன்றுக்கு என் திடீரென்று பாயவேண்டும்?

ஜானகியம்மாள்.—உன் அப்பா இரண்டொரு தடவைகளில் அந்தப் பெண்ணைப் போய்ப் பார்த்திருக்கிறார். பெண் பெரிசென்றும் கூடிய சீக்கிரத்தில் பெரியவனாகிப் புச்சுக்குத்துக்கு வந்து விடுவனென்றும் சொல்லியிருக்கிறார். வந்து விட்டால் கொஞ்ச வருஷமாவது நான் வீட்டுவோலை செய்யாமலிருந்து பிறகு மரிப்பேனே.

சேஷு.—என்ன அம்மா, எதற்கெடுத்தாலும் மரிக்கிற பேச்சும் செத்துப்போகிற பேச்சுந்தானா? நீ இந்த மாதிரி பேசுவது எனக்குக் கொஞ்சங்கூடப் பிடிக்கவில்லை.

ஜானகியம்மாள்.—(மெதுவாக) அடே அப்பா, நான் இத்தனை நாள் உன்னோடு சொல்லவில்லை. எனக்கு 53-ம் வருஷம் போராது. நான் அந்த வருஷத்தைக் கண்ணாலே காணப்போகிறதில்லை. இது எனக்குப் பத்து வருஷமாகவே தெரியும். குன்னூர் ஜோவியர்தான் பார்த்துச் சொன்னார். அவர் ஜோவியமும் பலிக்காமல் போவதுண்டோ?

சேஷு.—என்ன அம்மா, மூடத்தனமாயிருக்கிறாய். இந்த ஜோவியர்களை எல்லாம் ரிஷிசுவரர்களால். இப்போதைய ஜோவியமெல்லாம் பஞ்சப்பாட்டு ஜோவியந்தான். வேறொன்றுமில்லை.

ஜானகியம்மாள்.—சரி சரி, உனக்கு ரொம்பத் தெரியுமோ. இங்கிலீஷ் படிப்பு படிச்சப் படிச்ச ஜோவியத்திலே மாத்திரமில்லை மற்றெல்லாவற்றிலும் உனக்கு நம் பிக்கை அற்றுப்போய்விட்டது. நீ என்ன செய்வாய்?

சேஷு.—சரி அப்படியே யிருக்கட்டும் அம்மா, இங்கிலீஷ் படிப்பினாலே தான் எனக்கு இந்தமாதிரி யெல்லாம் தோன்றுவதா யிருக்கட்டும். எனக்குக் கலியாண மாச்சதானால் தின்னூர் பெண்ணை யிருக்கவேண்டும். ஏன் என்றால் அந்த மாதிரியே சிச்சயம் பண்ணித் தாம்பூலமும் வாங்கியாய் விட்டது. இவ்வளவான பிறகு அதை உதறிவிடுவது அழகா?

ஜானகியம்மாள்.—இல்லையடா சேஷு, அவளப்பா ஓர் ஏழைக்குமாஸ்தா. ஐந்துறு ரூபாய்க்குமேலே அவளால் கொடுக்கமுடியாது அதுவும் கடன்தான் வாங்கவேண்டும். அப்படிப்பட்டவன் என்ன சீர் செய்வன்? இதல்லாமல் இன்னும் அவனுக்கு 3 பெண்கள் கலியாணத்துக்கு சீர்கிறது. இது போகட்டும்; புத்தூர் மகாதேவய்யர் இந்தப் பக்கங்களில் நல்ல தகுந்த மிராசுதார். நல்ல ஐவேஜுள்ளவார். அவருக்குக் கிட்டத்தட்ட நூறுவேலி நிலமிருப்பதாய்ச் சொல்லிக் கொள்ளுகிறார்கள். பிள்ளைக்கு ரொக்கமாய் 2,500 ரூபாயும் சீர் ஓர் ஆயிர ரூபாய்க்கும் செய்வார். கலியாணமும் சிரமப்

விமர்சனமாய் நடக்கும். அப்பேர்ப்பட்ட சம்பந்தம் நமக்குக் கிடைத்ததே, அது நம் முடைய அதிர்ஷ்டந்தான். அதனாலே தான் கூடிய சீக்கிரத்தில் இதை முடித்துவிட வேண்டுமென்று அப்பா அவசரப்படுகிறார். என்னைப் பொறுத்த மட்டிலே, பெண்ணுக்கு பன்னிரண்டு வயசாகிறது; அடுத்த வருஷம் அகத்துக்கு வந்துவிடுவன்; அந்தக் காலம் எப்போது வருமோவென்று காத்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.

சேஷு.—என்ன அம்மா, ஒரு ஏழைக்கு முதலிலே வாக்குக் கொடுத்துவிட்டுப் பிறகு அதிலிருந்து பிறழ்வது தர்மமாகுமா? நமக்கு இப்போது ஐயாயிரம் ரூபா சொத்திருக்கிறது. அந்த சொத்துக்கு நான் ஒரே பிள்ளைதான், இன்னும் கொஞ்சகாலம் போனால் நானும் சம்பாதிப்பேன்; தின்னூர்ப் பெண்ணைக் கலியாணம் பண்ணிக்கொள்ள வேணும் என்று ஏன் சொல்லுகிறேன் தெரியுமோ? முதல் முதல் அவன் ஏழை, இன்னும் 3 பெண்கள் தாலிகட்ட சீர்கிறதே யென்று பரிதபித்தே நான் அங்கே சம்பந்தம் செய்துகொள்ள வேண்டுமென்பது. அவாளாய்க் கொடுக்க முடிவதை மட்டும் பெற்றுக் கொள்வோம். அதிக பணத்திற்கு ஆசைப்பட்டி முதல் முதல் கொடுத்த பேச்சிலிருந்து பிறழ்வது நமக்கு அழகல்லவே.

ஜானகியம்மாள்.—என்ன அழகில்லை? புத்தூர் மகாதேவய்யரோடும் சிச்சய தாம் பூலமாய் விட்டது. அவர் பெண்ணைக் கலியாணம் செய்துகொள்ளாவிட்டால் அங்கே யும் பேச்சு புரண்டதுபோலாகு மல்லவா? நம் கையிலிருந்து ஒரு தம்பிடி கூட செலவழியாது. அவரே தம்முடைய கிராமத்திற்கு நம்மை அழைத்துப்போக வண்டிகள் அனுப்புவதாக வாக்களித்திருக்கிறார். இதல்லாமல் காட்டுப் பெண் பெரிசாயிருப்பதாலே உன் அப்பாவுக்கும் ஸம்மதம் எனக்கும் ஸம்மதம். உனக்கு இது விஷயமெல்லாம் என்ன தெரியும். நீயோ குழந்தை. இன்றைக்கு உன் தாய் தகப்பனார் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் உன் கேஷத்தைக் கோருவரெயல்லாமல் கேட்டைக் கோரமாட்டார்கள். உனக்கெல்லாம் தெரிந்துவிட்டதாய் சீனைத்து உன் தகப்பனருக்குக் கோப மூட்டாதே. ஏதாவது ஒரு விஷயத்தில் அவருக்குப் பிடிமானம் விழுந்து விட்டால் அதை அவர் சிறைவேற்றித்தான் விடுவார் என்பது உனக்குத் தெரிந்ததேயல்லவா? ஆதலால் அப்பேர்ப்பட்ட குடும்பத்தில் கலியாணஞ் செய்துகொள்வது உனக்குப் பெருமையென்று சீனை.

இவ்வளவு ஊரம் தர்க்கம் ஆயிற்று. தன் தாயிடம் இது விஷயமாய்ப் பேசிப் பிரயோசனப் படாதென்று சேஷு தெரிந்துகொண்டான்; ஆயினும் தான் சொன்னவற்றை அப்பாவிடம் சொல்லும்படி கேட்டுக்கொண்டான். அதற்காவது ஜானகியம்மாள் உடன்படுகிறாளா? இல்லை. அப்பாவிடஞ் சொன்னால் அவருக்கு இன்னும் கோபம் அதிகமாய் வந்து விடுமென்று மெழப்பிவிட்டான். சேஷு அவன் தந்தையோடு ஸமரஸமாய்ப் பேசமாட்டான். ஆகவே இது விஷயமாய் எடுத்துச் சொல்வதற்குப் பயம். தன் மாமாவை மத்தியஸ்தமாய் வைத்துக்கொண்டு தன் காரியம் பலிக்குமோவென்று பார்த்தான். அதுவும் பலிக்கவில்லை. என்ன செய்வான்? நடக்கிறது நடக்கட்டுமென்று மனோதிடஞ்செய்து கொண்டதுடன், தன் முழு மனவிலல்லாமலே இக்கலியாணத்துக் கிணக்கிவிட்டு மார்கழி மாதம் லக்ஷ தீர்ந்ததும் கலாசாஸ்போக வேண்டிப் புறப்பட்டு விட்டான்.

கலியாண விமர்சனை.

புத்தூர் மகாதேவய்யர் நல்ல ஐவேஜுள்ளவார்; தகுந்த மிராசுதார், அவர் வீட்டுக் கலியாணமென்றால் சாமான்யமாய் நடக்குமா? அவர் வீட்டு வாசலில் வீதிப்புற முழுவதும் வளைத்துக் கொட்டகை போட்டிருக்கிறார். வந்த வேலையாளர்க் கெல்லாம் ஒவ்

வொருவனும் ஒவ்வொரு வேலையைப் பார்க்கும்படி தாக்கீதுசெய்கிறார், தம்முடைய வீட்டுக்கு இருபுறத்திலுமுள்ள பக்க வீட்டு வாயில்களையும் சேர்த்து, ஆக மூன்று வீட்டு வாயில்களில் பந்தல் சேர்த்தாற்போல் போட்டிருக்கிறார்கள். விவாகத்திற்கு வேண்டிய முஸ்திப்புகளைத் தயாரிக்கும் தட்புடலில், கலியாணத்துக்கு 10 நாள் முந்தியே மகாதேவய யருக்குத் தொண்டை கம்மிப்போய்விட்டது, ஜனவரிமாதம் 17-ந் தேதி தபால்காரன் அவருக்கு ஒரு கடிதம் கொண்டுவந்து கொடுத்தான். அதில் இங்கிலிஷில் விலாஸம் எழுதியிருந்தது, பட்டணத்து முத்திரை தெரிந்தது. மகாதேவயயருக்கு அவ்வளவாக இங்கிலிஷ் தெரியாது. ஏதோ தனவந்தராயிற்றேயென்று நல்ல ஸபைகளில் அவருக்குக் கௌரவார்த்தமாக மெம்பர் ஸ்தானம் கொடுக்கிறார்களே யல்லாது, இங்கிலிஷில் நல்ல கல்வியாளர் என்றல்ல. தம்முடைய மாப்பிள்ளைப் பிள்ளையாண்டானுக்கு ஹம்பர் பைலிகல் ஒன்று வேண்டுமென்று ஆர்டர் கொடுத்திருந்த மகாதேவயயர், அந்தக் கடிதத்தைப் பார்த்ததும், அது ஹம்பர் பைலிகலுக்கான ரெயில்வே ரசீதுபோலிருக்கிற தென்று சந்தேகித்தார். லெட்டரைப் பிரித்ததும் உள்ளே தமிழில் ஒரு கடிதம் எழுதப்பட்டிருந்தது. யாரோ ஒரு ஸ்கூல் சிறுவன் எழுதினதுபோலிருந்தது. ஆனால் இலக்கணப் பிழையேதும் இல்லை. அந்த லெட்டரின் சமாசாரம் என்னவென்றால்,

“மகா-ரா-புட் புத்தூர் மகாதேவயயர் அவர்களுக்குப் புத்தூர் சங்கரய்யர் குமாரன் சேஷனின் தோழனான ராஜாங்கம் சாஷ்டாங்கமாய் நமஸ்கரித்த விஞ்ஞாபனம்.

முன்பின் அறியாத ஒருவனிடமிருந்து கடுதாசு வ்ருவதென்றால் ஆச்சரியமாகத் தான் தோன்றும். ஆனால் இப்போதிருக்கும் கிலைமையைக் கவனிக்கும்போது சாதாரண சமுதாயங்க ளெல்லாவற்றையும் அப்புறப்படுத்தவேண்டு மென்றே தோன்றுகிறது. ஏனென்றால் விஷயம் அவ்வளவு அவஸரமானது. நீங்கள் யாரை மாப்பிள்ளையாகப் பார்த்து வைத்திருக்கிறீர்களோ அவன் எனக்கு நெருங்கிய தோழன்; காலேஜு-ஹோஸ்டலில் அவனும் நானும் கூடவேயிருந்து வருகிறோம். ஆனால் இந்தக் கடிதம் தங்களுக்கு எழுதுவது அவனுக்குத் தெரியாது. எனது அபிப்பிராயத்தை மட்டும் அவன் அறிந்து விட்டால், நான் செய்வது சரியென்றே அவன் அங்கீகரிப்பான். சிற்சில காரணங்களை யொட்டித் தங்களுடைய பெண்ணைக் கலியாணஞ் செய்துகொள்வதில் அவனுக்கு இஷ்டமில்லை. அக்காரணங்கள் என்னை டெனின் (1) தின்னூரில் அவனுக்கு முதன் முதலாக ஒரு பெண்ணை ஸிச்சயம் செய்திருந்தார்கள்; அதிலிருந்து பிறழ்வது அயோக்கியத் தனமென்று அவன் இப்போது நினைக்கிறான். (2) தின்னூர்ப் பெண்ணை அவன் நேரிற் போய்ப் பார்த்திருக்கிறான்; அப்பெண்ணின்மீது ஆசைப்படுகிறான். உங்கள் பெண்ணை அவன் பார்த்ததுகூடக் கிடையாது. (3) உங்களுடைய பெண்ணுக்கு 12 வயதாய்விட்டதாலே தன்னுடைய படிப்புக்குக் குந்தகம் விளைந்துவிடுமென்று கருதுகிறான். (4) கவர்ன்மெண்டாரிடமிருந்து உபகாரச் சம்பளம் பெற்று வெளிதேசங்களுக்குப் போய்த் தொழிற் கல்வியிற் றேர்ச்சியடைந்துவர விருப்பங் கொண்டிருக்கிறான். இது அவன் பெற்றோருக்குக் கூடத் தெரியாது. உங்கள் பெண்ணை விவாகம் செய்துகொண்டால் இவனது பேராவல் முழுவதும் குலைந்துபோம் என்று நினைக்கிறான். அவன் வகுப்பில் மற்றவரைக் காட்டிலும் திறமையாய்ப் படிப்பதுடன் எல்லாருக்கும் முதலிலேயே யிருக்கிறான். அவனிஷ்டப்படி விட்டுவிட்டால் அதிக சிரமமில்லாமல் இந்தியன் லிவிலிஸ் பரீக்ஷையில் தேறிவந்து விடுவான். ஆனது பற்றி இப்போது கலியாணஞ் செய்துகொள்வதில் அவனுக்குக் கொஞ்சமாவது இஷ்டமில்லை. அதோடு கூட இரு திறத்தாருக்கும் இறுதியில் துன்பம் வந்து லபிக்குமே யென்று எங்குகிறான். நான் அவனோடு கூட விருப்பதனாலே அவன் மனனை அறியும்படி நேர்ந்தது. அறிந்த பிறகு

அதைத் தங்களுக்குத் தெரிவிக்காமல் இருக்க என்மனசு கேட்கவில்லை. ஆகையால் இவ்வளவு தூரம் எழுதித் தெரிவிக்கலானேன். சிரமப் படுத்தியதற்கு மன்னிக்கவும்.

அனேக கோடி நமஸ்காரம்

ராஜாங்கம்.”

இந்தக் கடிதம் முழுவதும் படித்து முடிந்ததும் ஓர் இடியிடித்தால் எப்படியோ அப்படியே ஒருவிசை தூக்கி வாரிப்போட்டது. தன் பெண் ரூபவதிமல்லவென்பதை மகாதேவயயர் அறிந்தே பிள்ளை வீட்டுக்காரர் வந்து பார்க்காமல் இருப்பதற்கு என்னென்ன வேண்டுமோ அவ்வளவு தூரம் செய்துவைத்திருந்தார். மேலும் சேஷன் அவர் தகப்பனுக்கு ஒரே பிள்ளை. பி. ஏ., கிளாவில் படிக்கிறான். அழகா யிருக்கிறான். பார்த்த பேரெல்லாம் அவனைக் கெட்டிக்காரன், புத்திசாலி யென்று பேசிக் கொள்ளுகிறார்கள்; இந்தக் கடுதாசு ஒன்றே அவனுடைய உத்தம குணங்களை விவரித்துக் காட்டப்போதுமே. இதுவரைக்கும் வந்த இருபது வரன்களுக்குள்ளே சேஷனாவைத்தான் மகாதேவயயர் பொறுக்கியெடுத்தார். ஏழைத் தின்னூர் குமாஸ்தாவுக்கு இந்த வரன் கிடைக்குமா வென்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தார். இங்கிலாண்டுக்குப் போய்ப் பரீக்ஷையில் தேறிக் கலெக்டர் உத்தியோகம் பெறக்கூடுமானால், கப்பலில் ஏறிச் சமுத்திரத்தைத் தாண்டாமலே தன் செல்வாக்கையும் தன் தனத்தையும் கருதி ஒரு டிப்டி கலெக்டர் உத்தியோக மாவது செய்துவைத்து விடலாமென்று தமக்குள்ளேயே சிற்று நேரம் யோசித்துப் பிறகு இந்த வரனை எவ்விதத்திலும் நழுவவிடலாகாதென்று உறுதி செய்துகொண்டார். தகஷணமே தமக்கு சம்மந்தியாகப் போகிற சங்கரய்யருக்குச் சொல்லி யனுப்ப, அவரும் மறுநாள் வந்து சேர்ந்தார். முதல் தினம் தமக்கு வந்த கடிதத்தை மகாதேவயயர் சங்கரய்யருக்குக் காண்பித்துப் பின்னர் இருவரும் சேர்ந்து ஆலோசித்தார்கள். சங்கரய்யருக்கு உள்ளுக்குள் பயம், மகாதேவய்யருக்கு இந்த சமாசாரமெல்லாம் தெரிந்துவிட்டதே, இனி யென்ன செய்வதென்று சங்கரய்யருக்கு உள்ளுக்குள் துக்கம். தன் புத்திரன் விவாக விஷயத்தைப்பற்றிப் பேசியபோது ஆரம்பத்தில் சிறிது தடைசொன்னது வாஸ்தவமே யானாலும், தான் அவன் மனவிலப் படுப்படியாய்ச் சொல்லிக் கலியாணத்துக்கு உடன் படுப்படி செய்திருப்பதாய்ச் சங்கரய்யர் சொன்னதுடன், இது ஒருவேளை தின்னூர் குமாஸ்தா தான் ஏமாந்துபோனதைக் குறித்துச் செய்த சூழ்ச்சியா யிருக்கலாமென்றுஞ் சொன்னார். இருவரும் சேர்ந்து யோசித்துப் பார்க்கப் பார்க்க இது ஒருவேளை ஸிச்சயமா யிருந்தாலும் இருக்கலாமென்று அவர்கள் மனவிலப் தோன்றிற்று. மகாதேவய்யருக்கு இது விஷயத்தில் சந்தேகம் இருக்கக்கூடாதென்று மதித்த சங்கரய்யர் அன்றைய தினத்திலேயே அவ்வுரை விட்டுப் புறப்பட்டுத் தன் பிள்ளையிடம் வந்து, அவன்கைப்பட தான் ஸிச்சயம் செய்யும் பெண் எதுவானாலும் சரி, அதை விவாகம் செய்துகொள்வதில் தனக்கு யாதொரு ஆகேஷ்பனையும் மில்லையென்று ஒரு காகிதம் கொண்டுவந்து கொடுத்தார். இது ஸிச்சயமானதும், முன்னிலும் பதின் மடங்கதிகமாய்க் கலியாணக் காரியங்கள் செய்யப்பட்டன. தான் மாப்பிள்ளைக்கு மணக்கோணத்திருக்க வேண்டுமென்று புத்தூர் மிராசு மகாதேவய்யர் தாம் மாப்பிள்ளைக்கென்று வைத்திருக்கும் சகல வெகு மதிகளோடு கூட சென்னப்பட்டணத்திலிருந்து ஒரு தங்கக் கெடியாரமும் அதற்கேற்ற தங்கச் சங்கிலியும் வரவழைத்து வைத்தார். கலியாண தினமும் வந்தது. (தொடரும்.)

L. அனந்தய்யர்.

பார்த்துச் செய்து கொடுத்துவிடுவான். க்வார்டர் மாஸ்டர் என்னும் ராணுவ உத்தியோகஸ்தரது பண்டசாலையிலிருந்து உடைக்கு வேண்டிய சகல சாமான்களும் தையற்காரனுக்கு அளிக்கப்படும். புதிதாக வந்த ரிக் ரூட்டின் அளவு பார்த்து தலைக் குல்லாய்முதல் காலில் அணியும் பூட்ஸ் வரையிலுள்ள சகல வுடைகளையும் ரிக்ரூட் பெற்றபிறகு, அவனுக்கு ஒரு சிறிய பை (a small kit) கொடுக்கப்படுகிறது. அப்பையில் பல்லுத் தேய்க்கும் ப்ரஷ் முதல் முக்கியமான வஸ்துக்கள் அடங்கியிருக்கும். வஸ்திரங்களை மாசு மருவிலலாது துடைப்பதற்குப் பிரஷ், பிளானல், தலைவாரிக் கொள்ள சீப்பு, முகம் பார்த்துக்கொள்ளக் கண்ணாடி, ஒரு துண்டு சோப், ஊசி, தூல் மற்றும் இவைபோன்றவை அதில் அடங்கியிருக்கும். இம்மாதிரி ஒவ்வொரு ரிக்ரூட்டுக்குமிருக்கும் மாதலால் புதிய ரிக்ரூட் இச்சிறு பையைத் தன் அலமாரியில் வைத்துப்போகவோ அல்லது கட்டிலின்கீழ் வைத்துப் பூட்டியோ போகாது தனியேவிட்டு அசிரத்தையாக போவதுண்டு. யார் இங்கு வந்து இச்சாமான்களைத் திண்டிவரென்பது அவனது அபிப்பிராயம்; ஆனால் அவன் நினைத்தபடிக்கிராது அவ்விடம் நிகழ்வது. ராணுவப் பயிற்சிக்காகவோ வேறெக் காரியத்திற்காகவோ அவன் போய்த் திரும்புவதற்குள் அவனுடைய சிறுபைச் சாமான்களுட் சிலவற்றை மற்ற நண்பர்கள் எடுத்தொளித்து விடுவதுண்டாம். இவன் வந்து தன் சாமான்கள் குறைந்திருப்பதைக் கண்டு திக்பிரமை கொண்டவன்போல் விழிப்பான்; இவனுடைய மனநிலையையும் வெருண்டு விழிக்கும் தன்மையையும் மற்றவர் பார்த்துச் சிறிதேனும் பச்சாத்தாபங் கொள்ளமாட்டார்கள்; அறைகுறையான வார்த்தைகளைச் சொல்லிக்கொண்டு கொக்கரிப்பார்கள். காலக்கிரமத்தில் இப்புதிய ரிக்ரூட்டுக்கு அதேமாதிரியான பழக்கங்கள் மேலிட்டு 'கொண்டதே காட்சி, கண்டதே கோலம்' என்றவாறு பாசறையிற் காலங்கடத்தி வருவான். சிறிது சிறிதாகத் தனக்கு அவசியமாயுள்ளவைகளைக் காத்துக் கொள்ளும்வகையறிந்து, நடக்க வாரம்பிக்கும் 'ரிக்ரூட்'ிற்கு அவனுடைய நண்பர்களது நடையுடைபாவனைகள் படிக்கின்றன. பாசறையில் எவனும் தன் நண்பரது முழுப்பெயர்வைத்துக் கூப்பிடுவது கிடையாது. நமது விடுகளில் செல்லப்பெயர்களாகவாவது சுருக்குப் பெயர்களாகவாவது கருதி 'லக்ஷுமி' என்றிருப்பதை 'எச்சு' வென்றும், 'ஸ்ரீனிவாஸன்' என்பதை 'சீசு' அல்லது 'சீமா' வென்றும், 'கிருஷ்ணன்' என்பதைக் 'கிட்டி' வென்றும் எப்படி அழைக்கிறோமோ அப்படியே பாசறை நண்பர்களான ரிக்ரூட்டுகள் தத்தம்நிஜப்பெயர்களை மாற்றி சார்லி, நோபி, ஜாக், பெட்லார், என்றிவ்விதமாக அழைத்துக்கொள்வது வழக்கம். இன்னு மிவைபோன்ற பல விளையாட்டுகளுமுண்டு.

ரிக்ரூட்டுக்குக் கிட்டும் கைக்காசத் தமாஷா.

பாசறைக்குள்ளாக ரிக்ரூட்டுகளுக்கென்று தனியே யமர்த்தப்பட்டிருக்கும் நீண்ட அறைக்குள்ளாகத் தான் மேலேசொன்னவாறு வேடிக்கை

களும் விளையாட்டுகளுமாகக் காலம் கழிக்கப்படுமென்று நமது நண்பர் நினைக்கவேண்டாம். இவர்கள் ஆடுவதைத் தம்மோடுமுட்டும் வைத்துக் கொள்வது கிடையாது. தம் ரெஜிமெண்டிற்குத் தலைவராகவுள்ள ஆபீசருக்கும் ஏதாவது பெயர் கொடுத்து விடுவார்கள். அவ்விதம் ரெஜிமெண்டல் ஆபீசருக்குப் பெயர் கிடைத்துவிடுமே யானால், அவ்வாபீஸர் மீது ரிக்ரூட்டுகளுக்கு அதிகுந்தியோ அல்லது வெறுப்போ ஏற்பட்டிருப்பதாக அர்த்தம். உருவத்திற் பெருத்து மூளை குன்றியிருந்தாலும் சரி, மெலிந்த சரீரத்தோடும் பேச்சுத் துடுக்கோடுங்கூட விருந்தாலும் சரி, 'டப்பர்', 'பெளன்ஸர்', 'பல்கி' என்றிவ்விதமாக விளையாட்டுப் பெயரிட்டு ரிக்ரூட்டுகள் தமக்குள்ளாகப் பேசி ஹாஸ்யஞ்செய்வதுண்டு. ஸோல்ஜருக்கு வேண்டிய சகல பயிற்சிகளல்லாது புதிதாக வந்து சேர்ந்த ரிக்ரூட்டை மற்றையோர் வேறு விதமான தமாஷாவுக்கு உட்படுத்துவதுண்டு. இது பெரும்பாலும் குதிரைப் படைபில் (Cavalry regiment) தான் அதிகம். ஒவ்வொரு ரிக்ரூட்டிற்கும் அவனது ஸர்வீஸ் ஆரம்பமாகும் காலத்தில் மற்றவர்கள் ஒன்று சேர்ந்து அப்புதியவனைப் பலவகைப்பட்ட தமாஷாக்களுக்கு 'உட்படுத்துவார்கள். 'ஜோடி துடைக்கூலி' (shoeing-money) யென்னும் ஒரு மாதிரியான பணங் கொடுப்பது வழக்கம்; 'நீபோய் பெர்ரியர்மேஜரைக் கேள்' என்று ஒரு ரிக்ரூட்டைப் பார்த்து ஒரு ஸோல்ஜர் சொன்னால், மற்றவர் அனைவரும் "ஆம் ஆம், அது மெய்தான். சீக்கிரம் சென்று காசுகொண்டுவா" என்று கத்துவார்கள். புதிதாகச் சென்றவனுக்கு என்ன தெரியும் பாவம்! உண்மையென்று நினைத்து சீக்கிரம் உடைதரித்து மேஜர் என்னும் ஆபீஸரிடம் செல்வான்; ரிக்ரூட்டைத் தமாஷாவுக்காக அவனது நண்பர்கள் அனுப்பியிருப்பதை மேஜர் அறிந்துகொண்டு புந்கையுடன் 'ஆர்டர்லி-ஸார்ஜண்ட்' என்ற உத்தியோகஸ்தர் அம்முலையறையிலிருக்கிறார், அங்குபோய்க் கேளெ'ன்று தட்டிக் கழித்துவிடுவார், அவ்விடம் தள்ளாடித் தள்ளாடி ரிக்ரூட்டானவன் சென்று செய்தியைச் சொல்லுவான்; ஆர்டர்லி சார்ஜண்டிற்கு இத்தமாஷா புதிதல்லவாதலால், அவர் இந்த ரிக்ரூட்டை 'ப்ரொவோஸ்ட்' ஸார்ஜெண்டிடம் அனுப்புவார். இம்மாதிரியாக இடம்விட்டு இடமாக இவன் அலைந்துகொண்டிருப்பதுதான் இறுதியில் பிராப்தமாகுமே யல்லாது வேறொரு பயனையும் இவன் அறியமாட்டான். பாசறையில் நடக்கும் மற்றோர் 'ஜோக்கு' இன்னும் வேடிக்கையாகவிருக்கும். புதிதாக வந்த ரிக்ரூட்டைப் பார்த்து 'ஸ்பூனுக்குத் தகுந்தாற்போல உன்வாய் அள வெடுக்கப் படவேண்டும்; க்வார்டர்மாஸ்டரிடம் போய்வா'வென்று சொல்லுவதுண்டாம்; இவனென்னத்தைக் கண்டான் பாவம்! நிஜந்தான் என்று செல்லுவான். போனவிடத்தில் அவனுக்கு நடக்கும் பரிகாசத்தையும் மற்றுமுள்ள தமாஷாக்களையும் பார்த்து எல்லோருந் தன்னை முட்டாளாக்க நினைத்ததைக் கருதி வருந்தித் திரும்புவான். இம்மாதிரியான பாசறைத் தமாஷாக்கள் எவ்வளவோ உண்டு.

PART II.

ஆரோக்கிய விமர்ஸனம்.

—*—
நித்திரை.BY K. P. SESHADRI AIYANGAR,
(Teacher, Multhiyalpet High School, Madras.)

(172-பக்கத் தொடர்ச்சி.)

சிலர் தூங்கும்போதெல்லாம் தங்கள் கைகால்களை உதைத்துக் கொள்கிறார்கள். இவர்கள் படுப்பது தூங்குவதற்கல்ல. குஸ்தி செய்ய என்ற எண்ணத்துடன் தூங்குகிறார்கள் போலும்.

தூக்கம் பிடிப்பது ஒருவனுக்கு அவனுடைய தேகஸ்வபாவம், தேக முயற்சி, சிரமம் இவைகளைப் பொறுத்ததாக விருக்கிறது. சிலர் வழக்கப்படுத்திக்கொண்டு படுத்ததும் தூங்கிவிடுகிறார்கள். ஆனால்துமட்டும் நிச்சயம். எவ்வளவுதூரம் வழக்கத்திலிருந்து போதிலும் நாம் எப்போது கண்ணை மூடிக்கொண்டு தூங்க வேண்டுமென்று பிரயத்தனம் பண்ணுகிறோமோ அப்போது தூக்கம் வருவதேயில்லை. எப்போது நாம் தூங்கக்கூடாது என்று பிரயத்தனப்பட்டு விழிக்கமுயலுவோமோ அப்போதே நம்மையறி யாமலே தூக்கம் வந்துவிடுகிறது. ஆகையால் தூங்க வேண்டுமென்று எண்ணுகிறவன் தூங்க முயலக்கூடாது.

நித்திரையா லேய்தும் பயன்.

நாம் மெய்ம்மறந்து தூங்கும்போது நமது தேகத்தைச் சேர்ந்த ஒவ்வொரு உறுப்புகளும் அவைகள் செய்யுந்தொழிலிலிருந்துகொண்டு சரியாய்த் தங்கள் காரியத்தைச் செய்கின்றன. சிரமபரிகாரத்தையு மடைகின்றன. மனதும் புத்தியுமட்டும் சரீரத்தைவிட்டு எங்கேயோ ஓடிவிடுகின்றன. மறையை உறுப்புகள் படுத்தபடி தங்கள் வேலையைச் சரிவர நடத்தும்போது மனமும் புத்தியும் இப்படி ஓடிவிடுகின்றன. தூக்கத்தில் தேக உறுப்புகள் தங்கள் தங்கள் காரியத்தைச் செய்கின்றன என்று சொன்னோமே, எந்தெந்த உறுப்புகள் என்னென்ன வேலையைச் செய்கின்றன? ரத்த ஓட்டம் விழித்திருக்கும் காலத்தில் தேகத்திலெப்படி நடந்து வந்ததோ அந்தப் படியே தூங்கும்போதும் நடக்கிறது. ஆனால் பகலில் நாழிகை ஏற ஏற அதுவேகமாக ஓடுகிறது. இரவிலோ அது வெகு நிதானமாயும் மெதுவாகவும் நடக்கிறது. இப்படி இவ்விரண்டும் நடந்தபோதிலும் இவைகள் அதிக புஷ்டியும் பலமுடைந்த மனிதனுக்கு சுகத்தைக் கொடுக்கும். ஒவ்வொரு அவயவமும் தூக்கத்தில் அதிக பலத்தைப் பெறுகிறது. ஜீரணம் அதிக பலமாய் நடக்கிறது தூங்கும் போதுதான். தூக்கத்தில் தேகத்திலிருந்து

மேல்தோல் வழியாய்வரும் வியர்வை ஒன்று நீங்கலாக மற்றவித நீர்வடிகள் குறைவாக நடக்கும். நித்திரையால் கண்களுக்குண்டாகும் சுகத்தைச் சொல்லமுடியாது. நமதிருநயனங்களும் நமக்குப்போகப்படுவது தூக்கத் தாலன்மீ வேறல்ல. சசுவரணமைப்பில் கண்கள் வெகு ஆச்சரியகரமானவை. வெகு அற்புதமான ச்ருஷ்டி. திடீரென்று வெளிச்சத்திலிருந்து இருட்டிற் காவது அல்லது இருட்டிலிருந்து வெளிச்சத்திற்காவது நமது கண்களை நாம் திருப்பினால் அவைகள் ஒருவித அதிர்ச்சியடையாமலிருக்கும் பொருட்டே சசன் பகலிலிருந்து இரவு வரும்போதும் இரவிலிருந்து பகலுண்டாகும் போதும் 'ஸந்தி' என்ற எழுத்து மறையும் வேளையையும் கொடுத்திருக்கிறார்.

தூங்குவதற்கு யுத்தமான காலமெது?

நடுராத்திரிக்கு இரண்டு மணிக்கு முன்னதாகவே எப்போதும் தூங்கச் செல்லவேண்டும். நடுராத்திரிக்கு முந்தி 1-மணி தூங்கும் தூக்கம் நடுராத்திரிக்குப் பிந்தி 2-மணிகேரம் தூங்கும் தூக்கத்திற்குச் சமானம் என்று அநேக பாஷைகளில் பழமொழிகளிருக்கின்றன. இப்படிக்கில்லாமல் சிலர் கூத்திலும் ஆட்டத்திலும் படிப்பிலும் செலவிட்டு விடியற்காலமாயும் தூக்கத்தில் செலவிட்டு காலவேளையில் தூங்குகிறார்கள். இவர்கள் தேகத்தில் ஆரோக்யம் கிடையவே கிடையாது. இராப்போஜனம் அதிகமாக விருக்கக்கூடாது. இரவில் நன்றாகத் தூங்கி விடியற்காலத்தி லெழுந்திருப்பது சுகத்தைக் கொடுப்பதல்லாமல், நீடித்த வாழ்நாளைக் கொடுப்பதாக அநேக வைத்தியர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

ப்ரஷ்யாவில் (Persia) ப்ரேடரிக் (Frederick II) என்னும் ராஜனிருந்தான். அவன் தனது ராஜகாரியங்களைத் தானே நேரில் பார்ப்பது வழக்கம். இப்படி யவன் செய்ததற்கு முக்கிய காரணம் தான் விடியற்காலத்துக்கு ஒரு முகூர்த்தம் முன் எழுந்திருப்பது ஸகாயமாக விருந்தது. தான் என்னைக்காவது அதிக நாழிகை தன்னையுமறியாமல் தூங்கிவிடாமலிருப்பதற்கு ஒரு வீரனை தன் படுக்கையறையண்டை காவல் வைத்திருந்தான். அவன் தன்னை எழுப்பத்தவறினால் சிரச்சேதம்தான் தண்டனை என்று திட்டம் செய்திருந்தான். ஒருநாள் ஒரு சிறு பையன் தன் படுக்கையறையண்டை காவல் இருக்க நேரிட்டது. அரசன் விடியற்காலத்திற்கு முன் எழுந்திராததால் அச்சிறுபையன் படுக்கையண்டைவந்து "மகாராஜா எழுந்திரும். விடியற்காலமாகிவிட்டது" என்று தைரியமாகச் சொன்னான். அதற்கு பதில் அரசன் "இன்றைக்குச் சிரமமாக விருக்கின்றது. ஹே! பாலகா! நான் கொஞ்சம் தூங்கித் தூங்குகிறேன். கொஞ்சம் தூங்கிவிட்டு என்ரு கேட்டுக்கொண்டான். அதற்கு அந்தப்பையன் இனி தூங்கக் கூடாது. நீர் எழுந்துதான் திரவேண்டும் என்று கடினமாகத் திட்டம் செய்தான். பிறகு அரசன் எழுந்திருந்து அந்தப் பையனை மெச்சினான். அப்படி விடியற்காலத்தில் எழுந்திருப்பதால், தானே ராஜகாரியங்களை நேராகச் செய்தான் என்று சரித்திரங்கள் கூறுகின்றன. (தொடரும்.)

PART III.

KNOWLEDGE ON AGRICULTURE, etc.

BY Mr. G. RAJAGOPAL,
Late Editor, "South Indian Agriculture."

விவஸாய ஞானம்.

(174-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

செடிகள் எப்படி ஆகாயத்தைப் புசிக்கின்றன.

பசுமை செடியில் இல்லையானால் மாவு (Starch) உண்டாகாது. ஐயோடின் (I-odine) என்னும் மருந்தால் எந்தப் பதார்த்தத்திலும் மாவுகலந்து இருப்பதை கண்டுபிடிக்கலாம். மாவிருந்தால் அது, நீலமாகவும் தீய்ந்த செகப்பு (Brown) நிறமாகவும் இருக்கும். நெய் வெண்ணெய் பால் சர்க்கரை இவைகளில் மாவுகலந்து மோசம் செய்வது இம்மருந்தால் கண்டுபிடிக்கலாம். சில செடிகளில் ஒருபாகம் சில வெளுத்தும் ஒருபாகம் பசுமை யாயும் இருப்பதுண்டு. வெளுத்த பாகத்தை ஐயோடின் மருந்தால் தொட்டுப் பார்க்க மாவில்லையென்று தெரியும். அப்படியே பசுமை பாகத்தை பரீக்ஷிக்க நீல நிறமாகும். ஒருதரம் மாவு இலையில் உண்டானால் அது சர்க்கரையாகி வேறு இடத்தில் போகவும் அங்கே மறுபடியும் மாவுஆகமாறி சேரும். கிழங்குகளிலும் விதைகளிலும் இவ்வாறே. இலைகளில் உண்டான மாவு தண்டு வழியாய்போய் வேரில் மறுபடியும் மாவாகிறது. இந்தரசம் இனித்திருப்பதால் அனேக மரங்களில் வெட்டின உடனே பூச்சி விழுந்து உருப்பதற்கு காரணம். தென்னை பனை ஈச்ச இவைகளில் சர்க்கரை அதிகப்பட்டு ருப்பதால் இவ்விதம் முதலில் இனிப்பாக இருக்கும். இதில் வெல்லம் எடுப்பதுண்டு.

இருட்டில் செடிகள் பச்சை கொள்வதில்லை. விட்டுக்குள் வைத்த கருணை, சேமை, வெங்காயம், உருளைக்கிழங்கு முதலியன முளையுருவி வெள்ளையாய் முளைப்பதுண்டு. கிழங்கில் மாவு செலவாகும் வரையில் ஒங்கி மெலிந்து வளரும். பிறகு நோய்ந்து மாண்டுபோம். சூரிய வெளிச்சம் பட்டால் கரியமில்லையு கலந்தீ காற்று இலைக்குள் போய் பசுமையும் மாவு உண்டாகும்.

செடிகள் பகலில் ஆகாயத்தைச் சுத்தம் செய்வதாக அறிகிறோம். கரியமில்லையு, கரியும் பிராணவாயுவும் கலந்த காற்று இலை பச்சைமணிகளில் இவ்வாயு சேர கரியணு செடியிலே நின்று பிராணவாயு வெளிப்படுகிறது. மிருகங்கள் பிராணவாயுவை உட்கொண்டு கரியமில்லையுவை வெளிவிடுகின்றன. செடிகளோ ஜீவராசிகளுக்கு உபகாரமாக இருக்க கரியமில்லையுவை உட்கொண்டு பிராணவாயுவை வெளிவிடுகிறது. காற்றில் கண்

னுக்குத் தெரியாமல் இருக்கும் கரியணு செடிகளில் கடினமுற்ற கரியாக மாறுவதின் ஆச்சரியம் எத்தனை பேருக்குப் புலப்படுகிறது. சூரிய கிரணத்தில் வரும் சக்தியைப் பிரயோகித்து வேரினால் வரும் ஜலத்திலுள்ள பிராணவாயு ஜலவாயுக்களுடன் கரியணு கலந்து மாவு ஆகிறது. இலையின் பசுமை கருமைக்கு ஒத்து இருப்பதால் சூரிய வெப்பம் சீக்கிரம் கிரகிக்கப்படுகிறது. கருப்புக்கு சூடுகிரகிக்கும் சக்தி அதிகம். வெயில் காலத்தில் கருப்புச் சொக்காய் அணிந்தவர்களுக்கும் கருப்பு குடை பிடிப்பவர்களுக்கும் இது விஷயம் புலப்படும். மாவு முதலில் உண்டாகி, செடிக்கு ஆதாரமாகிய கீளை, கொம்பு, பட்டை, கார், பிசினி, சர்க்கரை முதலியவைகள் உண்டாகின்றன. இலையின் வேலை மனித மிருகங்கள் ஜீவிப்பதற்கு ஆதாரமாக இருக்கிறது.

மாவு (C. H. O. 105) கரியணு பிராணவாயு ஜலவாயு இவைகளால் சேர்க்கப்பட்ட வஸ்து. கார், சர்க்கரை, தைலம் இது போன்றவஸ்துக்களே. கரியமில்லையுவினுள்ள கரியணுவும் பிராணவாயுவும் சலத்திலுள்ள பிராணவாயு ஜலவாயு இவைகளுடன் கலப்பதில் மாவு (Cb. H. 1005) உண்டாகி மிச்சமான பிராணவாயு வெளிப்படுகிறது. ஆகவே வெயிலில் அடிப்படும் இலையில் மாவு உண்டாகிறது. இருட்டில் அவ்வாறு உண்டாவதில்லை. சர் ஐயோடின் மருந்தைச் சலத்தில் கலந்து ஒரு துளியை மாவு அல்லது ஒடித்த கிழங்குவாயில் ஊற்ற நீலமாகவாவது தீய்ந்த செவப்பு நிறமாகவாவது நிறம் மாறும். இலைப்பச்சையைச் சாராயத்தில் எடுத்து அதில் இம் மருந்தைச் சேர்க்க ஷே நிறம் காணும்.

இருட்டில் இரண்டு நாள் வைத்திருந்த பச்சிலையின் பகலில் அம்மாதிரியே மருந்து சேர்க்க நிறம் மாறுவதில்லை. ஏனெனில் இருட்டில் மாவுண்டாவதில்லை. பின்னும் ஒரு சடையை இரண்டு துண்டாக குறுக்கே துண்டித்து 24-மணிநேரம் இருட்டில் வைத்த இலைக்கு இருபுறத்தில் இரண்டு துண்டுகளையும் ஒரே இடத்தில் வைத்து மறுபடியும் வெயிலில் காலை யில் போட்டு இவ்விதையை மத்தியானம் சாராயத்தில் துவைத்து பசுமை வெளிப்படுத்தி சடையை நீக்கி ஐயோடின் மருந்தை ஒரு பொட்டு விட்டுப் பார்க்க சடை இருந்த இடம் தவிர மற்ற இடத்தில் நிறம் மாறும். ஏனெனில் இருட்டில் மாவு வெளிப்பட்டு போயிற்று.

இவ்வாறு உண்டாகும் மாவு சிறு மணிகளாக இருக்கும் செடிகள் வளர்வதற்கு இது வெவ்வேறு இடத்திற்கு சர்க்கரையாகிப்போகும். நமது வாயில் மாவு சர்க்கரையாக மாறுவதுபோலவேயாம். இவ்வினிப்பு செடியின் எல்லாபாகப் போஷப்புக்கு உதவுகிறது. இவ்வினிப்பு ரசம் பட்டையின் உட்புறத்தின் வழியாய்க் கீழே வேருக்குப் போவதுண்டு. வெட்டின மரம் உருப்பதற்கும் கள் இனிப்பாக இருப்பதற்கும் இதுவே காரணம்.

(தொடரும்.)

COMMERCE AND INDUSTRY.

வர்த்தகமும் கைத்தொழிலும்.

இந்தியாவின் கனிகள்.

பூத பௌஷ்ய ரசாயன சாஸ்திராதிகள் மிகுந்து, அவைகள் மூலமாக தாதுப் பொருள்களும் உலோகப் பொருள்களும் பூவுலகில் அபரிமிதமாக நடைமுறைப்படுத்தித் திருவர முக்கியமான காரணம் என்னவாயிருக்கலா மென்று நாம் ஒருவாறு ஆலோசிப்போமாயின், இயற்கையா யிருப்பதைச் செயற்கையாயாக்கும் தீவிரமான புத்தியே யென்பது எவர்க்கும் நன்றாகப் புலப்படும். காலவேறுபாட்டினால் கரை கடலாவதும், கடலில் திடீரெனத் திட்டு தோன்றுவதும், திட்டாயிருப்பது குபீரென்று கடலுக்குள் மூழ்கு வதும் மற்றும் இவைபோன்ற மாறுபாடுகள் தினந்தவறாது இங்கு நடந்து அங்கு நடந்து என்று பற்பல வகைகளாக நமது செவிகளில் விழுந்து கொண்டிருக்கின்றன. இடவேறு பாடுகளினால் செயற்கையானுபவங்கள் வேறுபடுவதை யொப்ப சாஸ்திரீய முறைகளின் உதவியால், நாம் முதன் முதலிற் குறித்தவண்ணம், சாதகக் கருவிகளே பூவுலகத்தில் பெருகிப் பலன் தருவதற்குக் காரண பூதங்களா யிருக்கின்றன. அவைதான் சுரங்கமென்ப படுவதும் கனி யெனப்படுவதும்.

நாம் வலிக்கும் இப்பரதகண்டத்தில் எத்தனையோ சுரங்கங்கள் இருக் கின்றன. ஸர்க்காரால் அங்கீகாரமான சுரங்கங்களைப்பற்றி மட்டும் இப் போது பேசுவோம். இந்தியா முழுவதிலுமுள்ள சுரங்கங்களைக் கணக் கெடுத்துப் பார்ப்பதில் பலனென்றுமில்லை. பிரைவேட்டாக வேலை செய் யப்படும் கனிகளின் விவரம் ஒருபுற மிருக்க மற்றொரு புறத்தில் ஸர்க்காரால் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கும் சுரங்கங்களில் மட்டும் தினசரியில் 1,97,919 பேர் களுக்குக் குறைவில்லாது வேலைசெய்துகொண்டிருந்ததாகத் தெரியவந் தது. பிரிடிஷ் இந்தியாவைப் பொறுத்தமட்டில் தான் மேற்சொன்ன கணக் கைக் கொள்ளவேண்டும். கோலாவில் பற்பல கனிகளிருக்கின்றன; அவை களில் எத்தனையோ பேர் வேலை செய்கிறார். ஆனால் கோலாறு சுரங்கம் பிரிடிஷ் இந்தியாவுக்குள்ளடங்கிய கனிகளோடு சேர்க்கப்படவில்லை. இந் தியாவின் சுரங்கவேலைக் கிடமுண்டா வென்பதை யாராயு முத்தேசத்துட னேயே நாம் இவ்விதாசத்தை யெழுதலானோம். தேசத்தில் தொழிலில்லாது வெளிநாடு சென்று குபேரசம்பத்தோடு போகலாமென்று மனோராஜ்ய மாடும் இந்திய மகா ஜனங்களுட் பலர் தமது ஜன்மபூமியாம் இவ்விந்தியாவி னிடத்துச் சிறிது கண்ணோட்டம் வைத்துத் தீர்க்காலோசனை செய்வதனால் பவிதமுண்டாகக் கூடும். சுரங்கத் தொழில் இந்தியாவிலே இன்று நேற்று ஏற்பட்டதல்ல; பிராசீன காலத்திருந்தே கனிகளின் பிராதான்யத்தை

ஜனங்கள் உணர்ந்து தனியாகவேனும் கூட்டமாகவேனும் முயற்சித்து வந் திருக்கிறார்கள். மேற்கு ஜில்லாக்களைச் சேர்ந்த வைநாட்டிலும், தபதிரதி தீரத்திலும், மற்றும் ராஜபுதனக் காடுகளிலும் இன்றும் கனிசஞ்சுருதிய அறிஞர்களைக் காணமுடியும். கோல்கொண்டா சமஸ்தானத்தில் வைரக் கல்லுகள் சுரங்கங்களிலிருந்து வெட்டி யெடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இப் போது வைரக்கல்லுகள்காணப்படாவிடினும் ஒரோரிடத்தில் மாணிக்கக்கல் லுகளும், நிலக்கற்களும் கோமேதக புஷ்பராகங்களும் அவ்வப்போது ஆங் காங்கிருந்து வெட்டி யெடுக்கப்படுவதாகக் கேள்விப்படுகிறோம். ஒளிவிசுங் கற்கள் நதிகளிலும் வேறிடங்களிலும் பொறுக்கி யெடுக்கப்பட்டு சாணைக் காரரால் திட்டப்பட்ட பிறகு அவைகளுக்கு ஒருவித உயர்வு ஏற்படுகின் றது. இது நிற்க, புதிதாக நிலக்கரி கனிகளும் இந்தியாவில் கண்டுபிடிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. சென்ற வருஷத்தில் மாத்திரம் 160 லட்சம் டன் எடை யுள்ள நிலக்கரிகள் வெட்டி யெடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நிலக்கரிப் பஞ்ச மென்று உலகிலெல்லாம் பெருங் கூக்குரல் எழுப்பப்படுமிச் சமயத்தில் இந் தியாவின் கனி நிலக்கரி ஏராளமாயகப்படுவது ஓரதிர்ஷ்டமே யல்லவா; ஊக்கமிருந்தால் உழைப்புண்டு; உழைப்பிருந்தால் பிழைப்புண்டு. இதை யறியாது இந்திய நண்பர்களுட் பெரும்பாலார் தத்தம் குஞ்சுகுழந்தைகளை விட்டு வெளிதேசம் போக வழி தேடிக்கொண்டிருப்பது பெரிதும் பரித பிக்கத்தக்கது. யந்திர விசைகளும் சாஸ்திரீய விற்பன்னர்களும் மலிந்து கிடக்கும் இக்காலத்தில் இயற்கைப் பொருளைச் செயற்கைப் பொருளாக்கு வது ஒரு கடினமல்ல. மேற்குறித்த சுரங்கத் தொழில் புரிவோரான 1,97,919 பேர்களில் 1,27,289 பேர்கள் பூமியின் அடிப்புறத்தில் (under-ground) வேலை செய்பவர்களாம். சுரங்கத் தொழில் பெருந்த அபாய கரமான தென்பதை யெவரும் மறுக்கமாட்டார்கள்; என்றாலும் சென்ற வருஷக் கணக்கை யெடுத்துக் கவனிக்கையில் 66855 மாதர்களும் 6274 பால்யர்களும் (12-வயதுக் குட்பட்டவர்கள்) பூமிக்குக் கீழ்சென்று சுரங்க வேலை செய்திருப்பது ஆச்சரியந்தான். சூரிய வெளிச்சம் படுமிடத்திற்குச் சற்றேறக்குறைய 1000 அடிகளுக்குக் கீழ்மண்ணல் என்று சொல்லப்படும் வளைவான கணவாய்போன்ற குழாய்களில் சிறுவர்போய் வேலைசெய்வ தென்றால் உயிரைத் திருணமாக நினைத்தன்றோ விருக்கவேண்டும். துரா கிருதஞ் செய்யும் ஜாதியாரை (Criminal tribesmen)ச் சுரங்கவேலைகளில் மதிராஸ் கவர்ன்மெண்டார் விட்டுப் பார்த்தார்கள். அது பவிதமாவதாகத் தோன்றவில்லை. திருட்டித் தொழிலில் கவனஞ் செலுத்தும் துராகிருத வகுப்பினர் சுரங்கத்தினுட் சென்றதும் சிரமப்பட்டு வேலைசெய்வது ஸாத் தியமா? அல்ல. ஆனால் சுரங்கவேலையினால் பெருந்த லாபம் மட்டும் உண்டு; ஒரு வாகன் நிலக்கரி ஆபிரம் ரூபா என்றால், ஒரு நிலக்கிரிச் சுரங்கத்தி லிருந்து எவ்வளவோ வாகன்கள் நிலக்கரி யெடுக்கலாம்; ஆதலால் தொழி லுக்குத் தொழிலும் பணத்துக்குப் பணமும் கொடுக்கக்கூடிய சுரங்கத்

தொழிலை நம்மிந்திய பிரதாக்கள் அதை அசட்டை செய்யலாகாது; பொருளாதாரத்திற்கு இன்றியமையாச் சாதனங்களாகிய கனிகளை நாளாவர்த்தியில் நம்மிந்திய வியாபாரிகளும் தனிகர்களும் கல்விமான்களும் ஒன்று சேர்ந்து வேலை செய்ய ஆரம்பிப்பார்களாயின், பேரும் புகழும் அடைய மார்க்கமுண்டு; கல்கட்டாவைச் சேர்ந்த ஸிப்பூர் கலாசாலையில் கனிகளில் வேலை செய்யக்கூடிய வகைகள் யாவும் கற்பிக்கப்படுகின்றன. பிரதி வருஷத்திலும் அவ்விலாகாவை யணுகிய துறையில் இந்தியராயினர் முயன்று முறைப்படி கல்வி கற்று வருமிடத்து அமெரிக்கா ஐக்கிய மாகாணங்களில் அனுஸரிக்கப்படும் சுரங்கவேலைகளை யொப்ப இந்தியாவிலும் சுரங்க வேலைகள் முதலமைபெற்றுச் சீரடைய ஹேதுவுண்டு.

PART IV.

HINDU LAW.

ஹி ந் து லா.

(178-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

கே.—சிவாகம் முடிந்தவுடன் தன் பெண்ணாதி ஆய்விட்ட ப்ரௌடையாகாத பெண்ணை புருஷன் தன்குட அனுப்பிவிடும்படி பெண்ணின் பெற்றோர்களை கட்டாயப்படுத்த புருஷனுக்கு பாத்தியதை உண்டா?

ஜ.—அப்படி அனுப்பும்படி கட்டாயப்படுத்த புருஷனுக்கு பாத்தியதை கிடையாது (17 கல். 298; 24 ம. 255; 23 ஸதர்லண்டு விக்லி ரிப் போர்டர் 178.)

கே.—பெண்ணாதியானவன் ப்ரௌடையான பிறகு புருஷன்குட இருக்க மாட்டேனென்று சொல்லலாமா? அல்லது அவள் புருஷனோடு குடவே யிருக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்களா?

ஜ.—பக்குவவதியான பிறகு பெண்ணாதியானவன் புருஷன்குட வசிக்க கடமைப்பட்டவளாகிறான். (11 மு.இ.அ. 551; 28 கல். 751.) அவளை சம்ரக்ஷணை செய்ய புருஷனும் கடமைப்பட்டிருக்கிறான். (13 அல. 126.)

கே.—மேலே பெண்ணாதி புருஷன்குட இருந்து வசிக்க கடமைப்பட்டிருக்கிறதாகச் சொன்னீர்கள். ஆனால் புருஷன் வேறு பெண்ணாதியை மணம்செய்து கொள்ளுகிறான், அல்லது வைப்பு வைத்துக் கொள்ளுகிறான், அல்லது புருஷன் அங்கஹினைய விடுகிறான், அல்லது கொடிய வியாதியஸ்தனாய் விடுகிறான், அல்லது சம்போகஞ்செய்ய சக்தியற்றவனாய் இருக்கிறான். இப்பேர்ப்பட்ட கேசுகளில் பெண்ணாதி புருஷனை விட்டு விலகியிருப்பதற்கு போதுமான காரணங்களா யில்லையா?

ஜ.—ஒரு காரணங்கள் பெண்சாதி புருஷனை விட்டு விலகியிருப்பதற்கு போதுமான காரணங்க ளாகமாட்டாது. (1 ம-ஹ-கோ-ரி. 375; 10 பம். 301., 13 அல. 126. 17 ம. 260; 20 ம. 470. 19 கல். 84; 21 பம் 610.)

கே.—புருஷன் தாசியை விட்டிலே வைத்துக்கொண்டு அவனோடு ஸம்ஸர்க்கம் செய்துகொண்டிருக்கிறான். இந்த கேசில் புருஷன்குட வசிக்க மாட்டேனென்று அவள் சொல்லலாமா?

ஜ.—தாசியை விட்டில் வைத்துக்கொண்டிருந்தாலும் பெண்சாதியை உபத்திரவம் செய்யாவிட்டால் அவளை விட்டு விலகியிருக்க அவளுக்கு அதிக காரமில்லை. (1 ம-ஹ-கோ-ரி. 376.)

கே.—பெண்சாதி புருஷனைவிட்டு நீங்குவதற்கு போதுமான காரணங்கள் தான் எவை?

ஜ.—(1.) புருஷன் மதப் பிரஷ்டனாய் போய்விடுகிறான். (2.) அவனுடைய தாய் சகோதரிகள் முதலியவர்கள் பெண்ணை (அவன் பெண்சாதியை) அடித்து நிர்ப்பந்தம் செய்கிறார்கள். (3.) புருஷன் கெட்ட தொத்து வியாதியினால் அவஸ்தைப்பட்டு பெண்சாதி சமீபத்திலிருந்தால் அவளுக்கு ஷெவியாதி அணுகி பிராணபாயம் உண்டாகும் என்று தோன்றுவது, இப்பேர்ப்பட்ட விஷயங்களில் பெண்சாதி புருஷனை விட்டு நீங்கிவிடலாம். (11. மு-இ.அ. 126; இ-லா-ரி. 1 பம் 364; இ-லா-ரி. 5 கல் 500; இ-லா-ரி. 13 அ. 126.)

மகம்மதிய-கிருஸ்துவ முதலான அன்னியமத ஸ்திரீகளையாவது நீச ஸ்திரீகளையாவது வைப்பாக வைத்திருப்பவன் ஹிந்து தர்ம சாஸ்திரம் களின்படி மதப் பிரஷ்டனாய் விடுகிறான். ஆகையால் அவனுடன் ஹிந்து மதப் பெண்சாதிகுட இருக்கமாட்டேனென்று சொல்லலாம். (14 ஸதர்லண்டு விக்லி ரிப்போர்டர் 145; 6 அல. 617).

ஒருவன் தன் பெண்சாதியை யெப்பொழுதும் கொரோமாய் நடத்தி அவளை இம்சை செய்துவருகிறது (2) புருஷன் தன் ஜீவனுக்கே ஹானி செய்வானென்றபயம் அவனுடைய மூர்க்கமாயும், குரோமாயும் உள்ள செய்கைகளால் அவளுக்கு உண்டாவது-இப்பேர்ப்பட்ட கேசுகளிலும் பெண்சாதி புருஷனை விட்டு விலகியிருக்கலாம். இப்படி சரியான காரணங்களின் பேரில் பெண்சாதி புருஷனை விட்டு விலகியிருந்தால் அவளுக்கு தனி ஜீவனம்சம் புருஷனிடத்திலிருந்து கிடைக்கும். (19 கல் 84; 1 பம் 164; 11 மு.இ.அ. 551; 13 அல 126; 5 கல் 500).

கே.—ஒரு ஹிந்து ஜாதிப் பிரஷ்டனாய் விடுகிறான். அவன் தன் பெண்சாதியை தன் வசப்படுத்திக்கொள்ள வியாஜ்ஜியம் செய்ய அவனுக்கு பாத்தியதையுண்டா?

ஜ.—அப்படி வியாஜ்ஜியம் செய்ய அவனுக்கு பாத்தியதையில்லை. (5 ஸதர் லண்ட் வீக்லி ரிப்போர்டர் 235.)

கே.—பெண்சாதி ஜீவனம்சத்தை யிழந்து விடுவதற்குரிய காரணங்க ளென்ன?

ஜ.—1. தகுந்த காரணமில்லாமல் அவள் புருஷனை விட்டு விலகி யிருப்பது, (2) விபசாரியாய் இருப்பது, இப்பேர்ப்பட்ட கேசுகளில் புருஷன் ஜீவ னம்சம் கொடுக்கமாட்டான். (இ. லா. ரி. 2 பம் 634; 1 ம ஹை. கோ. ரி. 372; 2 ம ஹை. கோ. ரி. 377).

கே.—தகுந்த காரணமின்றி தன்னை விட்டு விலகியிருக்கும் பெண்சாதியை தன்னுடன்கூட இருந்து வாழும்படி செய்வதற்கு என்ன செய்யலாம்?

ஜ.—புருஷன் கோர்ட்டில் வியாஜ்ஜியம் செய்து கோர்ட்டில் தீர்ப்புப் பெற முக்கொள்ளலாம். (13 ஆல 126.)

(இன்னும் வரும்.)

PART V.

CO-OPERATION.

கூட்டுறவு.

CO-OPERATIVE RESULTS.

கூட்டுறவின் பயன்.

அன்பின் வழிய தயர்விலை: அஃதிலார்க்
கென்பு தோல் போர்த்த உடம்பு

என்றார் பொய்யாமொழிப் புலவரான திருவள்ளுவ நாயனார். உலகத் தில் அன்பு என்னும் ஓரம்சம் ஒரு குடும்பத்திலும் ஒரு சபையிலும் ஒரு பட்டணத்திலும் ஒரு தேசத்திலும், சுருக்கிச் சொல்லின் ஒரு ராஜ்யத் திலும் இருக்குமேயானால், அதுகாரணமாக உண்டாக்கக்கூடிய பலன்கள் ஒவ்வொரு துறையிலும் பலவுண்டு. அறம், பொருள், இன்பம், வீடு முத லான சதுர்வித புருஷார்த்தங்களையும் கொடுப்பது அன்பு என்னுந் தகை மையே யன்றி மற்றொன்றுமல்ல. அன்பு என்னும் மூன்று அகூரங்க ளோடு சேர்ந்திருக்கும் இப்பதத்தில் அருள், பொருள், ஈகை, இரக்கம், கருணை, அநுதாபம் முதலான ஸத்தருமங்களை யனுஸரித்த தன்மையடங்கி யிருக்கிறது. அதாவது நட்புரிமை, நன்றி மறவாமை, பக்தியோடிருப் பது, திக்கிழையாமை, பரோபகாரம், தந்தலங்கருதாதிருத்தல், ஏகேவித்து வாழ்வது முதலான அம்சங்கள் மேற்சொன்ன தன்மையில் அடங்கிவிட்

டன; ஆகவே அன்பென்னும் ஆதிமொழியை இன்னும் விஸ்தரிப்பது அனாவசியம். அன்புக்கு டிஞ்சிய அம்சம் உலகத்தில் மற்றெதுவுமில்லை; எவ்வளவு அத்தியாயங்கள் வேண்டுமானாலும் அன்பைக்குறித்து உபந்நிய சிக்கவும் செய்யலாம், வியாசங்களு மெழுதலாம். ஆனால்சுருங்கச்சொல்லி விளக்கவைப்பது நம்பெரியோர் கொண்டிருக்கும் முறையாதலின், இவ் விடத்தில் அவ்வன்பையே மூலாதாரமாக யெடுத்துக்கொண்ட கூட்டுற வின் பலன் இத்தன்மையதென்று சிறிது சுட்டுக் காட்டுவோம்.

அரசாங்கத்தார் செங்கோல் செலுத்தி வரும் பற்பல துறைகளில் கூட்டுறவுக்காகவேண்டித் தனியே ஓரிலாகாவை ஏற்படுத்தி யிருப்பதும் ஒன்று. பரஸ்பரோபகாரக்கூட்டு நிதிச் சங்கங்கள் செய்து வருகின்ற வேலைகள் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல் இப்போது நிதர்சனமாய்க் கொண்டிருக்கின்றன. பொதுஜனக்ஷேமத்தைக் கருதும் முக்கியமான சாகைகளில் கூட்டுறவு பிராதான்யமா யிருப்பதை மேற்றிசையாளரும் அமெரிக்கர்களும் செவ்வையாயுணர்ந்து தங்கள் தங்களுடைய தேசங்களில் அதை வேருன்றச் செய்யுமாறு எவ்வளவோ வேலைகள் செய்து வருவதைப் பார்க்கிறோம். பரஸ்பரோபகாரக் கூட்டு நிதிச்சங்கங்களென்ற பெயருடன் ஜாதி வித்தியாசம், நிறவித்தியாசம் ஏதுமில்லாது இறுதியிற் கிடைக்கும் பொருளாதாரப் பலனையே முக்கியமான நோக்கமாகக் கைப்பிடித்துச் செல்வப் பெருக்கையும் மானஸீகத் திருப்தியையும் மேலிடச்செய்யும் மக றீயமான குணப்பொலிவு பெற்றிருப்பது கூட்டுறவு என்னும் அம்சமல்லாது மற்றெதுவுமல்ல; அமெரிக்காவில் ஸ்டீல் கார்ப்பொரேஷன் என்றும், எண் ணெய் கார்ப்பொரேஷன் என்றும், இங்கிலாண்டில் பால் வெண்ணெய் தயிர் இவைகளுக்கான சங்கங்களும், ஜப்பான் தேசத்தில் ஜின்ரிக்ஷா சங் கங்களும் ஸ்தாபிதமாகி புத்தியும் யுத்தியும் வாய்ந்த பிரமுகர்கள் கூட்டுத் தொழில்புரிந்து குடி வாப்பத்தையும் அதன் மூலமாகக் கோல் வளப்பத் தையும் சிறப்பிக்கச்செய்து வருவதையும் பார்க்கிறோம். வெளிநாடுகளில் இவ்விதமிருக்க நம் தேசத்தில் ஒன்றுமில்லையே யென்று நாம் ஆசங்கைப் படவேண்டியதில்லை. சுமார் 10 வருஷங்களுக்குமுன் கூட்டுறவின் பிரா தான்யம் இத்தேசத்திலும் பரவுவது இன்றியமையாததாகு மென்றுணர்ந்த நம் இந்தியா கவர்ன்மெண்டார் இத்தேசத்திலும் மேனாட்டு முறையை யனு ஸரித்த கூட்டுச் சங்கங்களை முன்னுக்குக் கொண்டுவர முயற்சித்தனர். திவான் பகதூர் P. ராஜகோபாலாசாரியார், திவான்பகதூர் R. ராமசந்திர ராவ், திவான்பகதூர் L. D. ஸ்வாமிக் கண்ணப்பிள்ளை முதலினோர் இவ் விராஜதானியில் பரஸ்பரோபகாரக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் ரெஜிஸ்ட்ராரர்களாகவிருந்து ராஜதானியைச் சேர்ந்த எத்தனையோ விடங்களில் கூட்டுறவு சங்கங்களை ஏற்படுத்திக் கூட்டுறவின் பயன் இப்படிப்பட்ட தென்பதைக் கற்றோரும் மற்றோரும் நன்றாயறியும்படி உதாரணங்கள் மூல மாகக் காட்டியிருக்கிறார்கள். மற்றும் கூட்டுறவை விருத்தி செய்வதனிடம்

தம் ஏற்பட்டிருக்கும் இலாகாதார், அதனாலுற்ப விக்கக்கூடிய நன்மைகளை அவ்வப்போது பிரசங்கங்கள் மூலமாகவும், வியாசங்கள் மூலமாகவும், துண்டுப்பத்திரிகைகள் மூலமாகவும் பரப்பியும் வருகிறார்கள். தேசமோ ஆயிரக்கணக்கான மைல் விஸ்திரணமுள்ளது; ஜனங்களோ கோடிக்கணக்காயுளர். இனிய நீர்ப் பெருக்கினளும் இன்கனி வளத்தினளும் தனி நாமலயத் தண்காற் சிறப்பினளும், பைந்திற பழனம் பரவிய வடிவினளா மான ஜன்ம பூமியாம் இப்பாரத மாதா ஈன்மெடுத்த அருந்தவ மக்களாது கேசும லாபங்களுக்குக் கூட்டுறவு என்னும் அம்சம் எவ்வளவோ நன்மை களைச் சாதித்துக்கொண்டு வருகிறது. அந்நன்மைகள் பலவகைகளாகப் பிரிவுண்டுப் பலவிதமான பலன்களை நேராகவும் மறைவாகவும் அளித்து வருவதாயினும், அவ்விதம் அளிக்கும்படி நம் காருண்ய ஸர்க்காரின் திருவுள்ளத்திற் பதிந்திருப்பது, நாம் ஆரம்பத்திற் சொன்ன மூன்றகூர பதமே. அதுதான் அன்பு.

PART VI.

க ல் வி.

THE TEACHER.

உபாத்தியாயர்.

(183-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

பிள்ளைகளை உயர்த்துவதால் அவர்களுக்கும், சேர்ந்திருக்கும் வகுப்புக் கும், உபாத்தியாயருக்கும் கடைசியில் பள்ளிக்கூடத்திற்குமே கெடுதியாக முடியும். சுருங்கச் சொல்லின் நியாயமான உபாத்தியாயர் பள்ளியிலும், வெளியிலும் நிர்மாணிப்பவராயும், ரகசுகராயும், போதனமுறைபில் தேர்ந்தவராயும் சீர்திருத்தம், அபிவிருத்தி, காணயம் முதலியவைகளில் சதாகவனமுள்ளவராகவுமிருக்க உத்தேசங்கொண்டு பிரயத்தனப் படவேண்டும்.

அவர் பூர்ண ஞானமுடையவராயிருக்கவேண்டும். பலவிதமான புத்தகங்களைப் படித்தவராயிருக்கவேண்டும். பிள்ளைகளுக்கு எதைக் கற்பிக்க வேண்டும்? ஏன் கற்பிக்கவேண்டும்? எப்படி கற்பிக்கவேண்டும்? முதலிய விஷயங்களை ஒன்றுகூட விடாமல் முழுமையும் தெரிந்துள்ளவராயிருக்க வேண்டும். தனக்குத்தானே மனோகந்தனை செய்யும் சக்தியையும், அப்படி மனோகற்பனை செய்ததை பிறருக்கு மனதில் பதியும் வண்ணம் வர்ணித்துச் சொல்லும் சக்தியையும் உடையவராயிருக்கவேண்டும். சம்பாஷிப்பதில் தேர்ந்தவராயும் கதை சொல்வதில் சமத்காரமுள்ளவராயு மிருக்கவேண்டும்.

எமெவ்வொருவரும் தோஷமற்றவர்களாக விருக்கமுடியாது. அப்படிக்கு தோஷமுடையவர்களாயிருந்தாலும் தோஷமற்றவர்களாகவும் மேன்மையடையவும் இடஞ்சலாயிருக்கும் நமக்கு ஸ்வபாவத்திலேயே ஏற்

பட்டிருக்கும் பலஹினங்களையும், தவறுகளையும், குறைகளையும், வேரோடு களைய நாம் ஒவ்வொருவரும் பிரயத்தனப் படுவோமாக.

இதுவரை உபாத்தியாயரின் இலகூணங்களைப்பற்றிக் கூறிவந்தோம். இனி உபாத்தியாயருடைய வேலை என்ன? வாழ்வு எத்தன்மைத்து? என் பதைப்பற்றி சற்று ஆராய்வோம்.

‘உபாத்தியாயர்’ என்றால் பள்ளிக்கூடத்து போதகர் என்றும் வாத்தியார் என்றால் புரோகிதம் செய்பவர் என்றும்படுமே அனேகர் நினைத்திருக்கின்றனர். உபாத்தியாயரது வேலை யின்னதென்று பலருக்குத் தெரியாது. சிலர் பிள்ளைகளைக் கொஞ்சங்கூட சிரமப்படுத்தாமல் எல்லா விஷயங்களையும், வகுப்புக் கதிகமானவைகளையும் தாமேசொல்லிக் கொடுப்பதென்று நினைக்கிறார்கள். இதுமிகவும் தவறு. இன்னும் சிலர் வகுப்பின் பிள்ளைகளின் பாடங்களைத் தமக்குக் குறிப்பிட்ட காலத்திலே ஒப்புவித்துக் கொள்வதுதான் தன் வேலையென்று எண்ணி நடக்கிறார்கள். இதுவும் பிசகே. வாசிக்கவும், எழுதவும், கணக்குப்போடவும் யார்சொல்லித் தருகிறார்களோ அவர்கள் தான் உபாத்தியாயர் என்று நினைக்கக்கூடாது. எழுதப் படிக்கக் கற்றுக் கொடுப்பது உபாத்தியாயர் கிரமமாய்ச் செய்யவேண்டிய வேலையில் ஓர் அனுவிற்சுச் சமானம். பிள்ளைகளின் மனதைப் பயிற்செய்து அவர்களுடைய மனோதைவங்களைப் விருத்திபண்ணி நன்னடக்கைகளை அவர்கள் பின்பற்றும்படிச்செய்து அவர்களிடத்தில் ஸத்குணங்களை யுண்டாக்கி எந்த விஷயத்தைக் குறித்தும் தாங்களே சிந்தித்துத் தகுந்தபடி செய்யும் ஆற்றலை அவர்களிடத்தில் ஏற்படுத்தி இன்னமும் அன்னவர்களை ஈன்றவர்களுக்கும் சார்ந்தவர்களுக்கும் சந்தோஷத்தையும், கௌரவத்தையும் கொடுக்க என்ன லகூணங்கள் இன்றியமையாதவையோ அவற்றையெல்லாம் உண்டாக்க வல்லவர் யாரோ அவர்தான் உபாத்தியாயர், போதகர் என்ற பெயர்களுக்கு குரியவராவர். மற்றவர்களெல்லாம் அப்பெயர்களுக்கு அபாத்திரர்களாவார்கள். ஒருவனைக் கண்யமுள்ள ஆளாக்க என்னவேண்டுமோ அதைச் செய்பவருக்குத்தான் அப்பெயர் தரும்.

(இன்னும் வரும்.)

ஓர் உபாத்தியாயன்,

PART VII.

NEWS AND NOTES.

ஸமாசாரக் குறிப்புகள்.

விநோத நாணயங்கள்.

நீங்கள் எப்பொழுதாவது இரும்பு நாணயங்களைப் பார்த்திருக்கிறீர்களா? ஜெர்மனியில் இந்த நாணயம் வெளிப்பட்டிருக்கிறதாம். இது ஓர் ஆச்சரியமன்று. மெக்ஸிகோவில் உலோக நாணயங்கள் பூச்சியமாய்ப் போய்விட்டதால் அட்டை நாணயங்கள் உபயோகத்திலிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. பர்மாசியம் என்னும் பிரதேசங்களில் பீங்கான் நாணயங்களையும் சாண்டாக்ரூஸ் தீவுகளில் ஓர்விதக் கிளியின் சிவந்த இறகை நாணயங்களாகவும், பசிபிக் சமுத்திரத்திலுள்ள 'லாயல்டி' தீவுகளில் பழந்தின்னி வெள்ளாலின் ரோமத்தைக் கயிருகத் திரித்து அதை நாணயங்களாகவும் உபயோகித்திருப்பதாகத் தெரிகின்றது.

ஐந்து மனிதர்களைப் பிடித்த டோலீஸ் ரிபுணர்.

ஒடி ஒளித்தக்கொண்ட ஒரு மனிதனைப் போலீஸ் டிபார்ட்மெண்டார் ஒரு சமயம் பிடிக்கவேண்டியிருந்தது. அதை உத்தேசித்து ஒரு ஊர்ப் போலீஸ் தலைவருக்கு ஆறுவிதமாக எடுக்கப்பட்ட அம்மனிதனின் போட்டோ படங்களை டிபார்ட்மெண்டார் அடையாளமாக அனுப்பினார்கள். சில நாட்களுக்குப் பிறகு அவ்வுத்தியோகஸ்தர் மேல் அதிகாரிக்குப் பின்வருமாறு தந்தி சொன்னார்:—“மிகுந்த சிரமத்துடன் ஐந்து மனிதர்களைப் பிடித்து விட்டேன். இன்னும் ஒருவன் தான் பாகி.”

ப்ளாடீடாவில் முதலைகள்.

ப்ளாடீடா என்னும் பிரதேசம் முதலைகளுக்குப் பேர்பெற்றது. முதலைகளோ

சோம்பேரித்தனத்திற்கு மூலஸ்தானம். ப்ளாடீடாவைச் சேர்ந்த ஜார்சன் வயல் என்னுமிடத்துள்ள இஞ்சினியர்கள் இம் முதலைகளுக்கு ஓர் தொழில் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இப்பிராணிகளுக்கு ஓர் சயிற்றையோ அல்லது சங்கிலியையோ கட்டி அதை நீர் சரியாக ஓடாத சாக்கடைக்குள் விட்டு விடுகிறார்கள். அந்த பிராணி மந்தகதியாக சாக்கடை வழியே செல்லுகிறது. வெளியே யிருக்கும் மனிதர்கள் அப்பிராணியைக் கட்டியிருக்கும் கயிற்றைப் பிடித்து முன்னும் பின்னுமாக இழுக்கிறார்கள். அதனால் சாக்கடை சுத்தம் செய்யப்பட்டுப் போகிறது. அமெரிக்காவில் சில பட்டணங்களிலிருந்து இம் முதலைகளைப் பிடித்து வருவதற்காக ஏஜெண்டுகளைப் ப்ளாடீடாவிற்கு அனுப்பியிருக்கிறார்களாம்.

காஸ்மீரத்தில் புதுப் படை சேர்த்தல்.

காஸ்மீரத்தில் 'ரிசுரூட் மெண்டி' எனப்படும் சைக்கியத்துக்கு புது ஆள் சேர்க்கும் கார்யம் மிகுந்த ஊக்கத்துடன் நடந்துவருகிறது. மாதம் ஒன்றுக்கு 800 பேர்கள் சேரக்கூடுமென்று சொல்லப்படுகிறது.

துன் மரணம்.

சில நாட்களுக்குமுன் திருக்கோவ்டி யூரில் ஓர் வைஷ்ணவ பெண் பிரஸவித்த ஒருவாரத்துக் பிறகு ஒரு நாளிரவு எவருமறியாத சமயத்தில் தன் சிசுவைத் தூக்கிச் சென்று திருப்பாக் கடலென்னும் அவ்வூர் தடாகத்தில் விழுந்து தன் சிசவுடன் மரணமடைந்தாளாம். இதற்கு சித்தப் பிரமையே காரணமென்பதைத் தவிர வேறொருகாரணமும் புலப்படவில்லையாம்.

சேன்னை கவர்னரவர்களின் அறிவிப்பு

இந்த யுத்த சமயத்தில் தம் வரவையுத்தேசித்து பொது ஜனங்கள் அலங்கார ஆடம் பரங்களில் செய்யும் செலவுகளைக் குறைத்துக் கொள்ளும்படிக்கும் அல்லது நீக்கி விடுமபடிக்கும் மாட்சிமைதங்கிய கவர்னரவர்கள் அபிப்பிராயப்படுவதுடன், இனிவரும் குளிர்காலத்தில் தாம் செய்யப் போகும் விஜயங்களில்பொது ஜன பணச் செலவை உண்டு பண்ணக்கூடிய வரவேற்பு வந்தரோபசாரங்களை நீக்கிவிடுமபடிக்குச் சொல்லுகிறார்கள்.

ருஷியாவின் நிலைமை.

லண்டன். செப்டம்பர். 10 உபீட்ரோகி ராடிஸிருந்து வரும் தந்திகள் அங்கு பயம் அதிகரித்து விட்டதாகத் தெரிவிக்கின்றன. ரயில்வண்டிகளில் வெளியூர் போகும் ஜனக்கூட்டம் அதிகம். சாமான்களையெல்லாம் அப்புறப்படுத்துவதற்கு கவர்ன்மெண்டார் வேண்டிய ஸாதகங்களைச் செய்து வருகிறார்கள்.

ஓர் ஆச்சர்யமான சம்பவம்.

ஒரு பத்திரிகை கூறுகிறது.

காரைக்குடியைச் சேர்ந்த இலுப்பைக் குடியில் வசித்து வந்த ஒரு பிராமணன் அக்கிராமத்தில் வசித்துவந்த ஒரு கள்ளச் சாதியானுக்கு 10 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டியவராயிருந்தார். அக்கள்ளச்சாதியான் பலமுறை கேட்டும் அந்தப் பிராமணர் தனக்குக் கொடுக்கவேண்டிய ரூபாயைக் கொடாதிருத்தலை முன்னிட்டிக் கோபங் கொண்டு இம்மாதம் 2-ந்தேதி அவர் வீட்டுக்குச் சென்று அவரை நோக்கி ரூபாயைக் கொடுக்காவிட்டால் இந்தக் கத்தியால் உன்னை வெட்டிவிடுவேனென்று பயமுறுத்தினான். அவர் இன்னது செய்வதென்று தெரியாது நடுக்கமுற்றிருந்தார்; அவருக்கு உதவியெய்ய ஒருவரும் வரவில்லை. அப்போது அக்கே ஒரு வண்டியில் கட்டியிரு

ந்த இரண்டு மாடுகளில் ஒன்று அறுத்துக் கொண்டு வந்து அவனை முட்டிக் கேழை தள்ளிவிட்டது. மற்றொன்றும் அறுத்துக் கொண்டு வந்து அவனைக் கொம்பால் கிழித்துக் கொன்றுவிட்டது. அதனால் சியாயமுள்ள விடத்துக் கடவுள் துணை செய்வாரென்பது விளங்குவதாம்.

ஒரு சலியாணச் சந்தை.

வயில்லாவுக்கு ஆறுமைல் தூரத்தில் உள்ள வரிபி என்னும் ஊரில் வருஷந்தோறும் ஒரு தடவை கல்யாணச் சந்தை யொன்று நடக்கிறது; அங்கே கல்யாணங்கள் முடித்துவைக்கிறார்கள். மனைவிகளை மாற்றிக்கொள்ளவும் கூடுமாம். ஒரு மனைவியின் விலை சராசரியில் 80 ரூபாயாகும். அந்தப்பிரதேசத்தில் ஸ்திரீ புருஷர்கள் ஒருவரை ஒருவர் தள்ளிவைப்ப தென்பது கிடையாதாம்.

இம்மாதிரியான வழக்கம் பேபிலோன் என்னும் பட்டணத்தில் முற்காலத்தில் நடந்து வந்ததாம். பேபிலோன்என்னும் பட்டணம் ஆசியத்தருக்கியில் இருந்தது. அது பூர்வீக காலத்தில் மிகவும் பிரபல மடைந்திருந்தது.

அங்கே கல்யாணச் சந்தையில் சிறு வயதுள்ள பெண்களையெல்லாம் கொண்டு வந்து ஏலம் போடுவார்களாம். சிரம்ப அழகு வாய்ந்த பெண்ணை முதலில் ஏலம் போடுவார்கள். யார் அதிகப்பணம் கொடுக்கிறானோ அவன் அந்தப் பெண்ணை அடைவான். அதற்குப்பின் சற்று அழகு குறைவாயுள்ள பெண்ணையும் அதற்குப்பின் படிப்படியாகக் குறைந்த அழகுள்ள ஒவ்வொரு பெண்ணையும் ஏலத்தில் விற்பார்கள். அழகு மிகவும் குறைவாகவும் 'தளுக்கு' கொஞ்சம்கூட இல்லாதவுமான பெண்களை சிரம்பவும் ஏழையாயிருப்பவர்கள் அடைவார்கள். விலைபோகாதப் பெண்களைப் பின்னாகளுக்கு இனமாகக் கொடுத்துவிடுவது முண்டு.

ஸ்திரீ நியாயாதிபதிகள்.

ஆஸ்டிரேலியாவில் 4 ஸ்திரீகள் சியா யாதிபதிகளாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கின்றார்கள். அவர்களுள் மூன்றுபேர் கலியாண மானவர்கள்; ஒருவர் கன்னிகை.

15,000 பவுன்.

இங்கிலாந்தில் காண்டர்பரியிலுள்ள (ஆர்ப்பிஷப்) பெரிய கிறிஸ்தவ குருவுக்கு வருஷத்திற்கு 15,000 பவுன் சம்பளம். அதாவது மாதம் 1,250 பவுன் அல்லது 18,750 ரூபாய்.

இங்கிலாந்தில் ஜெர்மன் ஆகிய விமானங்கள்.

சென்றவாரம் இங்கிலாந்தில் ஜெர்மன் ஆகிய விமானங்கள் பல இடங்களில் தாக்கியதால் மிகுந்த உயிர்ச்சேதமும் பொருட் சேதமும் நேர்ந்ததாகத் தெரிகிறது.

பூப் பிரதக்ஷணம்.

நியூஜிலாந்து தேசவாசியான மூர் என்பவர் 10 வருஷகாலத்தில் உலக முழுவதும் கால் நடையாய்ச்சுற்றி வருவதாக 6000 பவுன் பந்தயம் வைத்துக்கொண்டார். 1907-ம் வருஷம் பிரயாணமானார். இதுவரை ஐரோப்பா, ஆசியா ஆப்ரிகா மார்க்கமாக 60000 மைல் வரை நடந்திருக்கிறார். இவ்வருஷத்துடன் அவர்யாத்திரை முடிவு பெறும்.

ராக்பெல்லரின் செல்வம்.

அமெரிக்காவிலுள்ள பிரசித்திபெற்ற கோடசுரான ஜான். ராக்பெல்லரின் வருஷ வருமானம் 2 கோடியே 300 பவுன். இந்தக் கணக்குப்படி அவருக்குத் தினந்தோறும் 60,000 பவுனும், மணிதோறும் 2,289 பவுனும் கிடைக்கிறது. அவரது செல்வம் கிமிஷந்தோறும் 38 பவுன் வீதம் பெருகி வருகின்றது.

லண்டனில் வாயுபுகவான்.

சென்றவாரம் வியாழக்கிழமை இரவு லண்டனில் பயங்கரமான புயற்காற்றும் பெருமழையும் உண்டாய் 2 மணிநேரம் வரை பட்டணத்தைக் கலங்கச் செய்தன. அநேகவீடுகள் இடியால் சேதமடைந்தன. ட்ரபால்சர் ஸ்தூக்கம் மழையினால் பெரிய எரிபோலாய்விட்டது. தெருக்களெல்லாம் ஜலமயமாய் விட்டன.

ஒரு தாசில்தார் மாற்றப்பட்டார்.

ஈரோட்டில் சேது ஐயர் என்பவர் தாசில் தாராயிருந்தார். இவர் மிகுந்த நல்ல வரம். இவர் அன்னிபெசன்ட் அம் மாளைச் சேர்ந்த பிரம்ம ஞானசங்கத்தில் ஒரு மெம்பரென்று தெரிகிறது. இவர் திடீரென்று மாற்றப்பட்டிருக்கிறார். இப்பொழுது ஈரோட்டில் சுயராஜ்ய முயற்சியும் சுயராஜ்ய கொடிப்போடுதலும் மும்முர மாயிருப்பதால் அவர் ஒருகால் அதுகூலமாயிருப்பாரென்று கருதி அதிகாரிகள் அவரை உடுமலைப்பேட்டைக்கு மாற்றி விட்டார்கள் என்று ஊகிக்கவேண்டும்.

KALIYUGA 'KARNARS.'

கலியுகக் 'கர்ணர்'கள்.

இவர்கள் இன்னவர்களை என்பதை நாம் சொல்லாமலே நமது 'கல்பதரு'வின் அபிமானிகள் அறிந்து கொள்ளுவார்கள்; நம் பத்திரிகையின் முதற் சஞ்சிகையில் 'தேஹி' என்றார்க்கு 'நாஸ்தி' யென்று சொல்லாது பேருதவி செய்துவரும் இரு பிரதாக்களைக் குறித்துச் சொல்ல வாரம் பித்து இறுதியில் அவர்கள் ஸ்ரீமத் ராவ் ஸாஹிப் கலவலா கண்ணன் செட்டியாரும் ஸ்ரீமத் ராவ் ஸாஹிப் கலவலா ராமாநுஜம் செட்டியாரும் என்றும், அவர்களைக் குறித்து துண்கம்பாக்கத்தில் சுமார் 3 மாதங்களுக்கு முன் நமது கிழச்சிங்கமாம் டாக்

டர் ஸர் S. சுப்பிரமணியம்யர் பேசிய போது 'கலியுகக் கர்ணர்' எனக் சுட்டிக் காட்டி யுரையாடினாரென்றும் ஏற்கெனவே கூறியிருக்கிறோம். அப்பெயர் அச்சகோதரர்களுக்கு எவ்விதத்தும் பொருந்து மென்பதற்கு யாதொரு ஆகேஷையுமில்லை. பிரதாக்கள் செய்தவரும் தர்மங்கள் இரண்டொன்றல்ல; அனந்தமென்றே சொல்லவேண்டும். ஒரு பக்கம் கல்வி யபிவிருத்திக்கான பாடசாலைகள் ஒன்றுக்குப் பின் ஒன்றாக அச்சகோதரர் ஆதரணியில் உற்பவித்தும் கொண்டிருக்கின்றன; இன்னொரு பக்கம் இகத்தில் துன்புறும் ஜீவான்மாக்கள் தற்சால் சார்தியாய்த் துன்ப சிவாரணம் செய்துகொள்ளும்பொருட்டான சத்திரங்களைன்ன; மற்றொருபுறம் தேசபாஷாபி விருத்திக்கும் மதானுஸார சிரேஷ்டத்திற்கும் அனுசூனமான சிலையங்களைன்ன, இன்னுமோர் புறத்தில் ஜீவவாழ்க்கையை யல்லற்படுத்தும் பலவகைப்பட்ட வியாதிகளைக் கண்டிக்கும் ஆயுர்வேத சாஸ்திர விற்பன்னர்களான தன்வந்தரி முறைகளை முன்னிட்டு 'நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம்' என்று சொல்லும்படியான சிகிச்சாக் கிருஹங்கள் என்ன, இன்னும் இவைபோன்ற எத்தனையோ தர்மகாரியங்களில் தலையெடுத்துத் தருமதேவதை இக்கலியுகத்திலும் இல்லாமற் போகவில்லை யென எப்போர்ப்பட்ட கிருபண்ணும் சொல்லும்படி தம் கிரியைகளால் காட்டிவரும் நம் செட்டிச் சகோதரர்களின் சிறப்பே சிறப்பு! லக்ஷக் கடாஷு வீட்சண்யமும் பெரியோர்களது ஆசீர்வாத பலமும் சமானமானவர்களது வியப்பும், அரசாங்கத்தாரது அங்கீகரிப்பும் ஒன்று சேர்ந்து உருவாய்த் திரண்டு உலகத்தவர் போன்ற உத்தமப்பொன்மணிகளிற்ப்படிந்து துலங்கும் பழுதருச்சிகாமணிகளாக நம் நன்னகர் மத்தியில் நடுமாயக்களாய் விளங்குயிப் பிரதாக்களை ஸதாஸ்மரித்துக் கொண்டிருக்கும் லோபியும் 'கர்ண' ஞவானென்றால், பின்னும் அவர்களுடைய குண வச்சேஷங்களே யெடுத்துச் சொல்ல வார்த்தை யெதும் எமக்கு அகப்படவில்லை; எமது கையற்றும் ஓடவில்லை. சுருக்கிச் சொல்லுமிடத்து, நம் தேசவாஸிகள் அவர்களுக்குப் பலவிதங்களிலும் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள்; நம் மரசாங்கத்தார் அப்பிரதாக்களின் பரோபகாரங்களைப் பலவிதங்களிலும் அங்கீ

கரியாம்பு போகமாட்டார்; எனவே அங்கீகரிப்பி என்பதற்கு ஆகேஷையிலில்லை. மகாவிஷ்ணுவின் அம்சங்களான கண்ண பிரான் ராமபிரான் இவர்களுடைய திருவிளையாடல்களை நாம் படித்தும் கேட்டு மிருக்கிறோம். அவைகளில் சிற்சிலருக்கு மட்டும் அவ்வவதாரங்களின் மெய்மை நன்கு புலப்படும். உதாரணமாக, அர்ச்சுனன், விதுரர், பீஷ்மர், துரோணர், அசுவத்தாமா, தர்மர் இவர்களுக்குக் கண்ணன் விஷ்ணு வவதார மென்பதும், சுமித்திரை, ஸுமந்தர், விபீஷணர், குகன், ஆஞ்சனேயர், இவர்களுக்கு ராமபிரான் விஷ்ணு அவதார மென்பதும் நன்கு தெரியுமென்றே நம்மார் சொல்லமுடியும். பற்பல சமயங்களில் கிருஷ்ண பகவான் தம்மைச் சேர்ந்தோரிடத்துப் பேசுகையிலும், மேற்சொன்னவரிடத்துப் பேசுகையிலும் உள்ள வித்தியாசங்களை வேத வியாசரது கிரந்தத்திலிருந்தே தெரிந்துகொள்ளலாம். ராமபிரான், சுமித்திரை, சுமந்தர், விபீஷணர், முதலினோரிடம் உரையாடுகையில் அவர்கள் தன் உண்மையையறிந்தவர்களென்பதை முகக் குறியிலும் வார்த்தைப் பிரயோகத்திலும் செய்த நடவடிக்கைகளிலும் காட்டியிருக்கிறார்கள் என்று வால்மீகி முனிவர் பலவிடங்களில் பல சுலோகங்களினால் காட்டியிருக்கிறார். உலகிலுள்ளோர்க்கு அக்கிரந்தங்கள் எவ்வளவு தூரம் அவ்வவதார புருஷர்களது பிரபலயத்தையும் குணவிச்சேஷங்களையும் எடுத்துக் காட்டுகின்றனவோ அதுபோல இக்கலியுகத்தில் பிரதாக்களாகத் தோன்றியிருக்கும் ஸ்ரீமான்களான கண்ணன் செட்டியாரும் ராமாநுஜம் செட்டியாரும் இருக்கப் பெற்ற இச்சென்னைமா புரியின் பாக்கியத்தான் என்னே? இதன் மாட்சியே மாட்சி! இப்பாக்கியம் மற்றைச் சோதரர்க்கும் கிட்டுமாறு அப்பிரதாக்கள் ஆயுராசோக்கிய ஸம்பன்னர்களாக நீழிவாழ எம்ப்ரான் கஞ்சமலர்க் கண்ணனையும் கார் முகில் எழுந்திடில் வண்ணனையும் திரிகரண சத்தியாகப் பிரார்த்திப்போமாக. சுபம், சுபம்.

ஒரு ஜோதிஷ யந்திரம்.

சூரத்தில் நடந்த ஒரு கல்விக் கான் பரணை யொட்டி நடந்த பொருட்காழியில் ஓர் அற்புதமான ஜோதிஷயந்திரமும் வந்தது. அஃது அவ்வுரிலிருந்த வான்

சாஸ்திரியும் ஜோதிஷருமான ஒரு பண்டிதரால் சுமார் 400 வருஷங்களுக்குமுன் கண்டு பிடிக்கப்பட்டதாம். அது வானத்திலுள்ள நட்சத்திர மண்டலங்களின் போக்கைக் காட்டுகின்றதாம்.

இங்கிலாந்தில் வாயுபகவான்.

இங்கிலாந்தில் வாயுபகவானது அமூல் ஜாஸ்தியாயிருக்கிறது. அங்கு அடிக்கடி பெரும் புயற்காற்று அடிப்பதால் மிகுந்த உயிர்சேதமும் பொருட் சேதமும் ஏற்பட்டுவருகின்றன. சில தினங்களுக்குமுன் இங்கிலாந்து ஸ்காட்லாந்து, ஐயர்லாந்து முதலிய நாடுகளில் பெரும் புயற்காற்று அடித்ததென்றும் அது மணிக்கு நூறுமைல் வகையில் அடித்ததென்றும் அத்துடன் பெருமழையும் பெய்ததென்றும் தெரிகிறது. அதனால் சில விடங்களில் படகுவிபத்து நேர்த்திருக்கு மென்று தெரிகிறது. பழமரங்களுக்கும் பயிர்களுக்கும் மிகுந்த சேத முண்டாயிற்று.

9 அணு

சேமையில் செப்டம்பர்மாதம் 17-ந் தேதிக்கு மேல் ஒரு கால் ரொட்டியின் விலை 9 அணு விற்குமாம்!

நார்வே ராணியார்.

ஐரோப்பாவிலுள்ள ராணிகளில் நார்வே நாட்டு மகாராணியார் மிகவும் செட்டாய் வாழ்பவர். அவர் உடைகளுக்காக வருஷத்தில் 200 பவுண்ட்டும் செலவு செய்கின்றார்.

பெர்லினில் ஸ்திரீப் போலீஸார்.

பெர்லினிலில் ஸ்திரீப் போலீஸாரே இராக்காலத்தில் வீதிகளில் காவல் செய்கிறார்கள். அவர்களுடன் காவல் நாய்களும் வேலை செய்யும்.

30 லட்சம்.

ஐப்பானில் 30 லட்சம் குஷ்டரோகிகள் இருக்கிறார்கள் அவர்கள் சென்ற வருஷம் வரை அவர்கள் இஷ்டம்போல நாடுக்கும் திரிந்து கொண்டிருந்தனர். இப்பொழுது அவர்கள் தனி இடங்களில் அடங்கியிருக்கின்றனர்.

பிளேக்.

கோயம் புத்தூரையடுத்த சிக்கல்லூரில் பிளேக் கோயம் பரவியிருப்பதாகத் தெரிகிறது. சுமார் 60 பேர்வரை அந்த வியாதிக்கு இரையாய் விட்டனர். அதனால் அந்த கிராமம் காலிசெய்யப் பட்டிருக்கிறது.

வேடிக்கை.

ருஷியாவில் தலை நகரான பெட்ரிகிரேட் அடுத்த ஒரு இடத்தில் ஒருபெரிய வேடிக்கை பத்து நேர்த்தது. அதனால் ஒருபெரிய தீ விபத்து நேர்த்தது காலு தொழிற்சாலைகளும் அநேகவீடுகளும் நாசமாயின. சுமார் 120 பேர் இறந்தும் காயமடைந்தும் போயினர்.

REVIEW OF BOOKS.

புஸ்தக மதிப்புரை.

பெற்றமனம் பித்து:—இதில் பிள்ளையினிடம் அதிக வாஞ்சையுள்ள ஒரு கிராம முன்சிப் தன் பிள்ளையை வயை அவன் கோபித்தக்கொண்டு ஒடிவிட அதனால் அவர் படுத்துக்கமும் அவனைத் தேடப் போன ஆட்களின் வேடிக்கையான பேச்சுகளும் இன்னும் கிராம வாழ்க்கையைச் சேர்ந்த அநேக விஷயங்களும் அடங்கியுள்ளன. இதன் விலை அணு 2. வேண்டுவோர் ஐ. ஏ. வைத்தியராமன் அண்ட்கோ, 3, 4 கொண்டிசெட்டித்தெரு, சென்னை என்றெழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

ஹால்யமஞ்சர்:—இதில் அநேக வேடிக்கைக் கதைகளும் பள்ளிக்கூடங்களில் உபாதையார்கள் கேட்கும் கேள்விகளுக்குப் பிள்ளைகள் கூறும் பதில்களும், கோர்ட்களில் சாக்ஸிகள், வக்கீல்கள் முதலியவர்களுள் நடக்கும் வேடிக்கையான எம்பாஷன்களும், காதலர் காதலிகளுக்குள் ச்ருங்காரமான எம்பாஷன்களும், சலர் அசுட்டுத்தனமாய்ப்பேசும் பேச்சுகள் முதலிய 160 கதைகளும் எம்பாஷன்களும் அடங்கியுள்ளன. துக்கமடைந்தவனுக்கும் இதைப் படிக்க சிரப்பும் ஆனந்தமும் ஒருங்கேவரும் என்பதில் கொஞ்சமும் சந்தேகமில்லை. இதன் விலை அணு 5 தான். மேற் கூறிய விலாசத்துக்கே எழுதிப்பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

PART VIII.

MORAL STORIES.

நீதிக் கதைகள்.

சீலவதி.

(189-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

உதிகள் துடிக்கக் கண்கள் சிவக்க படபடவென்று பதட்டமாக வார்த்தைகளைக் கொட்டிக்கொடுத்து கணவனுடைய ஆவேசத்தைச் சீலவதி கண்டு பயந்து நெடுங்கி முகம்வெயர்க்க மெய்சோர கண்களினின்று நீர் வஸூர்த்தாரையாக வடிய சிறிதுநேரம் தன்னிலை தான்றியாது நின்றாள். பிறகு பதில் சொல்லாதிருந்தால் கணவனுடைய கோபம் இன்னமதிகமாகுமென்று நினைத்த அம்மாதா குனிந்த வண்ணமாகவே பிராணபதி, நான் என்ன தப்பிதஞ் செய்துவிட்டேன். என்ன பாபம் இப்போது நமக்கு லபித்துவிட்டது? எதைப்பற்றி நீங்கள் கோபிக்கிறீர்கள்? என்று மெதுவாகச் சொன்னாள். படபடத்து நிற்கும் துளசிராம் அப்போது கட்டைக்குரலுடன் 'உன்னுடைய நத்து எங்கே!' என்று இடியிடித்தாற்போல பேசிய ரைச்சலோடு கேட்டான். உடனே தானளித்த நத்தாபரணத்தின் ஞாபகம் அவளுக்கு வந்துவிட்டது. இன்னது செய்வதென்று தெரியவில்லை. ஒருவிசை அவளது சரீரம்னுக்கி வாரிப்போட்டது. இரண்டொரு நிமிஷங்கள் பிரமித்து நின்றாவிட்டாள். அவளது சரீரம் நூதன உணர்ச்சியினால் திகழ்ந்தது; மயிர்கள் மயிர்க்குச்செறிந்தன. தான் எந்த பிச்சைக் காரனிடம் நத்தைக் கழற்றிக்கொடுத்தாளோ அவனை இனி எவ்விடம் காண முடியும்? ஐயோ, இவ்விதம் தவித்துருகும் தெளர்ப்பாக்கியத்தை யடைந்திருக்கிறேனே யென்று பல பலவிதமாக அவளது மனம் ஊசலாடிக் கொண்டிருந்தது. அச்சமயத்திற் சீலவதியை எவராவது கண்டால் பெரிதும் பரிதாபப்படுவரென்பது நிச்சயம். அவள்தன் ஆவி பூதவுடலினின்று பிரிந்துபோகும் சமயம் வந்துவிட்டதெனக் கருதினாள். இருகன்னங்களிலும் கண்ணீர்த் திவிலைகள் முத்துமுத்தாக வழிந்து பாதத்தில் விழுந்து கொண்டிருந்தன. கணவன் கேட்ட கேழ்விக்கு இன்னபதில் சொல்லுவதென்று அறியாது தவித்த சீலவதி எல்லாம்வல்ல இறைவனே தன்னை இங் னனம் பரிசோதிப்பதாகக் கருதினாள். சாதாரணமான பிச்சைக்காரனாக இருந்தால் மற்றொருவனுடைய மனைவியிடம் இவ்வளவுதூரம் வாதாடி நின்றிருக்கமாட்டான். அவன் வெகுநேரம் பயயின்றி வாதாடியதனாலேயே கடவுளே தன்னைச்சோதிக்க வந்திருக்கக்கூடுமென்று மதித்தாள். மற்றும் சந்தியாசியாகத் தோன்றிய அப்பிச்சைக்காரனிடம் அவ்வளவு நேரம் தான் வாதாடிக் கொண்டிருந்ததையும் அவள் சிந்தித்தாள். வந்தவர் விட்டலதேவ

ரல்லாது வேறெவருமில்லையென்று கடைசியாக மனோதிடம் செய்துகொண்ட அம்மாதரான், அத்தேவரே தன்னை இந்நெருக்கடியான சமயத்திற் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தான்; ஆபத்தாந்தவா, அனாத ரகூதகா, பரந்தாமா, ஆதிமூலமே, என் ஹிருதய கமலவாசா, என்று கதறியழுத கஜேந்திரனை முதலவாயினின்று தப்புவிக்கவிலையா? வணங்காமுடி மன்னனும் துரியோதனனுக்குத் தம்பியான துச்யாஸனன் பாஞ்சாலியை ஏகவஸ்திர தாரியாயிருக்கையில் கௌரவர் ஸபைக்குச் சிகையைப் பிடித்துக் கொண்டுவந்து மானபங்கஞ் செய்யவிருந்த தறுவாயில் 'அக்ஷயம்' என்று அபயகரமளித்துப் பாஞ்சாலியின் மானங்காத்த மணிவண்ணை, கஞ்சமலர்க் கண்ணை, இக்கட்டான இச்சமயத்தில் என்னைப் பாதுகாப்பது உமது கடமை, என் பர்த்தாவுக்கு விரோதமாக யான் ஒன்றுஞ் செய்யவில்லையே. உமது கருணைக்குப் பாத்திரமாயின், கிருபை புரியுங்கள்; இல்லையேல் என்ன சிகை விதிக்கப்படவேண்டுமோ அவ்விதச் சிகைக்கு உட்படக் காத்திருக்கிறேன். பதிபக்தி, தெய்வபக்தி, மனுஷ்யபக்தி ஆகிய இவைகளை நான் ஒருபோதும் மறந்தவனல்ல. உங்களால் விதித்துச் சங்கற்பிக்கப்பட்ட கணவனுக்குச் செலுத்தவேண்டிய கடமையில் யான் எவ்விதத்தும் பின் வாங்கவில்லை. எம்பிரான் ஸ்ரீராமசந்திர மூர்த்தியின் தேவியாரான சீதா பிராட்டியாரையே மானஸீகமாக ஸ்தோத்தராஞ் செய்துகொண்டிருக்கிறேன். எத்தனையோ வழிகளில் அவதிப்படுவோரைக் காத்தருளிய உங்களுக்கு இச்சமயத்தில் என்னைக் காப்பது ஒரு சிரமமல்ல. 'திக்கற்றவர்க்குத் தெய்வமே துணை' யென்று சொல்வார்களே. அம்மொழி பொய்த்துவிட்டதா? விரோதிகளாயிருந்தபோதிலும் சரணாகதம் அடைந்துவிட்டால் அவர்களை ரக்ஷித்தருளும் பரப்பிரும்ம ஸ்வரூபியே, நானொரு திக்கற்ற அபலை. லோபமே உருவெடுத்த என் கணவனுடைய கேழ்விக்குப் பதில் சொல்லமுடியாது தலைகுனிந்து உருகுகின்றேன்' என்றிவ்விதமாக மனதில் தியானம் செய்துகொண்டே பதில் சொல்ல நாவெழாமல் கண்ணீர் உதிர்ந்துத் தலைகுனிந்த வண்ணமே சிலவதி சின்றுருந்தாள்.

(இன்னும் வரும்.)

ஸ்ரீ
* ஹரிஹரன்.

K. P. சேஷாத்ரி ஐயங்கார்.

முதல் அங்கம்.

இரண்டாம் களம்.

192-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி.)

இடம்: வசந்தசோலை.

காலம்: மாலை.

(ஸுரேந்திரனும் விசித்திரனும் பேசியவண்ணம் பிரவேசம்.)

ஸுரேந்திரன்:—எங்கே விதூஷகரே! இளவரசியிடத்திற்கு அழைத்துப் போகிறேனென்று சொல்லி எங்கேயோ அழைத்துச் செல்கின்றீரே! இதுதானா.

விசித்திரன்:—என்ன ஐயா! இதற்குள் அவசரமா? ஆக்கப் பொறுத்தது ஆறப் பொறுதுபோலும்.

ஸுரேந்திரன்:—சரி. எப்படியாவது எனக்கு இளவரசியாரின் தரிசனம் கிடைத்தால்போதும், எங்கு அழைத்தேகினும் வரச் சித்தமாயிருக்கிறேன்.

விசித்திரன்:—அப்படிச் சொல்லும். அதுதான் சரி. அந்த மாதிரி சொல்லாமல் என்னமோ ஒருவாறு சொன்னீரே. இருக்கட்டும் நீர் இங்கே தான் இருக்கவேண்டும். நான் சென்று இளவரசி யிங்கு வருகின்றார்களா என்பதைத்தெரிந்து வருகின்றேன்.

ஸுரேந்திரன்:—சீக்கிரம் வந்துவிடவேண்டும்.

விசித்திரன்:—யார், நான்தானே சீக்கிரம் வந்துவிடவேண்டும்.

ஸுரேந்திரன்:—இல்லை. ராஜகுமாரியை இங்கு விரைவினில் வருமாறு செய்ய வேண்டுகிறேன்.

விசித்திரன்:—ஏது! அப்புறம் நம்மபாடு திண்டாட்டந்தான். உங்கபாடு கொண்டாட்டந்தான். ஐயா நம்ம ஸ்திதி அப்படியாகிவிடக் கூடாது.

ஸுரேந்திரன்:—நண்பா! தாமதம் செய்யாதே. போய் சீக்கிரம் கண்டு வா.

விசித்திரன்:—சரிதான். முதலில் நிரப்ப மரியாதையாக இருந்துவிட்டு நாளாக நாளாக சமத்தவத்திற்கு வந்திருக்கிறது. இன்னும் கொஞ்சம் காலமானால் அடே பட்டத்திற்குள்ளாவேன் போலிருக்கிறது.

ஸுரேந்திரன்:—அப்படி யொருநாளும் ஆகாது. உன்னை என்னுயிரினும் மேலானதாக மதித்திருக்கின்றேன். ஆகையினால் சீக்கிரம்—.

விசித்திரன்:—சரி. உமதிஷ்டத்தை நான் ஏன் நஷ்டமாக்கவேண்டும்.

இதோ நிமிஷத்தில் மீண்டு வருகின்றேன் (செல்கை.)

(ஸுரேந்திரன் உலாகுகிறான் லலிதையும் விசித்திரனும் பிரவேசம்.)

லலிதை:—தெரியுமா உனக்கு அந்தப் பிரபுவை!

விசித்திரன்:—என்ன! எனக்கா அவரைத் தெரியாது உனக்குத்தான் தெரியாது.

லலிதை:—நான் அவரை அநேகதரம் கண்டிருக்கிறேன். அவர் எப்பொழுதும் இளவரசி மாடத்தருகே இருக்கக் கண்டேன். ஆனால் அவருடைய வேலை யின்னதென்றும், அவருடைய பெயர் இன்னதென்றும் எனக்குத் தெரியாது. ஆகவேதான் கேட்டேன். அதற்கு என்னமோ மாதிரி பதில் வருகிறதே.

விசித்திரன்:—என்ன லலிதா! இன்னும் மனம் வரவில்லையோ என்னை விவாகம்—

லலிதை:—என்ன, என்னசொன்னாய். அப்புறம் இளவரசியிடம் சொல்லி—

விசித்திரன்:—இல்லை. கோபம் ஏன் உனக்கு. நீ நல்லவளாயிற்றே. இன்று இளவரசி சோலைக்கு வரப் போகிறார்களா?

லலிதை:—ஆம். வரவேண்டுமென்றுதான் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ஸுரேந்திரன்:—(பெருமூச்சுவிட்டு) ஹா! ஹா! என்னருங்கண்மணி. (உலாவுகிறான்.)

விசித்திரன்:—பார்த்தாயா மூச்சுவிட்டதை. அம்மாதிரி இன்னும் இரண்டிதரம் விட்டால் அந்தக் காற்றில் நாமிருவரும் பஞ்சாய் பறக்க வேண்டியதுதான். எனக்குத் தெரிந்தமட்டில் அவர் ஒரு காம உன்மத்தன்.

லலிதை:—என்ன! நீசொல்வது எனக்கு விளங்கவில்லையே. என்ன அது. காம-உன்மத்தன்.

விசித்திரன்:—ஆம். அவர் ஓர் பெண்ணின்மீது பூரணமான காதல் கொண்டிருக்கிறார் என்றேன்.

லலிதை:—அதெப்படி உனக்குத் தெரியும்.

விசித்திரன்:—எனக்கா, எனக்கா எப்படித்தெரியும் என்கிறாய். இன்னாரோடு காதல் கொண்டிருக்கிறாரென்றும் எனக்குத் தெரியுமே. அதையும் சொல்லட்டோ.

லலிதை:—எதோ கொஞ்சம் சொல் பார்ப்போம்.

விசித்திரன்:—ஆனால் அருகேவா! காத்தோடுதான் சொல்லவேண்டும்.

(லலிதா அருகில்செல்ல விசித்திரன் மெதுவாகக் காதில் ஏதோ சொல்லல்.)

லலிதை:—என்ன இளவரசியோடா. நம் ஸுரோஜனியுடனா! (பொறுத்து அப்படித்தான் இருக்கும் இல்லாவிட்டால் அவர் நம்மாடத்தருகே இருப்பானேன். விசித்திர, உன்னை மறக்கவேமாட்டேன்.

(தொடரும்.)

THE MARRIAGE SACRAMENT.

விவாஹ ஸம்ஸ்காரம்.

கலியாண தட்புடல்.

(197-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

புத்தூர் மிராசு வீட்டில் கலியாணமென்ற பேச்சே எங்கும் பரவியிருந்தது. புத்தூருக்குப் பத்துமைல் தூரத்திருந்த கிராமங்களிலிருந்தும் பலபேர் கலியாண வேடிக்கை பார்க்க வந்திருந்தார்கள். அனேக கனவான்களும் தாசில்தார் முதலான உத்தியோகஸ்தர்களும் நாலு நாள் புத்தூரிலேயே முகாம் போட்டிருந்தார்கள். ஒரு நாள் சாயங்காலம் டிவிஷனல் ஆயிஸ்கூட விஜயம் செய்திருந்தார். எத்தனையோ வைதிகர்கள் தங்கள் தங்கள் குடும்பங்களோடுகூட சாப்பாட்டுக்கும் பூரி தகஷிணைக்குமாக வந்திருந்தார்கள். குளோப், ஸ்ஸ்தர்களின் பிரகாசமும் தோரணங்கள், வாழை கமுகு முதலான சப ருசு கங்களாக அலங்காரங்களெல்லாம் மிகவும் நேர்மையாய்ச் செய்யப்பட்டிருந்தன. இவற்றுள் ஏதேனும் ஒன்றைமட்டும் விவரித்துச் சொன்னால் மற்றுமுள்ளது எப்படியிருக்கும் என்பதை இதை வாசிப்போரே நன்கறியட்டும்.

முதல் முதல் வாத்தியங்கள் எங்கெங்கிருந்து வந்திருந்தனவென்றால் திருவையாற்றிலிருந்து ஒரு மேளகாரன் நாயனம், தஞ்சாவூர்த் தவல், திருக்கோடிக்காவல் பிடிஸ்; மைசூர் வீணை; இரண்டு பாடகர், ஒருவர் ராமநாதபுரத்திலிருந்தும் மற்றொருவர் பாலக்காட்டிலிருந்தும்; இரண்டு தாவிகள், ஒருத்தி பெங்களூரிலிருந்தும் மற்றொருத்தி திருவாலூரிலிருந்தும் வந்திருந்தார்கள். இவ்விதமாக சங்கீதக் கச்சேரிகளுக்காக வந்த ஒவ்வொருவரும் தத்தம் விதத்தியில் பெயரும் புகழும் படைத்துப் பிரக்கியாதி பெற்றவர்கள். இதோடுகூட சென்னையிலிருந்து பாண்டிவாத்தியமும் வந்திருந்தது. கலியாணம் நாலு நாடும் புத்தூர் திமிலோகமாயிருந்தது. பாட்டுக் கச்சேரி யொருபுறம், வீணைக்கச்சேரி மற்றொருபுறம், சதிர்க்கச்சேரி இன்னொருபுறம், அபிநயக்கச்சேரி பின்னுமோர் புறம், மேளக்கச்சேரி மத்தியானம்; பிடிஸ் கச்சேரி ராத்திரி; இம்மாதிரியாக குதூகலம் கிரம்பியிருந்தது. தாவிகளாடிய சதிர்க்கச்சேரிகளிலே தான் பலபேர்க்குப் பிரியமதிக மிருந்ததாகத் தோன்றியது.

மூன்று நாள் கலியாணம் முடிந்து நான்காம் நாள் இரவில் 8 மணிசுமாருக்கு மகாதேவய்யர் வீட்டுக் கலியாணப்பந்தலிலிருந்து ஊர்கோலம் புறப்பட்டது. வீதியினிருசருகிலும் தீவட்டி விளக்குகள் குப்புபென்று கொழுந்து விட்டெரிந்து கொண்டிருக்கின்றன. மத்தாப்பு வெளிச்சம் விதம்விதமாய் எழும்புகின்றன. அவுட்வாணம், சீர்வாணம் முதலான வாணவேடிக்கைகள் முன்னும் பின்னுமாய் நடக்கின்றன. அவரவர் தத்தம் வாத்தியங்களைக் கோஷிக்கின்றனர். ஆரம்பத்தில் மதிராஸ் பாண்டு மிக்க மனோஹரமாய் கோஷித்துச் செல்லுகிறது. அதற்கடுத்தது வாணவேடிக்கை; இதைச்சுற்றிலும் சிலர் வேடிக்கை பார்த்துச் செல்லுகிறார்கள். இதற்குப்பின் திருவையாறு நாயனக்காரனும் தஞ்சாவூர் தவலும் தடலடி யடிக்கிறார்கள். என்னு விழுவதற்கிடமில்லாமல் இவர்களைச் சுற்றிக்கொண்டு புத்தூர் வைதிகர்களும் அதன் சுற்று வட்டக்கிராமங்களிலிருந்து வந்திருக்கும் வைதிகர்களும் மெய்ம்மறந்து வாய்புதைத்து தம் கவன முழுவதையும் நாயனத்தின் நளினமான கானரஸத்தில் ஆழ்த்தி நிற்கின்றனர். 'தத்தலாம் க்ருதின் னத்திம்' என்று தவல்காரன் தஞ்சாமிருதமாய் அடிக்கும் வாத்தியத்தைக் கண்டு மனமகிழ்ந்து தலையசைத்தவாறே திறந்தவாயும் பிடித்த மூச்சுமாய்

வின்றனர் பலர். இதற்கடுத்தது வந்தனர் நாட்டியப்பெண்களிருவரும். இவர்களைச் சுற்றிலும் நான் கீயென்று முந்தி ஒருவர்மீதொருவர் இடித்துக்கொண்டு வீற்கிருர் கள். இந்த நாட்டியப் பெண்களின் ஆடலாகட்டும் பாடலாகட்டும் சமீபத்திருக்கும் இரண்டொருவருக்குமட்டும் தெரியுமேயல்லாது, ஊர்கோல் பேரிரைச்சலில் மற்ற வர்க்குக் கேட்குமென்று ஸ்வப்பனத்தில் கூட எண்ணவேண்டுமெனில்லை. இவர்களுக்குப் பின்னாகத்தான் புஷ்பப்பல்லக்கு வெகு திவ்யமாய்த் தோரணங்களோடும் புஷ்பச் செண்டுகளோடும் குஞ்சலங்களோடும் ரமணியமாய் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருந்தது. எப்பிறத் திருப்பினாலும், அவரவரது பிரதிபிம்பத்தைக் காட்டக்கூடிய கண்ணாடிகளாலும் அப்பல் லக்கில் வேலை செய்திருந்தார்கள். இப்பல்லக்கை நல்ல உருண்டு திரண்ட புஜங்கள் கொண்டு பலிஷ்டராய் விளங்கிய பதினாறு பேர்கள் ஊக்கிச் செல்லுகிறார்கள். மாப்பிள் னையும், பெண்ணும் எதிரும்புகிறமாய் இரண்டு நாற்காலிகளில் உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள். நல்ல வெவ்வேட்டில் துய்யாவும் சரிகையும் வைத்துத் தைத்த உடுப்பை அணிந்து கொண்டிருக்கிறான் மாப்பிள்ளை. உச்சிமுதல் உன்னம்கால் வரையில் பெண்ணுக்கும் அலங்காரம் செய்திருக்கிறார்கள். மாப்பிள்ளைக்கு இழைப்பு வேலை செய்த வெவ்வேட் குல்லாயும் பூப்பதிப்பித்த வெவ்வேட் ஜோடுகளும் அந்தப் பிரகாசத்தில் ஜோதிரவியத் மாய் விளங்கின. இந்தப் பல்லக்குக்குப் பின்னால் மகாதேவய்யர் குடும்ப ஸ்திரீகளும் மற்றும் சம்மந்தியாத்து ஸ்திரீகளும், கிராமத்திலுள்ள இதர மாதர்களும் வாரியெடுத்தத் கட்டிய பின்னலுடனும் வாயிற் வெற்றிலையை யடக்கிக் கொண்டு காஞ்சீபுரம் புடவை, மேக வர்ணப் புடவை, குறநாட்டு ரலிக்கை, பரூரஸ் முதலிய வஸ்திரதாரிகளாய் ஆப ரணலங்கிருதம் பூண்டவராய்த் தட்டுகளில் வெற்றிலை பாக்கு கற்கண்டு, சந்தனம் புஷ்பம் முதலியவைகளைத் தாங்கித் தமாஷாய்ப் பேசிச் சிரித்தாடிப் பரிகாசஞ்செய்து கொண்டு வருகின்றனர். அதற்குப் பின் இருவர் நகராவை ஒரு வண்டியில் ஏற்றி இர ண்டு கொம்புகளினால் அதன் தோல்புறத்தில் 'டப்டப' என்று கெடியோசை செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். என்கே பார்த்தாலுந் தீவட்டிகள்; கையில் ஒரு கலயத்துடன் ஒருவன் ஒவ்வொரு தீவட்டியுண்டை போய்ப் போய்வருகிறான்; கூட்டத் தவர்க்கெல் லாம் சந்தன தாம்பூலாதிகள் நாட்டியாய் வழங்கப்பட்டன. சந்தனம் பூசா மார்க்பயாவது வெற்றிலை ரங்கேருத வாய்பயாவது அக்கூட்டத்தினுள் காண்பதரிதென்றால் ஊர்கோ லம் எவ்விதமிருந்திருக்குமென்பதை வாசிப்போரே அறியட்டும்.

துன்பக்கடலில் இன்பம் மெண்டினால் வருமா?

கலியாணத்தின் முதல் நாள் இரவிலிருந்து மற்றொரு விஷயமும் மாப்பிள்ளை சேஷுவின் மனத்தைக் கரையவடித்தது. சேஷுவாக்கு நல்ல யெனவன வயசு. இவ் வயசில் தான் அன்பென்பதும் பட்சமென்பதும் பிரியமென்பதும் ஒருவனுடைய ஹ்ரு தயகமலத்தில் பதிவதாகும். அவ்விதம் பதிந்தால் அது பசுமரத்தாணிபோலிருக்குமே யல்லாது சாதாரண உருத்துப்போன தூணில் அறைபடும் மறைபோலிராது. எனவே வாலிப வயவில் ஒருவனுடைய மனவியில் எதுபடுமோ அது மிக்க உறுதியாயிருக்கு மென்பதற்குத் தடையிலில்லை. வாலிபப் பருவம் எதற்குந் துணிவுறும்காலம்; காற்றுப் பளிக்குச் சிறிதும் அஞ்சாக்காலம். வயற்கரையில் விழுந்து உறங்கும்காலம்; கைப்பி ரம்புக்கொண்டு கடவோரஞ் செல்லும்காலமும் அதுவே. கண் மையிடுவதும், புருகப்படுவது மென்றும் நெற்றியில் ஊசிப்பொட்டு மிடுவதும் அக்காலத்தில் தான். ஸர்வேசுவரனால் சங்கற்பித்தள்ள ஆசையென்பது அப்பருவத்திற் கெடுத்தது. அதுவே மாரண்கணையால் மருங்கிவிழிப்பதும். மேலேசொல்லிய பிரகாரம் முதலாளியில் தாவிட்குள் இருவர்

நாட்டியமாடினர். வெகுவாய்ப் பெண்களுந் தாவியே மிகவும் அழகாயும் பார்ப்போரை மயக்கவல்ல செளந்தர்யமுடையவனாயும் இருந்தனர். அவன் நாட்டியமாடினபோது தன் முழு கவனத்தையும் மாப்பிள்ளையின்மீது செலுத்தியதுபோல் முகஜாடையாலும் கண் ஜாடையாலும் பாவினசெய்து முன்வரிசைப் பற்கள் சிறிது தெரியவும் கண்கள் அரைமூட்டமாய் மூடினதும் மூடாததுமாகப் புன்சிரிப்புச் சிரித்து பரத சாஸ்திரப் பயிற்சியில் தான் திறமை கொண்டவன் என்பதைத் தன் பாதச்சிலம்பு கலீர் கலீர் என் பதனால் தெரிவித்து ஆடிக் கூடியிருந்தார் அனைவரையும் தன்வசமாக்கும் தருணீ மணியோவென்று திகைக்கும் வண்ணம் பாடலோடு ஆடலைப் பகட்டாய்க் காட்ட, மாப் பிள்ளையின் மனம் முழுவதும் அந்த பெண்களுந் கண்ணிகையின்மீது சென்றவிட் டது. அவன் ஆடிக் கொண்டு வரும் ஒவ்வொரு தடவையிலும் அவனது முந்தாணி மாப்பிள்ளையின்மீது பட்டதும் பாதததுமாய்ச் சென்றது. அவனது இனிய குரலோசை யைக் கேட்கக்கேட்க மாப்பிள்ளையின் மனம் புனகிதமாகின்றது. தனக்குள் ஏதோ ஒரு வகை யுணர்ச்சியுண்டானதாகத் தெரிந்துகொண்டான் சிறுவன். அவ்வுணர்ச்சி இத் தன்மையதென்று அவனால் சொல்லக்கூடவில்லை. அவனுடைய 'சாக சக்ய'ங்களை அது பரியந்தம் அவன் அறியாதவன்; ஆதலால் அவனுக்குண்டான உணர்ச்சி, எதிரில் நாட்டியஞ்செய்யும் ஸ்திரீயினாலேயே யென்பதை யுந் தெரிந்துக்கொண்டான். இவ்வித மாக ஒருமணிநேரம் நாட்டியமானபின்பு மாமனார் மகாதேவய்யர் தன் மாப்பிள்ளையிடத் தும் பெண்ணிடத்தும் ஒவ்வொரு பவுன் கொடுத்து அப்பவுன்களை முறையே இரண்டு தாவிட்களுக்கும் இடையாய் அளிக்கும்படி சொல்ல, மாப்பிள்ளை சேஷுவ எந்த தாவி யின்மீது மனம் வைத்தனாலே அந்த தாவிடாகிற பெண்களுராளே அவனிடமும், திரு வாலுரான் பெண்ணிடமும் இனம் வாங்கச் சென்றார்கள். சுவரனைக் கையில் வாங்கும் போது மாப்பிள்ளையின் கையில் தன்னுடைய விரல்படும்படி பெண்களுரான் வெகு தந் திரமாய்ப் பெற்றான். ஏதோ தெரியாமல் அவன் கை நம்மீது இடித்து விட்டதென்று அவன் கீனைத்திருந்தாலானும், அவனது உள்ளத்துள் அக்கண்ணிகையின் ஸ்பரிசத்தி னால், மேற்சொன்ன வண்ணம் ஒருவகையுணர்ச்சி பிராப்தமாயிற்று. அவன் சுவரனை மாப்பிள்ளையின் கையிலிருந்து பெற்றதும் புன்சிரிப்புடன் தலை வணங்கிக் கைகூப்பிக் கும்பிட்டுப் பின் நகர்ந்தான். அவ்விதம் நகர்ந்தபோது அவன் மட்டும் நகர்ந்தான் என்று சொல்வதற்கில்லை. மாப்பிள்ளையின் மனதையும் கொண்டு சென்று விட்டான். அன்று முதல் அவனுக்கு அவன் மீதில் அபிலாஷையுண்டாகி விட்டது. பின்னிரண்டு நாள் லும் அவன் ரூபகமே அவனுக்கு. நான்காம் நாள் ஊர்கோலத்தின் போது தனக்கெதி ரில் வீற்றிருந்த தன் பெண்டாட்டியையும் தன் முன் நாட்டியமாடிய தாவிடையையும் ஒப் பிட்டுப் பார்த்தபோது, தாவிடையினுடைய சுந்தரமான வதனத்திற்குத் தன் மனையா ளுடைய கோரமுகம் ஒருபோதும் சீடாகாதென்று செவ்வையாய்த் தெரிந்து கோபங் கொண்டு, இக்கலியாணம் ஏன் நடக்கவேண்டும் என்று தன்னறியாமலே மனைவியைப் பார்த்துக் கேட்டான்.

தன் நாயகன் தன்னுடன் இவ்விதம் பேசுவான் என்று பெண் எதிர்பார்க்கவில்லை. எனினும் அவனுடைய குரல் தன் செவியிற் பட்டதும் தலை கீமிர்ந்து கணவனைப் பார்த்து அவனுடைய சுந்தரமான வதனத்தை உற்று நோக்கி அக்கூட்டத்தினுடைய எவ்விதம் ஸமரஸமாய் ஒருவருக்கொருவர் பேசிக்கொள்வது என்று சிறிது அச்சமுற் றுள். அப்படிப் பேசிக்கொண்டால் சுற்றிலுமுள்ளவா கணம் பரிசுப்பாகவே யென் றும் காணமுற்றான். மேலும் தன் கணவன் சொன்னது தெனியாய் அவன் காதுில் விழாதபடியல்லாமல் சமீபந் பார்த்த அவன் அவன் கேட்டதற்குப் பதிலுத்தரமாக 'என்ன' என்று.

“இந்தக் கலியாணத்தை உன் தகப்பனார் எதற்காகச் செய்யவேண்டும்?”

“ஏன், உங்களுக்கு இது பிரியமில்லையா!”

“பிரியமா, சை, எனக்கு இது மிக்க வெறுப்பாயிருக்கிறது. இங்கிருப்பதைக் காட்டிலும் ஒரு சமுத்திரத்தின் அடிப்புறத்தில் இருந்தால் நலமென்று தோன்றுகிறது.”

“அப்படியானால், இதற்கு முதன் முதல் ஏன் சம்மதித்தீர்?”

“நான் ஒருபோதும் சம்மதிக்கவேயில்லை. பலவந்தத்தினாலேயே இது நடந்தேறியது. தேகத்திலும் மனவிலுமாக என்னை விற்று விட்டார்களே.”

இவ்வார்த்தைகளைக் கேட்டதும் பெண்ணுக்கு ஒன்றுத் தோன்றாமல் சிறிது நேரம் மலங்கமலங்க விழித்துப் பிறகு “உமக்கு என்னைக் கண்டால் வெறுப்பாயிருக்கிறதா அல்லது சீர்கள் சரியானபடியில்லையென்ற கோபமா” என்றான்.

“சீருமாச்சு, சீருமாச்சு; உன் சீரைக்கொண்டுபோய் உடைப்பில்போடு. அந்தப் படுபாவிச் சீரினாலேயே என் முழு சுதந்திரமும் கெட்டுப்போச்சது; நான் அடையக்கூடிய இனப மெல்லாம் துன்பமாய் முடிந்தது. சீரைக் கொடுத்தல்லவோ என்னை ஏமாற்றிவிட்டார்கள். இந்த முழு விவகாரத்தையும் நான் வெறுக்கிறேன். உன்னைக் கண்டால் எனக்குக் கொஞ்சங்கூடப் பிடிக்கவேயில்லை. உன்னைக் கலியாணஞ் செய்து கொண்டதைக் காட்டிலும் அதோ அங்கே சீர்க்கிரளே தேவதாவி அவளைக் கலியாணஞ் செய்து கொண்டிருப்பேனாயின் சீரம்ப சந்தோஷமாயிருக்கும்” என்றான்.

இவ்வார்த்தைகளைக் கேட்ட மண்பெண்ணின் மனம் கசிந்துருகியது. கண்களினின்றும் நீர் தாரையாய் பெருகி வடியலாயிற்று. இருகண்ண்களிலும் முத்து முத்தாய்க் கண்ணீர் திவிலைகள் வடிந்துகொண்டிருக்கின்றன. அவ்வெளிய பெண்ணுக்கு ஒருவிதமான பீதி ஏற்பட்டுவிட்டது. யாதொரு பழிபாவத்திற்கும் உள்ளாகாத அவ்வெளிய மன்கையின் இருதயமலத்தில் குடு போட்டதுபோல் தன் கணவனது வார்த்தைகள் பாய்ந்தன. சிறிதுநேரம் அவனுடைய முகத்தைக் குறிப்பாய் உற்று நோக்கினன். கணவனோ மனதைக் கொள்ளைக்கொள்ளும் தேவதாவியின்மீது கண்ணோக்கமாயிருக்கிறான்; மனைவி கண்ணீர் வடிக்கின்றாளே யென்ற இரக்கமில்லை அவனுக்கு. இதையெல்லாம் கவனித்தக் கொண்டிருந்த அப்பெண்மணிக்குப் பிறகு மனந் தாங்காமல் விசனத்தினால் யாதென்றும் பேசமுடியாமல் அவளைப்பார்த்து “ஐயோ, அப்புடிப் பேசாதேயுங்கள், அவளைக் கவனித்துப் பார்க்காதேயுங்கள்; என்னைப்பார்த்துக் காருங்கள்” என்று குழந்தை பேசுவதுபோல் குளறவும், அவன் வாஞ்சையாயிருப்பதை யொப்பத் திரும்பினான். அவ்வெளிய பெண்மணிக்கு மனத்தயரம் உண்டாகும் படி தான் வார்த்தையாடினதைக் குறித்துத் தனக்குள்ளேயே விசனித்துப் பிறகு சிறிது மனோதிடத்துடன் ‘உன்னைக் கடிந்துகொள்வதில் யாது பயன்? என்னைப் போலவே நீயும் தூர்த்தசையில் அகப்பட்டவனாகினாய்’ என்னைப்பார்க்கிலும் நல்லதாயுள்ள வரன்களைத்தேடி உன் தகப்பனார் உனக்குக் கலியாணஞ்செய்து வைத்திருக்கலாம். அப்போர்ப்பட்ட வரன்கள் இம்மாதிரியான வெகுமதிகளைப் பெற்றுக்கொள்ளவும் சித்தமாயிருப்பார்கள். ஆயினும் என் செய்வது! இதெல்லாம் ஒரு பெரிய தவறு; சொல்லமுடியாத தவறு; இரண்டு யெளவனஸ்தர்களை அவர்களது கால முழுவதும் துக்கசாகரத்தில் அமிழ்த்து விடக்கூடாது செய்தது முன் யோசனையில்லாததைத் தவிர வேறில்லை” என்று கூறினான்.

இவன் சொன்னது இன்னதென்று அவனால் அறியக்கூடவில்லை. தாங்கள் கூறியதற்கு விளக்கவல்லவென்று பெண்கேட்டும், அவன் யாதொருபதிலும் சொல்லாமல் சிறிது நேரம் சும்மாயிருந்து, உளர்கோலம் முடியும் பரியந்தம் தன் மனதிற்குள் என்னென்னவோ களைத்தவாறே யருந்தான்.

(இன்னும் வரும்.)

L. அனந்தியர்.

தகவல்களையெனக்காப்பதம்-கடிக்க கதகலயத்தம்-ஓடுகது

தகவல்களையெனக்காப்பதம்-கடிக்க கதகலயத்தம்-ஓடுகது

தகவல்களையெனக்காப்பதம்-கடிக்க கதகலயத்தம்-ஓடுகது

தகவல்களையெனக்காப்பதம்-கடிக்க கதகலயத்தம்-ஓடுகது

தகவல்களையெனக்காப்பதம்-கடிக்க கதகலயத்தம்-ஓடுகது

தகவல்களையெனக்காப்பதம்-கடிக்க கதகலயத்தம்-ஓடுகது

தகவல்களையெனக்காப்பதம்-கடிக்க கதகலயத்தம்-ஓடுகது

தகவல்களையெனக்காப்பதம்-கடிக்க கதகலயத்தம்-ஓடுகது

தகவல்களையெனக்காப்பதம்-கடிக்க கதகலயத்தம்-ஓடுகது

தகவல்களையெனக்காப்பதம்-கடிக்க கதகலயத்தம்-ஓடுகது

தகவல்களையெனக்காப்பதம்-கடிக்க கதகலயத்தம்-ஓடுகது

தகவல்களையெனக்காப்பதம்-கடிக்க கதகலயத்தம்-ஓடுகது

தகவல்களையெனக்காப்பதம்-கடிக்க கதகலயத்தம்-ஓடுகது

தகவல்களையெனக்காப்பதம்-கடிக்க கதகலயத்தம்-ஓடுகது

தகவல்களையெனக்காப்பதம்-கடிக்க கதகலயத்தம்-ஓடுகது

தகவல்களையெனக்காப்பதம்-கடிக்க கதகலயத்தம்-ஓடுகது

தகவல்களையெனக்காப்பதம்-கடிக்க கதகலயத்தம்-ஓடுகது

தகவல்களையெனக்காப்பதம்-கடிக்க கதகலயத்தம்-ஓடுகது

தகவல்களையெனக்காப்பதம்-கடிக்க கதகலயத்தம்-ஓடுகது

தகவல்களையெனக்காப்பதம்-கடிக்க கதகலயத்தம்-ஓடுகது

தகவல்களையெனக்காப்பதம்-கடிக்க கதகலயத்தம்-ஓடுகது

தகவல்களையெனக்காப்பதம்-கடிக்க கதகலயத்தம்-ஓடுகது

தகவல்களையெனக்காப்பதம்-கடிக்க கதகலயத்தம்-ஓடுகது

தகவல்களையெனக்காப்பதம்-கடிக்க கதகலயத்தம்-ஓடுகது

தகவல்களையெனக்காப்பதம்-கடிக்க கதகலயத்தம்-ஓடுகது

தகவல்களையெனக்காப்பதம்-கடிக்க கதகலயத்தம்-ஓடுகது

தகவல்களையெனக்காப்பதம்-கடிக்க கதகலயத்தம்-ஓடுகது

தகவல்களையெனக்காப்பதம்-கடிக்க கதகலயத்தம்-ஓடுகது

தகவல்களையெனக்காப்பதம்-கடிக்க கதகலயத்தம்-ஓடுகது

தகவல்களையெனக்காப்பதம்-கடிக்க கதகலயத்தம்-ஓடுகது

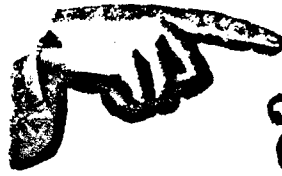
தகவல்களையெனக்காப்பதம்-கடிக்க கதகலயத்தம்-ஓடுகது

தகவல்களையெனக்காப்பதம்-கடிக்க கதகலயத்தம்-ஓடுகது

கிரிமினல் வியவஹார ஸங்கிரஹம்.

எல்லாக் கிரிமினல் சட்டதிட்டங்களையும் அடங்கியதும் ராயல் 450-பக்கங்களுக்கு மேல் அடங்கியதும் பூரா காலிக்கோத் துணியினால் பைண்டு செய்யப்பட்டு தங்ககிண்டி கொடுக்கப்பட்டதும், மாட்சிமை தங்கிய கவர்ன்மெண்டார் அவர்கள், கனம் ஹைக்கோர்ட்டு ஜட்ஜிகள் முதலியவர்களாலும் நன்கு மதிக்கப்பட்டு நற்சாட்சி பத்திரம் அளிக்கப்பட்டது. 33 வருஷம் கிரிமினல் பிராக்டிஸ்செய்த உலகறிந்த ஓர் வக்கீலால் எழுதப்பட்டது.

சில பிரதிகள்தானிருக்கின்றன. இனி அச்சிடப்படமாட்டா இதன் விலை, ரூ. 2-8-0. தபால் சார்ஜ் பிரத்தியேகம். வேண்டுவோர் "கல்பதரு" ஆபீசு மாணேஜருக்கு எழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளவும்.

இதுதான் உங்களுக்கு வேண்டியது

டாக்டர் பார்த் என்பவரின் சர்வ படை சங்காரியை யுபயோகித்தால் எவ்விதத்திலும் தீராத படைகள், மேகப்படைகள், தடிப்பு படைகள், படர்தாமரை, எச்சிற்பேம்பல் இன்னும் அநேகவித படைகள், தேம்பல்

கள், வண்டுகடி, தேக ஊரல், நமைச்சல், சொறி இவைகளைவல்லாம் கண்டிப்பாய் குணமாகிவிடும். இம்மருந்தின் ஆச்சரியமான குணமாவது வெகு சீக்கிரத்தில் குணமாகி மறு படியும் வராதபடிக்குச் செய்யும். இக்குணத்தைத் தான் ஒவ்வொருவரும் நன்றாய்க் கவனியுங்கள். இதர படை மருந்துகளைப் போலல்லாமல் எக்காலத்திலும் திரும்ப வராத படிக்குச் செய்யும். பெரியகுளம் மிஸ்டர் அருணாசலம் செட்டியார் பின்வருமாறு எழுதுகிறார்:—"தங்களுடைய டாக்டர் பார்த் என்பவரின் சர்வபடை சங்காரிக்கு ஒன்றையும் ஈடாகச் சொல்லமுடியாது. நான் இது பரிசுத்தம் அநேகரிடத்தில் பணத்தைச் செலவு செய்து மருந்து உபயோகித்ததில் ஒன்றிலும் சுகப்படாமல் தங்களுடைய மருந்தே என்னுடைய அசங்கிதமான தேமல்களையெல்லாம் 3 நாளில் தீர்த்துவிட்டது." இம்மாதிரி வேண்டிய நற்சாட்சிப் பத்திரங்கள் இருக்கின்றன. டப்பி 1-க்கு அனா 12. தபால் பாக்கி கலி பிரத்தியேகம்.

வேண்டுவோர்:—பி. எஸ். பொம்மையா அண்ட் கோ.,

52, செம்புதாஸ் தெருவு, மதராஸ் என்றெழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளவும்.

N. வேங்கடராயலு அண்டு ஸன்.,

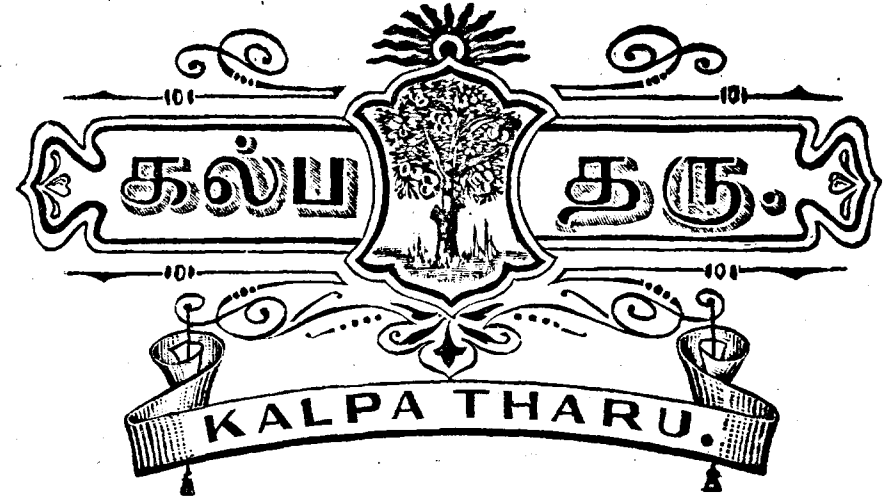
புத்தக வியாபாரிகள், 87, ராமசாமித்தேர், முத்தியாலுப்பேட்டை, சென்னை.

BOOKS SUITABLE FOR SCHOOL AND HOME READING

All Approved by Text-Book Committee.

ஸரஸ்வதி ... 2 0	கண்களின் பயன் ... 1 0	படி கலை ... 1 6
ஸுலோசனை ... 2 0	எறும்பின் அனுபவங்கள் ... 2 0	வசித்திர வைத்தியன். 2 0
இட்பார்க்கு இட்பாடு ... 1 0	நற்கிரன் ... 1 0	பொனமான் ... 1 0
பயன் ... 1 0	பஷ்மன் ... 1 0	கோமளாங்கு ... 1 0
ஊக்கமே உயிர்த்துணை 1 0	பரதன் ... 2 0	பொரிய மணி தனு ... 1 0
கனகாங்கு ... 4 0	கௌசல்யாதேவி ... 2 0	பையன் ... 0 6
பம்பண்ணன் ... 1 0	கலைசங்கரத்தேவி ... 2 0	இரண்டு நாய்களின் கதை ... 1 6
மீனாகுபி ... 1 0	கலைசங்கரத்தேவி ... 2 0	

ஸ்ரீராமஜயம்.

அறிவு வளர்ச்சிக்கான ஓர் மாதாந்தத் தமிழ்ப் பத்திரிகை.

புத்தகம் 1. } பிங்களஸ் அற்பசி-OCTOBER., 1917. } ஸஞ்சிகை 8.
Vol. 1. } No. 8.

PART I.

THE BRITISH ARMY—THE WAY OF THE RECRUIT.

பிரிடிஷ் சைன்யம்—ரிக்ரூட் நடக்கவேண்டிய க்ரமம்.

ரிக்ரூட்டின் பயிற்சி.

(201-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

ஒரு விவிலியனுக்கு அவனுடைய வேலையில் இஷ்டமில்லாமற் போமாயின் எச்சமயத்திலும் அவ்வேலையை விட்டுவர அவனுல் முடியும். அவனுடைய எஜமானர்களாயினார்க்குத் திருப்தி செய்யமுடியாதவாறு விவிலி உத்யோகத்திலிருப்பவன் நடந்துகொண்டால், மேலதிகாரிகள் அவனை எச்சரித்தாவது விடுகிறார்கள்; வேலையிலிருந்து நீக்கியாவது போடுகிறார்கள். சைன்யத்திலோ அப்படியல்ல; ராணுவத்திற் சேர்ந்த ஒரு ரிக்ரூட்டிற்கு அவனுடைய வேலை வெறுப்பாகக் காணுமிடத்து, அவ்வெறுப்பை வெளிக் குக் காட்டாத கட்டி தூரத்தில் வைக்கவேண்டுமே யல்லாது நிதர்சித்துக் குறிக்கலாகாது. வேலையைச் செய்துகொண்டே போக வேண்டும். ரெஜிமெண்டல் அதிகாரிகள் ஒரு ரிக்ரூட்டின் வேலை அதிருப்திகரமாயிருக்கக் காணின், அவனை எச்சரிப்பதற்கும், வேலையிலிருந்து நீக்குவதற்கும் முந்தி, அவன் காட்டிய அதிருப்திக்கும் அசிரத்தைக்குமாக

அவனுக்கு வெவ்வேறு மாதிரியான சினை விதிப்பார்கள். பொதுவாகப் புதிய ரிக்ரூட்டுகளுக்குத்தான் இச்சினைகள் அதிகமிருக்கும்; ஏனென்றால் ராணுவத்திற் சேர்ந்து பழைய பழைய ஸோல்ஜருக்கு இதிகைச் செய்யவேண்டும், இதிகை விட்டுவிடவேண்டும் என்பது நன்றாகத் தெரியுமாதலால் அவன் ஸமயானுஸாரத்தைத் தழுவிப்போய் விடுவான். ராணுவத்தில் குற்றம் என்று சொல்லப்படும் முக்கால்வாசித் காரியங்கள் லிவில் இலாகாவில் குற்றங்களாக மதிக்கப்படமாட்டா. உதாரணமாக, ஒரு ரிக்ரூட்டானவன் தான் இருக்கும் அறைப் பாதகாப்பாளியாகிற் கார்ப்போலையும், 'ட்ரில்' பயிலுவிக்கும் ட்ரில் இன்ஸ்ட்ரக்டரையும், தான் சேர்ந்திருக்கும் ராணுவப்பகுதிக்கு மேலாயிருக்கும் ஸார்ஜெண்டையும், நான்-கமிஷண்டு ஆபீஸரையும் மற்றுமுள்ள பல்வேறு மேலதிகாரிகளையும் திருப்தி செய்ய வேண்டியவனாக இருக்கிறான். அற்பகுற்றத்திற்கும் அவன் உத்தரவுசொல்லியே தீரவேண்டும். லிவில் உத்திபோகீத்தில் சகஜமாகத் தோன்றுவதனைத்தும் ராணுவத்தில் கவலையோடும் தீர்க்கமாகவுங் கவனிக்கப்படும். பயிற்சிக்குப் போகும்பொழுது ரிக்ரூட்டின் சட்டைப் பொத்தான் பளபளப்பாயிராது மாசுபடிந்திருந்தாகத் தோன்றினாலும், அதிகாரத்திலிருப்போரிடம் அவசரமாக வார்த்தையாடினாலும், பயிற்சியில் கவனமில்லாது வேறெதிலாவது 'பராக்கு' வைத்தாலும், ராணுவத்தில் அவன் திருப்திகாட்டவில்லை யென்ற குற்றம் ஏற்படுத்தி அறையில் வைத்துப் பூட்டிவிடுவார்கள். சில்லரை வேலைகளைச் செய்யச் சொல்லுவதும் ராணுவத்தில் ஒருவித சினைபெயரே கருதப்படும். பராச்சாலையில் பிற்பகலிலும் மாலையிலும் கூப்பிட்ட குரலுக்குப் பிரதியுத்தரம் சொல்லும் டிபுடியில் கொடர்ந்தோர்தியாக அமர்த்தியிருப்பதும் ஒருவகைச் சினையாகும். சுருக்கிச் சொல்லின் ராணுவத்தில் எவ்வளவு சிறிய வேலையாயினும் ஒருபோதும் அதனை அலகியமாகக் கருதுவது கூடாது. அலகியமாயின், அது குற்றத்திற்கிலக்காகும்.

குற்றத்திற்கேற்ற தண்டனை.

லிவில் இலாகாவில் எந்தச் செய்கை அவ்வளவாகக் குற்றமென்று கருதப்படாதோ அதே செய்கை, எவ்வளவு அற்பமாயிருந்த போதிலும், ராணுவ இலாகாவில் குற்றமெனவே பாவிக்கப்படுமென்று மேலே சொன்னோம்ல்லவா? ராணுவத்தில் ரிக்ரூட்டானவன் வேண்டுமென்றோ தானையாமலோ செய்யக்கூடிய அவ்வற்பச் செய்கைகளில் இரண்டொன்றை உதாரணங்களாகக் காட்டுவோம். குறித்த கோர்த்திற்கு ரிக்ரூட் ஆஜராகாதிருந்தால் அது தவறு; ஆடையுடுப்பதில் ஏதேனும் வித்தியாஸமிருந்தால் அது தவறு; மேலுத்தியோகஸ்தர் தன்னைக்கடந்து செல்லும்போது அவருக்கு மரியாதை காட்டுமாறு 'ஸல்யூட்' (சலாம்) செய்யாதபோனால் அது தவறு; பின்னும், கூவரம் செய்துகொள்ளாமற் போனாலும், சட்டைப் பொத்

தான் 'தகதக'வெனப் பிரகாசிக்கும்படி 'க்ளின்' செய்யப் படாமலிருந்தாலும், அதிகாரத்தைச் செலுத்தும் ஆபீஸரிடம் அவசரம் அவசரமாக வார்த்தையாடினாலும் சரி—இவையெல்லாம் பார்க்கப்புகின், அற்பமாயினும், ராணுவ துவாராவில் குற்றமெனவே பாவிக்கப்படும். இம்மாதிரியாக அறிந்தும் அறியாமலும் இருக்கக்கூடிய அற்பசெய்கைகளே குற்றங்களாகப் பாவிக்கப்படுகையில் உண்மையிலேயே குற்றமாயிருக்கும் வேறு செய்கைகளுக்குச் சாற்றப்படும் குற்றங்களைக் குறித்து நாம் ஒன்றுமே சொல்லவேண்டாம். அற்பகுற்றஞ் செய்த ரிக்ரூட்டிற்குச் சாதாரண தண்டனை விதிக்கப்படுவது எப்படியென்றால், இரண்டு மணி நேரம் அந்த ரிக்ரூட் காவலிலிருக்கவேண்டுமென்று வைத்துக்கொள்வோம்; அதை இன்னும் இரண்டுமணியேரம் அதிகமாக்கி விடுவார்கள். இம்மாதிரி செய்வப்பதிலும் ரிக்ரூட் திருந்தாதுபோனால், அவனை டிடென்ஷன் பாரெக்ஸ் (Detention barracks) என்று சொல்லப்படும் 'தங்குபாசறை'க்கு அனுப்பி ஒரு மணியோ, இரண்டு மணியோ அல்லது மூன்றுமணியோ அடைத்து வைத்திருப்பார்கள்.

ரிக்ரூட்செய்யும் குற்றவெல்கள்.

மற்றும் ரிக்ரூட்செய்திருப்பது பெரிய குற்றமாக மேலதிகாரிகளுக்குத் தோன்றுவதாகவே வைத்துக்கொள்வோம். "பாசறையில் அடைத்துவைப்பது" குற்றஞ்செய்தவனென்று போக்கியதா விவரங்களைக் குறிப்பதற்காக விரும்பும் ரிமார்க்கு புல்தகத்தில் எழுதுவது—இன்னும் இவைபோன்ற சில்லரைத் தண்டனைகள் ரிக்ரூட்டிற்கு விதிக்கப்படும். இன்னுஞ் சில பெரிய குற்றச்செய்கைகளுக்கு ரிக்ரூட்டுக்கு விதிக்கப்படுங் தண்டனையோ, இடைவெளிநேரத்தில் ரெஜிமெண்டிற் செய்யப்படவேண்டிய ஈனத்தொழில் களாகும்; துடைப்பமெடுத்துக் குப்பை கூளங்களைப் பெருக்குவது, உண்டின் உணவுப்பாத்திரங்களைத் துலக்குவது, பாசறையிற் கட்டியிருக்கும் படுதாக்களையும் தட்டிகளையும் தூக்கிக்கட்டவோ, அவிழ்த்து விடவோ செய்வது, பாசறைத் தோட்டங்களைக் கொத்திவிடுவது, புஷ்பச்செடிகளுக்குத் தண்ணீர் மொண்டு ஊற்றுவது, சவர்க்காரம் போட்டு அழுக்கு வஸ்திரங்களைத் தோய்த்துச் சுத்திகரிப்பது, பண்டங்களைக் கைவண்டிகளிற் போட்டு ஒரிடத்திலிருந்து மற்றோரிடத்திற்கு இழுத்துக் கொண்டு போவது—ஆக இவ்விதமாகக் குற்றவெல்கள் புரியவேண்டும். இன்னுமொரு தண்டனை 'கார்ட்ரூம்' என்று சொல்லப்படும் பாரா கொடுக்கும் ஸ்தானத்தில் கூப்பிட்ட குரலுக்குத் தயாராயிருந்து பதில் சொல்லவேண்டுவது. இம்மாதிரி பதில் சொல்லுவது ஒரு மணியோ, இரண்டு மணியோ, அல்லது ஒரு பகல் முழுவதுமாயிருக்கும். கடைசியில் ஒருராணுவ ஆபீஸர் ஊதுகுழலினால் சப்திக்கவும், தண்டனை விதிக்கப் பட்டிருக்கும் ரிக்ரூட் எந்த ரெஜிமெண்டைச் சேர்ந்தவனோ அந்த ரெஜிமெண்டைச் சேர்ந்த மற்ற ஆபீஸர்கள்

வரிசையாக மைதானத்திற்கு வந்து வரிசையாக நின்று விடுவார்கள். அவர்களுக்கு முன்னிலையில் இந்தக் குற்றேவல்புரியும் ரிக்ரூட்டைக் கொண்டு போய் நிறுத்தி அவன் செய்தகுற்றத்தை உரக்கவாசிப்பார்கள்; அச்சமயத்தில் ரிக்ரூட்டின் மனம் இன்னவிதமிருக்குமென்பதை நாயிங்கு சொல்ல வேண்டாம். ரிக்ரூட்டின் குற்றச்செய்கை உரக்கப் படிக்கப்பட்ட பிறகு அவன் மீது சார்ஜை யேற்படுத்திய தலைமையாபிஸரிடமிருந்து முதல் வாக்குமூலம் வாங்கப்படும். குற்றம் நேர்ந்த சமயத்தில் வேறெவராவது இருந்தால் அவரிடமிருந்து இரண்டாவது வாக்குமூலம் வாங்கப்படும். பிறகு குற்றவாளியாக நிற்கும் ரிக்ரூட்டைப்பார்த்து 'நீ என்ன சொல்லுகிறாய்' என்று கேட்பார்கள். குற்றஞ்சாட்டப்பட்டிருப்பது விசேஷ அக்கிரமமாயிருந்தாலன்றி அனேக சந்தர்ப்பங்களில் குற்றவாளியாக நிற்கும் ரிக்ரூட்டானவன் 'ஏதும் இல்லை, ஐயா' என்று சொல்லி விடுவான். பிறகு அங்கிருக்கும் மேலதிகாரி தீர்ப்புச்சொல்லுவார்.

PART II.

SANITATION.

ஆரோக்கிய விமர்சனம்.

நித்திரை.

BY Mr. K. P. SESHADRI AIYANGAR.
(Teacher, Mulhiyalpet High School, Madras.)

(203ம்-பக்கத் தொடர்ச்சி.)

எவ்வளவு நேரம் தூங்கவேண்டும்.

5-மணி தூங்கினால் போதுமானது. 7-மணி தூக்கம் சலாக்யமென்று சிலர் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இவ்வளவு காலம் தூக்கத்தில் போவது வீண். ஆனால் இவ்வளவு அதிகமாகச் செலவிட பாக்கியம் பெற்றவர்களை நாம் வெறுக்கவேண்டாம். அவர்கள் புண்ணிய புருஷர்கள். இரவில் 10½-மணிக்குப் படுத்த 4½-மணிக்குத் தப்பாமல் எழுந்திருக்கவேண்டும். இவர்கள் மட்டில் இரண்டுமணி காலம் அதிகமாகத் தூங்குகிறார்கள். அது அனாவசியமென்றே சொல்லவேண்டும். 5-மணி தூக்கம் சியாயம். 7-மணித்தூக்கமோ புண்ணியவான்கள் செய்த பாக்கியம். இந்த 7-மணியும் போதாதென்று சிலர் 9-மணியும் தூங்குகிறார்கள். இப்படித் தூங்குகிறவர்களைச் சோமாரிகள் என்று நித்திரையைப் பற்றிய புத்தகங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் மகாபாபிகள்.

ஆம் எழுதுவது வெகு சலபம். கம்மென்று துப்பட்டியைப் போர்த்துக்கொண்டு தூங்கும் சுகத்தைவிட்டு விடியற்காலம் யாரால் இந்த குளிக்காலத்தில் எழுந்திருக்க முடியும் என்று சிலர் எண்ணக்கூடும். அது வாஸ்தவந்தான். இப்படி யோசித்துக்கொண்டு படுத்திருந்தால் மட்டில் எழுந்திருப்பது வருத்தமேயல்லாது எழுந்திருக்கவேண்டுமென்று நிச்சயித்துவிட்டால் எழுந்திருப்பது வருத்தமேயல்ல. துலுக்கவிதவான்கள் காலையில் தூங்குகிறவர்களை 'சண்டாளன்' என்று சொல்கிறார்கள்.

"பார், புத்தியற்ற கோழி என்ன! கர்க்கை என்ன! இவை முதலிய பகலிகளும் சூரியனுதயமாகும் முன், ராத்திரிபோய் விட்டது பகல் வரப் போகிறது, அவனவன் தன் தன் வேலைக்குக் கிளம்பும் காலம்தான், கிளம்பு முன் ஈசுவரன் தூக்கத்தைக் கொடுத்து ஊக்கத்தை ஊட்டியதற்காக அவரைத் தோத்திரம் செய் என்று பாடுகின்றனவே! புத்தியுள்ள மனிதன் மட்டில் மெய்ம்மறந்து இந்தக் காலத்தில் தூங்கினால் அவனைவிடச் சண்டாளனுமுண்டோ?" என்று இவ்வாறு சொல்லியுள்ளார். நமது நண்பர்களில் சிலர் காலேத் தூக்கமுள்ளவர்களாயிருக்கலாம். இதை எழுதும் யானும் சிலவேளையில் நித்திரை செய்துமிருக்கலாம். என்னையும் மற்றவர்களையும் நித்திரைப்பதற்காக இதை எடுத்து எழுதவில்லை. அதிகாலையில் ஒவ்வொருவரும் நித்திரை நீத்து எழுந்திருக்கவேண்டியது அவசியம் என்பதை மட்டும் வற்புறுத்தவேண்டியதிருக்கிறது.

ஸுகமாய் நித்திரையடையும் மார்க்கம்.

ஒருவன் நன்றாய் நித்திரிக்கவேண்டுமென்றெண்ணக் கொள்ளுமானால் சில விஷயங்களை முக்கியமாகக் கவனிக்கவேண்டும். உலகத்தில் ஜனித்திருக்கும் ஸகல ஜீவராசிகளும் இந்த நித்திரை வலையில் அகப்பட்டுத் தான் தீரவேண்டும். அப்படியிருக்க இந்த நித்திரையை வேண்டாத ஒரு ஜீவனும் இராதின்றே திண்ணமாய்ச் சொல்லலாம்.

காபி, தேயிலை முதலிய பானங்களை யுட்கொண்டால் நித்திரைக்குப் பங்கம்வரும். அபினியென்பதை ஒளஷதமாக உபயோகித்தால் நித்திரை கொஞ்சம்வருவதுபோலிருக்கும். ஆனால் அது வழக்கமாக உபயோகிக்கப் பட்டுவரின் தூக்கம்வருவது நாளாளுக்குநாள் குறைந்துகொண்டுவரும் என்பதைத் திண்ணமாய்ச் சொல்லலாம். நித்திரை கொள்ளவேண்டியவை யர்கள் வியாதிஸ்தர்களுக்கு அபினிமுதலிய லாகிரிவஸ்துக்களைக் கொடுக்கிறார்கள். அந்த ஒளஷதம் உட்கொண்ட சமயம்தான் நித்திரைவரும். பரிக்ஷைக்குப் படிக்கும் மாணவர்கள் இரவெல்லாம் கண்ணிழித்துப் படிக்க எண்ணிநித்திரைவராமல் தடுக்க தேயிலை, காபி முதலிய பானங்களை இரவில் அருந்துகின்றனர். இதனால் அந்தப்பானங்கள் நித்திரையைக் கெடுக்கும் என்பது விளங்குகிறது.

நமது சரீரத்தில் எந்த அவயவத்திற்கேனும் இயற்கைக்கு மாறாக

ஏதாவது அவஸ்தைநேரிட்டால் நித்திரைக்குப் பங்கம்வரும். ஸ்வாசபந்தம், மலபந்தம், ஹ்ருதயரோகம் முதலிய வியாதிகளிருப்பின் இரவில் கண்ணோடு கண்முடாது உட்கார்ந்தபடி அவஸ்தைப்படவேண்டிவரும். இந்த அவஸ்தையில் நித்திரை வருவதெப்படி? ஆகையினால் தேகத்தையும் மனனையும் முற்றிலும் ஆரோக்ய நிலைமையிலும் இன்பமான ஸத்தியிலும் அமைத்து வைக்கவேண்டியது ஸுகமான நித்திரையை யடைய நன்மார்க்கம்.

சயனக்ருஹம் எவ்விதமிருக்கவேண்டும்.

நித்திரிக்கும்போது பரிசுத்தமான காற்றோட்ட மிருக்கவேண்டும். மாடி வீடாகவிருப்பின் மாடியிலேயே ஓர் அறையைப் பள்ளியறையாக அமைத்துக்கொள்வது மிகவும் நல்லது. பட்டணங்களில் விஷவாயு அதிகம். அந்த விஷவாயுக்கள் பூயிமட்டத்திலேயே அதிகமாயிருக்கும் ஸ்வபாவத்தை யுடையன. ஆகவே, சயனக்ருஹத்தை மாடிகளில் அமைத்துக் கொள்வது முறைமை ஈரமான தரைகளில் படுத்துறங்கக்கூடாது. அதனால் வியாதிகள் உண்டாகும். நம்ம ஸ்திரீகளில் அநேகர் ஈரத்தரையில் பாயும் படுக்கையு மில்லாமல் சுருட்டி சுருட்டிப் படுத்துக்கொள்ளும் வழக்கமுண்டு. அவர்கள் அவ்விதம்செய்வதை விட்டுவிடவேண்டும்.

சயனிக்கும் படுக்கையும் நல்ல நித்திரைவருவதற்குக் கவனிக்கவேண்டிய முக்கியமான ஸாதனங்களுள் ஒன்று. நாம் கதைகளில் ராஜாக்கள் ஹம்ஸதுலிகா மஞ்சத்தில்படுத்து நித்திரைசெய்ததாகப் படித்திருக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட மெதுவான படுக்கையில் படுத்தால் சுகமான நித்திரைவரும் என்பதுமட்டும் நமக்குத் தெரிகிறது. சிலர் படுக்கை மெதுவாக விருக்கக் கூடாது, உப்பாகவும், அழுத்தமாகவு மிருக்கவேண்டும் என்று அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள். அதுவும் சரிதான். ஆனால் அவனவனுடைய இஷ்டத்திற்குத் தகுந்தபடி படுக்கை அமைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். சிலருக்குத் தளர்த்துள்ள மெதுவான படுக்கையில் விருப்பமிருக்கலாம். வேறு சிலருக்கு கல்லைப்போல கெட்டியான படுக்கைவேண்டுமென்று எண்ணமிருக்கலாம் படுக்கை அவனவனிஷ்டத்திற்குத் தகுந்தபடி அமையாவிட்டால் நல்ல நித்திரையுண்டாகாது. படுக்கையின்மேல் கனமானதும் உஷ்ணமுள்ளதுமான நல்ல விரிப்பைப்போட்டுவைக்கவேண்டும். அந்த விரிப்புக்கே அடிக்கடி துவைத்து உலர்த்திப்போட்டுக் கொள்ளவேண்டும். இந்தக் குளிர் காலங்களில் வெயில் காயும்போது படுக்கைகளை உலர்த்திவைக்கவேண்டும். அப்படிச் செய்யாவிட்டால் உடம்புக்கு வியாதிகள் உண்டாகும்.

கீ. பி. சேஷாத்தி அய்யங்கார்.

PART III.

KNOWLEDGE ON AGRICULTURE, etc.

BY Mr. G. RAJAGOPAL,
Late Editor, "South Indian Agriculture."

விவஸாய ஞானம்.

(205-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

வேர் மூலமாக கிரகிக்கப்படும் சலமும் இரும்பு, கந்தகம், பாஸ்பரம், பொடாவியம் முதலிய தாதுக்களும் இளமரத்து பிந்து வழியாக மேல் நோக்கி இலைகளில் சேர்கின்றன. அங்கே ஆகாயத்திலிருந்து எறித்த கரியணுவுடன் கலந்து பிந்துக்களில் உயிர்களை வஸ்துவாகி (Protoplasm) இளகியிருக்கும்.

ஒவ்வொரு செடியும் ஒவ்வொரு பகுதிக்கு வேண்டியவளர்ச்சிக்குத் தக்கபடி மாவு உண்டாக்கினாலும் மறுவருஷத்திற்கு வேண்டிய வளர்ச்சிக்கும் மாவை வித்துக்களிலாவது சிழக்கிலாவது சேர்ப்பதுண்டு. சிழங்குகள், தாளிப்பனை குருத்துகள் நாகதாளிபடைகள், தாமரை வேர்கள், வற்றிக்கிழங்கு, கற்றாழை படல் முதலியவைகளிலும் மாவு சேர்த்திருக்கும்.

பழமாங்களில் அரும்பு கட்டும் போதே புஷ்பங்களும் கிளம்புகின்றன. இவைகள் போஷிக்கப்படவேண்டுமென்று முன் வருஷத்திலேயே கிளைகளிலும் கொம்புகளிலும் மரத்திலும் வேரிலும் மாவு சேர்க்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். ஏனெனில் புஷ்பத்தோடு இலை வருவதால் அதன்வேலை புஷ்பத்துக்கு அச்சமயம் உதவாது. ஆகவே முன் வருஷத்திய இலையின் பலன்பின் வருஷத்து காய்ப்புக்கு உதவுகிறது. ஆகவே மரங்களில் தழை கெடுதிபடாமல் வைக்கப்பட்டால்தான் மறுவருஷம் பலன் கிடைக்கும். மரங்கள் ஒன்றோடொன்று படாமலும் இலைகள் நன்றாய் வெயிலில் படும் இருந்தால் தான் பழம் உற்பத்தியாகும்.

மிருகராசிகளைப்போலவே செடிகளும் ஆகாயத்திலிருந்து பிராணவாயுவை ராத்திரியில் உட்கொள்ளுகின்றன. பிராணவாயு இலைப் புரைச்சல்கள் வழியால் பிந்துக்களுள் சென்று பிராணநிலைமையைக் காப்பாற்றுகிறது. பிராணவாயு கலந்த ஆகாரம் செடி முழுவதும் பரவி போஷிக்கிறது. காற்றில் விடுதியாயிருக்கும் உப்புவாயு பிராணவாயுவின் வேகத்தைக் குறைக்க உதவுகின்றது. உப்புவாயுவும் பிராணவாயுவும் கலந்திருந்தால்தான் மிருகராசிகள் மூச்சு உட்கொள்ள பருவப்பட்டிருக்கிறது. மிருகராசிகள் ஆகாயத்தை அசுத்தம் பண்ணிக்கொண்டே யிருக்கின்றன செடிகளோ அசுத்தத்தைக் கண்டித்து ஆகாயத்தைச் சுத்தப்படுத்துகிறது. ராத்திரி காலங்களில்

பிரணவாயுவை உட்கொண்டு கரியமிலவாயுவை வெளிவிடுகின்றன. ஆனால் இவ்வாறு வெளிவரும் கரியமிலவாயு மிக்க கொஞ்சம் ஆனதால் ராத்திரி காலத்தில் செடிகள் அடியில் தூங்குவதில் இக்கெடுதி புலப்படுவதில்லை. படுக்கை அரையில் இத்தீங்கு தெரிவதில்லை.

செடிகள் இலைகளிலிருந்தும் மிருதுபட்ட இடங்களிலிருந்தும் நீராவியை வெளிவிடுகின்றன. ஆகாயத்திலிருந்து முக்கியமாய் வேண்டிய கரியணுவை கிரகிப்பதுபோல அதன் கமர்ப்புக்கும் செடிகளுக்கும் பிடிப்புண்டு. ஒரு சிறு இள இலையை ஒரு வெண்மையான சீசாவுக்குள் அடைத்து தலைகீழாக வைக்க கண்ணாடி உள்புரம் கிரமமாகவே மங்கலடைந்து ஜலத்துளிகள் வடிவதண்டு. இந்த ஜலம் ஆவியாக வெளிப்பட்டது. வேர் கிரகிக்கும் ஜலம் இவ்வாறு இலைவழியாய் வெளிவருகிறது. வேரில் வரும் ஜலம் மண்ணின் சத்துக்களுடன் கலந்திருக்கும். செடிக்குவேண்டிய ஈரத்துக்கு, அதிகமாக வேர் மூலமாக ஜலம் வருவதால் ஆகாரம் இலையில் தங்கி அதிகப்பட்ட ஜலம் வெளியாகிறது. இந்த ஜலம் ஆவியாவது முன்சொன்ன (Stomata) துவாரங்களின் வழியாய்த்தான். இவைகள் இலையின் அடிப்பாகத்தில் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆறு அடி உயரமுள்ள ஒருசூரியகாந்தி செடி வளரும் காலத்தில் ஒரு நாளில் அரைபடி ஜலத்துக்கு அதிகமாக வெளியாகிற்று. பெரிய மரம் வேளிர் காலத்தில் ஒரு நாளில் 50 மாக்கால் தண்ணீரை வெளிப்படுத்துகிறது. ஒரு அவுன்ஸ் (2½-துலம்) உலர்ந்த பதார்தம் செடியில் நிலைக்க 15-25-ராத்தல் செடி மூலமாகப் போகவேண்டும். அதாவது 240 முதல் 400 பாகம் அதிகம் ஜலம் பிடிக்கும்.

இலைகள் வெளிவிடக்கூடிய அளவு வேர் கிரகித்துக் கொடுக்காவிட்டால் செடி துவண்டுபோம். காற்று, உலர்ந்த ஆகாயம், சூடு முதலியவைகளில் ஜலம் அதிகமாக வெளிப்படுகிறது. ஆகாயத்துச் சீத உஷ்ணத்துக்குத் தக்கபடி இலை உதிர்ங்கள் திறக்கவும் மூடவும் அமைந்திருக்கிறது. ஜலம் மண்ணில் அதிகமிருந்தாலும் கொடிய வெயில் காலத்தில் செடிகள் துவண்டு இராத்திரியில் தழைத்து இருப்பது சகஜம்.

இதனால் இலை வாயுவைக் கிரகித்து வேரின் மூலமாய் ஜலத்துடன் கலந்து வந்த ஆகாரத்தில் கலந்து செடிகளிற்குப் போஷாப்பு ஆகிறது.

COMMERCE AND INDUSTRY.

வர்த்தகமும் கைத்தொழிலும்.

காகித்தொழில்.

வியாபாரம் செழிக்க கைத்தொழில் அவசியமென்பதை ஏற்கனவே சொல்லியிருக்கிறோம். முனையைத் தொழில்களில் உபயோகித்து, அவைகளின் மூலமாக வர்த்தகாடி விருத்தியை மேம்பாடடையச் செய்து திரவி

யம் சேர்ப்பதற்கு இன்றியமையாச் சாதனங்கள் வர்த்தகமும் கைத்தொழிலுமாழ். ஆகவே இரண்டிற்கும் இணைபிரியாச் சம்பந்தமுண்டு. ஒன்றில்லாவிடின் மற்றொன்று ஓங்காது. பணம் சம்பாதிக்கப் பிரியப்படுவோர் இவ்விரண்டு முறைகளையும் கைக்கொண்டு அப்பியசிக்கவேண்டும். மனுஷ்யனோ மிருகமோ செல்லும்போது, அவ்வுருவத்தை யொட்டினுற்போல அதன் சாயை (சீழல்) எவ்விதத் தொடர்ந்து போகிறதோ அதைப்போலவே தான் வியாபாரத்திற்கும் கைத்தொழிலுக்குமுள்ள சம்பந்தமாகும். ஒன்றைவிட்டுடொன்று பிரிந்திருக்குமாயின், அதுகாரணமாக உண்டாகக்கூடிய லாபமொன்றுமில்லை; உளுத்துப்போன உத்தரத்தில் மேற்பூச்சு (வார்னிஷ்) பூசினாலெப்படியோ, சுகொட்டில் ஆகாயத்தையளவி நீர்க்க்கூடிய வடவீருஷம் (ஆலமரம்) எவ்வகை உபயோகத்தைத் தருமோ, அத்தன்மைபோல் வகாகும் இவ்விரண்டும் ஒன்றற்கொன்று பிரிந்திருப்பது. அவ்விதம் பிரிந்திராது பாதுகாப்போன் பாரி தனவானுவான் என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. விற்குமிடமிருந்து, அதில் விற்கப்படுவன அரிதாயின், பிரயோசனமென்ன? ஏராளமாக விற்பனையாகவும், அதனால் காலியான விடத்திற்கு நிரும்பவும் சரக்குகள் ஏராளமாய் வந்து சேரவுமாக விருந்தால், இதைக்கவனிப்போன் பெருத்த செல்வம் படைத்தவனாவான் எனப்பதற் கையமில்லை. இது வியாபாரிகளாயினர் அனுபவரூபமாகக் கண்டறிந்த வித்தார்தம். இப்போது காகித்தொழிலை யெடுத்துக்கொள்வோம்.

நாகரிகம் மிகுந்திருக்கும் இக்காலத்தில் காகிதமின்றி விவகாரமில்லை; எவ்விதயத்திற்கும் காகிதமே அவசியமாக வேண்டியிருக்கிறது. பிராசீன காலத்தில் பனையோலைகளிலும், மாங்களின் உட்பட்டைகளிலும், பருத்தியினாலய துணிகளிலும், செப்புத்தகடுகளிலும் சமாசாரங்கள் எழுதப்பட்டு வந்தன. எழுதுவதற்கான உபக்கிரமங்கள் மேற்சொன்ன சாமான்களாயிருந்ததில் ஜனங்களுக்கு உண்டான கிரமம் கொஞ்சநஞ்சமல்ல. இன்னும் செளகர்யமான வகையாக ஏதேனும் சாமான் இராதோவென்று ஜனங்கள் திகைத்து வந்த சமயத்தில், கல்விபின் பயனும் பூகபௌஷ்யரசாயன சாஸ்திரத்தின் விதப்பத்தியும் சிறிது சிறிதாக மேலோங்க, ஜனங்கள் விசேஷ ஆராய்ச்சிகள் செய்ய வாரம்பித்தார்கள். அவைகளின் பலனை தற்போதைய காகிதத்தினுளவியாம். ஜனசாரத்திலும், ஜனசமூக புத்தி விசாலத்திலும், செல்வப் பெருக்குக்கு அவசியமாயுள்ள வியாபாரத்திலும் காகிதத்தினுற்பவிக்கும் பலனைப்போல் வேறெதிலும் இருப்பதாகக் காணோம். எவ்விதயத்திற்கும் காகிதமின்றித் திராமலிருக்கிறது. சபாசுகாரியங்களைத் தெரிவிப்பதற்கும், குடும்பக் கலைசல் ஏற்படாது தஸ்தாவேஜிகள் எழுதுவதற்கும், நானுதேச சமாசாரங்களை உடனுக்குடனறிந்து வர்த்தமானப் பத்திரிகைகள் பிரசுரிப்பதற்கும் காகிதமே பிரதானமாகிறது. சுருக்கிச் சொல்லின் மனுஷ்யனுடைய ஜீவவாழ்க்கையில் காகிதமானது அத்தியா

வசியமானதோர் ஜீவகருவியாகு மென்றும் சொல்லலாம். இப்போது நடந்துகொண்டிருக்கும் ஐரோபிய யுத்தத்தில் காகிதம் அளவுக்கு மிஞ்சி விலையேறியிருப்பதைக் கவனியுங்கள். மேனாடுகளிலிருந்து வருந் காகிதம் சிறிது தடைப்பட்டிடுப் போமாயின் பெரும் விபத்துக்கள் நேரக்கூடுமென்ற சின்னங்கள் தென்படுகையில், அம்முக்கியமான தொழிலை நாம் தெரிந்து கொள்ளாது பெரிய மதியின்மாரும்ல்லவா? ஸமூகத்தவருள் கூட்டுறவு ஏற்படுவதற்குக் காகிதமின்றிச் சாத்தியமாகுமா? காகிதமில்லாது அச்சடிப்பது எங்ஙனம்? மேனாடுகளில் செய்யப்படும் காகிதத் தொழிற்சாலைகளில் லட்சக்கணக்கான ஜனங்கள் வேலையிலமர்ந்து தம் குடும்பங்களை ரகித்து வருகிறார்கள்; அதேமாதிரி கூலிவேலை செய்வதற்கு எத்தனையோ இந்தியர்கள் இத்தேசத்தில் காத்திருக்கையில் அத்தொழில் இந்தியாவில் ஸ்தாபன மாவது பொதுஜனக்ஷேமத்திற்கு எவ்வளவு தூரம் உகந்ததாயிருக்கும் பாருங்கள். ஏழைகளாயினர் கால்வயிற்றுக் கஞ்சி அரைவயிற்றுக் கஞ்சி கிட்டினாற் போதுமென்று நினைத்து வெளிதேசம் போகிறார்களே. ஏன் அப்படிச் செல்லவேண்டும்? தேசத்தில் அவசியமாய் வேண்டியிருக்கும் காகிதங்களைச் செய்யும் தொழிற் சாலைகளிருந்தால், அவைகளிலமர்ந்து வயிறு வளர்க்கலாமே. இத்தொழில் இந்தியாவின் கண் எவ்வளவு தூரம் ஆரம்பமாயுள்ள தென்பதையும், இத்தொழிலினால் உண்டாகக்கூடிய பலா பலன்களையும் அடுத்த சஞ்சிகையிற் குறிப்பிடுவோம்.

PART IV.

HINDU LAW.

விந் து லா.

(210-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

உயில்களைபற்றிய விஷயங்கள்.

கே.—உயில் என்பது என்ன?

ஜ.—ஒருவன் தான் இறந்த பிறகு தன்னுடைய சொத்துக்களை இன்னின் னர் இன்னவிதமாய் அனுபவிக்கவேண்டுமென்று தன்னிஷ்டப்படி, தன் சொத்துக்களை வினியோகம் செய்து எழுதிவைக்கும் தஸ்தாவே ஜுக்குத் தான் உயிலென்று சொல்லுகிறது.

கே.—உயில் என்று இதற்கு எப்படிப்பெயர் வந்தது.

ஜ.—உயில் என்பது Will என்ற ஆங்கிலேய பதமேயாகும். "Will" என்ற ஆங்கிலேய பதத்திற்கு "இஷ்டம்" அல்லது "மனது" என்று அர்த்தம். ஒருவன் தன் சொத்துக்களை இன்னவிதம் செலவு செய்ய

வேண்டுமென்ற விஷயத்தில் தன் இஷ்டம் இன்னதென்று வெளியிடுவதனால் அதற்கு "will" என்று பெயர் வந்தது.

கே.—அதற்குத் தமிழில் சாதாரணமாக என்ன சொல்லுகிறது.

ஜ.—மரணசாஸனம் என்றும் சொல்லுவார்கள்.

கே.—எப்பேர்ப்பட்ட சொத்துக்கள் விஷயமாக ஒருவன் உயில் எழுதிவைக்கலாம்?

ஜ.—உயில் தஸ்தாவேஜு மூலமாக செலவிடப்படும் சொத்தானது, உயில் செய்து கொடுக்கிறவனுக்கு, தனிமையாகவும் ஸர்வசுந்தரமாகவும் பாத்தியப்பட்டதாக யிருக்கவேண்டும். ஷெ சொத்தில் பூராபாத்தியதையும் உயில் செய்து கொடுக்கிறவனுக்கு இல்லாத விஷயத்தில், ஷெ யானால் செய்துகொடுக்கப்படும் உயில் செல்லமாட்டாது. (இ-லா ரி-12-மது 126; 12. மூ. இ. அ. 88; இ-லா-ரி-22-மது. 9.)

கே.—உயில் எழுத்தா மூலமாகவேயே யிருக்கவேண்டுமா? அல்லது வாய் மொழியாகவும் செய்யப்படலாமா?

ஜ.—உயில் செய்வது தஸ்தாவேஜு மூலமாகத்தான் இருக்கவேண்டும் என்றதில்லை. அது எழுத்துமூலமாகவாவது வாய் மொழியாகவாவது செய்யப்படலாம். (2-மது-ஷெ-கோ. ரி-3).

கே.—வாய் மொழியாயும் உயில் செய்யக்கூடுமெனில், பொதுவாக, ஜனங்கள் உயில் யெழுத்து மூலமாகவேயே செய்யும் காரணம் என்ன?

ஜ.—உயில் தஸ்தாவேஜு மூலமாக ஏற்பட்டிருந்தால், உயில் பிரிந்ததைப் பற்றி ஏதேனும் ஆக்ஷேபணை நேரிடும்பொழுது அது தக்க சாக்கியமாக ஏற்படும். உயிலை ரூஜுச்செய்வது மிகவும் லேசாகயிருக்கும் எழுத்து மூலமாக உயில் ஏற்பட்டிருந்தால் வினா விவராரங்களை ஏற்பட மாட்டாது என்பது திண்ணம்.

கே.—எழுத்து மூலமாக எழுதப்படும் உயில்கள் எத்தனை ரூபாய் ஸ்டாம் பில் எழுதப்படவேண்டும்.

ஜ.—உயில் தஸ்தாவேஜு ஸ்டாம்புக் காயிதத்தில் எழுதப்படவேண்டிய தில்லை. வெற்றுக்காயிதத்திலேயே எழுதப்படலாம்.

கே.—உயில்தஸ்தாவேஜு ரிஜிஸ்டர் செய்யப்படவேண்டுமா?

ஜ.—உயில் தஸ்தாவேஜை ரிஜிஸ்டர் செய்ய வேண்டியதும் இல்லை.

கே.—பொதுவாக ஜனங்கள் உயில் தஸ்தாவேஜை ரிஜிஸ்டர் செய்கிறார்களே அதின் காரணம் என்ன?

ஜ.—உயில் பிரிந்ததைப்பற்றி ஆக்ஷேபணை ஏற்படும்காலத்தில் உயிலை ரிஜிஸ்டர்செய்த உத்தியோகஸ்த்தரே தக்க சாக்கியாக ஏற்படுவார். உயிலில்கண்ட மற்றசாக்கிகள் தன் முன்னிலையில் ஆஜராய் சாக்கி சொன்னதையும் ரூஜுச்செய்வார், இவ்விதமாக உயிலுக்குப் பலம் ஏற்

படும். இதல்லாமல் இந்த உயில்நிஜிஸ்டர் ஆபீசு புஸ்தகங்களிலும் பதிவு செய்யப்பட்டுவிடும். உயிலின் அஸல் தவறிவிட்டாலும் நகல் எடுத்துக் கொள்ளலாம். நிஜிஸ்டர் செய்யப்படாத உயில்கள் தவறிவிட்டாலுமே விரோதிகள் கையில் அகப்பட்டுப் போய்விட்டாலுமே—உயிலில் எழுதிவைத்தவர்கள் இறந்துபோய்விட்ட கேசுகளில், உயிலில் கண்ட விஷயங்கள் சிறைவேறுவதற்கு மார்க்கம் இல்லாமல் போய்விடும். இப்பேர்ப்பட்ட விஷயங்களை உத்தேசித்துத்தான் உயிலை நிஜிஸ்டர் செய்துகொள்ளுவது.

கே.—உயிலை எழுதிக்கொடுத்தவர் டை உயிலில் கையெழுத்துசெய்யாமல் இறந்துபோய்விடுகிறார். அந்தஉயில் செல்லுமா செல்லமாட்டாதா?

ஜ.—உயில் எழுதிவைப்பதின் நோக்கமானது உயில்செய்கிறவனுக்கு தன் சொத்தை விசியோசம்செய்யும் விஷயத்தில் இருக்கும் நோக்கம் இன்ன தென்பது சந்தேகமில்லாமல் தெரியவேண்டியதற்கு மட்டுமே உயிலை எழுத்துமூலமாகப் பிறப்பிக்கிறதே யல்லதுவேறில்லை. ஆகையால் உயில்செய்துகொடுக்கிறவனுடைய கையெழுத்து வேண்டுமென்பது அவசியமில்லை. (இ. லா. ரி. 3. பம். 7; 2. மூ. இ. அ. 7; 17 இ. அ. 82; 26. இ. அ. 194; இ. லா. ரி. 18. கல். 1.)

கே.—ஒருவன் தன்னிஷ்டப்படி ஒரு உயிலைஎழுதி நிஜிஸ்டர் செய்துவிடுகிறான். அப்பால் டை உயிலை பூராவும் ரத்துசெய்துவிடவாவது அல்லது சீர்திருத்தவாவது உயில் எழுதிவைத்தவனுக்கு அதிகாரம் உண்டா?

ஜ.—ஒருவன் எழுதிவைத்த உயில் நிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டிருந்தாலுமே அந்த உயிலை பூராவும் ரத்துசெய்யவாவது அல்லது சீர்திருத்திக் கொள்ளவாவது, செய்துகொள்ள உயில் எழுதிவைத்தவனுக்கு அதிகாரம் உண்டு. ஏனென்றால் உயிலில் கண்ட சிபர்தனைகள் அவனுடைய மாணத்துக்குப் பிறகே ஊர்ஜிதத்துக்கு வரவேண்டியதாக யிருக்கின்றன.

கே.—ஒருவன் எழுத்துமூலமாக ஒரு உயிலைப் பிறப்பிவித்த அதை நிஜிஸ்டரும் செய்துவிடுகிறான். அப்பால் டை உயிலை ரத்துசெய்யவேண்டுமானால், மறுபடி வேறு எழுத்துமூலமான தஸ்தாவேஜின் மூலமாகத் தான் ரத்துசெய்யவேண்டுமா, அல்லது வாய்மொழியாகவே ரத்து செய்து விடலாமா?

ஜ.—எழுத்துமூலமான உயிலை, எழுத்துமூலமான மற்றொரு தஸ்தாவேஜின் மூலமாகத்தான் ரத்துசெய்யவேண்டுமென்கிறகட்டாயம் இல்லை. வாய்மொழியாகவும் ரத்துசெய்துவிடலாம். (இ. லா. ரி. 3. கல். 426; 4. இ. அ. 288.) (தொடரும்.)

PART V.

CO-OPERATION.

கூட்டுறவு.

ஐரோப்பிய யுத்தமும் ஐக்கிய சங்கங்களின் உதவியும்.

[வடமலைபுரம் ம-ா-ா-ஸ்ரீ, R. ஆனந்த ராவ் அவர்கள்சென்னைக் கூட்டுற தொழில் வர்த்தமானிக்கு எழுதியது.]

தற்சமயம் ஐரோப்பாவில் நடந்துவரும் யுத்தமானது உலக முழுவதும் திடுக்கிடச் செய்துவருகின்றது. சுயேச்சையை நிலைநிறுத்தவும், அராஜகத்தன்மையையும் கொடுமைச் செயலையும் கைக்கொண்ட ஜெர்மனியின் கொவத்தை அழிக்கவும், உலக சமாதானத்தைக் கருதியும், இந்த யுத்தத்தில் நம் பிரிட்டிஷார் தலையிட்டு இருக்கிறார்கள் என்பது முன்னமேயாவருக்கும் தெரிந்தவிஷயம். தர்மம்குன்றி அதர்மம் மேலிட்டு சாதுக்களுக்கு கஷ்டம் வரும்பொழுது சாக்ஷாத் பகவான் பூலோகத்தில் அவதரித்து துஷ்டநிக்ஷாஹ சிஷ்டபரிபாலனம் செய்து பூபாரத்தை குறைப்பது வழக்கமென்று பாரதம், இராமாயணம், பாகவதம் முதலிய புண்ணிய புராணங்களினால் நாம் தெரிந்து கொண்டிருக்கிறோம். தற்சமயம் ஜெர்மனியின் கொடுமையை அடக்கவும், பெல்ஜியம், ஸெர்வியா, முதலிய சிறு நேசராஜாங்கங்களைப் பரிபாலனம் செய்யவும், விஷ்ணுவே ஜார்ஜ் சக்கிரவர்த்தியாக அவதரித்த இந்த யுத்தத்தை நடத்துகிறார். இதில் இராஜபக்தியே ஆபரணமாகக் கொண்ட நம் இந்தியர்கள் செய்துவரும் உதவியை இங்கிலாந்தில் ஆங்கிலேயர்கள் மெச்சி வருகிறார்கள். கூட்டுறவின் கோட்பாட்டின்படி செய்துகொண்ட உடன்படிக்கையின் ஷரத்தை மீறி ஜெர்மனியர் பெல்ஜியத்தில் பிரவேசித்ததின் காரணத்தால் நமது பிரிட்டிஷார் யுத்தத்தில் தலையிட்டு வல்லரசுகள் மறுபடியும் கூட்டுறவை நிலைநிறுத்த இந்த யுத்தத்தை நடத்திவருகிறார்கள். கூட்டுறவின் ஸ்தாபகத்தீத நிலைநிறுத்த யுத்தம் ஏற்பட்டிருப்பதில் இந்திய கூட்டுறவு சங்கங்கள் விசேஷ உதவிசெய்யக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றன. யுத்தம் ஆரம்பமானதும் நம்மா காணத்தில் அநேக ஐக்கியச் சங்கங்கள் தங்கள் இராஜ பக்தியை வெளிப்படுத்தியும் தங்களால் செய்யக்கூடிய சகாயத்தை செய்வதாயும் தீர்மானங்கள் செய்து கவர்ன்மெண்டாருக்கு தெரியப்படுத்தினார்கள். கவர்ன்மெண்டார் நமது இராஜபக்தியை மெச்சி வந்தனமளித்து ஐக்கியச் சங்கங்களின் துகையை யுத்தத்திற்கு உபயோகப்படுத்துவது உசிதமல்லவென்று தாங்கள் ஐக்கியச் சங்கங்களின்பேரில் வைத்த அபிமானத்தை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அதினால் கவர்ன்மெண்டார் உத்திரவுக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டிய தான் ஒரு எண்ணத்தைக் கருதி தக்க சமயத்தை எதிர்பார்த்திருந்தன.

இப்பொழுது தக்க சமயம் வாய்த்திருக்கிறது. கவர்ன்மெண்டார் ஐக்கியச் சங்கங்களின் துகையை இப்பொழுதும் அபேக்ஷிக்கவில்லை. கடனாகக் கொடுத்தால் வாங்கத் தயாராயிருக்கிறார்கள். இதை அனுசரித்து இந்தியாவின் இதரமாகாணங்களில் ஏற்பட்டிருப்பதுபோல் நமதுமாகாணத்திலும் ஐக்கியச் சங்கங்கள் தங்கள் ரிசர்வு பண்டை யுத்தக் கடனுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நமது மாகாண ரிஜிஸ்த்ரார் உத்தரவுசெய்தது நமக்கெல்லாம் ஓர் சந்தோஷத்தை கொடுக்கிற தென்பதிற் தடையில்லை. இந்தக் கடன் கொடுப்பதினால் சங்கங்கள் தம் ஐவேஜ் ஒன்றையும் கொடுத்து விடவில்லை. சங்கத்தின் விதியன்படிக்கும் ஆக்டின் ஷரத்துப் படிக்கும் ரிஜிஸ்த்ரார் அவர்கள் உத்தரவுப்படி நமது சேஷம் நிதியை கட்டிவைக்க வேண்டியதே தவிர வேறில்லை. சிற்சில சங்கங்கள் இந்த உத்தரவினால் தங்கள் பணத்தை யுத்தத்துக்கு கொடுப்பதைப்பற்றி யோஜிக்கிறார்கள். இது சுத்த தெரியாததன்மை. செண்டிரல் பாங்கில் செலுத்து வதற்கு பதிலாக யுத்தபாண்டிகள், தபாலாபிசு சர்ட்டிபிகேட்டுகள், வாங்கி வைத்துக் கொள்ள வேண்டியது. செண்டிரல் பாங்கில் டிபாசிட் செய்வதைவிட யுத்தகடனுக்கு போஸ்டாபிசு சர்ட்டிபிகேட்டுகள் வாங்கி கொள்வதுமேல். ஏனெனில், செண்டிரல் பாங்கில்போடும் பணத்திற்கும் செண்டிரல் பாங்கின் ஐவேஜ் தான் ஜாயின். தபாலாபிசு சர்ட்டிபிகேட்டுக்கோ இந்தியா கவர்ன்மெண்டாரும், இந்தியச் செல்வம் பூராவும் ஜாயினாகயிருக்கிறது. அப்படியிருக்க சந்தேகப்படவேண்டியது அவசியம். கனம் ரிஜிஸ்த்ரார் அவர்கள் ஸர்குவர் வந்து ஜாஸ்திகாலமாயும், அநேக சங்கங்கள் தாங்கள் செலுத்த வேண்டியதாயிருக்கும் சேஷம் நிதியை இன்னும் தபாலாபிசில் செலுத்தாமலிருக்கிறார்கள். இப்படியிருப்பது கூட்டுறவின் தன்மைக்கும் விரோதமாயிருப்பதுடன் டிபார்ட்மெண்டாரின் கற்பனையை அலக்ஷியம் செய்ததாகவும் ஏற்படும். இது முற்றிலும் தவறு. சங்கங்கள் இதற்கென்று ஏற்பட்டிருக்கிற ஆக்டின்கீழ் ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டிருக்கிற தென்றும், அந்த ஆக்டின்படி ஏற்படுத்திய டிபார்ட்மெண்டாரின் கற்பனையின்படி சங்கங்கங்கள் நடக்க வேண்டியது அவசியமென்றும், இச்சமயத்தில் வற்புறுத்த வேண்டியதாயிருக்கிறது. இந்த யுத்தத்தின் விஷயமாய் நமது இந்தியச் செல்வங்கள் ஆற்றுவெள்ளம்போல் வந்து உதவிபுரியும்பொழுது நமது இந்தியர்களின் முன்னேற்றத்துக்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட ஐக்கியச் சங்கங்கள் தங்கள் சொந்த ஐவேஜைகொடுக்கா விட்டாலும் சேஷம் நிதியை கடனாக கொடுக்கவேண்டியது ரொம்ப அவசியம். ஆகையால் ஒவ்வொரு சங்கமும் தாங்கள் செலுத்த வேண்டியதாய் பாக்கி வைத்திருக்கும் சேஷம் நிதியை 1916-17-ல் யேற்படும் சேஷம் நிதியையும் உடனே செலுத்தி இந்த தர்ம யுத்தத்துக்கு உதவி புரியவேண்டியது அவசியமென்று கினைத்து காலதாமசம் செய்யாமல் உதவிபுரிய முன்வரவேண்டுமாய் கோரப்படுகிறது. இப்பொழுது வரும் யுத்தசமரசாத்தின்படி ரெஜர்மனியின் கொடுமை அடக்கப்பட்டு நேசக் கட்சியார் ஜெயமடைந்து வருவதாய்த் தெரிவதால் தற்சமயம் நாம் தளராமல் உதவிபுரிந்து பூரண ஜெபத்தைக்கூடிய சீக்கிரத்தில் எதிர் பார்ப்போமாக.

PART VI.

EDUCATION.

க ல் வி.

THE TEACHER.

உபாத்யாயர்.

(213-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

ஒருவனைக் கண்முள்ளவனாகவும், லோகோபகாரமாயிருக்கும்படியாகவும் செய்யும் தொழில் லேசானதாகவிருக்குமா? மிகவும் கடினமான வேலையாக விராதா? அத்தகையவேலையில் புகுந்து கீர்த்திபெறவேண்டுமென்று முயலுகிறவர்களைப்பற்றி நாம் மிகவும் பெருமைபாராட்டவேண்டியது அவசியமே. இதில் கீர்த்திபெற இடமிருந்தபோதிலும் சிலர் உபாத்திமைத் தொழிலில் பிரவேசிக்க இஷ்டப்படுகிறதில்லை.

உபாத்திமைத்தொழிலை மேற்கொண்டால் உடம்பு கெட்டுப்போகும் என்பது சிலபேருடைய அபிப்பிராயம். காலமுதல் மாலைவரை கத்திக் கத்தித் தீர்க்கவேண்டியதே உபாத்யாயரின்வேலை யென்றும் அதனால் அநேக விதமானநோய்கள் உண்டாகும் என்றும் எண்ணுகிறார்கள். அம்மாதிரி எண்ணுவதற்குக் காரணம் அவர்கள் அந்த உபாத்யாயர்களின் உத்தியோகமின்ன தென்று உணராததுதான். பள்ளிக்கூடத்தில் காலமுதல் சாயங்காலம்வரை ஒரே கத்தலாய் கத்திக்கொண்டிருந்தால் உடம்பு கெட்டுப்போகுந்தான். பிள்ளைகள் விஷயங்களைத் தாங்களே ஆராய்ந்து தெரிந்துகொள்ளும்படி செய்வது உபாத்யாயருடைய கடமையாதலால் இந்த வேலையின் சிரமம் உபாத்யாயருக்கும், பிள்ளைகளுக்கும் சமமாயிருக்கும். சிறுபிள்ளைகள் படும அவ்வளவு சிரமம் உபாத்யாயர்பட்டால் அதனால் உடம்பு கெட்டுப்போகுமா? மற்றத்தொழில்களில் விருப்பவர்களைக் காட்டிலும் உபாத்யாயருக்கு வேலை பதிகமில்லை. இவர்கள் வேலையெல்லாம் 5-மணி நேரத்துக்குமேல் கிடையாது. அதனிடையில் ஒய்வு நேரமுமிருக்கிறது. வர்த்தகர்களுக்குக் காலமுதல் இரவு பத்துமணி வரையில் வேலைதான். சரப்பிடவும் நேரம் கிடைக்காது அவர்களுக்கு. வைத்யர்களுக்கும் வக்கீல்களுக்கும் ஸ்தாலேலைதான். பொழுது விடிந்ததுமுதல் அர்த்தராத்திரிவரையில் கடையில் மொட்டுமொட்டென்று உட்கார்ந்த யிடத்திலிருந்தபடியே வந்தவர்களுக்கு விஸ்கூறி மனம் களிக்கும்படிப் பேசி சாக்குகளின் குணத்தைப் புகழ்ந்து வாங்கும்படிச் செய்வதிலும், வந்தபோதெல்லாம் கஷ்டக்காரர்களுடன் பேசிப்பேசி விஷயங்களைத் தெரிந்துகொண்டு கோர்ட்டிக்குப்போய் விஷயங்களைத் தோரணமாக எடுத்து வாதிக்கும் வக்கீல்கள் பேசுவதிலும் உபாத்யாயர் பேசவேண்டியது ஆயிரத்தில் ஒருபங்கிருக்குமா? அல்லது அல்லம் பகலும் ஓயாது வெயி

லென்றும் மழையென்றும் பாராது கூப்பிட்டபோதெல்லாம் வந்து ரோயாளியைப்பார்த்து மருந்து கொடுக்கும் வைத்யர்களைப் பார்க்கிலும் இவர்களுக்குச் சரீரகிரமம் அதிகமாயிருக்குமா? வேறு உத்யோகங்களிலிருப்பவர்களுக்கு ஒய்வென்பது கிஞ்சித்தும் கிடைக்காது. உபாத்யாயர்களுக்கோ யெனின் கோடைகால மழைகால பெரிய விடுமுறைகளைத்தவிர வாராவாரம் இரண்டொன்று விடுமுறையும், பண்டிகைகளுக்காக அவ்வப்போது வேறு விடுமுறைகளும் அதிகமாயுண்டு. ஒருகால் அவர்கள் வேலையினால் ஏதேனும் கிரம மடைந்தாலும்கூட அதை பரிகரித்துக்கொள்ள கிரம்ப அவகாசமிருக்கிறது. ஆகையால் இந்த உபாத்யாய உத்யோகம் உடம்புக்குக் கெடுதியை யுண்டு பண்ணுமென்பது தப்பான அபிப்பிராயம்.

அநேகருக்கு உபாத்திமைத் தொழில் கௌரவமானதாகத் தோற்றவில்லை. இது தப்பெண்ணம். சிலர் அந்த உத்யோகத்தை இகழவும் இகழ்கிறார்கள். 'என்னடா போயும் போயும் வாத்தியார் வேலையா? எவ்வளவோ படித்துக் கடைசியில் பள்ளிக்கூடத்து வாத்தியாராகவோ ஆனாய்? வேறு எங்கும் உத்யோகம் கிடைக்காமலா போய்விட்டது.' என்று கிரம்ப இகழ்ச்சியாகப் பேசுகின்றனர். எல்லா உத்யோகங்களிலிட உபாத்திமைதான் மேம்பாடுற்றது, பிரயோஜனமானது, லோகோபகாரமானது. ஒருவனை இம்மை மறுமையிரண்டிலும் கிர்த்திபெறக்கூடியவனாக்கி இத்தொழிலிலிட வேறு சிறந்தது ஒன்றுமேயில்லை. வக்கீல்களுக்கு ஒருபெரிய கேஸை ஜயித்தால் உடனே ஒருகிர்த்தி வந்துவிடும். அதேமாதிரி ஒரு பெரும்பினியை சொஸ்தப்படுத்தினால் உடனே வைத்யனுக்கு 'ஜகப்பிரசித்திபெற்ற தன்வந்திரி' என்றப்பட்டமும் அவனது பெயர் எல்லோருக்கும் தெரிந்துபோகும். ஆனால் உபாத்யாயர் ஸங்கதியோ அப்படியல்ல. அவர் செய்யும் வேலையின் பயன் அப்பொழுதே தெரியாது. நாட்பட நாட்படத்தான் தெரியும். பாமர ஜனங்கள் உபாத்யாயரின் அருமைதெரியாமல் மற்றவர்களையே கொண்டாடுகிறார்கள். உபாத்யாயரின் அருமை கற்றறிந்தோர்கட்கு மட்டுந்தான் தெரியும். இவர்கள் இந்தத் தொழிலைப்போல் மேம்பாடுற்றதொழில் வேறு கிடையாதென்றும், உபாத்யாயரிடம் தான் தேசத்தின் முன்னேற்றமும் மதத்தின் மாண்பும் தங்கியிருக்கின்றன வென்றும் கொண்டாடுகின்றார்கள். ஆயிரம் பாமரர் புகழ்வதைக் காட்டிலும் கல்விக்கற்ற ஒரு பண்டிதன் புகழ்வது பெரித. ஆகையால் உபாத்யாயர்கள் சந்தேகிக்கவேண்டியதில்லை. இங்கிலாந்து அமெரிக்கா இந்நாடுகளில் பெரிய கிரந்தங்கள் எழுதுவோர் உபாத்யாயர்களே. அவர்களுடைய கிர்த்திக்கு ஒருநாளும் குறைவில்லை.

(இன்னும் வரும்.)

ஓர் உபாத்யாயன்.

PART VII.

NEWS AND NOTES.

ஸ்மாசாரக் குறிப்புகள்.

மூன்றரைமைல் நீளமுள்ள தலையிர்.

கீர்ஸ் தேசமென்பது ஐரோப்பா கண்டத்திலுள்ள தேசங்களில் ஒன்று. அதில் ஜெஸ்விகா என்னும் மாது சமீபத்தில் இறந்துபோனாள்; அவளுடைய சட்டை ஜோபியில் ஒரு காகிதம் எழுதிவைக்கப்பட்டிருந்தது. அதைப் படித்துப் பார்த்ததில் பதினாந்து தினங்களுக்கு ஒரு விசை தன்னுடைய தலையிலிருந்து நாம் சாதாரணமாக எழுதும் காகிதப் பென்சில் பருமனுள்ள தலையிரைக் கத்தரித்துச் சேர்த்துவைத்து வந்திருப்பதாகவும், அச்சுருளே ரணரங்கத்தில் போர்வீரர்க் குதவியுரியச் செல்லும் செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தாரின் உபயோகத்திற்கு அவசியமானால் கொடுக்கும்படி எழுதியிருந்ததாம். அம்மாதின் பெட்டியைச் சோதித்து அம்மயிர்ச் சுருளையெடுத்து அளந்து பார்க்க அது மூன்றரைமைல் நீளமுள்ளதாயிருந்ததாம். அது ஏதென்க நகரக்காட்சிக் சாலைக்கு அனுப்பப்பட்டிருப்பதாகக் கேள்வி.

பம்பாய் யுத்தநீதியின் மாதர் பகுதி.

இப்பகுதியாரின் ஆதரவிலே பெல்காம் என்னும் ஊரில் ஒரு வேடிக்கைச் சந்தை கூட்டப்பட்டது. அதில் விற்பனையான சரக்குகளின் கிரயம் மொத்தம் மூவாயிரம் ரூபாய்க்குக் குறையாதென்று ஒரு தோராயமாக மதிப்பிடக்கூடும். மாதர்கள் ஒன்று சேர்ந்து யுத்தக் கஷ்ட நிவாரணத்தம் பாடுபடுவது பெரிதும் சிலாகிக்கத்தக்கதே.

21 மரியாதை வேட்டுகள்.

காலெட்வாலி என்ற ஸ்தானம் பெற்றிருக்கும் ஹிஸ் ஹைனெஸ் பெக்னார் பேகியினிஸ் ஸர் மகம்மது சானுக்கு 21 மரி

யாதை வேட்டுகள் இனி தீர்க்கப்படவேண்டுமென்று நம் மாகாபிமைதங்கிய சக்கிரவர்த்தியார் ஆக்ஞையிட்டிருப்பதாக "கெஜட் ஆவ் இந்தியா" விசேஷ பிரசுரமொன்று கூறுகிறது.

டிர்வையின் தண்டவாளத்திலிருந்து அப்புறப்பட்டது.

வட இந்தியாவிலுள்ள ஜாகல், ஹிம் ஹாட்டி ஆகிய இவ்விரண்டு ஸ்டேஷன்களுக்கும் மத்தியில் ஒரு பிரயாணி வண்டித்தொடர் இம்மாதம் தண்டவாளத்திலிருந்து அப்புறப்பட்டுவிட்டது. ஏராளமான மழை பொழிந்ததன் மேல் இருப்புப் பாதையனைத்தும் தண்ணீர் கிரப்பிக் கல்லும் கட்டிகளும் லயனில் பரவிக்கிடந்ததே ரெயில் வண்டி தண்டவாளத்திலிருந்து அப்புறப்பட்டதற்குக் காரணமாக. பிரயாணிகள் ஒரு டிரெயினிலிருந்து மறு டிரெயினுக்கு இறங்கி ஏற்றப்படுகிறார்கள்.

ஒரு மதம்பிடித்த யானை.

விலோனைச் சேர்ந்த உலுக்கலாமா என்னும் ஊரில் வெகு தினங்களாகப் பயிர் பச்சைகளையும் ஆடு மாடுகளையும், சிற்சில சமயங்களில் தன்னந்தனியே எதிர்ப்பட்டுச் செல்லும் மனிதர்களையும் எதிர்த்துவிட்டு அட்டேழியம் செய்துகொண்டிருந்த மதம்பிடித்த கிழயானை யொன்றை மிஸ்டர் டி. வி. வீக்கின் என்பவர் சுட்டுக் கொன்று விட்டார். அது கொல்லப்படுவதற்கு முதல் தினத்தில்தான் 200 ரூபாய் பெருமான கரும்புப் பயிரை யழித்துவிட்டதாம். 'யானை செத்தாலும் ஆயிரம் பொன், இருந்தாலும் ஆயிரம் பொன்' என்று ஒரு பழமொழி சொல்லுவார்கள். அப்பழமொழி

இந்த யானை விஷயத்தில் உண்மையாயிற்று. மிஸ்டர் டி. லி, விக்கிளுக்கு அவ் வூர் கனமரியாதை செய்ததோடு, யானைக் குரிய விலையும் அவருக்குக் கிடைத்து விட்டதாம்.

திருட்டு மாப்பிள்ளை.

தினவா சந்திரதேவ் என்பவன் கல்கத் தாவில் வசிப்பவன்; அவனுடைய மாமி மாமன் இருப்பது என்டாலியில்; அவ்விடத் திற்கு அவனுடைய மனைவி போயிருந் தான். அவளைப் பார்த்து வருவதற்கு தினவா சந்திரதேவ் இம்மாதத்திற் சென் றிருந்தான்; மாப்பிள்ளை வந்திருக்கிறானே யென்று வேட்டகத்தவர் பலவிதமான பண்டுபலகாராதிகளுடன் விருந்து செய் வித்தார்கள்; ஆசார உபசாரங்கள் செய் தார்கள்; எல்லாவற்றையும் பெற்றுக் கொண்ட மாப்பிள்ளை தனது மரியாதை யைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளக்கூடாதா? இவன் தன் மனைவி கழற்றிவைத்துப் போயிருந்த 600 ரூபா பெறுமான ஆபர ணதிகளைத் தன் மாமியார் பெட்டியிலிரு ந்து திருடிக்கொண்டு ராம்பாகன் என்னு மிடத்திலிருக்கும் தன் சோர நாயகியிடம் கொண்டுபோய்க் கொடுத்து விட்டான். மாப்பிள்ளையின்மீது சந்தேகித்த வேட்ட கத்தவர் துப்பு விசாரித்து ராம்பாகனி லிருக்கும் சோரினியின் கிருகத்திற்குப் போய்ப் பார்க்க திருட்டுப்போன ஆபரண திகளை அச்சோரினி அணிந்திருக்கக் கண்டார்கள்; மாப்பிள்ளையும் அவ்விடத்தி லேயே வீற்றிருந்தான். வந்தவர்கள் அவ னைப் பிடித்துப் போலீஸார் வசம் ஒப்பு வித்துவிட்டார்கள்; என்றாலும் ஜாமீன் பேரில் மாப்பிள்ளை விடப்பட்டிருக்கிறான். தனக்கும் தன் மாமனாகத்திலுள்ளவர்க் கும் ஏற்பட்டிருக்கும் நேசப்பான்மையை யறுத்து இத்தியாதி அருவருப்போடு கூடின பிரவர்த்திசுவில் பிரவேசிக்கும்படி தன் புத்தியைப் புகுத்திய மாப்பிள்ளையின் புத்தி 'உலக்கைக்கொழுந்தும் குந்தானிவேரும்' போலும்!

மதிராஸ். Y. M. I. A.

சென்னை அரண்மனைக்காரன் வீதியி லுள்ள யங்மென்ஸ் இந்தியன் அலோவியேஷன் என்னும் பெயர்கொண்ட சங்கமொ ன்று ஸ்ரீமதி அன்னி பெஸண்டம்மையவர் களால் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறதென்றும், அதற்காகவேண்டி ஒரு நிவ்யமான கட்ட டம் கட்டி முடிந்திருக்கிறதென்றும் நம் அபிமானிகளுக்குத் தெரிந்திருக்கலாம். இப்போது இரண்டு மெத்தைகளோடுகூடி யிருக்கும் அக்கட்டத்திற்கு மூன்றாவது மாடி கட்டி அதில் மாணவர்களுக்கான அறைகள் தடுக்கவேண்டுமென்று யோசனை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பொது ஜனங் களிடமிருந்தும் சந்தா வசூலிக்கப்பட்டும் வருகிறது; கூடிய சீக்கிரத்தில் அதற்கு வேண்டிய தொகை சேர்த்துவிடுமென்ப தற்கு ஆசைப்படுகிறோம்.

விசனகரமான சம்பவம்.

நானது அக்டோபர் மாதம் 26-ந்தேதி சாயங்காலம் சில மாணவர் ஒன்றுசேர்ந்து என்னுருக்குப் புறப்பட்டிச் சென்றார்கள்; புதிதாக ஏற்பட்டிருக்கும் 'பாய்ஸ் கெட்' (Boyscout) என்னும் 'பாலியலுழிய' முயற்சியின் ஆதரவை முன்னிட்டு அம்மா ணவர் சென்றார்களாம்; சனிக்கிழமை தினம் காலை 9-மணிக்குக் கத்திவாக்கத் தில் இம்மாணவர் சமுத்திரஸ்நானம் செய் யக்கருதி எல்லாரும் தண்ணீரிலிறங்க, அங்கு 'கரிப்பன்னமா'யிருந்ததனாலே சில பிள்ளைகள் நீந்த முடியாமல் தத்தளித்தார்களாம்; அச்சமயம் அங்கு விலைவாசிக்கொ ண்டிருந்த செம்படவர் சிலர் பிள்ளைகளின் தடுமாற்றத்தை யறிந்து ஒடோடிப்போய்ச் சிலரைக் கரையிலிறுத்துப் போட்டார்கள்; என்றாலும் சென்ற மாணவருள் இரண்டு பேர்களைக் காணோம்; ஒருவன் தெலுங் குச் சிறுவனும்; மற்றொருவன் சென்னையி லுள்ள டாக்டர் M. கிருஷ்ணசாமி ஐயரின் சகோதரரான மிஸ்டர் தக்பிணுமூர்த்தி ஐயரின் சீமந்த புதல்வராம். கண்ணுக்

கெட்டியவரையில் கரை தென்படாமலிருக் கும் ஆழாழியில் எவ்வஸ்து விழுந்தாலும் அதை அலை மூலமாகக் கரையிற் கொணர் ந்து சேர்க்கும் தன்மை சமுத்திர இயல்பா யிருந்தபோதிலும் மேற்சொன்ன இரண்டு சிறுவர்களுடைய சவங்களும் நானது வரையிற் கரையில் ஒதுக்கப்படக் காணோமாம். ஐயோ பாவம்! புதிதாகச் சென்ற சிறுவர் கள் கடலீராவதற்குமுன் அங்குள்ள செம்படவர்களைக் கேட்டு இங்கிறக்கலாமா கூடாதாவென்று ஆலோசித்திருக்கக் கூடா தா? எல்லாம் விதிப்பயன். தமக்கு இயற் கையாயுள்ள கல்வி கேள்விகளை விட்டு தொலைதூரத்திற் சென்று இம்மாதிரியான அனாவசியமான கார்யங்களில் வீருதாவாக இவர்கள் ஏன் தலையிடவேண்டும். பெற் றோரும் போதகர்களும் அவ்வப்போது கூறும் நன் மொழிகளைச் சிறுவர் மனதில் இனியேனும் தாக்கி நடப்பாராக.

ஆசாய விமான குண்டுச் சேதப் பாதுகாப்பு.

ஆசாய விமானங்கள் ஒரு தேசத்திலிரு ந்து மற்றோரிடத்திற்குச் சென்று வெடி குண்டு போடுகையில், அக்குண்டிகள் எதன் மீது விழுகின்றனவோ அது சரேலென்று தீப்பிடித்துக்கொள்வதையும் வெடிப்பதை யும் மற்றும் பலவிதமாகச் சேதமாவதை யும் கேள்விப்படுகிறோம். பெருங் கட்ட டங்கள் குண்டுகள் வீழ்ந்து இடிபட்டுப் போவதும் சகஜமாயிருக்கிறது. 'கருங் கல்லே காற்றிற் பறக்கையில் இவ்வம்பஞ்ச னனக்கென்னகதி' என்று கேட்ட கதையை யொப்பகற் சாந்தபோட்டுக் கட்டிய பாறிக்கட்டடங்கள் வெடி குண்டுகளால் சுக்கல் முக்கலாக சாதாரண கூரைகளாட் கிய குடிசைகளின் கதி என்னவாகும் பாருங்கள். இதற்காகவேண்டி ஐரோப்பா

விலுள்ள சிற்சில விடங்களில் பூமிக்குக்கீழ் இருபது அடி ஆழத்தில் குகைபோல் தோண்டிக்கொண்டு அக்குகைகளில் தாம் குடும்ப சகிதமாய் வசிக்கிறார்களாம். இவர் களிருக்குமிடத்திற்கும் மேல் தரைக்கும் மத்தியிலுள்ள அடைவெளி சுமார் 20 அடி கனமுள்ளதாம்; இதில் அடிப்புறம் கற்சார்தும் மேற்புறம் மணலுமாகக் கொட் டப்பட்டிருக்கிறதாம்; மேலின்று விழுங் குண்டுகள் மணலில் நாலு அல்லது ஐந்து அடி ஆழத்திற்குக் கீழாகப் போவது கிடை யாதாம். இவ்விதமான குண்டுகளால் ஏற் படும் சேதங்களுக்குத் தப்பிப் பிழைப்ப தாக ரணரங்கத்திலிருந்து திரும்பிய ஒருவர் தெரிவிக்கிறார்.

REVIEW OF BOOKS.

மதிப்புரை.

ஸ்ரீராமலீலை:—இது ஒரு நாடகம். ஹைகோர்டு வக்கில் வீ. வி. தேவநாத ஐயங்கார் எழுதியது. மஹா விஷ்ணு ராமாவதாரம் எடுத்து, சீதையை விவாஹஞ் செய்து கொள்ளுமிடத்திலிருந்து இப்புத்த கத்தில் ஆரம்பம் செய்யப்பட்டுக் கடைசி யில் ராவணபுத்தம் புரிந்து ராவண ஸம் ஹாரம் வரையில் எழுதப்பட்டுள்ளது. இத னது நடை மிகவும் ச்லாகிக்கத்தக்கது. மணிப்பிரவாளமே சிறந்த காம்ப்ரியமான நடை. இதில் நவாஸமும் திகழ்ந்திருக் கிறது. ஸ்ரீராமன் லக்ஷ்மணன் பிரம்மாஸ் திரத்தினால், மூர்ச்சையடைந்தது கண்டு சோகத்தினால் உருகும் பாகம் கண்மனத் தோரையும் கரைத்துருகச் செய்யும் அவ் வளவு சோகரஸம் பொருத்தியிருக்கிறது. அரங்கத்தில் நன்றாக நடக்கக்கூடிய வித மாக அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதன் விலை அரை 12. ஏஸ். வைத்யா அண்டுகோ பிரசுரம் செய்தது. வேண்டுவோர்:—

S. Vaidya & Co., Madras. க்கு எழுதவும்.

PART VIII.

MORAL STORIES.

நீதிக் கதைகள்.

சீலவதி.

(220-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

துளசிராமுக்குக் கோபம் மற்றும் அதிகரிக்கலாயிற்று. தன் மனைவி முறைதப்பி நடந்திருக்கிறாளென்று நிச்சயித்துவிட்டான். பின்னும் ஒரு முறை கண்ணீர் உதிர்ந்துத் தலைகுனிந்து நிற்கும் சிலவதையை நோக்கி “பெண் பேயே, ஏன் பேசாமலிருக்கிறாய்? எங்கே நத்தாபரணம்? யாருக்குக் கொடுத்தாய்?” என்று உரக்கக் கேட்டுக்கொண்டே அவளை ஓடி யடிக்கக் கையோங்கியவாறே சமீபத்திற் சென்றான்; இன்னும் ஒருக் கணம் தாமதித்திருந்தால் ஓங்கின கை சிலவதியின்மீது விழுந்திருக்கும்; ஆனால் அவ்வளவு பெரிய தண்டனைக்குச் சிலவதி பாத்திரமாவது தெய்வத்திற்கு அடுக்குமா? கடுங்கோபத்திற்குள்ளாகும்படி அம்மாத என்ன தப்பு செய்து விட்டாள்? தர்மம் தப்பாகுமா? ஆனால் லோபிக்குத் தர்மத்தின் தன்மை எவ்விதம் விளங்கும்? பணம் பணம் என்று பறைசாற்றிக் கொண்டிருக்கும் ஊத்தைவாயுடன் ஊடாடும் கர்மிகளது மரபினைச் சார்ந்தவனுதுபற்றித் துளசிராமுக்கு அந்த லோபித்தனம் பூர்ணமாயிருந்தது. கண்கள் சிவக்க, உதடுகள் தடிக்க, கோபாவேசம் பூண்ட கணவனது முகத்தை ஏறிட்டுப் பார்க்கமுடியாதவளாகி சிலவதி, தன் கணவன் ஓங்கின கை தன்மீது விழுந்து விடுமென்பதைச் சிறிதும் சிந்தியாது மானஸீகமாக அப்பரம்பொருளையே ஹிருதய கமலத்திருத்தி, குனிந்தவாறே இனிய குரலுடன் “அது பெட்டியிலிருக்கிறது” என்றாள். அவ்வார்த்தைகள் அவளறியாமலே அவளுடைய வாயினின்று வெளிப்போந்தன. இதைக்கேட்ட துளசிராம் சரேலென்று “பெட்டிச்சாவி யாரிடமிருக்கிறது” எனவும், “என்னிடமில்லை; அனேக மாய் ஷாப்பிலிருக்கலாம்” என்றாள். துளசிராம் “ஷாப்பிலில்லை என்று எனக்கு நன்றாகத் தெரியும்” என்றான். “பிறகு உம்மிடந்தானிருக்கும், என் நாதா, உமது மடியிற்பாரும்” என்று சிலவதியுரைக்க துளசிராம் அவ்விதமே தன் இடுப்பிற் சொருகிக்கொண்டிருந்த கொத்துச் சாவியை பெடுத்து பெட்டியைத் திறந்து பார்க்கவே, எந்த ஆபரணத்திற்காகத் தன் மனைவியைக் கடித்து பேசிக்கொண்டிருந்தானோ, எந்த ஆபரணத்தை யுத்தேசித்து வேலையை விட்டுக் கடைபயப்பூட்டி ஒடோடியும் விடுவந்து சேர்ந்தானோ, எந்த ஆபரணத்தை முன்னிட்டு தன்னரும் பெரும்பத்தியை பறையக் கையோங்கினானோ, அந்த ஆபரணமாகிற நத்து பளபளவென்று அப்பெட்டியிலுள் ஜ்வலித்தது. தானிருப்பது நினைவா அல்லது கணவா

வென்பது அவனுக்கு விளங்கவில்லை. தன் மேற்சவுக்கத்தினால் ஒரு விசை இரண்டுக்கண்களையும் துடைத்துக்கொண்டு மறவிசையும் நோக்கினான்; நத்து பெட்டிக்குள்ளா னிருக்கிறது. அதைப் பார்த்ததும் அவனுக்கு அவ் விடம்விட்டுப் பெயர மனம் இடங்கொடுக்கவில்லை. ஸ்தம்பாகாரமாக நின்ற விட்டான். தான் வறிஞனிடமிருந்து வாங்கி வஸ்திரத்தில் முடிபோட்டுக் கொண்டு வந்த நகை பெட்டிக்குள் போனவாறெங்ஙனம் என்பதும், பெட்டியினுடைய சாவி தன்னிடமிருக்கையிலேயே அவ்வாபரணம் பெட்டிக்குள் எப்படிப் போயிருக்கும் என்பதும் அவன் எளிதில் அறிய முடியாது ஆச் சர்யத்தை விளைவித்துக்கொண்டிருந்தன. வாய் பேசமுடியாது திக்பிரமை கொண்டவன்போல் பெட்டி நகையை ஒருதரம் பார்க்கிறான், சிலவதியின் சந்திரவதனத்தை ஒருதரம் பார்க்கிறான், தன்னிடுப்பைத் தடவிப் பார்க்கிறான், மறுபடி பெட்டி நகையை நோக்குகிறான். அவனுக்கு ஒன்றுமே சொல்லத் தோன்றவில்லை. கண்களில் ஆனந்தபாஷ்பம் பெருகிக்கொண்டிருக்கிறது. அது காரும் நடத்திவந்த அவனுடைய நடவடிக்கைகள் அனைத்தும் துச்சமாகவே அவனுக்குத் தோன்றின. நசுவரகடாகூடம் மேலிட்டிருக்கும் எக்காரியமும் சித்திபெறும் என்பதற்கு இதைவிட வேறு உதாரணம் வேண்டாம். இதற்கு நம்பத்தனியே சாக்ஷியென்று கருதித் தன் கைகால்கள் நடுக்கலுற, வாய்குழற, கண்ணீர்ததும்ப, மலங்க மலங்க விழித்து ஒன்றும் சொல்லத் தோன்றாமல் தன் மனைவியைத் தான் கடுமையாக நடத்தியதையும் கோபித்ததையும் பழி சாற்றியதையும், பின்னும் தன் விவகாரத்தில் தினசரி செய்யவேண்டியிருந்த சாகசக்யாதிகளையும் பற்றி ஒன்றுக்குப் பின் ஒன்றாக சிந்திக்கலானான். ஒவ்வோரம்சமும் ஒவ்வொரு மலையைப்போலக் கண்ணெதிரில் ஊடாடுவதாக அவனுக்குப் புலப்பட்டது. ஒரு கணநேரத்தில் மானிடவாழ்க்கையின் உத்கிருஷ்டம் அவனுக்கு விளங்கலாயிற்று. நசுவரமான காரியங்களல்லாது மகத்தான காரியங்களைச் சாதிக்கவல்ல ஜீவவாழ்க்கையில் பல தினங்களை விண்ணு பிரவர்த்திகளில் பிரயோசனப்படுத்தினேமே யென்று அவனுக்குத் தோன்றியதோடு இச்சமயத்தில் தனது தர்ம பத்தினியின் மாசற்ற பத்தியால் தன் மூடமதியானது பிரகாசிக்கும் வண்மைவாய்ந்ததே யென்றும் அவனுக்கு நிதர்சனமாக விளங்கியது.

பாபகர்மங்களைத் தொலைக்க விரும்பிய புண்ணியனை யொப்ப துளசிராமன் அந்நகையைப் பெட்டியிலிருந்து எடுத்துக்கொண்டு தன் மனைவியின் முன் வைத்து ‘அம்மணி உனக்கே அது உரியது; நீயே அகற்குச் சொந்தக்காரி; எனக்கென்றே பிரம்மன் சிருஷ்டனைசெய்த நீ எனக்கிருக்கையில், நசுவரமான அவ்வாபரணம் எனக்கெதற்கு? மூடமதியினாலும் அகங்கார மேம்பாட்டினாலும் இறுமாப்படைந்த நான் உனது தீவ்ய மங்கள ஸ்வரூபத்தையும், பதிபத்தி செய்யும் மகத்துவத்தையும் சிறிதும் அறியாது

கேவலம் இப்புவியே சாகவதம், மாயப்பிரபஞ்சமே சாகவதம், நீர்க்குமிழி போன்ற இவ்வாணலே சாகவதம் என்றிம்மாதிரியான மனப்பிராந்தியோடு பிதற்றினேன், கோபித்தேன், குரூரமான வார்த்தைகளாடினேன், கையோங்கி அடிக்க முன்வந்தேன் : என் அன்பே, ஆறுயிர்ச்செல்வமே, நீயே என் தலைவி, நீயே யென் கலிதீர்க்கவந்த குணமணி, சுருக்கிச் சொல்லின் நீயே என்னுடைய ஹிருதயபூர்வகமான சற்குணவதி, அன்னையும் நீ, அப்பனும் நீ, மற்றெவரும் நீயே யென்றிவ்விதமாக ஸ்தோத்தரிக்கலானான். அச்சமயம் சீவதிக்குண்டான ஆச்சர்யத்திற்கு அளவில்லை. பரஸ்பரம் தம்பதிகளுக்குண்டான ஆச்சர்யத்தையும் அன்பின் திகழ்ச்சியையும் இவ்விடம் எழுத இயலாது. கணவன் அஞ்சலிசெய்து (கை கூப்பி) ஸ்தோத்தரிப்பதைக்கண்ட அச்சீவதி தன் பிராணபதியை நோக்கி நாதா, அடியாள் 'தங்கள் அடிமை; அடிமையைப் பார்த்து உயர்வாக ஸ்தோத்தரிப்பது உதவாது; எப்போதும்போல இருங்கள்; திடீரென்று உங்களுடைய நடவடிகள் மாறுபடக்காரணமென்ன' என்றாள். துளசிராமனின் நாவெழவில்லை. எனினும் அத்தருணியைப் பார்த்து 'உன்மீது யாதொரு குற்றமுமில்லை. நீயே இனி எனக்குக் குருவும் சீஷனுமாவாய்; இனி ஒருக்கணமும் பிரியேன்; எல்லாம்வல்ல இறைவ, எம்மிருவரையும் இகத்திலாகட்டும், பரத்திலாகட்டும் இணைபிரியாதிருக்கச் செய்வாயாக, இதுவே எனது பிரார்த்தனை' என்று சொல்லிப் பின்னும் தன் மனைவியை நோக்கி நான் என்ன செய்யவேண்டும்; எங்கும் நிறைகின்ற பரிபூரணந்தம் என்றழைத்த பெரியோரது வாக்குக்கிணங்க அப்பரந்தாமனது திருவிளையாடல் மகத்துவத்தை நீ நன்கறிந்தாய்; அதை யெனக்குத் தெரிவிக்கும்படி வேண்டுகிறேன்' என்று துளசிராம் வணங்கிவிட்டான். சீவதி கணவனை யெடுத்து மார்போடணைத்து 'நாதா, குற்றமற்ற இவ்வபலை செய்யவேண்டிய கடமையைத் தங்களுக்குச் செலுத்தினான்றி வேறொன்றுமில்லை' யென மொழிந்து பின்வருமாறு பாதிவருத்திய லக்ஷணத்தை விவரிக்கலானான்.

(தொடரும்.)

IEWS & REVIEWS.

OTTO MOHINI :—The lasting perfume of the age.

ஓட்டோ மோஹினி :—உயர்ந்த வாஸனை. நீண்டகாலம் பரிமளிக்கும்.

ROBINIA HAIR OIL :—Fountain of Attars, Cool & refreshing.

ரொபீனியா தலைத்தைலம் :—அத்தர்களின் ஊற்று. குளிர்ச்சியை யுண்டாக்கும்.

ஸ்ரீ
*ஹரிஹரன்.

(222-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி.)

விசித்திரன்:—லலிதா! இவ்விஷயத்திற்கு எனக்கு என்ன கொடுக்கப்போகிறது.

லலிதை:—அதெல்லாம் அப்புறம் பார்த்துக்கொள்வோம். இவரைப்பற்றி இன்னும் என்னவிசேஷம் உனக்குத் தெரியும்.

விசித்திரன்:—இவரைப்பற்றியா! நமது இளவரசி இருக்குமிடத்திலெல்லாம் இவரைக் கட்டாயமாய்க் காணலாம். உலாவச்செல்லினும், அல்லது சோலையின்கண் வீற்றிருக்கும் சமயத்திலும் அரசகுமாரியின் பின்னால் இவர் வரப் பார்க்கலாம்.

லலிதை:—விசித்திர! இன்னொன்று. இந்தப் பிரபு ஸரோஜனி முன்னேவா நான் கண்டதேயில்லை.

விசித்திரன்:—அவ்வண்ணம் இவர் செய்வது கிடையாதே. பின் என்னத் தான் செய்வார் என்றால் ராஜகுமாரியைத் தரிசித்த, பெருமூச்சகிட்டு, பரந்த கண்களினின்று முத்துப்போன்ற பாஷ்ப பித்துக்களை உதிர்பார். பிறகு மறைந்துவிடுவார். இதுதான் அவர் செய்கை.

லலிதை:—மிகவும் விந்தையாக இருக்கிறது இவர்புரிவது, விசித்திர! அவரைப் பார்! என்ன வருத்தங்கொண்டவர் போலிருக்கிறார். இவரைக் காண என்மனமும் குழைகின்றது. எப்படியும் இந்த விஷயத்தை ராஜகுமாரிக்கு உரைக்கின்றேன். விதர்ப்பநாட்டிலிருந்து எழுந்த மிரட்டல்களினால் ஸரோஜனி மனம் வாடி வருத்தமுறுகிறாள். அவளை இங்கு அழைத்து வருகிறேன். இப்புதுமை ஸரோஜனிக்கு ஓர் விளையாட்டாக விருக்கும். வருத்தமும் குன்ற ஏதுவாகவிருக்கும். விசித்திர! இந்தப் பிரபுவை அரைமணிநேரம் இங்கு தங்கும்படிச் செய்கிறாயா! நான் ஒன்றுசெய்ய எண்ணங் கொண்டிருக்கிறேன்.

விசித்திரன்:—லலிதா! நான் அவரை அரைமணியல்ல. ஒரு மணியல்ல ஒருநாள் முழுவதும் தங்கும்படிச் செய்வேன். ஆனால் நீ மாத்திரம் சீக்கிரம்வந்து விடவேண்டும்.

லலிதை:—இதோ ஒருசிறிதத்தில் இளவரசியுடன் வருகின்றேன். (செல்கை.)

(ஸுரேந்திரன் உலாவியவண்ண மிருக்கிறான்.)

ஸுரேந்திரன்:—நேசா! என்ன இவ்வளவு நேரமாகியும் இளவரசியைக் காணவில்லையே.

விசித்திரன்:—என்ன! நான் கஷ்டப்பட்டது இவ்வளவு அவ்வளவு அல்ல. இங்கிருந்தபடியே சொல்லிவிடலாம் எல்லாம்.

ஸுரேந்திரன்:—கோபித்துக்கொள்ளாதே. என் நண்பனல்ல நீ.

விசித்திரன்:—ஆமாம். யார் இல்லை என்றார்கள், பணம்வாங்கும் வரைதான். ஸுரேந்திரன்:—ஹும். ஹும்.

விசித்திரன்:—என் பெருமூச்சுவிடுகின்றீர். சமஸ்தானத்தில் ஏதேனும் அவசரமான வேலை நடக்கவேண்டுமாயின் சொல்லும். நீர் யாரைக் காண வேண்டுமோ அவரைச் சீக்கிரம் பார்ப்பீர்.

ஸுரேந்திரன்:—வேலை! அவளைக் கண்ணுறுவதைவிட வேறு வேலை எந்த மனிதனுக்கேனும் இருக்குமோ. நன்மையே அவதாரமாக வந்தவளன்றோ அப்பொன்னங்கை. என்னைப் பொறுத்தமட்டில் அவள் பக்கமிருக்க வெகு ஸந்தோஷம் கொண்டவனாயிற்றே.

விசித்திரன்:—நண்பனே! ஒருவிஷயம். இப்போது ராஜசபையில் ஒரு தூதன் வந்திருக்கிறான். அவனுக்காக நானாயதினம் ஒருசபை கூடப்போகிறது.

ஸுரேந்திரன்:—இந்தவிஷயம் சொன்னதற்கு அநேக வந்தனம். ஏன் இன்னும் இளவரசி வரவில்லை. என்ன காரணமோ?

விசித்திரன்:—ப்ரபோ! இவ்வளவு சினேகமாயிருந்தும் தாங்கள் தங்களது பெயரைச் சொல்லவில்லை பார்த்தீரா? இம்மாதிரி உலகத்தில் அநேக இருக்கிறார்கள்.

ஸுரேந்திரன்:—என் பெயர் ஸுரேந்திரன். கோசலநாட்டி வாசி. (தனக்குள்) இளவரசியின் திவ்வியநாமம் நமக்குத் தெரிந்திருப்பினும் இவன் மூலமாய்க் கேட்டறிவோம் (வெளியே) விசித்திர! ராஜகுமாரியின் பெயரென்ன?

விசித்திரன்:—நம் இளவரசியின் நிருநாமதேயம் ஸரோஜனி அம்மை. தெரிந்தீரா?

ஸுரேந்திரன்:—ஆம். ஸரோஜனி அம்மை இன்னுமும் வரக்காணோமே.

விசித்திரன்:—வரும் சமயமும் நெருங்கிவிட்டது. இங்கேதானே யிரும். (ஒருபுறம் செல்லல்.)

ஸுரேந்திரன்:—என் காதலி வருமளவும் இங்கு படுத்து அவளது அங்கை வனப்பைப்பற்றி மனதில் எண்ணுகின்றேன். (படுத்தல்.)

[லலிதையும் ஸரோஜனியும் வருவதைக்கண்டு விசித்திரன் முன்னே விரைந்து வருகிறான்.]

விசித்திரன்:—எழுந்திரும்! எழுந்திரும்! ஸுரேந்திரா! இளவரசி வருகின்றார்கள். அதேதா வருகின்றார்கள்.

ஸுரேந்திரன்:—இந்தா விசித்ரா! இந்தச் சபசெய்திக்காக இதைப் பெற்றுக்கொள். (பொன் தருகின்றான் அதைப்பெற்று விசித்திரன் ஒருபுறம் செல்கின்றான்.) ஆரியர்கள் உதய சூரியனை எவ்விதம் எந்தோஷமும்

விச்வாஸமும் கொண்டு வணங்குகின்றார்களோ அவ்விதம் யான் வணங்குகின்றேன். ஹே! இருதய வாஷினி! உன்னை மீண்டும் காணப்பெற்றேன் ஹே! கண்காள்! நன்றாய்ப் பாருங்கள். இதுகாறும் பசித்திருந்த நீவிராவது களைத்திருங்கள்.

லலிதை:—இளவரசி! அவர்தான். அவர்தான்.

ஸரோஜனி:—லலிதா! என்ன அழகு! என்ன வணப்பு? என்னை அவர் பார்க்கும் பார்வையின் நேர்மையை என்னவென்று சொல்வேன். என்னுடன் அவர் வார்த்தையும் சொல்லாரோ.

லலிதை:—என் அரசியே! உமது எழில் மிக்க உருவம் அவரை மூங்கை யாக்கியது போலும். தேகமும் அசையவில்லையே. அவர் கண்ணையும் கொட்டக்காணோமே.

விசித்திரன்:—(பின் பக்கமாகவந்து) அவருக்கு இதெல்லாம் வரும் வழக்கம் தான். அம்மணி! இது ஒரு புதுமை அன்று. சகஜமே.

ஸரோஜனி:—யாரது! விசித்திரா? என்ன சொன்னாய்? ஒன்றும் தெரியவில்லையோ உனக்கு. வாயைமூடி.

விசித்திரன்:—அம்மணி! கோபிக்கவேண்டாம். பேதையாகிய என்னை மன்னிக்க வேண்டுகிறேன். இனி ஒன்றும் பேசேன் நான் தங்கள் ஆக்ஷேபப்பிரகாரம்.

ஸரோஜனி:—சகி! அவரென்ன சிலபோல் நிற்கின்றாரே! உண்மையான சிலையானால் நல்ல வேலைப் பாடுற்றதேயாம். செளந்தர்யமே செளந்தர்யம்.

லலிதை:—அரசிபெரும்! சந்தேகமின்றி நிகேனும் அவரிடம் பேசுங்களைன்.

ஸரோஜனி:—விளையாட்டி நீகேன்று சொல்லாதே சகி! நீ சொல்வது போல் அவர் என்மீது காதல் கொண்டிருப்பின் நான் எழில் மிக்க கந்தரனை அவமரியாதை செய்யக்கூடாது. நான் இப்போது காதல் கொண்டிருப்பதுபோல் அவரும் கொண்டிருப்பின் கற்கண்டு மலையில் தேன்மாரி பொழிந்தது போலுமாகும். சகி! அவரைப் பார். அசைக்கின்றார். யாருக்கு வணங்குகிறார் அவர்.

(ஸுரேந்திரன் வணங்கிசென்று மறைகின்றான்.)

லலிதை:—சகி! சந்தேகமின்றி உமக்கே!

ஸரோஜனி:—எங்கு செல்கிறார் அவர் இப்போது.

விசித்திரன்:—அம்மணி! அவரது இருப்பிடத்திற்குச் செல்கிறார். எதற்காகவோ எனக்குத் தெரியாது. இதுவே தான் அவரிடம் நான் காண்கிறேன்.

ஸரோஜனி:—(தனக்குள்) ஹா! என்ன ஸுந்தரம். என்ன தேஜஸ், குணவா
னாயும், கூத்திரியவம்சத்தில் உதித்தவர்போலும் இருக்கிறார். எனது
பாக்கியம் தான் அவரை மணாளாகப் பெறுவது. அப்பாவி ராஜேந்திர
ரன் படை எடுக்கப்போகின்றானாம். என் செய்வது? என் மனம்
இவரையே நாடுகின்றது. நான் எவ்விதத்திலாவது இவரையே
மணம்புரிவேன். இன்றேல் தகூணம் பிணக்கோலமாவேன். (வெளி
யாய்) ஸகி! அவரது வருத்தாந்தம் ஏதேனும் உனக்குத் தெரிய
வருமோ?

லலிதை:—எனக்கு ஒன்றும் தெரியாது. ஒருவேளை விசித்திரனுக்குத்
தெரிந்திருக்கலாம்.

ஸரோஜனி:—விசித்திர! உனக்கு ஏதேனும் அப்பிரபுவைப்பற்றித் தெரி
யுமோ?

விசித்திரன்:—அம்மணி! நான் அவரை விசாரித்ததில் கோசலநாட்டைச்
சேர்ந்தவர் என்றும், தனதுநாமம் ஸுரேந்திரன் என்றும் தெரிவித்
தார்.

ஸரோஜனி:—என்ன! ஸுரேந்திரரோ அவர் திவ்வியநாமம்.

விசித்திரன்:—ஆம் அம்மணி! அதோ தங்களது மாமாவும், உஜ்ஜனி அரசு
ரும் வருகின்றார்கள்.

(பாலநேசனும், பிரதாபனும் பிரவேசம்.)

பால:—என்னருமை ஸரோஜனி! இதோ நிற்கும் இளவரசர் உஜ்ஜனி நாட்
டுப்பதி. இவர் எனக்குற்ற நண்பர். மாசிஷாமணி! அழகில் என்ன.
நான் சொல்லவேண்டியதுமில்லை. நீயும் அறியாப் பாலிகையுமல்ல.
நான் உனது நன்மையைக் கோரியே இவரை உனக்குப் பதியாக நிய
மிக்க என் மனம் தூண்டுகிறது. என்ன விஷயம் பகருவாயோ சீக்கிரம்
அறிவி.

ஸரோஜனி:—அன்புள்ள மாமா! மணம் செய்விப்பது பெரியோர் பொறு
ப்பு. பெற்றோர் குழந்தையின் ஸுகத்தையும், இஷ்டத்தையும் நாடு
வதே தருமம். அவ்விதம் புத்திரிகள் ஸுகத்தை நாடாது தங்கள்
ஸுகத்தை கருதுவோர்களாயின் அவர்களே அப்புத்திரிக்குச் சத்ரு
வாகின்றனர். இப்பொழுது என் விஷயத்தில் என்னை ஈன்ற தந்தை
என்ன சொல்லுகின்றாரோ அதன்படி நடக்கச் சித்தமாயிருக்கின்
றேன்.

பால:—கண்மணி! ஸரோஜனி! உன் நிமித்தம் தன் நாட்டையும்விட்டு இப்
பொழுது நடக்கப் போகும் யுத்தத்தில் தானும் சமர்க்களத்திற்கு
வரத் தயாராக இருக்கின்றார் இவர்.

பிர:—ஆமாம். அவர் சொல்லிய பிரகாரமே! அந்த ராஜேந்திரனை யான்
கொல்லாமல் விடுவதில்லை.

விசித்திரன்:—(தனக்குள்) இது என்ன! ரொம்ப புத்திசாலிதான் பிள்ளை.
கட்டாயமாய் இவனைத் தான் ஸரோஜனி மணம் செய்துகொள்ள
வேண்டும்.

ஸரோஜனி:—மாமா! அவ்விதம் ஒரு பெண்பேதைக்கு உதவிபுரியும்
வீரனுக்கு நான் என்ன கைம்மாறு செய்யவல்லேன். ஒரு மங்கை
யைக் காத்த புண்ணியம் உஜ்ஜனி பதிக்கு வரப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.
இளவரசரே! உமது கஷ்டமும், நன் முயற்சியும் வீண்போகா. இறை
வனது திருவருளால் உமக்குக் கீர்த்தியும் புகழும் உண்டாகும்.

பிர:—அரசிபெரும்! நான் உமது அடிமையே. என்னை எது செய்ய விரும்
பினாலும் நான் செய்ய காத்திருக்கிறேன்.

பால:—ஸரோஜனி! நேரமாகின்றது. சீக்கிரம் மாடத்திற்குச்செல். பிரதாப!
வாரும் நாம் செல்வோம்.

[பிரதாபன் பாலநேசன் இருவரும் ஒரு புறமும் லலிதை
ஸரோஜனி விசித்திரன் மூவரும் மற்றொருபுறமும் ஈஷ்கிரமம்.
ஸுரேந்திரன் மறைவிடத்திலிருந்து வெளிவரல்.]

ஸுரேந்திரன்:—இவ்விளவரசனும், இளவரசியை மணக்க இச்சிக்கிறான்
போலும். பாலநேசன் ஸரோஜனியை பிரதாபனுக்கு கொடுக்கப்
பிரியமும் கொண்டுள்ளார்போலும். இருக்கட்டும். என்னொருயிர்
ஸரோஜனியின்மீதுள்ள காதலே என்னை அரிய பெரிய காரியங்
களை நிறைவேற்றத்தூண்டும். நான் இஷ்டப்பட்டபொழுது அந்த
வனிதாசிரோமணியைக் காண்கின்றேன். இந்த நன்மங்கையை அடை
வதில் எவ்வித கஷ்டம் எனக்கு ஸம்பவித்தபோதிலும் அதை ஒரு
பொருட்டாகக் கருதேன். பிறவியில் அரிதான மானிடப் பிறவியும்
பெற்று, கூத்திரிய வம்சத்திலும் உதித்த நான் எடுத்த கருமத்தை
தொடுக்காது விடுவனா? என்காதற் களஞ்சியத்தை அடையாது
போவேனா? பிரதாபனை, காஞ்சேயன் காரிகை கருத்திலும் உன்னு
வளோ? எப்படியாவது ஸரோஜனியை விரைவிலில் பெறுகின்
றேன். அவ்விதம் அடையாவிட்டால் விடுகிறேன் என்னுயிரை.
இதுவே என் கடைசி முடிவு. இப்பொன்னங்கை என்மீது
பூரண காதல் கொண்டிருக்கிறாளென்பதற்கு யாதொரு ஐயமுமில்லை.
கண்ணே! ஸரோஜனி பஞ்சபடம் பாடுபட்டாயினும் இறுதியில் கிண்
னையே மணக்கின்றேன். இது சத்தியம். முக்காலும் சத்தியம்.
(செல்கை.)

காட்சிமுடிவிறது:

கீழ்விதி, பிரயாகை, சேஷாத்தி ஐயங்கார்.

THE MARRIAGE SACRAMENT.

விவாஹ ஸம்ஸ்காரம்.

விவாகத்தில் வதாவரர்களின் சம்மதம் அவசியம்.

(226-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

புத்தூர் மிராசு மகாதேவய்யர் வீட்டுக் கலியாணத்தில் ஊர்கோல வைபவமானதாய்ச் சொன்னோமே. அது ஆய் ஏழு வருஷகாலம் கழிந்தது. ஒரு நாள் நல்ல சிலவுகளாகமற்ற வானத்தில் சந்திரன் நட்சத்திரங்களுக்கு நடுவில் திவ்யமாய்ப் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கிறான். தென்றல் மிக்க மனோஹரமாய் வீசி யடிக்கின்றது. அவ்வெண்ணிலாக் காலத்தில் போலீசு இன்ஸ்பெக்டர் பி. சேஷய்யரவர்கள் தமக்கு இன்ஸ்பெக்டர் ஸ்தானம் காயமாக்கப்பட்டதைக் கொண்டாடும் சிமித்தம் தம் நண்பர் பலரை மழைத்துக் காவிரியாற்று மணலில் சிலாச் சாப்பாடு வைத்திருந்தார். அந்நிலாச் சாப்பாட்டிற்கு 80 ரூபா செலவு. அவர் தம் கைப்பணம் சிறிதளவிருந்தாலும் அவருக்காக அவரது நண்பர்கள் முன் வந்து தம்மாலான மட்டும் செலவை யொப்புக்கொண்டார்கள். இந்த விருத்திற்கு சங்கீதக் கச்சேரி வேண்டுமே. அதற்கு ஏதாவது தனியாய்ச் செலவுபுரிந்ததோ வென்றால் இல்லை. இவரது வைப்பான பெங்களூர் தாலியே அங்கு வந்திருந்தான். வெண்ணிலவில் அவரவர் வயிறு நிரம்பவுண்டு பின்னர்ச் சங்கீதக் கச்சேரியிலாழ்ந்து பரி பூரணித்திருக்கையில் ஐயரது மனைவியின் சிலைமை யென்னவென்று பார்ப்போம். அக்கினிசாட்சியாய்த் தொட்டித் தாலிகட்டிய அவரது மனைவி தனிமையான தன் படுக்கையில் படுத்துப் புரண்டு “ஆ தெய்வமே, இப்படியும் என்னைத் தனியே விட்டாயே; இவ்விதம் தனிமையாய் நான் காலங்கடத்துவதைக் காட்டிலும் தேவரீர் திருவடிகளில் என்னைச்சேர்த்துக் கொள்ளலாகாதா” வென்று துக்கித்தன்ன. தலை யிணை, கண்ணீர் வடிந்து நனைந்திருந்தது. இது சீர்க்க, மற்றோரிடத்தில் நடந்த கூற்றையும் விவரிக்க மனம் கூசுகிறது. அதேயரவில் ஆணவம் மிகுந்து மிருகத் தன்மை மேலிட்ட கணவனொருவன் தன்னுடைய மனைவியை அடித்தும் வைதும் உதைத்தும் அட்டகாசஞ் செய்துகொண்டிருந்தான். அந்த மனைவியோ மெலிந்த சரீரமும் வனப்பும் வாய்ந்த வனிதையுமாயிருந்தான். அவளது முக கலாவிலாஸத்தில் கனக்கத்திற்கு யாதொரு இடமுமில்லை. தனிவும் பணிவுக்கொண்ட அந்நரீமணியை அவளது மிருகத் தன்மை மேலிட்ட கணவன் தன் தாய் வார்த்தையைக் கேட்டு அடித்து வற்புறுத்திக்கொண்டிருந்தான். இந்த மாதரான், மாமியின் மனப் பூர்த்திக்கேற்றவாறு ஏதோ வீட்டு வேலை செய்யத் தவறியதனாலே, அகங்காரக் கொண்ட மாமி தன் பிள்ளையிடம் ஒன்றுக்கு ஒன்பதாய்க் கோட்டொல்லி நீலித்தனஞ் செய்து நாட்டுப்பெண்ணைத் துன்பத்திற்குள்ளாக்கினாள். அந்நாட்டுப் பெண் யாரென்று கேட்பீர்களோ, ஏழை தின்னூர்ப் பெண்தான். அப்பெண்ணுடைய தகப்பனார், வரசல்கமாக நூறும் ஆயிரமுமாகப் பணம் கொடுக்க ஐவேஜில்லாமல் அடித்த கிராமத்துக் கர்ணனுக்குத் தன் பெண்ணை இளையானாகக் கன்னிகாதானஞ் செய்துகொடுத்தார். அப்போது பெண்ணுக்கு பதினொரு வயது. பெண் ருதுவாய் விட்டால் தனக்கும் தன் குடும்பத்துக்கும் ஓர் அவச்சொல் வந்து சேருமே யென்று பபந்துதான் தின்னூர்ப் பெண்ணுக்கு அவசரமாகக் கலியாணஞ்செய்ய நேரிட்டது. கர்ணனுடைய தாயாருக்கு

தன் நாட்டுப் பெண் ஏழை யென்ற கோபம், சீர் ஒன்றுக் கொண்டுவரவில்லையென்று சிமிஷத்துக்கு சிமிஷமாய்ப் பிடுக்கியெடுக்கிறாள். இதல்லாமலும் அவளுக்கு இன்னொரு பயம். தின்னூர்ப் பெண் அழகாயிருக்கிறாள்; மேலும் தன் பிள்ளைக்கு இளையானாய் வாழ்க்கைப்பட்டிருக்கிறாள்; எப்போதும் புருஷனுக்கு இளையாளிடத்தில் மோகம் அதிகமிருக்கும்; அந்த மோகத்தில் தன் பிள்ளை தன்னை விட்டுப் பிரியும்படி நேர்த்துவிட்டால் என்ன செய்வது என்று எண்ணினாள் மாமி. தாய் வார்த்தையைக் கேட்டு வந்த கர்ணம் உத்தியோகஞ் செய்யும் அந்த மூடப்பிள்ளை, தினந்தவரது தன் மனைவியின் ஏழ்மையைக் குறித்துச் சுட்டிப் பேசுவதும் “அழகுள்ள மனைவி அகமுடையானுக்கு சத்துரு” என்ற பண்டைக்கால பழமொழிக்கிணங்க தாயின் தாறு மாறான அகங்காரம் திருப்தியடையும் வண்ணம் அவ்வெளிய பெண்ணை அடித்துத் துன்புறுத்துவதும் தன் காரியமாய்ச் செய்து வந்தான். இந்த விதமா யேற்பட்ட விவாக சம்ஸ்காரத்தினாலே இரண்டு குடும்பங்கள் செப்பவொண்ணாத துன்பக் கடலில் ஆழ்ந்தன. ஆனதுபற்றி விவாகமாகுங்காலத்து பெற்றோராயினார் கண்மூடித்தனமாய்ச் செய்து விடாமல் வதாவரர்களின் மனவைச் செவ்வையாயுணர்ந்து, அவ்வனுசல தம்பதிகள் அமோகமாய்க் காலங்கடத்துமாறு பார்த்து விவாக சம்ஸ்காரத்தை கர்ணயிக்கவேண்டுமென்றே இவ்வளவுதரம் எழுதலானோம்.

L. அனந்தய்யர்.

வகோதரிமார்களே! உங்கள் வாழ்நாட்களை சுகமாக அனுபவியுங்கள்.

அநேக சிறந்த நற்சாட்சிப் பத்திரங்கள்.
திருப்தி அடைவீர்களென்பது திண்ணம்.

விலை, ரூ. 4—0—0.

எல்லா வியாதிகளுக்கும் இதே மருந்து.
அறிந்து கொள்ளவேண்டும் விஷயங்களை சில
வின்றி கடிதப் போக்குவரவு மூலமாகத்
தெரிந்து கொள்ளலாம்.

ஒளவுதம்.

ஸ்திரீகளுக்குரிய எல்லா
வியாதிகளையும் அடியோடு
நீவர்த்திக்கும் கைகண்ட
தும் மலட்டுத்தனத்
தை நீக்கக்கூடிய
துயமான

இன்னும் ஏதும் விஷயம்

தெரிந்து கொள்ளவேண்டு

மென்றால், ஸௌதம்லபார் ஓட்டப்

பாலம் மார்க்கம் புலப்பட்டாலில் ஆயுர்

வேத ஒளவுதசாலை மாணேஜர், அவர்களுக்கு

எழுதிக்கொள்ளவும்.

ஆபாலாமிருதம்.

அல்லது அவருக்கு அடுத்தபடியாக அவரது டிபுடியாவது குறித்த ரேத் திற்கு அவ்விசாரணைக்கூடத்திற்கு வந்து சேருவார். மொத்தம் அங்கிருப்பது சுமார் 15 - அல்லது இருபது பேர்களாயினும், ஒரு விழுவதும் செவியிற் படுமாறு நிச்சயமாக விருக்கும். உடனே ரெஜிமெண்டில் அட்ஜுடெண்டு உத்தியோகம் வகித்திருப்பவர் குற்றவாளியின் மீதுள்ள சார்ஜை உரக்கப்படித்து, மைதானத்தில் வாங்கப்பட்ட சாக்ஸி வாக்கு மூலங்களையும் சொல்லுவார். அதற்குப் பிறகு கர்னல் தமது தீர்மானத் தைக் கூறுவார். இதற்கே கோர்ட்மார்ஷல் (Court-martial) எனப்படு வது, இதில் வீடுதலடைவது மிகவும் அரிது. எவனொருவன் இவ்வித விசாரணைக்குள்ளாகிறானோ அப்போதே அவன் ராணுவத்திற்காகாத எவ் வேலையையோ செய்துதானிருக்கவேண்டு மென்பது நிதர்சனமாகிறது. இந்த இடத்தில் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டிருப்பவன் தான் செய்த வேலையைக் குறித்துத் தாங்கிப்பேசச் சந்தர்ப்பமுண்டு; என்றாலும் அனுபவம் வாய்ந்த ஆபீஸர்களுக்கு ரெஜிமெண்டிலுள்ள உட்காரியங்களும் மர்மங்களும் நன்றாகத் தெரியுமாதலால், இன்ன வகையில் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டிருக்கும் ரிக் டூட் தப்பித்தஞ் செய்திருப்பான், இன்னவகையில் தப்பித்தஞ் செய்திருக்க மாட்டான் என்பது நன்றாக விளங்கும்; அதன்பேரில் அவனுக்குத் தண்ட ணை விதிப்பார்; அனைக சந்தர்ப்பங்களில் விதிக்கப்படும் தண்டனை அதிக கரோமாயிராது. “ஜங்கர்ஸ்” (Jankers) என்னும் ஒருவகைத் தண்டனை— அதாவது விலங்குபோடுவது. இதனாலேயே அனைகமாய் ரிக்ரூட் திருத்த மடைந்து நல்ல ஸோல்ஜரென்று பெயரெடுக்குமாறு திருந்துவான்; இதற் கும் மேலானது “ஸெல்ஸ்” (Cells) என்று சொல்லப்படுவது. சிறைக் கூடத்திலுள்ள அறைகளுக்கே ஸெல்ஸ் என்று சொல்லப்படுவது. குற்றஞ் சாட்டப்பட்டவனை அவனது நண்பர் இத்தண்டனைக்காக அவமதிக்கமாட் டார்களாயினும், அதவாத் அவமதிப்பு ஏற்படுமானால் அதுகாரணமாகத் தன்னுடைய பிற்கால நடத்தைக்கு யாதொரு லோபமும் ஏற்படமாட்டா தாயினும், அவ்வறையினுள் அடைபட்டிருப்பதன் அஸௌகரியத்தினாலும் கடுமுவேலைகளைச் செய்யவேண்டுவதன் தர்மசங்கடத்தினாலும் முாட்டு ரிக் டூட்டின் தன்மை மாறி, அவனிருக்கவேண்டிய ரெய்யைப்பற்றி நன் குணர்ந்து திரும்புவான். சிஷாகாலத்தில் ரிக்ரூட் இருக்கும் பரியந்தம், அதாவது அவனுடைய அர்ரெஸ்ட் முதல் விடுதலையுட்பரியந்தம், அவ னுடைய சம்பளம் கிறுத்திக்கொள்ளப்படும். மிதமிஞ்சிக் குடிப்பதற்கும் விலங்கிடுவது, சிறைக்கூடத்திற் போட்டடைப்பது போன்ற தண்டனைக ளுண்டு.

தினசரி வேலை.

இம்மாதிரி ஒவ்வொரு விஷயத்திற்கும் ரிக்ரூட்டானவன் கண்ணும் கருத்துமாயிருந்து வருவதாலேயே அவனுடைய தினசரிவேலை வேறொரு

வருடைய உதவியில்லாமலே நடந்தேறி விடுகிறது; பாசறைக் குள்ளிருக்கை யில் அவன் குடிக்கலாகாது, மணிக்கணக்கை யனுஸரித்து ஒவ்வொரு காரியத்தையும் கவனிக்கவேண்டும். அதிற் சிறிது பிச்சினால் உடனே தண்டனைக்குள்ளாகவேண்டு மென்னும் நிர்ணயம் அவனது மனத்தில் எப் போதும் ஞாபகத்திலிருந்து கொண்டே யிருக்கவேண்டும். இராப்பொழு தில் தன் படுக்கையைத்தானே விரித்துக் கொள்வான்; தானிருக்கு மிடத்தைச் சுற்றிலும் தானே துலக்கிக்கொள்வான்; பிளாங்கெட்டுகளைத் தானே விரிக்கவோ மடிக்கவோ செய்துகொள்வான்; இன்னவிதமாக விரித் துக் கொள்ளவேண்டும், இன்னவிதமாக மடித்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதுகூட ராணுவத்தில் கற்றுக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது; அதன் பிரகாரந்தான் ரிக்ரூட்டும் செய்யவேண்டும். வெளியானொருவன் பாசறைக் குள் ரிக்ரூட்டுகளிருக்கு மிடத்திற்குச் சென்று பார்த்தால் அச்சப்போட் டதுபோல் ஒரே வரிசையாக ரிக்ரூட்டின் சாமான்கள் வைக்கப்பட்டிருப் பதையும் மற்றும் கண்களைக் கவர்வனவாயும் மனதை மனோஹரிப்பன வாயு முள்ள அம்சங்களொவ்வொன்றும் பலப்படுவது இனிது விளங்கும். இதுவே ரிக்ரூட்டின் தினசரி வேலையாகும். ஒரு குதிரைப்படையாள னுடைய வேலையைக் கவனிப்போம். பொழுதுவிடிந்ததற்குரியாக ரெவீல் (reveille) என்னு சங்கத்தின் சப்தம் பாசறையில் ஒலிக்கப்படும் அது படையாளருடைய செவியிற் பட்டதோ இல்லையோ தகூணமே ரிக்ரூட்டானவன் தினசரிவேலைக்கு ஆரம்பித்து விடவேண்டும். இதற்கு முன் வெளியான சஞ்சிகைகளில் தெரிவித்த பிரகாரம் பாடுபட்டுப் பகற் பொழுதனைத்தையும் கழித்து இரவு நேரத்தில் ‘விளக்கவிக்கப்பட்டும்’ (lights out) என்னும் சப்தம் முன்னிடம் வரையில் ஓயா தொழியாது ரிக்ரூட் வேலைசெய்தே தீரவேண்டிய வனாயிருக்கிறான். ஆகவே அவனுக் குத் தினந்தவறாது உழைப்பிருக்குமென்றி ஒய்ச்சலில்லை. இதனால் எந்நேரமும் உழைப்பென்று நினைக்கவேண்டாம்; உழைக்கவேண்டு மென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கும் நேரத்திற் மற்ற வேலைகளில் ரிக்ரூட்டான வன் கவலையேதுமின்றிக் காலங்கழிக்க வேண்டியவனாகிறான்.

குதிரைப்படையாளனின் வேலை.

விடியற்காலே நாலரை மணிக்குமேல் ஆறரை மணிவரையில் அந் தந்தப் பருவத்திற்குத் தகுந்தபடி ரெவீல் சப்திக்கப்படும். தம்பட்டத்தின் ஓசை கிற்பதற்குள்ளாக பாசறையின் சார்ஜிலிருக்கும் கார்ப்போரல் என் னும் ஆபீஸர் தம் உச்சஸ்வரத்துடன் படையாளரையழைப்பார்; இச்சப்தம் இடப்பட்ட 15 நிமிஷத்திற்குள்ளாகப் படையாளர் எழுந்து முகங்கழுவி யோ கழுவாமலோ உடையுடுத்தி மைதானத்தில் ட்ரில் பழகுவதற்காக ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கும் வகுப்புக்களில் ஆஜராகத்தயாராய் செல்ல வேண்டும். அவ்விதம் செல்லுவதற்குமுன் தம் குதிரைகள் கட்டப்பட்டி

ருக்கும் லாயங்களுக்குச் சென்று ஒருமணி நேரம் அவ்கிடங்களைச் சுத்தி கரிக்கவேண்டும். பிறகு குதிரைகளை யழைத்துக் கொண்டுபோய்த் தண்ணீர்காட்டி திரும்ப லாயங்களிற் கொணர்ந்து கட்டிப் புல் போட்டுவிட்டு இப்படையாளர் திரும்ப தம்மறைக்கு வந்து காலை போஜனமுண்டு 'ட்ரிஸ்' பயிற்சிக்குச் செல்லுவார்கள். இப்போது அவர்கள் காலைமுடியிலிருந் கலாகாது; உடைகளை வேறு விதமாக மாற்றுவார்கள். குதிரைப் படை யாளருக்கு டிரிஸ் பயிற்சியென்றால் அசுவங்களின்மீதேயி சவாரிபோ வதும், கத்தி, கேடயம், துப்பாக்கி, ஈட்டி, பாலாமுதலான கருவிகளைக் குதிரைகளின்மீதுநுழை உபயோகிக்கும் மாதிரிகளையும், கற்பிப்பார்கள்; இது முடிவதற்குள் மணி பத்தரையாகிவிடும். திரும்பிவந்து குதிரைகளை லாயங்களிற் கட்டி சேணங்களையெடுத்துக் கொடுகளில் மாட்டிப்படையாளர் பாசறைக்குத் திரும்பி வேறுபடை தரித்து 10 நிமிஷநேரம் ஆசுவாசஞ் செய்து கொள்ளுவார்கள். அதற்குப்பிறகு அப்படையாளர் மறுபடியும் லாயங்களுக்குச் சென்று குதிரைகளை 'மாலீஸ்' செய்வார்கள். இது ஒரு மணிநேரம் பிடிக்கும்; பிறகு சேணங்கள் க்ளீன் செய்யப்படும். பெரிய வாபிஸர் வந்து சரிபார்ப்பதற்குள் மணி ஒன்றுகிவிடும். உடனே பகற்போ ஜனத்திற்குப் படையாளர் சென்று விடுவார்கள். ஒருமணிநேரம் போஜன சாலையில் ஸாவதானமாக அவர்கள் உட்கார்ந்து அன்னமுண்டு பகல் 'ட்ரிஸ்' பயிற்சிக்குச் செல்லுவார்கள்; இப்போது குதிரைகளிற் செல்லார்; தேகப் பீயிற்சிக்குள்ள உடைதரித்துக் கால் நடையாகச் செல்லுவார்கள். இவ் விரண்டிற்கு இரண்டு மணிநேரமாகிவிடும்; பின்னர் பாசறைக்குத் திரும்பி 5-மணி அடிப்பதற்குள் கால் ஸ்டீஸில் போட்டிருக்கும் ஸ்பர்க்கை யும் (spurs) கத்தி முதலான போராயுதங்களையும், நன்றாகத் துடைத்து 'க்ளீன்' செய்வார்கள். 5-மணியானதும் இவர்கள் மறுபடியும் லாயங்களுக் குச் சென்று குதிரைகளுக்குத் தண்ணீர் காட்டி ஆகாரமிட்டு ஒருமணி நேரம் செலவிடுவார்கள். அங்கிருந்து தேத்தண்ணீர் அருந்துவார்கள்; பிறகு எவரெவருக்கு இராப்பாராவென்று கூறப்படும்; அத்தொழில் ஒழிந்த வையோர் தம்மிஷ்டப்பிரகாரம் இருக்கமுடியும். இம்மாதிரியாக ஒவ்வோரம் சத்திலும் அக்கரையும் கவனமும் காட்டி நடப்பது ரிசுரூட்டின் கிரம மாகும்; காலாட்படை குதிரைப்படையினர் எப்படி வேலை செய்கிறார்களோ, அப்படியே பிரங்கிப்படையினரும் வேலை செய்யக் கடைம்ப்பட்டிருக்கிறா் கள். ஓரிடத்தில் சிறிது துருப்பிடித்திருந்தால் பின்னர் அக்கருவியின் உபயோகமே கெட்டுவிடுமாதலின் அவைகளைக் குறித்தப் படையாளர் விசேஷ கவனமெடுக்கத் தலைப்பட்டிருக்கிறார்கள். எதிலும் ஒரு வருஷ காலம் ரிசுரூட் கிரமப்பட்டு வேலை செய்யவேண்டும். பொதுவாக படையிற் செருங்காலம் 18-வயதுக்குமேல் 25-வயதுக்குள்ளாகத்தான். முதல் வருஷத்தில் சாதாரணப் பயிற்சிபெற்று பிந்திய வருஷங்களில் ராணுவத் தின் முழுப்பயிற்சியையும் ரிசுரூட் பெறவேண்டுவது இப்போது அனு ஸாரணியிலிருந்து வருகிறது.

PART II.

SANITATION.

ஆரோக்கிய விமர்சனம்.

DREAMS.

BY Mr. K. P. SESHADRI AIYANGAR,
(Teacher, Mulhiyalpet High School, Madras.)
(203-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

ஸ்வப்னம்.

முன் சஞ்சிகைகளில் நித்திரை என்னும் விஷயத்தைப்பற்றி வெகு விரிவாக எழுதினோம். இப்பொழுது அந்த நித்திரையின் பந்துவான ஸ்வப்னம் அல்லது கனவு என்பதைப்பற்றி விவரிக்க எண்ணங்கொண்டுள்ளோம். நாம் நித்திரை புரியுங்கால் நமது கர்மேந்திரியங்களெல்லாம் அடங்கி ஒடுங்கிக்கிடக்கின்றன. ஆனால் மனோ சக்திமாத்திரம் தன் காரியத்தைச்செய்து வருகிறது. அந்த மனோசக்தி விளையாடும் விளையாட்டாக ஸ்வப்னத்தைச் சொல்லலாம். ஸ்வப்னம் என்பது மிகவும் ஆச்சரியகரமானது. இதன் உண்மையான காரணங்களை இதுவரையில் ஒருவரும் கண்டு பிடித்தார்களில்லை. அதிபத்புதமாயிருக்கிற சில விஷயங்களில் இந்த ஸ்வப்னம் என்பது ஒன்று.

கனவென்பது பகவானால் நமக்குப் பின்வரும் சுபாசபங்களை முன்னமேயே யறிந்துகொள்ள அனுப்பப்படுகின்றன என்று பழைய காலத்தில் சில பெரியவர்கள் நம்பியிருந்தார்கள். இதற்கு உதாரணமாக ராமாயணத்தில் பரதன் தன் தகப்பனாரான தசரதன் இறப்பதற்குமுன் கண்ட கனவு, சீதை, சூடாமணியைக்கொண்டு ஹனுமான் லங்கைக்குச் சென்று பிராட்டியாரைக் காண்பதற்குமுன் கண்ட ஸ்வப்னம்; ஹரிச்சந்திரன் தன் பத்தியான சந்திரமதியை ராஜாக்களுபால் சிரச்சேதம் செய்வதற்குமுன் கண்ட கனவு இவைகளை நம்மவர்கள் யாவரும் படித்திருக்கலாம். கனவைத் தூதாக எண்ணியவர்கள் நம் தேசத்தார் மட்டுமல்ல. பிரபஞ்சங்களிலுள்ள எத் தேசத்தினரும், எம்மதத்தினரும் இக்கனவு என்பதைத் தத்தம் முழுமுதற் கடவுளால் அனுப்பப்பட்ட தூது என்றே எண்ணி பூரணமாக நம்பிவந்தார்கள். இதற்கு திருஷ்டாந்தம்:

நாகரீகம், கல்வி கேள்விகளிற் வெறுகாலத்திற்கு முன்பே பிரக்யாதி பெற்ற ரோம், கிரீஸ் முதலான இடங்களில் கனவு ஈசுவரனால் அனுப்பப்பட்ட தூது என்றகொள்கை முற்றிலுமிருந்தது. இந்தக்கொள்கை வெறுவாக முற்றியிருந்த காலம் அகஸ்டஸ் ஸீஸர் என்னும் ரோமாபுரியின் சக்கர

வர்த்தி ராஜ்யபாரம் வகித்துக் கொண்டிருந்த காலத்தான். தன் ராஜ்யத்தில் ஒவ்வொருவனும் தான் இரவில் காணும் கனவை ஆரண்மனையில் வந்து பதியவைத்துப் போகவேண்டுமென்று திட்டமிட்டிருந்தான். பதியவைக்கத் தவறினால் தண்டனையும் ஏற்படுத்தியிருந்தான். அந்த சக்கரவர்த்திக்குப் பின்னால் ஜூலியஸ் ஸீஸர் என்பவன் சக்கரவர்த்தியானான். அவனுக்கு காலி போர்னியா என்னும் சுந்தரமடந்தை மனைவி. ஜூலியஸ் ஸீஸர்க்கும் குடிகளுக்கும் கொஞ்சம் மனஸ்தாபமும் சச்சரவு மிருந்துவந்தன. இப்படியிருக்கும் காலையில் ஒரு நாளிரவு காலிபோர்னியா ஒரு கனவு கண்டாள். மிகவும் பயங்கரமான கனவு. திடீரென்று கண்விழித்து ஒவென்று கதறி அலறி தன் கணவனை எழுப்பி “நாதா! என்றைக்கும் காணாததும் எப்பொழுதும் கேட்கப்படாததுமான ஒரு பயங்கரமான கனவுகண்டேன். வீதிகளில் பெண் சிங்கங்கள் குட்டிகளை ஈன்றன. சமாதிகளெல்லாம் திறந்து, இறந்தவர்களை வெளிக்கிளப்பின. பராக்கரமும் வீரமும் பொருந்திய யுத்தவீரர்கள் மேகங்களோடு யுத்தம் புரிந்தனர். அவ்விதம் சமர் செய்யும்போது சிம்மாதனத்தின் மீது ரத்தம் மழையாக வருஷித்தது. குதிரைகள் யாவும் கனைத்தன; மனிதர்கள் இறக்கும் தருணத்தில் மரணவேதனையால் வீறிட்டனர். பிசாசங்கள் பேரிரைச்சலுடன் தெருத் தெருவாக அலைந்து திரிந்தன. ஹே! ஸீஸர்! ஐயோ! இம்மாதிரியான கனவை ஒருவரும் கண்டிருக்க மாட்டார்கள். கேட்டுமிருக்க மாட்டார்கள். வழக்கத்தில் வராத கனவாகவன்றோ இது இருக்கிறது. நமக்கு என்ன கெடுதி சம்பவிக்கப் போகிறதோ தெரியவில்லையே! ஐயோ! காதல: என்செய்வது, பின்வரப் போகும் கெடுதியை இக் கனவு முன்னமேயே குசிப்பிக்கும் என்பார்களே! ஏதோ ஒரு அசுபம் கட்டாயமாய் வெகு சீக்கரத்தில் வரப்போகிறது. அதென்னமோ நான் அறியேன்” என்று மிகவும் பயந்து தன் கணவனுடன் சொன்னாள். காலிபோர்னியா கண்டகனவு மறுதினமே நிதர்சனமாகிவிட்டது. ஜூலியஸ் தன் சிம்மாதனத்தில் வீற்றிருக்கும் சமயத்தில் குடிகளில் மூவர் கத்தினே அவன் மார்பில் பாய்ச்சினர். ரத்தவெள்ளம் பெருகியது. ஜூலியஸ் ஸீஸர் கொல்லப்பட்டான்.

சில கவிதைகள் இந்த உலகம் எப்படிப். பொய்யோ அதுபோல கனவு என்பதும் தூக்கத்தாலுண்டாகும் பொய்த்தோற்ற மென்பார்கள். இது கவனமே யல்லாது கனவின் காரணங்களைக் கூறும் சாஸ்திரமல்ல.

ஆனால் கனவு என்பது என்ன? அது நமது விழிப்புக்காலங்களில் நமது புத்தியில் படியும் எண்ணங்களின் பிரதிபிம்பம். என்று ஒருவாறு சொல்லலாம். தூக்கத்தில் உண்டாகி விழிப்புச் காலத்தில் உண்டாகாதபடியால் அநேகவித விசித்திரத்துடன் கனவு நிறைந்திருக்கிறது. ஒருவன் விழிப்பில் காணாததை கனவில் காண்பதில்லை. ஆனால் விழித்திருக்கையில் எப்படிக்கண்டாலோ அப்படியே காணாமல் சிலவேளை வித்தியாசமாயும், விபரீத

மாயும் அலங்கோலமாயும் காணக்கூடும். அதற்குக்காரணம் தூக்கத்தில் புத்தி சரியாய் தன் காரியத்தை நடத்துகிறது என்று நாம் சொல்லியிருக்கிறோமே அது தான், அற்ப எண்ணமும் அற்பபுத்தியுமுடையவன் பெரும்பாலும் பயங்கரமான கனவுகளைக் காணுவான். கொலை செய்தவனை ஜாக்கிரதையாய் தூங்கும்போது கவனித்துப் பார்ப்போமானால் கனவு அவன் மனதிலிருப்பதுடன் கலந்து பயங்கரமாகப் பிதற்றி அவன் ஓங்கித்து வைத்திருக்கும் சங்கதிகளை வெளியிடச்செய்யும். குழந்தைகள் தூங்கும்போது கவனிப்போமானால் அது குற்றமற்றதாகையால் தான் பகலில் சிரித்து விளையாடியதை மனதில் வைத்துக்கொண்டு தூக்கத்தில் சிரிக்கும். பின்பு தூக்கப்படும். நாம் இதை “நிரிமிட்டு” என்று சொல்கிறோம். நாம் விழிப்புக் காலத்தில் கெட்ட காரியங்களைச் செய்யக்கூடாது. அப்படிச்செய்தால் கனவில் மிகப் பயங்கரமான கனவுகளைக் காணநேரிடும். சில கணித சாஸ்திரிகள் விழிப்புக்காலத்தில் கண்டுபிடிக்க முடியாத உண்மைகளைக் கனவில் கண்டுபிடித்திருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

நமது ஆகாரப் பையினுடைய ஸ்திதிக்கும் கனவுக்கும் சம்பந்தமிருப்பதாக அநேக வைத்யர்கள் அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள். வாயிறு புடைக்கத்தின் லுமல் எவ்வளவு நிதானமோ அதற்கும் குறைவாக வெறொருவன் சாப்பிடுகிறானோ அவன் தூக்கத்தில் விருந்தைப்பற்றியும் சாப்பாட்டைப் பற்றியும் கனவு காண்பான். நித்திரையில் எவ்வளவோ பேர் கைகொண்டு ஆகாரத்தை மெடுப்பதுபோலும் வாயில்போட்டு மெல்லுவதுபோலும், கொட்டை விவேதுபோலும் கனவு காண்கின்றனர். சிறு குழந்தைகள் நித்திரையில் தன் பாலமுது சாப்பிடுவதுபோல் தன்வாயை அசைத்ததைத்து கனவு காண்கின்றன. “பைரன்” என்னும் ஆங்கில பிரபு ஒரு பெரிய கவி. அவர் தனக்கு சாப்பாட்டைப்பற்றி நல்ல சரிபான அபிப்பிராய முண்டாகும்படி இரண்டொரு நாள் ஆகாரமில்லாது தூங்குவது வழக்கம். அவ்விதத் தூக்கத்தில் அவருக்குச் சாப்பாட்டைப்பற்றிய கனவே உதிக்கும். ஒருவன் ஏதோ வியாதினால் நாக்கு உள்ளுக்கு இழுக்கப்பட்டும் பேசஞ்சக்தி இழந்திருந்தான். நாலுவருஷங்களுக்குப்பின் ஓரிரவில் தான் நெருப்பு பிடித்தெரிந்ததாகக் கனவு கண்டு ஒவென்றலறி ஐயோ பற்றி எரிகிறதே எரிகிறதே என்று கதறினான். கனவின் பயத்தினால் உள்ளிழுக்கப்பட்ட நாக்கு வெளிவந்தது. பேசும் சக்தியை மீளவும் பெற்றான்.

(இன்னும் வரும்.)

கீ. பி. சேஷாந்ரி ஐயங்கார்.

PART III.

KNOWLEDGE ON AGRICULTURE, etc.

BY Mr. G. RAJAGOPAL,
Late Editor, "South Indian Agriculture."

விவஸாய ஞானம்.

(236-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

மண்.

விதைக்கும் வித்து நல்ல மண்ணில் விழுந்தால் விதை நன்றாய் முளைக்கும் என்பது வழக்கம்.

நல்ல மண்ணென்றால் என்ன?

மண்புலபுலத்து புழுதியாக இப்பதுதான்.

மண்புலபுலத்து இருக்கவேண்டிய காரணமென்ன?

பயிர் உண்டாக வேண்டுமென்று உத்தேசித்து விதைக்கும் வித்துகள் அனேகமாய் சிறிபவைகளா யிருக்கிறபடியாலும் பெரிய வித்துக்களா யிருந்தபோதும் முளைக்கும்போது உண்டாகும் வேர் மிக நாணயமாயும் நாகுதாயும் இருக்கிறபடியாலும் மண்ணில் புல் பூண்டு இல்லாமலும் அது கல்லுக் கட்டியாயில்லாமலும் இருப்பது அவசியம். இவ்வாறு தன்மைமண் அடைவதற்கு அது உழவுக் கருவிகளால் கிழக்கப்பட காற்று அதனுள் பாய்ந்து மண்ணை மட்கசெய்யும். அப்போது மண்மணிகள் சிறுத்துப் போம். சிலபாகம் ஜலத்தில் கரையும் தன்மையடைந்து ஆகாரமாகும்.

பயிர் உண்டாவதற்கு மண் வளப்பம் பொருந்த வேண்டுமல்லவா?

மண் வளப்பமென்றால் என்ன?

மண் அணுக்கள் கல் தூளாயிருக்கும்: அவைகளில் மட்கிய தழை முதலில் பிராண சம்பந்த வஸ்து கலந்திருக்கவேண்டும்.

மண் அணுக்கள் விசாலித்து காற்று அவைகள் மத்தியில் அடங்கி யிருக்கவேண்டும்.

பிராண சம்பந்த வஸ்து எது?

செடி புல் பூண்டு இவைகளால் உண்டாகும் வேர், மரம், கொப்பு, கிளைகள், தழை, பூ, இசுழ், காய், பழம் இவைகள் மட்குவதாலும் மண்ணில் ஈடுபயிருக்கும் நாகுபூச்சி எறும்பு முதலியவைகளாலும் மற்ற பெரிய மிரு கங்களாலும் உண்டாகும் மல ஜல பிணங்கள் மட்குவதாலும் மண் கருமை யடையும். இக்கருமை யடைந்த வஸ்துவுக்கு ஆங்கிலேயர் யூமஸ் (Humus) என்பார்கள். நாம் இந்திரியவஸ்து என்னலாம். மிருக மரங்கள் இந்திரியங்கள் மட்குவதினால் உண்டாகும் வஸ்து இந்திரியவஸ்து. அது கருப்பாயிருப்பதால் இந்திரியவஸ்து என்றும் சொல்லுவதுண்டு. ஏனெனில் இந்திரன் கருப்பு.

மண்ணில் காற்று இருக்கவேண்டியதால் மண்ணை உழவுக் கருவிகளால் கிழப்புவதுண்டு-காற்றில் மண் மலர்ந்தால்தான் செடிகள் தாராளமாய் வள ரும் செடிகள் நன்றாய் வளருவதற்கு இன்றியமையாத சிறு கருக்கள் (Germ) தாராளமாய் பவரும் - அவைகளால் மண் உரமேற்றப்படுகிறது. அவை களால் தான் மண் கறையும் ஸ்திதியடைகிறது. அப்போது தான் மண் நீரில் கரைந்து செடிக்கு உணவாக உதவும்.

மண் உழவினால் உஷ்ணமடைகிறது.

ஆகவே செடிகள் ஷேதத்திற்கு வேண்டிய மேற்கண்ட அம்சங்கள் வேர்கள் செல்லும் ஆழம் வரையில் இருப்பது மிகச்சிறீஷ்டம்.

இவ்வேர் எவ்வளவு ஆழம் செல்லும்?

அவுரியைப் போலொத்த குதிரை மசாலா என்னப்படும் லூசர்ன் (Lucern) செடியின்வேர் 7 அடிக்கு அதிகமாக ஆழம் செல்கிறது.

மக்காசோளம் வேர் 3½ அடி ஆழமும் கோதுமை 2 அடி ஆழமும் செல் லுகின்றன - வேர் மிக்க குறைந்த வெண்காயத்துக்கு ஒரு அடி ஆழம் வேர் இருக்கிறது.

ஆகவே அகல உழவுதை ஆழ உழ என்று சாதாரணமான வரையில் ஆழமாக கலப்பையை அழத்தி உழுவதுண்டு.

சில குடித்தனக்காரர் அவ்வாறு பிரயத்தனப் பட்டும் 5-6 அங்குலத் துக்கு அதிக ஆழம் போவதில்லை-தமிழ் நாட்டில் அனேகமாய் 3 அங்குலத் துக்கு அதிகம் போவதில்லை.

இதனால் இவர்கள் பயிர் இணைப்பது மானதுவே.

(இன்னும் வரும்.)

COMMERCE AND INDUSTRY.

வர்த்தகமும் கைத்தொழிலும்.

காகித்தொழில்.

(238-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

இந்தியாவின் வடமேற்கிலுள்ள காஷ்மீர்தேசத்தில் அபரிமிதமாக வளர்ந்து வந்த ஒருவகை மரத்தின் உள்பட்டைகள் பண்டைக்காலத்தில் காகி தத்திற்குப் பதிலாக உபயோகமாகி வந்தன. எகிப்தியர் (Egyptians) முற் காலத்தில் மாப்பாட்டைகளிலிருந்து நாரெடுத்த, அதை ஒன்றோடொன்றாக ஒட்டி அதன் மீது எழுதி வந்தார்கள். ஆனால் இந்தியர் அம்மாதிரி ஒட்டும் வேலை பொன்றை வைத்துக்கொள்ளாமல் பட்டைகளை முழுஜிட்டாக எடு த்து எழுதியது புத்திசாலித் தனந்தான். இன்றைக்கும் இம்மயமலைச் சாரலி

உள்ள பள்ளத்தாக்குகளில் அப்பட்டைகளைக் கொடுக்கும் மரங்களை அபரி மிதமாகக் காணலாம். அதற்கு வட இந்தியாவில் 'போஜபாத்ர' மென்று சொல்லுகிறார்கள். ஒரு கிளையெவட்டி பட்டையின் மத்தியிற் பிளவு படாது கழித்து ஜலத்தில் ஊறப்போட்டுவிட்டால் மேல் பட்டையானது எளிதில் பிரிந்துபோகும். அல்லாமலும் தண்ணீரில் வெகுநேரம் ஊறு வது காரணமாக அப்பட்டையி லிருக்கக்கூடிய தித்திப்பான அம்சங்கரை ந்து போகுமாதலால் பூச்சி புழுக்களால் அப்பட்டைக்குச் சேதம் வரு மென்று சொல்லவும் இயலாது. பிறகு அதை மெதுவாக 'சஜ்ஜிமாத்தி' யென் னும் ஒருவகை யுப்புடன் காய்ச்சி யலம்பி உலர வைக்கவேண்டும். பிறகு அதன்மீது எண்ணெயைத் தடவிப் பாலிஷ்செய்து மழுமழப் பாக்கவேண் டும். இம்மாதிரி செய்யப்பட்ட மரப்பட்டைகள் உஷ்ணப் பிரதேசங் களில் நூற்றாண்டுகளாக அழியாதிருக்கும். சீதளம் நிரம்பிய விடங்களிலோ இப்பட்டைகள் வெகுநேரம் நில்லா. அதாவது 300-வருஷங்களுக்கு மேலாக அவைகளைக் காணமுடியாது. இப்பட்டைகளாலாப காகிதங்கள் காஷ்மீரத்திலிருந்து கொஞ்சம் கொஞ்சமாக நர்மதைப் பிராந்தியம் வரையி ல் பெருகலாயின. 'போஜபாத்ரம்' என்று நாயிக்குக் குறிப்பிட்டதனாலே இந்தியாவில் அரசுபுரிந்த போஜராஜனுக்கும் இதற்கும் ஏதாவது சம்பந்த மிருக்குமோ வென்று நம் நண்பர் நினைக்கவேண்டாம். வட இந்தியாவி லுள்ள அனைக மலைப்பிராந்தியங்களில் மேனாட்டு முறைப்படி செய்யப்பட்ட காகிதங்கள் அமுலுக்குவருகிற வரையில் மேற்சொன்னப் பட்டைகளே காகிதத்திற்குப் பதிலாக உபயோகிக்கப்பட்டு வந்தன. இப்போதுகூட மலைவாசிகளாயினர். பலர் தம்முள்ளத் துணர்வு பூண்டெழுதும் அன்பி னர்க்கான ஸகிதங்கள் பலவற்றை இம்மரப்பட்டைகளில் எழுதவதையே ஸம்பிரதாயமாக்கக் கொண்டிருக்கிறார்கள். என்றாலும் மொழலாயர் இந் தியாவுக்கு வந்த காலம் முதல் இப்பட்டைகளின் உபயோகம் கொஞ்சங் கொஞ்சமாகக் கைவிடப் படவாரம்பமாயிற்று.

இந்த போஜபாத்ரமென்னும் பட்டைக் காகிதத்துடன் காடத்தம் என்னும் ஒருவகைப் பருத்தியிலான துணியும் காகிதமிருக்கும் ஸதானத் தில் உபயோகிக்கப்பட்டு வந்தது. இதை முதல் முதல் மைசூர்ப் பிராந்தி யத்தவர்களும் பம்பாய் ராஜகானியிலுள்ளவர்களும் உபயோகிக்க வாரம்பித் தார்கள். கன்னடபாஷை பேசுவோர் பலர் இப்பருத்திக் காகிதத்திலே தான் கணக்குகளை யெழுதிவந்ததாக எம்முன்னோர் பலர் சொல்லக் கேட் டிருக்கிறோம். முந்திக்காகிதம் செய்து கொண்டிருந்தவிதம் எப்படியென் றால் கந்தைகளாயுள்ள பருத்தித் துணிகளை நன்றாக ஜலத்தைவிட்டு அரை த்து அளவுப்பிரகாரம் ஒரு கல்லில்தடவி, அதன்மீது புளியங்கொட் டையை விழுதாக அரைத்த குழம்பைத் தடவி, அதன்மீது கரிப் பவுடரைத் துவிவிடுவார்கள். இதன்மீது சீமைச் சூண்ணம்பினால் எழுதினால், எழுது

வது வெண்மையாகவும், எழுதப்படும் வஸ்து கறுப்பாகவு மிருக்கும். இப் போதோ வெண்மையான காகிதத்தில் கறுப்பு பென்ஸிலினால் எழுது கிறோம். ஒன்றுக்கும் மற்றொன்றுக்கு மிருக்கும் தாரதம்மியத்தைப் பாருங்கள். பனையோலையில் எழுதுவது வெகு காலமாக அமுலிலிருந்து வந்தது. இன்றைக்கும் பனையோலைச் சுவடிகளைக் கிராமாந்தரங்களில் காண லாம் என்றாலும் உண்மைக் காகிதம் வந்ததும் போஜபாத்ரம். பனையோலை முதலியன பறந்துபோயின.

மேற்றிசைத் தேசங்களில் மிருகங்களின் சர்மங்களின்மீது ஜனங்கள் எழுதிவந்ததாகப் பூர்வீகசரித்திரங்களினால் தெரிகிறது. அமெரிக்காவிலுள்ள சிவப்பு இந்தியர்கள் சர்மங்களையே யுபயோகித்து வந்திருக்கிறார்கள். இந் துக்கள் புஸ்தகங்களைப் புனிதமாகக் கொண்டாடுவர்; ஏனென்றால் அதில் சரஸவதியம் சம்பூர்ணமாயிருக்கிறது. புத்தி விசாலிப்பதற்கு நாமகளே காரணபூதமென்று இந்து தர்மசாஸ்திரங்கள் முறையிடுவதாலும், அந்நாம கள் அம்சமாகிற புஸ்தகங்கள் அத்தேவியின் சிலம்பாகச் சொல்லுவது பொருந்து மாதலாலும் புஸ்தகங்களிடத்து நம்மவர்க்குப் பெரும்பக்தி யேற்பட்டிருக்கிறது. அவ்விதம் ஞானோதயம் உண்டு பண்ணத்தக்க அபூர் வத்தை சுத்தமில்லாத சர்மத்தினிடம் குறித்துவைப்பது தகாதென்று பர தக்கண்டத்திலிருந்தோ சர்மத்தி லெழுதுவதைச் சிறிதும் கைக்கொள்ள வில்லை. ஒரு விசை ஸாக்ரெடீஸ் (Socrader) என்னும் தத்துவ சாஸ்திரிய ரிடம் ஒருவர் சென்று 'நீர் ஏன் புஸ்தகம் எழுதலாகாது' என்று கேட்ட தற்கு அவர் 'மனுஷ்யரது ஜீவியசக்தி வாய்ந்த ஹிந்துய கமலத்திலிருந்து பயிற்சி யென்கிற ஸத்தை ஆகி அல்லது மாடுகளின் தோல்களுக்கு மாற்ற எனக்கு இஷ்டமில்லை' யென்றாராம். இதனாலேயே மேற்றிசைத் தேசங் களில் பண்ணுடக் காலத்திருந்த அநாகரிகவழக்கம் அப்போது இந்தியாவில் மட்டும் இருந்தது கிடையாததென்பது நிதர்சனமாகிறது.

PART IV.

HINDU LAW.

ஹிந்துலா.

(210-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

கே.—ஒருவன் தன் சொத்துக்கள் விஷயமாய் ஒன்றின்பின் ஒன்றாக 4 உயில்கள் பிறப்பித்து விடுகிறான். அப்படியானால் அவைகளில் எந்த உயில் ஊர்ஜித்துக்கு வரும்?

ஜ.—கடைசியாகச் செய்யப்பட்ட உயில் ஏதோ அதில் கண்ட ரிபந்தனை களை ஊர்ஜித்துக்குவரும். மற்றவைகள் ரத்தாகிவிடும்.

கே.—ஒரு அவிபக்கக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த ஒருவருக்கு ஸந்தானமில்லாமலிருக்கிறது. தனக்கு மேல்படி குடும்ப சொத்தில் கிடைக்கக் கூடிய பாகத்தை மூன்றாம் மனுஷருக்குக் கொடுத்து உயில் செய்து விடுகிறான். இந்த உயில் செல்லுமா?

ஜ.—அந்த உயில் செல்லமாட்டாது. ஏனென்றால் மேற்கண்டபடி உயில் செய்து கொடுத்தவனுக்கு, குடும்ப சொத்தில் இன்ன குறிப்பிட்ட பாகம் கிடைக்கிறதென்கிற உறுதியில்லாமலிருக்கிற காரணத்தால் அது அவனுக்கு தனிமையாக பாத்தியப்பட்ட சொத்தாகமாட்டாது. அல்லாமலும் அவனுக்கு ஸந்தானமில்லாத காரணத்தால் டை சொத்தானது, அவனுக்குப் பிறகு டை குடும்பத்தில் உயிருடன் இருப்பவர்களுக்கே சேரவேண்டிய தென்கிற விதி ஏற்பட்டிருக்கிறது. (Right of Survivorship) உயிலினால் யேர்ப்படும் பாத்தியத்தை விட ஸர்வைவர்ஷிப், பாத்தியத்தையே முன் யேர்ப்பட்டதாகையால் உயில் பிரயோசனமற்றதாய் விடுகிறது. ஆகையினால் அவிபக்தகுடும்பத்தைச் சேர்ந்த ஒருவனுக்கு டை குடும்ப சொத்தில் தன் பங்குக்கு யேர்ப்படக்கூடிய சொத்து விஷயமாக உயில் பிறப்பிவிக்க அதிகாரமில்லை. (8. மது. ஹ. கோ. ரி. 6; இ. லா. ரி. 5. பம். 48; இ. லா. ரி. 12. பம். 105; இ. லா. ரி. 7. மது. 357; இ. லா. ரி. 14. மது. 459; இ. லா. ரி. 16. மது. 353; இ. லா. ரி. 19. பம். 803; 7. இ. அ. 181.)

கே.—தன் பொதுக் குடும்பத்தைவிட்டு விலகிய ஒருவன் தனக்கு பெண்சாதி பிள்ளைகளிருக்க, தன் சொத்துகளை வேறொருவருக்கு உயில் எழுதி வைத்தால் அது செல்லுமா?

ஜ.—அப்படி எழுதிவைக்க அவனுக்கு அதிகாரமில்லை. (இ. லா. ரி. 5 பம். 48; 7. இ. அ. 181; இ. லா. ரி. 8. மது. 89; இ. லா. ரி. 16. மது. 84; 16. மது. 353.)

கே.—யாரால் செய்யப்படும் உயில்தான், உறுதியாக யேற்படும்.

ஜ.—அவிபக்த குடும்பத்திலிருந்து பாகம் செய்துகொண்டு தனித்து வாஸம் செய்பவரும், சுயார்ஜிதச் சொத்தையுடையவருமாகிய இவர்களால் செய்து கொடுக்கப்படும் உயில்தான் பிராக்ஷபணையாகச் செல்லக்கூடியது. (இ. லா. ரி. 10. மது. 251; இ. லா. ரி. 24. மது. 429; 2. மூ. இ. அ. 54; 6. மூ. இ. அ. 309.)

கே.—மேல்கண்டவர்கள், தாங்கள் காப்பாற்றக் கடமைப்பட்ட பெண்சாதி, பிள்ளை முதலியவர்களுக்கு சொத்து யாதொன்றும், கொடுக்காமலேயே, தன் சொத்துகள் பூராவையும், பிறருக்கு உயில் செய்து கொடுத்துவிட்டால், உயில் யெழுதி வாங்கினவர்களுக்கு உயிலில் கண்ட சொத்துக்கள் எல்லாம் பாத்தியப்பட்டுப் போய்விடுமா?

ஜ.—ஜீவனுச்சமாவது கொடுக்காமலேயே தன் சொத்துக்கள் பூராவையும் உயில் செய்துவிட்டால், அவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய ஜீவனம் சம்சம்மந்தப்பட்டமட்டில் டை உயில் செல்லமாட்டாது. அந்த உயில் மூலமாகச் சொத்தையடைந்தவன் ஜீவனம்சத்திற் குறியவர்களுக்கு ஜீவனம்சத்துக்கு வேண்டிய சொத்தைவிட்டுவிடக் கடமைப்பட்டிருக்கிறான். (3. மது. ஹ. கோ. ரி. 8; 2. மூ. இ. அ. 54; இ. லா. ரி. 10. கல். 638; இ. லா. ரி. 12. மது. 267.)

கே.—உயில் செய்யும் ஒருவன், தான் உயில் யெழுதிவைத்த சங்கதி, யாருக்கும் தெரியாமல் சகசியமாகயிருக்கும்படிக்கும், ஆனால் அதை ஸர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுடைய வசத்தில் வைத்திருக்கவேண்டும் என்றும் அபிப்பிராயப்படுகிறான். இப்படிச் செய்வதற்குவழி என்ன செய்யவேண்டும்?

ஜ.—ஒருவனுக்கு, தான் பிறப்பிவித்திருக்கிற உயிலின் சங்கதி ஒருவருக்கும் தெரிந்துவிடக் கூடாதென்றும், ஆனால் அந்த உயிலானது பலப்பட்டு விடவேண்டுமென்றும் அபிப்பிராயப்பட்டால், அவன் அந்த உயிலை ஒரு கவர் (காகித உரை)க்குள் போட்டு, கவரில் முத்திரைபோட்டு, ரெஜிஸ்ட்ரார் ஆபீஸில் கொடுத்தால், அவர் அந்த உரையை, ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் ஆக்ட்டு 40-வது பிரிவுப்படி பெற்றுக்கொண்டு பந்தோபஸ் தாகக் காப்பாற்றி வைத்துக்கொள்வார். அப்பால் உயில் செய்து, கொடுத்தவர் இறந்த பிறகு அதை தன் ஆபீஸ் புஸ்தகத்தில் பதிந்து கொண்டு, கேழ்கிறவர்களுக்கு நகல் கொடுப்பார். உயில் யெழுதிக் கொடுத்தவனே அந்தக் கவரை திரும்பக் கேட்டாலுமே அவனிடம் திரும்பக் கொடுத்துவிடுவார்கள் (ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் ஆக்ட்டு 44-வது பிரிவு.)

கே.—பாதிக்கத்தகாத ஜமீன் சொத்துக்களிலுள்ள நிலம் வகையரர்களை, ஜமீந்தார்கள் தங்கள் இஷ்டப்படி உயில் செய்யலாமா.

ஜ.—செய்யலாம். செய்தால் சட்டப்படி செல்லும். (15. இ. அ. 51; இ. லா. ரி. 22. மது. 383; 26. இ. அ. 83.)

கே.—ஸ்திரீகளுக்கு உயில் செய்யும் அதிகாரம் உண்டா?

ஜ.—தங்களுக்கு ஸர்வ சதந்திரமாகப் பாத்தியப்பட்டுப் போயிருக்கும் ஸ்திரீதனச் சொத்துக்களை, ஸ்திரீகள், உயில் மூலமாகக் கொடுத்து விடலாம். இ. லா. ரி. 1. மது 166; இ. லா. ரி. 2. மது. 333.)

கே.—தன் புருஷனுக்குப் பிறகு தனக்கு தாய் பாத்தியத்தைக் கிரமமாகக் கிடைக்கிற சொத்துக்களை ஒரு ஸ்திரீயானவள் உயில் மூலமாகக் கொடுத்துவிடலாமா?

PART V.

CO-OPERATION.

கூட்டுறவு.

92 செ. மொளஞர் கிராம நாணயச் சங்கத்தின் செக்ரடெரி ம-ா-ா-ஸ்ரீ, புட்டிசின்னய்ய நாயுடு அவர்கள் எழுதியது.

கனவான்களே சில வருஷங்களுக்குமுன் நமது தேசத்தில் கிராம நாணயச்சங்க சட்டம் ஏற்பட்டு ஷே சட்டத்தின்படி அனேக கிராமங்களில் சங்கங்கள் ஏற்படுத்திக்கொண்டு ஷே சங்கங்களினால் கிராமவாசிகள் அதிக நன்மைகள் அடைந்துவருகிறது நாம் கண்டும் கேட்டும் இருக்கிறோம். கிராம நாணயச் சங்கங்களுக்கு தேவையான விஷயங்களைப்பற்றி இப்பத்திரிகையில் சில விபரங்கள் எழுதவேண்டுமென்றிருக்கிறோம். தயவு செய்து அவைகளை வாசித்து குற்றங்களை தள்ளி குணங்களைக் கைக்கொள்ள வேண்டுமாய் கோரப்படுகிறது.

கிராம நாணயச் சங்கங்களுக்கு தேவையான விஷயங்கள் முக்கியமாய் மூன்று. முதலாவது, சங்கங்களை ஏற்படுத்தவும், ஏற்படுத்தின பிறகு அவை களை நடத்தவும் தக்க மனிதர்கள் வேண்டும். இரண்டாவது, சங்கங்களுக்கு உபயோகமான வட்டிக்கி பணம் கிடைக்கும்படி செய்யவேண்டும். மூன்றாவது சங்கங்களுக்கு இப்பொழுது இருக்கிறபேரலவே இன்னம் சில வருஷங் களுக்கு கவர்ன்மெண்டாரின் இலவசமான மேல்பார்வை வேண்டும்.

முதலாவது தக்க மனிதர்கள் வேண்டுமென்று சொன்னோம். சில ஜில்லாக்களில் தக்க மனிதர்கள் முயற்சி யெடுத்துக்கொண்டதினால் தான் இவ்வளவு சங்கங்களாவது உண்டாயிற்று. மற்ற ஜில்லாக்களிலும் தகுந்த வர்கள் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு சங்கங்களை யேற்படுத்த வேண்டும். நாம் சொல்லுகிறது மாத்திரமல்ல, அனேக கனவான்கள் அபிப்பிராயப்பட்டிருக் கிறபடி நமது தேசம் சேஷமமடைய வேண்டுமானால் ஒவ்வொரு கிராமத்தி லும் இச்சங்கங்கள் ஏற்படவேண்டும். சங்கங்கள் ஏற்படுத்த தகுந்த கனவான் கள் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியதுமின்றி செங்கற்பட்டு ஜில்லா கூட்டுறவினர் சங்கத்தைப்போலவே ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் கூட்டுறவினர் கள் சங்கங்கள் உண்டாகவேண்டும். அனேகருக்குத்தெரிந்திருக்கிறபடி செங் கற்பட்டு கூட்டுறவினர் சங்கத்தார் எத்தனையோ கிராமங்களில் சங்கங்களை யேற்படுத்தினார்கள். அந்தமாதிரி முயற்சி எடுத்துக்கொண்டால்தான் ஒவ் வொரு கிராமத்திலும் சங்கங்கள் ஏற்படும். சங்கங்கள் ஏற்பட்ட பிறகு அவைகளை நடத்த பஞ்சாயத்து மெம்பர்களும் கமிட்டிமெம்பர்களும் தக்க வர்களாய் ஏற்படவேண்டும். எங்கேயாவது ஒரு சங்கம் வேலைசெய்யாமல் நின்றுபோயிற்றென்கிற விசனகரமான சப்தம் நமது காதில் விழமானால்

அது கேவலம் பஞ்சாயத்துதாரர்களின் தப்பிதமேயன்றி மெம்பர்களின் தப்பிதமே யல்ல. இரண்டாவது, சங்கங்களுக்கு உபயோகமான வட்டிக்கு பணம் சம்பாதிக்க கூடிய வழிகளைப்பற்றியும், மூன்றாவது கவர்ன்மெண்டார் இந்த சங்கங்களை இலவசமான மேல்பார்வை பார்க்கவேண்டியதற்கான நியாயங்களும் மறுமாதங்களில் தெரிவிக்கப்படும்.

PART VI.

EDUCATION.

க ல் வி.

MEDICAL INSPECTION OF SCHOOLS.

பள்ளிக் கூடங்களின் வைத்திய பரிசீலனை.

'ஆரோக்கியமே பாக்கியம்' என்று நம்மவர்கள் சாதாரணமாகச் சொல்லுவார்கள். உண்மையில் அவ்வாக்கியம் எல்லோராலும் பரிவுடன் ஆசிரயிக்கத்தக்கது. அரோகதிட காத்திராகக் காலங்கடத்தும் ஒருவரது ஜீவ வாழ்க்கைக்கும் ரோய்வாய்ச் சிக்கி அங்கந்தளர்ந்த உற்சாகங்குலைந்து பலவீனத்தினால் கை நடுக்கலோடுகூடிய ஒருவரது ஜீவ வாழ்க்கைக்கும் உள்ள தாரதமியத்தை நாம் இங்கு குறிப்பிடவேண்டுவது அனாவசியம். ஆரம்பக் கல்வி பயிலும்போதே இளைஞர் மனதிற்பதியுமாறு சுகாதாரத்திற் குரிய பயிற்சியும் இருக்குமேயானால், காலக்கிரமத்தில் அவ்விளைஞர் பெரி யோராகையில், நோய் நொடிகளினால் அவதிப்படாமல் கூடியமட்டில் சுக ஜீவிகளாகக் காலங் கடத்துவது ஸாத்தியமாகும். இதனால் பள்ளிக் கூடங் களில் சுகாதாரப் பாடங்கள் கற்பிக்கப் படுகிறதில்லையென்று நாம் சொல்ல வரவில்லை. அப்பாடங்கள் மாணவர்களுக்குப் போதிக்கப்படுவது ஒருபுற மிருக்க, மற்றோர் புறத்தில் ஸ்கூல்கள் ஆரோக்கியத்திற் கனுகுணமான ஸாதனங்களோடு அமைக்கப்பட்டிருக்கவும் வேண்டும்; அச்சாதனங்கள் இல்லாவிடத்துப் போதகர்கள் எவ்வளவுதான் ஆரோக்கிய முறைகளைப் போதித்த போதிலும், க்ரியாமசைகளில் அவை நிதர்சனமாகக் காட்டப் பட்டாலன்றி, அப்போதனைகள் பலன் தரமாட்டாவென்பது நிண்ணம். ஆதலால் வைத்திய சாஸ்திர முணர்ந்த டாக்டர்களைக்கொண்டு அப்போதப் போது ஸ்கூல்களை வைத்திய பரிசீலனை செய்வது மிகவும் நலமாகும். இங் கிலாண்டு தேசத்திலுள்ள பாடசாலைகளில் பிரதி வருஷத்திலும் வைத்திய பரிசீலனைகள் நடைபெறுகின்றன. போதனுமுறைக் கல்வியைச்சேர்ந்த அம்சங்களில் வைத்திய பரிசீலனையும் ஒன்றாகுமென்று அத்தேசத்தவர் மதித்து மேற்சொன்ன பிரகாரம் பரிசீலனைகள் செய்துவர, அவ்வளவு

திருத்தமான வகையாய் இந்தியாவில் வைத்திய பரிசீலனை நடக்கக் காணோமே யென்று யாம ஏகருப்படியாய் இருக்கிறது. சிற்சில இடங்களில் பரிசீலனாத்தமாக இரண்டோர் விசாரணைகள் செய்யப்பட்டதாக மட்டும் எமக்கு ஞாபகமுண்டு. கொஞ்ச காலத்திற்குமுன் மதராஸ் கவர்ன்மெண்டார் கார்ப்பொரேஷன் நிருவாகத்தில் நடத்தப்பட்டவரும் எலிமெண்டரி ஸ்கூல் பிள்ளைகளின் ஆரோக்கிய சம்பந்தமாகப் பரிசீலனை செய்யப்பட்டிருப்பது. லெப்டினெண்ட் கர்னல் C. தானவன் என்ற டாக்டரை அமர்த்தியிருந்தார்கள். அவரது இறுதியான ரிப்போர்ட் இப்போது கவர்ன்மெண்டாருக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விஷயமாக ஸர்ஜன் ஜனரல் குறிக்கும் இரண்டோர் மச்சங்களை யிங்கு கூறுவோம். ஸ்கூல்களில் வாசிக்கும் சிறுவர் சிறுமியர் ஆகிய இருபாலார்களுக்கும் ஐந்தில் ஒருபாகம் பள்ளிக்கூடத்திற்கு வராமலே விடப்படுகிறார்கள். அதற்கு டாக்டர் தானவன் கூறும் காரணம் என்னவென்றால்,

(1) கூப்பரோகமே அதற்குக் காரணமென்று சந்தேகிக்கப்படுகிறது. அப்படியாயின் அப்பேர்க்கொத்த குழந்தைகளுக்கு ஸ்பெஷல் பாடசாலைகளை ஏற்படுத்துவது அவசியமாகும்.

(2) பரிசீலனை செய்து பார்த்ததில் நூற்றுக்கு ஐந்து வீதம் குஷ்டரோகத்தினால் பீடிக்கப்பட்டிருப்பதாகவு் தெரியலாயிற்று.

இப்பரிசீலனையைக் குறித்து ஸர்ஜன் ஜனரல் மற்றும் பின் வருமாறு அபிப்பிராயப் பட்டிருக்கிறார்:—“பள்ளிக்கூடச் சிறுவர்களின் சுகோபி விருத்தியைக் கோரி வைத்திய பரிசீலனை செய்வது மிகவும் முக்கியமான காரியம். இதைக் குறித்துக் கவர்ன்மெண்டாரும் விசேஷ கவனமெடுத்து வருகிறார்கள். யுத்தம் காரணமாகப் பணத்தைச் சிறிது இழத்துப் பிடித்துச் செலவிட வேண்டியிருப்பதனாலே, அப்பரிசீலனையை யின்னும் அதிகமாக நடத்த முடியவில்லை. பணமுடை தீர்ந்ததும், அப்பரிசீலனையைத் தொடர்ந்தே தீர்த்தியாக நடத்திக்கொண்டு போவதோடு வியாதியினால் பிடிக்கப்பட்ட குழந்தைகளுக்குச் சிகிச்சாக் கிரமங்களை யேற்படுத்துவதும் விரும்பத்தக்கது.” வைத்திய பரிசீலனையோடு வைத்திய சிகிச்சையும் இருப்பது விரும்பத்தக்கதென்று அவர் அனுபவத்தால் கூறியது உண்மையென்று கருதியாம் சந்தோஷப்படுகின்றோம்.

ஸ்கூல்களுக்கு ஒரு திருத்தமான வைத்திய பரிசீலனை யேற்படும் போது வைத்திய சிகிச்சையைப் பள்ளியிற் படிக்கும் குழந்தைகள் விஷயத்தில் காட்டுவது பலன் தராமற்போகாது; சிகிச்சைக்கு உரித்தாயிருக்கும் ஸாதனங்களை யமைப்பதும் சிரமமாக மாட்டாது. ஒன்றைவிட்டு ஒன்றை மட்டும் அப்பியாசத்திற்குக் கொண்டுவருவதில் பிரயோசனமில்லை. ஆகவே இரண்டையும் அமுலுக்குக் கொண்டுவருவது சாலவும் பொருந்தும். ஐந்து வருஷங்களுக்கு முந்தி கல்வி சம்பந்தமாக இந்தியா கவர்ன்மெண்டார் விடுத்ததோர் தீர்மானத்தில் ஸ்கூல் வித்தியார்த்திகளுக்கு வைத்தியப் பரி

சீலனை யிருக்கவேண்டுமென்றும், ஸ்கூல், கலாசாலை முதலான கல்விக் கூடங்களின் சுகவழி முறைகளை ஆராய்ந்து பார்ப்பது அவசியமாகுமென்றும் குறிப்பிட்டிருந்தார்கள். பணமில்லாததனாலும் ஜனங்களுடைய அசிரத்தையினாலும் சுகாதார முறைகளிற் போதிய கவனஞ் செலுத்தப்படவில்லையென்று அப்போது அறிவிக்கப்பட்டது. பணத்திற்கு முடையுண்டா யிருப்பது ஒருவாறாய் ஒப்பத்தகுந்ததாயினும் ஜனங்களுடைய அசிரத்தைக் காரணமாகுமென்று இப்போது சொல்வதற்கில்லை. இது விஷயத்தில் பீஹார் ஓரிஸா கவர்ன்மெண்டார் எடுத்திருக்கும் சிரத்தையை யொப்ப மற்ற கவர்ன்மெண்டுகளும் சிரத்தை யெடுப்பது நலமாயிருக்கும். ஸ்கூல் குழந்தைகளையும் ஸ்கூல் கட்டடங்களையும் வைத்தியானுசாரமாகப் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்றும், அப்படிச்செய்யும் பொறுப்பு முனிசிபல் ஹெல்த் ஆபீஸர்களே கைக்கொள்ள வேண்டுமென்றும், பீஹார் கவர்ன்மெண்டார் விதித்திருக்கிறார்கள். இதோடு அவர்கள் நிற்கவில்லை. வியில் மெண்டார் விதித்திருக்கிறார்கள். இதோடு அவர்கள் நிற்கவில்லை. வியில் ஸர்ஜன்களாயினார் தலைமை ஸ்தானத்திலுள்ள எல்லா ஸ்கூல் வித்தியார்த்திகளையும்பற்றி வருஷத்திற்கு கிரண்டுவிசை வைத்தியானுசாரமாகப் பரிசீலனை பண்ணி ரிப்போர்ட்டு செய்ய வேண்டுமென்றும், அவர்கள் சுற்றுப் பிரயாணம்போகையில் வெளி ஜில்லாக்களிலுள்ள பாடசாலைகளின் விஷயத்திலும் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஹெல்த் ஆபீஸர்களிருக்கும் 12 முனிசிபாலிடிகளில் மூன்று மாதங்களுக்கும் ஒருவிசை ஸ்கூல் கட்டடங்கள் சுகாதார அமைப்புக்களோடு இருக்கின்றனவா வென்பதையும், தொற்று வியாதிகள் ஏதேனும் பரவியிருக்கிறதா வென்பதையும் பார்க்கும்படி ஏற்பாடு செய்யப் பட்டிருக்கிறது. அங்கு அவ்வித மிருந்தாலும் இங்கு நாம் ஒன்று சொல்லுவோம். ஸ்கூல்களையும் கலாசாலைகளையும் பொறுத்தமட்டில் வைத்திய விற்பன்னர்களை ஏன் ஸ்பெஷலாக யாம் நியமித்துக் கொள்ளலாகாது? அப்படிக்கு வைப்பது சிரமஸாத்தியமாயின், பரிசீலனாத்தமாகச் செய்யப்படும் பரிசீலனைக்காகப் பணம் செலவிடுவதற் பின் வாங்கலாகாது. எத்தனையோ பிரைவேட் மெடிகல் பிராக்டிஷனர்கள் (டாக்டர்கள்) இருக்கிறார்களே. அவர்களைக் கொண்டும் இப்பரிசீலனைகளை ஏன் நடத்தலாகாது? வெளியூர்களில் வேண்டுமானால் ஆங்காங்கிருக்கும் சிவில் ஸர்ஜன்களைக் கொண்டு அவரவரது ரேஞ்சுக்குப் பட்ட கிராமாந்தரங்களி லிருக்கும் ஸ்கூல்களைக் கவனிக்கும்படி செய்து கொள்ளலாம். பெரிய நகரங்களைப் பொறுத்தமட்டில் மேற்சொன்னவாறு பிரைவேட் மெடிகல் பிராக்டிஷனர்களின் உதவியை இவ்விஷயத்தில் நாடுவது மிகவும் நலமாயிருக்கும்.

(இன்னும் வரும்.)

L. அனந்தய்யர்.

PART VII.

NEWS AND NOTES.

ஸமாசாரக் குறிப்புகள்.

THE CONVOCATION ADDRESS.
கான்வோகேஷன் பிரசங்கம்.

ஸர்வகலா சபையாரால் நடத்தப்படும் பரீட்சைகளில் தேறிப் பட்டம் பெறும் வித்தியார்த்திகள் வருஷத்திற்கு கொரு முறை ஸர்வ கலாஸபையிருக்கும் பிரதான பட்டணத்திற்கு வந்து ஸபையதிகாரிகள் கொடுக்கும் அத்தாக்ஷிப் பத்திரங்களைப் பெற்றுப்போவது வழக்கம்; இதற்கே 'கான்வோகேஷன்' என்பது. டிசுரி பெறுவதென்று ஜனங்கள் சாதாரணமாக இதைச் சொல்வது முண்டு. வித்தியார்த்திகள் ஒன்றுகூடியிருக்கும் ஸபா மண்டபத்தில் அவரவர்களுக்கு அத்தாக்ஷிப் பத்திரங்களை யளித்த பிறகு, தகுந்த யோக்கியதையும் அந்தஸ்தும் கல்வி நலமும் அனுபவமும் வாய்ந்த ஒருவரைக்கொண்டு அவ்வித்தியார்த்திகளுக்கு நற்குண நற்செய்கைகள் படியே வேண்டுகென்றும், அவர் தம் வாணட்களைப் பிரஜா லக்ஷணம் பொருந்திய விற்பன்னர்களாகக் கடத்த வேண்டுமென்றும் அபிப்பிராயங்களோடு கூடின ஸபாபாதக்கன்சிரம்பிய பிரசங்கஞ் செய்விப்பது சகஜமாயிருந்து வருகிறது. ஸர்வ கலாஸபையென்ற யூனிவர்ஸிடி யேற்பட்ட காலத்திலிருந்து பிரதி வருஷத்திலும் கான்வோகேஷன் கூடாமலிருந்ததில்லை. அச்சமயம் மேற்சொன்னவாறு பிரசங்கம் கடைபெறாமலிருந்ததில்லை. அவ்வழக்கத்தை யனுஸரித்து நானது நவம்பர்மாதம் 22-ந் தேதி வியாழக்கிழமை மாலை மதிராஸ் யூனிவர்ஸிடி கான்வோகேஷனைதுசேர்ப்பாக்கத்திலுள்ள ஸெனெட் ஹெளஸில் கூட்டப்பட்டது. சான்ஸலர்ஸ்தானம் வகித்திருக்கும் மதிராஸ் கவர்னர்

அக்கிராசனம் வகித்திருந்தார். பட்டாதாரிகளுக்கு வழக்கப்பிரகாரம் டிப்ளமங்கள் அளிக்கப்பட்ட பின்னர் இத்தியாவிலுள்ள பிரான்சிய ஸ்தலங்களுக்குக் கவர்னரான ஹிஸ் எக்ஸலென்ஸி மான்ஷிபர் மார்ட்டினே அவர்கள் கான்வோகேஷன் பிரசங்கஞ் செய்தார். சென்னையில் யூனிவர்ஸிடி ஏற்பட்ட காலம் முதல் இது பரியந்தம் இம் மாதிரியாக கான்வோகேஷன் பிரசங்கஞ் செய்வது வழக்கமான அனுஸரணையிலிருந்து பிறழ்ந்தது கிடையாதென்றே நாம் சொல்லுவோம். ஏனெனில் இத்தேசத்திலே பிரிட்டிஷ் பிரஜைகளாயுள்ளவரும் மற்றும் இந்த யூனிவர்ஸிடிகளில் சம்பந்தமுள்ளவருமா யிருப்பவர்களுமே பிரசங்கிப்பதற்காக சாதாரணமாகத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டிருக்க, இப்போது மட்டும் அதிலிருந்து வேறு விதமாகத் திரும்பியது காலாநுஸாரத்தையொட்டியே போலும். மகா கரோமாகத் தற்போது நடந்து கொண்டிருக்கும் ஐரோப்பிய யுத்தத்தினால் பூவுலகெங்கும் பெரும் உணர்ச்சி பிராபல்யமாயிருப்பதை யெல்லோரு மறிவார்கள். பொது விரோதிகளாயிருக்கும் ஜர்மனியர் ஆஸ்திரியர் இவர்களுக் கெதிராக நேச வல்லரசுகள் ஒன்றுசேர்ந்து தவஜன்கட்டிக் கொண்டிருக்கின்றனர். இத்தியாதி சந்தர்ப்பத்தில் நம் பிரிட்டிஷ் ராஜாங்கத்திற்கும் பிரான்சிய ராஜாங்கத்திற்கு முன்ன நேசப்பான்மையை நன்கு விளக்குவதற் கறிகுறியாக ஏதேனும் காரியம் செய்யப்படுமாயின், அது எவ்வளவு சமயோசிதமா யிருக்கும் பாருங்கள். இணைபிரியா கட்டி இவ்விரு தேசங்களுக்கு முண்டென்று உலகத்தவர் அறிய பிரிட்டிஷ் கவர்னரும் பிரான்சிய கவர்னரும் ஒரே பினாட் பாரத்தில் அன்று அமர்ந்திருந்தே

போதியசான்றாகும். இனி பிரசங்கத்தின் போக்கு எவ்விதமென்பதைச் சிறிது ஆராய்வோம். பிரான்சிய கவர்னர் அளித்த கான்வோகேஷன் பிரசங்கம் தேச சரித்திர சம்பவங்களைச் சுட்டிக்காட்டும் விமர்சன மாயிருந்தது. பொறுப்பையும் கவலைகளையும் பெரும்பாலும் உணராத பட்டம் பெற்ற வித்தியார்த்திகளுக்கு, அவர்தம் வாழ்க்கைக்குரிய பிரவர்த்திகளில் பிரவேசிக்கக் காலம் முன்னிடம் இத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில் தாம் படித்த படிப்பினை நன் முறைகளிலும் லோகோபகாரமாகவும் பொதுஜனக்ஷேமகரமாகவும் உபயோகப்படுத்துவதன் ஆவசியகத்தை உறுத்திக்கூறி அவ்வித்தியார்த்திகளுக்குப் புத்திமதியளிப்பதைப் பிரசங்ககர்த்தர்கள் முறையாக விமர்சனஞ் செய்வார்கள். ஆனால் இம்முறை கான்வோகேஷன் பிரசங்கமானது அம்மாதிரியான தன்மையோடிருமல், தென்னிந்திய தேச சரித்திர சம்பவங்களைச் சுட்டிக் காட்டுவதாகவே தெரிந்தது. பட்டம் பெற்ற வித்தியார்த்திகள் கிரம்பிய கூடத்தில் இது பிரகாசிப்பதைக் காட்டிலும் சரித்திர வாராய்ச்சி சங்கங்களில் இவ்விதம் விசேஷ மேன்மை கொண்டு விளக்கக்கூடும். இதனால் புராதனமாயுள்ள சரித்திர சம்பவங்களைக் கூறலாகாதென்று நாம் அர்த்தங்கொள்வதாக நமது நண்பர் ஸினைக்கவேண்டாம். ஆனரபின் மிஸ்டர் வி. கிருஷ்ணசாமி ஐயர், ஆனரபின் ஜட்ஜு அப்துர்ரஹீம் ஆகிய இவர்கள் கொடுத்த கான்வோகேஷன் பிரசங்கங்களைச் சிறிது கவனியுங்கள். அவைகளில் பிராசின தர்மங்களை யும், பிராசின காலத்திலேற்பட்டிருந்த வித்தியா விசேஷங்களையும், முறையே இஸ்லாம் மதத்தையும் இந்து மதத்தையும் தழுவிய இதர விசேஷ போதனா முறை லட்சியங்களையும் ஒட்டியவாறு குறிப்பிடப்பட்டிருந்ததோடு, வித்தியார்த்திக்கு அவனது பயிற்சி லட்சியங்கள் அவனிறக்கப் போகிற வாழ்க்கைத் துறையில் கீழ்க்காலத்

திற்கும் வருங்காலத்திற்கும் உதவிசெய்வனவா யிருக்கவேண்டுமென்னும் அம்சங்களும் தெளிவாகக் காணப்பட்டன. அம்மாதிரியான லக்ஷியங்களெதுவும் இப்பிரசங்கத்திற்கு காணேன். வெகுதூரம் இங்கிலாந்துக்கும் பிரான்சுக்கும் ஏற்பட்டிருந்த மனஸ்தாபங்கள் அவ்விரு ஸமூகத்தவர்க்கும் ஏற்படவில்லையென்றும், அது ஓரரசர்க்கும் மற்றோரரசர்க்கும் தத்தம் ராஜ்யாதிகார உயர்வினைக் குறித்தேற்பட்ட மனஸ்தாபமாகுமென்றும் மான்ஷிபர் மார்ட்டினே ஆரம்பித்து, இத்தென்னிந்தியாவில் அவ்வுணர்ச்சி எவ்வித மிருந்ததென்று சரித்திர ரீதியாக விவரித்திருக்கிறார். அம்மனஸ்தாபங்களெல்லாம் இப்போது ஒழிந்துபோனதினாலேயே அவர் வெகுதூரமாக அப்பிற்கால சம்பவங்களை யிப்போது குரூபகப் படுத்தினார்போலும்.

பூர்வம் சத்துருத் துவமாயிருந்தது தற்போது இணைபிரியா மித்திரத்துவமாக மாறியிருப்பது மிக்க திருப்தியைத் தருவதாகுமென்று ஊன்றிச் சொல்லவேண்டுக. மானால் பிரான்சிய கவர்னர் அளித்த கான்வோகேஷன் பிரசங்கத்தைக் காட்டிலும் வேறென்றும் வேண்டுவதில்லை. சரித்திர பாடமெடுத்துப் பட்டம் பெற்றிருக்கும் வித்தியார்த்திகள் பிராசின சரித்திரங்களை ஆராய்ச்சி செய்யவேண்டுமென்று கவர்னர் கூறியிருக்கிறார்; வீணான ஆசைகளையுடும் லட்சியங்களில் புத்தியைப் புகவிடாது எச்சரிக்கையோடுருக்கவேண்டுவதை அவர் மறந்துவிடவில்லை. மொத்தத்தில் பிரிட்டிஷ் கவர்னரும் பிரான்சியக் கவர்னரும் ஒரே மேடையில் அமர்ந்து ஒரு ஸமூகத்தைச் சேர்ந்த வித்தியார்த்திகளின் கேடமார்த்தமாகப் புத்திவிடச் சொல்லுவது காலாநுஸாரத்தை யணுகியதாயிருப்பதோடு, தென்னிந்திய தேச சரித்திராதி ஸம்பவங்களில் பிரான்சிய கவர்னர் அபி லாஷைகாட்டி விமர்சித்திருப்பது அவருக்கு இருக்கும் தேச சரித்திர பரிச்சயத்தை நன்கு விளக்குவதாகின்றது. இதில் நாம்

ஒன்றுமட்டும் எடுத்துக் காட்டுவோம். பிரான்சிஸ் யூனியர்விக்ஸ்களில் வித்தியார்த்திகள் எவ்விதம் பயின்று ஸமூகத்தவர்க்குமுதலும் ஸற்பிரஜைகளாக சிநேகம், ஸ்வேச்சை, ஸமத்துவம் என்னும் மூன்று குணங்களையும் தாங்கி வெளிவருகிறார்களென்பதையும், அங்கு தேசிய ஸ்தாபனங்களும் கல்வி ஸ்தாபனங்களும் எவ்வாறிருக்கின்றன வென்பதையும், இவைகளை யாதாரமாக வைத்துக்கொண்டு இளம் பிராயமுள்ள பட்டதாரிகள் தம் ஜீவகாலத்தை இன்னவிதமாகக் கடத்த வேண்டுமென்பதையும் மாண்புமிகு மாட்டினே தம்பிரசங்கத்திற் சொல்லி யிருந்திருப்பாரானால் அது விசேஷதிருப்தியைக் கொடுத்திருக்கு மென்பது எமது துணிவு.

L. அனந்தியார்.

Mr. MONTAGU'S VISIT.

மிஸ்டர் மாண்டேகுவின் விஜயம்.

இந்தியா மந்திரியாராகவிருக்கும் ரைட் ஜனரலின் மிஸ்டர் மாண்டேகு இப்போது இந்தியாவுக்கு விஜயம் செய்திருக்கிறார். சபாவத்திலேயே ஆழ்ந்த கருத்தும் புத்திக் கூர்மையும் விஷயவாராய்ச்சி செய்யும் புலமையும் வாய்ந்த இவர் இந்தியாவுக்குச் சுற்றுப் பிரயாணம் புறப்பட்டுவந்த முதலாவது இந்தியா மந்திரியேனச் சொல்லுதலும் நன்றாகப் பொருந்தும். இதற்குமுன், இந்தியாவைப்பற்றிய விஷயங்களில் இவருக்குப் பரிச்சயமுண்டு என்பதற்கு இவர் லாண்டுமார்வி இந்தியா மந்திரியாயிருந்த காலத்தில் அவருக்குக் கீழிருந்து வேலை செய்தது ஒருபுறமிருக்க, மற்றோர் புறத்தில், ஜார்ஜ் சக்கரவர்த்தியார் இந்தியாவுக்கு விஜயமானபோது அவரது பரிவாரங்களில் மிஸ்டர் மாண்டேகுவும் ஒருவராக இந்தியாவுக்குப் புறப்பட்டுவந்தவர்; இந்தியாவை நேரிப்பார்த்த அனுபவமும், இந்தியர்களோடு நேரிகலந்து பழகிய பரிச்சயமும் மிஸ்டர் மாண்டேகுவுக்கு இருப்பது

பற்றியே இந்தியாவின் சம்பந்தமான எப்பேர்ப்பட்ட பிரசுரங்களையும் தம் முழுமுதற் கவனத்தால் தீரவுணர்ந்து அபிப்பிராய முரைக்கத்தக்க தீரராக விளங்குகிறார். அதற்குதாரணம் வேண்டுமாயின், மெஸ்படோமியப் படை யெழுச்சியை யொட்டிய காரியங்களை விசாரித்தறிவதற்காக நியமிக்கப்பட்ட விசாரணைச் சங்கத்தவர் கூறிய ரிப்போர்ட்டின்மீது சிறிதேனும் மனச்சாக்கிக்கு விரோதமில்லாமல் உள்ளதை உள்ளபடிப் பார்வையெண்ணில் உரைத்து இந்தியர்களுடைய நன்மதிப்பை மிஸ்டர் மாண்டேகு பெற்றவர். தேச நிர்வாகத்தில் பொறுப்பேறிய ஸ்தானங்கள் இந்தியருக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்றும், சுருக்கிச் சொல்லின், இந்தியா தேசபரிபாலனத்தில் இந்தியர்கள் விசேஷ அக்கரை கொண்டவர்களாதலின், அவர்களுடைய சுகதுக்காதிகளை சமயோசிதமாக உணரக்கூடிய தன்மையிருந்த செல்வாக்கு இந்தியர்களையினர்க்கு இருக்கவேண்டுமென்று காங்கிரஸ்-முஸ்லீம் லீக் மெம்பர்களான ஜனப்பிரதிநிதிகள் கோரியபடி ஸாதனங்கள் செய்து கொடுக்கலாமென்னும் மனப்பான்மை கொண்டவராவர் மிஸ்டர் மாண்டேகு. பரிபாலன முறைகளைக் கவனிக்கக்கூடிய ஸ்வய ஆட்சி ஸ்தாபனங்கள் பெருகுவது இந்தியாவின் முற்போக்குக்கு ஓரடையான மாகுமென்றும், பிரிடிஷ் ஏகாதிபத்தியத்திற் குள்ளடங்கிய ஸ்வய ஆகிபெற்ற தேசங்களுக்கொப்பாக இந்தியாவுக்கும் ஸ்வய ஆகிபுறைகள் ஏற்படுவது இந்தியர் கொண்டிருக்கும் கியாயமான லக்ஷியமேயென்றும், இதைப்பனுஸரித்து இந்தியப் பிரதிநிதிகளையினர் தத்தம் அபிப்பிராயங்களை வெளியிடுவது ஆலோசிக்கப்படவேண்டிய அம்சங்களில் ஒன்றாகு மென்றும், மிஸ்டர் மாண்டேகுவின் மனதில் நன்றாகப் பதிந்துவிட்டமையால், அவர் கூடியவரையில் இந்தியப் பிரமுகர்களோடும் இராஜப் பிரதிநிதியா

ரோடும் மாகாண கவர்ன்மெண்டுகளோடும் கலந்து பேசி அவரது அபிப்பிராயங்களைத் தீர்க்கமாகவுணர்ந்து பின்னர் எவ்வகையான திருத்தங்கள் செய்யக்கூடுமோ அவைகளைச் செய்யலாமென்றே நோக்கங்கொண்டு இந்தியாவுக்குப் புறப்பட்டு வந்திருக்கிறார். அவருடன் வேறு சில நண்பர்களும் புறப்பட்டு வந்திருக்கிறார்கள். டெல்லியில் பிரதம சபைகள் ஒவ்வொன்றும்

அவர்பேட்டி கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறார். இந்தியா மந்திரியாரின் மீது சுமந்தப்பட்டிருக்கும் பொறுப்பு சாமான்யமான தல்ல, அப்பொறுப்பு எவ்விதத்தும் இந்தியர்க்குத் திருப்தியாகும்படி அவர் அதை வகித்துத் தம் காரியங்களை கிறக்கச் செய்வாரென்ற நம்பிக்கையுடன் திரிகரண சுத்தியாக அவரை நல்வரவேற்று அழைக்கின்றோம்.

PART VIII.

MORAL STORIES.

நீதிக் கதைகள்.

சீலவதி.

(250-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

பாதிவிரத்ய லக்ஷணம்.

சீலவதி தன் கணவனைப்பார்த்து 'என் அரசே, எல்லாமறிந்த தாங்கள் எனக்கு நாதனாயிருக்க, நானென்ன சொல்லப்போகிறேன். எல்லாம் விட்டல தேவரின் திருவருட் பிரஸாதமே' என்றாள். தன் முன் நிற்பது தன் இன்னுயிர்க் காதலி சீலவதியோ அல்லது கலைமகளோ வென்ற சந்தேகம் துளசிராமனுக்கு ஜனித்துவிட்டது. ஒருவிசை கண்களை மூடுவதும் திறப்பதும் ஆனந்த பாஷ்பத்தைப் பெருகவிட்டுக் கொண்டிருந்தானவன்; ஏதேனும் பேசலாமென்றால் அவனுடைய நாவெழுவில்லை. அவருடைய வாக்கிலிருந்துவரும் மொழிகளை அமிருததாரையாகத் துளசிராமன் மதித்துக் காணியிருந்தமென சிரவணஞ் செய்வனயினன். நிஷ்களங்கமான நீலவானத்திலே பூவுதிர்ந்தாற்போன்று, நகரத்திர மண்டலத்தின் நடு நாயகமாக திவ்ய தேஜஸ்ஸுடன் விளங்கும் பெளர்ணமைச் சந்திரனை நிகர்த்த ஸுப்ரஸன்னமான சீலவதியின் முகத்தினொளியையும், மனதிற்கு ரம்மியமும் கவர்ச்சியும் உண்டாகும் வண்ணம் குயிலினம் வல்ல இனிய குரலின் தொனியையும், அர்த்த புஷ்பியோடு கூடின ஸுமார்க் கஸாதனத்திற்கணுகுணமான திவ்யபதங்களையும் சீலவதி சாமரியாகத் தொடுத்து விட்டல தேவரின்மீது கவனத்தைச் செலுத்திவிடுகையில் அவ்வார்த்தை யம்புகளான அப்புஷ்பங்கள் துளசிராமன் மீதுகிழ, அவன் கண்களை மூடியவனாய் அப்புஷ்பங்களிலிருந்து ஒழுகுந் தேனையருந்தி ஆனந்த ஸாகரத்தி

லாழ்ந்தியிருந்தான். தெய்வபக்தியில் கணவனுக்கு நம்பிக்கை வந்துவிட்டதை யுணர்ந்த சிலவதி தெய்வத்தின்மீது பாரத்தைப்போட்டு ஆடித்தாங்கும் பம்பரம்போல் மனத்தை ஏகாக்ர சித்தத்தில் சிறுத்தி ஆழ்ந்திருக்க (பாலோக) சிந்தனையை யடைந்து “ஆடினதே ஆட்டம், கண்டதே காட்சி, கொண்டதே கோலம், உண்டதே போகும்” என்று மருள்கொண்டு மாயா வாதம் பிதற்றாது, ஆரியர்குலத்தை உயர்வில் சிறுத்த கங்கணங் கட்டிய கருணாதேவியோ வெனப் பார்ப்போர் சொல்லும்படி சிலவதியானவள் பின் வருமாறு கூறினாள்:—

“ஒரு ஸ்திரீயானவள் அவள் கணவன் எத்தன்மையான யிருந்தாலும் (வர்த்தியினும் ரோகியாயினும் நிரமூடனாயினும், பிறவிக்குருடனாயினும்) அவனையே யெப்போதும் மனத்தில் தொழுதுகொண்டு, தெய்வத்தைத் தொழாவிடினும் இரவில் படுப்பதற்குமுன் அவனைத் தொழுது, அவனை ஞாபகமாய் உறங்கி, விடியற் காலையில் எழுந்திருக்கும் போதும் அதே நினைவுடனெழுந்து, இவ்விதமாக எல்லாக் காலத்திலும் பதிபக்தி செய்பவள் மகாவுத்தமியாவள், இப்படிப்பட்டவளைப்பற்றித் தெய்வப் புலமை வாய்ந்த திருவள்ளுவநாயனார்,

“தெய்வந்தொழா அன்கொழு நற்றொழுதெழுவான்
பெய்யெனப் பெய்யுமழை”

யென்று இரண்டுவரியிற் சொல்லியிருக்கிறார். அவளே புனிதையாவள்; அவளே ஸத்திய ஸ்வரூபியுமாவள். ஸ்திரீகளுக்கு முக்கியமாயிருக்க வேண்டுவது கற்பு, அதாவது ‘பாதவிரதம்.’ பாதவிரதத்தை யனுஸரிப்பவளே பதிவிரதை. பதி=பர்த்தா; விரதை=(பக்திசெய்வதில்) விரதமாக அனுஷ்டிப்பவள் எவளோ அவளே பதிவிரதையாவள். அவளிடம் நாணம், மடம், அச்சம், பயிர்ப்பு என்னும் நால்வகைக் குணங்களும் பொருந்தியிருக்கும். என்னைப்பொறுத்தமட்டில் நான் பேசுகிறேன். சாதாரணமாய்க் குளங்களிலும் நதிகளிலும் ஸ்திரீகளும் புருஷர்களும் அருவருப்புக் கிடமாய் ஒரே துறையிற் கலந்திறங்கி ஸ்நானஞ் செய்கிறார்கள். அதை நீங்கள் பார்த்திருப்பீர்கள். தேவாலயங்களுக்குக் கூட்டங் கூட்டமாகப்போய் நடப்பதற்கும் நிற்பதற்கும் இடமில்லாமல் நசுக்கலுற்று மிகக் கஷ்டப்பட்டும் ஸ்வாமி தரிசனம் கிடையாமல் (புருஷன்ல்லாத) பாபுருஷரின் தேகஸ்பரிசும் இடிபிடியும், இதனிடையில் ஆபரணங்களைக் களவு கொடுப்பதுமே பயனாகத் திரும்பி வருகிறார்கள். இந்த இடங்களுக்குப் போய் இதர புருஷர்களின் தரிசன ஸ்பரிசங்களினாலும் சாஸ்திரவீதியினாலும், சம்ஸாரவாழ்க்கையின் நிர்ப்பந்தத்தினாலும் வழக்கத்தினாலும் தங்கள் மனத்திலுதித்திருக்கும் நுண்ணிய தன்மையையும் லஜையையும் சங்கோசத்தையும் அடக்கத்தையும் வரவரப் போக்கடித்துக்கொண்டு, அவர்களுக்குள்ள அடங்கிய தன்மைமாரிப் புருஷர்களும் தங்களைப்போல மானிடரே யென்று வேதாந்தம்

பேசி, அவர்களுக்குள்ள ஸ்வதந்திரம் தங்களுக்கு ஏன் இருக்கக்கூடா தென்று வீண் வாதஞ்செய்து, குனிந்த தலை நிமிர்ந்த அண்ணாந்த பார்த்து கைவிசி, காலையுதறி நடந்து புயங்களதிரக் குயங்கள் குலுங்க, விழிகளின் நயங்காட்டி வேகமாய்க் கொந்தளித்த ‘பார்பார்’ எனப் பாதச்சிலம்பினால் வழிப்போக்கரைக் கூவியழைத்து மோகக் கனல் மூட்டி மையல்செய்து, மகிழ்ந்து மதங்கொண்டு மமதையடைந்து மறலி (யமன்) விடுகின்ற மாயையென்னுந் தூதராய்த் திரியும்படியான மனப்பாங்கை (அவ்விடங்களுக்குப் போய்ச் சம்பாதித்துக் கொள்வதைவிட, ஸ்திரீயானவள் தனது வீட்டிலேயே யிருந்துகொண்டு பரிசுத்தமான ஆடையாபரணங்களைத் தரித்துக் கொண்டு, தான் செய்யவேண்டிய கடமைகளை நிறைவேற்றி ‘கணவனே கடவுள்’ என்பதைக் கணப்பொழுது மறவாது கருதி கின்று அவனிருக்கும் வீட்டே தேவதாக்கிருகமென்று நினைத்து விட்டைத் துலக்கிச் சுத்தமாய் வைத்துக்கொண்டு, அவனைத் தொழுது உபசரித்து ஆனந்தப் படுத்தவதே தான் பேரின்பவீட்டை யடைவதற்குச்’ சாதனமாக வெண்ணிப் ‘பதியே கதி’ யென்றிருப்பவளே கற்புடைய மனைவியாவள்; பதிவிரதாதர்மத்தை யனுஷ்டிக்கும் பக்திவியாவள். (இவ்வாறு கூறியதனால் கோவில் குளங்களுக்குப் போகவேண்டாமென்று அர்த்தமன்று ‘ஆலயந்தொழுவது சாலவும் நன்று’ என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. நாமிருக்கவேண்டிய நிலையிலிருந்து வந்தால் கோவில் குளங்களுக்குப் போவதை யெவர்தான் மறுப்பார்? இதைப் பொதுவென்றே நமது நேயர் எடுத்துக் கொள்வார்களாக.) நம் பெரியோர் தர்மபத்தினிக் குண்டான குணங்களைக் குறிப்பிடுகையில்,

“கார்யேஷுதாவரீ கரணேஷுமந்தரீ
ரூபேஷுலக்ஷ்மி க்ஷயாதரிதரீ
ஸ்நேகேஷுமாதா சயனேஷுவேச்யா
ஷட்கர்மநாரீ குலதர்மபத்னீ!”

என்றும்,

“அன்னந்தையையும் அடியான்பணியுமலர்ப்
பொன்னினழகும் புவ்பொறையும்—வன்னமுலை
வேசிததயிலும் விரல்மந்திரிமதியும்
பேசிலிவை யுடையான்பெண்”

என்றும் கூறியுள்ள, அதாவது வேலை செய்வதில் தாதியைப்போலவும், சமயோசிதத்திற்கேற்ப யுக்திகளைக் கணவனுக்குப் தேசிக்கப்பதில் மந்திரியைப் போலவும், ரூபத்தில் லக்ஷ்மிதேவியைப் போலவும், பொறுமையில் பூதேவியைப் போலவும், அன்னமிட்டு விசுவாவிப்பதில் பெற்றெடுத்த மாதாவைப் போலவும், மஞ்சத்தில் (படுக்கையில்) வேசியைப் போலவும் எந்த ஸ்திரீயிருக்கிறாளோ அவளே குலத்திற்கேற்ற பத்னியாவள். நாதா, நீரே எனக்குப் பதியும் பரதெய்வமும். எந்த விட்டல தேவரை என் ஹிருதய

கமலத்தில் நான் வைத்து பஜிக்கிறேனே அத்தேவர் உம்முருவங் கொண்ட வா. இதுவே நான் கண்டதும் கேட்டதும்."

சீலவதியைப் போல நம் சோதரிமார்களும் நடப்பார்களாக.

ல. அனந்தய்யர்.

* ஹரிஹரன்.

(255-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

முதல் அங்கம்.

மூன்றாம் களம்.

இடம்:—ஸ்ரோஜனியின் சயனவறை.

காலம்:—இரவு.

(ஸ்ரோஜனி மஞ்சத்தில் சாய்ந்தவண்ணம்.)

ஸ்ரோஜனி:—ஹா! அச் சுந்தரங்களின் எழில் தான் என்னே! என்னே! ஒளிமிகுந்த தேஜனே! கருகி வளர்ந்த திருவளர் புருவமும், மழை குலம் போலப் பேரருள் பொழியும் செவ்வரி படர்ந்த நயனங்களும், மலையொடு மலைக்கும் வலி மிகு புஜமும், மாதர் மனங்கவரும் தீதறு மார்பும், அழகு மிகுந்த என்னிருதயவாஸனே! ஸுரேந்திரா! உமக்கு எவரைத் தான் உவமைகூறுவல்? அறிதாயில் கொள்ளும் ஹரியின் மைந்தனான மதனனும் உம்மைக் கண்டால் வெட்கியோடுவனே!

(எழுட்கார்த்து) ஹா! என் காதலின் காதனே!

அன்பனே! மணியே! கலையின் நிலையே! காதற்றுகையே! காத னும் துரையே! என் ஆர்யனே! எம்முள் உறைவோய்! உயிரே? உறவே! இள்ளத்திலுறையும் ஒளியே! அடியாள் கதியே! ஹே! காதலா! உமது வாய்திறந்து என்னுடன் வார்த்தையாடினோ? உமது திருவுருவம் கோசலநாட்டு இளவரசரது போலிருக்கின்றதே! ஒருகால் அவர்தானே நீர்! அவ்விதம் இருப்பின் உமது நாமம் மாத்திரம் வேறுபட்டிருக்கின்றதே! எனக்காக நீர் மாறுவேஷம் பூண்டு வந் திருக்கிறீரோ! ஹா! என்ன கஷ்டம் உங்களுக்கு. என்னுடன் ஒரு வார்த்தை சொன்னால் அதன்படி நடக்கக் காத்துக்கொண்டிருக்கின் றேனே! என்னிடத்திலும் நீர் வர்மம் செய்யலாமோ! (சற்றுப்பொறு த்து) நான் உமது அடியாள் என்பது உமக்கு எப்படித்தெரியும்? (ஜன்னலருகேசென்று) ஹே! மல்லிகைகாள்! அல்லிகாள்! இம்மெல் லியலாள் என் காதலற்கு நீகிரெடுத்து நவிலிரோ? காதலரே! என் னுடன் ஒரு வார்த்தை பேசலாகாதா? இன்றுமலை என்னைக்கண்டு

வணங்கி புன்னகை புரிந்தீரே. யார் வணங்குவது? நீரோ எனக்குத் தலைகுனிவது. தலை வணங்கி பணிபவள் நான் அன்றோ? உமது பார்வை என் உள்ளத்தை ஊடுருவுகின்றதே! மற்றொருமுறை காண நேரிடின் நானே உம்முடன் வார்த்தையிகென்றேன். ஸுரேந்திரா! உம்மையே மணப்பேன்! இல்லையேல் இவ்வாழ்க்கையைத் துறப்பேன். எதற்கும் பகவானது க்ருபை பூணமாகவேண்டும். அவரன்றி யோ ரணுவு மசையாதன்றோ? இதுவரைக்கும் லலிதா ஏன் வரவில்லை. வராதிருந்ததும் எனக்கு நலமே.

(லலிதா கதவைத் திறந்து வருகிறாள்.)

லலிதை:—ஆம் இளவரசி! நான் இருந்தால் உங்களுக்கு வெகு கஷ்டம் தான். நான் வராதவரைக்கும் நலம்தான்.

ஸ்ரோஜனி:—ஸகி! கோபித்துக் கொள்ளாதே! என்னமோ நான் தான் சொல்லிவிட்டாலும் நீ அதைத் தப்பாக எண்ணுகிறாயே.

லலிதை:—அம்மணி! எனக்குத் தெரியக்கூடாதென்று என்னென்னமோ இதுவரை சொல்லிவந்தீர்கள். என்னைக் கூப்பிடாவிட்டாலும், சொன்னவைகளை யெல்லாம் நான் கேட்டிருந்தேன். அதற்காக மன் னிக்கவும். கேட்காதிருக்கவும் முடியவில்லை. நானும் ஒரு பெண் பேதைதானே!

ஸ்ரோஜனி:—ஸகி! நீதான் மறைந்திருந்து கேட்டுவிட்டாயே! இனி நான் சொல்வானேன். உனக்குத்தான் தெரியுமே.

லலிதை:—ஆம் அம்மணி! நான் உம்முடன் அடிக்கடி வார்த்தையாடு கிறேன். ஆகவே என் வார்த்தை உங்களுக்கு ஸுகத்தைத் தராது. ஸுரேந்திரர் வார்த்தையாடவில்லையே என்று ஏங்குவீர். ஆமாம்! பருவம் வந்தால் மனுஷானையும் மறக்கவேண்டியது தானே!

ஸ்ரோஜனி:—இவ்விஷயத்தை எவருக்கேனும் தெரிவிக்கப்போகிறாய். தெரியுமா லலிதா.

லலிதை:—அம்மணி! நான் ஒருபோதும் வெளியிடேன். இதுவரை ஏதே னும் உமது விஷயங்களை எப்பொழுதாவது எவருக்காவது சொல்லி யிருக்கிறேனா? எப்படியாவது உமாதேவியின் க்ருபையினால் நீங்கள் ஸுரேந்திரரையே மணக்கவேண்டும். பரமசிவனை பார்வதிகாந்தனை நான் எப்பொழுதும் உமது ஆத்மநாதனை உம்பிடம் சேர்ப்பிக்கும்படி ப்ரார்த்திக்கின்றேன்.

ஸ்ரோஜனி:—லலிதா! உனது ப்ரார்த்தனைகளாவது நிறைவேறட்டும். ஜக தீசா! நீயே எனக்குத் துணை. இச்சமயம் வேறு சகாயம் புரிவோர் இல்லை. எனக்காக என் தந்தை என்ன கஷ்டப்படுகிறார் இவ்விருத்த தசையில். ஐயோ! அந்தக் கிழராஜேந்திரனுக்கு என்ன புத்தி

தோன்றிற்று? வினாசகாலே விபரீதபுத்தி என்பார்களே! அதுபோல் அந்தச்சண்டாள கிழவனுக்கு என்ன போருங்காலமோ தெரிய வில்லையே!

லலிதை:—அம்மணி! பதிவிறுதைபான சீதைமீது ஆசைகொண்ட பாபி ராவணன்போல் கடைசியில் அந்தக்கிழவன் மாளத்தான் போகின்றான்.

ஸரோஜனி:—அதில் ஒருவித ஸந்தேகமுமில்லை. என் வயிற்றொரிச்சல் வீண் போகாது. இந்தக் கிழவன் என்மீது ஆசைகொண்டிருப்பனோ?

லலிதை:—ஆசைகொண்டிருக்கலாம் அம்மணி! ஆனால் காதல் கொண்டிருப்பனோ?

ஸரோஜனி:—இரான்! வாஸ்தவமாயிரான், என் நாதன் ஸரோந்திரர் மூல மாய் என்ன செய்கிறேன் பார் அந்த ராஜேந்திரனை. இவன் தான் இப்படி பென்றால் என் மாமா முழுமூடனும், பைத்தியனுமான குலோ த்துங்களை மணக்கச் சொல்லுகிறார். நானே அவனைக்காதலிப்பது. இது எங்கேனும் அடுக்குமோ? கருணாகரா! இவ்விடர் இன்றும் காப்பாற்றுவது நின் கருணைவிலாஸத்திற்கு அசாத்தியமோ! என் அண்ணலே! வாசுதேவா! கோபிகாநந்தனா! கார்மேனியனே! என் னியனே! சீக்கிரத்தில் எனக்கு உமது அருள் பாலிக்கப் பிரார்த்திக் கிறேன்.

லலிதை:—அம்மணி! எல்லாம் இறைவன் செயல். உமது ப்ரார்த்தனை வீண் போகாது. படுத்து நித்திரைசெய்யும், காலை பார்த்துக்கொள் வோம்.

ஸரோஜனி:—ஸகி! என்னமோ என் மனம் அவரையே நாடுகின்றது. கண் களும் அவரையே எப்பொழுதும் காண்கின்றன. எப்படியாவது நான் அவரை அடைந்தால் போதும். நானே என் தந்தை சபையில் ஒரு துதன் வரப்போகின்றனும். என்னசொல்லப் போகிறானோ தெரிய வில்லை. எதற்கும் எழிலிவண்ணன் இருக்கின்றார்.

(படுத்துக்கொள்ளுகிறாள்.)

லலிதை:—அம்மணி! கவலையின்றி உறங்கும். எப்படியும் அவரை அடை வீர். நான் சென்று வருகிறேன். (செல்கை.)

காட்சிமுடிபிறகு.

கீழ்விதி. பிரயாகை. சேஷாத்திர அய்யங்கார்.

KARPUTHIRUMALI.

கற்புத்திருமலி.

S. T. N. சிதம்பரம் பிள்ளையவர்கள் எழுதியது.

இப்புமாதிற்குத் திலகம்போன்றிராசின்ற மாளவநாட்டின்கண் மஹா தேவபுரமென்ற நகரில் பிர்மகுலத் துதித்த களமலாதாயர் என்றோர் சீமான் இருந்தார். இப்புமான் ஆறுசாஸ்திரம் அறுபத்துநான்கு கலைகள் பதி னெண் புராணம் இருபத்தெட்டாகமங்களில் மிக்கவல்லவராய் தர்மத்தி லேயே நிலையாக நின்று நிஜமே குடிக்கொண்டவராயிருந்தார். இவர் மனை வியோ, பெண்களுக்குரிய நானம், மடம், அச்சம், பயிர்ப்பு எனும் நார் குணங்களமைந்தவளராய் தங்கணவரையே வழிபடு கடவுளாகக் கருத்துட் கொண்டு கணவர் உயிரும் தான் உடலுமாயிருந்த கார்திமதி என்னும் பெயருடையாள். இச்செல்வச் சிரோமணிகளுக்குப் பகவானனுக்கிரகத் தினால் ஒரு பெண் மகவுபிறந்ததை நாளொருமேனியும் பொழுதொருவண் ணமுமாய் வளர்த்து கற்புத்திருமலி என்னும் அழகிய பெயரிட்டுச் சகல கலைஞானங்களையுங் கற்றுக்கொடுத்து கற்றுத் தேர்ந்தவளராய் விவாஹத் துக்குரிய வயதுடைய வளாயிருந்த தமது பெண்ணைப் பார்த்து தாயார் இனிது புகல்வாள்.

காந்திமதி:—எனது அருமைப் புதல்வியே! நாம் இக்கடல் சூழ்ந்த தாரணி யில் மானிட ஜென்மமெடுத்ததின் பயனுக்குரிய விஷயங்களைத் தினந் தோறும் வருவாது செய்து வரல்வேண்டும்.

கற்புத்திருமலி:—ஆ! ஆ!! அது என்னம்மா.

காந்தி:—அதுவா, நாம், நம் வாழ்நாளெல்லாம் நம் முன்னோர்களைப் போல் முறைபிறழாது இருந்து வரல்வேண்டும்.

கற்பு:—முற்காலத்துப் பெண்கள் எப்படி இருந்தார்களம்மா?

காந்தி:—பெண்களுக் கழகமைக்கும் ஆபரணம் பூண்டிருந்தார்கள்.

கற்பு:—இது தானா? பணமிருந்தால் வெள்ளியாலும் உயர்ந்த பொன்னினு லும் இவைகளோடு நவரத்னங்களாலும் உச்சி, காது, கழுத்து, மார்பு, கை, இடை, கால்கள் முதலியவிடங்களில் செம்மையா யமைந்த நகை களிட்டு நல்ல ஆடைகளும் இடுப்பிலுடுத்தி நல்ல வர்ணப்பட்டுக் கச்சணிந்திழுத்துக்கட்டி வர்ணப் பொட்டுமிட்டால் வந்து விடுகிறது அழகு. இது என்ன பிரமாதம்.

காந்தி:—அது அல்லடி அல்ல. கவனமாய்க்கேள். உலகில் பெண்களாய் ஜனமெடுத்தவர்கள் அவர்களுக்குரிய நானம், மடம், அச்சம், பயி் ப்பு எனும் நான்கு குணங்கள் அமைந்திருப்பது அதி யவசியமாம், அஃதெவ்வாறெனில், ஜனனமுதல்,

“மணம்புரிவதன்முன் குரவராணையினும்
மணவீனை முற்றியபின்ன
ரிணங்குறவருள் செங்கொழுநராணையினு
மிருப்பர் தம்வயமில்ரென்றும்” என்றபடி,

கன்னிகைகளாகி மணவாளம்வரைத் தாய் தந்தையரைக் குருவாகக் கொண்டு அவர்களாதினத்திருந்து அவர்கள் சொல்லுக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடந்து கொள்ளவேண்டும். மணமுடிந்தவுடனே பெண்களுக்குரிய ப்ரஹ்மச்சரிய ஆசிரமத்தை யெளவனம் வரைகைக்கொண்டு கிரகஸ்தாசிரமம் பூண்டு “கற்பெனப்படுவது சொற்றிறம்பாமை” எனும், ஒளவையார் திருவாக்கைக் கடைப்பிடித்துக் கணவன் சொல்லுக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடந்து கொள்ளவேண்டும்.

கற்பு:—பெண்களுக்குரிய ப்ரஹ்மச்சரிய ஆசிரமமென்பது யாதென விளங்க வில்லையே.

காந்தி:—சொல்லுகிறேன் கேள். பூர்வம் செய்த நற்றவப்பயனால் மானிடப் பெண்ணை இப்பூவுலகில் பிறந்தோம். இளமையின் முயற்சி முதலையிற் காக்கும் என்ற பழமொழிக்கிணங்க இப்பிறவியை வீணாகச் செய்யாது கடவுள் பக்தி, கடவுள் அடியார் பக்தியோடு இல்லறத்திற் குரிய நல்லொழுக்க நூல்களைப் படித்தறிந்து ஆசார அனுஷ்டானத் துடன் இருத்தலேயாம்.

கற்பு:—கடவுள் ஸார். எப்படிப்பட்டவர்.

காந்தி:—கடவுள் என்பவர் யாரெனில் ஆகாயம், காற்று, நெருப்பு, தண்ணீர் மண் யாவு முண்டாக்கி சத்தியமஹாதபோசனர் சுவர்க்க புவர் பூ அதல விதல சுதல நிதல நிராதல தராதல பாதாளமாகிய பதிநாலுலகங் களையும் அதனதனில் வசிக்கும் ஆன்மாக்கள் பூர்வம் செய்த நல்வினை தீவினைக்கேற்ப அண்டசம், சுலோதசம், உற்பிச்சம் சராயுசம் எனும் தோற்றத்தினுள் தேவர்கள், மனுஷ்யர்கள், மிருகங்கள், பக்ஷிகள், ஊர்வனங்கள், நீர்வாழ்வனங்கள், தாவரங்களாகிய ஏழுபிறப்பையும் எண்பத்து நான்கு நூராயிரயோனி பேதத்துடனுண்டாக்கி அததன் மெய்நாக்கு முக்கு கண் செய்கிய பொறிகள் சித்தம் இவைகளாலறிவு ஆறுவகையாகப் புகட்டிப் படைத்தும் இரக்சித்தம் அழித்தும் வருபவரே கடவுள். அவர் இல்லாத இடம் எங்குமில்லை. எங்கேயும் பூரணமாய் நிறைந்து எல்லாவற்றையும் இரக்சிக்குந் தொழிலே மிக்க மிகைபடச் செய்தவரினும் நம் போன்றவர்கட்குத் திருக்கோவில் களில் எழுந்தருளியிருக்கும் முர்த்திகளினும், கடவுளடியாரிடத்திலும், சமையாசாரியர்களிடத்திலும் நின்று கடவுள் அருள்செய்ய ஆயத்தமாயிருக்கிறார் என்பது திண்ணமே.

கற்பு:—அம்புகுமுனி! இல்லறத்திற் குரிய நல்வழி போதிக்கும் புஸ்தகங்கள் இன்னதென எனக்கு விளங்கச் சொல்லவேண்டும்.

காந்தி:—நான் சொல்வதைக் கவனமாய்க்கேட்கும் நற்குணமுடையவளே கேள். புராணங்கள், ஸ்மிருதிகள், சாஸ்திரங்கள், இதிகாசங்கள் முதலியவைகளின் கருத்துக்களை ஒருங்கே அடங்கியிருக்கும் அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்கள் சரிதம், ஆழ்வாராதியர் அறுபத்துநால்வர்கள் சரிதம், திருவிளையாடற்புராணம், தேவாரம், திருவாசகம் இவை போன்ற பல புஸ்தகங்களேயாம்.

கற்பு:—அருமைவசனம் புரி அழகு அம்மையே? பெண்களுக்குரிய கிரகஸ்தாசிரமத்தை வினவ வேண்டுகிறேன். (இன்னும் வரும்.)

S. T. N. சிதம்பரம் பிள்ளை.

மஹானின் மகிமை.

தேடுதர்க்கரிய மஹானால் எனக்குக் கிடைத்த அருமையான மூலிகை யாலும் மகிமையுள்ள தாயத்தாலும் குஷ்ட முதல் தீராதென்று கைவிடப்பட்ட சகலவிதமான நோய்களும் நீங்கி சுகமாகி வருகிறதென்பது அனை கருக்கு தெரிந்த விஷயமே.

அன்பர்களே! குஷ்ட வியாதி முதல் தீராதென்று கைவிடப்பட்ட பல வித வியாதிகளெல்லாம் குணமாகியிருப்பதை நேரிலும் பார்க்கலாம், நற்சாக்ஷி கடிதங்களாலும் காணலாம்.

நேரில் பார்க்க விரும்பும் வியாதியஸ்தர்களுக்கு கூடுமானால் நமது ஏஜண்டுகளை அனுப்புவோம்.

மகிமையுள்ள தாயித்தை ஒவ்வொரு வீட்டிலும் குழந்தைகளும், படிக்கும் மாணவர்களும், ஆண் பெண் சகலரும் அணிந்திருப்பார்களானால் சகல கெடுதிகளினின்றும் நீங்கி சுகல சுகமும் அடைவார்கள். அதனால் உண்டாகும் நன்மையை அவாளவாளே தெரிந்து கொள்ளலாம்.

நற்சாக்ஷி கடிதங்களை கவனியுங்கள்.

தபாவில் ஒரு அணு ஸ்டாம்பு அனுப்புவீர்களானால் இவைகளின் விபரங்களடங்கியதும் விலை விபரமுள்ளதுமான இரண்டு கலரில் மூன்று வருஷத்திய காலண்டர் போட்டோவுள்பட அனுப்பக்கூடும்.

வேண்டியவர்கள் வியாதியின் விபரத்தை ஆரம்பமுதல் சரிவர தெளிவாக நமக்கு எழுதுவதோடு தங்கள் தங்கள் விலாசங்களையும் விபரமாக ஒவ்வொரு கடிதங்களிலும் குறிப்பிட்டு அடியிற்கண்ட விலாசத்திற்கு எழுதவும்.

எஸ். ஏ. கெ. பிள்ளை, மேட்டுப்பாளையம்,

கோயமுத்துர் ஜில்லா, சுவத் இந்தியா.

லிருந்து இந்தியாவுக்குப் புறப்பட்டுவந்தது இதுவே முதல் தடவையாகும். இந்தியாமந்திரியார் இந்தியாவுக்கு வந்தார் என்றதனால் ஒவ்வோர் இடத்திற்கும் விஜயம் செய்ய ஸாத்தியமாகும் என்றத்தமல்ல; பிரதான பட்டணங்களுக்கு அவர் விஜயம் செய்ததில் நம் சென்னைமாநகரமும் ஒன்று. பம்பாய், டெல்லி, கல்கட்டா இந்நகரங்களுக்கு வந்த அவர் சென்னைமாநகருக்கும் வந்து ஒருவாரகாலம் தங்கி முக்கியமாயுள்ள பொதுஜன சங்கங்கள் சிலவற்றிற்குப் பேட்டிகொடுத்து அச்சங்க மெம்பர்கள் அளித்த வந்தனோபசார நல்வரவுப்பத்திரங்களைப் பெற்றுக்கொண்டதுடன் பிரமுகர்களாயினர் சிலர்க்குத் தனி பேட்டியுங்கொடுத்துக் கலந்து பேசி, ராஜ்ய விஷயங்களின் போக்கு இத்தன்மையதென்பதையும், இந்தியாவுக்கு இச்சமயம் தேவையாயிருக்குந்திருத்தங்கள் இன்னின்னவையென்பதையும் உணர்ந்து சென்றார். அவர்மட்டும் விஜயம் செய்தாரென்று நினைக்கவேண்டாம். ராஜப்பிரதிநிதியாரான லார்டு செம்ஸ்போர்டும், லார்டு டெனோமூர், பாபு பூபேந்திரநாத்பாஸு, பார்லிமெண்ட் மெம்பர் ராபர்ட்ஸ் முதலானவர்களும் வந்திருந்தார்கள். ஒருவாரகாலம், அதாவது, டிஸம்பர் மாதம் 14-ந் தேதி முதல் 22-ந் தேதிவரை நம் சென்னை மிகுந்த கோலாஹலமாகவேயிருந்தது.

இந்தியரது அபிமானி.

அன்பும் அருளும் கருணையும் கடாசூழும் நிறைந்து ததும்பும் புருஷோத்தமரான மிஸ்டர் மாண்டேகு இந்தியாவின் அபிவிருத்தியிலும் இந்தியப் பிரஜைகளின் சேஷமத்திலும் விசேஷ அக்கரைகொண்டவர்; அதற்கு அவர் செய்திருக்கும் பல்வேறு காரியங்களே போதியசாക്ഷியமாகும்; இம்மாதஞ்சஞ்சிகையில் யாமெடுத்த முதல்வியாசம் நந்தேகிய சேஷமத்தை பொறுத்த நற்றுறையில் இருக்கவேண்டுமென்னும் அபிலாஷை நமக்கு மிகுந்திருந்தமையினாலேயும், அதே அபிலாஷையைத்தாங்கி முப்பத்து மூன்றுகோடி ஜனங்களின் சேஷமத்தைத் தம் ஹிருதய கமலத்தில் பதிந்திருக்கும்படியான பொறுப்பை வகித்து இந்தியா மந்திரியார் தம் ஜன்ம தேசத்தினின்றும் புறப்பட்டு நம்மிஷ்ட கஷ்டநிஷ்டரேங்கையுணர இந்தியாவுக்குப் புறப்பட்டு வந்திருப்பதனாலேயும், அக்கனவாளைக்குறித்தே இரண்டொரு வார்த்தை இங்குசொல்லப் புகுந்தோம். மிஸ்டர் மாண்டேகுவிடம் இந்துமகாஜனங்களுக்கு விசேஷ பிரியம் ஏற்பட்டுவிட்டது; விசேஷ நம்பிக்கையும் ஏற்பட்டுவிட்டது; பற்றுதலும் உண்டாகிவிட்டது; இதற்கெல்லாம் காரணம் மிஸ்டர் மாண்டேகுவிடம் சபாவத்திலேயே பொதிந்திருக்கும் தாராள சிந்தையும் தயாள குணமுமேயாகும். இந்தியாமந்திரியார் சமீபத்தில் நடந்துகொண்டவிதமும், அவர் செய்திருக்கும் அரும் பெருங்காரியங்களும், அவர்பால் இந்தியர்க்கு அதிகபிரியமும் நம்பிக்கையும் இருக்கும்படி செய்தன. இத்தகைய கனவாளைக்குறித்து நம்மவர் தெரிந்தகொள்ள விரும்புவரெனக்கருகி சுருக்கமாக இதனடியில் நமக்குத் தெரிந்தவரையில் அவரைக்குறித்து எழுதியிருக்கிறோம்.

மிஸ்டர் மாண்டேகுவின் அபூர்வ சக்தி.

1879-ம் ஆண்டில் மிஸ்டர் மாண்டேகு, லார்ட் ஸ்வெய்த்லிங் என்ற பிரபுவின் இரண்டாவது புகல்வராகப் பிறந்தார். 'விரையொன்று போட, சரை யொன்று முளைக்குமா' வென்று நமது நாட்டில் ஒருபழமொழி வழங்குவதுண்டல்லவா? அதைப்போல மிஸ்டர் மாண்டேகுவின் அருமைத்தந்தை உயர்பதவியிலிருந்தவர் என்றே தெரிகிறது. அவர் வொயிட் சேபல் என்ற ஸ்தலத்திற்குப் பிரதிநிதியாகப் பார்லிமெண்டில் அமர்ந்திருந்தார். மிஸ்டர் மாண்டேகுவுக்கு வயது 38-க்கு மேலில்லை. மந்திராலோசனை ஸபையிலிருப்பவர்களுக்குள் இவரே வயதிற்குறைந்தவராவார். இவ்வளவு இளவயதிலே பொறுப்பேற்பெற்ற ஸ்தானத்தை வகிப்பது ஸாமான்யமல்ல. உலக அனுபவமும் பெரியவர்களுடைய ஆசீர்வாதபலனும், நண்பர்களின் நற்சகவாஸமும் இருந்தாலன்றி, பொறுப்பேற்றிய ஸ்தானத்தைத் திறமையுடன் வகிக்கமுடியாது; மிஸ்டர் மாண்டேகுவிடமோ எல்லாக்குணங்களும் அமைந்திருக்கின்றன. அவர் தம் இளைமையைக் கேம்பிரிட்ஜு யூனிவர்ஸிடிலும் ட்ரினிடி காலேஜிலும் கழித்துக்கல்லியில் அக்கரையும் அபிநூசியும் காட்டி விஷயங்களை உள்ளராய்ந்து நோக்குந்தன்மை தமக்கு உண்டென்பதைப் பலவிதங்களிற் காட்டியிருக்கிறார். யூத வம்சத்தைச்சார்ந்தவர் ரைட் ஆனரபில் மிஸ்டர் மாண்டேகு; அவரது முன்னோர்கள் யூதர்கள். யூதர்களாயினர் விவகாரங்களிலும் லேவாதேவி விஷயங்களிலும் மகா கண்டிப்புடையவர்கள். இதற்கு நிதர்சனமாக ஆங்கில கவிந் தாரும் ஒப்புயர்வற்ற மெய்ப்புலவருமான வில்லியம் ஷேக்ஸ்பியர் என்ற கவிசிரேஷ்டர் எழுதிய நாடகங்களில் ஒன்றான "வாண்புர வணிகன்" என்னும் பெயர் வாய்ந்த நாடகத்தின்கண் ஷைலாக் என்னும் யூதனது நடவடிக்கைக்குறித்து நிதர்சித்திருப்பதைச் சற்று கவனித்துப்பாருங்கள். அதை வாசிப்போன் எவனுக்கும் யூதர்களாயினர்க்கு ஈவு, இரக்கம், பச்சாதாபம், தயை, தாசூண்யம், கருணை, அனுதாபம் முதலான அம்சங்கள் பூஜ்யமாயிருக்குமென்று புலப்படக்கூடும்; அம்மாதிரியல்ல நமது மாண்டேகுவிடம். அவர் யூதஜாதியினராயினும், அன்பே ஒர் உருவெடுத்துவந்த உத்தமராக விளங்கின காரணம்பற்றி காலேஜிலும் மற்ற ஜனங்களிடமும் அவருக்கு ஆசக்தி அதிகமாயிற்று; தாராள சிந்தையும் பரோபகாரமும் வாய்ந்தவர்; அவர் கலாசாலை மாணவராயிருந்தபோதே கேம்பிரிட்ஜு யூனிவ்னுக்குப் பிரெஸிடெண்டாயுமிருந்தார். அங்கிருந்து மெதுவாக அவரது திறமையை யுணர்ந்த ஸ்தலவாசிகள் அவரைத் தம் ஸ்தலப்பிரதிநிதியாகத் தேரிக்ெடுக்க, அவர் கேம்பிரிட்ஜைச் என்ற லில்லாவுக்குப் பிரதிநிதியாகப் பார்லிமெண்டில் ஸ்தானம் பெற்றார்; அவரது அபூர்வசக்தித்திறமையையும் விஷயவராய்ச்சியிலுள்ள ஊக்கத்தையும் கல்வியின் முதிர்ச்சியையும், அச்சமயம் பிரதமமந்திரியாராயிருந்த மிஸ்டர் ஆஸ்குவித் நன்றாயிற்று அவரைத் தம் பார்லிமெண்டரி பிரைவேட் செக்டரியாக அமர்த்திக்

கொண்டார். நான்கு வருஷகாலம் மிஸ்டர் மாண்டேகு இந்த உத்தியோகம் வகித்துப்பிறகு இந்தியாமந்திரியாருக்கு உதவியாயிருந்து வேலை பார்த்து வந்தார். இந்தியாவைப் பொறுத்த விஷயங்களைத் தாம் கவனிக்க நேர்ந்த காலத்து இந்தியரைக் குறித்தும் தாம் அறியவேண்டுவது அவசியமென்று அவருக்குத் தோன்ற அதன்பிரகாரமே, அவர் இந்தியாவுக்கு ஒரு முறை வந்துவிட்டுப்போனார். இப்படி இவர் வந்துபோனது ராஜாங்க செலவிலல்ல; தம் சொந்த செலவிற்குள்; அங்கனம் அவர் வந்திருந்த காலத்தில் இத்தேச மகாஜனங்கள் பலரோடு அவர் நெருங்கிப்பழகும் சந்தர்ப்பங்கள் பல வாய்த்தன. இந்தியர் இயற்கையிலேயே இடைஞ்சற் குணமில்லாதவரென்பதையும், ஸாப்திகமென்பதையும், ஏதேனும் ஒருவிஷயத்தில் தாம் நன்மை செய்யக்கடமைப் பட்டவரென்பதையும் அவர் நன்கு தெரிந்துகொண்டார்; கொண்டதோடுமட்டுமா? இங்கிலாந்தில் ஒருசமயம் அவர் பேச நேர்ந்தபோது தம்முள்ளத்துணர்வைப் பரிஷ்காரமாகவே வெளியிடுத் துக்கறினார். அப்படி அவர் 'கறினபோது இந்திய விஷயங்களையும் இந்திய ஜனங்களின் சேஷமத்தையும் பற்றிய அம்சங்களைக்கவனிக்கும் அதிபரான இந்தியாமந்திரியாக மிஸ்டர் மாண்டேகு வருவரென்று எவரும் நினைத்ததாகத் தெரியவில்லை; அதவாத் இந்தியாமந்திரியாக உயர்ந்தாலும், அப்பதவியிலிருந்துகொண்டே இந்தியாவுக்கு வருவரென்று எவரும் நினைத்திருக்கமாட்டார். ஆனால் இந்திய ஜனங்களைக்கோரிக்கையை ஒரு வாறு நிறைவேற்றவேண்டுமென்னும் மனோகற்பிதஞ்செய்துகொண்ட மிஸ்டர் மாண்டேகு நம்மேன்மை தங்கிய ராஜப்பிரதிநிதியாரது அழைப்புக் கிணங்கி, இந்தியாவுக்குத் தம் நண்பர் சிலரோடு புறப்பட்டுவந்து இந்திய ரது அபிஷ்டங்களை நேரிற் கேட்டுத் தம்மாற் கூடியவரையில் அந்த ராஜ்ய சந்தரங்களை யளிக்கும் நோக்கத்துடனேயே சுற்றுப்பிரயாணம் செய்து வருகிறார். இப்போதிருக்கும் பிரிடிஷ் மந்திராலோசனை சபையிலிருக்கும் மந்திரிகளுக்குள் மிஸ்டர் மாண்டேகுவே வயதிற் சிறியராவார். இவ்வளவு சிறியவயதில் இவ்வளவு பெரும்பொறுப்பை இவர் வகித்துச் சீரும் சிறப்புமாக நிர்வகித்து வருவதை நிறக்கச்செய்யுமாறு ஸர்வேசுவரன் கிருபைபுரிவாராக!

TEAR SHELL.

கிழிக்குங்குண்டு—ஒரு நூதனமான வெடி.

'காலாக்கி ருத்திரா' என்று நம் புராணதிகளில் தாம் படித்திருக்கிறோம். ஆனால் நேரிற்பார்த்ததில்லை. ருத்திரரின் காலாக்கியானது ஒரு வஸ்துவின்மீது பட்ட மாத்திரத்தில், அவ்வஸ்து பஸ்மீகரமாகுந் தன்மைகொண்டது என்று அறிவோம். இது பண்டைக் காலத்திலிருந்து வழங்குவரும் சித்தாந்தம். இக்கலியுகத்தில் அம்மாதிரியாவதை நேரிற்

கண்டோர் எவருமில்ர். எனினும் உலகத்தையே அசைத்தாட்டிக் கொண்டிருக்கும் தற்போதைய ஐரோப்பிய யுத்தத்தில் போரை பொட்டிய புதிய புதிய அம்சங்கள் புலப்படுகின்றன; அவைகளை நவீனங்களென்று கூறுதல் மற்ரென்றும் சொல்லவியலாது. ராணுவபலத்தையே முழுமுதற் காரியமாகக் கருதும் ஜர்மானிய சக்ரவர்த்தியான கெய்ஸர், தம் நண்பர்களென்றும், உறவின் முறையோ ரென்றும், அயல் நாட்டாரென்றும், சார்பு தேசத்தவரென்றும், மதியாது கேவலம் ராணுவச் செருக்கினால் அகங்காரம் மேலிட்டு செய்யவொண்ணாக் காரியங்களை இப்பிரகிருதயுத்தத்திற் செய்துவருகிறார். தம் பகைவரென்று கங்கணம் பூண்டெதிர் வந்தவர்களை வேரறுக்கக் கருதி கெய்ஸரும் அவருக்கு ராணுவ பலமூட்டும் 'உடுக்கூக்கும்' மந்திரிகளும் எவ்வெவ்விதமாகவோ சூழ்ச்சியான தந்திரோபாயங்களைச் செய்து வருகிறார்கள். அக்கினித் திராவகத்தை யூற்றுவது, எரிசுண்டு விடுவது, விஷவாயுவைப் பிரயோகிப்பது, கிணறுகளிலும் ஏரிகளிலும் விஷங்கலப்பது, விஷக்கிருமிகளைக் கொட்டுவது, ரம்பம்போன்ற சுட்டிகளை மானுஷிகத் தம்மத்திற்கு விரோதமாக உபயோகிப்பது, கடலுக்குள் மூழ்கியிருந்து துளைவெடிவிட்டுத் தாக்குவது, ஆகாய விமானங்களிலிருந்து 'வான் டார்ப்பீடோக்கள்' விடுவது, உண்மையான ஸோல்ஜர்களைப்போல பொம்மைகளுக்கு வர்ணமிட்டு நிறுத்திவைப்பது, இன்னுமியை போன்ற பற்பல குயுத்திகளை ஜர்மானியர் கடந்த மூன்று வருஷகாலமாக அவலம்பித்து வருகிறார்கள். வந்தாலுமென்ன? நேசத்துருப்புகள், பகைவருடைய குயுத்திகளைத்தையும் தம் தந்திரோபாயங்களால் கலைத்து வருவதையும் யாம் காண்கிறோம். ஒன்றுபோனால் மற்ரென்று என்பதுபோல ஜர்மானியர் என்னென்னவோ சாகசச்சாதுகளினால் தம்முயற்சியை ஈடுதெற்றும் வண்ணம் மென்மேலும் ஆச்சரியப்படத் தக்கவகையாக உபாயங்களை அலுப்புச் சலிப்பில்லாமற் செய்து வருவதாகக் காண்கிறது. உடனுக்குடனே நம்மவர்கள் அம்முயற்சிகளை நொறுக்குவதையும் பார்க்கிறோம். சமீபத்தில் ஜர்மானியர் போர்க்களத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கும் பற்பல கருவிகளில் ஒரு நூதனமான வெடிவகையுஞ் சேர்ந்தது. அதற்குப் பெயர் 'கிழிக்கும் வெடி.' அக்குண்டு வெடித்து அதிலிருந்து ஈயச்சிப்பல்கள் மனுஷ்யனுடைய சரீரத்தில் தைத்ததோ இல்லையோ, அக்கணத்திலேயே, சரீரத்தில் ஒருவித உணர்ச்சியும் எரிவும் வெடிப்பும் உண்டாகிறதாம். அதோடு அவ்வெடி வெடித்து அதனின்றும் கிளம்பும் புகையைச் சுவாஸிக்கும் ஸோல்ஜர்களுடைய கண்களிலிருந்தும் மூக்கிலிருந்தும் நீர் தாரை தாரையாய் வடியுமாம். இம்மாதிரியான குண்டினில் என்னென்ன சேர்மானங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன வென்று ஆங்கில சாஸ்திரீய விற்பன்னர்கள் ஆராய்ந்து பார்த்து மேற் சொன்ன வெடிகளில் மிளகு, மிளகாய்வைத்தல்போன்ற காரமான வஸ்துக்களின் காற்று வெடிமருந்துடன் சேர்த்து இக்குண்டுகளில் அடைக்கப்

பட்டிருப்பதாக அபிப்பிராயப்பட்டார்களென லண்டனிற் பிரசுரமாகும் "லான்ஸெட்" என்னும் பத்திரிகை கூறுகிறது. சுதேன்ன ஆச்சர்யம்! இவ்வெடியினர் காயமுண்டவர்கள்கூட அதே அபிப்பிராயத்தை நாடுகின்றனர். குண்டு வெடித்ததும், அதிலிருந்து எழும்பும் புகையானது காரவஸ்துக்களின் வாயுவை பெழுப்பிப் புகையைக்கக்கி லோல்ஜர்களுக்குத் துன்பத்தை விளைவிக்கிறதென்றால், அக்குண்டினில் அவ்விஷமும் காரமும் பொருந்திய காற்றினை எவ்விதம் பகைவர் அடைத்திருப்பர் என்பதைச் சிறிது ஊன்றிப் பார்க்கவேண்டும். ஆஸ்திரியா-ஹங்கேரியிலும், பவேரியாவைச் சேர்ந்த ஒரு பகுதியிலேயும் செம்மிளகு அபரிமிதமாகப் பயிராக் கப்படுகிறது. அவையனைத்தையும் ஜர்மானியர் கேவலம் வெடிகுண்டுகளுக்கே யுபயோகிக்கின்றனர் போலும்! மிளகு, மிளகாய் முதலியவைகளை உரலிற் போட்டிடித்துத் தூளாக்கி அதை ஜலத்தோடு கரைத்து நன்றாகக் காய்ச்சி, அதிலிருந்து எழும்பும் ஆவியை அப்புறம்பிபுறம் போகவொட்டாது கண்ணாடிக் குழாய்கள் மூலமாக தூரத்திற் கொணர்ந்து வெடிகளிற் புகும் படி செய்கிறார்களாம். இப்போதைய அகோர யுத்தத்தின்கண் நிதர்சன மாக்கப் பட்டிருக்கும் பலவகைப்பட்ட போர்க்கருவிகளில் இக்குண்டிதான் (கிழிக்கும் வெடிகுண்டு தான்) பிரபலமாகப் பேசப்படுகிறதாம். அடாது செய்தால் படாதபாடு படவேண்டியவரும். அதையொப்ப மகா மதியூக மாய்க் கிழிக்கும் வெடிகுண்டினைக் கண்டுபிடித்து விட்டதாகப் பசப்பும ஜர்மானிய இறுமாப்புக்காரர் கூடிய சீக்கிரத்தில் தாமே கிழிப்பட்டுப் போவது திண்ணம்.

AMERICA'S AEROPLANES.

அமெரிக்காவின் ஆகாயவிமானங்கள்.

யுத்தத்திற்கு வேண்டியிருக்கும் சகலவிதமான உபக்கிரமங்களில் ஆகாயவிமானங்களும் சேர்ந்தவை. தரைப்படை, கடற்படை என்பவை களைப்போல ஆகாய விமானப்படை பென்னும் ஒரு பகுதியிருக்கிறதல்லவா? இப்போது மகா உக்கிரமாய் நடந்து வருவதும் உலகத்தையே அசைத் தாட்டிக் கொண்டிருப்பதுமான ஐரோபிய யுத்தத்தில் ஆகாய விமானங்களால் உண்டாகும் பிரயோசம் செப்பத்தரமின்று; பகைவர்களுடைய ராணுவ நிலைகளைக் கவனிக்கவும், கவனித்தபிறகு தாக்கவோ வெடி தீர்க்கவோ அல்லது துப்பறியவோ, புகைப்பட மெடுக்கவோ செய்வதும், ஆகாய விமானங்களை பெரும்பாலும் உபயோகிக்கப்பட்டு வருகின்றன. ஆகாயத்தை யளாவிற்கும் மகில்கள் ஒரேமைல் கணக்காக சுற்றும் வட்ட மாயிருக்க, அதனுட்புறத்தில் பிறாறியாவண்ணம் வெடி மருந்துகளையோ அல்லது நவீனமான போர்க்கருவிகளையோ, தளவாடங்களையோ செய்து

வருவது இந்த யுத்தகாலத்தில் மிகவும் சகஜம். அவ்வளவு ரகவியமாயுள்ள காரியங்களைப் போரிற் கலந்திருக்கும் கட்சியார் அறிவராயின், அவை நிறைவேறுவண்ணம் முயற்சித்து பங்கப்படுத்தவேண்டுமென்று கங்கணம் பூண்டிருப்பார்கள். பூண்டும் பிரயோசனமென்ன? போர்க்கருவிச்சாலை, வெடி மருந்துச்சாலை, போர்த்தளவாடசாலை ஆகிய இவைகளிருக்கு மிடங்களை நாடி சந்தேகிக்கப்படக்கூடிய எவனும் சமீபத்தில் அணுகவிடப்பட மாட்டானென்றால், சத்துருத்துவம்வாய்ந்த திறத்தவர்க்கு அச்சாலையை யண்டுவது எப்படி ஸாத்தியமாகும்? காவற்காரர்களும் பாராக்காரர்களும் அச்சாலைகளுக்குள்ளும் வெளியுயிருப்பார்கள். மற்றும் அச்சாலையை யண்டாதபடி விநிலைக்குகள் போட்டு மானுஷிகப் பிரயத்தனங்களா லாகக்கூடிய ஏற்பாடுகள் அனைத்தும் செய்யப்பட்டிருக்கும். ஆகவே தரையில் நடந்து அவ்விடங்களுக்குச் செல்வது முடியாத காரியம்; மேற் சொன்ன தொழிற் சாலைகளாகட்டும், ராணுவ நிலையங்களாகட்டும், சமுத் திரக் கரையை மொட்டிஹம்போலிருக்கும் பகூத்தில், சமுத்திரத்தில் கப்பல்களை நிறுத்திக்கொண்டு, அவைகளிலிருந்து பிரங்கிகளைப் பிரயோகம் செய்யவும் கூடும். கடற்கரைக்கு வெகு தூரத்திற் கட்டப்பட்டு விசேஷ காபந்துகளுக்கு அது உட்பட்டிருக்கு மாயின், அப்பேர்ப்பட்ட இடங்களுக்கும் போகும் வழி கடலினுல்ல, கரையினுல்ல; மற்றெப்படி? ககனமார்க் கமாகத்தான். சாஸ்திரீய விற்பன்னர்கள் இதை யறிந்தே புகைக்கூண்டு, ஆகாய விமானம், ஆகாயக்கப்பல் முதலியவைகளைக் கட்டவாரம்பித்தீர் கள். ஆரம்பத்தில் இரண்டொன்றாக அத்திப்பூப் பூத்ததைப்போல இங்கு மங்கும் ஏதோ ஒவ்வொன்று தோன்றினபோதிலுங்கூட, யுத்தம் உற்ப வித்த பிற்பாடு இவை ஒன்றுக்குப் பத்தாகவும் ஹாறுகளும் அதிகப்பட லாயின. போரிற் கலந்த வல்லரசுகள் ஒவ்வொன்றும் தத்தம் ஆகாய விமானப்படையை வைத்து நிருவகிப்பதே இதற்குப் போதிய சாக்ஷியமா கும். இப்போது அமெரிக்காவும் போரிற் சம்பந்தப்பட்டிருப்பது காரண மாக அது ஆகாய விமானங்களைக் குறித்து எத்தகைய முயற்சி யெடுத்திருக்கிறதென்பதை ஒருவாறாக ஆராய்வோம்.

சாஸ்திரீய வேலைகளில் விசேஷ முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கும் அமெரிக்காவுக்கு ஆகாய விமானங்கள் இல்லாமற் போகவில்லை பென்றாலும் பிரகிருத யுத்தத்தை முன்னிட்டுத் தம்மேச ஆகாய விமானப்படையைச் சீரும் சிறப்புமாகச் செய்யவேண்டுமென்று அமெரிக்கா கவர்ன்மெண்டார் கருதியிருக்கிறார்கள். அக்கருத்திற்கிணங்க இப்போது புதிய விமானங் களை நிரமாணிப்பதற்கும், விமானிகளைத் தயாரிப்பதற்கும், மற்றும் விமானங் களிலிருந்து துப்பு அறிந்து சொல்லுவோரைப் பழக்கு வதற்கும் தூரஸ்து செய்வோர்க்கு விமானங்களைப்பற்றிய கல்வி கற்பிப்பதற்கும் ஆக இவை புனைத்திற்குமாக அந்நாட்டுக் கவர்ன்மெண்டார் 640,000,000 டாலர்பணம்

செலவிட ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். 1918-ம் வருஷம் ஜூன்மாத வாக்கில் சற்றேறக்குறைய 22,000 ஆகாய விமானங்கள் தயாராகக் கட்டுமென்று திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. முதல்தரமான பிரிடிஷ் ஆகாய விமானங்களையும் பிரான்சிய விமானங்களையும் அவை நிகர்த்துள்ளனவாம். இதுவே அமெரிக்கா யுத்தத்தில் முனைந்திருப்பதற்கு முதலாரம்பமாகும். காலம் ஆக ஆக மற்றும் வேண்டிய முஸ்தீப்புக்களுக்கு அது சிறிதும் பின் வாங்கமாட்டாது. இது விஷயமாக கண்டெம்பரேரி என்னும் வர்த்தமானப் பத்திரிகையில் மிஸ்டர் டி. எப். பார்மன் என்பவர் எழுதியிருக்கும் ஒரு வியாசத்தில் ஆகாய விமானங்களைக் குறித்துக் கூறியிருப்பதைச் சங்கிரஹமாக இதன்கீழ் தெரிவிக்கிறோம்.

அமெரிக்கா ஆகாய விமானங்களுக்காக அபரிமிதமாய்ப் பணம் செலவிடத்தயாராயிருப்பதில் குறைவொன்றுமில்லை. 22,000 ஆகாய விமானங்களை அமெரிக்கா கட்டிமுடித்து விடுவதற்கும் ஆகேற்பமில்லை; அப்படிக்கிருந்தும் ஒரே நடவடிக்கையில் 22,000 ஆகாய விமானங்கள் களத்தில் தம் விமானங்களை நடத்துவது ஸாத்தியமா வென்பது தான் சந்தேகம். ராணுவ காரியங்களுக்கு உபயோகமாகும் ஓராகாயவிமானம் ரணரங்கத்திற்குப் போமாயின் பொதுவாக நான்கு மாதங்களுக்கு வேலை செய்யக்கூடுமென்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியிருக்கையில் ஒரே காலத்தில் 22,000 ஆகாய விமானிகள் ஸர்விலிருக்கவேண்டுமிடத்து வருஷவாரியில் 66,000 விமானங்கள் கட்டப்படவேண்டும். ஆனால் அடுத்த 12-மாதங்களுக்குள்ளாக 22,000 விமானங்களை நிருமானிக்கத்தான் அமெரிக்கா திட்டம் போட்டிருக்கிறது. அவ்விமானங்கள் தயாராயின், வேலையிலிருக்கக்கூடிய விமானிகள் 7000 பேருக்குமேலும் 10,000 பேருக்குள்ளமாகத்தான் இருப்பார்கள். ஒவ்வொரு விமானத்திலும் அச்சுழ்ச்சிக்களை யுணர்ந்தோர் மூவர் இருக்கவேண்டிவது அவசியமாகும். 22,000 மெஷின்கள் (விமானங்கள்) தயாராகுமாயின் ஏழாயிரம்பேர்களே வெகுவாய்விமானங்களை நடத்துவதற்குரியராவர்; இவர்களெல்லோரும் ஒரே இடத்தில் தங்கிச் சேவகம் புரிவது ஸாத்தியமல்ல; ஆகலால் உள்ளாராய்ந்து பார்ப்போமானால் துப்பறிவதற்கும் பகைவர்களுடைய ராணுவ நிலையங்களைத் தகர்ப்பதற்கும் மற்றும் ராணுவ காரியங்களைக் கண்ணுங்கருத்தமாகக் கவனிப்பதற்கும் உள்ள ஆகாய விமானப்படையில் ஒரு தோராயமாக ஐயாயிரம் பேர்களடங்கிய ஒரு படைவழி ஒரு வருஷத்தில் தயாரிக்கலாமென்று தொகுத்துச் சொல்ல முடியும்.

PART II.

SANITATION.

ஆரோக்கிய விமர்சனம்.

USES OF PRICKLY-PEAR.

சப்பாத்திக் கள்ளியினுபயோகங்கள்.

கள்ளியில் கொடிக்கள்ளியென்றும் சப்பாத்திக் கள்ளியென்றும் இரண்டு வகைகளுண்டு. கொடிக்கள்ளிக்குச் சிற்சில ஜில்லாக்களில் கண்ணாடிக் கள்ளியென்று சொல்லுவதுமுண்டு. சப்பாத்தியில் வெண் சப்பாத்தியென்றும் செஞ் சப்பாத்தியென்றும் இருவகைகள் இருக்கின்றன. கொய்யாப் பழத்தில் வெண்கொய்யா, செங்கெய்யா என்றிருப்பது போலவும், ரோஜா புஷ்பத்தில் சிவப்புரோஜா வெண்மைரோஜா என்றிருப்பதுபோலவும், சப்பாத்திக்கள்ளியிலும் நாம் மேலே சொன்னபிரகாரம் இரண்டு வகைகளிருக்கின்றன. இச்செடி கட்டாந்தரையிலும் அடர்ந்த புதர்களிலும் களைகளிலும் தானாகவே முளைத்துப் பரவியிருப்பதை நம்மவர் பலர் பார்த்திருப்பார்கள்; ஆனால் அது அவ்வளவு தூரம் ஸர்வ ஸாதாரணமாக விருந்தும், அதன் உபயோகம் அபரிமிதமான தென்பதை நாம் சொல்லாமலிருக்கக் கூடவில்லை. இவ்வுண்மையை யறியாதவர்கள் சப்பாத்தி முழுவதிலும் முள்ளாயிருக்கிறது என்று அருவருப்பும் அரோசகமும் காட்டுவது ஸகஜமேயாயினும், வைத்திய சாஸ்திர முணர்ந்த பேரியோர்கள் அச்செடியைத் திரஸ்கரிக்க மாட்டார்கள். ஜீவசத்துக்கு அச்செடி ஆதாரமாயிருப்பதாகப் பல வைத்திய சாஸ்திரிகள் மேற்றிசைத் தேசங்களில் பிரசங்கித்தும் வியாசமெழுதியும் வருவதைப் பார்க்கிறோம். முதன் முதல் சப்பாத்திக்கள்ளி தென்னமெரிக்காவில் உற்பத்தியாயிற்றும், அப்பிராந்தியங்களுக்குப் பிரயாணஞ் சென்றிருந்த தேசஞ்சாரியொருவர், அச்செடியின் கிருஷ்டியைக்கண்டு வியந்து பரிசீலனை செய்தார். மனுஷ்ய கோடிகளுக்குச் சப்பாத்திப்பழம் ஆகாரமாகவுதவுவதையும், நன்செய் புன்செய் நிலங்களுக்கு அக்கள்ளி எருவாக உபயோகப்படுவதையும் அத்தேச சஞ்சாரி நன்காராய்ந்து மெதுவாக அதை ஐரோபாவுக்குக் கொண்டுவந்து பயிரிட்டார். ஐரோபியபூஸாரம் அச்செடிக்கு உகந்த தாயிருந்த காரணம்பற்றி அது மிகவும் ஏகமாய்ச் செழிக்க ஆரம்பித்துவிட்டது; பின்னர் அங்கிருந்து வைத்திய சாஸ்திரிகள் இந்தியாவுக்கும் கொண்டுவந்துவிட்டார்கள்; வேலி போட்டு வரம்பைக் காப்பதற்காகமட்டும் சப்பாத்திக்கள்ளி யேற்பட்டதென்று நமது அபிமானிகள் நினைப்பது தவறு; காலரா கண்டவனுக்கு நல்ல செம்பழமாயிருக்கும் சப்பாத்திப்பழத்தை யெடுத்து மேல் முள்ளைக்

கிள்ளி யெறிந்துவிட்டோ அல்லது தரையில் தேய்த்துவிட்டோ பிறகு பழத்தைப்பிதுக்கி உள்ளிருக்கும் கொட்டையை வேறுபடுத்தி நல்ல சுத்தமான வெண்மைத் துணியிற் போட்டுவடிக்கட்டிச் சிறிது சர்க்கரை கலந்தோ அல்லது சும்மாவோ உட்கொள்வது நலம். தேகாரோக்கியத்திற்குச் சப்பாத்தி இன்றியமையாதது வேப்பிலையைக் கண்டால் ஐயோ கசக்கும் என்று பலர் வெறுப்பதுண்டு; ஆனால் வேப்பிலையிலுள்ள சக்தி இத்தன்மையதென்று அறிவதில்லை. அதுபோலவே சப்பாத்திக் கள்ளியைக் கருதுவோருமுண்டு. பழகப் பழகப் பாலும் புளிக்கும் என்பது பழமொழி. அதை யொப்ப எங்குபார்த்தாலும் சப்பாத்திக்கள்ளி மயமாயிருப்பதை நாம் கரணுகையில் நெதென்ன தொந்தர வாயிருக்கிறதென்று சொல்லுகிறோம். ஆனால் அதன் மெய்யுபயோகத்தை யுணர்ந்தோர் அவ்விதம் ஒருபோதும் சொல்லமாட்டார்கள். மற்றோர் சஞ்சிகையில் இவ்விஷயத்தைச் சவிஸ் தரமாக எழுதுவோம்.

PART III.

KNOWLEDGE ON AGRICULTURE, etc.

BY Mr. G. RAJAGOPAL,

Late Editor, "South Indian Agriculture."

விவஸாய ஞானம்.

(267-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

ஏன் இவ்வாறு ஆழமில்லாமல் உழுது பலம் பூர்ணமாய் இல்லாமல் போகவேண்டும்?

சக்தியில்லாமையினாலேயே - மாடுகள் மூன்று அடி கிளப்பாது - மாடுகள் சக்திக்குத் தக்கப்படி பல்லாரில் 8-12 அங்குல ஆழ உழுவதுண்டு. குதிரைகட்டி ஒட்டும் ஆங்கிலேய நாட்டில் 8 அங்குல ஆழமும் - இன்னின்னளால் ஒரு அடிவரையிலும் மண் கிளப்பப்படுகிறது - கேவலமாடுகளுள்ள தமிழ் நாட்டில் உழவும் மிகக்கேவலம் விளையும் உழவுக்குத் தக்கபடியே.

மண் புலபுலப்பு.

மண் அணுக்கள் பருமனுக்குத் தக்கபடி அவற்றுள் அடைப்படும்பொழுது வெவ்வேறு அளவுபடும். அணுக்கள் களிமண்ணில் இருப்பதுபோல் சிறியவையாயிருந்தால் காற்று சந்து சிறுக்கும். அவைகள் நீர்கோர்த்துக்கொள்ளும், காற்று நடமாட மார்க்கம் தப்பும் - காற்று நடமாடாவிடில் பாக்டீரிய (Bacteria) என்னும் சிறுயிர் பிழைக்கமாட்டாது - வேர்களும் வளர மாட்டா. அப்போது செடிக்கு ஆகாரம் தப்பிப் போவதுடன் பல கெடுதிகளும் உண்டாகும். களர்நிலத்தில் இருப்பதுபோல் மண் அணுக்கள்

மிகவும் சிறப்பவையாயிருந்தால் பெய்யும் மழை மண் புரைச்சலில் செல்லாமல் மேலேயே வழிந்து ஓடிப்போம். ஆதலால் அப்படிப்பட்ட மண்ணில் பயிர் சீக்கிரத்தில் துவண்டுபோம். பின்னும் காற்று போகாமல் களிமண் புரைச்சலில் நீர் கோர்த்துக்கொண்டால் ரசாயன செயர்க்கையும் சிறுயிர் தொழிலும் நடந்தேறமாட்டா. அவ்வாறு தடைப்படுவது அனேக கெடுதல் களுக்குக் காரணம். உணவுக்கு உதவக்கூடிய ஸ்திதியில் உள்ள பொட்டலப் புக்கு வகைராக்கள் பிரிந்து சிகணவாளவாகி உதவாமல்போம். அதிகமாக நீரையே கோர்த்து காற்றுக்கு இடமே இல்லாத மண் குறைந்துபோம். இதனாலும் பல கெடுதிகள் உண்டு. ஆகவே மண் அணுக்கள் தன்மையை அனுசரித்து வளப்பழுண்டாகும். இவ்வளப்பம் காற்று கலந்திருக்கும் பக்குவமே.

ஆகவே காற்றுப்போதுமான கலந்திருப்பதே உழவின் முக்கிய கருத்து. எந்த முகார்தரங்களினால் இவ்வாறு மண் அணுக்களில் காற்று போதுமானபடி சேருமோ அக்காரணங்களை குடித்தனக்காரர் அனுசரிக்க வேண்டியது. உழவும் ஒரு வடிகால் முதலிய சாதனங்கள் மண்ணில் காற்றுப் பிரமாணத்தைக் குறிக்கின்றது.

மண்ணில் இருக்கும் அணுக்களின் பருமனுக்குத் தக்கபடி சந்துக்கள் வேறுபட்டிருக்கும் நயமான மண்மணிகள் களிமண்ணில் மண் பருமனுள்ள மண்மணிகளும் மணல் சரணை மண்ணில் உண்டு. இம்மண்மணிகள் தளர்த்தும் நெருங்கியும் கூட்டம் கூட்டமாக சேர்ந்து மிருக்கும் களிமண் உழப்பக்குவப்பட்ட சமயத்தில் மண் தளர்ச்சிபட்டிருக்கும் - ஒரே சாமான் கள்வெவ்வேறு கூட்டமாக பிரிந்து இருப்பதுமுண்டு - நஞ்சையாக உழுது உலர்த்தினால் மண்மணிகள்கள்போல இறுகிபோம்.

மண் ஒரேமாதிரி மணிகள் இருப்பதில்லை. அவை வெவ்வேறு பருமனுள்ளவை. இவ்வாறு அணுக்களின் பருமனுக்குத் தக்கபடி அமெரிக்கர் பின்கண்டபடி மண்ணைப் பிரிக்கிறார்கள்.

பெயர்	அங்குலம்
கல்சீலம்	இரண்டு அங்குல மேல்பட்ட மணிகள்.
பெரும் சின்வல் சீலம்	2 முதல் 1½ அங்குலம்
மத்தியம்	½ " 1½ "
நயமான	1½ " 2½ "
பெரும் மணல்	2½ " 5 " "
மத்திய மணல்	5 " 100 " "
நயமான	100 " 250 " "
நொய்மணல்	250 " 500 " "
வண்டல்	500 " 800 " "
களிமண்	800 " கீழ்

இதில் மணிகள் சிறியவைக்குத் தக்கபடி பிரிவுகள் அதிகப்பட்டு இருக்கின்றன.

மணல் ஒட்டுவதில்லை - வண்டல் வெண்ணெய்போல இருக்கும். களி மண் மாவாக இருக்கும். நீண்டதால் பிசுபிசுப்பு தட்டும், உலர்ந்தால் கல் போலாகும் - நஞ்சை சேருவது களிமண்ணே. மீஸ்ராமண் தக்கப்படி சேருகாது.

மண்ணிற மணிகளின் பருமனுக்குத் தக்கபடி காற்று அதனுள் பொருந்தும் பெருமணிகள் உள்ள மணலில் இடைவெளி அதிகமுண்டு. பல அளவுள்ள கோலிகுண்டுகளும் துப்பாக்கி சுவைகளும் கலந்திருக்கும் பசுந் த்தில்இடைவெளிகளிலும் அதற்கேற்ற குண்டுகள் பொருந்தியிருக்குமாத லால் இடைவெளி குறைவும். மண்ணிலும் இவ்வாறே இடைவெளிகள் உண்டு.

ஆகவே மணல் நிலமென்றும் களிமண் என்றும் வண்டல் என்றும் இவைகள் பலவிதமாகக் கலந்த மீஸ்ரம நிலமென்றும் வழங்குவதுண்டு.

பின்னும் மணிகளின் தன்மையாய் அனுசரித்து புகையிலை நிலமென் றும் புல் நிலமென்றும், தோட்டக்கால் நிலமென்றும் சொல்லுவதுண்டு.

CULTIVATION OF CHILLIES.

BY Mr. K. P. SESHADRI AIYANGAR,
(Teacher, Mulhiyalpet High School, Madras.)

மிளகாய் பயிரிடுதல்.

இச்சென்னை ராச்சியத்தில் ஜனங்கள் தங்கள் போசனோபயோகார்த் தம் விருத்தி செய்யும்படியான தோட்டப்பயிர்களில் மிளகாய்ப்பயிர் மிக வும் முக்கியமானது. இந்த ராஜதானியில் சுமார் மூன்றுலட்சம் ஏக்கராக் களுக்குக் குறைவில்லாமல் மிளகாய் பயிரிடப்பட்டு வருவதாகத் தெரிகிறது.

எத்தனை விதம்?

மிளகாய்கள் அநேக விதமானவை. அவைகளில் முக்கியமானவை இரண்டு; ஒன்று நீளமானது; மற்றொன்று குட்டையானது. குட்டை மிளகாய் சாதாரணமாகப் பச்சையாகவே உபயோகப்படுத்தப்படுகிறது நீள மிளகாய் செடிகளிலேயே பழுக்கவிடப்பட்டு உலர்ந்தபிறகு கடைகளில் விற்கப்படுகிறது. நீளவகையிலேயே இரண்டு தினுசுகள் இருக்கின்றன: ஒன்று மெல்லிய தோலுடனும், மற்றொன்று தடித்த தோலுடனும் ஆக இரண்டு விதங்கள் இருக்கின்றன. தடித்த தோலுள்ள மிளகாய் காரக் குறைவானது என்று கருதப்படுகிறது. இவைகள் தவிர, மற்றொரு தினுசு இருக்கிறது. அது மிகவும் சிறியது. அதை அதிகமாகப் பயிரிடுவதில்லை அதை பம்பாய் ராச்சியத்தில் "லாவன்ஜி" என்பார்கள். அது மிகவும் காரமுள்ளது. மற்றொரு விதமான "குடைமிளகாய்" என்பது சர்வ சாதாரணமாகத் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் பயிரிடப்பட்டு வருகிறது. அது எல்லாவற்றினும் காரம் மட்டாக இருக்கிறது. ஜனங்கள் அதை வெகு வாகக் காய்கறிகளைப்போல உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். முன்சொன்ன

மிளகாய் வகைகளெல்லாம் வீசை மணங்காக விற்கப்படுவது, இந்தக் குடைமிளகாய் மாத்திரம் ஆபிரத்திற்கு இவ்வளவு என்றும் எண்வகையாக விற்கப்படுகிறது.

நாற்றுநட ஏற்ற நிலம் எது?

மிளகாய்ச்செடி நாற்றுவிடப்பட்டு, பிறகு நடப்படுகிறது. நாற்று விடுவதற்கு ஏற்ற நிலம் நன்றாகக் கொத்தியும் சமப்படுத்தியும் பாத்திகளா கப் பகுத்தும் இருக்கவேண்டும். சாதாரணமாக அந்தப் பாத்திகள் 6-அடி நீளமும், 3-அடி அகலமும் உடையனவாக இருக்கவேண்டும். ஒவ்வொரு பாத்தியிலும் ஒவ்வொரு கூடை குப்பை பெருவையும், ஒவ்வொரு கூடை சாம்பலையும் ஒன்றாய்ச் சேர்த்துப் போடுகிறார்கள்.

விதைகள் விதைக்கும் விதம்.

ஒன்று அல்லது ஒன்றரை ராத்தல் எடையுள்ள விதைகளின் நாற்றுக் கள் ஒரு ஏக்கர் நிலத்தில் நடுவதற்குப் போதுமானவை. ஒரு ராத்தல் எடை யில் 80,280-விதைகள் இருப்பதாகக் கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. விதை களை நன்றாக நிலம் முழுதும் பரவுப்படி விதைத்து, புழுதியில் அவைகளை மறையும்படி செய்து, பாத்திகளைப் பிறகு பகுக்கவேண்டும். காலை மாலை இரண்டு வேளைகளிலும், விதைக்கப்பட்ட பாத்திகளெல்லாம் வைக்கோற் கூளத்தினால் சாதாரணமாக மூடப்படுகின்றன. பாத்திகளிலுள்ள ஈரமும் முளைகளும் சூரிய வெப்பத்தினால் தகிக்கப்படாதிருப்பதற்காக அந்தமாதிரி மூடிவைக்கவேண்டியது அவசியம்.

நாற்று நடப்படும் விதம்.

நாற்றுக்கள் நடப்படவேண்டிய நிலத்தை ஆழமாகவும், கட்டி உரு ண்டை இல்லாமல் நன்றாகப் புழுதி கிளம்பும்படியாகவும் அநேக சாஸ்கள் உழுதிருக்கவேண்டும். புன்செய் நிலத்தில் மிளகாய் நாற்றை நடும் சமயத் தில், ஒருகை நன்றாக மட்கின எருவை அடியில் வைத்து, அதன்மேல் நாற்றை நடவேண்டும். நன்செய் நிலத்தில் நடும் மிளகாய்ப் பயிருக்கு எருவு புழுதியிலேயே கலந்துவிடவேண்டும். நிலத்தை உழுவதற்கு முன்ன மையே எருவை அதில் கொட்டவேண்டும். அப்படிச் செய்வதுதான் சிறந் தது; ஏனெனில், உழும்போது நிலம் முழுவதற்கும் எருவு பரவுகிறதல்லாம லும், புழுதியிலும் கலந்துகொள்ளுகிறது. ஒவ்வொரு ஏக்கருக்கும் 20-வண்டி குப்பை எருவாவது, அல்லது 20-வண்டி நகர் எருவாவது கொட்டவேண் டும். நன்செய் நிலத்தில் பயிரிடுவதற்குப் பாத்திகளாகவாவது, அல்லது வெற்றிலைக்கிடங்கு மாதிரியாகவாவது ஏற்படுத்தினால்தான் நீர் பாய்ச்சுவது மிகவும் சுலபமாக விருக்கும். நாற்றுக்களெல்லாம், விதைத்த 4 வாரமுதல் 6 வாரத்திற்குள் நடுவதற்குத் தகுந்த பக்குவத்தை அடைகின்றன. அவை கள் அப்பொழுது, 6 அங்குலமுதல் 8 அங்குலம் வரையில் நீளமுள்ளவை

யாக இருக்கும். நூற்று நடவுக்கு ஒரு மந்தாரமான நாளாவது, அல்லது குளிர்ந்தேரமான சாயங்காலமாவது ஏற்ற சமயமாகும்.

ஒரு அடிமுதல் மூன்றடிவரையில் இடம் விட்டுவிட்டு ஒவ்வொரு நாற் றாக நடவேண்டும். அப்படி இடம் விடுவது, நிலத்தையும் எருவையும் பொறுத்தது. நன்செய் நிலத்தில் நீர்பாய்ச்சிப் பயிரிடவேண்டுமானால், பாத்திகளைக் காட்டிலும் கிடங்குகளே சிலாக்கியமானவை. நாற்றுக்களெல் லாம் அந்தக் கிடங்குகளின் வரம்புகளுக்குப் பக்கங்களில் நடப்படவேண் டும். நடவுநட்ட பிற்பாடு களைபிடுங்கவேண்டும். புழுதியை இளகும்படி செய்ய எருப்போடவேண்டும். மழை அடிக்கடி பெய்துகொண்டிருந்தால், புன்செய்ப் பயிர்களுக்கு நீர் பாய்ச்சுவது அனாவசியம். நன்செய்ப் பயிருக் குக் குப்பை பெருவையாவது, அல்லது கடலைப் பிண்ணாக்கையாவது, பூ அதிகமாக எடுப்பதற்காகப் போடவேண்டும். எவ்வளவு அதிகமாகப் பூவெடுக்கின்றதோ, அவ்வளவு அதிகமாகப் பலன் கிடைக்கும். நீர் கிரம மாகப் பாய்ச்சவேண்டும்; வாரத்திற்கு ஒருமுறையாவது, அல்லது 10-நாளை க்கு ஒரு முறையாவது பாய்ச்சவேண்டும். தென்னாற்காடு, சித்தூர், சேலம் முதலிய ஜில்லாக்களில் நீர் பாய்ச்சும் முறை அடிக்கடி வரும்.

பலன்தரும் சமயம்.

நூற்றுநட்ட மூன்றுமாதமானபிறகு மிளகாய் பறிப்பதற்குப் பக்குவ தகையை அடைந்திருக்கும். புன்செய் நிலங்களில் பயிர்செய்த செடிகள் ஐந்துமுறை காய்கள்கொடுக்கும். நன்செய் நிலத்தில் அதைவிட அதிக மான தடவை காய்கள் பறிக்கலாம். இந்த மிளகாய்ச் செடிக்கு ஒரு வியாதி உண்டு. அந்த வியாதிகண்ட செடிகளின் இலைகள் சுருண்டுவிடும். இதற் குப் பரிகாரம் என்னவென்றால், நீர்-பாய்ச்சாமலிருப்பதுடன், நன்றாகக் காயவிட்டுவிடுதலேயாம். பிறகு நீர் பாய்ச்சினால், நன்றாகக் கிளைக்கும்.

சேலவின் மதிப்பு.

பம்பாய் வியவசாய அபார்ட்மெண்டிலிருந்து 1914-ம் வருஷம் வெளி வந்த 7-இலக்கமிட்ட சிறு புத்தகத்தில் மிளகாய் பயிரிடுவதற்குச் செலவா கும் தொகையை மதிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்: புன்செய் நிலத்திற்கு 40-ரூபாய் செல்லுமென்றும், நன்செய் நிலத்திற்கு 75-ரூபாய் முதல் 175-ரூபாய் வரை யில் செல்லுமென்றும் மதிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், இந்தமதிப்பு நமது ஜில்லாக்களுக்கு அதிகம்தான். இந்த மதிப்பில் 100-க்கு 30-வீதம் குறைத்துப் பார்ப்பதுதான் இந்த ஜில்லாக்களில் மிளகாய்ப் பயிர்செய்வதற் குத் தகுந்த மதிப்பாகும். 2,000 முதல் 2,500 ராத்தல் வரை நன்செய் நிலத்தில் மிளகாய் எடுக்கலாம். ஆனால், புன்செய் நிலத்தில் இதிலும் பாதி தான் எடுக்கலாம். பட்டணம் படியில் மிளகாயை அளந்த பார்த்தால், ஒருபடி மிளகாய் 7-பலம் மிளகாய்க்குச் சமானமென அறியலாம்.

கே. பி. சேஷாத்திரி ஐயங்கார்.

COMMERCE AND INDUSTRY.

வர்த்தகமும் கைத்தொழிலும்.

MADRAS TABLE SALT.

சேன்னை கட்டி உப்பு.

மதிராலில் வெகு மும்முரமாக இப்போது நடைபெற்றுவரும் தொழிற் பொருட்காட்சிக்குச் செல்லுவோர் நாம் மேற்சொல்லிய கட்டியுப்பைக் கவனித்து வராமலிருக்கமாட்டார்கள். என்ன அதிசயம்! உப்பின் விலை அபரிமிதமாய் ஏறியும் தணிந்தும் திரும்ப ஏறியும் வருகையில் அவ்வடிப் பைப் பற்றிய எவ்விஷயமும் மிகையாகாதென்றே இச்சமயத்தில் இவ்வஸ்து வைக்குறித்து எழுதப்புகுந்தோம். உப்பு மனுஷ்யகோடிகளுக்கு அத்தியா வசியமானது; ஸர்வ சாமான்யனுகவுள்ள கூலியங்கூட தன் கஞ்சிக்கு உப் பில்லா விடத்துக் குடிக்கமாட்டான்; எனவே நாம் உட்கொள்ளும் பண்டத் தின் ருசி கெட்டுவிடும்; மற்றும் உப்பில்லாப் பண்டம் வயிற்றுக்குள்போன பிறகு சீக்கிரத்தில் ஜீரணமுமாகாது. இதை யொட்டியே உப்பு எதற்கும் அவசியமானது. கருப்பு உப்பு என்றும் வெள்ளையுப்பு என்றும், கட்டி யுப்பு அல்லது டேபிள் ஸால்ட் (table salt) என்றும் மூன்று வகைகளுண்டு. கடைசியிற் சொல்லப்பட்ட டேபிள் ஸால்ட் என்பது வெளிநாடுகளிலிருந்து இங்கு இறக்குமதி செய்யப்படுபவை. இதற்குப் பதிலாக இவ்விடத்து உப்பையே ஏன் முன்னிடலாகாதென்று பலர் பலதடவைகளிற் சொல்லியிருக் கிறார்களாயினும் எவரும் அதைக்குறித்துப் பரிசீலனை செய்யவோ, பரி சீலனை செய்து அவ்விதக்குமதிச் சரக்குகளுடைய ஸ்தானத்தில் இவ்வுப் புக்களைவைத்து நிரப்பவோ முன்வந்தாரில். பொதுவாக இங்குள்ள ஐரோபியரும் மேனாட்டவர்களும் பாக்கெட் பாக்கெட்டாக விருக்கும் பொட்டளங்களிலும் புட்டிகளிலும் அடைக்கப்பட்டிருக்கும் உப்பையே பெரிதும் உபயோகித்து வருகிறார்கள். இத்தகைய கட்டி உப்பு இந்தியா வுக்குக் கடல் மார்க்கமாய் இறக்குமதியாவதன் மதிப்பு 3500 மணங்கு களுக்குக் குறைவில்லை. இப்போது கப்பற் போக்கு வரத்துக் கம்மிப் பட்டிருப்பதனாலே கட்டியுப்பு இது பரியந்தம் வந்ததுபோல அதிகமாய் வருவதற்குமியலாது. அனேகமாய் அது நின்றாலும் நின்றபோகும்; ஆகவே உள் நாட்டு உப்பின் விலையேறி விட்டது. எவ்வளவுதான் உப்பு விலையேறி விற்றபோதிலும், அதை ஜனங்கள் உபயோகப்படுத்துவது நிற்குமா? நிற்க மாட்டாது. இங்கிலாண்டிலுள்ள செஷ்ஷைர் (Cheshire) மாகாணத்தில் தான் பெரும்பாலும் கட்டியுப்பு செய்யப்படுகிறது. சென்னையிலும் முயற் சித்தப்பார்த்தபோது அந்த செஷ்ஷைர் உப்பைப் போலவே கட்டியுப்பை யிற்கும் செய்வது ஸாத்தியமாகுமென்று தெரியலாயிற்று; ஆனால் இறக்கு மதி செய்யப்படும் உப்பின் விலைக்கும் இங்கு செய்யப்படும் உப்பின் விலைக்கு

சிறிது ஏற்றத்தாழ்வு இல்லாமலில்லை; இறக்குமதி யுப்பின் விலை கம்மி; இங்கு செய்யப்படும் உப்பின் விலை சிறிது ஏற்றம். என்றாலும் முயற்சி திருவினையாக்குமல்லவா? ஒருரத்தல் எடையுள்ள கட்டியுப்பு சீமையிலிருந்து வருமாயின் அதன் விலை 3-அணுவாக, இங்கு செய்யப்படும் உப்பு அதே மாதிரியான வகையில் ஒன்றேகால் அணுவாகச் செய்யச் சாத்தியமாகிறது. இது மேலுட்டு உப்பைக் காட்டிலும் புதிதாகவும் சமீபத்தில் வேண்டிய அளவு கிடைக்கக்கூடியதாகவும் இருக்கிறதென்பதை நம் தேச வாசிகள் செம்மையாக அறிவது அவசியமாகும். இதில் இன்றோர் விஷயமும் கவனிக்கப்படவேண்டும். உப்பு சுத்திகரிக்கும் பத்ததியே. கவர்ன்மெண்டார் உப்பை நிறைபிற் கொடுக்க, சில்லரை வியாபாரிகள் அளவைகளால் அளந்து கொடுக்கிறார்கள். அளவைக்கும் நிறைக்கும் வித்தியாச மிருக்குமோவென்று யோசித்துப் பார்ப்போமாயின், நிறையின் மீது கட்டணம் விதிக்கப்படும் ஒருவஸ்துவை, அதன் அளவையை யாதாரமாகவைத்துக் கொண்டு சில்லரை வியாபாரி ஒருமணங்குக்கு எத்தனைபடிகளிருக்கின்றன வென்பதை ஒரு தோராயமாகக் கணக்கிட்டும் விற்பனை செய்துவருகிறான். இதைக்கண்டு உப்பு தயாரிப்பவனும் அம்மாதிரியே தயாரிக்கவும் ஏற்படுகிறது. நிறையில் விற்கப்படும் உப்பில் எவ்வளவு சுத்தமாயிருக்குமோ அவ்வளவு சுத்தமாக அளவையிற் கொடுக்கப்படும் உப்பு இருக்கமாட்டா தென்பதற்கு உப்பு வியாபாரிகள் தம் வியாபாரத்தில் லாபத்தையேக் கண்ணாகக் கொண்டிருப்பது போதுமான சாக்ஷியமாகும். இது காரணமாக உப்பைப் பொறுத்தமட்டில் எவ்வித அபிவிருத்தியும் துரிதமாகச் செய்யப்படக் காணோம். உப்பை வாங்கியுபயோகிப்போர் தான் இவ்விஷயத்தில் அக்கரையாயிருக்கவேண்டும். அசுத்தமான லேசாயுள்ள உப்பைக்காட்டிலும் கனமான உப்பே சுத்தமும் கலப்படமில்லாததுமாகும். ஆனதுபற்றி இவ்வுப்பை இப்போது மதிராஸ் பொருட்காட்சியில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் மாதிரிகளைக்கண்டு நந்தேசவாசிகள் பெரிதும் உபயோகித்துப் பயனைடவராக.

PART IV.

HINDU LAW.

ஹிந்து லா.

(210-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

கே.—அந்த தீர்ப்புப் படிக்கும் அவள் நடக்கத்தவறினால் அவளை என்ன செய்கிறது?

ஜ.—ஓ தீர்ப்பின்படி பெண்சாதி நடக்கத்தவறினால் அவளை ஆறு மாதம் வரையில் ஸிவில் சிறைச்சாலையில் வைக்கவாவது அல்லது அவளுடைய

ஸ்திரீதனம் சொத்தை ஜப்தி செய்யவாவது அல்லது இரண்டும் செய்யவாவது கோர்ட்டாருக்கு அதிகாரம் உண்டு. (இ. லா. ரி. 5 க. 500; இ. லா. ரி. 13 அல 126; இ. லா. ரி. 10 பம் 301.)

கே.—புருஷன் பெண்சாதியை விட்டு விலகியிருந்தால் புருஷனைச் சேர்த்துக் கொள்ள பெண்சாதி செய்யவேண்டியதென்ன?

ஜ.—பெண்சாதி புருஷன்பேரில் வியாஜ்ஜியம் செய்து தீர்ப்புப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். (13 அல 126.)

கே.—பெண்சாதியை ஸ்வாதீனப்படுத்திக் கொள்ளுவதற்காகச் செய்யும் வியாச்சியத்திற்கு காலாவதியுண்டா?

ஜ.—புருஷன் பெண்சாதி மென்ற சம்பந்தமானது அவர்கள் உயிருடன் இருக்கும் காலம் வரை விலகமாட்டாதாகையால் ஓ வியாஜ்ஜியங்களுக்கு காலாவதி கிடையாது. எப்பொழுது வேண்டுமோ அப்பொழுது செய்யலாம். (இ. லா. ரி. 13 அல 126.)

கே.—மேல் கண்ட பிராது எத்தனை ரூபாய்க் காகிதத்தில் செய்யப் படவேண்டும்.

ஜ.—ஐந்து ரூபாய் முத்திரைக் கடுதாசியி (Stamp Paper)ல் பிராது செய்யவேண்டும்.

கே.—பெண்சாதி வாங்கிய கடன்கள் புருஷனை கட்டுப்படுத்துமா? எந்த மெந்த கேசுகளில் கட்டுப்படுத்தும்.

ஜ.—புருஷன் பெண்சாதிகள் ஒன்றாய் வாசம் செய்யும் காலத்தில் அவசியமான குடும்பச் சிலவுகளுக்காக பெண்சாதியால் வாங்கப்படும் கடன்களுக்கு புருஷன் கட்டுப்படவேண்டியது.

நியாயமான காரணமன்றி ஒருவன் தன் பெண்சாதியை விலக்கி வைத்திருந்தால் அவன் தன் காலகேஷபத்துக்காக புருஷன் பேரைக் கொண்டு ஏதாவது கடன் வாங்கினால் அந்தக் கடனையும் புருஷன் தீர்க்கக் கடமைப்பட்டவன் ஆவான். (1 ம. ஹ. கோ. ரி. 375.)

கே.—ஸ்திரீகள் எந்ததெந்த ஸந்தர்ப்பங்களை வைத்து புனர்விவாகஞ் செய்துகொள்ளலாம்? அப்படி விவாகம் செய்துகொள்ளலா மென்பதற்கு சாஸ்த்ர சம்பந்தமான ஆதாரங்கள் ஏதேனும் உண்டா?

ஜ.—புருஷன் இறந்துபோய்விவது (2) தேசாந்திரம் போய் வெகு காலமாய் திரும்பி வராமல் இருப்பது (3) பும்ஸ்த்வம் இல்லாமல் இருப்பது (4) ஜாதி பிரஷ்டனாய்ப்போய்விவது. இப்பேர்ப்பட்ட கேசுகளில் புனர்விவாகம் செய்யலாமென்று நாரதருடைய ஸ்மிருதிகளில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ப்ரௌடையாவதற்கு முன் புருஷனையிழந்த பால்ய விதவைகள் புனர் விவாகம் செய்துகொள்ளலாமென்று மனுஸ்மிருதியில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதாக தெரியவருகிறது. ஸ்திரீகள்

புனர்விவாகம் செய்துகொள்ளக் கூடாதென்பதற்கு பூர்வகாலகிரந்தங்களில் போதுமான ஆதாரங்களில்லாமலிருந்தாலும் இந்த யுகத்தில் ப்ராம்மணர் முதலிய உயர்ந்த ஜாதியார்கள் ஸ்திரீகளுக்கு புனர்விவாகம் செய்யக்கூடாதென்று செய்திருக்கும் ஏற்பாடு நெடுநாளாய் வழங்கிவருகிறது. சூத்திரர்களில் தாழ்ந்தவகுப்பைச் சேர்ந்த மறவர் தொட்டியர்கள் முதலிய ஜாதியார்களும் இலங்கைத் தீவிலுள்ள தமிழர்களும் விதவைகளுக்கு சாதாரணமாய் புனர்விவாகம் செய்கிறார்கள். (6 ம. ஹை. கோ. ரி. 129; 1 ம 226; 17 ம 479.)

கே.—எல்லா ஜாதி விதவைகளும் இஷ்டமானால் புனர்விவாகம் செய்து கொள்ளலாமென்று ஏதும் சட்டதிட்டங்களிருக்கின்றனவா?

ஜ.—விதவை விவாகம் சட்டப்படி செல்லுமென்று இந்தியா கவர்ன்மெண்டு 1856-ம் ஞாத்திய 15-வது ஆக்டில் பிரசுரம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

கே.—புனர்விவாகம் செய்துகொள்ளும் விதவைக்கு ஜீவனும்சம், தாய்பாகம் முதலிய பாத்தியதைகள் இருக்குமா போய்விடுமா?

ஜ.—புனர்விவாகம் செய்துகொண்ட விதவை முதல் புருஷனுடைய குடும்பத்திலிருந்தும் குலத்திலிருந்தும் நீங்கினவளாய் விட்டபடியால் அவனுடைய சொத்தில் அவளுக்குருந்த சகல பாத்தியதைகளையும் புனர்விவாகத்துக்குப்பின் இழந்து விடுகிறாள்.

ஸந்தானம்.

விவாக சம்பந்தமான சங்கதிகளைச் சொல்லியாய்விட்டது. இனி விவாகத்தினால் உண்டாகக்கூடிய சந்ததி அபிவிருத்திக்குரிய சந்தானம் முதலியனவற்றைப் பற்றிப் பேசுவோம்.

கே.—சந்தானத்தை அபேக்ஷிப்பதின் காரணமென்ன?

ஜ.—உலகத்தில் பிரஜைகளுக்கிடையேயுள்ள அனாதைகளுக்கிடையேயும் வம்சவிறுத்திக்கும் அவர்களுக்கு வியாதி வார்த்திக் திசை முதலியவை நேரிடுங் காலத்தில் அவரவர்களைப் போஷித்துக் காப்பாற்றவும், ஜீவதிசைக்குப்பின் உத்தரக்கிரியைகள் முதலியவற்றைச் செய்வதற்காகவும் அவரவர்கள் சம்பாதித்து வைத்த சொத்துக்களை அவரவர்களுக்குப் பின்வாரச்சுக் கிரமமாய் அடைந்து ஆண்டனுபவித்து அவர்கள் பெயரை விளங்கச் செய்யவும் ஆகிய லோகானுஷ்டானங்களைச் செய்யும் பொருட்டு ஒவ்வொருவரும் சந்தானத்தை யடையவேண்டியதாயிருக்கிறது.

கே.—மேல்கண்ட இவ்வுலக வாழ்க்கைக்குரிய அனுபோகங்களைத் தவிர சந்தானத்தினால் பாத்துக்கு ஆகவேண்டிய விஷயங்கள் ஏதேனும் உண்டா?

ஜ.—சந்தானத்தை யெவன் அடைகிறானில்லையோ அவன் இகத்தில் தன்னை ஆதரிப்பாவின்றி வருந்துவதுடன் இறந்த பின்னும் “புத்” என்னும்

நரகத்தையடைகிறானென்று நமது ஹிந்து தர்ம சாஸ்திரங்களில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதுகாரணம்பற்றியே உத்பவிக்கும் ஸந்தானத்துக்கு (மகனுக்கு) “புத்திரன்” (புத் என்னும் நரகத்திலிருந்து விடுவிக்கிறவன் என்ற காரணப் பெயரும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.) (இன்னும் வரும்.)

PART V.

CO-OPERATION.

கூட்டுறவு.

கூட்டுறவு முயற்சியும் கல்வி அபிவிருத்தியும்.

H. E. லார்ட் பென்ட்லண்டு துரையவர்கள் சென்னை முதல் கோவாபரேமல் கான்பரன்ஸை திறக்கும்பொழுது “கூட்டுறவின் அபிவிருத்தியும், கல்வி நிலைமையும், கல்வியின் வளர்ச்சிக்குத் தகுந்தாற்போலிருக்கிறது. கூட்டுறவு மனிதர்களுடைய இருதயத்திலும் மூளையிலும் வேறான்றவேண்டும் ***** நீங்கள் எல்லோர்க்கும் கல்வி போதிக்கவேண்டும். கூட்டுறவு இன்னதென்று அவர்கள் அறியும்படி செய்யவேண்டும்” என்று சொல்லியது, கூட்டுறவினர்கள் மறந்திருக்கமாட்டார்கள்.

கல்வி ஞானம் இல்லாமல், கூட்டுறவு பரவ முடியாதென ஸர். ஹென்றி வுல்ப் துரையவர்கள் சொல்லியுள்ளார். கூட்டுறவு என்னும் பயிர் கல்வி ஞானம் உள்ள பூமியிந்தான் நன்கு வேறான்றக்கூடும். கல்வியின் வாசனை கிஞ்சித்தேனு மில்லாதவர்களுக்கு கூட்டுறவு போதித்தால் கண்ணைக்கட்டிகாட்டில் விடப்பட்டவர்கள்போல் தவிக்கிறார்கள் என்பதற் சந்தேகமில்லை. கூட்டுறவு இன்னதென்பதை கல்வியில்லாத ஜனங்கள் அறிகிறார்களில்லை. கூட்டுறவை நடத்துவதற்கே சக்தியுமற்றிருக்கிறார்கள். ஐக்கிய சங்கம் விர்த்தியாவதற்கு மட்டுமேயல்லாது, ஐக்கிய சங்கம் ஸ்தாபனமாவதற்கே கல்வியின் ஞானம் ஜனங்களுக்கு வேண்டியிருக்கிறது. கல்வி இல்லாததால் கூட்டுறவு இன்னதென எத்தனையோ ஜனங்கள் அறிந்து கொள்ளவில்லை என்பதாக திவான் பஹதூர் ஆர். இராமசந்திரராவ் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்.

கூட்டுறவுச் சங்கம் வேண்டுமென்று ஜனங்கள் கோருவதற்கும், சங்கத்தைப் பரிபாலனம் செய்வதற்கும் ஜனங்களுக்கு கல்வியேண்டும். கல்வியின் ஞானம் ஜனங்கள் பெறப்பெற கூட்டுறவின் பயிர் நன்கு தழைக்கும். கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் மெம்பராய்ச் சேர்ந்துள்ளவர்கள் எல்லோரும் படிப்பிடுக்கப்பட்டால் அல்லது படிப்பவர்களானால் கூட்டுறவு முறை இப்போதிருக்கும் நிலைமையைவிட எவ்வளவோ மடங்கு அதிகமாக உன்னத நிலையி

லிருக்குமென்று யாவரும் மறுக்கவல்லார். கூட்டுறவு இன்னதென்பதை அதிகமாய் அறிபாதவர்கள் சங்கங்களில் பிரசிடெண்டாகவும், காரியதரிசியாகவும் இருக்கிறார்கள்.

நீர்தத் தெரியாதவர்கள் ஜலத்தில் தள்ளப்பட்டால் என்ன பாடு படுகிறார்களோ அம்மாதிரியே படிப்பில்லாமல் கூட்டுறவில் இறங்கியவர்கள் தற்போது அடைந்திருக்கிறார்கள். கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் செவ்வனே நடக்காததற்கு கல்வியில்லாததே காரணமென்று கூட்டுறவினர்கள் கண்டு கொண்டும் இவ்விஷயத்தைச் சற்றும் கவனியாதிருத்தல் மிகவும் பரிதாபிக்கத்தக்க விஷயமே. ஐக்கிய சங்கங்கள் ஸ்தாபனமாகி சுமார் 13 வருஷங்களுக்கும் கல்வி விஷயம் கொஞ்சமும் மனதிறப்படவில்லை. இவ்விஷயத்தைப்பற்றி கூட்டுறவினர்கள் கொஞ்சமும் சிரத்தை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. 1914-15 வருஷத்தில் 115 சங்கங்களும், 1915-16 வருஷத்தில் 63 சங்கங்களும் சென்னை இராஜதானியில் முடப்பட்டன. இதற்குக் காரணமின்னதென்று தீரவிசாரணை. செய்வோமாகில் மெம்பர்களுடைய கல்வியின்மையே காரணமென்று கண்டு கொள்வோம். கல்வி விஷயத்தைப்பற்றி கூட்டுறவினர்கள் தக்க முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளாத பட்சத்தில், கூட்டுறவால் எவ்வளவு நன்மை பயக்குமென நினைத்திருக்கிறோமோ அவ்வளவுக்கு நேர் விரோதமானவையே விளையுமென்பதிற கொஞ்சமேனும் சந்தேகமில்லை.

கூட்டுறவு விஷயத்தை பிரபலப்படுத்தவும், கல்வியூட்டவும் வேண்டுமென்று சென்னை மாகாண முதல் கான்பிரன்ஸிலேயே இவ்விஷயம் கவனிக்கப்பட்டு ஒரு ஸ்கமிட்டி ஏற்படுத்தப்பட்டும் இது பரிபந்தம் இவ்விஷயத்தைக் குறித்து யாதொன்றும் திருப்திகரமாய் செய்ததாகத் தெரியவில்லை.

கோதாவரி ஜில்லா இரண்டாவது கோவாபரேடில் கான்பிரன்ஸில் அக்கிராசனம் வகித்தபோது “கூட்டுறவில் கல்வி விஷயத்தைக் குறித்து இன்று அதிகமாகப் பிரஸ்தாபமொன்றும் வரவில்லை. அது மிகவும் முக்கியமானதோர் விஷயம். ஏனெனில் கூட்டுறவு இன்னதென்றும் அதினால் இன்ன நன்மைகள் விளையுமென்றும் கிராமவாசிகள் அறியாவிடில் கூட்டுறவு சங்கங்கள் வேண்டுமென்று அவர்களே கோறி முன் வருவார்களென்று நாம் எதிர்பார்க்க முடியாது. சங்கங்களினுடைய போதனைக்காக வெள இவ்வருஷம் டிபார்ட்டுமெண்டார் சில துண்டுப்பத்திரிகைகளை பிரசுரஞ்செய்துள்ளார்கள்” என்பதாக ரிவினியூ செட்டில்மெண்டு கமிஷனர் ஆனரபில் L. E. பக்ளி துரையவர்கள் கூறியுள்ளார். டிபார்ட்டுமெண்டார் முன்பு பிரசுரஞ் செய்யப்பட்ட துண்டுப் பத்திரிகையாகிய “ஐக்கிய நாணயத்தின் பத்து விரல்” படிப்பில்லா ஜனங்களால் எப்படி அறியப்பட்டு பிரயோஜனமடைய முடியும். குருடன் முன்னால் எவ்வளவு விரோதமான

வேடிக்கை செய்யினும் அவனுக்கு என்ன பயன் விளைவிக்குமோ அதே பயன்தான் கல்வி ஞானம் சற்றுமே யில்லாதவர்களுக்கு இத்துண்டுப் பத்திரிகைகள் விளைவிக்கும்.

கூட்டுறவின் மூல்யமாய் கல்வி போதிக்கவேண்டுமென்று சொல்லப் படுகிறதே பொழிய பிரத்தியட்சமாய் ஒன்றும் செய்வதாகத் தெரியவில்லை. கொஞ்சமேனும் இவ்விஷயத்தைக் குறித்து சிரத்தை கொண்டிருப்பதாகவும் காணப்படவில்லை.

கோவாபரேடில் ரிஜிஸ்தராருடைய 1914-15 வருஷத்திய ரிப்போர்ட்டில் டிபார்ட்டுமெண்டாராவது அல்லது கௌரவ வேலை செய்பவர்களாவது கல்வி போதனா விஷயத்தில் என்ன செய்துள்ளார்களென்பது சொல்லப்படவில்லை யென்றும், இனி அனுப்பப்படும் ரிப்போர்ட்டுகளில் இவ்விஷயத்தைப்பற்றி குறிக்கவேண்டுமென்றும் போர்டார் சொல்லியுள்ளார். 1915-16 வருஷத்தில் இவ்விஷயத்தைக் குறித்து விஸ்தாரமாகவது விபரமாகவது ரிஜிஸ்தரார் சொல்லியிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. கவர்ன்மெண்டார் கிராமச் சங்கங்களுக்கு இலவசமாக பட்வாடா செய்யப்படும் ஜில்லா கெஜட்டுகளினால் மெம்பர்கள் கல்வி விர்த்தியாகுமென்று சிலர் கனவு காண்கிறார்கள். கூட்டுறவு வாஸ்தவமாகவே மெம்பர்களுக்கு பயன் விளைய வேண்டுமானால் கூட்டுறவு இன்னதென்பதை மெம்பர்கள் அறியவேண்டும். ஐக்கிய சங்கங்களில் காணப்படும் பிழைகளுக்கெல்லாம் காரணம் “கூட்டுறவு இன்னதென்பதை மெம்பர்களுக்கு போதிக்காததே” என்று கோவாபரேடில் கமிட்டியாரே அபிப்பிராயம் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இங்கிலாந்து தேசத்திலும் மற்ற ஐரோப்பா நாடுகளிலும் கூட்டுறவு செழித்தோங்கியதற்குக் காரணம் “மெம்பர்களுடைய கல்வியும், அதன் மூலமாய் அவர்கள் அடைந்த கூட்டுறவு ஞானமும்,” என்று கூட்டுறவு துறையில் இறங்கியுள்ளவர்கள் எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடிய விஷயம்.

கூட்டுறவு மெம்பர்களுக்கு கல்வி அவசியமென்றும், இந்த அவசியத்தைக் கவனிக்க யாதொன்றும் செய்யப்படவில்லையென்றும், ஏதாவது செய்வதாக சொல்லப்படுவதெல்லாம் ஏட்டுச்சுரக்காயே பொழிய கறிக்கு உதவக்கூடியது ஒன்றுமில்லையென்றும் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனியோல் எல்லோர்க்கும் தெரிந்த விஷயம்.

இக்குறையை நீக்க கூட்டுறவு முயற்சிக்காரர்கள் எல்லோரும் கவனிக்க வேண்டியது அவசியமாகையால் கீழே குறிப்பிட்டுள்ள ஸ்கீம் பயன்படுமாவென ஆலோஜிக்கத் தகுந்தது. சங்கங்களின் சேஷமகிதியில் 100-க்கு 1½ விதம் பொதுநன்மை பண்டுக்கென்று செலவழிக்கப்படுகிறது. இத்தொகையை ஒவ்வொரு சங்கமும் ஒவ்வொரு காரியத்திற்கு உபயோகப்படுத்துகிறது. சில சங்கங்களுக்கு இத்தொகையை எவ்விதமாய் செல

வழிப்பதென்றே தெரியாது. தவிர, இன்னும் ஐந்து அல்லது ஆறு வருஷங்களுக்கு அநேக சங்கங்களுக்கு லாபமேயின்றி நஷ்டமே வரும். அப்படிக்கிருக்க பொதுநன்மை பண்டுக்கு இவைகள் ஒன்றும் செலவழிக்க முடியாது. தவிரவும் 100-க்கு 1½ வீதம் சேரும் தொகை மிகவும் சொற்பம். இதனால் அதிகப்பயன் விளையுமென்று எதிர்பார்ப்பது தகாது.

PART VI.

EDUCATION.

க ல் வி.

MEDICAL INSPECTION OF SCHOOLS.

பள்ளிக் கூடங்களின் வைத்திய பரிசீலனை.

(275-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

ஸ்கூல்களின் வைத்திய பரிசீலனையின் பிரதானம் நன்றாகத்தெரிய வருகையில், அப்பரிசீலனை பணமுடை காரணமாகக் குந்தகப்படுவது சிறிதும் அழகல்ல, இங்கிலாண்டிலுள்ள கல்வி போர்டாரின் பிரதமமெடிகலா மிஸரான ஸர் ஜார்ஜு டியூமான் சென்றவருஷத்து ரிப்போர்ட்டில் கூறியிருக்கும் இரண்டோ ரம்சங்கள் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கவை; அவையாவன:— “இங்கிலாந்திலும் வேல்ஸிலும் பள்ளிக்கூடத்திற்குச் செல்லும் 60 லட்சம் முழந்தைகளில் நூற்றுக்குப் பத்து வீதம் சரியான ஆகார வசதியில்லாது கல்வியின் பலனையடைய வகையில்லாம லிருக்கிறார்கள். மற்றும் நூற்றுக்கு 10-வீதம் பிள்ளைகள் தம் தலையையும் உடலையும் அசுத்தமாக்கிக் கொண்டிருப்பதனாலே கல்வி நலம்பெற முடியாது தவிக்கிறார்கள். பின்னும் அதே தொகையினர் கண்ணொளி மழுங்கியதால் அவதிப்படுகின்றனர்; வேறு பலர் பல் வியாதியினால் வருந்துகின்றனர். காது, தொண்டை, நெறி வியாதிகளினால் நூற்றுக்கு 4 வீதம் அல்லற்பட்டு வருகிறார்கள். சர்ம வியாதி, தொற்று வியாதி, கூயம் இவைகளால் துன்புறுவோருமிருக்கிறார்கள்” இதைக் கவனிக்கும்போது இந்தியாவிலும்கூட என்ன அனுகூலமான நிலைமையேற்பட்டிருக்கிறதென்று சொல்வது? ஆகவே ஸர் ஜார்ஜு டியூமான் விதித்திருக்கிற பிரகாரம் இந்தியாவிலும் அவலம்பிக்கப்படுவது உத்தமமாக விருக்கும்; அவ்விதிகள் எவை யெவையெனில்.—

- (1) வைத்திய பரிசீலனை நடக்கும்போது ஒவ்வொரு வித்தியார்த்தியும் சரீரக் கூறையும் அவயவக் கூறையும் பற்றிப் பரிசீலிக்கப்படுவான்; எதிலேனும் கோளாறு இருப்பதாகத் தென்படுமாயின் அவன் வைத்தியச் சிகிச்சையில் வைக்கப்படுவான்.

- (2) எந்தக் குழந்தையாவது சரியான போஷிப்பில்லாமலோ தூர்ப்போஷிப்புக்குள் வீடுபட்டோ இருப்பதாகத் தெரியவருமேயானால், அக்குழந்தைக்கு நல்ல ஆகாரம் கிட்டுமாறு போஷிக்கப்படும்; அசுத்தமாயிருக்கும் குழந்தைகள் சுத்திகரிக்கப்படும்.
- (3) எக்குழந்தையாவது அசௌக்கியமாகவோ, வியாதியினால் பீடிக்கப்பட்டோ, வேறு எக்கோளாறுகளினாலோ அவதிப்படுவதாகக் காணப்படுமேயானால், அக்குழந்தைக்கு உள்நூர்க்கல்வி அதிகாரிகளாலாவது வேறுவிதமாகவாவது முதல் தரமான வைத்திய சிகிச்சை செய்யப்படும்.
- (4) ஒவ்வொரு குழந்தையும் நல்ல காற்றோட்டமாயுள்ள ஸ்கூல் அறையிலாவது திறந்த வெளியாயிருக்கும் - வேறிடத்திலாவது கல்வி பயிலுவதற்குப் படவேண்டும்.
- (5) தினந்தவறாது ஒவ்வொரு குழந்தைக்கும் ஏதேனும் சரீரப் பயிற்சி இருந்து கொண்டிருக்கவேண்டும்.
- (6) பள்ளிக்கூடத்திற்குப்போகும் வயதுள்ள எக்குழந்தையையும் சம்பாத்தமான வேலைகளில் அமர்த்தலாகாது.
- (7) வித்தியார்த்தியின் தேகாரோக்கியத்தையும் வளப்பத்தையும் பெருக்கவும் கெடுக்கும்படியான தன்மையோடு ஸ்கூல் கட்டடமும் அதில் பயிலுவதற்குப் படும் போதனாபுறையும் இருக்கலாகாது.

இவை சாதாரண பிரேரணைகள்; என்றாலும் குழந்தைகளின் பராமரிப்பில் இவை யனைத்தையும் நாம் கவனிக்கவேண்டும். சமூகத்தில் இவைகளை அமுலுக்குக் கொண்டுவருவது ஸாத்திய மல்லவாயினும் உள்நூர் கல்வியிலாகா அதிகாரிகள் இவைகளில் போதிய கவனஞ் செலுத்தவேண்டுமென்பது எனது மனமுயர்ந்த அபிப்பிராயம்.”

ஸர் ஜார்ஜு டியூமான் தீரவாராய்ச்சி செய்த பிறகே மேற்சொன்ன அபிப்பிராயத்தை வெளியிட்டிருக்கிறார் என்பதற்கு ஆகேற்பமில்லை. இங்கு லெப்டினெண்ட் கர்னல் தானவனும் தமது ரிப்போர்ட்டில் பள்ளியி லோது வோருள் ஐந்தில் ஒரு பாகம் ஸ்கூல்களுக்கு வராது நின்றிருப்பதாகவும், அதற்குக் காரணம் கூடியரோகமென்று தாம் சந்தேகிப்பதாகவும் குறித்திருக்கிறாரல்லவா? ஆனதுபற்றி இப்போர்ப்பட்ட நிலைமையில் ஸ்கூல்களில் வைத்திய பரிசீலனை செய்யப்படுவதைப் பணமுடை காரணமாக நிறுத்தி வைப்பது உசிதமாக மாட்டாது. நம்மிந்தியா கவர்ன்மெண்டாரும் கல்வியிலாகா அதிகாரிகளும் ஸ்கூல்களில் வைத்திய பரிசீலனையிருப்பதன் அவசியத்தையும் பிரயோசனத்தையும் நன்றாயுணர்ந்து, அப்பரிசீலனையினால் பலன் உண்டாகும்படி அதை நிறுத்தச் செய்வாராக.

ல. அனந்தய்யர்.

PART VII.

NEWS AND NOTES.

ஸமாசாரக் குறிப்புகள்.

கீழ்தர லீலக்கரி.

உயர்ந்த ரகமான லீலக்கரியில்லாத தாழ்ந்த ரகமான லீலக்கரிவெட்டி எடுக்கப்படும் சுரங்கங்களுக்கு ரயில்வே வாகனங்களை சப்ளை செய்வதில் சிறிது பிடித்துச்செய்ய வேண்டுமென்ற கோல் கன்ட்ரோலர் ஆபீசர் விளம்பரம் செய்திருக்கிறாராம்.

2½ ரூபாய் நோட்டுகள்.

ஒரு ரூபாய் நோட்டுகள் செலாவணிக்கு வந்தபொழுதே இரண்டரை ரூபாய் நோட்டுகளும் கூடிய சீக்கிரத்தில் முன் விடப்படுமென்று சொல்லப்பட்டதற்கிணங்க அடுத்த ஜரிவரிமாதம் 2-ந்தேதி கல்கத்தா, பம்பாய், மதராஸ் ஆகிய இந்த மூன்று நகரங்களிலும் 2½ ரூபாய் நோட்டுகள் செலாவணிக்கு விடப்படும்.

ஒரு ரூபாய் நோட்டுகளுக்கு எவ்விதமான விதிகள் ஏற்பட்டு இருக்கின்றனவோ அவ்விதிகளை இந்த 2½ ரூபாய் நோட்டுகளுக்கும் நடைபெறும்.

கடற்படை ஸீனிமாகமிடி.

லிவர்பூல் நகரத்து யார்டுமெயர், அட்மெரல் பியாடி என்னும் கடற்படை ஆபீஸருக்கு எழுதியதோர் கடிதத்தில் கடற்படைவிரினிமாகமிடிக்கு 1790 பவுண்டு நன்கொடை அளித்திருப்பதாக எழுதியிருக்கிறார்.

ஸைன்ஸ் எக்ஸ்ப்ளேன்.

கல்கத்தா ஹைக்கோர்ட்டு வக்கீலான மிஸ்டர். ஜி. ஸர்க்கார் அவர்கள் வங்காளத்திலிருந்து ஸைன்ஸ்விக்ஸ்ஸர்களை தயார் செய்து அனுப்பும் முயற்சியை வங்காள கவர்ன்மெண்டார் அங்கீகரித்து விட்டார்கள்.

பம்பாய் சித்திரப் பொருட்காட்சி.

பம்பாய் ஆர்டி சங்கத்தவரது 27-வது வருஷாந்த பொருட்காட்சி அடுத்த மார்ச்சு மாதம் 13-ந்தேதி பம்பாய் நகரில் திறக்கப்படுமென்று சமாசாரம் எட்டுகிறது.

அமெரிகரின் தேசாபிமானம்.

அமெரிக்க ஐக்கிய மாகாண மந்திராலோசனை சபையைச்சேர்ந்த மெம்பர்களின் 9 குமாரர்கள் அந்நாட்டு தரைப்படையிலும் கடற்படையிலும் சேர்ந்திருக்கிறார்களாம்.

ஆதரணியிலிருக்கும் பைத்தியக்காரர்.

இங்கிலாந்திலும் வேல்விலுமாக கவர்ன்மெண்டாரது ஆதரணியிலிருக்கும் சித்தஸ்வாதினியில்லாத (பைத்தியம் பிடித்த) ஜனங்களின் ஸங்கியை 1,34,029. இது சென்ற ஜனவரிமாதம் 1-ந்தேதி எடுத்த கணக்கு.

ஒரு ரூபாய் நோட்டு.

இது ஐந்து அங்குல நீளமும் 2½ அங்குல அகலமும் கொண்டது. அதனுடைய வாடர்மார்க்கில் ஒன்றரை அங்குலமுள்ள இந்திய நகூத்திரம் போன்ற சதுரக்குறி வலதுபுற ஓரத்தில் காண்கிறது. இடது புறத்தில் ராஜ்ய அடையாளமான G. R. I. என்னும் எழுத்துக்கள் வாடர் மார்க்கிலேயே காண்கிறது. இக்குறிப்புக்கீழ் ஐந்து வரிகளோடுகூடிய வாடர் மார்க்க இடதுகை புறத்திலிருந்து ஆரம்பமாகி வலதுகைபுற நகூத்திரம் அடைபட்டிருக்கும் சதுரம்வரையில் நீட்சித்திருக்கின்றது. நோட்டின் மத்தியில் ஆழ்ந்த சிவப்பிலும் சாதாசிவப்பிலும் க்ரவுண்டு வேலை செய்யப்

பட்டிருப்பதோடு இடதுபுறம் மேல்லைப் பில் ஒருரூபாயில் காணப்படும் நம் சக்ர வர்த்தியாரது உருவமைப்பும் காண்கிறது. அந்நோட்டின் பின்புறத்தில் ரூபாயின் பின்புறத்தில் காணப்படுவதுபோல பூப் போட்ட உருவமைப்பு காண்பதோடு 8 தேசபாஷைகளில் ஒருரூபாய் என்றும் அதற்கு இடது புறத்தில் ராஜ்ய அடையாளம் கீட்டம் சகிதம் அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. நோட்டின் முன்புறத்தில் வலது உச்சி மூலையிலும் இடது அடிப்புற மூலையிலும் ஒருரூபாய் என்று தடித்த எழுத்துக்களில் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

வேட்டை ஆடுவோரின் தப்பட்டைக்.

காரர்.

புருஷர்கள் அகப்படவது அருமையாய் இருந்தலால் பற்பல காரியங்களை இச்சமயம் ஸ்த்ரீகள் செய்யும்படி நேருகின்றது. உதாரணமாக ஸ்கார்ப்ரோ ஜில்லாவில் வேட்டையாடப் போவோருடன் செல்ல வேண்டிய தப்பட்டைக்காரர் புருஷராயிருப்பதற்கு பதிலாக ஸ்த்ரீகள் அவ்வேலையை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்களாம்.

ஒரு யோக்கியன்.

அநேகர் யோக்கியராய் இருந்தும் பணத்தை டார்த்த மாத்நிரத்தில் அயோக்கியராய் விடவது உண்டி. எனவே பணத்தினிடத்தில் அவ்வளவு சக்தி இருக்கிறது. ஆக்குவதும் அதுவே. அழிப்பதும் அதுவே. சிற்சில சமயங்களில் பணத்திற்கு “ஆட்கொல்லி” என்று பலர், சொல்லுவதை நமது நண்பர்கள் கேட்டிருப்பார்கள். ஆனால் இக்கலியுகத்தில் யோக்கியர்கள் இல்லாமலிருக்கவில்லை ஹாரன்ஸி என்னும் நகரத்தில் ஒருவன் தெருவழியே போய்க்கொண்டிருந்தபோது 43 பவுன் நோட்டுகள் அடக்கிய பை யொன்றை கண்டெடுத்தான். அப்பையைப் பிரித்துப் பார்த்து அதன் உள்ளிருக்கும் தொகையை கண்டதும் இதை நாம் வைத்துக் கொள்வதா அல்லது அப்பையிற் குறிக்கப்பட்டிருந்த விலாஸத்தாரிடம் சேர்த்து விடுவதா என்றும் சிறிதுநேரம் அவனது மனம் உசலாடியது. கடைசியாக அயோக்கியனாயிருந்து 1000 பவுன் சம்பாதிப்பதைக்காட்டிலும் யோக்கியனாயிருந்து 10 பவுன் சம்பாதிப்பதே மேல் என்ற மனோ ஸிச்சயத்துடன் அப்பையில் குறிக்கப்பட்டிருந்த விலாஸத்தாரிடமே சென்று பையை கொடுத்தான். சொந்தக் காரர் மிகுந்த சந்தோஷங்கொண்டு கொண்டுவந்தவனின் யோக்கியதையை மெச்சி 10 பவுன் இனம் கொடுத்தார்.

யுத்தகால விலையேற்றம்.

யுத்தகாலத்தில் ஆகாராதி பண்டங்களின் விலை ஏறியிருப்பதை முன்னிட்டு தொழிலாளிகளுக்கு ஏற்கெனவே கொடுப்பட்டுவந்த வாராந்தக்கூலி விகிதத்தை 5 விலிக்கிலிருந்து 7 விலிலிருக்கு உயர்த்த இங்கிலாந்திலுள்ள வில்லஸ்டின் கொன்ஸல் அதிகாரிகள் தீர்மானித்தார்கள். அவர்கள் அவ்விதம் தீர்மானித்தது வருஷவாரியில் எவ்வளவு ஆகிறதென்று கணக்கு பார்த்தபோது 7818 பவுன் ஆயிற்று.

ஒருதர்ம கைங்கர்யம்.

ஜி. வி. பிரிட்டிஷ்சேர்ந்த காலஞ் சென்ற மிஸ்டர். ஜே. ஜே. மெக் ஆண்ட்ரோ என்பவர் தமது ஜீவிய காலத்தில் விதம்விதமான குண்டுகளை சேகரம் செய்து வைத்திருந்தாராம். அவர் இறந்து போன பிறகு அக்குண்டுகள் எதற்கென்று மதித்த அவரது மனைவி அவைகளை விற்று அதனால் கிடைத்த 100 பவுளை டெலன் ஷேர்லிருக்கும் செஞ்சிலுவத்தவர்க்கு அற்பணஞ் செய்துவிட்டாளாம். என்னே! இந்த மாதின் பரோபகாரசிர்தை செஞ்சிலுவை சங்கமென்பது போர்க்களத்தில் காயம்கொண்ட ஸோலஜர்களுக்கு சைத்யோபசாரம் செய்யும் சங்கமென்க.

PART VIII.

MORAL STORIES.

நீதிக் கதைகள்.

‘சரணமடைந்தவனை ரக்ஷி.’

எவனொருவன் மிகவும் கஷ்டப்பட்டு ஒன்றுந் தோன்றாதவனாகி ஒரு வனை அண்டி ஐயா, நீயே தஞ்சம். என்னை இச்சமயம் காப்பாற்று, உன்னை யன்றி வேறு துணைகிடையாது என்று காலில் விழுகிறானே அப்படிப்பட்ட வனை தன்னுயிரைக் கொடுத்தாவது ரக்ஷிக்கவேண்டும் என்று சாஸ்திரங்களில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. மஹாத்மாக்களான சிபி, முதலிய அரசர்கள் சரண மடைந்தவனை ரக்ஷித்து உத்தமமான நல்ல வித்தியையடைந்தார்கள். சரணமடைந்த சத்ருவான வேடனொருவன் புறவிலால் நியாயப்படி பூஜிக் கப்பட்டு அவனது பசியையாற்றத் தானே இரையானது என்ற ஒரு கதை யுண்டு. அக்கதையை இங்கு விவரமாக உரைப்போம்.

கெட்ட நடக்கையுள்ளவனும், கர்லன் போன்றவனும், கறுத்த அக்கமுள்ளவனும் தயை யென்பது மருந்துக்கேனும் இல்லாதவனும் பெரிய முகமுள்ளவனுமான ஒரு பறவை பிடிக்கும் வேடன் பூமியில் சஞ் சரித்துக்கொண்டிருந்தான். அவனுக்கு ஸ்நேஹிதன் ஒருவனுமில்லை. உற வினர்களுமில்லை. அந்த வேடன் வலையை எடுத்துக்கொண்டு அரண்யத்தி லுள்ள பக்ஷிகளைக்கொண்டு விற்று ஜீவனம் பண்ணிக்கொண்டிருந்தான். ஒரு சமயத்தில் அவன் காட்டிலிருக்கும்பொழுது பெரிய கழல்காற்று நாத் புறத்திலுமுண்டாயிற்று. ஆகாயத்தில் மேகக்கூட்டங்கள் தோன்றின. ஏககாலத்தில் ஸ்பந்தமேகங்களும் வருஷிக்கத் தொடங்கின. எங்குப் பார்த் தாலும் ஜலப்ரவாகமாக விருந்தது. பள்ளிது மேடு இது என்று அறிய முடியாமல் வேடன் பசியால் மெலிந்து குளிரால் வருந்தி காட்டின் மூல மாய் சென்றுகொண்டிருந்தான். குளிரால் துன்பமடைந்து பூமியில் விழுந் திருக்கும் பெண்புறவைக் கண்டான். துன்பமுள்ளவனாயிருந்தும் பாப புத்தியுடைய அவ்வேடன், கண்டதும் அந்தப் பெண்புறவைத் தன் கூட்டில் எடுத்துப் போட்டுக்கொண்டான். தான் துக்கத்தால் பிடிக்கப்பட்டவனா யிருந்தும் பிறனிடத்தில் துக்கத்தையே செய்தான். அவன் ஒரு பெரிய விருக்ஷத்தைக் கண்டான். அதில் அநேகவிதப் பக்ஷிகள் நிழலையும் இடத் தையும் கனிகளையும் விருப்பித் தங்கியிருந்தன. அன்றைய இரவை அம் மரத்தின் கீழேயே கழிக்கத் தீர்மானித்தான். பிறகு அஞ்சலியுடன் நமஸ் காரஞ்செய்து அந்தப்பெரிய மரத்தை நோக்கி ‘இதிலுள்ள தெய்வங்களைச் சரணமடைகிறேன்’ என்றுரைத்துத் துக்கத்துடன் கல்லில் தலைவைத்து உறங்கத் தொடங்கினான்.

அம்மரத்தின் கீளையில் ஒரு புறவானது இனத்துடன் வெகுதூரமாக வலித்துக்கொண்டிருந்தது. இராதேட்சென்ற தன் மனைவி இரவாகியும் வராததைக்கண்டு வருத்தமடைந்து “புசலும் மழையுமா யிருக்கிறதே” என் ப்ரியை வரவில்லையே. இன்னும் அவள் திரும்பாதிருப்பதற்கு என்ன காரணமோ; கானகத்திற்குச் சென்ற என்னன்புள்ள மனைவிக்கு ஸ்நேஹ மிருக்குமோ? அவளில்லாத என் வீடு இப்பொழுது சூன்யமாயிருக்கிறதே. க்ருஹஸ்தனா யிருப்பவனுடைய வீடானது புத்ரர்களாலும் பெளத்ரர்களாலும் வேலைக்காரர்களாலும் நிறைந்திருந்தாலும், பாரியைல்லாமலிருந்தால் சூன்யமாகவே யிருக்கும். மனையாளில்லாத வீடானது அரண்யத்திற்கு ஒப்பானதாகச் சொல்லப்படுகிறது. சிவந்த கடைக்கண்களுள்ளவரும் பல வர்ணமான அங்கமுள்ளவரும், இனிமையான குரலுள்ளவருமான என் னுடைய மனைவி இப்பொழுது வரவிட்டால் எனக்கு உயிரால் பயனில்லை. நல்ல வ்ருத்தமுள்ள அவள் நான் உண்ணவிட்டால் உண்பதில்லை. நான் ஸ்நா னஞ் செய்வாவிட்டால் ஸ்நானஞ் செய்கிறதில்லை; நான் பமித்தபின் அவள் பமிப்பாள். நான் ஸந்தோஷமுள்ளவனாயிருந்தால் அவள் ஸந்தோஷமுள்ள வளாயிருப்பாள். நான் துக்கமுள்ளவனானால் அவள் துக்கமுள்ளவளா யிருப்பாள். நான் கோபங்கொண்டால் ப்ரியமாகப் பேசுவாள். பதிவ்ருதை களின் தர்மமுள்ளவளும் ஸாதுவுமான அவள் எனக்கு உயிரினும் மேலான வள். எந்த மனிதனுக்கு அவ்விதமான பார்வை யிருக்கிறாளோ அந்த மனி தன் உலகில் பாக்கியம் பெற்றவன். புருஷனுக்கு அறம் பொருள் இன்பங் களுக்குரிய காலங்களில் பார்வை ஸஹாயமாயிருப்பாள் இவன் வேறு தேசத் துக்குச் செல்லும்போதும் அவள் தான் நம்பிக்கையை உண்டுபண்ணுகிற வள். இவ்வுலகில் புருஷனுக்குப் பார்வை யென்பவள் தான் உத்தமமான பொருளென்று கூறப்படுகிறாள். ஸஹாயமில்லாத மனிதனுக்கு இவ்வுலகில் உலகநடைக்கு ஸஹாயமாக விருப்பாள். துன்பத்தை யடைந்தவனுக்கும் பிணிபால் பிடிக்கப்பட்டவனுக்கும் எப்பொழுதும் ஸஹாயமாக விருப்பாள். துன்பமுள்ள மனிதனுக்குப் பாரியைக்கொப்பான மித்திரனில்லை, பாரியைக் கொப்பான மருந்தில்லை; பாரியைக்கொப்பான பந்துவில்லை; பாரியைக் கொப்பான கதியில்லை. உலகத்தில் தர்மங்களைச் சேர்க்கும் விஷயத்தில் மனைவிக்குச் சமமான ஸஹாயமில்லை. எவன் வீட்டில் ஸாத்விதம் பிரியத் தைப் பேசுகிறவருமான ஸாதிபில்லையோ அவன் அரண்ணியஞ் செல்லவேண் டும். அரண்யம் எவ்விதமோ அவ்விதம் அவன் வீடு” என்று புற புலம் பிற்று. வேடனது கூட்டிலிருக்கும் பெண்புற இவ்வசனத்தைக் கேட்டு ‘அந்தோ! என் பிரிய பதியானவர் இல்லாதவையோ இருப்பவையோ இவ் விதமான குணங்களைச் சொல்கிறார், ஆதலால் நான் மிகவும் பாக்கயவதி. எத்த ஸத்ரீயின் பதி ஸந்தோஷமுள்ளவனா யிருக்கிறானே அவளன்றோ ஸத்ரீயென்று அறியத்தக்கவள். பதியன்றோ பெரிய சரணமாகிறான். (துக்கப்படும் ஆண்புறவைப் பார்த்து). காந்தனே! இப்பொழுது உனக்கு

சேஷமத்தை சொல்கிறேன். அதைக்கேட்டு அவ்விதம் செய். விசேஷமாகச் சரணமென்று வந்தவர்களை ரக்ஷி. இதோ வேடன் உன்னிடத்திற்கு வந்து பசியாலும் குளிராலும் துன்பத்துடன் பித்திருக்கிறான். இவன் பொருட்டுப் பூஜைசெய். பிராமணனைக் கொல்கிறவனுக்கும் உலகத்திற்கு காதாவான பசுவைக் கொல்கிறவனுக்கும் சரணமென்று வந்தவனைக்கொல்கிறவனுக்கும் பாதகம் ஸமானமாகும். ஜாதியின் தர்மம்படி புறக்களுக் குள்ள பிழைப்பு விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. உன்னைப்போன்ற புத்தியுள்ளவன் எப்பொழுதும் அதை அனுஸரிக்கவேண்டியது கியாயமாகும். கிருஹஸ்தனாயிருக்கும் எவன் சக்திக்குத்தக்கபடி தர்மத்தை அனுசரித்திருக்கிறானோ அவன் இறந்தபின் அழியில்லா உலகத்தை யடைகிறானென்று கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். நீ உன் சரீரத்தில் கருணையைத் தள்ளிவிட்டு அறம் பொருள்களைப் பற்றிக்கொண்டு இந்த மனிதனுடைய மனம் எவ்விதம் ஸந்தோஷப்படுமோ அவ்விதம் இவன் பொருட்டுப் பூஜைசெய். என் விஷயமாகத் தாபத்தை யடையாதே. என்று சொல்லித் தன் தலையைத் தூக்கிப் பதையை நன்றாகப் பார்த்தது.

தர்மத்துடனும் யுக்தியுடனும் கூடியதான மனைவியின் வசனத்தைக் கேட்டுப் புறவானது ஸந்தோஷத்துடன் வேடனைப்பார்த்து 'உன் வரவு நல்வரவாகுக. உனக்கு நான் என்ன செய்யவேண்டும். சொல், நீ தாபத்தை யடையவேண்டாம். நீ உன் வீட்டிலிருக்கிறாய் ஆகையால் சீக்ரம் சொல். நீ எதை விரும்புகிறாய். ஸந்தோஷத்துடன் உன்னைக் கேட்கிறேன். நீ எங்க ளிடம் சரணமென்று வந்தவனன்றோ? ஆகையால் நல்ல நம்பிக்கையுள்ளவனாகி என்னிடஞ் சொல். நீ எதைச் சொல்கிறாயோ அதையெல்லாம் நான் செய்கிறேன். நீ சோகத்தில் மனதைச் செலுத்தாதே' என்று சொல்லிற்று. அதற்கு வேடன் உன்னைக் குளிர் வருத்துகிறது. முதலில் குளிரைப்போக்கு என்றான். தக்ஷணமே காய்ந்த இலைகளையும் சருகுகளையும் கொண்டு சேர்த்து கம்மாளன் விட்டினின்றுத் தீக்கொணர்ந்து இலைகளில் தீயைப் பிரகாசிக்கச் செய்தது. வேடன் அதனருகிற் உட்கார்ந்து குளிர் போக்கினான். வேடனுக்குப் பசி யதிகரித்திருந்தமையால் பசியாயிருக்கிறது ஆகாரத்தை விரும்புகிறேன் என்றான். புற அதிக நாழிகை சிந்தித்துப்பார்த்து ஒன்றும் தோன்றாது வேடனை நோக்கி 'ஒரு முகூர்த்தம் பொறுத்துக்கொள். உன்னை திருப்தி செய்ன்க்கிறேன்' என்றது. இவ்விதஞ் சொல்லிவிட்டு அக்னியை நன்றாக ஜ்வலிக்கும்படிச் செய்து மிகச் சந்தோஷத்துடன் 'அதி பூஜையில் பெரிய தர்மமுண்டென்று முன்னால் கேட்டிருக்கிறேன். நண்பனே! அனுக்கிரகஞ்செய் அதிதீயைப் பூஜிக்கும் விஷயத்தில் என் புத்தி உறுதியுள்ளதாயிருக்கிறது என்றுரைத்து மந்த ஹாஸமுதத்துடன் அக்னியை மூன்றுதரம் ப்ரதக்ஷணம் பண்ணி அந்த அக்னியில் பிரவேசித்தது. இதைக் கண்டவுடன் வேடன் அந்தோ! குரூர

னும் தன் கர்மத்தால் நிந்திக்கப்பட்டவனுமான எனக்கு மிகப்பெரிதும் கோரமுமான அதர்மம் வருமென்பதில் சந்தேகமில்லை. எப்பொழுதும் ஹிம்ஸிப்பதில் உறுதியுள்ள என்ன நிந்திக்கவேண்டும். சுபமான கர்மத்தைத் தள்ளிவிட்டு பறவைகளைப் பிடிக்கும் வேடனானேன். மஹாத்மாவும், தன்னுடைய மாயிஸத்தை எரிக்கிறதமான புறவினால் குரூரான எனக்கு உபதேசம் செய்யப்பட்டதென்பதில் சந்தேகமில்லை. புத்திரர்களையும் தாரைகளையும் தள்ளிவிட்டு பிரியமான உயிரையும் விடுவேன். என்று சொல்லி தடியையும் சலாகையையும் பெட்டியையும் தள்ளினான். கூட்டிலிருக்கும் பெண்பறவையும் எடுத்து விட்டுவிட்டான். வேடன் யாத்திரை செய்யப் புறப்பட்டான். பெண் புற தன் கணவனை நினைத்து சோகத்தால் வாடி அழுதுகொண்டிருந்தது. நாதனே! ஒருபொழுதும் உனக்கு அபிரியத்தை நினைக்கவில்லையே. பல புத்திரர்களுள்ளவர்களானாலும் பதியை யிழந்த ஸ்திரீகள் எல்லோரும் சோகமடைவார்கள். மலைகளின் குகைகளிலும் ஆறுகளிலும் பிரவாகங்களிலும் மாத்தின் நுனிகளிலும் நான் உன்னுடன் கூடி விளையாடிக்கொண்டிருந்தேன். காந்தனே! அஃது இப்பொழுது எனக்கில்லை. தகப்பன் அளவுள்ளதை அளிப்பான். உடன் பிறந்தவனும் புத்திரனும் தளவுள்ளதை அளிப்பார்கள். அளவில்லாததை அளிக்கும் பதியை யெவன் பூஜியாமலிருப்பான். பதிக்குச்சரியான நாதனில்லை. பதிக்குச்சரியான சுகமில்லை. ஸ்திரீக்குப் பொருள் எல்லாவற்றைக் காட்டிலும் பதியே கதிபாவான். என்னுடைய நீயில்லாமல் இவ்வுலகில் உயிரால் பயனில்லை. பதியிருந்தையான எந்த ஸ்திரீ பதியை யிழந்தபின் உயிரோடிருக்க உத்ஸாகப்படுவாள் என்று சொல்லி கணவன் பிரவேசித்த அக்னியில்தானும் பிரவேசித்துவிட்டது. என்னை கற்பின் தூய்மை. என்ன பதிபக்தி! பிறகு அந்தப் பகிர் சிறந்த விமானத்தையடைந்து ஸ்வர்க்கத்துக்கென்று தன் நாதனைச் சேர்ந்து ஸுகித்துக்கொண்டிருந்தது.

ஆகாயத்தில் விமானத்தில் பகிர் போவதை வேடன் கண்டான். 'எவ்விதத் தவத்தால் உத்தமமான கதியை யடைவேன்' என்று அவைகளின் கதியை சிந்திக்கலானான். செய்கையற்று காற்றை உணவாகக்கொண்டு யாத்திரை செய்யும் வேடன் ஸ்வர்க்கத்தை விரும்பினான். ஒரு பெரிய வனத்தில் பிரவேசித்தான். பிரவேசிக்கும்போதே முட்களால் பிடிக்கப்பட்டான். தேகமுழுதும் ரத்தவெள்ளமாயிற்று. அவ்வனத்தில் சுற்றினான். மரங்களொன்றோடொன்று உரைந்துகொண்டதனால் பெரிய தீ களம்பிற்று. மரங்கள் கொடிகள் யாவும் தீப்பற்றிக்கொண்டது. அந்த வேடன் சரீரத்தை விடவேண்டி மிகச் சந்தோஷமுள்ள மனத்துடன் அப்பொழுது வளர்ந்த தீயை எதிர்த்து ஓடினான். வேடன் தீயால் எரிக்கப்பட்டு பாபங்கள் நாசமடைந்தவனாகி உடனே பெரிய வித்தியைப் பெற்றான். தன்பத்தை விட்டு ஸ்வர்க்கத்திலிருப்பவனும் யசூர்கள், கந்தர்வர்கள் இவர்களின் நடு

வில் இந்திரனைப்போல் விளங்குகிறவனுமாகத் தன்னைக் கண்டான். இவ்விதம் புண்யகர்மத்தால் ஆண்புறவும், பதிவருதையான பெண்புறவும், வேடனும் ஸ்வர்க்கமடைந்தார்கள். இவ்விதமே வேறு எந்த ஸ்திரீ பதியை அதுசரிக்கிறாளோ அவளும் சீக்கிரமாகப் பெண்புறவைப்போலத் தேவலோகத்திலிருந்துகொண்டு விளங்குவாள். சரணமடைந்தவரை ரகஸி என்பது பெரிய தர்மம். பசுவைக்கொன்றவர்களின் பாபகர்மத்திற்குப் பிராயச்சித்தமுண்டு. எவன் சரண்புகுந்தவனைக் கொல்கிறானோ அவனுக்குப் பிராயச்சித்தமில்லை.

கி. பி. சேஷாந்ரீயங்கார்.

REVIEW OF BOOKS.

புல்தக மதிப்புரை.

கதைப் பூங்கொத்து.—இப்புல்தகத்தை நமக்கு அனுப்பிய ஸ்ரீமானுக்கு வந்தனம். இதை இயற்றியவர் ஸ்ரீமான் வி. கோ. சூரியநாராயண சாஸ்திரியார் புத்ரன் வி. கு. நடராஜ சாஸ்திரியாராவார். இது சிறுவர்களுக்கென்றே எளிய நடையில் மிகவும் இனிமையாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இதிலடங்கியிருக்கும் ஒவ்வொரு கதையும் ஒவ்வொரு நீதியைப் புகட்டக்கூடியதாயிருக்கிறது. சிறுவர்கள் இதைப் படித்தால் கல்வழியில் திருப்பப்படுவார்களென்பதற்கு ஐயமில்லை. இதன் விலை, அனு இரண்டரைதான். வேண்டுமோர்கள். மதுரை விவேகோதயம் ஆபீஸுக்கு எழுதவும்.

மேக வியாதிக்கு லேகியம்.

இது பலவித மேகக்குட்டிஒலுண்டான வெள்ளை, நீர்க்குக்கு, நீர்கட்டு, நீர் அடைப்பு, நீர் துவாரத்திலிருந்து சீழ், இரத்தம் விழுதல் இதனொலுண்டாகும் உபத்திரவங்கள் எத்தனை நாள்பட்டதாக யிருந்தபோதிலும் எந்தமருந்து சாப்பிட்டும் குணப்படாமலிருந்தாலும் ஸ்திரீ புருஷனிருவரும் இந்த லேகியத்தை பரிசுதிப்பவர்கள் கண்டிப்பாக 7-நாளையில் இதின் குணத்தை வெகு ஆச்சரிய அற்புதமென்று புகழ்ந்துகொள்ளத் தடையிராது. பத்தியம் மருந்துடன் தெரிவிக்கப்படும்.

டப்பி 1-க்கு கிரையம் ரூபா 1 0 0.

கண் சாலேவரத்துக்கு தைலம்.

இந்த மகிமை பொருத்திய தைலத்தால் 6-வாரம் ஸ்தானஞ் செய்ய அடியில் கண்ட வியாதிகள் கண்டிப்பாக நீரும். மேக குட்டிஒலு கபாலத்தைச் சேர்ந்த கண்ணெரிச்சல், கண் சிவந்து நீர்வடிதல், மங்கல் மஞ்சள், காமாலை, கண் கட்ச்சல், கண்ணில் நீர் வடிதல், பார்வை மங்கல் யிவைபோன்ற கண் வியாதிகள் பற்றற்ற நீங்கும். இதை உபயோகிக்கும் விதம் புட்டியின் மேல் ஒட்டி யிருக்கும். இதற்கு பத்தியமில்லை.

புட்டி 1-க்கு கிரையம் ரூபா 1 0 0.

கணவான்கள் இன்னும் சகல வியாதிகட்கும் அவுஷதம் வேண்டியவர்கள் வியாதியின் குணங்களை விபரமாய் தெரிவித்தால் அதற்காக அவுஷதம் வி.பி. மூலமாய் அனுப்பப்படும்.

கூந்தல் வளர் தைலம் புட்டி 1-க்கு 0 8 0

மேகவியாதி லேகியம் டப்பி 1-க்கு 1 0 0

ஜீவரட்சணை அவுஷத சாலை,

வைத்தியர் கோவித்துசாமி நாயுடு.

நெ. 17. ஜனரல் முத்தையா முதலிவீதி, சென்னை.

அநேக நற்சாட்சிப் பத்திரங்கள் பெற்ற.

50 சாமான்களினும்] ராஜா சுந்தரி ரோஜா [50 சாமான்களினும்]

கூந்தல் வளரும் பரிமளத் தைலம்.

50 இனம் சாமான்களுடன் டின் 1-க்கு ரூபாய் 1—0—0.

தலைமயிரை வளரச் செய்வதோடு மயிர் உதிராமல் செய்யும். அதிக வாசனையுடனிருப்பதோடு, மூளையின் கொதிப்பைத் தணித்து கண்களுக்கு குளிர்ச்சியைத் தரும். சிரசிலுள்ள பல நோய்களையும் சீவர்த்தி செய்து சண்களில் நீர் வடிதல், தலையில் சுண்டு, புண், மயிர் வெடிப்பு, மயக்கம், தலைசுற்றல், தலைவலி, சொரி சிரங்கு, மனோவியாகூலம் ஆகிய இவைகளைப் போக்கடித்து தேக ஆரோக்கியம் தரும் தைலம் இது ஒன்றுதான். 1-புட்டி தருவித்தால் இதன் அருமை தெரியும். அநேக நற்சாட்சிப் பத்திரங்களும் பெற்றிருக்கிறது. இது தேசமெங்கும் நல்ல பெயர் பெற்றிருப்பதே இதன் புகழ்ச்சிக்கு அத்தாட்சியாகும்.

இனம் சாமான்களின் விபரம்:—ஸ்திரீகள் தலையில் அணியும் கொண்டைக்கிளி 6, குங்குமச்சிமிழ் 1, மைச்சிமிழ் 1, அழகான முகம் பார்க்கும் கண்ணாடி 1, தாம்பூல மாத்திரைகள் 30, தந்தச்சீப்பு 1, ராஜா ராணி காரணேஷன் பெட்டி 1, ரவிவர்மா படங்களுள்ள போஸ்ட் கார்டுகள் 6, அத்தர்பில்லை 1, சந்தனப்பில்லை 1, ஸ்திரீகள் மார்பில் அணியும் ராஜா ராணி உள்ள சுந்தரமான புரோச் 1.

வேண்டுபவர்கள் அடியிற்கண்ட விலாசத்திற்கு எழுதப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

தைரியலட்சுமி அண்டு கோ.,

நெ. 3, இராப்பன் தெரு, மதராஸ்.

இனம்!

இனம்!!

இனம்!!!

அதாவது என்ன?

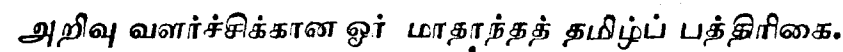
இன்வென்டிங் சுவீஸ் வாட்சு ஒன்று ரூபாய் 3.

இங்கி தொடராமல் எழுதத்தகுந்த பவுண்டன் பேரூ ஒன்று, கிளிப் ஒன்று, இங்கிபுட்டி ஒன்று இனம் கொடுக்கப்படும். வாட்சுக்கு ஒரு வருஷம் காரண்டி, நேர்த்தியானது. பொன் கிலிட் போட்ட சங்கிலி 1-க்கு 0 12 0 வெள்ளி கலருடைய சங்கிலி 1-க்கு 0 8 0 செப்புக் கட்டையின்பேரில் இலட்சிக் கோல்டு கலர்போட்ட ரேக்கினால் செய்யப்பட்ட கைக்காப்பு ஜதை 1-க்கு ரூ. 3 0 0.

விலாசம்:—வி. கே. பென் அண்டு கோ.,

24, வீனாகமேஸ்திரி வீதி, மதராஸ்.

[illegible]

முத்தகம் 1. } பிங்களாஸ்ர தைம் - JANUARY, 1918. { ஸஞ்சிகை 11.
Vol. I. } No. 11.

ART AND SWADESHI.

(Adapted from the writings and speeches of
Dr. ANANDA K. COOMARASWAMY.

அனுபவவித்தையும் சுதேசியமும்.

[டாக்டர் ஆனந்த கே. குமாரஸாமி அளித்த பல்வேறு பிரஸங்கங்களிலிருந்தும் எழுதிய வியாஸங்களிலிருந்தும் சங்கிரஹித் தெடுக்கப்பட்டது.]

'தன் கையே தனக்குதவு' மென்பது பெரியோர் கொண்ட கொள்கை; சிற்சில சமயங்களில் அக்கொள்கையும் பலிதமாவதில்லை. அதற்குக் காரணம் என்னவென்பதைப் பலபேர் ஆராய்வதில்லை. கையென்பது நவத் துவாரங்களோடு கூடிய பொய்ச்சடலத்தின் ஓர் அவயவம். ஆகலின், அச்சடலத்தையும் அதன் மூலமாக அவயவத்தையும் ஆட்டிவைக்கும் ஆக்மாவின் பார்வை யிருந்தாலன்றி அவயவமாகிற கை, அஃகிருக்கும் பூதவுடம்புக்கு உதவுவது சிரமம்; ஆனதுபற்றி ஆக்மாவின் அநுள் அவயவத்திற்கு அவசியமிருத்தல் வேண்டும். அவ்விதமாயின், கொண்ட கோளை எவ்விதத்திலும் நிறைவேற்றிக் கொள்வது ஸாத்தியமாகும். அவயவத்தினாலாகக் கூடியது தொழில்; ஜீவான்மாக்களுக்குத் தொழில் இன்றியமையாத அநுள்

பெரும்வஸ்து; எனவே அவயவத்திற்கும் தொழிலுக்கும் காரணபூதமா யிருப்பது ஆன்மா; ஆன்மாவின் உயர்வையும், அது மனுஷ்யகோடிகளுக்கு எவ்வளவு தூரம் வேலை செய்வதற்கு உபகரணமான சூத்திரக் கயிறுபோல இருக்கிற தென்பதையும் குறிக்க நாம் வேறு உதாரணத்தைத் தேடவேண் றெனில், தொழிலையும் சுதேசியத்தையும் எடுத்துக் கொள்வோம்.

சுதேசத்தொழில் ஏற்படுவதற்கு அதில் முதன்முதல் ஒருவனுக்கு அபிவிருத்தியிருக்கவேண்டும். தேசபத்தியும் தேசக்ஷேமமும் தேச அபிவிருத்தியும் பூவுலகில் மனுஷ்யகோடிகள் அவலம்பிக்க வேண்டிய முழு முதற் கடன்களாதலின், இந்தியனாய் பிறந்த ஒவ்வொருவனும் அம்மகோன்னத நோக்கத்தில் தன்மனத்தை நாட்டாமலிருப்பது தவறாகும். பிராசீன காலத்தில் தேசம் மிகுந்த நாகரிக ஸ்திதியிலிருந்திருக்க வேண்டுமென்பதற்கு எத்தனையோ உதாரணங்களைக் காட்டலாம். அக்காலத்திற் செய்யப்பட்ட சிற்ப வேலைகளின், அருமை பெருமைகளை நந்தேசக் கோயில்களில் பாருங்கள்; மற்றுமுள்ள பெரிய கட்டடங்களையும் கவனியுங்கள், சிற்சில கதவு நிலைகளில் செய்யப்பட்டிருக்கும் தச்சு வேலைகளைக் கவனிப்போமாயின், இந்தியர் இவ்வளவு திறமையாகக் கூட மரவளைவு வேலைகள் (Wood Carving) செய்திருக்கிறார்களா வென்று வெளிதேச சஞ்சாரி திக்பிரமை கொள்ளாமலிருக்கமாட்டான். அப்பேர்ப்பட்ட நிலைகள்கொண்ட கதவுகளைத் தாண்டி உட்புறஞ் செல்லுமிடத்து சொற்ப விலையுள்ளதும் அதிக மலிவானதுமான எணுமல் பாத்திரங்கள் பரப்பப்பட்டிருப்பதைப் பார்க்கலாம்; வெளிதேசங்களிலிருந்து அபரிமிதமாக இந்நாடுகளுக்கு வந்து எங்கும் பரப்பப்பட்டு சலீலான விலைக்கு விற்கப்படும் பொருள்களுக்கும், இத்தேசத்திலேயே செய்யப்பட்டு உயர்தர விலையோடு விளங்கும் வஸ்துகளுக்கும் என்ன வித்தியாசம் என்பதைக் கவனியுங்கள். வெளி தேசங்களிலிருந்து இங்கு வந்து சேர்ந்து பரப்பப்பட்டிருக்கும் எணுமல் சாமான்களைப்போன்றவை மூவாயிரம் வருஷங்களுக்குமுன் இத்தேசத்திலேயே செய்யப்பட்டு வந்தன வென்பதற்குப் போதிய அத்தாஷ்டிகளுண்டு. அப்போதிருந்த வஸ்துக்கள் காலம் ஆக ஆக மறைந்துபோயின. பண்டைக் கால வஸ்துக்கள் பல மிகவும் திறமையான வேலைப்பாடமைந்திருந்தமை பற்றி அனேக அமெரிக்கப் பிரயாணிகளும் ஜர்மன் பிரயாணிகளும் தாம் சுற்றுப் பிரயாணம் சென்றவரும் வியாஜத்தை வைத்துக்கொண்டு, தம் ஜன்மதேசத்திலிருந்து புறப்பட்டு இத்தேசத்திற்கு வந்து, பல விடங்களைச் சுற்றி அதிசயமும் அபூர்வமும் தீர்ந்த வேலைப்பாடும் அமைந்த பொருள்களை முறையே தம் தேசக் காட்சிச் சாலை (Museums) களுக்குக்கொண்டு போய் விடுகிறார்கள். காட்சிச்சாலை போய்ச்சேர்ந்த பின்னர் ஐரோப்பிய தொழிலாளிகள் சும்மாவிலவார்களா? அப்பொருள்களின் தன்மையைத் தாமும் உணர்ந்து அதே மாதிரியாக யந்திர விசைக் கருவிகளின் உதவியால் ஏராளமாகச் செய்து மார்க்கெட்டிற் பரப்பி விடுகிறார்கள், பின்பு வர்த்த

மானப் பத்திரிகைகளில் அவ்வேலைப் பாடுகளின் உருவமைப்புப் படங்கள் வியத்தமாக அச்சிடப்படுகின்றன; தொழிற் கல்விக்கூடங்களிலும் சித்திர வேலை கலாசாலைகளிலும் இவைகளைக் குறித்துப் பிரசங்கிக்கவும் படுகின்றது. காலக்கிரமத்தில் பொருள்கள் சேரடைந்து வியாபாரத்தில் பெருக்கெடுத்து விடுகின்றன. இங்ஙனம் கீழ்த்திசையாரது உற்பத்தி ஸாதனம் மேற்றிசையாரது வியாபார ஸாதனத்தினால் பெரிதும் அழிமுகம் கொண்டிருப்பதாகச் சொல்லக்கூடுமானாலும், ஓரோரிடத்தில் அவ்வுற்பத்தி ஸாதனம் இன்னும் மறைந்து மாசுபடாமலிருக்கிறதென்றே யாம் நன்கு கூறுவோம்.

இந்தியரது பண்டைக்காலதொழில் மேன்மை.

தம்மனோ தர்மத்தினாலேயோ, கண்கண்டது கைசெய்யும் என்னும் பழமொழியை யனுஸரித்த வன்மையினாலேயோ, இந்தியர் நூதனமான குறிப்பு வரைவதில் சிறிதும் பின்வாங்கினவர்களல்லர்; அவர்களது புத்தி, நூதனங்களைக் கண்டுபிடிக்குந் தன்மை வாய்ந்தது. புதிய நூதனங்களுக்குப் போதிய உறைவிடமென்று அவர்களது குறிப்புக்களைச் சொல்லுவதும் பொருந்தும். இத்தனை குறிப்புகளும் இக்காலத்தில் உண்டானவையல்ல; எல்லாம் பண்டைக்கால மகிமையே யல்லாது, புதியனவா யுற்பவித்தன வல்ல. இவ்விஷயத்தைச் சிறிது ஆலோசித்துப் பார்ப்போம். தற்போதைய இந்திய வேலைப்பாட்டிற்கும் புராதன இந்திய வேலைப்பாட்டிற்கும் உள்ள வித்தியாசங்களை ஆழ்ந்து கவனித்துப் பார்த்தால், அப்போதிருந்த வேலைப் பாட்டினுக்கு இப்போதிருப்பதாகக் காணோமென்று எவருந் திகைப்பீர்கள். பிராசீனகாலத்திருந்த இவ்வளவு மேன்மையும் இப்போது அழிந்து போகவேண்டுமாவென்பது நம்மனத்திற் படாமலிராது. ஒரு சுதேசிய ஷாப் புகுள் செல்லுங்கள். அங்கு கூட இந்தியர் கண்டு பிடித்ததாகவுள்ள நூதனங்களைக் காண்பதரிதாயிருக்கிறது. தினசரி வேலைகளுக்கு அத்தியாவசியமா யிருக்கக்கூடிய சர்வசாதாரணமான வஸ்துக்களில் இந்தியக் கைத் தொழிலாளன் செய்துகொழிக்குந்திறமை செப்பத்தாயின்று, நம்மிந்திய மாதர்கள் கட்டுஞ்சேலையில் பட்டுப் பூக்கள் போட்டும், பட்டுச்சேலையில் வர்ணப்பூக்கள் போட்டும் அணிபய்ச்செய்வதும், நாம் வேலைப்பாடமைந்த பித்தளைப் பாத்திரங்களில் அருந்துவதும், மேற்சொன்ன பூட்டுச் செருப்பு முதலான பாதரசை யேதுமில்லாது வெறுங் காலோடு கம்பளிப்பாய் கயிற்றுப்பாய் இவைகளில் நடந்து செல்வதும், ராதையின் அன்பு இத்தன்மையென்று கலாவிஸாசத்தில் குறிப்பிட்டிக் காட்டும் சித்திர வேலையின் நயம் இப்படிப்பட்ட தென்பதும் தற்போதைய சுதேச ஷாப்புகளில் காணவியலாது. இவைகளுக்குப் பதிலாக கீழ்த்தாமான சாமான்கள் ஐரோப்பிய வியாபாரத்திற் கென்றே ஏற்பட்ட சரக்குகளாக மாறி யிருப்பது தெரியவரும். அழுக்கான (மங்கலான) 'வெண்மை' ஷர்ட்டிக்கு துணிகள் ஒரு புறம், சாகவதமென்று சொல்ல வியலாத கபிலவர்ணமுள்ள (aniline) சாயந்தோய்த்த

வஸ்திரங்கள் மற்ரோர்புறம், வானவில்லில் தோன்றும் வர்ணங்கள் பூசப் பெற்ற பிரயாணத்திற்குரிய டிரங்குப் பெட்டிகள் இன்னுமோர்புறம், பூட் பாலிஷ், மார்க்கிங் இங்க், ஸோப், பெளண்டிங் பேனா ஆகிய இவைகள் செவ்வையாக வரிசைக் கிரமத்தில் வைத்து அலங்கரிக்கப் பட்டிருப்பதையும் அவ்வித அலங்கரிப்பு பார்ப்போர் மனதைக் கவருந்தன்மையதாயிருப்பதையும் அவர்களே செம்மையா யறிந்துகொள்வது திண்ணம்.

ஜனங்கத்திற் கேடுத்தது ஜன ஊழியமே.

இஃதோர் உண்மையான வாக்கியம். தற்போதைய இந்தியக் கல்வி பயிலுவிப்பதென்ன? தற்போதைய வியாபாரத்தைப் பெருக்கடிப்பதைத் தவிர இயற்கையாகவே இந்தியாவில் பொதிந்திருக்கும் புத்தி சாதாரண விற்பத்தியை நிர்தரிக்கவல்ல: சித்திரவேலையில் இந்தியா பிராபல்ய மடைந்திருந்ததற் கெத்தனையோ சந்தர்ப்பங்க ளிருந்தன. ஐரோப்பிய சித்திர வேலைக் காரர் எழுதும் உருவங்களும் மற்றைச் சித்திர வேலைகளும் பிராசின காலத்தில் இங்கிருந்தே அப்பியசிக்கப்பட்டன. ஆசியா கண்டத்தில் இந்தியா விசேஷ பிராதான்யமும் செல்வாக்கு மிகுந்து ஜாவாவிற்கு குடியேறிய போது, சின தேசத்தவர்க்கு உண்டான புரோத்ஸாகத்திற்கு அளவில்லை. எனவே இந்தியாது வேலை அவ்வளவு திறமையாயிருந்தது. வேலைபின் திறமையை யொப்ப அழகின் திறமையும் அவசிய மிருக்கவேண்டும்; அழகில்லாவிடத்து ஸதாசாரக் கொள்கை ஏற்படமாட்டாது; ஸதாசார முள்ள வனுக்கே அழகேற்படும்; ஆகவே ஸதாசாரத்திற்கும் அழகுக்கும் நெருங்கிய சம்பந்தமுண்டு. நமது சித்திரவேலைகள் பிறருடைய வியாபாரத்திற்கு கிலக்காயிருக்கின்றன; கெரோவின் எண்ணெய்த் தகரங்கள் தண்ணீர் ஜாடிகளாகவும் கால்வனைஸ்ட் துத்தநாகத் தகடுகள் மேற் கூரையாகவும் உபயோகமாகி வருகின்றன, இதெல்லாம் போகட்டும்! இன்னுமோர் அம் சத்தைக் கவனியுங்கள்; நம் வீட்டில் நம் வழக்கமான உடையைத் தவிர்த்து ஐரோப்பியவுடை தரிப்பதில் ஆர்வங்கொண்டார் பலருளர். கடற்கரைக் கடுத்தாற்போலிருக்கும் பக்களாக்களை யொப்ப நமது வீடுகளில் கண்ணாடி விளக்குகளும் சின தேச நாய்ப் பொம்மைகளும் இயற்கையல்லாது செயற்கைப் பூக்களும், இவையெல்லாம் வைத்துக்கொண்டிருப்பது போக நமது முழுப்பொழுதையும் ஹார்மோனிய வாத்தியத்திலும், கிராமோபோன் மெஷினிலும் செலுத்துவதும் ஆக இவைகளைக் கவனிக்கும் போது நமது ஜீவாத்மாவில் தான் ஏதேனுங் கேடு உற்பவித்திருக்கிறதோ வென்று ஊகிக்குமபடியா யிருக்கிறது.

இத்தகைய நம் உணர்வின்மையானது, சித்திரத் தொழிலிலும் கைப் பழக்கத்திலும் நமக்கு அபிருசி யேற்படாததானது, பலஹினத்தின் அறி குறி யன்றிப் பலத்தி னறிகுறியல்ல. இந்தியாவின் அபிவிருத்தி அதன் கையில் (அனுபவ வித்தையில்) தான் பதிந்திருக்கிறது, ராஜகீய விவகா

ரத்திலும் பொருளாதார விஷயங்களிலுமல்ல; பொறுமையை வகித்தற் குரித்தான ஜனங்கத்தை ஒருமித்து உறுதியாக்கும் பலம் சாதாரணமாயுள்ள கணிகமான நோக்கத்தினாலாவது லட்சியத்தினாலாவது வரமாட்டாது. கலைகளைப் பயின்று முன்னுக்குக் கொண்டுவருவதில் ஆயிரம் பாடு அரும்பாடுபட்ட தியாகிகளுடையவும் வல்லுநர்களுடையவும் மனோ கற்பிதங்களையும் லக்ஷியங்களையுமே பிரதானமாகக் கொள்ளல்வேண்டும்.

நமக்கிருப்பது பிறர்க் கேப்படித் தேரியும்?

நமது வாணுட்களின் மேன்மை குறைவுபட்டதென்றால் நமக்கு இந்தியாவிடம் அன்பில்லை யென்று மாறுதலாகச் சொல்லலாம். மற்ற ஜனங்கத்தினும் இந்தியா மேன்மையுற்றிருந்த தென்பதை யேற்கெனவே சொல்லி யிருக்கிறோமே. ஜனங்க முயற்சியின் பல்ஹினமே நாம் இந்தியாவை நேசியாமலிருக்கச் செய்வது; பூதபவிஷயத் ரசாயன சாஸ்திர முறையை இந்தியாவும் நன்கு கற்குமாயின், அது ஐரோப்பிய வியாபாரத்துடன் போட்டி போடச் சாத்தியமாகும். மிஸ்டர் ஹாவல் என்பவர் ஓரிடத்திற் சொல்லி யிருப்பதைப் பார்ப்போமானால் இந்தியாவின் மேன்மை எப்படி யுயருமென்பதை விளக்கலாகும். "உமது கலைகளையும் கைத் தொழில்களையும் ஆரம்பிக்கும்படி கவர்ன்மெண்டாரைக் கேட்பதை விடுங்கள். எதெது தேவையோ, எதெது அவசியமோ, அவைகளை நீங்களே செய்துகொள்ளலாம்; நீங்களாகவே செய்து கொள்ளக்கூடிய அம்சங்களைச் செய்து முடித்துக்கொண்டபிறகு நீங்கள் விரும்பும் ராஜகீய வரிமைகளை யளிக்க எக் கவர்ன்மெண்டாரும் பின் வாங்கமாட்டார்கள். இந்தியவாசிகள் முன்னடைந்திருந்த ஸ்தாபன சக்தியைத் திரும்பவும் விருத்தி செய்து கொள்ளவேண்டும். அப்போதுதான் நீங்கள் கையெடுத்திருக்கும் காரியங்கள் சித்திபெறவும், ஸ்தாபன சக்தி மேம்பாடடையவும் மார்க்க முண்டு."

மற்றெவ்விஷயத்தைக் காட்டிலும் கலாசக்தியைத் திறமையாகவும் மெய்யுணர்வோடும் அறியமுடியாததே இந்தியக் கைத்தொழில்கள் கழிணித் துப் போவதற்குக் காரணபூதமாயிருந்தது; மறுபடியும் அத்தொழில்களை யாரம்பிப்பதும் சிரமமாகிவிட்டது. இந்திய சங்கீதங்களை ஆதரிப்போர் நாளுக்கு நாள் மலினமடைந்து விட்டனர். இந்திய வாத்தியக் கருவிகள் செய்யப்படாமைக்கு அதுவே காரணம். பாரம்பரியமாக சங்கீத சாஸ்திரத்தில் இந்தியர்கள் பெயர் பெற்றவர்களென்று பெயரெடுத்திருக்கிறார்கள். அதனாலே இந்திய சங்கீத விற்பன்னர்கள் ஆதரணியில்லாது போகவும், அதன்மூலமாக சங்கீதக் கருவிகளான பாழ், வீணை, தம்பூர் முதலான இசைக்கருவிகள் செய்யப்படாமற் போகவுமாயின்; பிரதி வருஷத்திலும் பதினைந்தலக்ஷ ரூபாய் பெறுமானமுள்ள அந்நிய நாட்டு வாத்தியக்கருவிகள் இந்தியாவில் இறக்குமதி செய்யப்படுவதைச் சிறிது கவனியுங்கள். இவ்வளவும் நமக்கு நஷ்டம்தானே. கருவிகள்மூலமாக நாம் நஷ்டமடைவது

ஒருபுறமிருக்க, மற்றொரு புறத்தில் சங்கீத கலா சாஸ்திரத்தை அடியுடனிலுக்கும் தூர்ப்பாக்கியம் பெற்றவராகின்றோம்; கலா சாஸ்திரஜ்ஞர்களும் அச்சாஸ்திரத்திற்கு அனுகுணமான வாத்தியங்களைச் செய்யுந்திறமையும் ஒருங்கு சேர்ந்திருந்தும் அவைகளை நாம் ஏன் பிரயோகிக்கலாகாது? கிராமோபோன் பெட்டிகளிலும் ஹார்மோனியம் பெட்டிகளிலும் கோடிக் கணக்காகச் செலவழிக்கும்படியான அவ்வளவு சம்பத்து வாய்ந்த தேசமாய் இந்தியா யிருந்தால், ஸங்கீத சாஸ்திரஜ்ஞர்களின் குறைவு இவ்விதமேதானிருந்துகொண்டிருக்கும்.

நெசவுத் தொழில் மப்படியே.

கிராமந்தரத்தில் கைத்தறி கொண்டு நெய்யும் ஒருவனை யெடுத்துக் கொள்வோம். அவன் எத்தனையோ விதங்களில் பிரயத்தனப்பட்டு மாதிரி, களும் நூதன ரகங்களும் தயாரித்தபோதிலும், அவைகளின் உயர்வையும் உறுதியையும் பலபேர் அறிவதே கிடையாது. இவைகளெல்லாம் நாட்டுடைகள் தானேயென்று அசட்டைசெய்துவிடுகிறார்கள். அவைகளிலுள்ள மேன்மையைப் பலர் நன்றாக உணர்வதில்லை. இதன் முடிவு என்ன ஆகிறது என்பதைச் சிறிது ஆலோசித்துப் பாருங்கள்; கிராம நெசவுக்காரனுக்குப் போதிய உற்சாகமிருப்பதில்லை. அவனுடைய ஜீவனார்த்தமான நெசவு தொழில் பங்கடைந்து போகிறது; ஆதரிப்பார் அரிதாகி விடுகின்றனர். அத்தகையோர் தம் கைத்தொழிலைவிட்டு விவசாயத்திலாவது மற்றும் எல்லோருங்கூடச் செய்யும் (ஏற்கெனவே கூட்டமாயிருக்கிற) பிரவர்த்திகளிலாவது புத்தியைச் செலவிட்டுழைத்துத் தன் ஜீவனார்த்தம் வேலை செய்யவேண்டியவர்களாயிருக்கிறார்கள். இதை இன்னும் கொஞ்சம் தெளிவாகச் சொல்லுவோம். கைத்தறியின் மேன்மையும் உபயோகமும் கிராமத்தொழில் மலினமடையும்போது மலினமடைந்துபோகின்றன. வீட்டிலேயே தறிபோட்டு வேலை செய்வது போய் யந்திரவேலைகளில் சிறு குழந்தைகள் முதல் எல்லோரும் உட்கார்ந்து வேலை செய்யும்படியாகின்றனர். மாஞ்செஸ்டர் நகரிலிருந்து இந்தியாவுக்கு வரும் வஸ்திரங்கள் கைத்தறிகளினால் செய்யப்பட்டவையல்ல; யந்திர விசைகளால் செய்யப்பட்டவை. நாட்டுடைக்கும் சீமையுடைக்குமுள்ள வித்தியாஸத்தைப் பார்க்கும்போதே, நாம் சொல்லுவதன் உண்மை நன்கு விளங்கும். இந்தியப் பிரதம நகர ஜனசமூகம் ஆறு நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் இங்கிலாண்டிலும் வேல்ஸிலும் வசித்துக் கொண்டிருந்த ஜனசங்கியை யொத்திருக்கிறது. ஆங்கில நாடுகளில் வசிக்கும் ஜனசங்கியையில் 10-ல் ஒரு பாகத்தவர் தொழிற்கூடங்களிலாவது டெயிலிலாவது பைத்தியக்கார ஆஸ்பத்திரியிலாவது இறந்து போகிறார்கள். ஆதலால் அசாசுவதமான ராஜ்யப் போராட்டத்தில் கவனம் செலுத்துவதைக் காட்டிலும், ஜனங்கத்தின் ஜீவாதாரமான ஸத்தை நாம் இழுக்காமலிருக்கும் வழியைத் தேடிக்கொண்டிருக்கவேண்டும். நசித்துப்போன நமது

தொழில்களையும் கலைகளையும் நிச்சயமான பீடத்தில் நிலை நிறுத்தும்படி நாம் முயல்வேண்டும். அதுவே நாம் தேசத்திற்குச் செய்யவேண்டிய கடமையாகும். ஜனங்க முற்போக்குக்கும் அதுவே ஸாதனமாகும்.

L. அனந்தய்யர்.

PART II.

SANITATION.

ஆரோக்கிய விமர்சனம்.

WALKING IN SLEEP.

BY K. P. SESHADRI AIYANGER, Assistant, Muthialpet High School, Madras.

தூக்கத்தில் நடை.

சித்திரையில் நினைவு என்பது கனவையாகும். இராத்திரியில் தூங்கும்போது நமது தேகசத்தியெல்லாமடங்கி ஒடுங்கிக் கிடக்கிறது. அந்த வேளையில் மனோ சக்தியானது விளையாடும் விளையாட்டை நாம் கனவென்று சொல்லலாம். இந்தக் கனவு ஆச்சரியமாயிருக்கும். இதன் உண்மையான காரணங்களை இதுவரையும் ஒருவரும் கண்டுபிடித்தார்களில்லை. அதி அற்புதமாயிருக்கிற விஷயங்களில் கனவும் ஒன்று. கனவென்பது ஈசுவரனால் நமக்குப் பின்வரும் சுகதுக்கங்களைக் காட்ட முன்னதாகவே அனுப்பப்படும் தூது என்று பழையகாலத்துப் பெரியவர்களின் கொள்கை. இதற்கு உதாரணமாக ராமாயணத்தில் பரதன் தம் தகப்பனாரான தசரத சக்கரவர்த்தி சாகும் முன் கண்டகனவு; அனுமான் வருமுன் சீதை கண்டகனவு; ஹரிச்சந்திரன் கானகத்தில் கண்ட கனவு; இவைகளை நம் சகோதர சகோதரிகள் படித்திருக்கலாம்.

நம்மவர்கள் எல்லாரும் கனவில் பூரண நம்பிக்கை யுடையவர்கள். எவனெருவன் விடியற்காலத்தில் நல்ல கனவோ அல்லது கெட்ட கனவோ காணுகிறானோ அவன் கண்ட கனவிற்படி அதன் பலனை அடைவான் என்று பெரியவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். அதன் பிரகாரமே நடந்து வருகின்றது. ஞானிகள் இந்த உலகம் எப்படிப் பொய்யோ அதுபோல் கனவென்பதும் தூக்கத்தாலுண்டாகும் பொய்த் தோற்றமென்பார்கள். ஆனால், கனவு என்பது என்னவென்றால், அது நமது விழிப்புக்காலங்களில் நமது புத்தியில் படியும் எண்ணங்களின் பிரதி பிம்பம் என்று ஒருவாறு சொல்லலாம். ஒருவன் விழிப்பில் காணாததைக் கனவில் காண்பதில்லை.

அற்ப எண்ணமும் அற்ப புத்தியுமுடையவன் பெரும்பாலும் பயங்கரமான கனவு காண்பான். ஒருவனைக் கொலை செய்தவன் தூங்கும்போது

அவனை ஜாக்கிரதையாய் கவனித்துப் பார்ப்போமானால் கனவு அவன் மனதி லிருப்பதுடன் கனந்து பயங்கரமாகப் பிதற்றுவான். அவன் தான் ஒளித்து வைத்திருக்கும் சங்கதிகளை வெளியிடுவான். ஒரு குழந்தை தூங்கும்போது கவனிப்போமானால் அது குற்றமற்ற தாகையால் தான் பகலில் சிரித்து விளையாடியதை நினைவில் நினைத்துக்கொண்டு தூக்கத்தில் சிரிக்கும். பின்பு தூக்கப்படும்; நாயிதை நரிமிரட்டு என்று சொல்கிறோம். நாம் விழிப்புக் காலத்தில் கெட்ட காரியங்களைச் செய்யக்கூடாது. அப்படிச் செய்தால் கனவில் மிகப் பயங்கரமான கனவுகளைக் காணநேரிடும். சில கணித சாஸ்திரிகள் விழிப்புக் காலத்தில் கண்டுபிடிக்க முடியாத உண்மைகளை கனவில் கண்டுபிடித்திருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

நமது ஆகாரப்பைக்கும் கனவுக்கும் சம்பந்தமிருப்பதாக அநேக வைத்தியர்கள் அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள். கனவில் நினைவு என்பது மன துக்கு மாத்திரமல்ல. தேகம், முழுமையும் கனவு காண்பதாகச் சொல்ல லாம். எப்பொழுது தேகமும் கனவு காண்கிறதோ அதற்குக் கனவில் நடை என்று பெயர். கனவில் நடை என்பதை கருமவியாதிக்குச் சம மாகச் சொல்லுகிறார்கள். இதைக் கீழ்வரும் ஸம்பவத்தால் விளக்குவோம்.

ஓர் ஆஸ்பத்திரியில் ஒரு டாக்டர் இருந்தார். அவரிடத்தில் ஒரு ஏழையான பையன் வைத்தியம் கற்றுக்கொண்டிருந்தான். அவன் கெட் டிக்காரப் பையன். ஆகவே, அவனிடத்தில் டாக்டருக்கு அதிக அபிமா னம். ஆனால், அவனுக்கு கனவில் நடை என்ற வியாதியிருந்தது. இது டாக்டருக்குத் தெரியவந்தது. அன்று முதல் அவனையாமல் அவனைப் பரிசீலித்து வந்தார். ஒருநாள் அவர் ஒரு பூண்டு விஷபமாய்ப் பாடசாலை யில் பிரசங்கம் செய்தார். பிறகு, எல்லாரையும் அந்தப் பூண்டை மறு நாள் சரிவரப் பரிசீலனை செய்து கொண்டுவரும்படிச் சொன்னார். எல்லா ரும் அவ்விதமே பரிசீலித்துக் கொண்டுவருவதாக ஒப்புக்கொண்டார் கள். அன்றிரவு சாப்பாடான பிறகு எல்லோரும் நித்திரை செய்ய அவ ரவர்களிடத்துக்குச் சென்றார்கள். ஆனால், டாக்டர் அந்தப் பையன் தூங் கும் அறைக்குள் வந்தார். மாணுக்கன் நித்திரை செய்துகொண்டிருந் தான். டாக்டர் அவனருகில் உட்கார்ந்து பரிசீலிக்கத் தொடங்கினார். திடீ ரென்று படுத்துறங்கினவன் எழுந்திருந்தான். அவன் உறக்கம் விட்டு எழுந்திருந்தவனல்ல. கனவில் நடையின் உபாதியால் எழுந்திருந்தவன். என்ன செய்கிறான் என்று டாக்டர் பார்த்தார். மாணுக்கன் தன் சட் டையை பெடுத்துப் போட்டுக்கொண்டு கதவைத் திறந்து மெதுவாகத் தன் விட்டைக் கடந்து இரவு 12-மணி வேளையில் வெளியில் புறப்பட்டான். தூரகின்று எங்கு போகிறாய் என்று டாக்டர் கேட்டார். தோட்டத்திற்கு என்று சரியாய்ப் பதிலளித்தான். இன்னார் கேட்டார் இன்னபதில் சொன் னோம் என்னும் நினைவு அவனுக்குக் கிடையாது. போகும் வழியில் வண்டி

களுக்கு ஒதுங்கிக் கொடுத்துத் தைம் தூரம் சென்று எந்தப் பூண்டைப் பற்றி உபாத்தியாயர் வகுப்பில் சென்னாரோ அதைப் பிடுங்கித் தன் பையில் போட்டுக்கொண்டு கொஞ்சமும் வழி பிசகாமல் விடுவந்த சேர்ந் தான். பிறகு, கதவை மூடித் தன்னறையில் புகுந்து படுக்கையைத் தூக்கி அதன் கீழ் பூண்டைச் சரியாய் வைத்துவிட்டுப் படுத்துக்கொண்டான். இதையெல்லாம் அந்த டாக்டர் பார்த்துப் பரிசீலித்துவிட்டு அந்த மாணுக்கன் மறுபடியும் தூங்கின பிறகு தானும் அங்கேயே சமீபத்தில் படுக்கையைப் போட்டுக்கொண்டு தூங்கினார். பொழுது விடிந்ததும் அவர் கள் தனித்தனியே எழுந்தார்கள். பின்பு, டாக்டர் மாணுக்கனைப் பார்த்து இரவில் என்ன செய்தாய் என்று கேட்க அவனுக்கு ஒன்றும் ஞாபக மில்லை. அப்புறம் அவன் செய்த ஒவ்வொன்றையும் சொல்லிப் பூண்டை தலையணையப் புரட்டி எடுத்துக் காட்டினார். அப்பொழுது அவனுக்குத் தான் அவஸ்தைப்படும் வியாதி இன்னதென்று தெரியவந்தது.

இந்தக் கனவில் நடை என்ற வியாதியால் வருந்தும் ஸ்திரீயையோ புருஷனையோ அதட்டி மிரட்டி சரியான ஸ்திதிக்குக் கொண்டுவர ஒரு பொழுதும் முயலக்கூடாது. அப்படிச் செய்தால் அவன் மாண்டான். ஆகையால், வெகு ஜாக்கிரதையாய் அவனை அல்லது அவனைக் காக்கவேண் டும். ஆனால், எப்படி இடைவிடாமல் காக்கமுடியும்? இதற்கு ஒரு சிகித்தனை இருக்கிறது. அதாவது, ஸ்திரீகளாகட்டும் புருஷர்களாகட்டும் பகற்காலங் களில் துன்மார்க்க எண்ணங்களை நினைக்கக்கூடாது. ஸ்திரீ கடவுளோத் தியானித்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும். பொய் பேசுதல், திருப்தல், வஞ்ச கம் செய்தல் முதலிய எண்ணங்களை மனதின்னு விசக்கவேண்டும். வாக்கு மனம் காயம் முதலியவைகள் சுத்தமாயிருத்தல் அவசியம். நல்ல ஸகவாஸத்தில் பழகி தெய்வபக்தி யுடையவர்களாயிருந்தால் காலக்கிர மேன அந்த வியாதி போய்விடும்.

ராவ்சாஹேப் ப. சம்பந்த முதலியார் இயற்றிய "பேயல்ல பெண் மணியே" என்னும் நாடகத்தில் அதன் கதா நாயகியான பங்கஜம் இந்த மாதிரியான கனவில் நடையால் அவஸ்தைப் பட்டாள். இரவில் உறக்கத் தில் எழுந்திருந்து வெளியில் உலாவுவாள். ஜனங்கள் அவளைப் பேயென்று எண்ணி அப்பேயை அகற்ற எவ்வளவோ திரௌபதை யம்மனை வேண்டிக் கொண்டார்கள். தன் காதலனைப்பற்றி நினைத்துக்கொண்டு தன்னை விவா கஞ் செய்துகொள்ளவேண்டுமே என்ற வக்கத்தோடு ஓரிரவு தூக்கத்தில் நடக்கலானாள். அப்படிச் செல்லும்போது அயலான் அறையில் புகுந்தாள். தெரிந்து புகவில்லை. அவஸ்தையால் புகுந்தாள். இப்படிச் சென்றதால் காதலன் இவள்மீது அபாண்டமாக நினைக்க நேர்ந்தது. அப்பொழுதும் அவள் தன் காதலனைப்பற்றி பிதற்றுவதைக் கண்ட நாயகன் அவள்மீது குற்றமில்லாதிருக்கக் கண்டு விவாகஞ் செய்துகொண்டான் என்று அந்த

நாடகம் கூறும். ஆகவே, இந்த வியாதியால் மனஸ்தாபமும் அபாண்டமான பழியும் பிராண நஷ்டமும் ஏற்படும். இப்படிப்பட்ட வியாதியும் பகவான் ஜனங்களுக்கு உண்டாகும்படியாகச் செய்திருக்கிறார். இதையும் அவருக்கு திருவுளச் சம்மதம் போலும்.

PART III.

KNOWLEDGE ON AGRICULTURE, etc.

BY Mr. G. RAJAGOPAL,

Late Editor, "South Indian Agriculture."

விவஸாய ஞானம்.

க ரு ம் பு.

நமது இராஜதானியில் கரும்பு விளைவிக்கக்கூடிய நிலங்கள் ஏராளமாயிருந்தபோதிலும், கரும்பை விளைவிக்கும் அனுபோகம் சில இடங்களில் மாதிரி. இருப்பதால், கரும்பு விஸ்தாரமாய் விளைவிப்பதில்லை. அவ்வாறு விளைவிக்காவிட்டாலும் சர்க்கரை சாப்பிடுவது நாளாவட்டத்தில் அதிகப் பட்டே வருகிறபடியாலும், நாம் பலவிஷயங்களில் கிருத்தியடைவது அவசியமாயிருப்பதாலும் நீராதாரமும் வடிகாலும் பொருந்திய இடங்களில்லாமல் கரும்பை விளைவிப்பது அவசியம். ஜெர்மனியார் பீட்ருட் என்னும் செகப்பு முள்ளாங்கிக் கிழங்கிலிருந்தும், ஜப்பானியர் வள்ளிக்கிழங்கிலிருந்தும், அமெரிக்கர் மலாம்பழத்திலிருந்தும் சர்க்கரை எடுக்க பிரயத்னாதிருப்பதுபோல நாமும் கரும்பை கிருத்திசெய்வதுடன் உள்நாட்டில் விளையும் தென்னை, பனை, ஈந்து, கூந்தல்பனை, தாளிப்பனை முதலியவைகளிலிருந்து ஏராளமாய்ச் சர்க்கரை எடுத்து வியாபாரத்தை கிருத்தி செய்ய வேண்டும். ஜப்பானியர் வள்ளிக்கிழங்கையும்; ஜர்மனியர் பீட்ருடையும் அமெரிக்கரின் மேபில் மாத்தையும் நமது சண்டமாகிய இந்தியா நாட்டில் அவைகள் வளரத் தகுந்த இடங்களில் வளர்த்தோமானால் பிரபஞ்சத்தில் சர்க்கரை கொடுக்கும் எல்லாவிற செடிகளும் இந்தியாவிலேயே இருக்கும். இவைகளுடன் வெல்லத்தைச் சுத்திசெய்யும் சாதனங்களையும் அனுசரிப்பது மேன்மை. அப்போதுதான் நாம் முன்னுக்குவரலாம்.

இதில் தெரிவித்த விஷயங்களை அவரவர்கள் கிறிது பரிசுஷ செய்த பின்பு ஏராளமாய் அனுசரிப்பது அவசியம். மண், ஜலம், காலம் முதலியன அங்கங்கே வேறுபட்டிருக்கிறபடியால் இராஜதானி முழுமைக்கும் ஒரே

சட்டத்தை ஏற்படுத்துவது யுத்தமன்று. எப்படியெனில் ஒரு ஏகராவுக்குப் போடவேண்டிய கரும்புக்காரை 10,000 முதல் 35,000 வரையில் அங்கங்கே வேறுபட்டிருக்கிறது. விதையைத் தெரிந்தெடுத்தும், நிலத்தை தகுந்தபடி செப்பனிட்டும் 5,000 கர்ணையை நட்போமானால் ஒன்றும் பழுது போகாமல் முளைத்துவிடும். தகுந்த எருவும் நீர்ப்பாய்ச்சலும் களை யெடுப்பும் அனுசரிக்கப்பட்டால் நிலமுழுவதும் இக்கரும்பு படர்ந்துவரும். ஆகையால் இப்பத்திரிகையில் குறிக்கப்பட்ட விஷயங்களைப் பரிசுஷித்து அவரவர்கள் நிலைமைக்குத் தகுந்தவாறு அனுசரிப்பது அவசியம். பல சந்தர்ப்பங்களில் இப்பத்திரிகையில் குறித்திருக்கும் சாதனங்கள் தகுந்தபடி பரிசுஷ யாகாதிருந்தபோதிலும், கரும்பு சாகுபடி சம்பந்தமாய்த் தமிழ்பாஷையில் கிரந்தம் இல்லாததினால் அவ்வாறு சுவாவது குடித்தனக்காரருக்கு இது பிரயோஜப்படுமென்று நம்பி பிரசுரிக்கத் துணிந்தனம். நாளாவட்டத்தில் புதிதாக கண்டுபிடிக்கப்படும் அம்சங்கள் அவ்வப்போது சேர்க்கப்படும்.

இதுவிஷயமாய் உதவிசெய்ய கரும்பைப்பற்றிய புஸ்தகத்தை விவசாய விளக்கமென்னும் சாஸ்திரத்தை எழுதுவதற்கு முன் எழுதியிருந்தும், குடித்தனக்காரருக்கு விவசாய கிருத்தி விஷயமாய் இன்னமும் ஊக்கம் பிறக்கவில்லையென்று தெரிந்து அதை வெளிப்படுத்தாமல் இருந்துவிட்டோம். கிரமப்பட்டு எழுதிவைத்த விஷயங்கள் சிலருக்காவது உபயோகப் பட்டமென்று இப்போது அதை வெளிப்படுத்தத் துணிந்தனம்.

I. கரும்பின் ஜாதி குணங்கள்.

போது.

கரும்பு:—கரும்பு புல் சாதியில் சேர்ந்தது. இது மூங்கில்போல கிருப்பதால் இதற்குக் கருப்பங்கோலென்றும், கருப்பங்கழி யென்றும், பெயர்கள் வழங்குகின்றன. ஒவ்வொரு செடியின் இரசத்திலும் சர்க்கரை இருந்தாலும் அதன் அளவு வெவ்வேறு செடிகளில் வேறுபட்டிருக்கிறபடியால், எதுபட்ட கஷ்டத்திற்குத் தக்கபடி பயன் தரத்தக்கதோ அதுவே சர்க்கரைக்கென்று பயிரிடப்படுகின்றது. உஷ்ண சீதோஷ்ண பிராந்தியங்களில் கரும்பு, தென்னை, பனை, ஈச்சு, கூந்தல்பனை முதலியனவும், கடுங்குளிர் நாடுகளில் பீட்ருட் என்னும் கிழங்கும், மேபில் என்னும் மாமும், ஒரு வகைச் சோளமும் சர்க்கரைக்கென்று பயிரிடப்படுகின்றன. இவைகளில் லாபகரமாயும் உயர்ந்ததினசாயும் சர்க்கரை கொடுக்கக்கூடியது கரும்பே யாகையால் அதற்கு சர்க்கரை ராஜன் என்னும் பெயர் கொடுக்கலாம்.

இந்நாட்டில் வெல்லம் சாப்பிடுவது அதிகம். அடுப்புக்கு விறகு உதவுவதுபோல் இது தேகத்தில் குடு உண்டாக்க உதவுகிறது. நாம் சாப்பிடும் மாவுபதார்த்தங்கள் சர்க்கரையாக மாறின பின்புதான் இரத்தத்தில் சேர்ந்து

தேகத்திற்கு உதவுகின்றன. சர்க்கரை பசியைத் தணிக்கிறதென்பது இளைத்து வரும் பிரயாணிகளுக்குப் பானகம் கொடுப்பதால் விளங்கும். வயிறு ஒட்டியிருக்கும் கூலியாட்களும் எருதுகளும் ஆலையாடும் மாதங்களில் பருத்துக்கொழுப்பது சர்க்கரையின் குணத்தைத் தெரிவிக்கிறது.

அநாதியாகிய வேதங்களும், அகற்குச் சம்மந்தப்பட்ட புராணங்களும், கரும்பைப்பற்றிச் சொல்லியிருப்பதுடன் அது மண்மதனுடனுடைய வில் லென்று கூறியிருப்பதையும் பார்த்து, இதர தேசத்துப்பழைய புல்தகங் களில் இதைக் குறிக்காமல் இருப்பதையும் பார்த்தால், இந்தியாவிலிருந்தே கரும்பு மற்றத் தேசங்களுக்குப் பரவியிருக்கவேண்டுமென்று வெள்ளைக் காடர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஐரோப்பிய புராதன கிரந்தங்களில் கற் கண்டை இந்திய உப்பென்றும், வெல்லப்பாகை மூங்கில் தேனென்றும், தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஸெனீகா (Seneca) என்பவர் இத்தேன் இந்தியா வில் விளையும் ஒருவித நாணலிருந்து உண்டானதென்று சொல்லி இருக்கிறார். கரும்பு இந்தியாவிலிருந்து அரேபியாவுக்குப் போய் அங்கிருந்து ஈஜிப்டு நாடு சேர்ந்ததாம். கிறிஸ்து பிறந்த 1500 வருஷங்களுக்கு முன் விரியா நாடு சேர்ந்ததாம். அப்போது போர்த்துகல் தேச ராஜாக்களில் ஒருவர் மெடீரா (Madeira) முதலிய தீவுகளில் கரும்பைப் பயிரிடும்படி செய்தார். பிறகு அவ்விடங்களிலிருந்து ஐரோப்பாவுக்கு வேண்டிய சர்க் கரையை இறக்குமதி செய்துவந்தார்கள். பின்பு இது ஸ்பெயின் தேசம் போய் 16-வது நூற்றாண்டில் தென் அமெரிக்காக் கண்டத்தில் ப்ரேஜில் நாடு சேர்ந்தது. அங்கிருந்து வட அமெரிக்காவுக்குப் போனதாகத் தெரிய வருகிறது. கற்கண்டுக்குப் பேரெடுத்த சீனதேசத்தில் சுமார் 3,000 வரு ஷங்களுக்கு முன் கரும்பு இருந்ததாக சாக்ஷிகளில்லை.

COMMERCE AND INDUSTRY.

BY MR. M. A. NELLIAPPA MUDALIAR.

வர்த்தகமும் கைத்தொழிலும்.

வர்த்தகமும் தற்காலமும்.

வர்த்தகம் செய்யப்பிரியமில்லாதவர் எவரேனுமுண்டா? இல்லை யென்றே சொல்லவேண்டும் ஏனென்றால் சுயேச்சையாக இருக்கலாமென்பது தான் காரணம். இவ்வுலகில் பிறக்கின்ற ஒவ்வொரு மானிடரும், ஏதாவது ஒரு காரியத்தைச் சாதித்தவிடலாமென்பதே அவர் துணிவு. இப்படி நினைக்கிறார்களே யொழிய அவ்விதம் நடப்பது தானில்லை. கடைசியாக மனம்போல் போவதுதான் தீர்மானமாகிறது. இதனால் அவர்களடை

யும் பலன் ஒன்றுமில்லை. கடவுள் மனிதர்களுக்குப் பகுத்தறிவைக் கொடுத்திருக்கிறார். இன்னும் சல்வி அறிவால் அபிவிருத்தி செய்து மேலான தன்மையை யடையலாம். கல்வி யறிவாலும், நல்லொழுக்கத்தாலும் நல்லோருடன் பழகுவதாலும் உண்டாகிற மேன்மையை ஓரளவிட்டுச் சொல்ல முடியாது. வர்த்தகத்தை அநேகர், கேவலமாயெண்ணி அலக்ஷியஞ்செய்கிறார்கள். இவ்வுலகில் வர்த்தகத்தால் விருத்தியானவர்கள் கோடானுகோடியே. இப்படிப் பொதுவாய்க் கூறிவிட்டதாக நினைக்காதீர்கள். இதற்கு ஒரு உதாரணம் கூறுவாம். 'கடைக்காரர்கள்,' 'வர்த்தகர்கள்' என்று அலக்ஷியமாய்ச் சொல்லப்பட்ட ஆங்கிலேயர்கள் விடாமுயற்சியாலும் வியாபார விர்த்தியாலும் நம்பரத நாடாகிய இந்தியாவை ஆட்சிபுரிகிறார்கள். இன்னும், உலகத்திலுள்ள எல்லா தேசங்களிலும், அவரவர்களுக்கு வேண்டிய பொருள்களை வெகு சொற்பமான விலைக்கு கிட்டுப்படி விற்பனைசெய்து, அந்த வர்த்தக யுக்தியினால் ஒவ்வொருவரையும் தங்கள் வசப்படுத்தியிருக்கிற ஜெர்மானியர்களின் சாமர்த்தியத்தை என்னென்று சொல்லலாம். நம் நாட்டில் ஜெர்மானியிலிருந்து வருபவைகள் வேலை உறுதிப்பாடில்லாமலும், சொற்ப விலையாயிருந்து வந்ததாலும், மிகக்குறைவாகவே எண்ணப்பட்டு வந்தன. இப்பொழுது நடக்கும் யுத்தத்தால், ஜெர்மானியருடைய வியாபாரம் எத்தன்மையுள்ளது என்பது நன்கு விளங்குகிறது.

இந்தியாவிலும் நம்மவர்கள் வியாபாரம் செய்யாமலில்லை. அநேகர் அபிவிருத்தி யடைந்திருக்கிறார்கள். சிலர் தம்முன்னோர் போனவழியையே பின்பற்றிச் செய்து வருகிறார்கள். வியாபாரம் இன்னது தானென்று எவரேனும் அறிந்து செய்கிறார்களா வென்பதுதான் கேள்வி. இவ்வுலகில் நம் நாட்டாரைப்போல் வர்த்தகத்தில் பின்வாங்கியவர் எவருமில்லை. எந்த விஷயத்திற்கும் மனம் தான்காரணம். எவரொருவர் மனதை தன் வசப்படுத்துகிறார்களோ அவர்களுக்கு சர்வசித்தியு முண்டாகிறது. ஒருவர் ஒரு தொழிலை யாரம்பித்தால், அதில் நன்றாய்ப் பாடுபடவேண்டும். முதலில் மிகவும் கஷ்டமாகவே யிருக்கும். மனத்தளர்வின்றி விடாமுயற்சி செய்ய வேண்டும் அவரவர் செய்யுந்தொழிலை உன்னத பதவிக்குக் கொண்டுவர வேலை செய்யவேண்டும். வியாபாரமென்பது கடைவைத்துப் பண்ட மாற்றல்செய்வது தானா? அப்படியல்ல. இவ்வுலகில் நடைபெறுவனவெல்லாம் வியாபாரம்தான். பிறப்பதும் இறப்பதும் ஒரு தொழிலாய் ஒப்புக்கொள்வோமாயின், மற்றதை வியாபாரமென்று சொல்லலாகாது.

2. யார் வர்த்தகம் செய்யவேண்டும்?

நமது நாட்டில் கல்வி கற்பதெல்லாம் உத்தியோகத்தை விரும்பியே யன்றி வேறல்ல. இவ்வித கோக்க முடையோரா யிருந்தால் வர்த்தகத் தால் எங்ஙனம் செல்வ வந்தர்களாக முடியும்? விசேஷக்கல்வி பறியில்லாத வர்கள்தான் வியாபாரிகளா யிருக்கிறார்களென்பது நன்றாய் விளங்குகிறது.

ஏனைய நாட்டிலோ கல்வி கற்றவர்கள் தான் வணிகத்தொழில் செய்து வருகிறார்கள். ஜாதித்தொழில் பிரபுத்துள்ள இக்காலத்தில் எவர்தான் வர்த்தகம் செய்யக்கூடாது. மனுவின்காலத்தில் ஏற்பட்டதாகச் சொல்லும் ஜாதி வகுப்பில் வர்த்தகர்களாகிய வைசியர்கள் ஒரு தனி ஜாதியாராக வேற்படுத்தப்பட்டிருந்தார்கள். இப்பொழுது இன்னவர்தான் செய்யலாம் என்று கிடையாது. கல்வி கற்ற நபுணர்கள் வர்த்தகத்தில் உழைப்பார்களாயின் அதுவே இந்தியாவின் மேன்மைக்கு ஓர் அரிசுயமாகும். கற்றவர் செய்யும் தொழிலுக்கும் கல்லாதார் புரியும் தொழிலுக்குமுள்ள வித்தியாசம் எல்லையற்றிருக்கும்.

3. எப்படி வர்த்தகம் செய்கிறது ?

வர்த்தகம் செய்கிறதற்குப் பழக்கமேண்டும். அதற்கு வியாபாரிகளிடத்தில் பழகியிருத்தல் நன்று. வர்த்தகத்தொழிலை அறிந்து கொள்வதற்குப் பாடசாலை கிடையாது. அனுபவமே (Practical experience) மேலானது. வர்த்தக விர்த்திக்காக ஏற்பட்ட பத்திரிகைகளையும், வர்த்தகத்தால் விர்த்தியானவர்களின் சரித்திரங்களையும் படிப்பதால், மனோவிசாலம், யுக்தி, சாமர்த்தியம், முதலியன உண்டாகும். கற்றுத் தேர்ந்த தொழிலாளிகளைவிட அதிக அனுபவமுள்ளவர்களை விற்பன்னர்களாக யிருக்கிறார்கள்.

PART IV.

HINDU LAW.

ஹிந்து லா.

Maintenance—ஜீவனம்சம்.

கேழ்வி.—உயில்களைப்பற்றிய விஷயங்களை நன்றாக அறிந்துகொண்டோம். இனி ஜீவனம்சம் என்ற விஷயத்தைப்பற்றிச் சொல்லக்கேட்டுக் கொள்ளுகிறோம்.

ஜலாபி.—அப்படியே செய்வோம். ஜீவனம்சம்என்பது என்ன? அது கொடுக்கும் பொறுப்பு யாரைச்சேர்ந்தது? அது எப்பேர்ப்பட்ட நிலைமையில் கொடுக்கவேண்டும் என்பது எல்லாம் உங்களுக்கு விபரமாகத் தெரியுமா?

கே.—எங்களில் சிலருக்கு ஓர் விஷயங்கள் தெரியும். சிலருக்குத் தெரிய மாட்டாது. ஓர் விஷயங்களை அறிந்தவர்கள்கூட தங்க்கிடமிருந்து

பூர்ணமாக அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறார்கள். ஆகையால் ஜீவனம்சம் என்பது என்னவென்பதிலிருந்தே ஆரம்பித்து விபரமாகச் சொல்லக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம்.

ஜ.—அப்படியானால் சொல்லுகிறேன், கவனமாகக் கேளுங்கள். ஜீவனம்சம் என்பது, பொதுக் குடும்பத்தில் சாஸ்திரபடிபாகம் கிடைக்காதவர்களாக யிருக்கிறவர்களுக்கு, போஜனம், வஸ்திரம், கலியாணம், சடங்கு முதலியதுகள் சரிவர நடக்கவேண்டியதற்காக கிடைக்கவேண்டிய பொருள் உதவிதான்.

கே.—பொதுவாக ஒரு குடும்பத்திலுள்ளவர்களைக் காப்பாற்றும் பொறுப்பு யாரைச்சேர்ந்தது. அந்தப் பொறுப்பு எதுவரை யிருக்கும்.

ஜ.—குடும்பம் அவிபத்த நிலைமையிலிருக்கும்பொழுது குடும்பத் தலைவனானவன் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த ஆண் பெண் முதலிய எல்லோரையும் குடும்பச் சொத்திலிருந்து ஸம்ரக்ஷிக்கவும், அப்போதைக்கப் போது குடும்பத்தில் நடக்கவேண்டிய விவாகாதி சுபசோபனங்களையும் பல வைதிகச் சடங்குகளையும் நடத்திவரவும் கடமைப்பட்டவனாக யிருக்கிறான்.

கே.—இப்படி குடும்பத் தலைவனுக்குக் கடமை ஏற்பட்டதற்குக் காரணம் என்ன?

ஜ.—ஆண் ஸந்ததியின்றி அவிபத்த நிலைமையிலேயே இறந்துபோகும் பாகஸ்தனுடைய பங்கு பாத்தியமானது அவனுக்குப்பின் மற்றப் பங்காளிகளை ஸர்வைவர்ஷிப் என்னும் பாத்தியப்படி யடைகிறபடியால், அவ்விதம் அடைகிறவர்கள் இறந்தவனுடைய விதவையையும் விவாகமாகாத பெண்களையும் ஸம்ரக்ஷினை செய்யக் கடமைப்பட்டவர்களாக இருக்கிறார்கள். (இ. லா. ரி. 17-பம் 198.)

அல்லாமலும் அந்தப் பெண்களுடைய விவாகாதி சுபசோபனங்கள் யாவும் அப்பங்காளிகளாலேயே நடத்தப்படவேண்டும். இ. லா. ரி. 22-மது 512.

கே.—அப்பேர்ப்பட்ட பெண்களுக்கு கல்யாணத்தை நடத்திக் கொடுத்து விடுவதோடு ஸர்வைவர்ஷிப் பாத்தியப்படி சொத்தை அடைகிறவர்கள் பொறுப்பு நீங்கிவிடுமா அல்லது அப்பெண்களுக்கு மென்மேலும் சிலவழித்துக்கொண்டே யிருக்கவேண்டுமா?

ஜ.—அவர்கள் கல்யாணச் செலவுமின்றி கிரகப்பிரவேசம் சாந்திமுகூர்த்தம் முதலானவைகளும் குடும்ப சொத்திலிருந்து செய்யப்படவேண்டும். இ. லா. ரி. 26-மது 497. பிராம்மணர்களுக்குள்ளும் ப்ரரௌடையாவதற்கு முன்னமேயே விவாகம் செய்துவிடுகிற மற்ற ஜாதியர்களுக்கும்

குள்ளும் சாந்திமுகூர்த்தத்துக்குப் பிறகு பெண்களுடைய சம்
ரக்ஷணை அவர்களுடைய புருஷனையும் புருஷன் குடும்பத்தாரையுமே
சேர்ந்து விடுகிறது. இ. லா. ரி. 28 கல் 279. இ. லா. ரி. 23 பம் 291.
கே.—மேற்சொன்னபடி விதவைகளுக்கும் அவர்களுடைய பெண்குழந்தை
களுக்கும் ஜீவனம்சம் கொடுக்கவேண்டியது தவிர வேறு யார்யாருக்கு
ஜீவனம்சம் கொடுக்கவேண்டும்?

ஜ.—குடும்பத்திலுள்ள குஷ்டரோகி, பிறவிக்குருதி, செவிடு, பைத்தியம்,
மொண்டி, முடம், சப்பாணி, நயுஸ்கர், ஊமை முதலானவர்களுக்கும்
ஜீவனம்சம் கொடுக்கவேண்டும்.

கே.—இப்பேர்ப்பட்டவர்களுக்குக் கலிபாணமாயிருந்தால் அவர்களுக்கு
தாயபாத்தியமுண்டா. அல்லது ஜீவனம்சம்தானா?

ஜ.—இப்பேர்ப்பட்டவர்களுடைய பெண்காதிக்கு தாயபாத்தியம்
கிடைக்கமாட்டாது. ஜீவனம்சம்தான் கிடைக்கும். அவைகளையும் ஷெ
யார்களுடைய பர்த்தாவுக்கு ஜீவனம்சம் கொடுக்கக் கடமைப்பட்ட
கள் கொடுப்பார்கள். இவர்களுக்கு தத்தபிள்ளைகளிருந்தாலும் அவர்
களுக்கும் ஜீவனம்சம் ஷெயார்களை கொடுப்பார்கள். இ. லா. ரி.
8. மது 325.

கே.—சாதாரணமான குடும்பங்களில் ஜீவனம்ச பாதத்தியதை இப்படி
யாகில் பாகார்கமில்லாத ஜமீன் முதலியவற்றில் ஜீவனம்சப் பாதத்
தியதை எப்படி?

ஜ.—பாகார்த்தமில்லாத ஜமீன் முதலிய சொத்துக்கள் குடும்பத்தில்
முத்தவனாக யிருக்கிறவனுக்கே சேர்ந்ததாகயிருந்தாலும் அவனுடைய
தாயாதிகளான மற்றக் குடும்பஸ்தர்களும் அவர்களின் பெண்பிள்ளை
களும் அந்த சொத்திலிருந்து ஜீவனம்சம் பெறத்தக்கவர்களாக யிருக்
கிறார்கள் (7-மூ-இ-அ. 18; 9 மூ-இ-அ. 66; 12 மூ-இ-அ. 203.)

கே.—விதவைகள் சம்மந்தப்பட்டமட்டில் ஜீவனம்சத்தைப்பற்றி விபர
மாகச் சொல்லவேண்டும்.

ஜ.—பொதுக் குடும்பத்தில் ஒருவன் பிறந்தால் அவன் பெண்காதி
மைனராயிருந்தாலும், பெரியவளாயிருந்தாலும் அவளுக்கு குடும்பத்
தலைவன் ஜீவனம்சம் கொடுக்கவேண்டும்.

கே.—ஜீவனம்சம் பெற்றுக்கொண்ட விதவை குடும்பத்துடனேயே
யிருந்து காலசூதபம் செய்யவேண்டுமா? அல்லது பிரத்தியேகமாக
குடியிருக்கலாமா?

ஜ.—ஜீவனம்சம் பெற்றுக்கொண்ட விதவை தனியாகவும் இருக்கலாம்.
(12. கல். லா. ரி. 238; 5 மது. ஹை. கோ. ரி. 150; இ. லா. ரி. 3.
பம் 372; இ. லா. ரி. 6 மது 85; இ. லா. ரி. 14. பம் 490.)

PART V. CO-OPERATION.

கட்டுறவு.

By Mr. O. M. VENKATANATHA AIYANGAR.

LOANS IN THE CO-OPERATIVE CREDIT SOCIETIES.

ஐக்கிய நாணயச் சங்கங்களில் கடன்கள்.

ஐக்கிய நாணயச் சங்கங்களில் சேரப்பட்ட ஒவ்வொருவனும் தனக்கு
வேண்டிய பண உதவியை அடைவான் என்பதில் தடையில்லை. சாதாரண
மாக நாணயச் சங்கத்தில் சேர்ந்தவர்கள் ஐக்கிய பத்தியத்தின் தத்வம் அறி
ந்து நடப்பதில்லை என்பது ஒருவாறு ஊக்கவேண்டியதிருக்கிறது. ஒருவன்
ஒரு சங்கத்தில் கடன் பெறுகிறதாக இருந்தால் முதலில், கடன் வாங்குகிற
வனும் கடன் கொடுப்பாரும் ஆக இருவரும் சற்று ஆழ்ந்து ஆலோசிக்க
வேண்டும். இரண்டாவது, கடனுக்கு பொருப்பு என்னவென்று ஆராய
வேண்டும். மூன்றாவது, கடனை, திருப்பி கொடுக்கவேண்டிய வழியை
ஸ்திரப்படுத்த வேண்டும். நான்காவது, கடன் பெற்றால் அதை துவீனி
யோகம் செய்யாமல் கொண்டகாரியத்திற்கே செலவிடவேண்டும். ஐந்தா
வது, அப்படி கடன் கொடுத்த பஞ்சாயத்துதாரர்கள் கடன் பெற்ற மெம்
பரின் பேரில் கவனம் வைத்து வாங்கின காரியத்திற்காக உபயோகப்படுத்தி
அதன் காரியம் சாதகமாயிற்று என்று ஆராய்ந்து சற்று கவனிக்கவேண்
டும். ஆகிய இந்த 5 விஷயங்களை கவனித்தால் தான் கடன் பெறுகிற
மெம்பரும் கடன் கொடுக்கப்பட்ட பஞ்சாயத்தாரும் கூட்டுறவின் தாத்
பரியத்தை உணர்ந்தவர்களாவார்கள். இல்லாவிடின் மற்றவர்களிடத்தில்
கடன் பெற்று காரிய சாதகமின்றி கடன்காரருக்கு இறையாக வேண்டு
மென்பதில் தடையில்லை.

இது விஷயமாய் சற்று விவரமாய் கவனிப்போம். முதல் முதல்
சொல்லப்பட்ட கடன் வாங்குபவனும் கடன் கொடுப்பவனும் யோசிக்க
வேண்டியதாவது, கடன் வாங்குவதற்கு முக்கியமாய் “காரணம் அல்லது
நிமித்தம்” வேண்டும். ஐக்கிய நாணயச் சங்கங்களில் எளிதில் கடன் கிடைப்
பது தன் இஷ்டப்படி செலவு செய்வதற்கல்ல முக்கியமாய் கடன் வாங்க
“நிமித்தியம்” அல்லது காரணத்தை யோசிப்பதனால், வாங்கிய கடன்
துகையை வீணில் உபயோகப்படுத்த வழி உண்டாகாது. தவிரவும் கடன்
வாங்குகிற காரணம் சரியா? என்று யோசிக்கும்பொழுது வாங்குகிறவனுக்கு
சரி என்றேதோன்றும். அப்படி ஒருவனுக்கு சரி என்று தோன்றும்விஷயத்
திற்கெல்லாம் கடன் கொடுப்பதாக இருந்தால் எவ்வளவு ஏராளமான பணம்
இருந்தாலும் நாணயச் சங்கத்தால் கொடுத்துமுடியாது. அதற்கு என்ன செய்ய
வேண்டுமென்றால் கோரிய கடனால் பலன் என்ன கிடைக்கும் என்று

யோசித்துக்கடனை கொடுக்கவேண்டும். கடன் கொடுப்பதும் வாங்குவதும் Productive Purpose) விருத்திகரமான காரியத்திற்காக இருக்கவேண்டும். எல்லாம் விருத்திகரந்தான், உலகத்தில் கொடுப்போவது ஒன்றுமில்லை என்று வாதிக்கும்படியான விஷயமல்ல இது. உதாரணமாக ஒருவன் கல்லி பாணம் செய்வதற்காக கடன் பெறுகிறதாகவும், மற்றொருவன் உழுது பயிர் செய்வதற்காக கடன் பெறுவதாகவும் வைத்துக்கொள்வோம். இந்த இரண்டு விஷயங்களும் யோசிக்குமளவில் முக்கியமான விஷயங்களாக ஏற்படுமே யல்லதுவேயில்லை. இப்பொழுது கூட்டுறவு தொழில் விஷயத்தில் ஆராய்ந்து யோசிக்குமளவில், கல்லிபாணத்தைக்காட்டிலும் உழுதுபயிர் செய்ய மாடு வாங்கும் காரணம் மிக முக்கியமாகும். அதாவது மாடுவாங்குவதால் உழுது பயிர் செய்து கடனை அடைக்கவும் அதன் நிமித்தமாக ஜீவனம் செய்யவும் வழி ஏற்படுகிறது. ஆனால் கல்லிபாணம் செய்து கொள்வதில் அதிக பலன் உண்டாகும் என்பதற்கு சகுணமான வாதங்களைச் சொல்லலாம். ஆனால் கல்லிபாணத்திற்கு கடன்வாங்குவது பொருள் விருத்தியாகி அதனால் பலன் அடையக்கூடிய விஷயமாககூட்டுறவினர்கள் கருதலாகாது என்று சொல்ல நான் துணியவேன். அதற்குப் போதுமான காரணங்களுக்கும் எடுத்துச்சொல்லலாம். சொல்லுமிடத்து இடம் அதிகம் கொள்ளுமாதலால் இம்மட்டில் நிறுத்துவதே உசிதமாகும். ஆகையால் கடன் வாங்குகிறவரும் கடன் கொடுப்போரும் இருவரும் கடனுக்கு நிமித்தத்தை யோசிக்கவேண்டும். தவிரவும் பணத்திற்குத்தட்டுதல் உண்டான இக்காலத்தில் மிகசெட்டாக இருக்கவேண்டும்.

இரண்டாவது விஷயமாகிய பொறுப்பை யோசிக்கவேண்டும். பொறுப்பு இல்லாமல் யாரும் கடன் கொடுக்கமாட்டார்கள் என்பது திண்ணம். இதில் நிலம் அல்லது வீடு முதலிய ஸ்தாவர சொத்தின்மேல் கடன் கொடுத்தால் கடனுக்கு அழிவு ஒன்றும் யேற்படாதிதன்று நினைக்கலாம். அது சரிதான். ஆனால் கூட்டுறவின் உணர்ச்சிக்கும் நாயைத்திற்கும் இந்த விஷயம் அப்படியல்ல. ஆகையால் ஒரு ஐக்கிய நாணயச் சங்கத்தில் சேர்ந்தவர்களில் இருவர் அல்லது அதற்குமேற்பட்ட மெம்பர்களின் ஜாமீன்பேரில் தான் கடன் கொடுப்பது மிகுந்த உசிதமாகும். பெரிய துகையான கடன்கள் கொடுக்கும் காலங்களில் அசையாப்பொருள்களின்மேல் கொடுப்பது சரியான காரணமாகலாம். ஆனால் சிறு கடன்களாக பட்டுவாடாச் செய்யும் காலங்களில் நபர் ஜாமீன்பேரில் கொடுத்தால்தான் சுலபமாக வேலைகள் முடியும். அதாவது பெற்றுக்கொள்ளும் கடனை வசூல் செய்வதும் சுலபமாகும். இதன் விஷயமாக பின்னால் விரிவாகச் சொல்வோம். தன்னை கம்பும்படி நடவடிக்கை இல்லாத ஒருவனுக்கு ஒருவரும் ஜாமீனாக நிற்கமாட்டார்கள். அப்பேர்ப்பட்டவனுக்கு கடன் கொடுத்தாலும் திருப்பி வசூலிப்பது கஷ்டமாகும். நபர் ஜாமீன்பேரில் கடன் கொடுத்தால் ஜாமீன்தாருடைய தொந்தரவினாலோ அல்லது அவர்களுடைய நாணயத்தாலோ கடன் வசூ

லாகி விடுவதோடு கூட்டுறவின் தாத்திரியமும் நிறைவேறி விருத்தியடையும் என்பதில் தடையில்லை.

மூன்றாவது விஷயமாகிய கடனை திரும்பச் செலுத்தும் வழியை ஸ்திரப்படுத்தவேண்டும். அதாவது, ஜீவனோபாயத்துக்காக கடன் வாங்கி அந்தக் கடனைக்கொண்டு ஜீவனம் ஏற்படுத்திக்கொள்வனுக்கும் ஏதோ மற்று உற்பத்தி செய்யும் (Productive) விஷயத்திற்கு கடன் வாங்குகிறவனுக்கும்சற்று வித்தியாசமுண்டு. உதாரணமாக ஜீவனத்திற்கே வழியில்லாத ஒருவனுக்கு ஒரு சவல்ப முதலில் அதாவது 10 அல்லது 15 ரூபாயில் கடை வைத்து வியாபாரம் செய்யவோ அல்லது பயிர்த்தொழில் செய்பவனுக்கு வரப்பட்ட வரும்படியைக்கொண்டுகடனை திருப்பிக்கொடுக்க வழி இருக்கும் என்று சாதாரணமாக யோசித்து கடன் கொடுத்துவிடலாம். ஆனால், சுமார் 25 ரூபாய்க்குமேல் ஒருவனுக்கு கடன் கொடுப்பதாக இருந்தால் ஷேதுகையைத் திருப்பி கொடுக்கும் சக்தி இருந்தால்தான் கடன் கொடுக்கலாம் இல்லாவிடில் ஆழ்ந்து யோசிக்க வேண்டிய விஷயமாகும்.

நான்காவது விஷயம் மிக முக்கியமானது. பணம் வாங்கினவுடன் வாங்கினவேலைக்கு உபயோகப்படுத்தாமல் மற்றும் அவசரமான செலவுகளுக்கு உபயோகப்படுத்திவிடக்கூடும். எப்பொழுதுமே பணம் சோதனைக்கு உட்பட்ட விஷயம். இது விஷயபரிசுஷயாக நேரிடும். ஆகையால் இது விஷயத்தில் பஞ்சாயத்து தாரர்கள் கடன் கொடுத்தபிறகு நிரதாசுஷணியமாக கவனித்தால்தான் பிரயோசனப்படும். இல்லாவிட்டால் கஷ்டம் நேரிடும். வாங்கின கடன் எம்மட்டில் எந்த காரியத்திற்காக செலவழிந்ததோ அந்த காரியம் முடிந்தபிறகு ஏதும் பணம் மிகுதி இருந்தால் அதைஇந்த கடனுக்கே மறுபடி செலலுவைத்து விடவேண்டும். அப்பொழுதுதான் கூட்டுறவின் தாத்திரியம் பலித்ததாகண்ணலாம்.

ஐந்தாவது விஷயமாகிய கடன் வாங்கினவன் கடனைத் திருப்பி செலுத்துவதற்காக அவனை பஞ்சாயத்துதாரர்கள் கவையுடன் பாதுகாத்து அப்போதைக்கப்போது வரப்பட்ட லாபத்தை அவன் வேறுவிதமாக உபயோகப்படுத்திவிடாமல் கடனுக்கே செல்லாகி வரும் விதத்தை கவனிக்கவேண்டும். அப்போதைக்கப்போது அவனுக்கு புத்திமதிக்களைச் சொல்லி வரும்படியை அதிகப்படுத்தும்படியான முயற்சி செய்யவேண்டும். முதலில் சொன்ன நான்கு விஷயங்களையும் செமமையாக கவனிக்கும் பசுத்தில் ஐந்தாவது விஷயம் தானாகவே ஏற்படும்.

ஆகையால் ஐக்கிய நாணயச் சங்கத்தில் கடன் கொடுப்பது வாங்குவது விஷயங்களுக்கு தக்க காரணங்களும் யோசனைகளும் இருக்கவேண்டியது இன்றியமையாததாகும்.

PART VI.

EDUCATION.

BY Mr. K. P. SESHADRI AIYANGAR,
(Teacher, Muthiyalpet High School.)

கல்வி.

(244-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா இந்நாடுகளில் பெரிய கிரந்தங்கள் எழுதுவோர் உபாத்தியாயர்களே யாதலின் அவர்களுடைய கீர்த்திக்கு ஒருநாளும் குறைவில்லை.

மனிதனுட்ப் பிறந்த ஒவ்வொருவரும் இவ்வுலகத்தில் தன் ஜீவ்யதசையில் ஏராளமாகப் பணம் சேர்க்கவேண்டுமென்று ஆவல் கொண்டவராகவே யிருக்கிறார். பணமுள்ளவர்கள்தான் இக்காலத்தில் ஒரு மாதிரியாய் கௌரவத்தை யடைகிறார்கள். உபாத்திமைத்தொழிலை மேற்கொண்டவர்களுக்குச் சம்பளம் கொஞ்சம் என்று எண்ணுகிறார்கள். இது உண்மையே. இந்த விஷயத்தில் நமது வைஸ்ராய் டில்லியில் நடந்த கான்பரன்ஸில் உபாத்தியாயர்களின் சம்பளத்தைக் கொஞ்சம் உயர்த்தவேண்டும் என்று பேசியிருக்கிறார்.

உபாத்திமைத் தொழிலில் பிரவேசிக்கிறவர்களின் குணம் சீக்கிரத்தில் மாறிப்போகிறதென்று சிலர் சொல்லலாம். புத்தியற்ற பிள்ளைகளுடன் நாள் முழுவதும் உழைத்தும் என்னசொல்லிக் கொடுத்தாலும் தெரிந்துகொள்ளக்கூடாமை கண்டு கோபதாரிகளாய் விடுவார்களென்பதும், தாம் பள்ளிக்கூடத்தில் ஸ்வயாதிகாரம் செலுத்துவோராகையால் வெளியில் மற்றவர்களிடத்தில் சம்பாஷிக்கும்போது அலகூயத்துடனும் கர்வத்துடனும் நமக்கு மிஞ்சினவர்கள் இல்லையென்றும், வாக்காதுர்யத்திலும் போதனா முறையிலும் தனக்கு மிஞ்சினவர்கள் கிடையாது என்ற மனப்பால் குடித்து மமதை யுடனிருப்பார்களென்பதும் சிலர் கருத்து. உபாத்தியாயர் ஒருவருடனும் கலக்காமல் பள்ளிக்கூடம் உண்டுதானுண்டு என்றிருந்தால் அப்படிக்குணம் மாறிப்போகுந்தான். ஆனால் அவர்கள் மேல்மேலும் படித்துக்கொண்டும் தம்மினும் பெரியோர்களுடன் பழகிக்கொண்டும் இதர விஷயங்களில் கலந்து கொண்டும் இருந்து வருவார்களேயாகில் மேற்சொல்லிய கெடுதிகள் நேரிடாது.

உபாத்திமைத் தொழிலிலுள்ள சில அனுகூலங்கள்.

உபாத்யாயருக்குக் குறிப்பிட்ட காலப்படிதான் வேலை. அதாவது காலை 10-மணிக்கு வேலை ஆரம்பித்து மாலை 5-மணிக்கு வேலை முடிகிறது. இதன்கீழ் பகலில் ஒரு மணியேரம் அவகாசமிருக்கிறது. இந்த வேலை ஆரம்பிப்பதன் முன்பும் முடிந்த பின்பும் உபாத்யாயர் தன்னிஷ்டப்

படி காலத்தைக் கழிக்கலாம். மற்றவர்கள் சங்கதி அப்படியல்ல வர்த்தகர்கள், வக்கீல்கள் இவர்களுக்கு நாள்முழுவதும் வேலையில்லாமற்போனாலும் யாராவது வரக்கூடும் என்ற எண்ணத்தால் சதா கார்த்துக்கொண்டிருக்க வேண்டுமேயொழிய தமக்கு இஷ்டமான வேறு வேலையில் பிரவேசிக்கமுடியாது. இன்னும் சில சமயங்களில் இவர்களுக்கு அல்லும் பகலும் ஒய்வென்பதே கிடைப்பதில்லை. உபாத்யாயருக்கு மாத்திரம் செளகர்ய மதிகம். அவருக்கிருக்கும் அவகாசத்தைத் தம் தேகப்பயிற்சியிலும் மற்ற விஷயங்களிலும் கழித்துச் சுகமாயிருக்கலாம். ஆனால் தற்காலத்திய உபாத்யாயர்கள் பிள்ளைகளுக்கு "ப்ரைவேட்" சொல்லிக்கொடுத்துப் பணம் சம்பாதிக்க ஆசை கொள்கின்றனர். பிள்ளைகளை மந்தையாக வீட்டில் மடக்கி வைத்துக்கொண்டு பிள்ளை ஒன்றுக்கு இவ்வளவு என்று ஏற்படுத்திக்கொண்டு திரவியம் சம்பாதிப்பதில் கண்ணுடையவர்களாக விருக்கின்றனர். இது விஷயத்தில் அத்தொழிலிலுள்ளவர்களுக்குள் சண்டையும் ஆகேற்பங்களும், சமாதானங்களும் அதிகமாக ஏற்படுகின்றன. ஆகக்கூடி இந்தப் பிரைவேட் வைத்துக்கொள்வது எதற்காக? என்று கேள்வி பிறக்குமளவு உபாத்யாயர்களுக்கு சம்பளம் குறைவாயிருப்பதுதான் அதற்குக் காரணம். பட்டணங்களில் எல்லா வஸ்துக்களும் கிராக்கியென்பது யாவரும் அறிந்த விஷயம். முதல் முதலில் கவனிக்கப்படவேண்டிய விஷயம் வசிக்க இடம். அந்த இடத்திற்கு வாடகை அதிகம். தனக்குச் சம்பளம் வருவதில் மூன்றில் ஒருபாகம் வாடகைப் போய்விட்டால் அவன் மற்ற செலவிற்கு என்ன செய்வது? வேறு விதத்தில் பணம் சம்பாதிக்கவேண்டியவனாகிறான். அவனுக்கு வேறு வேலை ஒன்றும் தோன்றாததனால் பிள்ளைகளுக்கு வீட்டில் பாடம் சொல்லிக்கொடுக்க ஆரம்பித்து அதனால் வீட்டு வாடகைக்காவது பணம் சம்பாதித்துக் கொள்கிறான். கொஞ்சம் சமர்த்தர்கள் தங்கள் சம்பளத்தைப் பொருட்படுத்தாமலே பிரைவேட்டில் மாத்திரம் 50, 60 ரூபாயும் சம்பாதிக்கிறார்கள். உபாத்திமைத்தொழிலில் இதுவும் ஒரு பெரிய செளகரியம் என்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள்.

கணக்குத் தப்பாய்விட்டதே, பணம் குறைந்திருக்கிறதே, என்ன செய்வது, கணக்கெழுத்தாவிட்டோமா? மேலதிகாரிக்கு என்ன சொல்வது என்ற பணப்பொறுப்பு இந்தத் தொழிலில் கிடையாது. பரிதானம் வாங்குகிறது, முதலிய தப்புக் காரியங்களுக்கு இதில் இடம் கிடையாது. சில துரைத்தன உத்தியோகங்களில் சேவகம் செய்வதில் ஒருநாள் தள்ளுவது நித்தியகண்டம் பூரணயுக என்பதைப்போல் வெகு கஷ்டம் என்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். அவ்வளவு கண்டங்களும் கஷ்டங்களும் இந்த உத்தியோகத்தில் கொஞ்சமும் கிடையாது. உபாத்யாயர்கள் தமக்குத் தெரிந்ததைத் தம்மால் கூடியமட்டில் சொல்லுவிப்பதைத் தவிர ஒன்றும் பிசகுடைய அவசியமில்லை. சாவகாசம் அதிகமாயிருக்கிறபடியால் மேன்மேலும் படித்து ஞானபிரதிபதி செய்துகொள்ள இடமுண்டு. மற்ற வேலையி

விருப்பவர்களுக்குத் தங்கள் உத்யோகத்தைப்பற்றிய கவலையே மேலிட்டிருக்குமெய்யொழிய புதிய சங்கதிகளைப் பார்த்துத் தெரிந்துகொள்ள அவநாசியராக. அப்படிச்செய்ய உபாயவர்களுக்கு போதுமான அவகாசமிருப்பதுடன், படித்துக்கொண்டேயிருப்பது அவர் வேலைக்கு மிக்க அவசியமாகையால் ஞானபிரிவீர்த்தி யடைவதற்கு வழியுண்டு.

பிறருக்குச் சொல்லிக்கொடுப்பதால் நமக்குத் தெளிவுண்டாகும். நாம் படித்து அறிந்துகொள்வது சுலபம். அப்படியறிந்துகொண்டதை மற்றவர்கள் மனதில் பதியவைப்பது மிகவும் கஷ்டம். நாமே வாசித்துக்கொண்டு போகும்போது எல்லாம் தெரிந்துவிட்டாற் போலதோன்றும். பிறருக்குத் தெளிவாக்கும்பொருட்டு நாம் நம்முடைய சந்தேகங்களை யெல்லாம் தீர்த்துக்கொள்ளவேண்டும். அதனால்தான் புத்திதெளிவு ஏற்படும்.

உபாயபருடைய வேலை முழுவதும் பிறருக்கு நன்மை செய்வதே. வங்காளபாஷா நியுணராயும், ஆங்கிலபாஷையில் பள்ளியில் படியாமலே வரத்தினால் கவிஞன் என்ற கியாதிபெற்றவரும் பெரிய இருந்திப்பரிசும் பெற்றும் நமதேசத்துக்கே துண்டாமணியாய் விளங்கும்வரையும் உபாயவர்களுக்கே திலகமாயுமுள்ள ஸர். ரபீந்த்நாத் டாகர் என்பவர் சாந்திநிகேதனம் என்னும் பள்ளிக்கூடத்தை ஸ்தாபித்திருக்கிறார். அதில் பதினெட்டு வயதுக்குட்பட்ட பாலர்கள் எந்த ஜாதியைச் சேர்ந்தவரானாலும் சேர்த்துக்கொண்டு அவர்களுக்கு ஆகாரம் உடை வித்யை இம்முன்றையும் தானே உதவுவதாக ஏற்பாடு செய்திருக்கின்றார். அவருடைய உதார சிந்தையும் கவித்திறமையும் தேசோபகாரமும் இத்துணையதென்று வரையறுத்துச் சொல்ல ஒருவராலும் முடியவே முடியாது. அவருடைய பெயரைச் சொல்லாதவர்கள் இந்தப் பிரபஞ்சத்தில் எங்கும் கிடையாது.

ஏற்கனவே குறித்தபடி பிள்ளைகளுடைய மனம், தேகம், நடத்தை முதலியவைகளைச் சீர்திருத்தி, லோகத்தில் ஸத்காரியங்களைச் செய்யும்படி அவர்களை ஆளாக்கு வதைப்பாக்கிலும் ஒருவன் செய்யக்கூடிய தேசோபகாரம் வேறு என்ன இருக்கிறது?

PART VII.

NEWS AND NOTES.

ஸமாசாரக் குறிப்புகள்.

யுத்த நன்கொடை.

இங்கிலாந்திற்கு வெளியிலுள்ள ஓவர் லீஸ் கிளப்பின் தலைமை ஸ்தானத்தில் சென்ற நவம்பர் மாதத்தில் மட்டும் யுத்தக் கஷ்ட சிவாரணர்த்தம் சேர்ப்பெற்ற தொகை 14,509 பவுளும். ஆனால் யுத்தவாரம்பம் முதல் மேற்படி கிளப்பாரது முயற்சி காரணமாக நானு வரையிற் சேர்ந்திருக்கும் மொத்தம் 5,41,346 பவுளும்.

ஸ்கூல் பிள்ளைகளின் அனுதாபம்.

டவிக்கன்ஹாம் என்பது இங்கிலாந்திலுள்ள ஒரு கிராமம். யுத்தவாரம்பம் முதல் பல ஜனங்கள் தத்தம்மாலானவரையில் யுத்தக்கஷ்ட சிவாரணர்த்தம் பொருள் சேகரித்து உதவி செய்வதை டவிக்கன்ஹாம் ஸ்கூல் மாணவர்கள் உணர்ந்து தாமும் ஏன் உதவி செய்யலாகாதென்று ஒன்றுகூடி ஆலோசித்தார்கள். மற்றவர்க்கும் மனத்திறேன்றாத ஒரு பாயம் அக்கிராம பாடசாலை மாணவர்க்கு உதித்தது. அக்கிராம பாடசாலையில் இரண்டு பிரிவுகளுண்டு; பாலர் பகுதி யென்றும் பாலிகை பகுதி யென்றுமாம்; ஒவ்வொரு வகுப்பிலும் ஒவ்வொரு உண்டிப்பெட்டி வைத்துப் பிரதி வாரத்திலும் ஒவ்வொரு பெண்ணி (ஓரண) ஆக பாலிகையாகட்டும் பாலராகட்டும் உதவுவதென்று தீர்மானஞ்செய்து கொண்டார்கள்; அவ்விதமே உண்டிப்பெட்டிவைக்கப்பட்டதும், அக்கிராம பாடசாலையிலேதும் மாணவர் மாணவிகள் முதலினோர் யாவரும் தமது தீர்மானப்படி பணம்போடலாயினர். பலதுளி பெரு வெள்ளம்; இன்று காணியாயிருப்பது நாளை கோடியாவது ஸகஜந்தானே. அதுபோல சென்ற வருஷத்துச்

சேர்மானங்களை டவிக்கன்ஹாம் பாடசாலையதிகாரிகள் கணக்கெடுத்துப் பார்த்த போது 2234 பவுள் 18 ஷில்லிங் 10 பென்சு இருந்ததாம். நமது தேசத்திலுள்ள பாலர் பாடசாலையிலும் பாலிகை பாடசாலையிலும் இங்ஙனம் செய்வது எவ்வளவோ உசிதமாகுமே. பரோபகாரமான இவ்விஷயத்தை ஸ்கூல் தலைவர்கள் தம்மாணவர்க்கு எடுத்துரைப்பது நலம்.

தபால் ஸ்டாம்புகள் திருட்டுப் போயின.

கல்கத்தாவிலுள்ள ஸ்டாம்பு ரூபரின் டெண்டெண்டா பீசிலிருந்து இம்மாதக் கடைசி வாரத்தில் ஆயிரம் ரூபா பெறுமான ஓரண ஸ்டாம்புகள் காணாமற் போயினவாம். 'கவாலியர் சமஸ்தான ஸர்வீஸ்' என்று அந்த ஸ்டாம்புகளின் மீது ஹிந்தி பாஷையில் அச்சிடுவதன் சிமித்தம் மேற்படியாபீசுக்கு பல்லாயிரம் ரூபாய்க்கணக்காக ஸ்டாம்புகள் அனுப்பப்பட்டிருந்தன; கடைசியிற் கணக்கிடுகையில் ஆயிரம் ரூபா தலைகளைக்காணோம்; அந்த ஸ்டாம்புகள் குவாலியர் சமஸ்தானத்தைச் சேர்ந்தவையாதலால், அந்நஷ்டத்தை அச்சமஸ்தானத்தவரே வகிக்கும் படியாக விருக்கும்.

திருடினால் தண்டனையுண்டு.

ஸ்காட்லாண்டு தேசத்திற்குக் கிழக்காயுள்ள சமுத்திர மண்டலப் பிரதேசத்தில் பிர்த் ஆஃபோர்த் (Firth of Forth) என்னும் பாகியிருக்கிறது. அந்த யன்னு கிய கூப்பார் என்னுமிடத்தில் எவரும் மீன்பிடிக்கலாகாதென்று அதிகாரிகள் கண்டிதமான விதி ஏற்படுத்தியிருந்தார்கள். அதை இரண்டு படகுக்காரர்கள் லக்ஷியம்

பண்ணாமல் இரவு நேரங்களில் செல்லுவதும் வலைபோட்டு மீன்பிடித்துக்கொண்டு வருவதும், மறுதினம் மார்க்கெட்டிற்கு அவைகளைக் கொண்டுபோய் விற்பதும், இவ்விதமாகத் தினசரி 300 பவுன் சம்பாதித்து வந்தார்கள். பலநாள் திருடன் ஒருநாள் அகப்படாமற் போகமாட்டான். ஆகவே இவ்விரு இராத்திருடர்களும் சமீபத்திற் பிடிப்பட்டு முறையே 80 பவுன் அபராதம் கட்டும்படி ஆக்கியாபிக்கப்பட்டார்கள். பணமுந் தொலைந்து பெருந் குலைந்து சீருக்கெட்டுக் கௌரவத்தையும் இழக்கச்செய்தது இப்பாழ்ந்திருட்டேயன்றோ? திருட்டுத்தனம் பொல்லாது; அதைத் தவிர்ப்பதே சரி.

ஜனரல் பஸ்கன்ஹீனின் வெறுப்பு.

ஜர்மனி தேசத்து ராணுவத்திற் பெரிய உத்தியோகங்களாகிற 'ஜனரல்' பதவி களை வகித்திருப்பவர்களுள் ஜனரல் பஸ்கன்ஹீனுமொருவர். துருக்கியின் சம்பந்தமான ராணுவத்தைச் சீர்திருத்தி யமைப்பதற்காக இவர் ஜர்மனியிலிருந்து துருக்கிக்குப்போய்ச் சேர்ந்தார். இவர் துருக்கியிலமைத்திருந்த புதிய சைன்ஸிபத்துடன் பாலஸ்தீன் முகப்பிற்குச் சென்றார்; ஆயினும்பாலஸ்தீனில் பிரிடிஷார் வெற்றிபெற்றுவருவதைத் துருக்கிய சைன்ஸிபங்கள் கண்டு தாக்கவின் தீக்ஷணம் தாங்கமுடியாது ராணுவத்திலிருந்து ஒருவருக்குப்பின் ஒருவராக விட்டோடிக்கொண்டிருக்கிறார்களாம். இம்மாதிரியாக ஜனரல் பால்கன்ஹீனினால் திரும்பவும் சீர்திருத்தியமைக்கப்பட்ட சைன்ஸிபத்திலிருந்து 1,60,000 துருக்கியப் படைபாளர், கான்ஸ்டான்டினோபுளிலிருந்து, பாலஸ்தீன் போரு மார்க்கத்தில் நழுவிவிட்டார்கள். அதன் பேரில் ஜனரல் பால்கன்ஹீன் பாலஸ்தீன் முகப்பிலிருந்து வெறுப்பு மிகுந்தகான்ஸ்டான்டினோபுள் நகருக்குத் திரும்பிவிட்டார். இதனாலேயே துருக்கியருக்கு

ராணுவவேலை அலுத்துவிட்டதென்பது நன்றாய்த் தெரிகிறதல்லவா?

பெண்களுக்குக் கட்டாயப் படிப்பு.

பெண்களைப் படிப்பிப்பதனால் பல செனகரியங்களுண்டு. ஆணைக்களைப் போலப் பெண்மக்களும் தம் புத்திவிசாலிக்கும்படி பல நூல்களைக் கற்று, பல வாராய்ச்சிகளைச் செய்வாரானால் ஜனசமூகம் என்னும் சக்கரம் தங்கு தடையின்றி விருத்தியாகச் சுழன்று கொண்டிருக்கும்; அஃதில்லாது போனால் அச்சக்கரம் சுழலுவது தடைபட்டு நிற்கும். இதை யாரும் லோகானுபவத்திற் பார்த்துக்கொள்ளலாம். இப்போது பம்பாய் மாகாணத்தைச் சேர்ந்த காத்தியாவார் சமஸ்தானத்திலுள்ள கோண்டால் (Gondal) நாட்டுக் கிராமப் பாடசாலைகளில் பெண்குழந்தைகள் கட்டாயமாகப்படிக்கவேண்டுமென்று அச்சமஸ்தானாதிபதியான தாகூர் ஸாவரிப்சில தினங்களுக்கு முன் உத்தரவு செய்தார். அதையொட்டித் தற்போது பம்பாய் மாகாணத்தைச் சேர்ந்த பாண்ட் ரா முனிசிபாலிடியிலும் பெண்களையினர் கட்டாயமாகப் படித்தே தீரவேண்டுமென்றும், 6-வயதுக்கு மேற்பட்டு 11-வயதுக்குட்பட்ட சிறுமிகள் பள்ளிக்கூடங்களில் சேர்ந்து படிப்பதற்குரிய செனகரியங்கள் செய்து கொடுக்கப்படுமென்றும், அவ்விதம்செய்து கொடுக்கும் பொறுப்பினை அந்நகர முனிசிபாலிடியாரே ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்களென்றும் தெரிய வருகிறது. படிப்பிலுண்டாகக் கூடிய பலன்கள் பலவாதலின் அங்கெல்லாம் அதுபெண்கள் விஷயத்தில் கட்டாயமாக் கப்படுவதை யொப்ப நம் சென்னை ராஜதானியிலுள்ள முனிசிபாலிடிகளும் அவ்விதம் பெண்கள் படிப்பைக் கட்டாயமாக்குவார்களானால், அதுவே அவர்கள் நம் நாட்டுப் பெண்பாலார்க்குச் செய்த பேருபகாரமாகும். படிப்பின் பலன் படித்த பின்பே தெரியும்.

சென்னை கலெக்டர் தர்பார்.

நானது ஜனவரி மாதம் 28-ந்தேதி திங்கட்கிழமைதினம் சாயங்காலம் சென்னை பச்சையப்பன் கலாசாலை ஹாலில் மதி ராஸ் கலெக்டர் ஒரு தர்பார் கூட்டினார்; அச்சமயம் இவ்விராஜதானியில் யுத்தக் கடன் சேகரிப்பு விஷயமாகப் பாடிபட்டு உழைத்தவர்களுக்கு நற்சாகுப்பத்திரங்கள் அளிக்கப்பட்டன. அவ்விதம் நற்சாகுப்பத்திரம் அளிக்கப் பெற்றவர் எவ்வெவரெனில் மதிராஸ் பாங்க் காரியதரிசியான ஸர் பர்னாட் ஹண்டர், மெஸர்ஸ் ஸ்பென்ஸர் கம்பெனியைச் சேர்ந்த மிஸ்டர் தாகூர், மிஸ்டர் R. G. பெக்லி, நாஷனல் பாங்க் மாணேஜரான மிஸ்டர் பிளாக், இந்நால்வரும் ஆங்க்கோ-இந்தியராவர். யுத்தக்கடன் விஷயத்தைப் பரிபாலோசனை செய்வதற்காக அமர்த்தப்பட்டிருந்த கமிட்டியின்கண் இந்தியர்களும் கூடவிருந்து வேலை செய்திருக்க அவர்களை விட்டுத் தனியே இந்நால்வர்க்கும் நற்சாகுப்பத்திரங்கள் அளிக்கப்பட்டதேனோ தெரியவில்லை.

ஜட்ஜு கோச்சு கிருஷ்ணமாரார்.

திருவாங்கூர் சமஸ்தான ஐக்கோர்ட் ஜட்ஜு மிஸ்டர் கோச்சு கிருஷ்ணமாரார் நீரழிவு வியாதிபாற் பீடிக்கப்பட்டு இம்மாதம் 25-ந்தேதி இம்மண்ணிலக பந்தத்திலிருந்து விலகி வின்னாலகேகினொன்று செய்தி யெட்டுகிறது.

தூர்க்கையம்மன் கோயிலில் திருட்டு.

'அரசன் அன்று கேட்பான், தெய்வம் கின்று கேட்கும்' என்பது பழமொழி. அது இக்கலியுகத்திற் பலியாதுபோலும். என்ன ஆச்சரியம்! திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் சிக்கரஸயன் கிராமம் என்னுமூரில் தூர்க்கையம்மன் கோவிலொன்றுள்ளது; அம்மன் கழுத்திற் கட்டப்பட்டிருந்த தாலியுள்பட இருதறு ரூபா பெறுமான

ஆபரணதிகள் களவுபோயினவாம்; செய்தி போலீசாருக்கு எட்டி அவர்கள் மறுநாட் காலையில் பரிசோதித்துப் பார்த்தார்களாம்; அன்றிரவிலேயே கோயிலுக்குள்ளிருந்த இரண்டு விக்ரஹங்கள் காணாமற் போயிருக்கின்றன. இது எந்த நாஸ்திகன் செய்த வேலையோ அது ஈசனுக்கே வெளிச்சம்!

இரண்டு லட்சம் சுல்யாணங்கள்.

தற்போதைய ஐரோபிய யுத்தம் ஆரம்பமான மூன்று வருஷகாலத்திற்குள்ளாக இங்கிலாந்திலே இரண்டு லட்சம் விவாகங்களுக்கு அதிகமாகவே நடந்தேறியிருக்கின்றது.

நடப்பதிற் போட்டிப் பந்தயம்.

இம்மாத மூன்றாம் ஞாயிற்றுக்கிழமை யன்று 'கல்கத்தா இண்டர்கிளப்' என்னும் சங்கத்தாரது வருஷாந்த மீழ்ந்கு கூட்டப்பட்டபோது நடப்பதிற் போட்டிப்பந்தயம் ஒன்று வைக்கப்பட்டது. ஐந்தரை மைல் தூரம் நடந்து செல்லவேண்டுமென்பது பந்தயமாம். அப்பந்தயத்திற்கு 12 மெம்பர்கள் முன் வந்தார்கள். கிளப் கட்டத்திலிருந்து காலை ஆறேழுமுகால் மணிக்கு அவர்கள் புறப்பட்டார்களாம். அவர்களில் மிஸ்டர் கௌரி பி. பாஸா என்பவர் 43 நிமிஷங்களில் அவ்வைந்தரை மைல் தூரத்தையும் கடந்துவிட்டார்; அவருக்கு அடுத்த இரண்டாவதாக மிஸ்டர் S. பாக்கி போய்ச் சேர்ந்தார்; இவ்வருஷ ஸன்மானங்கள் அவ்விருவர்க்குமேயாம்.

ஹித்களியில் மூழ்குண்டது.

கங்கை, பிரம்மபுத்திரா ஆகிய இவ்விரண்டு ஜீவநதிகளும் ஒன்றுசேர்ந்து பிறகு முகத்துவாரத்தண்டை பிரிந்து வங்காளக் கூடாக்கடலில் சங்கமமாகின்றன; அவ்விதம் பிரிந்த கிளைநதியொன்றுக்கு ஹூக்ளி நதி யென்று அழைக்கப்படு

கிறது. அதன் கரையிலேதான் 'அரண்கள் சீரம்பிய அருகர்' (City of Palaces) என்று பெயரிட்டழைக்கப்படும் சல்கட்டாவு மிருக்கின்றது. இந்தியில் சென்ற வாரத்திலொருநாள் சாயங்காலம் தகரப் பலகைகளை யேற்றிவந்த சரக்குப்பட கொண்டுநதிக்கு எதிர்ப்புறமாகச் சென்று கொண்டிருந்தபோது நதியினுடே வந்த மற்றோர் சரக்குப்படகு இதில் வந்து மோதவே, ஹெளராபாலத்தண்டை, டின் பிளேட்டுகள் சீரம்பியிருந்த இப்படகு கவிழ்த்தவிட்டது; அப்படகிலிருந்த சரக்குகளின் மதிப்பு ரூபாயென்று சொல்லப்படுகிறது. பூழ்குண்ட படகை வெளியிலிருக்க அதிகாரிகள் முயன்று வருகிறார்களாம்.

ஸிப்பூரில் ஸக்கமனம்.

ஸக்கமனம் அல்லது உடன்கட்டை யேறல் என்னும் வழக்கம் பூர்வம் இருந்து வந்ததெல்லாமல் இப்போது இருக்க வில்லை. அதிகாரிகள் அவ்வழக்கத்தை ரத்து செய்து விட்டார்கள். என்றாலும் இரண்டோரிடத்தில் அவ்வழக்கம் மதசாம் பரதாயப்பற்றுடையோரால் இன்னும் அவ லம்பிக்கப்பட்டு வருவதாகத் தெரிகிறது. கல்கத்தாவைச் சேர்ந்த லிப்பூரில் இம்மாதம் 20-ந்தேதி இரவில் 9-மணி சுமாருக்கு பாபு கோபால சந்திர கோஷலின் 32-வயது புத்திரர் வவுசுரங்கண்டு இறந்து போனார். அவருடைய இளமனைவியான பார்வதி தேவி, தனது ஆபத்த நாயகனும், தனது உடல் உயிர் ஆவி ஆகிய இம் மூன்றினையும் ஆட்கொண்டவனுமான தனது பர்த்தா இப்பூவுலகைவிட்டு விலகியதற்குப் பிறகு தனக்குச் சுகமேதுமில்லை யென்று மனோ கிச்சயஞ்செய்துகொண்டு அன்றிரவு இரண்டரை மணிக்குத் தன்னுடைய பர்த்தாவை எந்தச் சுகாட்டிற் கொண்டுபோய்க் கொளுத்தித் தகனித் திருக்கிறார்களோ அவ்வடம் சென்று அதே சிதையில் தானும்படுத்து 'ஹிராரா

யண், மதுஸூதன்' என்ற உச்சாரணத் துடன் உயிரை நீத்தான். நாகரிக மிரு ந்தவரும் இக்காலத்திலும் சககமனம் ஒழியவில்லையே. இது அன்பின் முதிர்ச்சி யாலும் காதலின் கோளாறினாலும் வருவது போலும். எல்லாம் எமையாளமீசன் செயல்!

பவுன் லீலை.

சென்னை செளகார்ப் பேட்டையில் ஸவ ரன் லீலை ரூ. 18-2-0 யாக விற்கிறது.

சிற்சில வயது முதிர்ந்த சேனாதிபர்.

சேனாதிபத்தியம் வகிப்பது சாமான்ய மான காரியமல்ல; தீர்ந்த அனுபவமும் தேர்ந்த திறமையுமிருந்தல் வேண்டும். அவர்களுக்கு சைன்சியத்தை இன்னவிதமாக அணைவகுப்பதென்பது நன்கு விளங்கும். ஜர்மனிய சைன்சியத்தைச் சேர்ந்த அதிபர்களுள் வயது முதிர்ந்தோராயிருப்பதாகத் தகவல் கிடைக்கிறது. அவ்வளவு வயதாகியும் அவரிடம் ராணுவத்திலுள்ள சிரமஸாத்தியமான பொறுப்பு ஒப்புவிக்கப் படுவதன் காரணமென்னவென்று சிலர் ஆலோசிக்கக்கூடும். அவர்களிடத்துள்ள அனுபவமே போதுமான சாக்ஷியம் போலும். வான்டெர் கோப்ட்ஸ் என்னும் ஜர்மன் சேனாதிபர்க்கு வயது 72. பிரவித்தியடைந்திருக்கும் ஜர்மன் தளர்த்தரான வான் ஹின்டன்பர்க்குக்கு வயது 68. ஜர்மன் ஜனரலான வான் மெகெஸெனுக்கு 66-வது. வான்கிளக் என்னும் மற்றோர் ஜனரலுக்கு வயது 69. பவேரியா இளவரசரான ப்ரின்ஸ் லியபால்ஸ்கும் அதே வயதுதான். ஜன ரல் பால்கன்ஹீனுக்கு 71-வயதாம். ஜன ரல் வான் மால்டக் என்ற சேனாதிபருக்கு 67-வயதுக்கு மேலில்லை. இவ்விதமாக ஒவ்வொரு ஜனரலுக்கும் அறுபது வய திற்கு மேலாயிருப்பதாகவே தோன்று வதாலே, முதிர்ந்த வயதிலும் வேலை பார்ப்பது சிரமமாகாதென்பதை இதனால் காமறியலாகும்.

நீர் வீழ்ச்சியால் மின்சாரவிசை யுற்பத்தி.

மேற்றிசைச் தேசங்களிலுள்ள பற்பல நீர் வீழ்ச்சிகளினின்றும் மின்சாரவிசையுற் பத்தி செய்து, அதைக்கொண்டு பற்பல தொழிற்சாலைகளை நடத்திவருகிறார்கள். நீர் பித்தானமாயிருக்கு மிடங்களில் இச் சக்தி யுற்பத்திசெய்வது சிரமமாகாது. மைசூர் சமஸ்தானத்திலுள்ள காவிரி ஜல வீழ்ச்சியினின்றும் மைசூர் கவர்ன்மென்ட் டார் மின்சார விசையுற்பத்தி செய்து மைசூர், பெங்களூர் இந்நகரங்களில் விளக்குகள் போடவும் பங்களாக்கள் இயக்க வும் ஏற்பாடு செய்கிறார்களே. திரு நெல்வேலி ஜில்லாவிலுள்ள பாடலிநாசத் தில் தம்பரபரணி நதியினின்றும் உற்ப விக்கும் மின்சார சக்தியைக்கொண்டு ஒரு தொழிற்சாலை நடைபெறுகிறது. மற்றும் இந்தியாவிலே எத்தனையோ ஜீவநதி கள் இருக்கின்றன. கங்கை, யமுனை,

சிந்து மஹாநதி காவேரி, பிரம்மாபுரத்தி போன்ற எத்தனையோ ஜீவநதிகள் இருக் கையில் மின்சார விசையை யுற்பத்தியாக்கி வேலை செய்ய என் நாம் சிரமப்படலா காது? இமடமலையிலிருந்து உற்பத்தியாகி த்ரிவேணிக்குச் சமீபத்தில் சமவெளியில் இறங்கும் கண்டகி நதியில் அனையாச மாக மின்சாரசக்தி யுற்பவிப்பது ஸாத்திய மாகுமென்று 'இங்கிலீஷ்மான்' பத்திரிகைக்கு ஒரு சிற்பர் எழுதுகிறார். ஆம் இவர் சொல்லுவதில் தப்பொன்றமில்லை. அவ் விதம் உற்பத்தியாகும் மின்சார விசை யினால் ஹோர் மாகாணம் முழுவதிலும் தொழிற்சாலைகளுக்கும் விளக்குகளுக்கும் உபயோக மாகும்படி செய்யக்கூடும். நம் நாட்டுத்தனிகர்கள் இவ்விதபத்திற் கவனஞ் செலுத்துவது நலமாகும். வெண் ணையை வைத்துக்கொண்டு நெய்க்கு அழுவோருமுளரோ வுலகில்? அவ் விதமேதான் யாமும் இருக்கின்றோம்.

PART VIII.

MORAL STORIES.

நீதிக் கதைகள்.

KARPUTHIRUMALI.

கற்புத்திருமலி.

Mr. S. T. N. சிதம்பரம் பிள்ளையவர்கள் எழுதியது.

(287-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி.)

காந்தி—இதே புகல்கிறேன். இனிதுடன் கேள். தெய்வபக்தியுடன் நாம் ப்ரஹ்மச்சரிய ஆசிரமத்திலிருந்து படிக்கப்படி நடந்துகொள்ளுகலை யாம். அதாவது கிரகஸ்தாசிரமமாகிய இல்லறத்திலிருந்து கணவன் படுக்கையை விட்டெழுந்திருக்குமுன் "வைகறைத்தாயிலெழு" எனும், ஞானவைபிராட்டியார் திருவாக்கின்படியே அதிகாலையிலெழுந்து கடவுளைச் சிந்தித்துப் பின் நாமிருக்கும் வீட்டுத் தலைவரையில் முன் தெருவில் ஆனின் சாணம் தூய நீரால் கரைத்துத் தெளித்து வாசற் படி, தெருத்திண்ணை, அடுப்பங்கரை முகலிப் விடங்களையும் பெழுநீச் சுத்தப்படுத்திப் பச்சரிசியாகினால் கோலப்போட்டு அலங்கரித்து விட்டுப்பிறமுள்ள கொல்லையிலிசான்யபுற நீங்கி மற்றப் புறமையைக் கப்பட்டிருக்கும் கக்கல்களில் மலஜல விளர்ஜலஞ்செய்து

களாகிய சமையல் பாத்திரம், பாண பாத்திரம் முதலிய விளக்கி ஒன்று சேரவைத்துவிட்டு ஆற்றக்கேளும் அருகிலிருக்கும் குளத்திற்கேனும், வீட்டினுள்ளிருக்கும் கிணற்றுக்கேனும் மடைந்து முறையுடன் ஸ்நானம் செய்துக் கடவுளை தியானித்துச் சமயாசார சின்னங்கள் தரித்துக் குடத்தில் தண்ணீர் எடுத்து வீட்டுற்று உலர்த்தவஸ்திர முடித்தி, கொண்டு வந்த ஜலத்தில் சிறிது தெளித்து சமையல் பாத்திரங்கள் முதலியவைகளைத் தூய்மைசெய்து எடுத்துச் சமையல் வேலைபார்க்க முயலல் வேண்டும்.

கற்பு:—தாங்கள் சொல்லியதெல்லாம் கேட்டு என்மனம் அவ்வாறே இருந்து கடவுள் திருவடியை நாட விரும்புகிறேன். ஆயினும், நமது தாய், தந்தை, சுற்றத்தார் முதலியோர்கள் நம்மை ஒரு மாப்பிள்ளைக்குக் கொடுக்க முயலும்போது அவர்களியல்பில் மாப்பிளையிடத்தில் என்ன விரும்புவார்களாம்மா.

காந்தி:—ஐ! கேட்பது சரியே, உலகவழக்கங்கேள்.

“பெண்ணுதவுங் காலே பிதாவிரும்பும் வித்தையே
யெண்ணில் தனம் விரும்புமீன்றதாய்—நண்ணிடையிற்
கூறியசுற்றங் குலம்விரும்புங் காந்தனது
பேரழகுதான் விரும்பும் பெண்.”

என்றார், ஆன்றோர். அதாவது நமது பெண்ணைப் ப்ரஹ்மச்சரியம் வழுவாதிருந்து கடவுள் பக்தியோடு கல்விகள்கிளியுயர்ந்த நல்ல ஓர் ஆடவனுக்கே கொடுக்கவேண்டுமென்று தந்தையும், ஐசுவரியவா னுக்கே கொடுக்கவேண்டுமென்று தாயும், நல்ல குலஸ்தனுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சுற்றத்தார்களும் அழகிற் சிறந்த புருஷ னையே கல்யாணம் செய்து கொள்ளவேண்டுமென்று நடக்கும் எண்ண முண்டாகிறதல்லவா? ஆயினும் இப்படி வாய்ப்பதரிது. இவ்வாறு ஒருங்கே வாய்ப்பதற்குப் பூர்வம் நல்வினை செய்திருத்தல் வேண்டும்.

கற்பு:—உலக வழக்கம் இவ்வாறிருக்க நாம் எவ்வாறு நுப்பதம்மா?

காந்தி:—அதுதான் பூர்வம் நாம் நற்றவம் செய்திருந்தால் எல்லா நன்மை களும் இப்போதுண்டென்று முன்னமே சொன்னேனே அதை ஊகித் துக்கொள். நாயிருக்கவேண்டிய முறையோ? “பெண்ணிற் பெருந் தக்க யாவுள கற்பென்னுந் தின்மை யுண்டாகப்பெறின்” என்ற தெய்வப் புலவராகிய திருவள்ளுவர் கூறியதைக் கைக்கொண்டு நான் புகன்றவாறே இருந்து வருதலால் இவ்வுலக இன்பமும் மேலுலக இன்பமும் பெற்று இன்புறவாழ்வோ மென்பதற்குச் சற்றும் ஐய மில்லை. “காவறாணைபாவைப் கழகு” என்றபடி, நம், கற்புக்குச் சின்னம் வராமல் காக்கவே நாம் எண்ணங்கொள்ளவேண்டும்.

கற்பு:—எல்லாம் சரிதான் குழந்தையிருந்தால் என்செய்வதம்மா?

காந்தி:—தூங்கவைத்தாவது, தங்கை, தமக்கை, நாத்தி, மாமியார் முதலி யோர்களிடம் அருமையுடன் கொடுத்து ஆதரிக்கவிட்டாவது விட்டு வேலை செய்தவரல்லவேண்டும். பிந்தான் தம் குழந்தை தூங்கினாலும் அழுதுகொண்டிருந்தாலும் யாரேனும் மெரித்துவைத்திருந்தாலும் அக் குழந்தையை அன்போடெடுத்து மாப்போடணைத்து முத்தமிட்டுப் பால்கொடுத்துப் பல விளையாட்டுச் சாமான்களால் விளையாடும்படி

சௌச சுத்தியுடன் தந்த சுத்திசெய்துக்கொண்டு புழங்கும் பாத்திரங் செய்து விட்டு வீட்டுவேலை பார்த்துத் தத்தம் கணவர் எழுந்து மலஜல விசர்க்கம் பல் துலக்கல் முதலிய காலேக்கடன் முடித்து ஆற்றுக்குப் போய் ஸ்நான முதலிய பண்ணி பூஜை செய்ய வந்தவுடன் நல்லன்னம் குழம்பு தொடுகிறிகள் பழவர்க்கங்கள் பலகாரவர்க்கங்கள் நெய் தயிர் பாயசம் முதலியதுடன் விக்ரேஸ்வரருக்கு விதிப்படி அர்ப்பணம் பண்ண ஆயத்தஞ்செய்து பயபக்தி விசுவாசத்துடன் அவ்வாறே அறு சுவையோடு ஓராதிக்கும் தத்தம் அருமைக் கணவருக்கும் சாப்பா டிட்டு அவர்கள் சாப்பிட்டெழுந்திருக்கும் பரியந்தம் பக்கமிருந்து சாதம் கறி முதலிய அவர்கள் கேளாதேய குறிப்பறிந்து படைத் துச் சாப்பிட்டெழுந்தவுடன் தண்ணீர் முகந்து கை, வாய், கால் சுத்தி செய்யக் கொடுத்துத் தாம்பூல மீந்து அதிகதியை யருமை வசனம் புரிந்தனுப்பிக் கணவராலுவலுக்குச் சுகமுடன் போய்வரச் செய்யல் வேண்டும்.

“கற்றதனாலாயபய நென்கொல் வுலறிவன்
நற்ற டொழா அரனின்.”

என்றபடி அவர்வேலைக்குச் சென்றவுடன் அவரின் வரவை எதிர் பார்த்துக்கொண்டு அவரவர்கள் தமக்கையோடேனும் தம் குழந்தை களோடேனும், நாத்திகளோடேனும் அல்லது நற்குண நற்செய்கை களுள்ள தம்மினத்துக்கடுத்த பெண்களோடேனும் சிறிதுநேரம் வழி படு கடவுளைக் குறித்துச் சமப்பாவித்து மகிமைபைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். அதுவும்

“நெருனலுளனெருவன் இன்றில்லையென்னும்
பெருமை யுடைத் திவ்வுலகு.”

என்ற இன்புற்றினிக்கு மிளமைப்பருவ முதலே ஏழுபருவங்களிலு முள்ள ஒவ்வொரு குடும்பப் பெண்களும் அறுபத்தமுன்று நாயன்மார்க ள் சரிதர், ஆழ்வாராதியார்கள் சரிதம், திருவாசகம், திருவிளையாடற் புராணம், திருவாய்மொழிப் பிரபந்தம் முதலியவைகளில், சிறிதேதனுந் தெரிந்திருப்பது நன்மையானும், நன்மை என்றே சொல்லலாம்.

கற்பு:—தத்தம் கணவர்கள் அலுவலிலிருந்து மாலை வீடுவந்து சேர்ந்தவுடன் எவ்விதம் நடந்துகொள்ள வேண்டும்மா?

காந்தி:—“நன்மை கடைப்பிடி” எனும், ஓளவைபிராட்டியாரின் அருமை மொழிக்கேற்ப ஐ! நன்மையை உறுதியாய்க் கொண்ட மனத்தின ளாய்க் கேட்கத் துணிந்தாய் மகிழ்வுடன் சொல்லுகிறேன். வேலையி லிருந்து தத்தம் கணவர் வருவதைப் பார்த்த உடனே வாசற்படி அரு கில் வந்து அருமையுடன் வசனித்து கீத்ய கர்மானுஷ்டானங்களை வழுவாது நடத்த உதவிப் பணிகள் ஊக்கத்துடன் விடாது நடத்தித் திருக்கோவில்களுக்குப் போய்ச் சுவாமிகளுக்கு நடக்கம். அலங்காரம், அர்ச்சனை தூபதீப ஆராதனை முதலிய பல வைபவங்களைக் கண் குளி ரப்பார்த்து மனக்குளிரச் சிந்தித்து வணங்கிவந்து அன்புடன் சொல்ல வேண்டிக்கொள்ளவேண்டும்.

(இன்னும் வரும்.)

பிங்களாறு தை-மாசிமீ. இங்கிலீஷ்—1918, பசலி—1327, ஹிஜரி—1336. உத்தராயணம்—வானத்தருத். உத்தராயணம்—சிகராகதி.

[illegible]

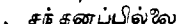
அநேக ஈழசாட்சிப் பத்திரங்கள் பெற்ற
50 சாமான்கள்இலும்] ராஜா சுந்தரி ரோஜா [50 சாமான்கள் இலும்]

கூந்தல் வளரும் பரிமளத் தைலம்.

50 இனம் சாமான்களுடன் மின் 1-க்கு ரூபாய் 1—0—0.

தலைமயினர வளரச் செய்வதோடு மயிர் உதிராமல் செய்யும். அதிக வாசனையுடனிருப்பதோடு, மூளை யின் கொதிப்பைத் தணித்து கண்களுக்கு குளிர்ச்சி யைத் தரும். சிரசிலுள்ள பல நோய்களையும் சீவர் த்தி செய்து சண்களில் நீர் வீழ்தல், தலைமயிர் சுண்கு, புண், மயிர் வெடிப்பு, மயக்கம், தலைசுற்றல், தலை வலி, சொரி சிரங்கு, மனோவியாசுலம் ஆகிய இவை களைப் போக்கடித்து தேக ஆரோக்கியம் தரும் தைலம் இது ஒன்றுதான். 1-புட்டி தருவத்தால் இதன் அருமை தெரியும். அநேக நற்சாட்சிப் பத் திரக்சளும் பெற்றிருக்கிறது. இது தேசமெங்கும் நல்ல பெயர் பெற்றிருப்பதே இதன் புகழ்ச்சிக்கு அத்தாட்சியாகும்.

இனும் சாமான்களின் விபரம்:—ஸ்திரீகள் தலை யில் அணியும் கொண்டைக்களி 6, குங்குமச்சிமிழ் 1, மைச்சிமிழ் 1, அழகரண முகம் பார்க்கும் கண்ணடி 1, தாம்பூல மாத்திரைகள் 30, தந்தச்சீப்பு 1, ராஜா ராணி காரணேஷன் பெட்டி 1, ரவிவர்மா படங்களுள்ள போஸ்ட் கார்டுகள் 6, அத்தர் பில்லை 1, சந்தனப்பில்லை 1, ஸ்திரீகள் மார்பில் அணியும் ராஜா ராணி உள்ள சுந்தர மான புரோச் 1.

வேண்டுபவர்கள் அடியிற்கண்ட விவரத்திற் எழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

தெரியலட்சுமி அண்டு கோ.,

நே. 3, இரூளப்பன் தேரு, மதராஸ்.

இஹம் !

இதும்!!

இதும் !!!

அதாவது என்ன ?

இன்வென்டிங் சுவீஸ் வாட்சு ஒன்று ரூபாய் 3.

இங்கி தொடர்பில் எழுதத்தகுந்த பவுண்டன் பேரூ ஒன்று, கிரிப் ஒன்று, இங்கிபுட்டி ஒன்று இனும் கொடுக்கப்படும். வாட்சுக்கு ஒரு வருஷம் காரண்டி, நேர்த்தியானது. பொன் கிவிட் போட்ட சங்கிலி 1-க்கு 0 12 0 வெள்ளி கலருடைய சங்கிலி 1-க்கு 0 8 0 செப்புக் கட்டையின்பேரில் இலட்சிக் கோல்டி கலர்போட்ட ரேக்கினால் செய்யப் பட்ட கைக்காப்பு ஜதை 1-க்கு ரூ. 3 0 0.

விலாசம்:—வி. கே. பென் அண்டு கோ.,

24, வினாயகமேஸ்திரி வீதி, மதராஸ்.

தூயர்த்த சந்தாவில் நிறைந்த துணங்களை அடங்கிய பத்திரிகை எது? அதுதான்.

“கல்பதரு”

இப்பத்திரிகை “கல்பதரு” என்னும் பெயருக்கு இசைய, படிப்போர்களுக்கு வேண்டும் விஷயங்களை டெல்லாம் அடக்கி, படிப்பவர்கள் மனதை களிப்புறச் செய்ய வல்லது.

இது, (1) இராஜாங்கம், (2) சுகாதாரம், (3) வியவஸாயம், வர்த்தகம், கைத்தொழில், (4) ஹிந்து லா, (5) கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், இவைகளைக்குறித்த விபரஸங்களையும், (6) கல்வ, (7) வர்த்தமானங்களை, (8) ஞானத்தை அபிவிருத்தி செய்யக்கூடியதும் மனதை இன்புறச் செய்யக்கூடியதுமான கதைகள், நாடகங்கள் முதலியவற்றையும் அடங்கியுள்ளது.

இந்தப் பத்திரிகைக்கு தபால் கூலி உள்பட வருஷம் ஒன்றுக்குச் சந்தா

உள்நாட்டுக்கு ரூபா 3-0-0

வெளிநாட்டுக்கு ரூபா 4-0-0

மாதிரிக்காபி வேண்டியவர்கள் அரையணை ஸ்டாம்பு அனுப்பினால் மாதிரிக்காபி இலாகா அனுப்பப்படும்.

மானேஜர்—“கல்பதரு” ஆபீஸ்,

1/24, கிருஷ்ணன்கோவல் தெரு, மண்ணடி, சென்னை.

மேக வியாதிக்கு லேகியம்.

இது பலவித மேகசுட்டிஒலுண்டான வெள்ளை, நீர்சுருக்கு, நீர்கட்டி, நீர் அடிப்பு, நீர் துவாரத்திலிருந்து சூழ, இரத்தம் வீழ்தல் இத்தொலுண்டாகும் உபத்தரவங்கள் எத்தனை நாளபட்டதாக யருந்தப்போதிலும் எந்தமருந்து சாபட்டும் குணப்படாமலிருந்தாலும் ஸ்திரீ புருஷாஸிருவரும் இந்த லேகியத்தை பரிசுப்பவர்கள் கண்டிப்பாக 7-நாளையல் இதின குணத்தை யவகு ஆசாரிய அறபுதமென்று புகழ்ந்துகொள்ளத் தடையராது. பத்தியம் மருந்தின யதாவலக்கப்படும்.

டபப 1-க்கு கிரையம் ரூபா 1 0 0.

கண் சாலேவரத்துக்கு தைலம்.

இந்த மகிமை பொருந்திய தைலத்தால் 6-வாரம் ஸ்நானஞ் செய்ய அடியில் கண்ட வியாதிகள் கண்டிப்பாக நரும். மேக குட்டினால் கபாலத்தைச் சேர்ந்த கண்ணெரிசல், கண் சிவந்து நீர்வழிதல், மனகல் மஞ்சள், காயாலை, கண் கூசல், கண்ணால் நீர் வழிதல், பார்வை மனகல் யவைபோன்ற கண் வியாதிகள் பற்றற நீங்கும். இதை உபயோகிக்கும் விதம் புட்டியின் மேல் ஒட்டி யருக்கும். இத்தற்கு பத்தியமலலை.

புட்டி 1-க்கு கிரையம் ரூபா 1 0 0.

கனவான்கள் இன்னும் சகல வியாதிகட்கும் அஷுவதம் வேண்டியவர்கள் வியாதி யின் குணக்களை வபரமாய் தெரிவித்தால் அதற்காக அஷுவதம் ய-பி. மூலமாய் அனுப்பப்படும்.

கூந்தல் வளர் தைலம் புட்டி 1-க்கு 0 8 0

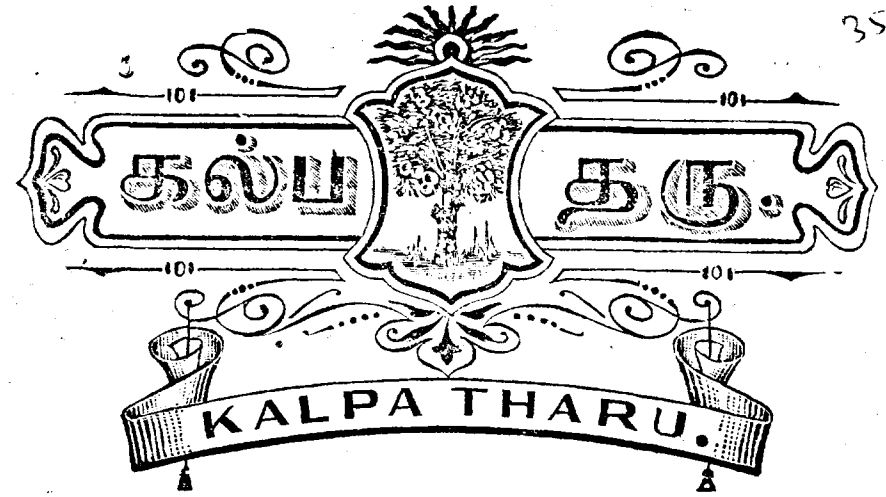
மேகவியாதி லேகியம் டபப 1-க்கு 1 0 0

ஜீவரட்சணை அஷுவத சாலை,

வைத்தியர் கோவிந்துசாமி நாயுடு,

நெ. 17. ஜனரல் முத்தையா முதலிவீதி, சென்னை.

ஸ்ரீராமஜயம்.

அறிவு வளர்ச்சிக்கான ஓர் மாதாந்தத் தமிழ்ப் பத்திரிகை.

புஸ்தகம் 1. } பிங்களஸ் மாதம் - FEBRUARY, 1918. { ஸஞ்சிகை 12.
Vol. 1. } No. 12.

PART I.

THE SEARCH LIGHT.

சோதனை விளக்கு.

கவ்வியிருக்கும் இருளைப்போக்கிக் கண்கள் கூசுமாறு பிரகாசம் பொருந்திய காந்தியை விசும் சக்தி வாய்ந்தது சோதனைவிளக்கு. ராணுவத்திலும் கப்பல்களிலும் கோட்டைகளிலும் விளக்குக் கூண்டுகளிலும் இது பெரிதும் உபயோகப்பட்டு வருவதை நாம் பார்க்கிறோம். நல்ல அமாவாசை இரவில் வானங்கறுத்துக் கருமேகங்கள் பரவியிருக்கும் சந்தர்ப்பங்களில் ரணரங்கத்திலுள்ள துருப்பாளர் தமது மறைகுழி யரண்களிலிருந்தோ, பிரங்கி சிறைகளிலிருந்தோ, மற்றுமுள்ள காவற்கூடங்களிலிருந்தோ பகைவரையும் பகைவருடைய கிலைகளையும் அறிந்து குறி வைப்பதற்குச் சோதனை விளக்குகளே விசேஷமாய் உபயோகிக்கப்பட்டு வருகின்றன; அதுவுமல்லாது இருள் வேளைகளில் துருப்புகளை ஓர் அடவியின் மார்க்கமாக நடத்திச் செல்லும்போது, வாய்க்கால், குளம், குட்டை, மரம், செடி, புதர் முதலியவைகளையறிந்து மார்க்கமுணர்ந்து போவதற்குச் சோதனை விளக்குகளின் உதவியே பிரதானமாகும். மப்பும் மந்தாரமுமான இரவில் நீலவானத்தின்கீழ் பரந்து விரிந்திருக்கும் அகண்டாகாரமான சமுத்திரத்தில் கப்பல்கள் போகும்பொழுது கரை தட்டாது செல்வதற்கும் இச்சோதனை

விளக்கே அனுசுணமாயிருப்பது. நெடுந்தூரத்திலுள்ள கப்பல்களுக்கு வழிகாட்டிகளாக விளக்குக் கூண்டுகளில் சோதனை விளக்குகள் பொருத்தப் பெற்றிருப்பதைப் பலர் பார்த்திருக்கவும்கூடும். இருளான சந்தர்ப்பத்தில் வெளிச்சம் வேண்டுமானாலும், அவ்வெளிச்சம் வெகுதூரத்திற்குத் தெரிய வேண்டுமானாலும், அப்பேர்ப்பட்ட சமயங்களில் சோதனை விளக்குகளே மிகவும் உபயோகமாவதனாலே, அதைக்குறித்து இம்மாதச் சஞ்சிகையில் இரண்டொருவார்த்தை சொல்ல முன்வந்தோம். சாஸ்திரிய விற்பன்னர்கள் சோதனைவிளக்குகளைக் குறித்து எவ்வளவோ அத்தியாயங்கள் எழுதக்கூடுமெனினும், இச்சிறு வியாசத்தில் அதைக்குறித்த இரண்டொரு முக்கிய அம்சங்களைமட்டும் குறிப்பிடுவோம்.

1886-ம் ஆண்டில் டைன் நதிக்கரையிற் கட்டப்பட்டிருக்கும் கே கேஸ்ஹெட் (Gateshead-on-Tyne) ஆன்-டைன் என்னும் நகரத்துப் பிரபல வியாபாரிகளான மெஸர்ஸ் கிளார்க், சாப்மான், பார்ஸன்ஸ் அண்ட் கம் பெனியார் முதன் முதலாகக் குறிப்பிட்ட தூரத்தில் வெளிச்சத்தைப் பிரயோகிக்கும் கருவியொன்றைக் கண்டுபிடிக்கமுயற்சித்து, அதைச் செய்யவும் செய்தார்கள். அப்போது இங்ஙனம் பிரகாசத்தைத் தரக்கூடிய விளக்கின் பிரயோசனத்தால் விசேஷகாரியங்களை வித்திக்கச் செய்யலாமென்று அறிவாளிகள் அபிப்பிராயப்படவும், அதேசமயத்தில் ஸூயஸ் கால்வாயின் வழியாகக் கப்பல்களை இரவு நேரத்தில் கடத்திச் செல்லுவதற்கு அனுகூலமாக வெளிச்சம் வேண்டுமென பிரதானமாக யிருந்தபடியாலும், சோதனை விளக்குகளின் பிரதானம் நிதர்சிக்கப்படலாயிற்று. இங்கு (Suez Canal) ஸூயஸ் கால்வாயினைக்குறித்து இரண்டொருவார்த்தை சொல்லாமலிருக்கமுடியாது. இக்கால்வாய் மத்தியதரைக் கடலிலிருந்து (Mediterranean Sea) செங்கடல் (Red Sea) வரையில் பாயியிருக்கிறது. வெகு காலத்திற்குமுந்தி ஸூயஸ் என்னும் பெயர் வாய்ந்த ஒடுக்கமான பூசந்தியின் (Isthmus) குறுக்காகப் பிரான்சிய எஞ்சினீர் ஒருவரால் இது மிகுந்த மதிப்புகத்துடன் வெட்டப்பட்டது. ஐரோப்பாவிலிருந்து கம்மீந்தியாவுக்கும் மத்திய ஆசியாவிலுள்ள கீழ்த்திசை நாடுகளுக்கும்போக இவ்வழி மிகவும் சமீபமாகவிருக்கு மென்பதை அந்த எஞ்சினீர் உணர்ந்து இந்தக் கால்வாய் விஷயத்தில் விசேஷ சிரமஸாத்தியங்கொண்டு பூர்த்திசெய்தனர். பிரதி வருஷத்திலும் இக்கால்வாயின் மூலமாக நாலாயிரம் கப்பல்களுக்குக் குறைவில்லாமல் போய்க்கொண்டும் வந்துகொண்டு மிகுக்கின்றன. பம்பாய் துறைமுகத்திலிருந்து லண்டன் நகருக்கு இக்கால்வாய்வழி இரண்டு வாரங்களிற் செல்லமுடியும். ஸூயஸ் கால்வாயின் இருதலைப்புகளிலும் உள்ள துறைமுகங்களுக்கு முறையே போர்ட்ஸெயிட், ஸூயஸ் என்று பெயர். மத்திய தரைக்கடல் ஓரமாக ஸூயஸ் தலையிலிருப்பது போர்ட்ஸெயிட் துறைமுகம்; செங்கடல் ஓரமாக இருக்கும் துறைமுகத்திற்கு ஸூயஸ் என்று பெயர். மொத்தத்தில் இக்கால்வாயின் நீளம் 87 மைல். இக்கால்வாயின் இருபுறம்

களிலுமுள்ள கரைகள் மலைப் பிராந்தியங்களாகவும் மைதானங்களாகவும் வனப் பிராந்தியங்களாகவும் பாலைவனப் பிரதேசங்களாகவும் உள்ளன; குறுகலாயுள்ள இக்கால்வாயின் வழியாக நீராவிக் கப்பல்கள் இரக்காலங்களில் வரும்போது இருள் காரணமாகக் காலதாமதமும் கலங்களுக்குச் சேதமும் நேருவதைத் தடுக்கவேண்டுமென்றே அக்கால்வாயின் இருபுறங்களிலும் முக்கியமான ஸ்தலங்களில் விளக்குக் கூண்டுகள் கட்டுவித்து அவைகளில் சோதனைவிளக்குகள் போட்டுவித்திருக்கிறார்கள். சோதனை விளக்குகள் அமுலுக்குக் கொண்டுவரப் படுவதற்குமுன் கப்பல்களை மேற்படி கால்வாயின் வழியாகக்கடத்திச் செல்லுவது பெரிதும் கஷ்டமாயிருந்ததென்பதற்கு இவ்விளக்குகளின் தற்காலவுபயோகமே போதிய சான்றாகும்.

ஆரம்பத்தில், அதாவது 1886-ம் வருஷத்தில், இவ்விளக்குகள் கண்டு பிடிக்கப்பட்டபோது கப்பற் சொந்தக்காரர்கள் மத்திய தரைக்கடலிலிருந்து போர்ட்ஸெயிட் துறைமுகத்தில் தங்கி இவ்விளக்குகளை நீராவிக் கலத்திலேற்றிக்கொண்டும் இப்புறத்தில் ஸூயஸ் துறையில் விளக்குகளை யேற்றிக்கொண்டும் நீராவிக் கலங்களை இரவுநேரத்தில் எவ்வித தாமதமுமில்லாமல் கடத்திவரலாயினர். அப்போது அதற்குச்சார்ஜு, அதாவது அந்த ஸூயஸ் கால்வாயின் 87-மைல் தூரத்தைக்கடந்து சோதனை விளக்குகளின் உபயோகத்தை நாடுவதற்குள்ள கட்டணவிகிதம், இருபது பவுனுக்கு அதிகமில்லை. என்றாலும் காலம் ஆக ஆக, சாஸ்திரஜ்ஞர்கள் அவ்விளக்குகளிற் பலதிருத்தங்களைச் செய்து கட்டணத்தையும் பத்துபவுனாகக் குறைத்திருக்கிறார்கள். அல்லாமலும் அனேக கப்பற் கம்பெனிச் சொந்தக்காரர்கள் தாமதமே சோதனை விளக்குகளை விலைக்கு வாங்கித் தாமது கப்பல்களில் பொருத்தி வைத்துமிருக்கிறார்கள். இதனாலேயே அவ்விளக்குகளின் உபயோகமும் பிரதானமும் செவ்வனே விளங்குகின்றன. இப்போதுள்ள பிரிடிஷ் நீராவிக் கலக் கம்பெனிகளால் நடத்தப்படும் ஒவ்வொரு கப்பல்களிலும் அனேகமாய்ச் சோதனை விளக்குகள் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாகவே தெரிகிறது. இது நிற்க, 1887-ம் வருஷத்தில் சோதனை விளக்குகளின் உபயோகத்தை நன்குணர்ந்த மாலுமிகள் செங்கடலில் தம் கப்பல்களை நடத்திவந்தபோது செங்குத்தாக நிற்கும் பன்னிருபெருங்கற்பாறைகளடங்கிய பிராந்தியத்தை (Twelve Apostles=12 சவிசேஷகர்த்தர்கள்) கடக்கையில் நீராவிக் கலங்களுக்கு நேரக்கூடிய அபாயங்களை யுணர்ந்து சோதனைவிளக்குகளின் ஆவசியகத்தைத் தம் எஜமானர்களுக்குத் தெரிவித்தார்கள். அதே வருஷத்தில் கார்மார்த்தன்ஷர் என்னும் நீராவிக் கப்பல் மானில்லா துறைமுகத்திற்குள் நள்ளிரவில் இருள் கவியிருந்த தருணம் தனது சொந்த சோதனை விளக்குகளின் பிரகாசத்தினுதலியைக் கொண்டு தம்பிரமாகப் பிரவேசித்ததை அந்நகர ஜனங்கள் பெரிதும் வியந்தார்கள்.

இதற்குப்பின் ஜப்பான்தேசத்திற்குள்ளாக நீட்சித்துச் சென்றிருக்கும் கடலில் இராக்காலத்தில் நீராவிக்கலங்களைச் சோதனை விளக்குகளைக் கொண்டே நடத்தலாயினர்; பேராபத்தை விளைவிக்கக்கூடிய குறுகலான மார்க்கங்கள் அத்தேச உள்நாட்டுக்கடலில் விசேஷமாயிருந்தும், அதுகாரணமாக மாலை ஆறுமணிக்குப் பிறகுக் கப்பல்கள் உட்செல்ல முடியாதவாறு தடஸ்தமாயிருந்தும், சோதனை விளக்குகளின் உபயோகம் தெரிய வந்தவுடனே அக்குறுகலான மார்க்கங்களை யொட்டிய அபாயங்கள் விலகவும், உட்செல்ல முடியாதிருந்த தடஸ்தங்கள் ஒழியவும் இடமேற்படலாயின. இவையனைத்திற்கும் காரணம் சோதனை விளக்குகளின் பிரபலமேயாகும். இடமொன்றாகப்பட்டால் துழையவேண்டிய ஆவசியகம் ஏற்படுவது உலக இயல்பு. அதுபோல ஸர்வஜன உபயோகமாயிருக்கும் இச்சோதனை விளக்குகளினால் பிரயோசன முண்டென்பதை யுணர்ந்த பூதபவிஷயத் ரசாயன சாஸ்திரிய விற்பன்னர்கள் (Scientists) தங்கள் தங்களுடைய ஆராய்ச்சிப் புலமையை இவ்வழியிற்செலுத்தி அவ்விளக்குகளில் மற்றுஞ் சில திருத்தங்களைச் செய்து வேலைசெய்ய வாரம்பித்தார்கள். கரியில் வாயுவை (Gas) யுற்பவிக்கச்செய்து அதனில் தீ மூட்டி, அத்தீயினை நேராகக்குறுகிப் பார்த்து தீக்ஷண்யத்துடன் வீசும்படி செய்வதற்காக 'ரிப்ளெக்டர்' (Reflector) என்னும் வஸ்துவை விளக்குகளில் பொருத்திவைத்தார்கள்; பிறைச்சந்திரனை அல்லது அர்த்த சந்திரனையொப்ப இருக்கும் ரிப்ளெக்டரின் மத்தியப் பிரதேசம் தடிமனாகவும், வில்லைப்போல் வளைந்து வட்டமாகவிருக்கும் ஓரப்பிரதேசம் மெல்லியதாகவும் இருக்கும். கரிவாயுவினால் ஏற்றப்பட்டிருக்கும் தீயானது இந்த ரிப்ளெக்டரின் மத்தியஸ்தலத்திற்கு எதிராக எரிவதனாலே, அத்தீச்சுடரில் (Flame) அநாகிருதமாயிருக்கும் கார்தியின் பிரபாவக் கிரணங்களை (Rays) மிச்சமான உலோகங்களாற் செய்யப்பட்டிருக்கும் ரிப்ளெக்டர் ஸ்வீகரித்துக் கொள்ளுகிறது; அவ்விதம் கொண்டாலும் அக்கிரணங்கள் குழிவுடன் வட்ட வடிவமாயிருக்கும் அர்த்தசந்திர ரிப்ளெக்டரின் ஓரங்களில் நில்லாது பருமனாகவிருக்கும் மத்தியஸ்தானத்தில் ஒருமித்துச் சேருகையில் அவை அங்கு தங்க முடியாதவாறு ததும்பித் தத்தளித்துப் பின்னர் அம்மத்தியஸ்தான விட்சண்யத்தினால் தீக்ஷண்யத்துடன் எதிரில் குறுகிப் பின்னர்ப் போகப்போகப் பார்த்து ஜ்வலிப்புடன் கார்தியோடுகூடின கிரணங்களை விசியடிக்கின்றது. அங்ஙனம் விசுவதையே சோதனை விளக்குகளின் பிரகாசம் என்கிறோம். கரிவாயுவினிருந்து உற்பவிக்குந் தீயானது எரிந்துகொண்டிருக்கும் காலம் முழுவதும் அதற்கெதிர்ப்புறத்திலுள்ள ரிப்ளெக்டரில் கிரணங்கள் ஓயாதொழியாது சேர்ந்துகொண்டு கொண்டிருப்பதனாலேயே, அவ்விடமிருந்து விசும் கார்தியும் தீக்ஷண்யக்குறைவின்றி ஜ்வலித்துக்கொண்டே யிருக்கும். இவ்விதமாக விசியடிக்கும் கார்தி ஒரேயிடத்தில் நில்லாது திருப்பிப் பலதிக்குகளிற்காட்டவும், அப்படிக்காட்டும்போது கார்தியில் சலனமிருக்கும்படி

செய்யவும், விளக்குகளில் சிற்சில நூதனயந்திரங்கள் அமைத்திருக்கிறார்கள். கெட்டிக் கண்ணாடிகளையும், அரும்பு அரும்பாக நறுக்கியிழைத்துக் கிரணங்களின் லேகனை சக்திப்பிரபாவத்திற்கு அணுகிய பிரகாரம் அமைத்து விளக்குகளில் பொருத்தியிருப்பதனாலே தற்போதைய சோதனைவிளக்குகள் முன்னிலும் எத்தனையோ மடங்கு சீர்திருத்தி உபயோகமாகி வருகின்றன. ஆகாயத்தில் வெளிச்சத்தை விஸ்தரிப்பதற்காக ராணுவத்திலும் கடற்படையிலும் அவை உபயோகிக்கப்பட்டு வருகின்றன. பொதுவாய்ச் சோதனைவிளக்குகள் முட்டை வடிவமாக விருக்கும். அதற்குக்காரணம் நாம் மேற்காட்டியபடி கண்ணாடிகளின் அமைப்பேயல்லாது வேறல்ல. யுத்தகாலங்களில் இவ்விளக்குகளின் பிரபாவம் செப்பத்தாயிற்று; நமது கடற்கரைகளைக் காப்பதற்கு இவை பெரும்பாலும் உபயோகமாகின்றன. இருளில் வந்து தாக்கலாமென்று அசட்டுத் தைரியத்துடன் வரும் எதிரியின் நிலையை அரை நொடிக்குள் கண்டுபிடித்தறிவிக்கக்கூடிய பிரகாசவிக்ஷண்யத்தை யளிக்கும் சோதனைவிளக்குகளின் மகநீயப் பிரபாவத்தான் என்னே! அருட் பிரஸாதத்தின் அறிகுறியென அதைச் சொல்லுவதும் ஒருவாறு பொருந்தும்.

L. அனந்தய்யர்.

PART II.

SANITATION.

ஆரோக்கிய விமர்சனம்.

PLAGUE AND ITS PREVENTION.

BY MR. K. P. SESHADRI AIYANGAR, Teacher, Muthialpet High School, Madras.

ப்ளேக்கும் அதைத்தடுக்கும் முறைகளும்.

1

என்ன வென்றியம்புவது ப்ளேக்கின் பயங்கரமான செயல்களை? பெரிய குடும்பங்கள் தங்கள் முதலாளிகளைத் துறந்து விடுகின்றன. இரவில் படுக்கும்போது சிராட்டிப் பாலூட்டித் தாலாட்டி உச்சிசுமந்து முத்தமிட்டுக் கொஞ்சிக் குலாவி படுக்கவைத்த சிறுவ சிறுமிகள், காலை எழுந்து தங்கள் தந்தையை யிழந்து கண்ணுங் கண்ணீருமாய் நின்று அலைந்து பரிதபிக்கின்றனர். எட்டு மிரண்டும் அறியா மணமடைந்த பாலிகைகள் அச்சிறுவயதிலேயே கணவனையிழந்து ஜீவ்ய காமமுழுதும் விதந்துக்களாகி ஸதா துக்க ஸாகரத்தில் மூழ்கிக் கரைதெரியாது துக்கப்படுகின்றனர் ப்ளேக்கின் பராக்கரமத்தால். வாலிபர்கள் யௌவன பிராயத்தினில் தங்கள் இன்னுயிர் யனைவினை ப்ளேக் என்னும் எமனுக்குப் பறிகொடுக்கின்றனர். அந்தோ

பரிதாபம்! தலை நரைத்து தேகம் திரைத்து, கண்ணிருளடைந்து மெய் நடுங்கும் ஸ்திதியிலுள்ள பெற்றோர் தங்கள் ஆதாரத்தையும் செல்வாக்கையும் தங்கள் தவப்புதல்வனான ஏகபுத்திரனிடத்தில் வைத்திருந்தவர்கள் திடமென்று அந்த ஏகபுத்திரன் ப்ளேக்கென்னும் மறலியால் மண்மீது நீட்டப் படி என்ன பாடுபடுவர்? * ப்ளேக்கின் பயங்கரமான பலன்களை விவரிக்கின் பெருகும். இத்தகைய நோயின் காரணத்தையும், அது பரவும் விதத்தையும் அதை வரவொட்டாது தடுக்கும் வகையைப்பற்றியும் ஒவ்வொருவரும் அறிய வேண்டியது அத்யாவச்யமானது. இந்த ப்ளேக்கென்னும் வியாதி இது தருணம் இந்தியாவில் எல்லா பாகங்களிலும் பாவி அதன் பயங்கரச் செய்கைகளை மும்முரமாக நடத்தி வருகின்றது. இவ்வியாதியால் நீதமும் அநேகர் பிராணனை விடுகின்றனர்.

பல நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னமேயே இந்த ப்ளேக் என்னும் கொடியநோய் பரவிவந்ததாகவும் அது முதன் முதலில் எலிகளுக்குக் காண்கிறதென்றும் பழைய புஸ்தகங்களில் வரையப்பட்டிருக்கிறது. ப்ளேக் எலிகளின் வியாதி. எலிகளினிடமிருந்து மனிதர்களுக்கு அது பரவுகின்றது. எலிகள் எந்த கிராமங்களிலும், பட்டணங்களிலும் காணக்கிடைக்காவோ அந்தப் பிரதேசங்களில் ப்ளேக் என்பது அணுகவே அணுகாது.

எலிகளால்தான் ப்ளேக் வியாதி அதிகரிக்கிறது என்பதை விளக்க ஒரு கதை† வழங்குவருகிறது. அது பின் வருமாறு. வெருகாலத்துக்கு முன் முகமதியரது ராஜ்யமான ஆப்கானிஸ்தானத்தில் ஒரு சல்தான் ராஜ்ய பாரம் வகித்துவந்தார். அவரது ராஜ்யத்தில் இக்கொடிய நோய் வந்ததும் கிடையாது; அவைப்பற்றிக் கேள்விப்பட்டதும் கிடையாது. இவ்விதமிருந்து வருங்கால் சிலவாரங்களுக்குள் இப்பெருவாரி வியாதி கிளம்பும் போலிருப்பதை உணர்ந்தான்.

இவ்வியாதி பீடிப்பின் தன் குடிஜனங்கள் யாவரும் மடிய வேண்டி வருமே என்று ஏக்கங்கொண்டு தன் அமைச்சனைக் கூப்பிட்டு ஆலோசிக்க லானான். சீனா, திபேத் முதலிய கீழ்த்தேசங்களில் யாத்திரை செய்துவந்த வைத்யசிகாமணி ஒருவன் அந்த ராஜ்யத்தில் வந்து தங்கியிருப்பதாகவும், அனுமதியளித்தால் அவனை விசாரிக்கலாம் என்றும் மந்திரி அரசனுக்குக் கூறினான். அதி சந்தோஷங்கொண்டவனாய் அரசன் அந்த யாத்திரிகனை வரவழைத்து ஆஸனத்தில் அமரச்செய்து சம்பாஷிக்கத் தொடங்கினார்.

அரசன்:—ஓ! யாத்ரிகா! மற்றதேசங்களில் ப்ளேக் என்ற கொடியநோயைப் பார்த்திருக்கிறீர்களா? இந்த ஊரில் ப்ளேக் அணுகாமலிருக்க ஏதேனும் மார்க்கம் சொல்லி தப்பவைக்க வல்லீரோ?

* இக்குறிப்பிடப்பட்டுள்ளவரை இதனது ஆசிரியர் எழுதி பிரசுரித்துள்ள நளினுஷி என்னும் ஜனசார எவ்விருந்து எடுத்து எழுதப்பட்டவை.

† இக்கதை “பிராணன் பிரகாசம் பரிசுத்தம்” என்னும் ஆங்கில புஸ்தகத்தினின்றே எடுத்து ஆளப்பட்டது.

யாத்ரிகன்:—மஹராஜ்! யாத்திரை பண்ணின பிரதேசங்களில் ப்ளேக் வியாதியை அடியேன் அதிகமாகக் கண்டிருக்கிறேன். இச்சமீயேன் சொல்லும் விதம் தங்களது மந்திரி நடக்கும்படித் தாங்கள் கட்டளை யிடும் படிப் பிரார்த்திக்கிறேன். இப்பேதையின் சொல் தவறாது மந்திரி யார் நடக்கும் பக்ஷத்தில் இந்நகரத்தில் ப்ளேக் தலை காட்டவே காட்டாது என்பதைப் ப்ரமாணமாகக் கூறுகிறேன்.

அரசன்:—தங்களது வார்த்தையில் நாம் அதிக நம்பிக்கையை வைக்கின்றோம். அவ்விதம் நீர் செய்யவல்லவர் என்பதை அப்பொழுதே உணர்ந்தோம். அமைச்சரும் நீர் சொல்லும் விதமே பிறழாமல் செய்வார். இந்நகரத்தில் அந்தக்கொடிய வியாதி அடிவைக்கவொட்டாமல் மாத்திரம் செய்யும் பக்ஷத்தில் தங்களுக்கு ஸ்வாஸ்தியேஷகம் செய்து வைக்கின்றோம்.

யாத்ரிகன்:—அமைச்சாதிப! இந்நகரின் கண் எத்துணைய ரத்ன வியாபாரிகள் இருக்கின்றனர்.

மந்திரி:—ஏன், அந்நூறு பேருக் கதிகமாகவே இருக்கின்றனர்.

யாத்ரிகன்:—ஆயின் இது தருணம். அவர்களில் பெரிய வியாபாரிகளாகப் பார்த்து இருநூற்றுவரை அழைத்து வருவதுடன், ஒவ்வொருவரும் அரசருக்கு வெகுமதியாக கடலை பிரமாணமும் தணலின் பிரகாசமும் பொருந்திய ஒரு ரத்னத்தையும் கொண்டுவர ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். தாமதிக்கக்கூடாது.

யாத்ரிகன் சொல்லியவிதமே மந்திரிசெய்தான். அவ்விதமே இருநூறு வியாபாரிகள் இருநூறு ஜோதியிருந்த மாணிக்கத்துடன் ராஜஸபைக்குவந்து அரசருக்கு காணிக்கையாக ரத்னத்தைச் செலுத்தினர். பிறகு யாத்ரிகன் நகரத்தினின்றே இருநூறு எலிகளை தனித் தனிகுண்டில் கொண்டுவரும் படிச் சொன்னான். யாத்ரிகன் ஆக்ஷேப பிரகாரம் இருநூறு எலிகள் தனித் தனிகுண்டில் உயிருடன் கொண்டுவரப்பட்டன.

பிறகு, ஒவ்வொரு குண்டிலுள்ள எலியை எடுத்து அந்த யாத்ரிகன் அதனது அடிவயற்றில் தளர்ந்து தொங்கும் சதையை அதி குச்சுமமாக அந்நூறு மாணிக்கங்களை இருநூறு எலிகளின் அடிவயற்றில் முடிவிட்டான். மந்திரியைக் கூப்பிட்டு ஒவ்வொரு குண்டிலும் கொஞ்சம் தானியமும் ஜலமும் வைக்குப்படிக்கு ஆக்ஷேபித்து குண்டுகள் எல்லாவற்றினையும் ஒரு அறையில் வைத்துப்பூட்டி வீரர்களை அவ்வறைக்குக் காவலிருக்கும்படித் திட்டம் செய்தான். அதேபிரகாரம் மந்திரிசெய்து கதவைத் தாளிட்டுப் பூட்டி அவ்வறையின் திறவுகோலைத்தானே பத்திரமாக வைத்துக்கொண்டான். யாத்ரிகன் செய்வதைப்பார்த்து மந்திரி அதி ஆச்சர்யமடைந்து விட்டான்.

இரண்டுதினங் கழிந்ததும் பிரயாணி அர்த்தராத்திரியி லெழுந்திருந்து மந்திரியை நித்திரையினின்று நீக்கித் தன்னுடன் வரும்படிச் சொன்னான். 'உங்களுக்கு நம்பிக்கையுள்ள இருபது அடிமைகளை அழைத்துவம்மின். எலிகள் வைத்திருக்கும்படியான அறைபண்டை இருக்கும்படித் திட்டம் செய்மின். மற்றொரு அடிமையை நம்மிருவருக்கும் வழிகாட்ட பிரகாசமுள்ள தோர் விளக்கைக் கொண்டுவரும்படி ஏற்பாடு செய்மின்' என்றான்.

பிரயாணிகளாலும் ஒவ்வொரு ஆக்கையையும் மந்திரி கிரமேற் கொண்டு எள்ளென்பதற்குமுன் எண்ணெயாக நின்றான். இருபது அடிமைகளை எலிவைத்த இடத்திற்கு அழைத்துவந்தான். யாத்ரீகனும் அமைச்சனும் கதவு பூட்டினது பூட்டியபடியே இருந்தமைகண்டு உளமகிழ்ந்து பிறகு கதவைத்திறந்தனர். யாத்ரீகன் உள்நுழைந்து கையில் விளக்கைப் பிடித்து ஒவ்வொரு கூண்டிலுள்ள எலியை உற்று நோக்கியவாறே இருந்தான். எலிகளுக்கு மாணிக்கத்தை பதியவைத்ததால் ஏற்பட்ட காயங்களெல்லாம் முற்றிலும் குணமடைந்திருப்பதைக்கண்டு சந்தோஷமெய்தினான். மாணிக்கங்கள் வெளிக்குத் தோற்றது சர்மத்தினுள்ளே மறைக்கப்பட்டிருப்பதைக்கண்டான். 'மந்திரி ச்ரேஷ்டனே! ஒவ்வொருவனையும் பத்து கூண்டுகளை எடுத்து என்னுடன்கூட வரும்படிக்கட்டையிடுங்கள்' என்று உரைத்தான் யாத்ரீகன். அமைச்சனும் இருபது அடிமைகளைக்கொண்டு இருநூறு கூண்டுகளை எடுத்துவரச்சொல்லியாத்ரீகனுடன் நகரத்தின் வீதிகள் தோறும் செல்லலாயினன். வீதிகளினுடே சிறிதுதூரம் செல்கையில் ஒரு அடிமையினிடமிருந்து ஒருகூண்டை யாத்ரீகன்வாங்கி அதனுள்ளிருந்த எலியை வெளியில்விட்டான். எப்போது சிறை வாழ்க்கை ஒழியுமென்றெண்ணியிருந்த எலி வெளியில் விடப்பட்டதும் மாயமாக ஓடி இருளில் மறைந்து விட்டது. இவ்விதமே கொஞ்சதூரத்துக்குக் கொஞ்சதூரம் எலிகளை ஒவ்வொன்றாய் வெளியிட்டான். அநேக வீதிகளில் திரிந்து இருநூறு எலிகளையும் நாலாபக்கங்களிலும் பரவ விட்டுவிட்டான். நகரத்தில் எப்பக்கத்திலும் மாணிக்கம் பதித்த எலிகள் பரவின. மந்திரியும் அடிமைகளும் கண்ணைக் கொட்டாது மூக்கின்மீது கைவைத்தபடியே யாத்ரீகன் செய்யும் சாகஸத்தைக் கண்ணுற்றுக் கொண்டிருந்தனர். மறுநாள் காலை மன்னவனிடம் பிரயாணிகளென்று 'பூபதே! இவ்வடிமை கூறும் வண்ணம் தாங்கள் நகரெங்கும் பறைபறைவித்துப் பிரகடனஞ் செய்யவேண்டும். ஜோதி மிகுந்த, மதிப்பறியா இருநூறு மாணிக்கங்கள் அடிவயிற்றில் பதிக்கப்பட்ட இருநூறு எலிகள் நகரத்தின் வீதிகளில் விடப்பட்டிருக்கின்றன வென்றும் எவனொருவன் அப்படிப்பட்ட எலிகளைக்கொண்டு அம்மாணிக்கங்களைக் கொள்கிறானோ அவன் அம்மாணிக்கத்திற் குரியவனாகின்றான். அம்மாணிக்கத்தை விற்கவும் இஷ்டப்பட்டவதம் செய்து கொள்ளவும் அருகனாகின்றான் என்றும் பறைபறைவித்து பிரகடனஞ் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டான்.

நகரமெங்கும் பறை சாற்றுவிக்கப்பட்டன. இதைக் கேட்டவரெல்லோரும் நகைத்தனர். இவ்விதம் எலிகளின் அடிவயிற்றில் மாணிக்கம் பதிக்க அறியாதவர்களாகையினால் ஒருவரும் நம்பவேயில்லை. ஓர்வேளை அரசனுக்குப் பயித்தியம் பிடித்ததோ என்று பரிகாஸம் செய்தனர். மிகுந்த தரித்திரத்தை அநுபவித்துக்கொண்டிருந்த பரம ஏழைகள் பிரகடனத்தை நம்பி எலிகளைக்கொண்டு மாணிக்கம் பெறலாம் என்று தீர்மானித்துக் கொண்டார்கள். அநேக எலிகள் கொல்லப்பட்டன. ஒரு பிச்சைக்காரன் மாலை வேளைக்குள் ஒரு எலியைக்கொண்டு அடிவயிற்றிலிருந்து மாணிக்கத்தை எடுத்தான். அதை கையில் வைத்து ஜ்வலிப்பதைக்கண்டு ஆனந்தம் கொண்டான். ரத்னவியாபாரிகளிடம் அதைவிற்ப் ஏராளமான பணம்பெற்று அன்றிரவிற்குள் ஓர் பெரிய வீட்டைவாங்கி அதின் பெருமையுடன் வீற்றிருந்தான். இந்த சமாசாரம் ஊரெங்கும் பரவிவிட்டது. தரித்திரனுக்கு இவ்வளவு சம்பத்து வந்துவிட்டதே நமக்குக்கிட்டட்டும் என்று எண்ணி உத்யோகஸ்தர்களுெல்லாம் உத்யோகங்களை விட்டனர், வியாபாரிகள் வர்த்தகத்தை விட்டுவிட்டனர், தனவந்தன், தரித்திரன், பெரியவன் சிறியவன், பாலன் விருத்தன், ஆண் பெண் யாவரும் ஒரேமனதாய் எலிகளைக் கொல்லும் தொழிலை மேற்கொண்டார்கள். கூரைகள் மீதும், சுவற்றின் கீழும், வளைகளினின்றும், ஜலதாரைகளிலிருந்தும் எலிகளை வேட்டையாடி தடிகளினாலும், கற்களினாலும், கத்திள்ளாலும் கொன்றனர்.

நகரத்தில் இன்னாள் வரை வியாபாரமென்பதே கிடையாது. ஒரு தொழிலும் நடந்தபாடில்லை. ஒரு வாரத்திற்குள்ளாக ஆயிரக்கணக்காய் எலிகள் மடிந்தன. ஒவ்வொருநாளும் 'இன்று 4 மாணிக்கங்கள் அகப்பட்டன. இன்று 5 மாணிக்கங்கள் கண்டெடுக்கப்பட்டன' என்று எங்கும் பிரசித்த மடைந்து வந்தது. இரண்டு வாரத்திற்குள்ளாக நகரத்தின் கண் ஒரு எலி கிடைப்பது அருமையினும் அருமையாக முடிந்தது. ஏதாவது தப்பித்தவறி ஒரு எலியைக் காண்பார்களாயின் முதன் முதலில் அதை அடித்துக்கொண்டு போட்டுதான் மறுவேலை அவ்வூரர்கள் செய்வது வழக்கம்.

அப்பட்டணத்திலுள்ள எலிகள் யாவும் எமபட்டணத்தை அடைந்து விட்டபிறகு யாத்ரீகன் வேந்தனிடஞ் சென்று 'நராதிப' தமது ராஜ்யத்தில் ப்ளேக் வியாதி தலைகாட்டாது என்று தங்களுக்கு பிரமாணிக்கமாகச் சொல்லவில்லையா! இனி கொஞ்சமும் அஞ்சவேண்டிய நிமித்தமேயில்லை. ஊரிலுள்ள எலிகளையெல்லாம் தந்திரவழியால் நான் கொல்லும்படிச் செய்து விட்டேன். ப்ளேக்வியாதி எலிகளின் வியாதி. எலிகளுக்கு எமன். முதன் முதலில் ஒரு ஊரில் இப்பெருவாரி வியாதி எலிகளுக்குத்தான் காண்கிறது. பிறகே மனிதர்களுக்குப் பரவுகிறது. எந்தப் பிரதேசத்தில் எலியென்ற நாமதேயமே கிடைக்காதோ அப்பிரதேசத்தில் ப்ளேக் என்பதே கிடையாது. ஜனங்கள் கேடும்மாக வாழ இடமுண்டு! என்று தான் செய்த

காரியத்தையும் சாகஸத்தையும் மறுபடியும் எடுத்து ஒரு தரம் அரசனிடத்தில் சொல்லிக்கொண்டான்.

சில மாதங்கள் கழிந்தன. நகரத்தில் ப்ளேக் வியாதி உண்டாகவில்லை. யாத்ரீகன் உரைத்த வார்த்தைகள் உண்மைதான் என்று நம்பி அவனுக்கு அநேக சிறு கிராமங்களை இனாமாக அளித்து மானிகைகள் எல்லாம் பரிசாகக்கொடுத்து தன் சமஸ்தானத்தில் ஓர் பெரிய உத்யோகத்தையும் அளித்தான்.

ப்ளேக் என்பது எலியின் வியாதியாயிருக்க அது மனிதருக்குப் பரவிய விதம் எப்படி என்பதைப்பற்றி அடுத்த சஞ்சிகையில் ஆராய்வோம்.

(இன்னும் வரும்.)

கீ. பி. சேஷாந்தி ஐயங்கார்.

PART III.

KNOWLEDGE ON AGRICULTURE, etc.

BY Mr. G. RAJAGOPAL,

Late Editor, "South Indian Agriculture."

விவஸாய ஞானம்.

கரும்பு.

332-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி.

பூலோகத்தின் உஷ்ணமாக மெங்கும் கரும்பு விளைகிறது. அதிக மழையும், ஆகாயநிர்ப்புமுள்ள இடங்கள் இதற்கு மிகத்தகுந்தவை. மேற்கு இந்திய தீவுகளும், பிலிப்பைன், பினாங்கு, சிங்கப்பூர் முதலிய தீவுகளும் கரும்புக்குத் தாயிடங்கள்.

சாஸ்திரப்பயிற்சியும் விடாமுயற்சியுமுள்ள பிரெஞ்சுக்காரர் பீட்ரூட் என்னும் ஓர்வித முள்ளங்கியிலிருந்து இனிப்பைச் சுமார் 50 வருஷக்காலமாய் விருத்திசெய்து, அக்கிழங்கிலிருந்து இப்போது ஏராளமாய்ச் சர்க்கரை எடுப்பதால் கரும்புச்சர்க்கரை விலை மிகவும் குறைந்துவிட்டது. இதனால் மேற்கு இந்திய தீவுகளில் (West Indies) கரும்புத்தோட்டங்களை ஏற்படுத்திய அநேக ஐசுவரியவான்கள் நஷ்டமடைந்தார்கள். அவ்வாறு நஷ்டம் நாமும் அடையக்கூடாதென்னும் எண்ணத்தால் மகாகனம் பொருந்திய முன்கவர்னர் ஜெனரலாகிய கர்ஜன் பிரபு இறக்குமதியாகும் அயல் நாட்டுச் சர்க்கரைக்கு சில வருஷங்களுக்கு முன் தீர்வை ஏற்படுத்தினார்.

கரும்பின் லிபரங்கள்:—இது புல்லைப்போலொத்த இலையும் சிறு மூங்கி லைப்போலொத்த கோலுமுடையது. சுமார் 10-15 அடி நீளம் வளரக்கூடி

யது. ஜாதிக்கும் செய்நேரத்திக்கும் தக்கபடி 2 முதல் 6 அங்குலத்துக்கு ஒரு கணுவாக இருக்கும். சடை கட்டினதுபோன்ற அடர்ந்த வேர் ஒன்றின்மேல் ஒன்று பாய்ந்து 10-15 அங்குலம் பரவியிருக்கும்; நயமான நிலத்தில் கரும்பின் வேர் 4-அடி ஆழம் போயிருப்பதாகவும் சிலர் தெரிவிக்கிறார்கள். ஆகையால்தான் கரும்புக்கு நிலம் ஆழமாகக் கொத்தப்படுகிறது. பின்னும் இவ்வேர் இடவெளியில்லாமல் நெருக்கமாய் படர்வதால் அதனருகில் புல் பூண்டு முதலியனச் செழித்து வளருகிறதில்லை. அழிப்பதற்கு அசாதத்தியமான அறுகம்புல்லும் கரும்பின் வேரடியில் நன்றாய் வளருகிறதில்லை. இவ்வாறு வேர் அடர்ந்திருப்பதினால் இப்பயிருக்கு நிலத்தில் அதிக உரம் இருக்கவேண்டுமென்று ஊக்கவேண்டியிருக்கிறது. வேரின் துளியில் ஒரு குல்லாய்போன்ற மூடலுண்டு. இம்மூளையிலிருந்து ஒருவிதமான புளிப்புரசம் உண்டாகிறது. அது பட்டவுடனே மண்ணில் தாதுவர்க்கங்கள் கரைந்து செடிக்கு உணவாகின்றன.

இலை செடிகளின் உயிர் வாழ்தலுக்கு இன்றியமையாதது. வேரினால் உரியப்பட்ட ஆகாரம் தண்டின் மூலமாய் ஏறி இலையில் சேரும். ஆகாயத்திலிருக்கும் கரியமலவாயுவானது இலையில் பறிக்கப்பட்ட கரியனுக்குள் அவ்வாக்காரத்தில் சேர்ந்து செடியின் எல்லாப் பாகங்களுக்கும் உணவாக உதவுகிறது. புதிதாய் வெட்டப்பட்ட கரும்பை ஆலையில் ஆட்டும்போது மறு முனையிலிருந்து சொட்டும் ருசியற்ற ஜலத்துளிகள் நிலத்தினின்று கிரகிக்கப்பட்ட ஆகாரமே. இது கரியனுவுடன் கலக்காத ஸ்திதியிலிருக்கிறது. மிருகங்களுக்கு துறையீரல் சுவாசத்திற்கு உதவுவதுபோல செடிகளுக்கு இலைகள் உதவுகின்றன. இவ்விலைகளில் மயிர்க்கண்கள்போல் சிறு துவாரங்கள் உண்டு; இவற்றால் பின் வருமாறு ஆகாரம் ஜீரணப்பட்டு உதவுகிறது. ஆகையால் இலை முக்கியமானபாகம். பூச்சி புழுக்களாலும், ஆடு மாடுகளாலும் இலை யழிக்கப்பட்டால் செடி விருத்தியாவதில்லை என்பது ஒவ்வொருவருக்கும் தெரிந்த விஷயம். மேற் சொன்ன மாதிரியாக இலையில்சேரும் தாதுவர்க்கங்கள் செடியின் மற்ற பாகங்களுக்குப் பலன்பட்டது போக மீதியானவை நாளடைவில் அதிகரித்து அதன் பளுவினால் இலை பழுத்து உதிர்ந்துவிடுகிறது. ஆகையால் இச்சருகுகள் நோய் கொண்டிருந்தாலொழிய அவைகளை யெரித்துவிடாமல் எருவாக்குவது உத்தமம். கரும்பின் இளம் சோலை மாட்டுக்கு நல்ல தீவனம்.

இலையிலிருந்து போகும் நரம்பு, கணுக்களில் பாய்ந்து பிரிந்து ஒன்றுடன் ஒன்று பின்னிக்கொண்டு மறுபடியும் கரும்புக்குள் செல்லுவதால், கணுக்கள் நார் அதிகப்பட்டு உறுதியாகின்றன. இந்நரம்பு கரும்பின் கண்களிலும் சேருகிறது. பூதக்கண்ணாடியால் அதைப் பரீக்ஷித்தால் நார் இரும்புக் கம்பியைப்போல் கெட்டியாயிராமல் காற்றடைந்த குழாய்களாக இருப்பதாக தெரியவருகிறது. ஆகையால் கரும்பு நவீனதற்கு முன்னமே மண்

நன்றாய்க் காற்றாறி மட்கவேண்டியதென்பது தெளிவாய் விளங்குகிறது. பின்னும் கரும்பு வளருங்காலத்தில் அடிக்கடி நிலம் கொத்தப்பட்டும் கிளரப்பட்டும் இருப்பது அவசியம். ஓர் கரும்புக்கோலை சதையில் குறுக்கே வெட்டிப்பார்த்தால் நடுவில் நார் கொஞ்சமாகவும் சுற்றுப் புறத்தில் ஓரம் போகப் போக நார் அதிகமாகவும் சேர்ந்திருப்பதைக் காணலாம். நார்களின் இடைவெளியில் சர்க்கரை சேருவதால், அவ்விடைவெளி அதிக முள்ள கரும்பின் மத்தியில் சர்க்கரை அதிகமாகவும் ஓரத்தில் கொஞ்சமாகவும் இருக்கிறது. ஆகையால்தான் தின்பதற்கு மேல்பட்டை உரித்த கரும்பில் இனிப்பு குறைவதில்லை. கரும்பின் வர்ணம் பட்டையில்தானிருக்கிறது. மரஆலை உபயோகத்திலிருந்தபோது இப்பட்டைவெகுவாய் நசுக்கப்படாமல் இருந்ததால், வெல்லம் ஒருவிதமாய்ச் சுத்தியாயிருந்தது. இரும்பு ஆலை பட்டையை நன்றாய் நசுக்குவதால் நிறத்துக்கு ஆதாரமான வஸ்துக்கள் வெல்லத்தில் சேர்ந்து வெல்ல நிறத்தை ஒருவாறாகக் கெடுக்கின்றன. பின்னும் கணுக்களில் பின்னிக்கொண்டிருக்கும் நரம்புகளில் அநேகவித உப்புக்களும் விதை முளைப்பதற்கு வேண்டிய பதார்த்தங்களும் இருப்பதால் அவை நன்றாய் நசுக்கப்பட வெல்லம் கெடுகிறது. சுண்ணாம்பின் உபயோகம் தெரியாத மதனபல்லியில் வெல்லம் புளித்திருப்பது இரும்பு ஆலையே காரணமென்கிறார்கள். நாட்டுச்சர்க்கரை செய்பவர்களுக்கு கரும்பில் அதிக கணுவிருந்தால் வருத்தம். ரசாயன சாஸ்திரத்திலும் மற்றவிஷயங்களிலும் பேரெடுத்த ஐரோப்பியர் கரும்பில் எவ்வளவு கணுவிருந்தபோதிலும், சாற்றில் எவ்வளவு அழுக்கு இருந்தபோதிலும், தக்க பிரயாசத்தினால் அவற்றை நீக்கி வெள்ளைச் சர்க்கரையாக செய்துவிடுகிறார்கள். அவ்வாறு சாதனங்களில்லாத நமக்கு கரும்பு எவ்வளவு சுத்தமாயிருக்கிறதோ அவ்வளவுக்கும் சரக்கு மேன்மையாயிருக்கும். ஆகையால் கணுக்கள் தூரமுள்ள கரும்பே வெண்மையான சரக்குக்கு உத்தமம்.

COMMERCE AND INDUSTRY.

BY MR. M. A. NELLIAPPA MUDALIAR.

வர்த்தகமும் கைத்தொழிலும்.

ஒரு தொழிலை ஆரம்பிக்கிறதற்குமுன் யோசனை.

ஒரு தொழிலை ஆரம்பிக்கிறதற்கு முன் நன்றாய் ஆலோசனை செய்ய வேண்டும். எத்தொழிலை யாரம்பித்தபோதிலும் ஓரளவில்லாவிடில் 'ஆசைக்கோ ரளவில்லை' யென்பதுபோல் மனம், மலைமையாய் எண்ணிக் குவித்துவிடும். எப்பொழுது ஒரு தொழிலைச் செய்ய உத்தேசிக்கிறோமோ அப்பொழுது தன் ஸ்திதிக்குத் தக்கபடி இன்னது செய்கிறதென்பதைத் தீர்மானித்துக் கொள்ளவேண்டும். இவ்விஷயத்தில் ஒரு மனத்தராயிருக்க

வேண்டும். தனது அபிவிருத்தியை நாமும் நண்பர் உறவினரிடம் தனதெண்ணத்தை யறிவித்து ஆலோசனை செய்யலாம். பல ஜனங்களிடம் சொல்லி யோசித்தால் பிரதிகூலமாய் முடிந்துவிடும். தனக்குள் நன்றாய் ஆலோசித்துத் தீர்மானிப்பது சிலாக்கியம். உடனே அப்படியே நடக்கமுயலவேண்டும். இல்லையெனில் எண்ணிய எண்ணமெல்லாம் ஒன்றின் பின்னொன்றாய் மறந்துவிடும். இவ்வுலக இயற்கையெப்படி யிருக்கிறதென்றால், தொழிலை ஆரம்பம் செய்வதன்முன் அளவற்ற யோசனை செய்வதும், ஆரம்பித்ததும் எல்லாவற்றையும் மறந்துவிடுவதுமா யிருக்கிறது. சிலருக்குப் பேசுந்திறமை மாதிரியிருக்கும் சொல்வதுபோல் செய்யும் வாய்மையிருக்கிறதில்லை.

வர்த்தகத்தில் ஆலோசிப்பதை முக்கியமான தென்றே ஒவ்வொருவரும் அறியவேண்டும். ஒரு தொழிலைப் பற்றி நூறுவிதமாகப் பகுத்துப்பேசலாம். இது கஷ்டமான காரியமன்று. ஆனால் மனிதர்கள் செய்யவேண்டியவைகளுள், தனக்குள் சிந்திப்பதொன்றே கடினமான வேலை. ஆகையால் ஒவ்வொரு காரியத்தைச் செய்வதன்முன் பலரிடத்தில் யோசித்திருந்தாலும் தானும் அதை நன்றாய் சிந்தித்து ஓர் தீர்மானம் செய்திருக்கவேண்டும். அப்பொழுது அக்காரியம் தடையின்றி சித்திபெறும்.

வாலிபர்களும் வர்த்தகமும்.

வர்த்தகம் செய்ய விரும்பும் வாலிபர்கள் சொற்ப சம்பளத்திலாவது, ஆரம்பத்தில் சம்பளமில்லாமலாவது, கண் மனதுக்கு இசைந்த வியாபாரம் செய்யும் வணிகரிடம் அமர்ந்திருக்க வேண்டும். அப்பொழுது தான் வியாபாரம் இன்னதென்று அறியலாம். லாபநஷ்டம், சுதனக்கம் முதலியவைகளின் வித்தியாசங்கள் அனுபவத்தில் விளங்கும். இப்படி அனுபவித்தவர்கள் தான் வணிகத்தொழிலுக்கு அருகாவார். 'இளமையிற்கல்' என்பது போல, எந்த விஷயத்தையும் அனுபவித்து சித்திபெறவும் வாலிப திசைதான் பொருத்தமானது. வாலிபதிசையில் சரீரம் திடமாகவும் ஊக்க முள்ளதாய் இருப்பதால் எவ்வளவு கஷ்ட நஷ்டம் வந்தபோதிலும் பொறுத்துக்கொள்ள முடியும். விடாமுயற்சி செய்வதற்கும் அனுகூலமாயிருக்கும். "சுவற்றை வைத்து சித்திரம் எழுதவேண்டு" மென்பதற்கிணங்க சரீரத்தில் பலமுள்ள போதுதான் வேலை செய்யலாம். வாலிபத்தில் உற்சாகமும், மனோதேவியமும் அதிகரிக்கிறது.

வர்த்தகத்தில் பொறுமையும், அதனாலும் பெருமையும்.

வர்த்தகர்கள் சார்தகுணமுள்ளவர்களா யிருக்கவேண்டும். அவர்களின் முகம் சந்தோஷக் குறியோடு, வருபவர்களை வரவென்று முகமலர்ச்சி கூறுவதுபோல விரைக்கவேண்டும். வர்த்தகத்தில் மேன்மையடைய வேண்டுமாயின், அருகிலிருப்போர்களையும், வியாபார விஷயமாய் வருபவர்களையும் நட்பினராகச் செய்ய முயலவேண்டும். தன்னை நாடி வரும்போது இனிய

சொற்களைக்கூறி உதவிசெய்யவேண்டும். வினவிய விஷயத்தை நன்றாய்க் கேட்டு விடையளிக்கவேண்டும். வியாபாரத்திற்கு வருபவர்கள் எல்லோரும் நற்குணமுள்ளோரா யிருக்கமாட்டார்கள். சிலர் விற்கும் பொருள் களை அதிசீக்கிரத்தில் வாங்கிச் செல்வார்கள். இன்னும் சிலரோ, வாங்கு வது சொற்பமா யிருந்தாலும் அதிகத் தொந்தரவைக் கொடுப்பார்கள். இவ்விருதரத்தாரையும் ஒரே மாதிரியாகப் பாவிக்கவேண்டும். பேசுவதில் சாமர்த்தியம் வேண்டும். சில வியாபாரிகள் முன் கோரியா யிருக்கிறார்கள். அவர்களிடமுள்ள வேலைக்காரர்களில் சிலருக்கு எஜமானனைவிட அதிக கோபம் உண்டாகிறது. 'வாங்கு கிறதாயிருந்தால் இதை வாங்கு இல்லையெனில் போ' என்றும் 'இதற்குமுன் இப்பொருளை வாங்கினதுண்டா' என்றும், இன்னும் பலமாதிரியாகவும் பேசுகிறார்கள். இப்படிப் பேசுவதால் சில சமயங்களில் சச்சரவும் உண்டாகிறது இது எல்லோருக்கும் தெரிந்தவிஷயம். வர்த்தகத்தில் கோபத்தை விட்டுப்போட வேண்டும். விநோதமாகப் பேசி இன்புறச் செய்வேண்டும். தங்களிடத்தில் நம்பிக்கையுண்டாகும்படி நடந்துகொள்ளவேண்டும். வியாபாரம் செய்யும்போது சந்தோஷமாகவும், இல்லாதபோது சந்தோஷக்குறைவாகவும் யிருக்கக் கூடாது. நஷ்டமின்றி லாபமில்லை நஷ்டமின்றி சுகமில்லை. வர்த்தகத்தில் நஷ்டமும் லாபமும் ஸகஜம். நஷ்டம் ஏற்படுங்கால் பொறுமையுடனிருக்க வேண்டும் அப்பொழுதுதான் லாபத்தையும் பெறலாம். சாந்த குணத்தோடும், முகமலர்ச்சியோடும், அன்போடும், வியாபாரம் செய்வதே ஒரு பெரிய விளம்பரம் போலாகிறது. இதனாலுண்டாகும் புகழ் உலகெலாம் பெருகும்.

ஒன்றிருக்க ஒன்று செய்தல்.

ஒரு வேலையிலிருக்கும் போது ஒழிந்த நேரங்களில் மற்றொரு தொழிலுக்கு முயற்சி செய்வது சிலருடைய வழக்கமா யிருக்கிறது. இத்தீய வெண்ணம் அநேக வாலிபர்களின் தொழிலை அழித்து விடுகிறது. ஒரு தொழிலிருக்க மற்றொன்றில் பிரவேசிப்பதால் ஒன்றிலேனும் தேர்ச்சியடைய வழி யில்லாமற் போகிறது. வாலிபர்கள் காலத்தை மதிப்பிட்டு (Value of Time)ப் பார்க்கவேண்டும். ஒரே தொழிலில் பல வருஷம் உழைத்து வருவதால் உன்னத பதவியை யடைவது நிச்சயம். நமது வாழ் நாட்களை ஒரே வழியில் செலுத்தி வந்தால் அதிலுண்டாகும் பயிற்சியும் அனுபவமும் ஆனந்தத்தை யுண்டாக்கும். ஒரு வாலிபர் சில வருஷங்களுக்குமுன் இரண்டு சிறுவர்களுக்கு கல்வி கற்பித்துக்கொண்டு வக்கீல் (Pleader) பரிக்ஷைக்கும் படித்து வந்தார். கடைசியில் தேர்ச்சியடையவில்லை. வக்கீல் (லாயர்) வேலைக்காகப் படிப்பவர் வேறொன்றுக்கு ஆணைப் படாமல் அதிலேயே உழைத்து வந்தால் ஏன் விர்த்தியாக முடியாது? சட்டங்களை பெல்லாம் நன்றாய்ப் படித்து, வக்கீல்களில் முதன்மையா யிருந்து பிரதாபத்தையடைய முடியாதா? லாயர் பரிக்ஷையில் தேறியும் ஆரம்பத்

தில் போதுமான வரும்படியின்றி, பயிர்த்தொழில் தச்சவேலை முதலியவைகளில் பிரவேசித்து சொற்பத்தை யறிந்து கொள்வதால் ஒரு பயனுமில்லை. வக்கீல் பிரபல லாயர் என்று பெயரெடுக்க முயற்சி செய்வேண்டும். வருந்தினால் வார்த்தைமுண்டோ எத்தொழிலையும் ஆரம்பித்தவுடனே லாபம் வரமாட்டாது. கொஞ்சகாலம் கஷ்டப்பட்டால் தான் சுகம் உண்டாகும். சிந்திக்காத மனம் சோம்பலுக்கே சாதகமா யிருக்கும் மனதை நல்வழியிலும் ஒரு தொழிலிலும் கட்டுப்படுத்த வேண்டும். மனதின் சக்தியைக் காண்பது கடினம்.

அடக்க முடையார் பலவற்றையும் பார்ப்பதுபோல் காணப்படுவார் ஒன்றையும் பாரார். ஒவ்வொருவர் வழியிலும் தோன்றுவார். ஆனால் எவரையும் தடைபடுத்தமாட்டார். அக்னியில் 50 இரும்புக் கம்பிகளைப் போட்டாலும், சில கம்பிகள் தான் உஷ்ணத்தோடிருக்கும். கடைசியில் கம்பிகளைக் காய்ச்சியவருக்கே கையில் ஹானியை யுண்டுபண்ணுகிறது. இப்போர்ப்பட்ட மனிதன் தனக்குள்ளே கட்டமைகளையே அலக்ஷியஞ் செய்தவனாகும். இவன் எவ்வளவு சந்தோஷத்தை யடையமுடியும். 'பலமாததைப் பார்த்தவன் ஒரு மரத்தையும் வெட்டுவதில்லை' பென்றும் 'இக்கரைக்கு அக்கரை பச்சை' பென்றும் பழமொழிகளைச் சொல்வதுமுண்டு. இன்னும் இதை விவரித்துச் சொல்லுவாம். இன்று வெற்றிலை பாக்குக்கடை வைக்கிறது. சிலகாலம் நடத்திக்கொண்டு போகும்பொழுது அரிசிக்கடை வைக்க ஆலோசனை செய்கிறது. அதற்குத் தக்க மந்திரிகளும் சேர்வார்களாயின் பின்னும் அனுசூலந்தான். வெற்றிலைக் கடையிலுள்ள ஊக்கமும் முயற்சியும் குறைகிறது. கொஞ்சகாலத்தில் வெற்றிலைப்பாக்குக் கடையை யொழித்து அரிசிக்கடை வைக்கிறது. இதையும் முன்போலவே விட்டு மனிகை வியாபாரம் செய்ய ஆரம்பிக்கிறது. இப்படிச்செய்து வந்தால் எவ்வளவு ஒரு தொழிலில் அனுபவமுண்டாகும்.

உத்தியோகம் செய்வோர்களிலும் சிலர், அந்தக் கம்பெனியிலிருப்பது நல்லது, இந்தக் கம்பெனியிலிருப்பது சுகம் என்று எண்ணுவாருமுண்டு. மனம் சிதறிப் பல விஷயங்களிலும் புகுவதே, பலிதமாகும் ஒரு வேலைக்கு ஒரு பெரிய சத்துருவைப் போலாகும். மனதை ஒரே விஷயத்தில் செல்ல விடுவோமாயின் சிக்கியுண்டாகும். பல விஷயங்களிலும் மனதைச் செலுத்தினால் எண்ணங்கள் அடுக்கடுக்காய் குவிகின்றன. அடிக்கடி கோப தாபமும், பொறுமையும் உண்டாகிறது. கடைசியில் ஒட்டைக் குடம் போல் எவ்வித நல்விஷயமும் மனதில் தங்குகிறதில்லை. வஞ்சகம் முதலிய துர்க்குணங்கள் குடிபுகுகின்றன.

வாலிபத்தில் மனதை அடக்காவிடில் மற்றெக் காலத்திலும் அடக்க முடியாது. லோகோபகாரமான எத்தொழிலிலாவது தான் சமர்த்தன் என்ற கீர்த்தி பெறவேண்டும்.

PART IV.

HINDU LAW.

ஹிந்துலா.

Maintenance—ஜீவனம்சம்.

(336-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

கேழ்வி.—விதவை குடும்பத்துடனேயே வசித்தால்தான் அவளுக்கு ஜீவனம்சம் கிடைக்கும் என்பதான கேசுகள் உண்டா?

ஜவாப்.—பொதுச்சொத்தின் வரும்படியானது மிகவும் சொல்பமாய், பிரித்துக்கொடுக்கக்கூடாத ஸ்திதியிலிருந்தாலும், புருஷன் இறந்துபோகும் போது ஜீவனம்சத்துக்காக சொத்து ஏற்படுத்தி பொதுக் குடும்பத்திலேயே வசிக்கவேண்டுமென்று உயில் செய்துவிட்டுப் போயிருந்தாலும் அப்படிப்பட்ட ஸ்திதியில் விதவை குடும்பத்தைவிட்டுத் தனியாகப்போயிருந்தால் அவளுக்கு ஜீவனம்சம் கிடைக்கமாட்டாது. (இ. லா. ரி. 3 பம் 44; இ. லா. ரி. 4 பம் 261; 12 கல். ஹைகோ. ரி. 15 பம் 236.)

கே.—பொதுக் குடும்பத்தில் ஒரு வீட்டுக்கு மேற்பட்ட வீடுகளிருக்கும் பகுத்தில் இன்ன வீட்டில் வாசம் செய்ய எனக்கு இடம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேழ்க்கவாவது ஷே விதவைக்கு பாத்தியதை யுண்டா?

ஜ.—அவளுக்காக பொதுக் குடும்பத்தில் யேர்ப்படுத்திவிட்ட இடத்தில் வாசம் செய்யவேண்டியதே தவிர இன்ன இடம் அல்லது இன்னவீடு தான் வேண்டுமென்று கேட்க விதவைக்கு பாத்தியமில்லை. (4. அல. ஹை. கோ. ரி. 103.)

கே.—வேறு எவ்வகையான கேசுகளில் விதவைகளுக்கு ஜீவனம்சம் கிடைப்பாது?

ஜ.—விதவைகள் விபசாரியாகயிருந்தாலும் ஜீவனம்சம் கிடைப்பாது. (1 மது. ஹை. கோ. ரி. 373; 2 மது. ஹை. கோ. ரி. 337; 5. மது. ஹை. கோ. ரி. 160; 4 மது. ஹை. கோ. ரி. 185; 13 கல். ஹைகோ. ரி. 72; 9 பம் ஹைகோ. ரி. 108.)

கே.—ஒரு விதவை தனக்கு ஜீவனம்சம் கிடைக்கும்படி கோர்ட்டு மூலமாய் தீர்ப்புப் பெற்றுக்கொள்ளுகிறாள், அந்த ஜீவனம்சம் எந்தக் காரணத்தாலாவது, நின்றுபோக முடியுமா?

ஜ.—கோர்ட்டு மூலமாய் ஜீவனம்சம் கிடைத்த பிறகு விபசாரியாக யிருந்தாலும், அந்த ஜீவனம்சத்தை ரத்துச் செய்துவிடலாம். (இ. லா. ரி. 9. பம். 108.)

கே.—கோர்ட்டு மூலமாய் யேர்ப்பட்ட ஜீவனம்சம் விபசாரியாகப் போய்விட்ட கேசுகளில் உறுதியாகவே மாட்டாதா? அல்லது சில கேசுகளில் உறுதியாக நிற்குமா?

ஜ.—மகா அல்பமான ஜீவனம்சத்தை கோர்ட்டார் ரத்துச் செய்யமாட்டார்கள். இ. லா. ரி. 1. பம். 559; இ. லா. ரி. 17. கல். 674.

கே.—எப்பேர்ப்பட்ட கேசுகளில் விதவைக்கு ஜீவனம்சம் கொடுக்க அவள் புருஷன் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் கடமைப்பட்டவர்களில்லாம லிருக்கிறார்கள்?

ஜ.—பிதூர்ஜிதச் சொத்தாவது, சுயார்ஜிதச் சொத்தாவது கொஞ்சங் கூட இல்லாமலிருந்தால் இறந்து போனவனுடைய விதவைக்கும் பிரித்துக்கொண்டு ஸனியாயிருந்தவனுடைய விதவைக்கும் ஜீவனம்சம் கொடுக்க மைத்துனன் மாமனார் முதலியவர்கள் கட்டுப்பட்டவர்களல்ல. இ. லா. ரி. 11. மது. 191; 9. பம். ஹைகோ. ரி. 283; 24. ஸதர்லாண்ட்ஸ் விக்ரி ரிப்போர்டர் 274; இ. லா. ரி. 6. கல். 36; இ. லா. ரி. 2. பம். 573; இ. லா. ரி. 2. பம். 632; இ. லா. ரி. 7. பம். 127; இ. லா. ரி. 8. பம். 15; இ. லா. ரி. 11. பம். 199.

கே.—பரம்பரைக் குடும்ப சொத்து இல்லாத கேசுகளிலும் எப்பொழுதாவது விதவைக்கு ஜீவனம்சம் கேழ்க் சட்டப்படி பாத்தியதை உண்டா?

ஜ.—அவளுடைய மாமனார் சுயார்ஜிதச் சொத்திலிருந்து அவர் உயிரோடிருக்கும்போது விதவைக்கு ஜீவனம்சம் கேழ்க் பாத்தியதையல்லாமற்போன போதிலும், அவ்விதந்த பிறகு அவளுடைய மற்ற பிள்ளைகள் அவர் சொத்தை பாகம் செய்து கொள்வதுபோல இவளும் ஜீவனம்சம் கேழ்க் பாத்தியமுண்டு. (இ. லா. ரி. 11. அல. 294; இ. லா. ரி. 17. கல். 373.)

(இன்னும் வரும்.)

PART V.

CO-OPERATION.

கூட்டுறவு.

ஒரு கிராம ஐக்கிய நாணயச்சங்க பஞ்சாயத்து மீட்டிங்கு.*

[புதுக்கோட்டை டவுன்ப்ரங்கி காரியதரிசி ம.ா-ா-ஸ்ரீ, G. சுந்தரேச அய்யரவர்களால்.]

இடம்.—காரியதரிசி வீடு.

ஆஜர்.

1. சுப்பய்யர், காரியதரிசி.
2. இராமஸ்வாமிபிள்ளை, பிரஸிடெண்டு.
3. சுப்பன் செட்டியார், கஜானஜி.
4. வேம்புவய்யர் } மெம்பர்கள்.
5. அய்யாவய்யர் }

மணி அய்யர்.—கிராம பள்ளிக்கூட உபாத்தியாயரும், சங்கம் கிளர்க்கும், காரியதரிசி.—வாருங்கள்—அய்யாவய்யரவாள்—ஏன் இவ்வளவு நாழி?

அய்யாவய்யர்.—படுத்திக்கொண்டிருந்தேன். தூங்கிவிட்டேன், ஏன் மீட்டிங்குக்கு ஒருவரும் வரவில்லை. கூப்பிடவந்தவுடன் தான் விழித்துக் கொண்டேன். அதோ வருகிறார் இராமஸ்வாமிபிள்ளை. அவர் எப்போழுதும் சரியாய் வருவார்.

காரியதரிசி.—வரவர மீட்டிங்கு கூடுவதற்குப் போதுமான மெம்பர்கள் கிடைப்பது துர்லபமாயிருக்கிறது. வெகுநேரம் கார்க்கவேண்டியதாயிருக்கிறது. எல்லோரும் சரியாய் வந்தால் மீட்டிங்கில் வேலை 10 நிமிஷத்தில் முடிந்துவிடும். யாரை யார் சொல்லலாம்?

இராமஸ்வாமிபிள்ளை.—கோபித்துக் கொள்ளக்கூடாது. ஜனங்களுக்கு கல்வியறிந்தியாக வேண்டாமா? பட்டணம் முதலிய இடங்களில் கூட அநேக மீட்டிங்குகள் மெம்பர்கள் வராததினால் கூடுகிறதில்லை. நான் ஏதோ இதுமட்டும் நடக்கிறதென்று சந்தோஷப்படுகிறேன். இன்னம் சில ஊரில் பார்த்தால் தெரியும். கல்வி யறிவு வளர வளர் நம் உணர்ச்சியும் அதிகப்படும். தேசத்தைப் பிடித்தபாவம், மகான் கோக்கலே இறந்துவிட்டார். இருந்தால் கல்வியை பரவச்செய்ய எவ்வளவோ செய்திருப்பார்.

காரியதரிசி.—ஆமாம் வாஸ்தவந்தான். எனக்கு கூட்டுறவி் லிருக்கிற ஆஸ்தை என்னை இவ்வாறு சொல்லும்படி செய்தது. எல்லா இடங்களிலும் இப்படித்தானா?

* சென்ற புதுக்கோட்டை கோவாப்ரேடிவ் கான்பரென்ஸில் வாசிக்கப்பட்டது.

அய்யாவய்யர்.—Sir! அதிருக்கட்டும். என்னமோ கான்பரென்ஸாமே, என்னமோ அமக்களப்படுகிறதே. நாம் ஒன்றும் சொல்லக்கூடாது. என்னத்திற்கு இந்த ஆட்ப்பரமெல்லாம்?

இராமஸ்வாமிபிள்ளை—ஆ! இதென்ன! தாங்கள்கூட இப்படிச் சொல்லுகிறீர்கள். கான்பரென்ஸ் எங்கும் நடக்கிறது. சென்னையில் வருஷத்திற்கு ஒருமுறை இராஜதானி கூட்டுறவுச் சங்கக் கான்பரென்ஸ் கூடுகிறது. சென்னை கவர்னர் கூட ஒருமுறை அக்கிராசனம் வகித்தார்கள். அங்கே அநேக விஷயங்கள் ஆலோஜிக்கப்படுகின்றன. எப்படி காங்கிரெஸ் மகா ஸபையில், தேசத்திற்கு வேண்டிய பொது விஷயங்களைப்பற்றி யோஜிக்கப்படுகின்றனவோ அதுபோல் கூட்டுறவு கான்பரென்ஸில் கூட்டுறவு சம்பந்தமான விஷயங்கள் யோஜிக்கப்படும். கான்பரென்ஸ்கள் அடிக்கடி கூடினால் தான் ஜனங்களுக்கு விஷயங்கள் நன்கு புலப்படும். அநேகர் கூடி தங்கள் அபிப்பிராயங்களை வெளியிட்டு ஆலோஜனைசெய்து ஒரு முடிவிற்கு வரக்கூடும். இதில் சிரத்தையில்லாதவர்களும் அநேகர் வருகிறார்கள். இதில் ஏதோ இருக்கிறது என்று விஷயத்தை கொஞ்சம் கவனிப்பார்கள். தாங்கள் நிர்வாக சபை மெம்பராக இருந்து இப்படிச் சொல்லக் கூடாது.

அய்யாவய்யர்.—இல்லை இல்லை, மன்னிக்கவேண்டும். என்னைக் கேட்டார்கள் நான் கூட 5 நன்கொடை கொடுத்திருக்கிறேன். எனக்கு என்னமோ பாடாடோபமாய் தோன்றியது. சொன்னேன், கான்பரென்ஸில் அவ்வளவு பிரயோசனம் இருக்கிறதா?

(வேம்புவய்யர் வருகிறார்).

—காரியதரிசி.—வாருங்கள் உங்களுக்குத்தான் காத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இன்னம் ஒருவர் வந்தால் மீட்டிங்கு கூடலாம்.

வேம்புவய்யர்.—இவ்வளவுதானா நாழியாயிற்றே என்று நினைத்துக்கொண்டிருந்தேன். செட்டியாரைக் கூட்டிக்கொண்டு வருகிறதானே?

காரியதரிசி.—மணி, செட்டியாரை கையோடு வரவேண்டுமென்று கூட்டிவா.

(மணி போய் கூப்பிட)

செட்டியார்.—கொஞ்சம் ஜோலியிருக்கிறது. அவசியம் வரவேண்டுமா?

மணி.—அவசியம் வரத்தான் வேண்டும். முக்கிய விஷயங்கள் இருக்கின்றன. பணம் இன்னம் அதிகமாய் கடன் பாங்கியிலிருந்து வாங்கப் போகிறார்கள். கட்டாயம் வரவேண்டும்.

செட்டியார்.—இதேதுடா அப்பா தொல்லை. கணக்குப்பிள்ளை! பெட்டியை பார்த்துக்கொள், இதோ போய்விட்டு வருகிறேன். சம்பளமில்லாச் சேவகம், வின்வம்பு, யார் ஊரிலே பணமில்லை என்று அழுதா, எதற்கு இந்த உபத்திரவம். வேண்டாமென்றால் விடமாட்டேன் என்கிறார்கள். (இன்னும் வரும்.)

PART VI.

EDUCATION.

BY Mr. K. P. SESHADRI AIYANGAR,
(Teacher, Muthiyalpet High School, Madras.)

க ஸ் வி.

‘கிண்டர்கார்டன்’

அல்லது வினாயாட்டுப் பள்ளிக்கூடம்.

‘கிண்டர்கார்டன்’ என்பது ஜெர்மன் வார்த்தை. ‘கிண்ட்’ என்பதற்குக் குழந்தை என்பது பொருள். ‘கிண்டர்’ என்பது குழந்தைகள் என்று பன்மைப் பொருள்படும். கார்டன் என்பதற்குத் தோட்டம் என்று அர்த்தம். ஆனால் கிண்டர்கார்டன் என்னும் பதத்திற்குப் பிள்ளைகளுடைய அல்லது பிள்ளைகளுக்காக நிறுமிக்கப்பட்ட தோட்டம் என்பது அர்த்தமன்று. பிள்ளைகளாகிய தோட்டம் என்றே பொருள் அறியவேண்டும். குழந்தைகளே மிக்க கவலையுடன் ஆதரிக்கப்படவேண்டிய செடிகளாகவும், உபாத்யாயர்களே அச்செடிகளைக் கண்ணை இமைகாப்பதேபோல் பாதுகாக்கும் தோட்டக்காரர்களாகவும் பாவனை செய்யவேண்டும். ஒரு தோட்டத்திலுள்ள செடிகளுக்குத் தண்ணீர் பாய்ச்சிப் பாதுகாத்து வளர்ப்பது எப்படித் தோட்டக்காரனது வேலையோ, அப்படியே பிள்ளைகளின் மனதாகிய தோட்டத்தைப் பயிற்சிசெய்து அபிவிருத்தியடையச் செய்வது உபாத்யாயர்களது கடமை. இந்த அர்த்தம் விளங்கும் பொருட்டும், பிள்ளைகள் ஓடியாடிக் குதுகலத்துடன் குதித்து விளையாடும்படிக்கும் ஒவ்வொரு ‘கிண்டர்கார்டனைச்’ சுற்றிலும் பெரிய தோட்டம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. கிண்டர் கார்டனிலிருக்கும் பிள்ளைகள், தாம் விளையாடிக் கொண்டிருக்கிறதாக எண்ணம் கொண்டிருப்பார்களாகையால் கிண்டர்கார்டனை நாம் தமிழில் ‘விளையாட்டுப் பள்ளிக்கூடம்’ என்று சொல்லலாம்.

அதில் மூன்று வயதுமுதல் ஆறு பிராயம் வரையுள்ள குழந்தைகளைத் தான் சேர்த்துக்கொள்வது. சிறு குழந்தைகளுடன் புருஷர்கள் பழகுவதிலும் ஸ்த்ரீகள் பழகுவது சகஜமாயிருக்கும். சுபாவத்திலேயே பெண்களுக்குத் குழந்தைகளின்மீது அன்பும், ஆசையும் அதிகம். இளகிய மனதும், இன் சொல்லும், கருணைசொரியும் பார்வையும், வசீகரிக்குந் தன்மையும், சாந்தமும், ஆடவர்களைவிட அரிவையார்கட்கு இயற்கையிலேயே அதிகமாக அமைந்துள்ளன. ஆகவே குழந்தைகளை அவர்களுக்குத் தகுந்தவிதமாகப் பழக்குவதில் ஸ்த்ரீகளே ஏற்றவர்கள். இதனால் தான் சாதாரணமாக, கிண்டர் கார்டனுக்கு ஸ்த்ரீகளை உபாத்யாயனிகளாக நியமித்து வருகிறார்கள். அவர்கள் தங்களிடத்தில் ஒப்பிக்கப்பட்ட குழந்தைகளிடத்தில்

சுன்மெடுத்த அன்னைபோல அன்பு பாராட்டுபவர்களா யிருக்கவேண்டும். பிள்ளைகள் ஸ்வபாவத்திலேயே எப்பொழுதும் குதூகலமும் உத்ஸாகமு முள்ளவர்களா யிருப்பார்கள். அவர்கள் நடை யென்பதையே இன்ன தென்று அறியார்கள். துள்ளித்துள்ளியோடும் சுபாவம் மேலீட்டுள்ளவர்கள். அவர்கள் கொண்டிருக்கும் உத்ஸாகத்தில் கொஞ்சங்கூடக் குறையாமலிருக்க அவர்களுக்கு முக்கியமாய் வேண்டியவை இரண்டு. அவை அன்புள்ளதாயும், தங்களைப்போல் குதித்து விளையாடும் சுபாவமுள்ள பிள்ளைகளின் சகவாசமுமாம். இவையிரண்டும் கிண்டர் கார்டனில் உண்டு. ஆனாகியினால் தான், எங்கெங்கே கிண்டர்கார்டன் ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கிறதோ, அங்கங்கேயெல்லாம் பிள்ளைகள் அதிகமாகச் சேர்ந்து வருகிறார்கள்.

மூன்று வயது வரையில் பிள்ளைகளை வீட்டில் தாயார் சரிவரப்பார்த்து வரவேண்டும். அந்த வயதுக்குள் தாயைவிட்டுப் பிரிந்திருப்பது குழந்தைகளால் முடியாது. அந்த வயதுக்கு மேற்பட்ட பிள்ளைகளை எல்லா வழிக்குக் கொண்டுவரவேண்டிய முறை எல்லா ஸ்திரீகளுக்கும் தெரியாதாகையால், தெரிந்தவர்களைக் கிண்டல்காரர்கள் உபாத்திகளாக நியமித்து, அவர்களிடத்தில் குழந்தைகளை ஒப்பித்து வருகிறார்கள்.

கிண்டர்கார்டன், வீட்டுக்கும் பள்ளிக்கூடத்திற்கும் நடுத்தரம். வீட்டிலுள்ள தாயின் அன்பும், சாதாரணமாய்ப் பள்ளிக்கூடங்களிலுள்ள சட்டதிட்டங்களில் சிலவும், கிண்டர்கார்டனில் இருக்கின்றன. ஆயின் வீட்டில் குழந்தையின் படிப்புக்கு அடிக்கடி நேரிடும் விகாதங்களும், பள்ளிக்கூடத்திலுள்ள கடுமையான கிரமசினகூடியும் இதில் இல்லை. வீட்டைவிட்டு கிண்டர் கார்டனிலிருப்பதும் பிறகு அதைவிட்டுச் சாதாரணப் பாடசாலைக்குப் போய் அதன் சிப்பந்திகளுக்கு உட்படுவதும் சகஜமாயிருக்கும்.

ஆம்முறையை யுண்டாக்கினவர் யார்?

இந்தக் கிண்டர் கார்டன் முறையை முதன் முதலில் 'பிரடிக் பிரோபல்' என்னும் ஜெர்மானியர் ஏற்படுத்தினார். அவர் தம் வாணுஜெல்லாம் குழந்தைகளுக்குப் போதிக்கும் முறையைக் கண்டுபிடிப்பதிலேயே கழித்தார்; இயற்கைப் பொருளை துட்பமாகக் கவனிப்பார்; அவைகளைப்பற்றிக் கொஞ்சம் ஐயம் ஏற்பட்டால், கற்றறிந்த நிபுணர்களைக்கொண்டு சந்தேகங்களை நீக்கிக்கொள்வார். 'உலகமென்பதே ஒரு புஸ்தகம்; அதிலடங்கிய ஒவ்வொரு ஊரும் அப்புஸ்தகத்தின் ஒவ்வோர் ஏடு. ஒவ்வொரு பொருளும் அவ்வேட்டின் ஒவ்வொரு வரியாகும்; ஒவ்வொரு பொருளும் உணர்த்து மறிவு ஒவ்வொரு விஷயம். அந்த விஷயத்தைத் தெரிந்து கொள்வதே மனிதனுக்குரிய நோக்கம்; உலகத்தில் தோன்றும் ஒவ்வொரு மனிதனும் அப்புத்தகத்தைப் படித்தணர்வதற்குத் தோன்றும் மாணவன்'. இது உலகத்துக்கெல்லாம் பொதுவான சித்தாந்தம்! இந்த சித்தாந்தத்தை ஐரோப்பாக் கண்டத்தில் பிரபலமாக்கினவன் இந்த பிரோபல் என்னும் ஜர்மானியப் புலவனே.

இயற்கையையே புத்தகமாகக்கொண்டு, வேறு புத்தகங்களின் உதவியின்றி, இயற்கையைப் பார்த்து நேரே பாடம்படித்து அறிவை வளர்ப்பதே உத்தமமான மார்க்கமென்பது பிரோபலின் கொள்கை. அவரது கொள்கைகளை யெல்லாம் ஒருங்கே திரட்டி 'மனிதனைப் படிப்பிக்குமுறை' (The Education of Man) என்பதாக எழுதி வெளியிட்டிருக்கிறார்.

தற்காலத்தில் ஐரோப்பா, அமெரிக்கா முதலிய கண்டங்களில் அநேக தேசங்களில் அந்தந்தத் தேசத் துறைத்தனத்தார்கள் பாலசிகை விஷயத்தில் பிரோபல், மான்டிஸோரி என்னும் இருவர்களின் கொள்கைகளையும், முறைகளையுமே முக்கியமாகக் கையாடி வருகின்றார்கள். நமது துறைத்தனத்தாரும், வித்யா சிபுணர்களும் அதே முறையை நமது சிறுவர்களைப் படிப்பிக்கும் விஷயத்தில் அதுஷ்டித்து வருகின்றார்கள்.

பிரோபல் என்பவர், பிள்ளைகளுடைய மனப்பயிற்சிக்கு 'அனுகூலமாகச் சில ஏற்பாடுகளைச் செய்திருக்கின்றார். பிள்ளைகளுக்கு இந்திரிய ஞானம் விருத்தியாகும்படி, சில சாமான்களைக்கொண்டு செய்யக்கூடிய விளையாட்டுக்களை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார். இந்தச் சாமான்களுக்கு (Gifts) 'கொடைகள்' என்றும், அவைகளைக்கொண்டு பிள்ளைகள் ஆடுகிற விளையாட்டுக்களுக்கு (Occupations) 'ஆகுபேஷன்ஸ்' என்றும் பெயர். இவைதவிர, பிள்ளைகளுக்கு அர்த்தமாகக்கூடிய நடையில் சில விளையாட்டுப் பாட்டுக்கள் உண்டு. "நடப்போம், நடப்போம், நாமெல்லாரும் நடப்போம்" என்றிம்மாதிரி பொருள் படுப்படியான பாட்டுக்களை உபாத்தியாயர் சொல்லி, அவற்றிலடங்கிய விஷயங்களைத் தெளிவாய்ப் பிள்ளைகளுக்குத் தெரியும்படி அபிநயித்துக்காட்டவேண்டும். இந்தப்பாட்டுக்களுக்கு 'அபிநயப்பட்டுக்கள்' என்று பெயர். நம்முடைய பெண் குழந்தைகள் பாடிக்கொண்டு போடுகிற கோலாட்டம், அடிக்கிற கும்பி, ஆடுகிற அம்மாணை, அடிக்கும்பந்து இவையெல்லாம் ஒருமாதிரியான அபிநயப் பாட்டுக்கள்தான். நம்மவர்களுக்கு இவ்விதமான அபிநயப்பாட்டுக்கள் (Action Songs) புதியவையே அல்ல. தொன்றுதொட்டு நம் பெண்பாலர்கையாடிவரும் புராதனப் பழக்கமேயாகும். மலர் கொய்யும்போது பாடும் பாடல்களும் ஒருவித அபிநயப்பாட்டுதான்.

(இன்னும் வரும்.)

A diploma of merits has been awarded to the Kaminia Perfumery Co., of Bombay, in the recent Industrial Exhibition held at Madras, for their world-wide reputed preparations, viz.,

KAMINIA HAIR OIL (Registered)

AND

OTTO DILBAHAR PERFUME (Registered).

PART VII.

NEWS AND NOTES.

வ்மாசாரக் குறிப்புகள்.

திருச்சுழியில் மஹா கும்பாபிஷேகம்.

திருச்சுழியில் என்பது நீர்வளம், நிலவளம் பொருந்திய பாண்டியநாட்டில் இராமநாதபுரம் ஜில்லா அறுப்புக்கோட்டை தாலுகாவில் கௌண்டியநதிக்கு கரையிலுள்ள புராதன சிவஸ்தலம். மஹாபிரளய காலத்தில் சிவபெருமான் அப்பிரளயத்தைச் சழித்து வற்றச்செய்த ஸ்தலமிதுவாம். இந்த ஸ்தலத்தில் இந்தரத்யும்னன் முதலிய பாண்டிய சக்ரவர்த்திகள் வழிபட்டு சர்வாபீஷ்டங்களையும் பெற்றதாக ஸ்தலபுராண மியம்புகிறது. இத்தலம் இராமநாதபுரம் சமஸ்தானம் ராஜா ஸ்ரீமது ஹிரண்யகெரப்பயாஜி ரவிகுலமுத்து விஜய ரெகுநாதராஜா சேதுபதி மஹாராஜா அவர்கள் ஆதினத்துக்குட்பட்ட தேவஸ்தானங்களிலொன்று. இதிலுள்ள ஸ்ரீ ஸகாய வல்லி ஸமேத ஸ்ரீதருநாதேஸ்வரர் ஆலயம் கிவமாயிருந்ததபற்றி இராமநாதபுரம் சமஸ்தானம் தீர்விய ஸஹாயமும், திருக்கோவில் திருப்பணிகளையே தமது முக்ய கைக்கர்யமாக மேற்கொண்டொழுகிவரும் தேவகோட்டை நகரத்தார்களிற் சிலர்களின் தீர்விய சகாயமும் சேர்ந்து திருப்பணி செய்யப்பெற்று கிறதெனின.

புத்தி சாதாரணமும் விசால நோக்கமுமுள்ள மாகாணத்தங்கியமஹா ராஜராஜஸ்ரீ பா. முத்து ராமலிங்கசேதுபதி மஹாராஜா அவர்களால் வைதீக விஷயமாகிய இம் மஹா கும்பாபிஷேக கைக்கர்யம் லௌகீக விஷயங்களிலும் அனுத்தூணையும் பிசகாத படி நடத்திவைத்ததை மெச்சாதார்யாரே.

கும்பாபிஷேக தினத்திற்கு பல நாட்களுக்கு முன்னமே வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுவந்தன. திருச்சுழியில் சாமான்யமாகிய சிறு "சானிடேரி அஸோலியே

ஷன்" கிராமம். இதில் சுமார் லெட்சக்கணக்கான ஜனங்கள் ஏக்காலத்தில் கூடுவதென்றால் கீனைத்தற்கும் பிரமாதமாயிருக்கின்றது. ஒருவாரத்திற்கு முன்னமே நாலாதிக்குளிலிருந்து வைதீக விப்ரரும், யாசகரும், பாடகரும், வித்வான்களும், மதப்பிரசாரர்களும், கதாப்பிரசங்க்களும், நடனமாடுவோரும், வேடிக்கை பார்ப்போரும், கடைசியாக 23—1—18 கால நடைபெறும் மஹா கும்பாபிஷேக தரிசனம் செய்பவென்றென்னும் அவாவுடன் வந்து சேர ஆரம்பித்தனர். செட்டி நாட்டினின்றும் ஆயிரக்கணக்கான ஜனங்கள் வந்திருந்தார்கள். இப்பெரிய கூட்டத்தை எதிர்பார்த்தே போதுமான இடங்களில் செளகர்யமான கொட்டகைகள் முன்னாடியே தயார் செய்யப்பட்டிருந்தன. இவ்வாறு வந்தசேரும் ஜனங்களின் பாதுகாப்புக்காக போலீஸ் படை தருவிக்கப்பட்டுவந்தது. இராக்காலங்களில் வேண்டிய இடங்களில் காந்த விளக்குகள் போடப்பட்டிருந்தன. இராமநாதபுரத்திலிருந்து சமஸ்தானம் திவான் மிஸ்டர், ராவ் ஸாகேப். S. திருமலை ஐயங்கார், B. A., B. L. அவர்கள், ஸமஸ்தானம் ஜெனரல் குப்ரண்டெண்டு மிஸ்டர், ஜெ. வ. செல்லச்சாமிப் பிரபு அவர்கள், அருப்புக்கோட்டையிலிருந்து ஸப் மாஜிஸ்திரேட்டார் மிஸ்டர் ராமலிங்கமுதலியார், B. A. அவர்கள், தேவாங்கு செட்டியச்சிறுவர்கள் கூடிய சிவநாமாவளி கோஷ்டிகள், கமுதி ஸப் ரிஜிஸ்தாராவர்கள், மதுரையிலிருந்து திருஞானசம்மந்த தேசிகபண்டார சங்கீதி அவர்கள், தேவகோட்டையிலிருந்து மிஸ்டர் தி. அண்ணாமலைசெட்டியாரவர்கள் முதலானவர்களும் வந்து அவரவர்களுக்கமைக்கப்பட்டிருந்தவிடுதிகளில் தங்கி இம்

மஹா கும்பாபிஷேகவைபவத்தைக் கண் குளிரப் பார்த்தாணத்தித்தார்கள். கும்பாபிஷேகத்தன்றிரவு ஸமஸ்த பரிவார ஸமேத ராக ஸ்ரீதநாதேசுவர சுவாமியும், ஸ்ரீஸ ஹர்யவல்லியம்மையும் விருஷபாருடராய் வீதியிலா எழுந்தருளும் மஹோத்ஸவமும் வெகு விமரிசையுடன் நடந்தேறியது. அதில் ஸமஸ்தானம் ஜெனரல் குப்ரண் டெண்டு ஸ்ரீமாந் ஜெ. வ. செல்லச்சாமிப் பிரபு அவர்கள் விசேஷ ஊக்கத்துடன் ஒவ்வொருமையையும் நிலைபிசகாதவர ஏற்பாடு செய்து வீதிமுழுவதும் கூடவே வந்தது ஸ்ரீ நந்திதேவரின் காகியை ஒத்திருந்தது.

கிரிஸ்மஸ் வாரத்தில் ஜர்மானியர்
செய்த அக்கிரமம்.

சென்ற டிசம்பர் மாதக் கடைசி வாரத்தில் உலகிலுள்ள கிறிஸ்தவ மதஸ்தர் அனைவரும் பண்டிகை வாரமாகக் கொண்டாடியபோது ஜர்மானிய ராணுவஸ்தர் மட்டும் அவ்வாரத்தைத் தமது கடின சித்தத்தோடு கழிக்கலாயினர். ஏனென்றால், அவ்வாரத்தில் ஜர்மானிய ராணுவ அதிகாரிகள் மியூனிக், பிராக் போர்ட், லீப்ஸிக், டஸ்ட்டார்ப், மான்ஹீம் முதலான பட்டணங்களில் வசித்துவந்த அபேதவாதிகளில் (Socialists) சுமார் 300 பேர்களைப் பிடித்துப் பந்தோபஸ்தில் வைக்கும்படி உத்தரவு செய்தார்களாம். இது நாகரிகமிருந்ததாகச் சொல்லப்படும் தேசஸ்தருக்கழகோ?

பேசுவதுபோல் எழுதுவது.

பேசுவதற்கும் எழுதுவதற்கும் வெகுவீத்தியாசமுண்டு; பேசும்போது வழக்கச் சொல்லாக வழங்குவதை நாம் உபயோகிக்கிறோம்; எழுதும்போது அப்படிச் செய்வது தவறாகும். இலக்கண சுத்தமாகவும் பகுதிவிருதிகள் அமையப்பெற்ற சொற்றொடர்களை எழுதும் பயனிலை செயப்படு

பொருள் ஸகிதம் கேட்பதற் கினிமையும் படிப்பதற்கு ரம்மியமும் உண்டாகும்படி பொருத்தி எழுதுவது அழகு; எழுதுகையில் எழுத்துப் பிழைகளில்லாது அந்தந்த இனத்தையொட்டி உயரெழுத்து வரும் போது அதையும், மெய்யெழுத்துப் போட வேண்டுகையில் அதையும் குறித்து எழுதுவது நலம். அதை விட்டு இலக்கணமென்பதையே சிறிதும் கருதாது கேவலம் பாஷையைக் குறுக்குவதும் முறிப்பதும் சிறிதும் பிரயோசனத்தைத் தருவதல்ல; அப்படியானே யப்பியசிப்பதும் தவறு. இப்போது, இம்மாதம் 14-ந்தேதி முதல் ருஷியாவில் ஒரு புதிய விதி யேற்பாடாயிருக்கிறதாம்; ருஷியப் பாஷையிலுள்ள 56 எழுத்துக்களில் உயரெழுத்துக்களான மூன்றையும் தனி மெய்யெழுத்துக்களையுந் தள்ளிப் பேசும் ஒலிப்பைக் கேட்டுச் சுருக்கெழுத்து ஆக்கிலத்தில் எழுதப்படுவதை யொப்ப எழுதுமாறு அக்கவான்மெண்டுத்தரவு பிறந்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. எதென்ன உபயோகமோ யாமறியோம்!

ஆகாரக் களஞ்சியம்.

நமது கிராமாந்தரங்களில் மிராசதாரர்கள் நெல்லாகவோ தானியமாகவோ களஞ்சியங்களிற் கொட்டிப் பத்திரப்படுத்தித் தம் குடும்ப வருஷாந்திர பண்டங்களாக வைப்பதை நாம் பார்த்திருக்கிறோம்ல்லவா? குடும்ப ஸமரக்ஷணத்தம் செய்யப்படும் அவ்வேற்பாடு எவ்வளவோ அனுபவத்தைத் தருவதாயினும், இப்போது இங்கிலாண்டில் அளவுக்கு மிஞ்சி ஆகாராதி பண்டங்களைச் சேமித்து வைத்துக் கொள்ளலாகாதென்று ஒருத்தரவு பிறந்திருக்கிறது. அதற்கெதிராகப் பர்மிங்ஹாம் நகருக்குகிலுள்ள வால்ஷல் என்னுமிடத்தில் ஒரு கனவான் தமது களஞ்சியத்தில் ஆகாராதி தானியங்களைச் சேமித்து வைத்திருந்ததை ஆங்கிலப் ஹோலீஸார் உணர்ந்து, அக்கனவானைப் பிராவி கியூட் செய்ததுடன் அவரது களஞ்சியத்

திலிருந்த தானியங்களை 500 எளியோர்க்குப் பகிர்ந்து கொடுத்துவிட்டார்கள்.

தபாலாபீச ரோக்க ஸ்டிபிகேட்டுகள்.

தபாலாபீசுகளில் இப்போது விற்கப் பட்டு வரும் ரோக்க ஸ்டிபிகேட்டுகள் 1918-ம் வருஷம் மார்ச்சு மாதம் 31-ந்தேதிக்கு மேற்பட்டிக் கொடுபட மாட்டா வென்று சிற்சில விடங்களில் வந்தி பரவிக் கொண்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அம்மாதிரியாக ரோக்க ஸ்டிபிகேட்டுகள் கொடுப்பதை நிறுத்துவதாகக் கவர்ன்மெண்டாருக்கு உத்தேசமில்லை; எப்போதும் போலவே அது கடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கும்; சாசுவதமாகத் தேச நன்மையைக் கோரிச் செய்யப்பட்டிருக்கும் அம்சங்களில் இந்த ரோக்க ஸ்டிபிகேட்டுகளைப் பற்றியதும் ஒன்று.

புலியைக் கொல்பவருக்குப் பரிசு.

வட இந்தியாவிலுள்ள பின்பூர் அடலிகளில் ஒரு வேங்கைப் புலி பதுங்கிப் பதுங்கி இரவு காலங்களில் அக்காட்டை யடுத்திருக்கும் ஊர்களுக்கு வந்து நரமாமிச பக்ஷணஞ்செய்து போகிறதாம். சால்நடைகளும் அத்தவ்வுடமிருக்கதின் வாய்ப்பட்டு வருகின்றன. இந்தியாதி சந்தர்ப்பத்தில் அதைத் தொலைத்துவிட வேண்டுமென்று அவ்வுரார் வேண்டுவதற்கிணங்க மிட்னபூர் ஜில்லா மாஜிஸ்டிரேட்டாரும் ஒரு நோட்டீஸ் எழுதிவிடுத்து, அதில் எவரேனும் பின்பூர் அடலிகளில் பதுங்கியிருக்கும் வேங்கைப் புலியைச் சுட்டுக் கொண்டு வருமிடத்து அவருக்குத் தாம் தூறு ரூபா பரிசு கொடுப்பதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். பரிசுக் கணைப்படும் 'ஷிகாரி'கள் நம் நாட்டில் எத்தனையோ பேருளர்.

இந்தியாவிற்குப் பிளேக்கின் மும்முரம்.

பிளேக் ஏன்னும் விஷகரம் இந்தியாவில் ஊன்றி இன்றைக்குப் பன்னிரண்டு

வருஷங்களுக்கு மேலாகிறது; ஜனங்களும் ஸர்க்காரும் அவ்வியாதியை வெருட்டுவதற்குத் தம்மாலான வரையில் பிரயத்தனம் செய்யாமலிருக்கவில்லை; என்றாலும் அவ்வியாதி தேசத்திலிருந்து அப்புறப்பட்டதாகத் தெரியக்கூடாது; நானது ஜனவரி மாதம் 26-ந்தேதியோடு முடிந்த ஒருவார சாலத்துக் கணக்கை மட்டும் பார்ப்போம்; ஒரு பாளை சோற்றுக்கு ஒரு சோறே பதம்; ஆகவே ஒரு மாத முழுமையும் கணக்கெடுப்பதினும் ஒரு வாரக் கணக்கே போதுமாதலால் மேற்குறித்த வாராந்தக் கணக்கை மட்டும் கவனிப்போம். அவ்வாரத்திலே இந்தியா முழுவதிலுமாக 33,000 பேர்களுக்குப் பிளேக் வியாதி கண்டதில் 26,000 பேர்கள் இறந்தே போனார்கள். ஐக்கிய மாகாணங்களில் மட்டும் அவ்வியாதி காரணமாக இறந்தவர்களின் சங்கியை 7,532, பம்பாயிலோ 6,667, ராஜபுதனத்தில் 5,355, இந்நகரம் பல்லாயிரக் கணக்காக மரித்தது இந்தியாவின் சாபமோ அல்லது இந்திய மாதா நன்றெடுத்த புதல்வரது பாபமோ அறியோம்!

3யக்வாரின் மகநீய நன்கொடை.

இம்மாதம் பரோடா சமஸ்தானாதிபதியான ஸ்ரீ ஸயாஜி ராவ் கயக்வாடவர்கள், இதுவரைக்கும் கொடுத்திருக்கும் நன்கொடைகளல்லாது, யுத்தகாரிய செலவு சம்பந்தமாக எவ்விதமாவது உபயோகப் பட்டமென்னும் உத்தேசத்துடன் ஐந்து லட்சம் ரூபாயை யுத்த நன்கொடையாக ராஜப்பிரதிநிதியாருக்கு அனுப்பியிருப்பதாக நாம் அறிகிறோம்.

ஸ்ரீ வில்லிப்புத்தூர் ஹிந்து

ஹைஸ்கூல்.

ராமநாதபுரம் ஜில்லாவைச் சேர்ந்த ஸ்ரீ வில்லிப்புத்தூர் ஹிந்து ஹைஸ்கூலில் ஒரு பாகத்து மேல் தளவரிசை போட்டு

மாடி வைத்துக் கட்டுவதற்காக மதிராஸ் கவர்ன்மெண்டார் 6,200 ரூபா கட்டடிராண்டாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

“நான்” (I)

பூவுலகத்தில் உதித்தவர்கள் எல்லாரும் செய்து வருகின்ற தினசரி நடவடிக்கைகளில் ஒருநாளில் “நான்” என்னும் பதத்தையாவது, “எனக்கு, என்னுடைய,” என்னும் பதங்களையாவது மொழிவதை கவனிக்கிறோம். இந்தப் பதம் அனுசரிணையில் வரும் நடை முதற்சொல்லையாயினும், அதன் உள் அர்த்தம் அநேகர்க்கு விளங்குவதில்லை. அதை உணர்ந்து பார்க்கவும் ஜனங்கள் முயற்சிப்பதில்லை.

கற்சாந்து போட்டுக் கட்டி விசாலமாகவும் மனோகரமாகவும் ரமணியமாயுமுள்ள நந்தவனத்தோடு கூடின மாளிகையின் சொந்தக்காரர் க்ரகப்ரவேசம் செய்யும் காலத்து “என் வீட்டு க்ரகப்ரவேசம் வாருங்கள்” என்று சொல்லுகிறார். காலே போஜனமுண்டு உடைதரித்து இளைஞன் பள்ளிக்கூடத்திற்குப் போகும் கால் அவன் அன்னையை நோக்கி, “அம்மா நான் பள்ளிக்கூடத்திற்குப் போகிறேன்” என்று சொல்லிப் போகிறான். பள்ளிக்கூடத்தில் உபாத்தியாயர்களோ, உபாத்தியாயினிகளோ, அப்பியசிக்கும்படி கொடுத்த பாடங்கள் எழுதப்பட்டிருக்கும் போட்டுப் புத்தகங்களைக் கேட்கும்போது “இது என் புத்தகம், இது என்னுடைய ஸ்லேட்டு” என்று சொல்வது ஸைஜமாயிருக்கிறது. இவைகளைப்போன்ற உதாரணங்கள் எவ்வளவோ கொடுக்கலாம் என்றாலும் முதலிற்சொன்ன “நான்” என்பதை மட்டும் எடுத்துக்கொள்வோம். “இது என் வீடு” என்று சொல்லும்போது சொல்பவன் வேறு, வீடு வேறு என்று அர்த்தமாகிறதல்லவா? “நான்” என்பது சொல்பவனாகவே வைத்துக்கொள்ளுவோம். அதையும் சரியல்ல. “எனக்கு

தலை வலிக்கிறது, என் காலைப் பிடி” என்னும் வாக்யங்களில் குறிக்கப்பட்டிருக்கும் “எனக்கு, என்,” என்னும் இருபதங்களும் அம்மனுஷனையே சுட்டிக்காட்டுவது உண்மையே என வெளிப்படையாகத் தோன்றினும், சிறிது தீர்க்கமாய் உள்ளாராய்ந்து பார்ப்போமானால் நான் தனியென்பதும் உடம்பு தனியென்பதும் நன்கு புலப்படக்கூடும். பூதாகாரமாயிருக்கும் வெளிப்புற தோற்றமான வீடு எவ்விதம் தனியாயிருக்கிறதோ அவ்விதமே இப்பூத உடலும், “நான்” என்னும் உயிர்க்கு உபகரணமாயிருப்பதை நன்கறியலாம். அவ்வுயிரே ஜீவாத்மா எனப்படுவது. அது அழிவில்லா வஸ்து. கண்ணிற் புலப்படாதது. அது ஓர் உடலில் இருக்கும்போது அவ்வுடலை தன்னிஷ்டம் போல் ஆட்டிவைக்கும் ஓர் அகாங்குதமான வஸ்து. சுருக்கிச் சொல்லின் “ஜீவாத்மா” எனப்படும் “நான்” குகும்பம். அந்த “நான்” புகுந்திருக்கும் உடல் அல்லது உடம்பு ஸ்தூலம்; ஸ்தூலத்திற்கு அழிவுண்டு; குகும்பத்திற்கு அழிவில்லை. இதுவே “நான்” என்பதன் தத்வார்த்தமாகும்.

அமிதமாசாது.

‘அளவுக்கு மிஞ்சினால் அமிர்தமும் விஷமாம்’ என்பது மூத்தோர் மொழி. எதையும் நாம் மிதமாகவே செய்யவேண்டும். மிதத்திற்கு மிஞ்சினால் செய்யுங்காரியம் சீர்குலைந்து துக்கத்திற்கோ தொந்தரவிற்சொகு இடமேற்படும். முக்கியமாக நமது ஆரோக்யானுகூலங்களை எடுத்துக் கொள்ளுவோம். நாம் வசிக்கும் வீடு, தரிக்கும் உடையு, உண்ணும் உணவு ஆகிய இவைகளிலும் இவை போன்றவைகளிலும் கண்ணுக் கருத்துமாய் இருந்து மிதத்தையே நாடவேண்டும். தேன் ருசிகரம் யிருக்கிறதென்ற மிதத்திற்கு மிஞ்சிக் குடிக்கலாமா? அன்னம் இனிப்பாயிருக்கிறதென்ற மிதமிஞ்சி இருவிலாப்புடைக்க உண்

ணலாமா? மாக்களி மதுரமென மணங்கொண்டவாறு தின்னலாமா; ஆகவே எதனிலும் மிதமாயிருக்கவேண்டும். முக்யமாக ஆரோக்ய விஷயத்தில் அதி ஜாக்ரதையா யிருக்கவேண்டும். அப்போதே நோய் நொடி வரா. அதவே மனுஷருடைய பெரும் பாக்கியம். அதை அது சரித்து நம் தென்னிந்தியாவில் வழங்கி வருகிற இரண்டு பழமொழிகள் உண்டு அவையாவன :—

‘ஆரோக்யமே பாக்கியம்,’ ‘நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம்.’ மற்றும் நம் ‘கல்ப தரு’ வை ஒதும் பாலர்களும் பாலிகைகளும் அடியிற் குறித்தவற்றை மனனம் பண்ணுவார்களாக :—

“அன்ன பாளுதிகளில் அளவறிந்திருக்கவேண்டும் : ஒருவேளை உண்பவன் யோகி : இருவேளை உண்பவன் போகி :

மூவ்வேளை உண்பவன் ரோகி : நால்வேளை உண்பவன் நாறல் : பேசத் தெரிந்தவனுக்கு பகையில்லை : புசிக்கத் தெரிந்தவனுக்கு நோயில்லை : அளவறிந்து அருந்தினால் ஆயுளும் ஆரோக்யமும் வளரும்.”

கமினியா பர்ப்யூமெரி கம்பெனி.

சென்னையில் சமீபத்தில் வீமர்சையாக நடைபெற்ற கைத்தொழிற் பொருட்காட்சியில், பம்பாய் நகரிலுள்ள காமினியா பர்ப்யூ மெரி கம்பெனியாரால் (Kaminia Perfumery Co.) கீதர்சிக்கப்பட்ட முதல் தரமான வாசனாத்திரவியங்களில் பெயரும் புகழும் வாய்ந்த காமினியா கூந்தல் தைலம் (ரிஜிஸ்டர்ட்) ஆட்டோ தில்பஹார் வாசனை (ரிஜிஸ்டர்ட்) ஆகிய இவ்விருண்டிற்கும் நற்சான்றுப் பத்திரமளிக்கப்பட்டதைக் கேட்க நாம் மிக்க சந்தோஷிக்கிறோம்.

PART VIII.

MORAL STORIES.

நீதிக் கதைகள்.

ஹரிஹரன்.

ஓர் இரிய நாடகம்.

கீ. பி. சேஷாத்ரி ஐயங்கார் எழுதியது.

முதல் அங்கம்.

நான்காம் களம்.

இடம்:—மாளவநாட்டு ஆஸ்தானமண்டபம்.
காலம்:—ரண்பகல்.

(காஞ்சேயன் சிம்மாஸனத்தில் அமர்ந்தவண்ணம் பாலநேசன், பிரதாபன், மகபதி, விசித்திரன், பிரவேசம்.)

காஞ்:—உஜ்ஜீனிகாவல! வருக! இவ்வாசனத்தில் அமர். எம்மால் உம்மை எவ்வளவு திருப்திசெய்ய இயலுமோ அவ்வளவும் செய்கின்றோம். ஏனையோர் யாவரும் அவரவர் ஆஸனத்தில் அமரட்டும். இது தருணம் தூதுவனாக வந்திருக்கும், ஆதித்தருக்குத் தகுந்த மரியாதை செய்து, தக்க ஆஸனமளித்து கௌரவப்படுத்துங்கள். என்னருங் கண்மணி ஸமீராஜனியும் இவ்வளவையில் வரட்டும், வம்மின் ஆதித்தரே!

(ஓர்புறம் ஆதித்தனும், ஸரோந்திரனும், மற்றோர்புறம் ஸரோஜனியும்
லலிதாவும் ப்ரவேசம்.)

வம்மின். வீற்றிருக்கும் இவ்வாஸனமதில். ஆதித்தரே! யாதா விசேஷம்
நீர் தூதுவராக வர. (உட்கார்ந்தவண்ணம் ஓர் ஆஸனத்தை சுட்டிக்காட்டல்.)

ஆதி:—மன்னாதிமன்னு! விதர்ப்ப நாட்டிழைவன், ராஜமார்த்தாண்ட, வீரதீர,
பராக்கிரம ஜெயசிங்க, ராஜேந்திரவர்மர் என்னை, இம்மாளவநாட்டுப்
பதியாய, ஜெயப்பிரதாப, வீரசிம்ம, காஞ்சேய வர்மாராகிய உம்மிடம்
ஓர் அவசரமித்தம் தூதாக அனுப்பியிருக்கிறார். என் மூலமாய் அவர்
உமக்கு வந்தனம் புரிகின்றார். அவரிடம் கட்டளையை ஒத்துக்கொள்
ளல் உமக்கு நீதி. ஒவ்வாவிடில், விகற்பமாயும், மனஸ்தாபத்திற்கு
மாவும், விஷயம் போய்முடியும். ஸாதாரண மனிதர்கட்குப் பேரா
சையும், பொறுமையும் இருந்தால் பாவமாம். நராதிர்ப்களுக்கு அந்த
அருயை முதலியனவே ப்ரதானமாம்.

காஞ்:—என்ன ஆதித்தரே! என்மனென்னமோ பேசுகின்றீர்! வின் வார்
த்தை ஏதுக்கு. விள்ளும் மனதிலிருப்பதை. கொள்ளும் இது
ராஜசபை என்பதை. தள்ளும் விண்வார்த்தைகளை. பகரும் சீக்கிரம்
விஷயத்தை.

ஆதி:—ராஜ ச்ரேஷ்டர்! முனியாதிரும் என்மீது. பகருவேன் என் உள்ளத்
லிருப்பதை. உமது திவ்விய சுந்தரவதன வநிதாசிரோமணியான
ஸரோஜனியின் எழிலைக்கேட்டு எம்மிறைவன் ராஜேந்திரன் அப்
பொன்னக்கையையே மணக்க எண்ணக்கொண்டுள்ளார். அம்மங்
கையர்க்கரசியை தன் உயிரினும் மேலானதாகக் கொண்டு, இவ்வவனி
யில் அவளைவிட அவருக்கு அடையவேறு ஒன்றும் இல்லையென மனங்
கொண்டிருக்கின்றார். ஸரோஜனியையே ஸதா ஸர்வகாலமும் ஸ்துதி
செய்து வருகிறார். அவளையே தன் நாயகியாக அடைய தீர்மானித்
திருக்கிறார்.

காஞ்:—அவர் கேட்பதை மறுதலிக்காது ஒத்துக்கொண்டாலோ?

மக:—அல்லது மறுத்து உத்தரமளித்தால் வருவது என்னோபின்.

ஆதி:—அமாத்ய ச்ரேஷ்டர்! மும்முரமான யுத்தமே பின்வருவது. ஜெயித்த
வன் அபஜெயமடைந்தவனை என்ன வேண்டுமானாலும் செய்யலாமல்
லவா?

மக:—ராஜாதிராஜா! இப்பிரச்சனத்திற்கு நான் உத்தரமளிக்கின்றேன். ஆதித்
தரே! என்னதான் கொஞ்சம் படைகளின் பலம் இருந்தால் என்ன?
ஜெயம் உமது அரசாது என்பது எவ்விதம் திடமாகக் கொள்ளலாம்.
எதற்கும் ஸ்ரீராமசந்திர மூர்த்தியினது துணை அவசியம் அல்லவா?
அதர்ம யுத்தத்திற்கும் பகவான் சகாயம் புரிவரோ? பெண்ணின் நிமித்

தம் அழிந்தோர் பலர். அவர்களில் ஒருவராக இவரும் ஆகப் போகின்ற
னர்போலும்.

பிரதாபன்:—(எழுந்து) தூதனே! என்னையிட உன் அரசன் பலவானா? தீரானா?
அல்லது சண்டையில் தேர்ந்தவனா? என் தேகத்திலிருக்கும் உதிரத்
தைப்போலவே அவன் சரீரத்தில் ஓடும் ரத்தமும் இருக்கின்றது.
எனது கட்கமும் ராஜேந்திரனது வாள்போன்று கூருடன் இருக்கின்
றது. என்னிதயம் நின்மன்னனின் இருதயத்தைவிட மாசின்றி, மாட்
சிமையுடன் விளங்குகின்றது. நானும் உமது அரசருடன் யுத்தம்
செய்ய தைர்யமாகவே இருக்கின்றேன். என்மனம் தூண்டுகின்றது.
இதுவே சமயம். தோள்களும் சலித்துக்கிடக்கின்றன, கைகளும் ஓய்
ந்து இருக்கின்றன. பார்ப்போம் நின் அரசன் சாமர்த்தியத்தை. நான்
அஞ்சாத வெஞ்சினமுடையவனாகவே இருக்கின்றேன். (உட்காரு
கிறான்.)

லிசி:—நானும் அப்படியே சண்டைக்குத் தயாராய் இருக்கிறேன்.

பால:—என்னமோ யாவரினும் மேம்பாடுற்றிருப்பதாக நீரும் உமது அரசு
ரும் மட எண்ணக்கொண்டு மனப்பால் குடித்திருக்கின்றீர்கள். தர்மம்
என்னும் நங்கூரத்தை நடுக்கடலில் பாய்ச்சி, ராஜ்யபாரம் என்னும்
கப்பலிற்கு அதையே ஆதாரமாகக் கொண்டிருக்கிறோம் நாங்கள். யுத்
தம் என்னும் பெரும் புசல் கர்ஜித்து அடித்த காலத்தும், அந்த தர்ம
ஆதாரத்தைக் கைவிடோம். அதுவே எங்களுக்குப் பெரும் துணை
அதைக் கடைப்பிடிப்பதில் எத்துணைய கஷ்டங்கள் நேர்ந்த காலத்தும்
கடைசியில் தர்மமே ஜெயமடையும். அதர்மமே அடியோடு அழி
வுறும். ஆதித்தரே! இது நிச்சயம்.

காஞ்:—ஆதித்த! இதுவரை இவர்கள் சொன்னவைகளைக் கேட்ட நீர்
நான் விளம்புவதையும் சற்றுகேளும். என்னை வாட்டும் விஷயங்கள்
இரண்டே. என் தாய் நாட்டுக்குச் செய்யவேண்டிய கடமையும், என
தரும் புத்திரியின் வாத்தல்யமுமே. முதல் கடமையை நிறைவேற்றாமல்
போனால், வேற்றரசர் யாவரும் என்னை நிந்திக்கவும், அந்நிந்தனைகளுக்கு
என் பாத்திராகவும், மனிதரில் நான் கடையவன் எனப்பெயர் வகிக்
கவும் என்மனம் இசையவில்லை. நான் தந்தை என்பதை மறந்து,
பயப்பட்டோ அல்லது லாபத்தைக் கருதியோ, கண்டவனுக்கு என்ன
ரும் மகளைக் கொடுத்து, அவளது வாணனை வினாக்க என்மனம் பூரண
மாக ஆக்ஷேபிக்கின்றது. ஆதித்த! அவள் ஒருவளே எனக்கு
சந்தி. புத்திர பர்க்யம் இல்லாமற்போயினும் புத்திரியையாவது
எனக்குப் பகவான் கிருபை கூர்ந்து அளித்தாரே. அதுவும் பூர்வ
ஜென்மத்தில் நான் செய்த மாதவப்பயனை. இதுவே பண்டைக்
காலமாயிருப்பின் மங்கையர்களின் இயித்தம் வேந்தர்கள் பலர் முன்
வந்து யுத்தம் புரிவர். அவளது எழிலைக்காக்க இது தருணம் கட்டங்
களும், வீரர்களும் தேவையாக இருக்கின்றன. (இன்னும் வரும்)

குறைந்த சந்தாவில் நிறைந்த குணங்களை அடங்கிய பத்திரிகை எது? அதுதான்.

“கல்பதரு”

இப்பத்திரிகை “கல்பதரு” என்னும் பெயருக்கு இசைய, படிப்போர்களுக்கு வேண்டும் விஷயங்களை யெல்லாம் அடக்கி, படிப்பவர்கள் மனதை களிப்புறச் செய்ய வல்லது.

இது, (1) இராஜாக்கம், (2) சுகாதாரம், (3) வியவஸாயம், வர்த்தகம், சைத்தொழில், (4) ஹிந்து லா, (5) கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், இவைகளைக் குறித்த விபாஸங்களையும், (6) கல்வி, (7) வர்த்தமானங்கள், (8) ஞானத்தை அபிவிருத்தி செய்யக்கூடியதும் மனதை இன்புறச் செய்யக்கூடியதுமான கதைகள், நாடகங்கள் முதலியவற்றையும் அடங்கியுள்ளது.

இந்தப் பத்திரிகைக்கு தபால் கூலி உள்பட வருஷம் ஒன்றுக்குச் சந்தா

உள்நாட்டுக்கு ரூபா 3—0—0

வெளிநாட்டுக்கு ரூபா 4—0—0

மாதிரிக்காபி வேண்டியவர்கள் அரையாறு ஸ்டாம்பு அனுப்பினால் மாதிரிக்காபி இலாமாக அனுப்பப்படும்.

மானேஜர்—“கல்பதரு” ஆபீஸ்,

1/24, கிருஷ்ணன்கோவில் தெரு, மண்ணடி, சென்னை.

மேக வியாதிக்கு லேகியம்.

இது பலவித மேகச்சூட்டினாலுண்டான வெள்ளை, நீர்கருக்கு, நீர்கட்டி, நீர் அடைப்பு, நீர்துவாரத்திலிருந்து சீழ், இரத்தம் விழுதல் இதனாலுண்டாகும் உபத்திரவங்கள் எத்தனை நாள்பட்டதாக யிருந்தபோதிலும் எந்தமருந்து சாப்பிட்டும் குணப்படாமலிருந்தாலும் ஸ்திரீ புருஷானிருவரும் இந்த லேகியத்தை பரிசுதிப்பவர்கள் கண்டிப்பாக 7-நாளையில் இதின் குணத்தை வெகு ஆச்சரிய அற்புதமென்று புகழ்ந்துகொள்ளத் தடையிராது. பத்தியம் மருந்துடன் தெரிவிக்கப்படும்.

டப்பி 1-க்கு கிரையம் ரூபா 1 0 0.

கண் சாலேவரத்துக்கு தைலம்.

இந்த மகிமை பொருந்திய தைலத்தால் 6-வாரம் ஸ்நானஞ் செய்ய அடியில் கண்ட வியாதிகள் கண்டிப்பாக தீரும். மேக சூட்டினால் கபாலத்தைச் சேர்ந்த கண்ணொரிச்சல், கண் சிவந்து நீர்வடிதல், மங்கல் மஞ்சள், காமாலை, கண் கூச்சல், கண்ணில் நீர் வடிதல், பார்வை மங்கல் யிவைபோன்ற கண் வியாதிகள் பற்றற நீங்கும். இதை உபயோகிக்கும் விதம் புட்டியின் மேல் ஒட்டி யிருக்கும். இதற்கு பத்தியமில்லை.

புட்டி 1-க்கு கிரையம் ரூபா 1 0 0.

கனவான்கள் இன்னும் சகல வியாதிகட்கும் அலுஷதம் வேண்டியவர்கள் வியாதி யின் குணங்களை விபரமாய் தெரிவித்தால் அதற்காக அலுஷதம் வி.பி. மூலமாய் அனுப்பப்படும்.

புட்டி 1-க்கு கிரையம் ரூபா 0 8 0

மேகவியாதி லேகியம் டப்பி 1-க்கு 1 0 0

ஜீவராட்சினை அலுஷத சாலை,

வைத்தியர் கோவிந்துசாமி நாயுடு,

செ. 17. ஜனரல் முத்தையா முதலிவீதி, சென்னை

